

R-4709 y
4710 j

IGLESIA CATHOLICA

[Breviarium]

Breviarium romanum. Ex
Decreto Sacrosancti Concilii
tridentini restitutum, ... —

* Antuerpiae: Ex officina Plan-
tiniana Balthasaris Moreti,
1689 - 1705. — 2v.

BREVIARIUM ROMANUM

Ex decreto Sacrosancti Concilij
Tridentini restitutum,

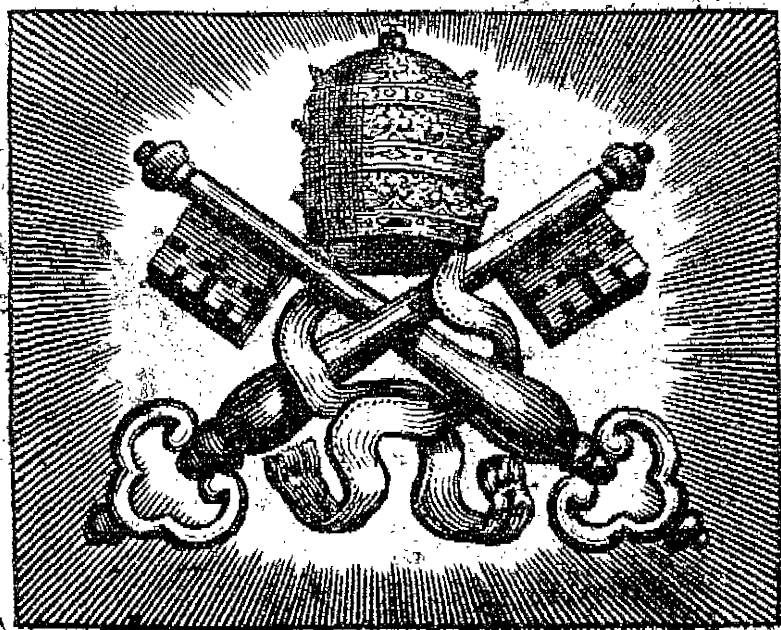
PAPAE VICINAE PONTIFICIS MAXIMI jussu editum,

E T

CLEMENTIS VICINAE PONTIFICIS PRIMUM,
nunc denuò URBANI PONTIFICIS PRIMUM VICINAE
auctoritate recognitum.

In quo omnia suis locis ad longum posita sunt,
pro majori recitantium commoditate.

PARS AESTIVA.

A N T V E R P I A E,
EX OFFICINA PLANTINIANA
BALTHASARIS MORETI.
M. DC. LXXXIX.

11
No. 17.

Francisco

San Francisco

Juan Ponce

U R B A N U S

P A P A V I I I.

Ad perpetuam rei memoriam.

DIVINA M psalmodiam sponsæ consolantis in hoc exilio absentiam suam à sponso cælesti, decet esse non habentem rugam neque maculam, quippe cum sit ejus Hymnodix filia, quæ canitur assidue ante Sedem Dei & Agni, ut illi similior prodeat, nihil, quantum fieri potest, præferre debet, quod psallentium animos, Deo ac divinis rebus, ut convenit, attentos avocare aliò ac distrahere possit: qualia sunt, si quæ interdum in sententiis aut verbis occurrant non tam aptè concinneque disposita, ut tantum tantique obsequij ac ministerij opus exigeret. Quæ causæ quondam impulere summos Pontifices prædecessores nostros felicitis memoriæ Pium hujusce nominis Quintum, ut Breviarium Romanum, incertis per eam ætatem legibus vagum, certa statatque orandi methodo saligaret; & Clementem VIII. ut illud ipsum lapsu temporis, ac Typographorum incuria depravatum, decori pristino restitueret. Nos quoque in eandem cogitationem traxere & sollicitudo nostra erga res sacras, quas primam & optimam partem muneris nostri censemus, & piorum doctorumque virorum judicia & vota, conquerentium in eo contineri non pauca, quæ sive à primo nitore institutionis excidissent, sive inchoata potiùs quam perfecta forent ab aliis, certè à Nobis supremam imponi manum desiderarent. Nos itaque huic rei sedulam operam navavimus, & jussu nostro aliquot eruditi & sapientes viri suam seriò curam contulerunt, quorum diligentia studioque perfectum opus est, quod gratum omnibus, Deoque & sanctæ Ecclesiæ honorificum fore speramus: siquidem in eo Hymni (paucis exceptis) qui non metro, sed soluta oratione, aut etiam rhythmo constant, vel emendationibus codicibus adhibitis, vel aliqua facta mutatione ad carminis & Latinitatis leges, ubi fieri potuit, revocati, ubi verò non potuit, de integro conditi sunt, eadem tamen, quoad licuit, servata sententia. Restituta in Psalmis & Canticis interpunctio editionis Vulgatæ, & canentium commoditati, ob quam eadem interpunctio mutata interdum fuerat, additis Asteriscis consultum. Patrum Sermones & Homiliæ collatæ cum pluribus impressis editionibus, & veteribus manuscriptis: ita multa suppleta, multa emendata atque correctæ. Sanctorum Historiæ

ex praeiis & probatis auctoribus recognita, Rubricae detractis nonnullis, quibusdam adiectis clarius & commodius explicatae. Denique omnia magno & longo labore diligenter accurateque ita disposita & expolita, ut quod erat in votis, ad optatum exitum perductum sit. Cum igitur tanta tamque exacta doctorum hominum industria, ne plane in irritum recidat, requirat Typographorum fidem, mandavimus dilecto filio Andreae Brogiotto, Typographiae nostrae Apostolicae Praefecto, procurationem hujus Breviarii in lucem primo edendi, quod exemplar, qui posthac Romanum Breviarium impresserint, sequi omnes teneantur. Extra Urbem vero nemini licere volumus idem Breviarium in posterum typis excudere, aut evulgare, nisi facultate in scriptis accepta ab Inquisitoribus haereticarum pravitatis, siquidem inibi fuerint, sin minus, ab locorum Ordinariis. Quod si quis quacumque forma contra praescriptam, Breviarium Romanum aut Typographus impresserit, aut impressum Bibliopola vendiderit, extra ditionem nostram Ecclesiasticam excommunicationis latae sententiae poenae subiaceat, a qua nisi a Romano Pontifice (praeterquam in mortis articulo constitutus) absolvi nequeat; in alma vero Urbe, ac reliquo statu Ecclesiastico commorantes quingentorum ducatorum aut de Camera, ac amissionis librorum, & typorum omnium eidem Camerae applicandorum poenas, absque alia declaratione irremissibiliter incurrant, & nihilominus Breviaria sine praedicta facultate impressa, ut evulgata, eo ipso prohibita censeantur. Inquisitores vero, locorumque Ordinarii facultatem hujusmodi non prius concedant, quam Breviarium tam ante quam post impressionem cum hoc ipso exemplari, auctoritate nostra vulgato, diligenter contulerint, & nihil in his additum detractumque cognoverint. In ipsa autem facultate, cujus exemplum in fine, aut initio cujusque Breviarii impressum semper addatur, mentionem manu propria faciant absolutae hujusmodi collationis, repertaque inter utrumque Breviarium conformitatis, sub poena Inquisitoribus privationis suorum officiorum, ac inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda; Ordinariis vero locorum suspensionis a divinis, ac Interdicti ab ingressu Ecclesiae; eorum vero Vicariis privationis officiorum & beneficiorum suorum, & inhabilitatis ad illa & alia in posterum obtinenda, necnon excommunicationis absque alia declaratione incurrendae. Sub iisdem etiam prohibitionibus & poenis comprehendendi intendimus & volumus ea omnia, quae a Breviario Romano ortum habent, sive ex parte, sive in totum; cujusmodi sunt Missalia, Diurna, Officia parva beatae Virginis, Officia majoris Hebdomadae, & id genus alia, quae deinceps non imprimantur, nisi praevia illorum, & cujuscumque ipsorum in dicta Typographia per eundem Andream impressione, ut omnino cum Breviario de mandato nostro edito concordent. Injungimus autem Nuntiis nostris ubique locorum degentibus, ut huc negotio diligenter invigilent, cunctaque ad praescriptum hujus voluntatis nostrae confici eurent. Nolumus tamen his litteris Breviaria, & alia praedicta, quae impressa sunt hactenus, prohiberi, sed indemnitati omnium consulentes, tam

Typographis & Bibliopolis vendere, quam Ecclesiis, Clericis, aliisque retinere, atque iis uti Apostolica benignitate permitimus & indulgemus. Non obstantibus licentiis, indultis & privilegiis Breviaria imprimendi quibuscumque Typographis per Nos seu Romanos Pontifices prædecessores nostros hucusque concessis, quæ per præsentis expressè revocamus, & revocata esse volumus; nec non constitutionibus & ordinationibus generalibus & specialibus in contrarium præmissorum quomodocumque editis, confirmatis & approbatis. Quibus omnibus, etiam si de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica & expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi præsentibus pro expressis habentes, hoc vice dumtaxat specialiter & expressè derogamus, ceterisque contrariis, quibuscumque. Volumus autem, ut præsentium litterarum nostrarum exemplaribus, etiam in ipsis Breviariis impressis, vel manu alicuius Notarij publici subscriptis, & sigillo alicuius personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Petrum sub Annulo Piscatoris, die xxv. Januarij, M. DC. xxxi. Pontificatus nostri anno octavo.

M. A. Maraldus.

I. Savenier.

INNOCENTIUS

PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CATHOLICAE Religionis zelus, & sinceræ fidei & devotionis affectus, quem dilectus filius Balthasar Moretus, natus & heres quondam alterius Balthasaris Moreti Typographus Antverpiensis, erga Nos & Apostolicam Sedem gerere comprobatur, ac singularis diligentia & industria, quam ejus Majores in imprimendo præstiterunt, ipsumque Balthasarem pariter præstaturum speramus, Nos adducunt, ut illi reddamur ad gratiam liberales. Itaque eundem Balthasarem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis, à jure vel ab homine quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutum fore censentes; supplicationibus ejus nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, ipsi Balthasari, ut Missalia, Bréviaria & Diurna, nec non Officium parvum beate Mariæ Virginis juxta ritum & præscriptum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ac felicis recordationis URBANI PP. VIII. prædecessoris nostri in simili forma Brevis die xxv Januarij M. DC. xxxz. desuper expeditarum litterarum continentiam & tenorem; nec non sacra Biblia Vulgatæ editionis, juxta exemplar in Typographia Vaticana impressum, emendatissimè tamen, & summa cum fide, nullaque facta additione aut imminutione, imprimere, illaque sic impressa vendere ac venalia exponere, liberè ac licitè possit & valeat, Apostolica auctoritate tenore præsentium concedimus & indulgemus, plenamque, liberam, & omnimodam facultatem ac licentiam desuper impartimur. Mandantes propterea Venerabilibus fratribus Patriarchis, Archiepiscopis & Episcopis, ac dilectis filiis nostris, & Sedis prædictæ Nuntiis, & aliis quibuscumque, ut Balthasari prædicto in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, non permittant eum desuper à quoquam quomodolibet indebitè molestari: Contradictores per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo,
invo-

Invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstante rec. mem. Pij Papæ V. prædecessoris patris nostri, sub dato Septimo Idus Julij, Pontificatus sui anno tertio, qua prohibetur, ne Breviarium alibi quàm Romæ, nisi de expressâ Sedis prædictæ licentia, imprimatur, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romæ apud S. Petrum sub Anulo Piscatoris, die xxii. Maij M. DC. Lxxxi. Pontificatus nostri anno quinto.

I. G. Slusius.

SUMMA PRIVILEGII.

PHILIPPUS IV. Hispaniarum & Indiarum Rex Catholicus, ac Potentissimus Belgarum & Burgundionum Princeps, Diplomatum suis sanxit, ne quis præter Balthasaris Moreti, Balthasaris filij, voluntatem, Missalia, Breviaria, Diurna, Officia B. Mariae, aut reliqua Officia ad usum Ecclesie Catholice Romanae edita, prout nunc aucta sunt & emendata, vel in posterum augenda vel emendanda, ullo modo imprimat, aut alibi terrarum impressa in has Inferioris Germaniæ ditiones importet, venaliâve habeat. Qui secus faxit, confiscatione librorum & alia gravi pœna multabitur; uti latius patet in litteris datis Bruxellæ, xxiv. Novemb. M. DC. Lxi.

Signat.

De Gottignies.

Et in Concilio Brabantia,

Loyens.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARI I.

IOANNES FERDINANDUS DE BEUGEM, *Dei & Apostolicæ Sedis gratia Episcopus Antverpiensis, omnibus has visuris salutem in Domino. Cùm à Papa URBANO VIII. decretum sit, ne quis Typographus Breviarium Romanum, CLEMENSIS VIII. primum, nunc denuò ipsius URBANI PP. VIII. auctoritate recognitum imprimat, vel lucem edat, sine licentia, eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci, ac nisi prius ab eodem cum exemplari typis Vaticanis anno M. DC. XXXII. excuso concordare fuerit repertum: Hinc est, quòd Nos dederimus in scriptis licentiam illud imprimendi dilecto nobis Balthasari Moreto, Balthasaris filio, Typographo Antverpiensi, cujus abavo Christophoro Plantino Pius V. proavo Joanni Moreto CLEMENS VIII. magno patruo Balthasari ac avo Joanni Moretis, PAULUS V. & URBANUS VIII. & patri Balthasari Moreto idem URBANUS VIII. impressionem Missalium, Breviariorum, Diurnalium, recognitorum ac reformatorum, secundum ritum S. R. E. approbatorum, speciali privilegio concesserunt: cui ipsi S. D. N. INNOCENTIUS XI. eandem licentiam & facultatem dedit. Postquam autem Breviarium in duodecimo, ut vocant, in quatuor partes distinctum prædicti Moreti opera ac typis absolutum intelleximus, & per Ven. DD. Joannem Baptistam Staes, & Petrum Meulewels, Ecclesiæ nostræ Cathedralis Presbyteros (quibus id specialiter commissimus) fuimus legitime informati, quòd illud cum suo Originali, diligenti facta collatione, conveniat (licet ob majorem divinum Officium recitantium commoditatem multa suis locis extendantur, & repetantur, atque insuper Officia nova à Pontificibus URBANO VIII. INNOCENTIO X. ALEXANDRO VII. CLEMENTE IX. & X. & S. D. N. INNOCENTIO XI. approbata accedant) dictum Breviarium in duodecimo excusum approbavimus, evulgandique licentiam dedimus; prout per præsentem approbamus ac licentiam damus. In quorum fidem præsentibus propria manu subscripsimus. Datum Antverpiæ die XXIII. Novembris. M. DC. LXXXVIII.*

Joannes Ferdinandus Episcopus Antverpiensis.

Loco † sigilli.

De mandato Perillustri & Reverendissimi Domini præfati.

J. F. Cossiers Secretarius.

Ex Decretorum Registro S. RITUUM CON-
GREGATIONIS hæc ad BREVIARIUM
ROMANUM attinent.

Sacra Rituum Congregatio declaravit & decrevit, non potuisse post Bullam Pij V. de Breviario Romano, neque per se locorum Ordinarios, tam seculares quam Regulares, addere Kalendaris, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea duntaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel sacre Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Calendario Romano, seu Rubricis Breviarii, in aliorum ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit & prohibuit celebrari per totam civitatem vel Diocesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia, sed tantum in ipsius Sancti Ecclesiæ titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Festis, de quibus in Calendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, & impressum, omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit, innovando pœnas Constitutionis Pij V. respectivè.

Facta demum relatione horum Decretorum Sanctissimo D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit & approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis suæ imprimendis apponi jussit.

Loco † sigilli.

T. Tegrinus Episc. Assiens. Secret.

DE ANNO ET EJUS

PARTIBUS.

ANNVS menses habet duodecim, hebdomadas duas & quinquaginta, & diem unum; dies verò trecentos sexaginta quinque, & ferè sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris. Bisextus, vel Bisextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE, EIVSQUE NECESSITATE, AC KALENDARIO GREGORIANO.

Quod dictum est, Annum continere trecentos & sexaginta quinque dies, & ferè sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas; & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrenti Gregorius XIII. non solum Æquinoctium vernum restituit in præstinam sedem, à qua jam à Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582. præcedendo recesserat, quod à Concilio ad xij. Kal. Aprilis fuerat constitutum, & xiiij. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, & rationem, qua cavetur, ut in posterum & Æquinoctium vernum, & xiiij. Luna Paschalis à propriis sedibus nunquam removerentur.

Vt enim Æquinoctium vernum ad xij. Kal. Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octo-

bris, sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima-quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irreperat, in momento temporis fuit correctus.

Vt autem in posterum idem error vitaretur, ne à xij. Kal. Aprilis Æquinoctium vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bisextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis; qui quamvis Bisextiles antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequeretur, centesimi non omnes Bisextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bisexto transigerentur; quartus verò quisque centesimus esset Bisextilis; ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bisextiles non sint, anno verò 2000. more consueto dies Bisextus inter alietur, Februariis dies 29. continente; idemque ordo interinitendi intercalandique Bisextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

Quatuor Tempora celebrantur quarta & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO CELEBRARI NON POS- SINT, IUXTA DECRETUM CONCILII TRIDENTINI.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, & à Feria quarta Cinerum usque ad Octavam Paschatis inclusivè, sancta Synodus solemnitates nuptiarum prohibet. In aliis verò temporibus nuptias solemniter celebrari permittit.

TABULA PASCHALIS

Littere
Domi-
nicales,

Cycus Epactarum.

Septua. Dies Cl.
genina. nerum. Pascha.

D	23. 21. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 24.	18. Jan. 25. Jan. 1. Feb. 8. Feb. 15. Feb.	4. Feb. 11. Feb. 18. Feb. 25. Feb. 4. Mar.
	22. Mar. 29. Mar. 5. Apr. 12. Apr. 19. Apr.	E	19. Jan. 26. Jan. 2. Feb. 9. Feb. 16. Feb.
23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 24.	23. Mar. 30. Mar. 6. Apr. 13. Apr. 20. Apr.		F
23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. *. 29. 28. 27. 26. 25. 24.	6. Feb. 13. Feb. 20. Feb. 27. Feb. 6. Mar.	24. Mar. 31. Mar. 7. Apr. 14. Apr. 21. Apr.	
23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 18. 27. 26. 25. 24.	21. Jan. 28. Jan. 4. Feb. 11. Feb. 18. Feb.	7. Feb. 14. Feb. 21. Feb. 28. Feb. 7. Mar.	25. Mar. 1. Apr. 8. Apr. 15. Apr. 22. Apr.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 17. 26. 25. 24.	22. Jan. 29. Jan. 5. Feb. 12. Feb. 19. Feb.	8. Feb. 15. Feb. 22. Feb. 1. Mar. 8. Mar.
	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 16. 25. 24.	22. Mar. 2. Apr. 9. Apr. 16. Apr. 23. Apr.	B
23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 16. 25. 24.	9. Feb. 16. Feb. 23. Feb. 2. Mar. 9. Mar.	27. Mar. 3. Apr. 10. Apr. 17. Apr. 24. Apr.	
23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. 25. 24.	24. Jan. 31. Jan. 7. Feb. 14. Feb. 21. Feb.	10. Feb. 17. Feb. 24. Feb. 3. Mar. 10. Mar.	28. Mar. 4. Apr. 11. Apr. 18. Apr. 25. Apr.

NOVA REFORMATA.

Ascensio.	Penteco- fes.	Corpus Christi.	Dominicz inter Pent. & Advent.	Prims Do- minica Ad- ventus.
30. Aprilis	10. Maij	21. Maij	28	29. Novemb.
7. Maij	17. Maij	28. Maij	27	29.
14. Maij	24. Maij	4. Junij	26	29.
21. Maij	31. Maij	11. Junij	25	29.
28. Maij	7. Junij	18. Junij	24	29.
1. Maij	11. Maij	22. Maij	28	30. Novemb.
8. Maij	18. Maij	29. Maij	27	30.
15. Maij	25. Maij	5. Junij	26	30.
22. Maij	1. Junij	12. Junij	25	30.
29. Maij	8. Junij	19. Junij	24	30.
2. Maij	12. Maij	23. Maij	28	1. Decemb.
9. Maij	19. Maij	30. Maij	27	1.
16. Maij	26. Maij	6. Junij	26	1.
23. Maij	2. Junij	13. Junij	25	1.
30. Maij	9. Junij	20. Junij	24	1.
3. Maij	13. Maij	24. Maij	28	2. Decemb.
10. Maij	20. Maij	31. Maij	27	2.
17. Maij	27. Maij	7. Junij	26	2.
24. Maij	3. Junij	14. Junij	25	2.
31. Maij	10. Junij	21. Junij	24	2.
4. Maij	14. Maij	25. Maij	28	3. Decemb.
11. Maij	21. Maij	1. Junij	27	3.
18. Maij	28. Maij	8. Junij	26	3.
25. Maij	4. Junij	15. Junij	25	3.
1. Junij	11. Junij	22. Junij	24	3.
5. Maij	15. Maij	26. Maij	27	27. Novemb.
12. Maij	22. Maij	2. Junij	26	27.
19. Maij	29. Maij	9. Junij	25	27.
26. Maij	5. Junij	16. Junij	24	27.
2. Junij	12. Junij	23. Junij	23	27.
6. Maij	16. Maij	27. Maij	27	28. Novemb.
13. Maij	23. Maij	3. Junij	26	28.
20. Maij	30. Maij	10. Junij	25	28.
27. Maij	6. Junij	17. Junij	24	28.
3. Junij	13. Junij	24. Junij	23	28.

TABULA TEMPORARIA

Ausi Dni.	Litteræ Dñical.	Ann. num.	Epa- ctz.	Septua- gesima.	Dies Cl- averuna.	Pascha.
1689	b	18	viii	6. Feb.	23. Feb.	10. Apr.
1690	A	19	xix	22. Jan.	8. Feb.	26. Mar.
1691	g	1	i	11. Feb.	28. Feb.	15. Apr.
1692	f e	2	xij	3. Feb.	20. Feb.	6. Apr.
1693	d	3	xxiiij	18. Jan.	4. Feb.	22. Mar.
1694	c	4	iiiiij	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1695	b	5	xv	30. Jan.	16. Feb.	3. Apr.
1696	A g	6	xxvj	19. Feb.	7. Mar.	22. Apr.
1697	f	7	viiij	3. Feb.	20. Feb.	7. Apr.
1698	e	8	xviiij	26. Jan.	12. Feb.	30. Mar.
1699	d	9	xxix	15. Feb.	4. Mar.	19. Apr.
1700	c	10	ix	7. Feb.	24. Feb.	11. Apr.
1701	b	11	xx	23. Jan.	9. Feb.	27. Mar.
1702	A	12	i	12. Feb.	1. Mar.	16. Apr.
1703	g	13	xij	4. Feb.	21. Feb.	8. Apr.
1704	f e	14	xxiiij	20. Jan.	6. Feb.	23. Mar.
1705	d	15	iiiiij	8. Feb.	25. Feb.	12. Apr.
1706	c	16	xv	31. Jan.	17. Feb.	4. Apr.
1707	b	17	xxvj	20. Feb.	9. Mar.	24. Apr.
1708	A g	18	viiij	5. Feb.	22. Feb.	8. Apr.
1709	f	19	xviiij	27. Jan.	13. Feb.	31. Mar.
1710	e	1	ix	16. Feb.	5. Mar.	20. Apr.
1711	d	2	xj	1. Feb.	18. Feb.	5. Apr.
1712	c b	3	xxij	24. Jan.	10. Feb.	27. Mar.
1713	A	4	iiiiij	12. Feb.	1. Mar.	16. Apr.
1714	g	5	xxiiij	28. Jan.	14. Feb.	1. Apr.
1715	f	6	xxv	17. Feb.	6. Mar.	21. Apr.
1716	e d	7	vij	9. Feb.	26. Feb.	12. Apr.
1717	c	8	xviij	24. Jan.	10. Feb.	28. Mar.
1718	b	9	xxviiij	13. Feb.	2. Mar.	17. Apr.
1719	A	10	ix	5. Feb.	22. Feb.	9. Apr.
1720	g f	11	xx	28. Jan.	14. Feb.	31. Mar.
1721	e	12	i	9. Feb.	25. Feb.	13. Apr.
1722	d	13	xij	1. Feb.	18. Feb.	5. Apr.
1723	c	14	xxiiij	24. Jan.	10. Feb.	28. Mar.

FESTORUM MOBILIUM.

Anni Dni.	Ascen- sio.	Pente- costes.	Corpus Christi.	Indi- cizio.	Dñicz post Pentec.	Prima Dies Advent.
1689	19. Maij	29. Maij	9. Junij	12	25	27. Nov.
1690	4. Maij	14. Maij	25. Maij	13	28	3. Dec.
1691	24. Maij	3. Junij	14. Junij	14	25	2. Dec.
1692	15. Maij	25. Maij	5. Junij	15	26	30. Nov.
1693	30. Apr.	10. Maij	21. Maij	1	28	29. Nov.
1694	10. Maij	30. Maij	10. Junij	2	25	28. Nov.
1695	12. Maij	22. Maij	2. Junij	3	26	27. Nov.
1696	31. Maij	10. Junij	21. Junij	4	24	2. Dec.
1697	16. Maij	26. Maij	6. Junij	5	26	1. Dec.
1698	8. Maij	18. Maij	29. Maij	6	27	30. Nov.
1699	28. Maij	7. Junij	18. Junij	7	24	29. Nov.
1700	20. Maij	30. Maij	20. Junij	8	25	28. Nov.
1701	5. Maij	15. Maij	26. Maij	9	27	27. Nov.
1702	25. Maij	4. Junij	15. Junij	10	25	3. Dec.
1703	17. Maij	27. Maij	7. Junij	11	26	2. Dec.
1704	1. Maij	11. Maij	22. Maij	12	28	30. Nov.
1705	21. Maij	31. Maij	11. Junij	13	26	29. Nov.
1706	13. Maij	23. Maij	3. Junij	14	26	28. Nov.
1707	2. Jun.	12. Junij	23. Junij	15	23	27. Nov.
1708	17. Maij	27. Maij	7. Junij	1	26	2. Dec.
1709	9. Maij	19. Maij	30. Maij	2	27	1. Dec.
1710	29. Maij	8. Junij	19. Junij	3	24	30. Nov.
1711	14. Maij	24. Maij	4. Junij	4	26	29. Nov.
1712	5. Maij	15. Maij	26. Maij	5	27	27. Nov.
1713	25. Maij	4. Junij	5. Junij	6	25	3. Dec.
1714	10. Maij	20. Ma	31. Maij	7	27	2. Dec.
1715	30. Maij	9. Junij	20. Junij	8	24	1. Dec.
1716	21. Maij	31. Maij	11. Junij	9	25	29. Nov.
1717	6. Maij	16. Maij	27. Maij	10	27	28. Nov.
1718	26. Maij	5. Junij	16. Junij	11	24	27. Nov.
1719	18. Maij	28. Maij	8. Junij	12	26	3. Dec.
1720	9. Maij	19. Maij	30. Maij	13	27	1. Dec.
1721	22. Maij	1. Junij	12. Junij	14	25	30. Nov.
1722	14. Maij	24. Maij	4. Junij	15	26	29. Nov.
1723	6. Maij	16. Maij	27. Maij	1	27	28. Nov.

JANUARIUS.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.	
*	A	Kal.	1 CIRCUMCISIO DOMINI. duplex.
xix	b	iii	2 Octava S. Stephani duplex. cum commemoratione Octavarum.
xviii	c	ii	3 Octava S. Ioannis Apostoli duplex. cum commemoratione Octavarum sanctorum Innocentium.
xvii	d	Prid.	4 Octava SS. Innocentium. dupl. x.
xvi	e	Non	5 Vigilia Epiphaniæ semiduplex. cum commemo- S. Thelesphori Papæ & martyris.
xv	f	viii	6 EPIPHANIA DOMINI. duplex.
xiiii	g	vii	7 De Octava Epiphaniæ.
xiii	A	vi	8 De Octava.
xii	b	v	9 De Octava.
xi	c	iiii	10 De Octava.
x	d	iii	11 De Octava & commemoratio S. Hygini Papæ & martyris.
ix	e	Prid.	12 De Octava.
viii	f	Idib.	13 Octava Epiphaniæ duplex.
vii	g	xix	14 Hilarij Episcopi & confessoris semiduplex. cum commemoratio S. Felicis Presbyteri & martyris.
vi	A	xviii	15 Pauli primi Eremitæ semiduplex. cum commemo- ratione S. Mauri Abbatis.
v	b	xvii	16 Marcelli Papæ & martyris. semiduplex.
iiii	c	xvi	17 Antonij Abbatis duplex.
iii	d	xv	18 Cathedra S. Petri Romæ duplex. & commemo- ratio S. Priscæ virginis & martyris.
ii	e	xiiii	19 Marij, Marthæ, Audifax, & Abachum martyrum.
xi	f	xiii	20 Fabiani & Sebastiani martyrum duplex.
x	g	xii	21 Agnetis virginis & martyris duplex.
ix	A	xi	22 Vincentij & Anastasij martyrum semiduplex.
viii	b	x	23 Raymundi de Peñafort Confessoris semiduplex. cum commemoratione S. Emerentianæ virginis & martyris.
vii	c	ix	24 Timothei Episcopi & martyris semiduplex.
vi	d	viii	25 Conversio S. Pauli Apostoli duplex.
v	e	vii	26 Polycarpi Episcopi & martyris semiduplex.
iiii	f	vi	27 Joannis Chryostomi Episcopi & confessoris duplex.
iii	g	v	28 Agneus secundus
ii	A	iiii	29 Francisci Salesii Episcopi & confessoris semiduplex.
i	b	iii	30 Martinæ virginis & martyris semiduplex.
0	c	Prid.	31 Petri Nolani confessoris duplex.

FEBRUARIUS.

Cyclos Epæ,	Litteræ Dom.	Dies mensis.	
	d	Kal.	1 Ignatii Episcopi & martyris. semiduplex.
xxix	e	iiiij	2 PURIFICATIO B. MARIÆ Virginis duplex.
xxviiij	f	iiij	3 Blasii Episcopi & martyris.
xxvij	g	Prid.	4
25. xxvj	a	Non.	5 Agathæ virginis & martyris. semiduplex.
xxv	b	viiiij	6 Dorotheæ virginis & martyris.
xxiiiiij	c	vij	7 Romualdi Abbatis. duplex.
xxiiiij	d	vj	8
xxiiij	e	v	9 Apolloniæ virginis & martyris.
xxij	f	iiiiij	10
xx	g	iiij	11
xix	a	Prid.	12
xviiiij	b	Idib.	13
xvij	c	xviij	14 Valentini Presbyteri & martyris.
xvj	d	xvj	15 Faustini & Lovitæ martyrum.
xv	e	xv	16
xiiiiij	f	xiiiiij	17
xiiiij	g	xiiij	18 Simeonis Episcopi & martyris.
xiiij	a	xij	19
xij	b	xj	20
xi	c	x	21
x	d	ix	22 Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex.
ix	e	viiiij	23 Vigilia.
viiiij	f	vij	24 MATTHEI Apostoli duplex.
vij	g	vj	25
v	a	v	26
iiiiij	b	iiiiij	27
iiiij	c	iiij	28
iiij		Prid.	
ij			
j			

In anno Bissextili Februarius est dierum. 29. & festum sancti Mathiæ celebratur. 25. Februarij, & bis dicitur, Sexto Kalendas, id est, die 42, & die 25. & littera Dominicalis, quæ Assumpta fuit in mense Ianuario, mutatur in præcedentem, ut si in Ianuario littera Dominicalis fuit A, mutatur in præcedentem, quæ est G. &c. & littera F bis servit 24. 25.

M A R T I U S.

Cyclos Epact.	Linenz Dom.	Dies mensis.	
o	d	Kal.	8
xxix	e	vj	9
xxvii	f	v	10
xxvi	g	iiii	11
	A	liij	12
xxv	b	prid.	13
xxiiii	c	Non.	14
	d	viii	15
xxiii	e	vij	16
xxii	f	vj	17
xx	g	v	18
xix	A	iiii	19
	b	liij	20
xviii	c	prid.	21
xvii	d	Idib.	22
xvi	e	xvii	23
xv	f	xvj	24
xiiii	g	xv	25
xiii	A	xiiii	26
xii	b	xiiij	27
xi	c	xii	28
x	d	xi	29
xxviii	e	x	30
xxvii	f	ix	31
xxvi	g	viii	
	A	vii	
xxv	b	vi	
xxiiii	c	v	
xxiii	d	iiii	
xxii	e	liij	
xxi	f	liij	
xx	g	prid.	

4 **Casimiri confessoris, semiduplex & commemoratio, S. Lucij Papæ & martyris**

7 **Thomæ de Aquino Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, duplex, & commemoratio sanctarum Perpetuæ & Felicitatis martyrum.**

9 **Franciscæ viduæ Romanæ duplex.**
10 **Quadragesima martyrum, semiduplex.**

12 **Gregorij Papæ & Confessoris, & Ecclesiæ Doctoris, duplex.**

17 **Patritij Episcopi & confessoris, semiduplex.**

19 **JOSEPH Confessoris, duplex.**
20 **Joseph Confessoris, duplex.**
21 **Benedicti Abbatis, duplex.**

25 **ANNUNTIATIO BEATÆ MARIE virginis, duplex.**

A P R I L I S.

Cycly Spact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.	
xxix	k	kal	1
xxvii	A	iiii	2
xxvi	b	iii	3
xxv	c	Prid.	4
xxiiii	d	Non.	5
xxiii	e	viii	6
xxii	f	vii	7
xxi	g	vi	8
xx	A	v	9
xix	b	iiii	10
xviii	c	iii	11
xvii	d	Prid.	12
xvi	e	Idus.	13
xv	f	xviii	14
xiiii	g	xvii	15
xiii	A	xvi	16
xii	b	xv	17
xi	c	xiiii	18
x	d	xiii	19
ix	e	xii	20
viii	f	xi	21
vii	g	x	22
vi	A	ix	23
v	b	viii	24
iiii	c	vii	25
iii	d	vi	26
ii	e	v	27
i	f	iiii	28
*	g	iii	29
xxix	A	Prid.	30

Francisci de Paula Confessoris. duplex.

Leonis Papæ & Confessoris. duplex.

Hermenegildi martyris. semiduplex.

Tiburtii, Valeriani, & Maximi martyrum.

Aniceti Papæ & martyris.

Soteris & Calj Pontificum & martyrum. semiduplex.

Georgii martyris. semiduplex.

Marci Evangelistæ. duplex.

Cleti & Marcellini Pontificum & martyrum. semiduplex.

Vitalis martyris.

Petri martyris duplex.

Catharine Senensis virginis. duplex.

M A J U S.

Cyclus
Epact.

Litteræ
Dom.

Dies
mensis.

Cyclus Epact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.	Feast Name
xvliij	b	1	PHILIPPI & IACOBI Apostolorum. duplex.
xvlij	c	2	Athanasij Episcopi & confessoris duplex.
xvj	d	3	INVENTIO SANCTÆ CRUCIS. duplex. & commemorat. SS. Alexandri, Eusebii, & Theoduli martyrum, ac Iuvenalis Episcopi & confessoris in Laudibus tantum.
24-xv	e	4	Monicæ viduæ semiduplex.
xliij	f	5	
xxij	g	6	Ioannis ante portam Latinam. duplex.
xxij	a	7	Stanislai Episcopi & martyris semiduplex.
xi	b	8	Apparitio sancti Michaelis Archangeli. duplex.
xi	c	9	Gregorij Nazianzeni Episcopi & confessoris. duplex.
xix	d	10	Gordiani & Epimachi martyrum.
xvlij	e	11	
xvij	f	12	Nerei, Achillei, & Domitillæ virginis, atque Pancratij martyrum semiduplex.
xvj	g	13	
xv	a	14	Bonifacii martyris.
xliij	b	15	
xliij	c	16	Uualdi Episcopi & confessoris.
xliij	d	17	
xj	e	18	Venantij martyris semiduplex.
x	f	19	Petri Cælestini Papæ & confessoris. duplex. cum commemorat. S. Pudentiæ virginis, Bernardini Senensis confessoris. semiduplex.
xliij	g	20	
xliij	a	21	
xliij	b	22	
xvj	c	23	
v	d	24	
liij	e	25	Marie Magdalene de Pazzi virginis semiduplex. cum commemorat. S. Urbani Papæ & martyris.
liij	f	26	Philippi Confessoris. duplex. cum commemo- ratione S. Eleutherij Papæ & martyris.
liij	g	27	Ioannis Papæ & martyris.
liij	a	28	
liij	b	29	
xxix	c	30	Felicis Papæ & martyris.
xxvij	d	31	Petronillæ virginis.

J U N I U S.

Cyclos Epaſt.	Litteræ Dom.	mens. menſis.	
15.	g	Kal.	1
xxvj	f	iii	2
xxvj	g	ii	3
xxvij	A	Prid.	4
xxvij	b	Non.	5
xxvj	c	viii	6
xxvj	d	vii	7
xxvj	e	vi	8
xxvij	f	v	9
xxvij	g	iiii	10
xxvj	A	iii	11
xxvj	b	Prid.	12
xxvij	c	Idib.	13
xxvij	d	xvij	14
xxvij	e	xvi	15
xxvj	f	xv	16
xxvj	g	xv	17
xxvj	A	xiiii	18
xxvij	b	xiii	19
xxvij	c	xii	20
xxvj	d	xi	21
xxvj	e	x	22
xxvij	f	ix	23
xxvij	g	viii	24
xxvij	A	vii	25
xxvj	b	vi	26
xxvj	c	v	27
xxvij	d	iiii	28
xxvij	e	iii	29
xxvij	f	Prid.	30

Marcellini, Petri, atque Erasmi martyrum.

Norberti Episcopi & confessoris, duplex.

Primi & Feliciani martyrum.

Barnabe Apostoli duplex.

Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarii martyrum.

Antonij de Padua Confessoris duplex.

Basilij Magni Episcopi & Confessoris duplex.

Viri, Modesti, atque Crescentiz martyrum.

Marci & Marcelliani martyrum.

Gervasij & Protasij martyrum.

Silverij Papæ & martyris.

Paulini Episcopi & confessoris.

Vigilia.

NATIVITAS S. IOANNIS BAPTISTÆ duplex.

De Octava Nativitatis sancti Ioannis Baptiste.

Ioannis & Pauli martyrum. semiduplex, & commemoratio Octavæ Nativitatis S. Ioannis.

De Octava Nativitatis S. Ioannis.

Leonis Papæ & confessoris semiduplex, cum commemorat. Octavæ, & Vigiliæ.

PETRI & PAULI Apostolorum duplex.

Commemoratio sancti Pauli Apostoli duplex, cum commemorat. Octavæ Nativitatis sancti Ioannis.

J U L I U S.

Cyclicus Epact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.	
xxvj	E	Kal.	1 Octava S. Iohannis Baptistæ duplex. & commemorat. Octavæ Apostolorum.
25. xxv	A	vj	2 Visitatio B. Mariæ virginis duplex. cum commemorat. Octavæ Apostolorum, & SS. Proximi & Martiniani martyrum.
xxiiij	b	v	3 De Octava Apostolorum.
xxiiij	c	iiiij	4 De Octava.
xxij	d	iiij	5 De Octava.
xx	e	Prid.	6 Octava Apostol. Petri & Pauli duplex.
xx	f	Non.	7
xxix	g	viiij	8
xxviiij	A	vij	9
xxvij	b	vj	10 Septem Fratrum mart. & SS. Rufinæ ac Secundæ martyrum. semiduplex.
xxvj	c	v	11 Pij Papæ & martyris.
xxv	d	iiiij	12 Joannis Guiberti Abbatis. duplex. cum commemor. SS. Naboris & Felicis martyrum.
xxiiij	e	iiij	13 Anacleti Papæ & martyris. semiduplex.
xxiiij	f	Prid.	14 Bonaventuræ Episcopi & Confessoris & Ecclesie Doctoris. duplex.
xxij	g	(dib.	15 Henrici Imperatoris confessoris. semiduplex.
xx	A	xviij	16
xx	b	xvj	17 Alexij confessoris. semiduplex. Romæ de Præcepto extra Romam ad libitum.
xxix	c	xv	18 Symphonie cum septem filiis martyribus.
viiij	d	xiiiij	19
vij	e	xiiij	20 Margaritæ virginis & martyris.
vj	f	xij	21 Praxedis virginis.
v	g	xj	22 Mariæ Magdalene. duplex.
iiiiij	A	x	23 Apollinaris Episcopi & martyris. duplex.
iiij	b	ix	24 Vigilia. & commemor. S. Christianæ virginis & martyris.
ij	c	viiij	25 IACOBI Apostoli duplex. & commemor. S. Christophori martyris, in Laudibus tantum.
i	d	vij	26 ANNÆ matris B. MARIÆ duplex.
"	e	vj	27 Pantaleonis martyris.
xxix	f	v	28 Nazarii, Celsi, & Victoris Papæ martyrum, & Innocentij Papæ & confessoris. semiduplex.
xxviiij	g	iiiij	29 Marthæ virginis. semiduplex. & commemoratio SS. Felicis Papæ, Simplicij, Faustini & Beatrix martyrum.
xxvij	A	iiij	30 Abdon & Sennen martyrum.
25. xxvj	b	Prid.	31 Ignatij Confessoris. duplex.

AUGUSTUS.

Cyclus Spact.	Litteræ Dom.	Dies mensis.	Dies mensis.
xxix. xxliij	e	Kal.	1 Petri ad Vincula duplex. & commemoratio SS. Machabæorum martyrum.
xxilij	d	iiiij	2 Stephani Papæ & martyris.
xxij	e	iiij	3 Inventio S. Stephani Protomartyris. semiduplex.
xxj	f	Prid.	4 Dominiçi Confessoris. duplex.
xx	g	Non.	5 Dedicatio S. Mariæ ad Nives duplex.
xix	A	viiiij	6 Transfiguratio Domini duplex. commemoratio SS. Xysti Papæ, Felicissimi, & Agapiti martyrum.
xviiij	b	viiij	7 Cajetani Thiensî confessoris. duplex. cum commemor. S. Donati Episcopi & martyris.
xvij	c	viij	8 Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyrum. semiduplex.
xvi	d	v	9 Vigilia. & commem. S. Romani martyris.
xv	e	iiiiij	10 LAURENTII martyris duplex.
xiiiiij	f	iiij	11 De Octava S. Laurentij cum commemorations SS. Tiburtij & Susannæ martyrum.
xiiij	g	Prid.	12 Clara virginis duplex. cum commem. Octavæ.
xij	A	Idib.	13 De Octava, & commemor. SS. Hippolyti & Casiani martyrum.
xj	b	xix	14 De Octava, & commemoratio Vigiliæ, & S. Eusebij Confessoris.
x	d	xviiiij	15 ASSUMPTIO B. MARIÆ virginis duplex.
ix	c	xviiij	16 Hyacinthi Confessoris. duplex. cum commemor. Octavarum Assumptionis & S. Laurentij.
viiiij	e	xviij	17 Octava S. Laurentij duplex. cum commemorat. Octavæ Assumptionis.
viiij	f	xv	18 De Octava. & commemor. S. Agapiti martyris.
vij	g	xiiiiij	19 De Octava.
vi	A	xiiiij	20 Bernardi Abbatis duplex. cum commemorations Octavæ Assumptionis.
v	b	xiiij	21 De Octava.
iiiiij	c	xij	22 Octava Assumptionis B. Mariæ duplex. cum commemorat. SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani martyrum.
iiiij	d	xi	23 Vigilia.
iiij	e	ix	24 ARTHOLOMÆI Apostoli duplex. Romæ celebratur die 25.
i	f	viiij	25 Ludovici Regis Franciæ confessoris. semiduplex. Romæ 26.
	g	viiij	26 Zephyri Papæ & martyris.
xxix	A	viij	27
xxviiiij	b	v	28 Augustini Episcopi Confessoris & Ecclesiæ Doctoris. duplex. & commemoratio S. Hermæ martyris.
xxviiij	c	iiiiij	29 Decollatio S. Joannis Baptistæ duplex. & commemorat. S. Sabini martyris.
xxvj	d	iiiiij	30 Felcis & Adaudi martyrum.
xxv	e	Prid.	31 Raymundi Nunnati Confessoris duplex.
xxiiiiij			

S E P T E M B E R.

Cyclus Spa.	Littera Dom.	Dies mensis.	
xxij	f	Kal.	1 Ægidij Abbatis. & commemoratio SS. Joſeph cum Francisci martyrum.
xxij	g	iiiij	2 Stephani Regis Hung. Confess. semiduplex.
xxj	A	iiij	3
xx	b	iiiid.	4
xix	c	Non.	5
xviii	d	viiiij	6
xvij	e	viiij	7
xvj	f	viij	8 NATIVITAS B. MARIE virginis duplex, & commemoratio S. Adriani martyris in Lau- dibus tantum Dominica infra Octavam Ferum Sanctissimi No- minis B. Mariæ duplex.
iv	g	v	9 De Octava B. Mariæ. & commemorat. S. Ger- gonij martyris.
xiiiij	A	iiiiij	10 Nicolai de Tolentino Confessoris duplex. cum commemoratio Octavæ Nativitatis B. Mariæ.
xiiij	b	iiiij	11 De Octava. & commemoratio SS. Protæ & Hy- acinthi martyrum.
xij	c	iiiid.	12 De Octava.
xi	d	iiid.	13 De Octava.
x	e	xviiij	14 Exaltatio S. Crucis duplex. cum commemo- ratione Octavæ Nativitatis B. Mariæ.
ix	f	xviiij	15 Octava Nativitatis B. Mariæ. duplex. cum com- memoratio S. Nico-medes martyris.
viiiij	g	xviij	16 Cornelij & Cypriani Pont. & martyrum. semi- duplex. cum commemoratione S. Euphemie, Lucie & Geminiani martyrum.
viiij	A	xv	17 Impressio Stigmatum S. Francisci. semiduplex.
vij	b	xiiiiij	18
v	c	xiiiij	19 Januarij Episcopi & sociorum martyrum duplex.
iiiiij	d	xiiij	20 Eustachij & sociorum martyrum duplex. & commemoratio Vigiliæ.
iiiiij	e	xi	21 MATTHÆI Apostoli & Evangelistæ duplex.
iiiiij	f	xi	22 Mauritiij & sociorum martyrum
iiiiij	g	ix	23 Lini Papæ & martyris. semiduplex. cum com- memoratione S. Theclæ virginis & martyris
iiiiij	A	viiij	24
xix	b	viiij	25
xviiiij	c	viij	26 Cypriani & Justine martyrum.
xviiij	d	v	27 Cosme & Damiani martyrum. semiduplex.
xviij	e	iiiiij	28
xviij	f	iiiiij	29 DEDICATIO SANCTI MICHAELIS Archangeli duplex.
xviij	g	iiiiid.	30 Micronymi Presbyteri Confessoris & Ecclesie Doctoris duplex.

O C T O B E R.

Cycfus Virgæ Dies
Epaçt. Dom. mensis.

Cal.	Al.	Kal.	Die	Feſta
xxii	a	vi	1	Remigi Epifcopi & confefſoris. Anglorum Catechizand duplex.
xxi	b	v	2	
xx	c	iiii	3	
xix	d	iii	4	Franciſci Confefſoris duplex.
xviii	e	ii	5	Placidi & ſociorum martyrum. Ercaniſ Confefſoris duplex.
xvii	f	Non.	6	
xvi	g	viii	7	Marci Papæ & confefſoris. cum commemorat. SS. Sergij, Bacchi, Marcelli, & Apuleij martt.
xv	a	vii	8	Birgittæ viduæ femiduplex.
xiiii	b	vi	9	Dionyſij, Ruſtici, & Eleutherij martyrum. femiduplex.
xiii	c	v	10	
xii	d	iiii	11	
xi	e	iii	12	
x	f	ii	13	Eduardi Regis Confefſoris. femiduplex.
ix	g	Idid.	14	Caliſti Papæ & martyris. femiduplex.
viii	a	xviii	15	Agathe virginis duplex.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	
v	d	xv	18	Lucæ Evangelizæ duplex.
iiii	e	xiiii	19	Petri de Alcantara Confefſoris. femiduplex.
iii	f	xiii	20	
ii	g	xii	21	Hilarionis Abbatis & commemorat. SS. Verulæ & ſociarum virginum & martyrum.
i	a	xi	22	
xxix	b	x	23	
xxviii	c	ix	24	
xxvii	d	viii	25	Chryſanthi & Dariz martyrum.
xxvi	e	vii	26	Evarifti Papæ & martyris.
xxv	f	vi	27	Vigilia.
xxiiii	g	v	28	SIMONIS ET IVDÆ Apoſtolorum duplex.
xxiii	a	iiii	29	
xxii	b	iii	30	
xxi	c	ii	31	Vigilia.

25.

N O V E M B E R.

Cyclos Litterarum Dies
Epad. Dom. mensis.

Cyclos	Litterarum	Dies	Dies	Eventus
Epad.	Dom.	mensis.		
xxj	d	Kal.	1	FESTVM OMNIYM SANCTORVM.
xx	e	iiiij	2	Commemoratio omnium fidelium Defunctorum. duplex. & de Octava omnium Sanctorum.
xix	f	iiij	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	Caroli Episcopi & Confessoris, duplex. cum commemoratione Octavae, & SS. Vitalis & Agricolaë martyrum.
xvij	a	Nep.	5	De Octava.
xvi	b	viiij	6	De Octava.
xv	c	viiij	7	De Octava.
xiiii	d	v	8	Octava omnium Sanctorum. duplex. & commemorat. sanctorum quatuor Coronatorum martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Basilicæ Salvatoris. duplex. & commemorat. S. Theodori martyris.
xii	f	iiiiij	10	Tryphonis, Respicii & Nymphæ martyrum.
xi	g	iiij	11	Martini Episcopi & confessor. duplex. & commemorat. S. Menæ martyris.
x	a	Prid.	12	Martini Papæ & martyris. semiduplex.
ix	b	iiiiij	13	Didaci Confessoris. semiduplex.
viii	c	xviiij	14	
vii	d	xviiij	15	
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	Gregorij Thaumaturgi Episcopi & Confessoris. semiduplex.
iiii	g	xiiiiij	18	Dedicatio Basilicarum Petri & Pauli. duplex.
iii	a	xiiiiij	19	Elisabeth viduæ. duplex. cum commemoratione S. Pontiani Papæ & martyris.
ii	b	xij	20	
i	c	xj	21	Presentatio B. Mariæ Virginis. duplex.
*	d	x	22	Excelsæ virginis & martyris. duplex.
xxix	e	ix	23	Clementis Papæ & martyris. semiduplex. cum commemorat. S. Felicitatis martyris.
xxviii	f	viiij	24	Chrylogoni martyris.
xxvii	g	viiij	25	Catharinæ virginis & martyris. duplex.
xxvj	a	vj	26	Petri Alexandrini Episcopi & martyris.
xxv	b	v	27	
xxiiii	c	iiiiij	28	
xxiii	d	iiiiij	29	Vigilia. & commemoratio S. Saturnini martyris.
xxii	e	Prid.	30	ANDRÆ Apostoli. duplex.

D E C E M B E R.

Cyclos Literaræ Dies
 Spact. Dom. mensis.

Cyclos Literaræ Spact. Dom.	Dies	Dies mensis.	1
ix	f	mal.	1
xix	g	iiiij	2
xviiij	A	iiij	3
xviij	b	Prid.	4
xvj	c	Non.	5
xv	d	viii	6
xiiii	e	vii	7
xiii	f	vi	8
xii	g	v	9
xi	A	iiii	10
x	b	iiij	11
ix	c	Prid.	12
viii	d	Idus.	13
vii	e	xix	14
vi	f	xviii	15
v	g	xvii	16
iiii	A	xvi	17
iii	b	xv	18
ii	c	xiiii	19
i	d	xiii	20
	e	xii	21
	f	xi	22
	g	x	23
	A	ix	24
	b	viii	25
25	c	vii	26
	d	vi	27
	e	v	28
	f	iiii	29
	g	iii	30
29	A	Prid.	31

2. Biblæ virginis & martyris semiduplex.
 3. Francisci Xaverii confessoris. duplex.
 4. Barbaræ virginis & martyris. commemoratio.
 5. Sabbæ Abbatis. commemoratio.
 6. Nicolai Episcopi & confessoris. duplex.
 7. Ambrosii Episcopi & confessoris, & Ecclesiæ
 Doctoris. duplex.
 8. Conceptio B. Mariæ virginis. duplex. in locis
 Sede Apostolica designatis. duplex. 2. clas-
 sis. cum Octava.
 9. De Octava.
 10. De Octava. & commemorat. Melchiadis Papæ
 & martyris.
 11. Damasi Papæ & conf. Smd. cum comm. Oct.
 12. De Octava.
 13. Lucie virginis & martyris. duplex cum com-
 memorationse Octavæ.
 14. De Octava.
 15. Octava Conceptionis B. Mariæ. duplex. & com-
 memoratio S. Eusebii Vercellensis Episcopi
 & martyris.

Vigilia.
 THOMÆ Apostoli. duplex.

24. **Vigilia.**
 NATIVITAS DOMINI NOSTRI IESU
 CHRISTI. duplex.
 26. STEPHANI Protomartyris duplex. cum
 commemorationse Octavæ Nativitatis.
 27. IOANNIS Apostoli & Evangelistæ. duplex.
 cum commemorat. Octavarum.
 28. SS. INNOCENTIUM Martyrum. duplex. cum
 commemorationse Octavarum.
 29. Thomæ Cantuariensis Episcopi & martyris. se-
 miduplex. cum commemorat. Octavarum.
 30. De Dominica infra Octavam Nativitatis, vel
 de Octava Nativitatis. cum commemorat.
 aliarum Octavarum.
 31. SILVESTRI PAPÆ & confessoris. duplex.
 cum commemorationse Octavarum.

Hæc Epacta 19: ultra numquam est in usu, nisi quando eodem anno
 concurrat cum Aureo numero. XIX.

D U A T A B E L L A E X R U B R I C I S

GENERALIBUS EXCERPTÆ.

In quarum prima statim videtur potest, de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo officium præcedens conturatur in Vespere cum Officio sequenti diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperitur quod queritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia sibi invicem occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum numerum descripta, & ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis, & Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1. quia si ad eum tam Duplex, quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposta sic habet, 1. Translatio de primo.

Officium de secundo. Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, & Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his Regulis dicitur, De primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ ap-

posito, ut Duplex prædictum, cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposto, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occur- sus neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis annotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicita primæ & secundæ classis, & majora per annum, & quæ Dominica & Feriæ majores dicantur.

D U P L I C I A P R I M A E C L A S S I S.

In quibus nulla sit commemoratio quorundam que Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

- Nativitas Domini.
- Epiphaniam Domini.
- Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus & duobus sequentibus diebus.
- Ascensio Domini.
- Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.
- Festum Corporis Christi.
- Nativitas S. Joannis Baptistæ.
- Festum SS. Apostolorum Petri & Pauli.
- Assumptio B. Mariæ virginis.
- Festum omnium Sanctorum.
- Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
- Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ

CLASSIS,

In quibus de Simplicibus fit commemoratio in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
 Festum sanctissimæ Trinitatis.
 Purificatio }
 Annuntiatio } B. Mariæ.
 Nativitas }
 Natalitia xij. Apostolorum.
 Festa Evangelistarum.
 Festum S. Joseph.
 Inventio sanctæ Crucis.
 Festum sancti Laurentii.
 Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORIS

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis, quæ ænunquam omituntur.

Prima Adventus.
 Prima Quadragesimæ.
 Passionis.
 Palmorum.
 Paschæ.
 In Albis.
 Pentecostes.
 Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ

CLASSIS,

quæ non omituntur, nisi occurrente Patrono vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicacione: & tunc de his fit

semper commemor. in officiis que Vesperis & Laudibus.

Secunda }
 Tertia } Adventus.
 Quarta }

Difica } Septuagesimæ.
 } Sexagesimæ.
 } Quinquagesimæ.

Secunda }
 Tertia } Quadragesimæ.
 Quarta }

DUPLICIA MAJORA

PER ANNUM,

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
 Exaltatio sanctæ Crucis.
 Festum Nivis.

Visitatio }
 Præsentatio } B. Mariæ
 Conceptio }
 Festum Nominis }

Apparitio sancti Michaëlis Archangeli.
 Cathedra S. Petri, utraque.
 Festum ejusdem ad Vincula.
 Conversio S. Pauli.
 Festum sancti Joannis ante portam Latinam.
 S. Barnabæ Apostoli.
 Patronorum minus principaliura.

Feræ majores, de quibus semper fit commemoratio.

Adventus.
 Quadragesimæ.
 Quatuor Temporum, &
 Secunda Rogationum.

SI OCCURRIT EODEM DIE

Duplex primæ classis, &c	6	1	4	1	0	1	6	1	2	1	4	1	6	1	2	1	2	1	8	1	4	1	4	1	
Duplex secundæ classis,	4	1	4	1	0	1	4	1	2	1	4	1	6	1	2	1	8	1	1	4	1	1	1	1	
Duplex per annum,	4	1	4	1	0	1	4	1	2	1	1	4	1	8	1	1	1	1	4	1	1	1	1	1	
Dies infra Octavam,	4	1	4	1	0	1	4	1	3	1	3	1	7	1	3	1	5	1	5	1	3	1	3	1	
Dies Octavæ,	4	1	4	1	0	1	4	1	2	1	7	1	4	1	2	1	3	1	3	1	4	1	3	1	
Semiduplex,	4	1	4	1	0	1	4	1	8	1	1	1	4	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	
Simplex,	3	1	3	1	3	1	0	1	3	1	3	1	3	1	3	1	5	1	3	1	3	1	3	1	
S. Maria in Sabbato,	5	1	5	1	0	1	4	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	0	1	
Feria Major,	6	1	0	1	6	1	4	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1	3	1	0	1	0	1	
Vigilia,	0	1	5	1	6	1	4	1	3	1	3	1	3	1	3	1	5	1	0	1	0	1	0	1	
1. Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia.	Feria major.	S. Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per annum.	Duplex secundæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.	Duplex primæ classis.
2. Officium de primo, translatio de secundo.																									
3. Commemoratio de primo, Officium de secundo.																									
4. Officium de primo, commemoratio de secundo.																									
5. Nihil de primo, Officium de secundo.																									
6. Officium de primo, nihil de secundo.																									
7. Officium de digniori, commemoratio de minus digno.																									
8. Officium de digniori, translatio de minus digno.																									

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Ecclesiæ, vel Dedicacionis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini & Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Octavas Paschæ & Pentecostes, in Ascensione Domini, in festo Corporis Christi, in festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicacione, cum commemoracione Octa-

væ: alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato; & de ea, quocumque adveniente Duplici fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica, transfertur in proximè sequentem diem: quæ si fuerit impedita alio simili Festo, transfertur post Octavam.

De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Christi, semper fit commemoratio quocumque Festo in illis occurrente.

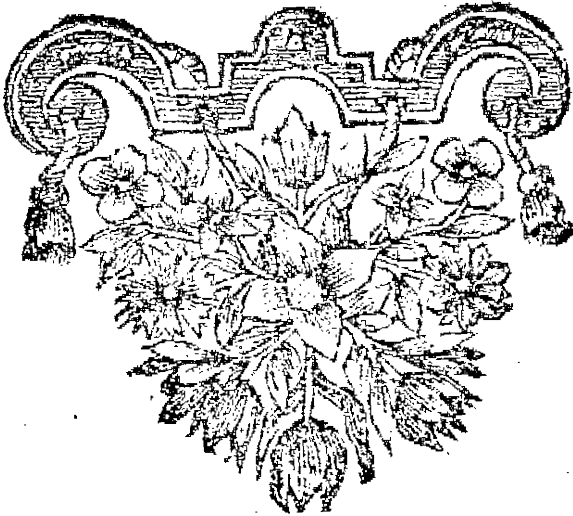
De aliis octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit à Feria quarta Cinerum usque ad Dominicam in Albis, & à Vigilia Pentecostes usque ad festum Trinitatis inclusivè, & à die 17. Decembris usque ad Epiphaniam.

Dies Octavæ numquam transferuntur: idèò quamquam Nativitas sancti Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem, non tamen transferuntur Octava, sed de ea fit tantùm commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

Si occurrat, ut Patronus vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, in ea Ecclesia fit tantùm de Patrono, vel Titulari, absque commemoratione aliorum. Qui si in dicto Calendario descripti sunt sub Officio

Duplici, vel Semiduplici, transferuntur in primam diem simili Officio non impeditam, & de eis fit Officium Semiduplex; nisi tamen sint de majoribus Festis, quia tunc de translato quoque fit Officium Duplex, ac si proprio die celebraretur. Si verò in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utrisque Vesperis & Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, & Feria ij. Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantùm. Si verò aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiã in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

Officia major seu i. & ij. classium

Officia minor, seu per annum,

Duplex primæ classis,

Duplex secundæ classis.

Patronus seu Titulus Ecclesiæ

Duplex per annum majus,

Duplex per annum minus,

Semiduplex,

Dies Octava,

Dies infra Octavam,

1. Totum de sequenti, nihil de precedenti.
 2. Totum de precedenti, nihil de sequenti.
 3. Totum de sequenti, commemoratio de precedenti.
 4. Totum de precedenti, commemoratio de sequenti.
 5. Capitulum de sequenti, commemoratio de precedenti.
 6. Totum de digniori, commemoratio de minus digno.
- Simplex, & s. Maria in Sabbato, Feria, & Vigilia non concurrunt.**

o | 4 | 3 | 1 | 4 | 1 | 4 | 3 | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 0

o | 4 | 3 | 1 | 4 | 1 | 4 | 3 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 0

2 | 1 | 2 | 4 | 1 | 2 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 0 | 1 | 4 | 1 | 6 | 1 | 4

4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 3 | 1 | 6 | 1 | 3 | 1 | 4

2 | 2 | 1 | 4 | 1 | 2 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 0 | 1 | 4 | 1 | 0 | 1 | 4

4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 6 | 1 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 4

4 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 3 | 1 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 4

4 | 1 | 5 | 1 | 3 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 5

4 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 4 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 4

o | 1 | 0 | 1 | 3 | 1 | 4 | 1 | 5 | 1 | 3 | 1 | 3 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 1 | 5

Dominica quacumque.

Duplici primæ classis.

Duplici secundæ classis.

Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.

Duplici per annum majore.

Duplici per annum minore.

Semiduplici.

Simplici.

Die Octavæ.

Die infra Octavam.

Sancta Maria in Sabbato.

Notandum, quòd in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis, & Corporis Christi, totum Officium fit de Octavæ, cum commemoratione præcedentis Festi Duplicis, nisi fuerit Festum Solemne principale, vel primæ, vel secundæ classis, quia tunc de Festo fieret Officium, & commemoratio de Octavæ.

In secundis Vesperis diei Octavæ Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, de festo Duplici fit tantum commemoratio, nisi illud fuerit primæ vel secundæ classis, seu Patronus vel Titulus aut De-

dicatio Ecclesiæ: quia tunc de Festo fieret Officium, & de Octavæ commemoratio. Et similiter die Octavæ Corporis Christi, fit in secundis Vesperis concurrente cum die Octavæ S. Joannis Baptistæ, Vesperæ erunt de Octavæ Corporis Christi, cum commemoratione Octavæ sancti Joannis.

Cùm plures sunt Commemorations, fervetur hic ordo. De Duplici, de Dominica, de semiduplici, de die infra Octavam, de Feria majori, seu Vigilia, de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORA

ORATIO

dicenda ante divinum Officium.

A Peri, Dómine, os meum ad benedicéndum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab ómnibus vanis, perversis, & aliénis cogitatióibus: intellectum illúmina, affectum inflámma; ut dignè, attentè, ac devótè hoc Officium recitáre váleam, & exaudíri mérear ante conspéctum divínæ Majestátis tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. *R.* Amen.

D ómine, in unióne illius divínæ intentiônis, qua ipse in terris laudes Deo persolvísti, has tibi Horas persólvo.

Oracionem sequentem devotè post Officium recitanti-
bus Leo Papa X. defectus & culpas in eo persolvenda
do ex humana fragilitate contractas induisit.

S Acrosánctæ ac indivíduæ Trinitáti, crucifixi Dómini nostri Jesu Christi humanitati, beatíssimæ & gloriosíssimæ sempérque vírginis Mariæ fœcúndæ integritáti, & ómnium Sanctórum universitáti sit sempitérna laus, honor, virtus & glória. ab omni creatúra, nobisque remíssio ómnium peccatórum, per infinita sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Beáta víscera Mariæ vírginis, quæ portavérunt ætérni Patris Fílium. *R.* Et beáta úbera, quæ lactavérunt Christum Dóminum. *P.* ater noster. *A.* ve María.

ABSOLUTIONES

ET BENEDICTIONES

dicendæ ante Lectiones in Officio
novem & trium Lectionum

In primo Nocturno, & pro
secunda & quinta Feria,
Absolutio.

Exaudi Dómine Jesu Chri-
ste preces servórum tuó-
rum, & miserere nobis, qui
cum Patre & Spíritu sancto
vivis & regnas in sæcula
sæculórum. &. Amen.

Benedictiones.

- 1 Benedictione perpétua be-
nedicat nos Pater æternus.
&. Amen.
- 2 Unigénitus Dei Fílius nos
benedicere & adjuvare di-
gnetur.
- 3 Spíritus sancti grátia illu-
minet sensus & corda no-
stra.

In secundo Nocturno, & pro
tertia & sexta Feria,
Absolutio.

Ipius pietas & misericór-
dia nos adjuvet, qui cum
Patre & Spíritu sancto vivit
& regnat in sæcula sæculó-
rum. &. Amen.

Benedictiones.

- 4 Deus Pater omnipotens sit
nobis propítius & clemens.
&. Amen.
- 5 Christus perpétuæ det no-
bis gáudia vitæ.
- 6 Ignem sui amoris accendat
Deus in cordibus nostris.

In tertio Nocturno, & pro Fe-
ria quarta & Sabbato,
Absolutio.

A vinculis peccatórum no-
strórum absolvat nos
omnipotens & misericors
Dóminus. &. Amen.

Benedictiones.

- 7 Euangélica lectio sit nobis
salus & protéctio. &. Amen.
 - 8 Divinum auxiliúm máneat
semper nobiscum.
 - 9 Ad societátem civium su-
pernórum perdúcat nos
Rex Angelórum.
- Si Officium sit de Sancto no-
vem Lectionum, octava
Benedictio erit.

Cujus festum cólimus, ipse,
vel ipsa intercédant pro no-
bis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur,
Quorum, vel Quarum festum
cólimus, ipsi, vel ipsæ inter-
cédant pro nobis ad Dómi-
num.

Si Officium sit de sancta Ma-
ria, octava Benedictio erit,
Cujus festum cólimus, ipsa
Virgo víginum intercédant
pro nobis ad Dóminum.

Si in ultima Lectione le-
gendum sit aliud Evangelium,
cum Homilia, nona Benedi-
ctio erit.

Per Euangélica dicta deleán-
tur nostra delicta.

In Officio trium Lectionum
dicuntur Absolutiones & Be-
nedictiones prefata ordine
superius in Rubricis generali-
bus & in prima Dominica de
Adventu descripto: & in eo
quando non legitur Homilia
cum Euangelio, & bened-
ictiones sumende sunt ex ter-
cio Nocturno, prima Bened-
ictio dicitur.

1 Ille nos benedicat, qui sine
fine vivit & regnat.

2 Divinum auxilium.

3 Ad societatem.

In Officio trium Lectio-
num, quando legitur Ho-

milis cum Euangelio, prima
Benedictio erit.

1 Evangelica lectio.

2 Divinum auxilium.

3 Ad societatem.

Si Offitium fit de Sancto
trium Lectionum, prima Be-
nedictio erit.

1 Ille nos benedicat, qui sine
fine vivit & regnat.

2 Cujus, vel Quorum.

3 Ad societatem.

In Officio de sancta Maria
in Sabbato, Absolutio & Be-
nedictiones quae ibidem po-
nuntur.

PSALTERIUM DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM,

Cum Ordinario Officij de Tempore.

Pars Æstiva.

DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad
Completorium, dicitur secretò :

PATER noster, qui es in cælis : sanctificetur nomen tuum : adveniat regnum tuum : fiat voluntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie : & dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris : Et ne nos inducas in tentationem : sed libera nos à malo, Amen.

Ave Maria, grátia plena : Dominus tecum : Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Jesus. Sancta Maria, Mater Dei, ora pro nobis peccatoribus nunc, & in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipotentem, Creatorem cæli & terræ. Et in Jesum

Pars Æstiva.

Christum, Filium ejus unicum, Dominum nostrum : qui conceptus est de spiritu sancto, natus ex Maria Virgine, passus sub Póntio Piláto, crucifixus, mórtuus, & sepúltus : descendit ad inferos : tertia die resurrexit à mórtuis : ascendit ad cælos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis : inde venturus est judicare vivos & mórtuos. Credo in Spiritum sanctum, sanctam Ecclesiam Catholicam, Sanctórum communionem, remissionem peccatorum, carnis resurrectionem, vitam æternam, Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus.

Domine lábia mea aperies. Et os meum annuntiabit laudem tuam. **V.** Deus in adiutorium meum intende, **R.** Domine ad adjuvandum me festina. G lória Patri, & Fílio, & Spiritui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, &

A

sem.

semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Alleluia.

Sic dicitur Alleluia, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. A dorémus Dóminum, * Qui fecit nos. Repetitur, A dorémus Dóminum, qui fecit nos.

PSALMUS 94.

VENITE, exultémus Dómino, jubilémus Deo salutari nostro: præoccupémus faciem ejus in confessione, & in psalmis jubilémus ei. A dorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam: quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitudines móntium ipse conspicit. Qui fecit nos.

Quóniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridam fundaverunt manus ejus: venite adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves pascuæ ejus. A dorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obdurare corda vestra, sicut in exacerbatione se-

cúndum diem tentationis in deserto: ubi tentaverunt me patres vestri, probaverunt, & viderunt ópera mea. Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic, & dixi, Semper hi errant corde: ipsi verò non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in réquiem meam. A dorémus Dóminum, qui fecit nos.

Gloria Patri, & Filio, & Spirítui sancto. Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculorum, Amen. Qui fecit nos. A dorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorum Kalendis Octobris.

Hymnus.

NOCTE surgentes vigilémus omnes. Semper in psalmis meditémur, atque

Voce concórdi Dómino canámus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi pariter canentes, Cum suis Sanctis mereámur aulam

Ingressi cæli, simul & perennem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beata

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spiri-

Spiritus, ejus resonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona. Servite Dómino.

Asteriscus * notat pausam tantus in Choro.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cathedra pestilentiae non sedit :

sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tanquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo : Et fólium ejus non defluet : * & ómnia quaecúmque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic : * sed tanquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

In deo non resurgent impij in judicio : * neque peccatores in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum : * & iter impiórum peribit.

Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, * & in saecula saeculórum, Amen.

Hic versus, Glória, semper

dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt Gentes, * & pópuli meditati sunt inania ?

Asiterunt reges terrae, & principes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum : * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in caelis iridebit eos : * & Dóminus subfannabit eos.

Nunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me : * Fílius meus es tu, ego hodie genui te. Póstula a me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea, * & tanquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini qui judicatis terram.

Servite Dómino in timóre : *

& exultate ei cum tremóre. Apprehéndite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira

ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo. Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Vox mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ergo dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Dñe, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum benedictio tua.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Descendite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valde velociter.

Per Annum, Antiphona. Servite Domino in timore, & exultate ei cum tremore.

Antiph. Deus iudex justus.

Psalmus 7.

Domine Deus meus in te speravi: * salvum me fac ex omnibus persequentibus me, & libera me.

Nequando rapiat ut leo animam meam, * dum non est qui redimat, neque qui salvum faciat.

Domine Deus meus si feci istud, * si est iniquitas in manibus meis:

Si reddidi retribuētibus mihi mala, * decidam merito ab inimicis meis inanis.

Persequatur inimicus animam meam, & comprehendat, & conculet in terra vitam meam, *

meam, * & glóriam meam in
púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: *
& exaltáre in finibus inimicô-
rum meôrum.

Et exúrge Dómine Deus
meus in præcepto quod man-
dásti: * & synagôga populô-
rum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum re-
grédere: * Dóminus júdicat
pópulos.

Júdice me Dómine secún-
dum justítiam meam, * & se-
cúndum innocéntiam meam
super me.

Consumétur nequítia peccatô-
rum, & diriges justum, * scrú-
tans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à
Dómino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus iudex justus, fortis, &
pátiens, * numquid iráscitur
per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium
suum vibrábit: * arcum suum
teréndit, & parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, *
sagittas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúrit in justítiam: *
concépit dolórem, & péperit
iniquitátem.

Lacum apérui, & effódit
eum: * & incidit in foveam,
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in ca-
put ejus: * & in vérticem ip-
sius iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secún-

dum justítiam ejus: * & psal-
lam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster, *
quàm admirábile est no-
men tuum in univérfa terra!

Quóniam eleváta est magnifi-
céntia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lactén-
tium perfecísti laudem propter
inimicos tuos, * ut déstruas
inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum: *
lunam & stellas, quæ tu fun-
dásti.

Quid est homo, quòd memor
es eius? * aut filius hóminis,
quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab
Angelis, glória & honóre co-
ronásti eum: * & constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus
eius, * oves & bovés univér-
sas, insuper & pécora campi;

Vólucres cæli, & pisces ma-
ris, * qui perámbulant sémi-
tas maris.

Dómine Dóminus noster, *
quàm admirábile est nomen
uum in univérfa terra!

Psalmus 9.

Confitebortibi Dómine in
toto corde meo: * nar-
rábo ómnia mirabília tua.

Lætabor & exultábo in te: *
psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimicum
meum.

meum retrorsum: * infirmabuntur, & peribunt à facie tua.

Quoniam fecisti iudicium meum & causam meam: * sedisti super thronum qui iudicas iustitiam.

Increpasti Gentes, & periiit impius: * nomen eorum delisti in ætèrnum, & in sæculum sæculi.

Inimici defecerunt frumæ in finem: * & civitates eorum destruxisti.

Periiit memoria eorum cum sonitu: * & Dominus in ætèrnum permanet.

Paravit in iudicio thronum suum: * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate, iudicabit populos in iustitia.

Et factus est Dominus refugium pauperi: * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.

Et sperent in te qui noverunt nomen tuum: * quoniam non dereliquisti quærentes te Domine.

Psallite Domino, qui habitat in Sion: * annuntiate inter Gentes studia eius:

Quoniam requirrens sanguinem eorum recordatus est: * non est oblitus clamorem pauperum.

Miserere mei Domine: * vide humilitatem meam de inimicis meis.

Qui exaltas me de portis mortis, * ut annuntiem om-

nes laudationes tuas in portis filiae Sion.

Et exultabo in salutari tuo: * infixæ sunt Gentes in interitu, quem fecerunt.

In laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum.

Cognoscetur Dominus iudicia faciens: * in operibus manuum suarum comprehensus est peccator.

Convertantur peccatores in infernum, * omnes Gentes quæ obliviscuntur Deum.

Quoniam non in finem oblivio erit pauperis: * patientia pauperum non peribit in finem.

Exurge Domine, non confortetur homo: * iudicentur Gentes in conspectu tuo.

Constitu Domine legislatorem super eos: * ut sciant Gentes quoniam homines sunt.

Ut quid Domine recessisti longè, * despicias in opportunitatibus, in tribulatione?

Dum superbit impius, incenditur pauper: * comprehenduntur in consiliis quibus cogitant.

Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ: * & iniquus benedicitur.

Exacerbavit Dominum peccator, * secundum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspectu eius: * inquinatæ sunt viæ illius in omni tempore.

Auferuntur iudicia tua à facie ejus : * omnium inimicorum suorum dominabitur.

Dixit enim in corde suo : * Non movêbor à generatiône in generatiône, sine malo.

Cupus maledictiônis os plenum est, & amaritudine, & dolo : * sub lingua ejus labor & dolor.

Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, * ut interficiat innocentem.

Oculi ejus in pàuperem respiciunt : * insidiatur in abscondito, quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur ut rapiat pàuperem : * rapere pàuperem dum attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum, * inclinabit se, & cadet cum dominatus fuerit pàuperi.

Dixit enim in corde suo : Oblitus est Deus, * avêrtit faciem suam ne videat in finem.

Exurge Dómine Deus, exaltetur manus tua : * ne obliviscaris pàuperem.

Propter quid irritavit impius Deum ? * dixit enim in corde suo : Non requireret.

Vides, quóniam tu laborem & dolorem consideras : * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelictus est pauper : * orphano tu eris adiutor.

Contere bráchium peccatoris & maligni : * quærétur peccatum illius, & non inveniétur.

Dóminus regnabit in ætér-

num, & in sæculum sæculi : * peribitis Gentes de terra illius.

Desiderium pàuperum exaudivit Dóminus : * præparatiônem cordis eorum audivit auris tua.

Judicare pupillo & humili, * ut non appônât ultrà magnificare se homo super terram.

Psalmus 10.

IN Dño confido : quómodo dicitis animæ meæ : * Transmigre in montem sicut passer ?

Quóniam ecce peccatores intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in phàretra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quóniam quæ perfecisti, destruxérunt : * justus autem quid fecit ?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes eius :

Oculi ejus in pàuperem respiciunt : * pâlpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus interrogat justum & impium : * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos : * ignis, & sulphur, & spíritus procellarum, pars calicis eorum.

Quóniam iustus Dóminus, & justitias diléxit : * æquitatem vidit vultus ejus.

Per Annum, Añã. Deus iudex justus, fortis & longánimis ; numquid irascetur per singulos dies ?

Antiphona. Tu Domine.

Psalmus 11

Salvum me fac Domine, quoniam defecit sanctus: * quoniam diminutæ sunt veritates à filiis hominum.

Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum: * labia dolosa, in corde & corde locuti sunt.

Dispèdat Dominus univèrsa labia dolosa, * & linguam magniloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificabimus, labia nostra à nobis sunt, * quis noster Dominus est?

Propter miseriam inopum, & gemitum pauperum, * nunc exurgam, dicit Dominus.

Ponam in salutari: * fiducia-liter agam in eo.

Eloquia Domini, eloquia casta: * argentum igne examinatum, probatum terræ purgatum septuplum.

Tu Domine servabis nos: & custodies nos * à generatione hac in ætèrnum.

In circuitu impij ambulat: * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

Psalmus 12

Usquequò Domine oblivisceris me in finem? * Usquequò avèrtis faciem tuam à me?

Quàm diu ponam consilia in anima mea, * dolorem in corde meo per diem?

Usquequò exaltabitur inimicus meus super me? * respice, & exaudi me Domine Deus meus.

Illumina oculos meos ne unquam obdormiam in morte: * nequando dicat inimicus meus: Prævalui adversus eum.

Qui tribulant me, exultabunt si motus fuero: * ego autem in misericordia tua speravi.

Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino qui bona tribuit mihi: * & psallam nomini Domini Altissimi.

Psalmus 13

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in studiis suis: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de caelo prospexit super filios hominum, * ut videat si est intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaverunt, simul inutiles facti sunt: * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Sepulchrum patens est guttur eorum: linguis suis dolose agèbant, * venenum aspidum sub labiis eorum.

Quorum os maledictione & amaritudine plenum est: * veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Contritio & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non cognovè-

gnoverunt : * non est timor
Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoscent omnes
qui operantur iniquitatem , *
qui devorant plebem meam
sicut escam panis ?

Dominum non invocaverunt , *
illic trepidaverunt timore,
ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione
justa est, consilium inopis
confudistis : * quoniam
Dominus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare
Israël? * cum averterit Dominus
captivitatem plebis suae,
exultabit Jacob , & laetabitur
Israël. *Psalmus 14.*

Domine quis habitabit in
tabernaculo tuo ? * aut
quis requiescet in monte sancto tuo ?

Qui ingreditur sine macula , *
& operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in
corde suo , * qui non egit dolium
in lingua sua :

Nec fecit proximo suo malum , *
& opprobrium non accepit
adversos proximos suos.

Ad nihilum deductus est in
conspectu ejus malignus : * timentes
autem Dominum glorificat :

Qui jurat proximo suo, & non
decipit , * qui pecuniam suam
non dedit ad usuram, & munera
super innocentem non accepit.

Qui facit haec , * non movebitur
in aeterna.

Per Annum, Antiphona. Tu Domine
servabis nos, & custodies nos. *Ps.* Memor fui nocte neminis
tui Domine. *R.* Et custodi vi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet
Nocturni dicitur, Pater noster.
Secretò. Ps. Et ne nos inducas
in tentationem. *R.* Sed libera nos a malo.

Absolutio.

EXaudi Domine Jesu Christe
preces fervorum tuorum,
& miserere nobis, qui cum
Patre & Spiritu sancto vivis
& regnas in saecula saeculorum.
R. Amen. *Ps.* Jube domine
benedicere. *Benedictio.* *Benedictione*
perpetua benedicat nos Pater
aeternus. *R.* Amen.

Deinde leguntur Lectiones
cum Responsoriis, ut in Proprio
de Tempore assignantur.

Pro secunda Lectione, *Benedictio.*
Unigenitus Dei Filius nos
benedicere & adjuvare dignetur.
R. Amen.

Pro tertia Lectione, *Benedictio.*
Spiritus sancti gratia illuminet
sensus & corda nostra. *R.* Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona.
Bonorum meorum.

Psalmus 118.

Conserva me Domine,
quoniam speravi in te. *
Dixi Domino : Deus meus
es tu, quoniam bonorum
meorum non eges.

A 5 *Sau-*

S anctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificavit omnes vo-
luntates meas in eis.

M ultiplicatae sunt infirmita-
tes eorum: * postea accelera-
verunt.

N on congregabo conventi-
cula eorum de sanguinibus: *
nec memor ero nominum eo-
rum per labia mea.

D óminus pars hereditatis mee,
& cálicis mei: * tu es, qui re-
stitues hereditatem meam mihi.

F unes ceciderunt mihi in præ-
cláris: * etenim hereditas mea
præclára est mihi.

Benedicam Dóminum, qui
tribuit mihi intellectum: * in-
super & usque ad noctem in-
crepuerunt me renes mei.

providēbam Dóminum in
conspéctu meo semper: * quón-
iam à dextris est mihi, ne-
commovear.

propter hoc lætatum est cor
meum, & exultavit lingua
mea: * insuper & caro mea
requiescet in spe.

Quóniam non derelinques
ánimam meam in inférno: *
nec dabis Sanctum tuum vidē-
re corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitæ,
adimplēbis me lætitia cum
vultu tuo: * delectationes in
dextera tua usque in finem.

Per Annum, Antiphona.
Bonorum meorum non indig-
es, in te speravi, conserva
me Dómine.

Antiphona. Propter verba.

Psalmus 16.

E xaudi Dómine justitiam
meam: * inténde depre-
cationem meam.

A uribus percipe orationem
meam, * non in labiis dolosis.
D e vultu tuo iudicium meum
pródeat: * óculi tui videant
æquitates.

probasti cor meum, & visita-
sti nocte: * igne me exami-
nasti, & non est inventa in me
iniquitas.

Ut non loquatur os meum
ópera hominum: * propter
verba labiorum tuorum ego
custodivi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémi-
tis tuis: * ut non moveantur
vestigia mea.

Ego clamavi, quóniam exau-
disti me Deus: * inclina au-
rem tuam mihi, & exaudi
verba mea.

Mirifica misericórdias tuas, *
qui salvos facis sperantes in te,

A resistētibz dexterae tuae
custodi me: * ut pupillam óculi.
Sub umbra alarum tuarum
prótege me: * à facie impió-
rum qui me afflixerunt.

Inimici mei ánimam meam
circumdedērunt, adipem suum
concluserunt: * os eorum lo-
cútum est superbiam.

Projicientes me nunc circum-
dedērunt me: * óculos suos
statuerunt declinare in terram.
gisceperunt me sicut leo pa-
ratus

ratus ad prædam : * & sicut catulus leonis habitans in abditiis.

E surge Domine, præveni eum, & supplantata eum : * eripe animam meam ab impio, fræneam tuam ab inimicis manus tuæ.

Domine à paucis de terra divide eos in vita eorum : * de absconditis tuis adimplētus est venter eorum.

Saturati sunt filii : * & dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in justitia apparebo consp̄ctui tuo : * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Per Annum, Antiph. Propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras.

Antiphona. Diligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando Añā incipit à primo versu Psalms, & Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiphona, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, & continuetur Añā cum Psalmo.

Psalmus 17.

Diligam te Domine fortitudo mea : * Dominus firmamentum meum, & refugium meum, & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, * & sperabo in eum.

Protector meus, & cornu salutaris meæ, * & susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum : * & ab inimicis meis salvus ero.

Circumdedērunt me dolores mortis : * & torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdedērunt me : * præoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, * & ad Deum meum clamavi :

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam : * & clamor meus in consp̄ctu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est, & contremuit terra : * fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus : & ignis à facie ejus exarsit : * carbones succensu sunt ab eo.

Inclinavit cælos, & descendit : * & caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Chérubim, & volavit : * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus : * tenebrosa aqua in núbibus æeris.

Præ fulgore in consp̄ctu ejus nubes transierunt, * grandis, & carbones ignis.

Et intonuit de celo Dominus, & Altissimus dedit vocem suam : * grandis & carbones ignis.

Et misit sagittas suas, & dissipavit

pávit eos : * fulgura multipli-
cávit, & conturbávit eos.

Et apparuerunt fontes aqua-
rum, * & revelata sunt funda-
ménta orbis terrarum :

Ab increpatione tua Dómi-
ne, * ab inspiratione spíritus
irá tuæ.

Misit de summo, & accépit
me : * & assumpsit me de aquis
multis.

Eripuit me de inimicis meis
fortissimis, & ab iis qui odé-
runt me : * quóniam confortá-
ti sunt super me.

Prævenérunt me in die affli-
ctiónis meæ : * & factus est
Dóminus protector meus.

Et eduxit me in latitudinem : *
salvum me fecit, quóniam vó-
luit me.

Et retribuet mihi Dóminus
secundum justitiam meam, *
& secundum puritatem má-
nuum mearum retribuet mi-
hi.

Quia custodivi vias Dómini, *
nec impie gessi à Deo meo.

Quóniam omnia iudicia ejus
in conspéctu meo : * & justitias
ejus non repuli à me.

Etero immaculatus cum eo : *
& observabo me ab iniquitate
mea.

Et retribuet mihi Dóminus
secundum justitiam meam : *
& secundum puritatem má-
nuum mearum in conspéctu
oculorum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * &

cum viro innocente innocens
eris :

Et cum electo electus eris : *
& cum perverso perverseris,

Quóniam tu populum húmi-
lem salvum facies : * & oculos
superbórum humiliabis.

Quóniam tu illuminas lu-
cérnam meam Dómine : *
Deus meus illumina ténébras
meas.

Quóniam in te eripiar à ten-
tatione, * & in Deo meo trans-
grédiar murum.

Deus meus impolluta via ejus :
elóquia Dómini igne exami-
nata : * protector est ómnium
sperantium in se.

Quóniam quis Deus præter
Dóminum ? * aut quis Deus
præter Deum nostrum !

Deus qui præcinxit me vir-
tute : * & posuit immaculatam
viam meam.

Qui perfecit pedes meos tam-
quam cervórum, * & super ex-
celsa státuens me.

Qui docet manus meas ad
prælium : * & posuisti ut ar-
cum æreum, bráchia meá.

Et dedisti mihi protectionem
salutis tuæ : * & dextera tua
suscepit me :

Et disciplina tua corréxit me
in finem, * & disciplina tua
ipsa me docébit.

Dilatasti gressus meos subtus
me : * & non sunt infirmata
vestigia mea.

Persequar inimicos meos, &
com-

comprehendam illos: * & non
convértar donec deficiant.

Confringam illos, nec póte-
runt stare: * cadent subtus pe-
des meos.

Et præcinxisti me virtúte ad
bellum: * & supplantasti in-
surgéntes in me sub me.

Et inimícos meos dedisti mi-
hi dorsum, * & odiéntes me
disperdidisti.

Clamavérunt, nec erat qui
salvos fáceret; ad Dóminum,*
nec exaudivit eos.

Et commínuam eos ut púlve-
rem ante fáciem venti: * ut
lutum plateárum delébo eos.

Éripies me de contradicção-
bus pópuli: * constíues me in
caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi,
fervívit mihi: * in audítu au-
ris obedívit mihi.

Ílij aliéni mentíti sunt mihi: *
Fílij aliéni inveteráti sunt, &
claudicavérunt à sémitis suis.

Vívit Dóminus, & benedíctus
Deus meus, * & exaltétur
Deus salútis meæ.

Deus qui das vindíctas mihi,
& subdis pópulos sub me, *
liberátor meus de inimícis
meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me ex-
altábis me: * à viro iníquo
erípies me.

Propterea confitébor tibi in
naciónibus Dómine: * & nó-
mini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis

ejus, & fáciens misericórdiam
Christo suo David, * & sémi-
ni ejus usque in sæculum.

Per Annum, Antiph. Díli-
gam te Dómine virtus mea.

Vers. Quóniam tu illúminas
lucérnam meam Dómine.

R. Deus meus illúmina tene-
bras meas. Pater noster. se-
cretò. V. Et ne nos indúcas in

tentatióem. R. Sed libera
nos à malo.

Absolutio.

Ipsius pietas & misericórdia
nos adjuvet, qui cum Pa-
tre & Spíritu sancto vivit &
regnat in sæcula sæculórum.
R. Amen.

V. Jube domne benedicere.
Benedicção. Deus Pater om-
nipotens sit nobis propítius &
& clemens. R. Amen.

Pro v. Lectiõne, Benedi-
cção. Christus perpétuæ det
nobis gáudia vitæ. R. Amen.

Pro vj. Lectiõne, Benedi-
cção. Ignem sui amóris accén-
dat Deus in córdibus nostris.
R. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Antiphona.
Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cæli enarrant glóriam
Dei, * & ópera má-
num ejus annúntiat
firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * &
nox nocti indicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque ser-
mónes. *

mónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verbá eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tanquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * à summo cælo egressio ejus:

Et occúrsum ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convertens ánimas: * testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dñi rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lícidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * júdicia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiósium multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fuerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditatio

cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redemptor meus.

Per Annum, Antiph. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphonia. Exáudiat,

Psalms 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * protégat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * & omne consílium tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiat illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in curribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábitur.

Ipsi obligáti sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus & erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die qua invocáverimus te.

Per Annum, *Añã* Exáudiat te
Dóminus in die tribulatiónis.
Antiphona. Dómine.

Psalmus 20.

Domine in virtúte tua lætábitur rex : * & super saluáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuisti ei : * & voluntáte labiórurum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuisti in cápite ejus corónam de lapide pretiósó.

Vitam petiit à te : * & tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in saluári tuo : * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis : * dèxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Tones eos ut chibánum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * & semen eórum à filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te tuam, &

mala : * cogitavérunt consilia, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábis & psallémus virtútes tuas.

Per Annum, Antiphona. Dómine in virtúte tua lætábitur rex. *Ps.* Exaltáre Dómine in virtúte tua. *R.* Cantábis & psallémus virtútes tuas. *Pater noster.* *secretò.* *Ps.* Et ne nos indúcas in tentatiónem. *R.* Sed libera nos à malo.

Absolutio.

Avinculis peccatórum nostrórum absolvat nos omnipotens & misericors Dóminus. *R.* Amen. *Ps.* Jube domne benedícere. *Benedictio* Euangélica lécitio sit nobis salus & protéctio. *R.* Amen.

Pro octava Lécitio, *Benedictio.* Divinum auxílium maneat semper nobíscum. *R.* Amen.

Pro nona Lécitio, *Benedictio.* Ad societátem civium supernórum perducát nos Rex Angelórum. *R.* Amen.

Sequens Hymnus semper dicitur post ultimam Lécitio- nem in omnibus Dominicis & Festis tantum ; in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur tertium Respon- sorium.

Hym-

Hymnus SS. Ambrosij
& Augustini.

TE Deum laudamus : te
Dóminum confitemur.

Te aeternum Patrem : omnis
terra veneratur.

Tibi omnes Angeli : tibi caeli,
& univérſa potestates.

Tibi Chérubim & Séraphim:
incessábili voce proclamant :

S anctus, S anctus, S anctus:
Dóminus Deus sabaoth.

Pleni sunt caeli & terra : ma-
jestatis glóriæ tuæ.

Te glorióſus Apostolorum
choris.

Te Prophétarum laudábilis
númerus.

Te Mátyram candidatus
laudat exercitus.

Te per orbem terrarum, san-
cta confitetur Ecclesia,

Patrem imménsæ majestatis,
Venerandum tuum verum, &

unicum Filium,
Sanctum quoque Paráclitum

Spirítum.

Tu rex glóriæ Christe.

Tu Pater sempiternus es Fi-
lius.

Tu ad liberandum suscepturus
hominem: non horruisti Vir-
ginis uterum.

Tu devicto mortis aculeo:
aperuisti credentibus regna
caelorum.

Tu ad dexteram Dei sedes: in
glória Patris.

Judex créderis esse venturus.

Te ergo quæsumus, tuis fa-

milis subveni : quos pretioso
Sanguine redemisti.

Et térna fac cum sanctis tuis:
in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum
Dñe: & benedic hereditati tuæ.

Et rege eos : & extolle illos
usque in ætérnum.

Per singulos dies, benedici-
mus te.

Et laudamus nomen tuum in
sæculum: & in sæculum sæculi.

Dignare Dómine die isto : si-
ne peccato nos custodire.

Miserere nostri Dómine: mi-
serere nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine
super nos : quemádmodum
speravimus in te.

In te Dómine speravi: non
confundar in aeternum.

A D L A U D E S.

DEus in adiutorium meum
intende. *R.* Dómine ad

adjuvandum me festina. *G*lória
Patri, & Filio, & Spiritui

sancto. Sicut erat in principi-
pio, & nunc, & semper, & in

sæcula sæculórum. Amen.
Alleluia.

Ab Octava Pentecostes us-
que ad Adventum.

Antiphona. Alleluia.

*P*salmus 92.

Dominus regnavit, de-
córém indatus est: * in-
datus est Dóminus

fortitudinem, & præinxit se.
Etenim firmavit orbem ter-
ræ; * qui non commovebuntur.

Per

Parata sedes tua ex tunc: *
à saeculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: *
elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, *
à vocibus quarum multarum.

Mirabiles elationes maris, *
mirabilis in altis Dominus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: *
domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus 99.

Jubilate Deo omnis terra: *
servite Domino in letitia.
Introite in conspectu ejus, *
in exultatione.

Scitote quoniam Dominus ipse est Deus: *
ipse fecit nos, & non ipsi nos:

Populus ejus, & oves pascuae ejus: *
introite portas ejus in confessione, atria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudate nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in aeternum misericordia ejus, *
& usque in generationem & generationem veritas ejus.

Psalmus 61.

Deus Deus meus * ad te de luce vigilo.

Sititit in te anima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra deserta, & invia, & inaquosa: * sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam.

Quoniam melior est misericordia tua super vitas: * labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * & in nomine tuo levabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea: * & labiis exultationis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuisti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultabo, anima mea post te: * in manu dextera tua.

Ipsi vero in vanum querunt animam meam, innotuerunt in inferiora terrae: * iradentur in mare: * sicut pariteres vulpium erunt.

Res vero laudabuntur in Deo, laudabuntur omnes qui jurant in eo: * quia obstructum est os loquentium iniqua.

Hic non dicitur Gloria.

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri, & benedicat nobis: * illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Ut cognoscamus in terram viam tuam, * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus: * confiteantur tibi populi omnes.

Latentur & exultent Gentes: * quoniam iudicas populos.

los in æquitâte, & Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli Deus: confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum:

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & ménuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri, & Fílio.

Per Annum, Antiphona.

Alleluia, alleluia.

Antiphona, Tres púeri.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e

Benedicite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicite Angeli Dómini Dómino: * benedicite celi Dómino.

Benedicite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino: * benedicite omnes virtutes Dómini Dómino.

Benedicite sol & luna Dómino: * benedicite stellæ cæli Dómino.

Benedicite omnis imber & ros Dómino: * benedicite omnes spiritus Dei Dómino.

Benedicite ignis & æstus Dómino: * benedicite frigus & æstus Dómino.

Benedicite rores & pruina Dómino: * benedicite gelu & frigus Dómino.

Benedicite glâcies & nives

Dómino: * benedicite noctes & dies Dómino.

Benedicite lux & tenebræ Dómino: * benedicite fulgura & nubes Dómino.

Benedicat terra Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite montes & colles Dómino: * benedicite uniuersa germinantia in terra Dómino.

Benedicite fontes Dómino: * benedicite mária & flúmina Dómino.

Benedicite cete, & ómnia quæ moventur in aquis, Dómino: * benedicite omnes volucres cæli Dómino.

Benedicite omnes bestię & pécora Dómino: * benedicite filij hóminum Dómino.

Benedicat Israël Dóminum: * laudet & superexaltet eum in sæcula.

Benedicite sacerdotes Dómini Dómino: * benedicite serui Dómini Dómino.

Benedicite spíritus & animæ iustórum Dómino: * benedicite sancti & húmiles corde Dómino.

Benedicite Ananía, Azaría, Misael Dómino: * laudate & superexaltate eum in sæcula.

Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmamén-

mamento cæli : * & laudabilis, & gloriôsus, & superexaltatus in sæcula.

Hic non dicitur Glória. neque Amen. in aliis Canticis dicuntur.

Per Annum, **A**n̄ Tres p̄ieri jussu regis in fornacem missi sunt, non timentes flammam ignis, dicentes : Benedictus Deus.

Antiphona. Alleluia.

Psalmus 148.

Laudate Dóminum de cælis : * laudate eum in excelsis.

Laudate eum omnes Angeli ejus : * laudate eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna : * laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cæli cælorum : * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dñi.

Quia ipse dixit, & facta sunt : * ipse mandavit, & creata sunt.

Statuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi : * præceptum posuit, & non præteribit.

Laudate Dóminum de terra, * dracones, & omnes abyssi :

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum : * quæ faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles : * ligna fructifera, & omnes cedri,

Bestiae, & univérſa pecora : * serpentes, & volucres pennatæ :

Reges terræ, & omnes populi : * principes, & omnes iudices terræ.

Juvenes, & virgines : senes cum junioribus laudent nomen Dómini : * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Confessio ejus super cælum & terram : * & exaltavit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus : * filiis Israël, populo appropinquanti.

Hic non dicitur Glória.

Cantate Dómino in ecclesia sanctorum novitate.

Latetur Israël in eo, qui ferit eum : * & filij Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro : * in tympano & psalterio psallant ei :

Quia beneplacitum est Dómino in populo suo : * & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria : * letabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in guttore eorum : * & gladij accipites in manibus eorum :

Ad faciendam vindictam in nationibus : * increpationes in populis.

Ad alligandos reges eorum in compedibus : * & nobiles eorum in manibus ferreis.

Ut faciant in eis iudicium

conscriptum: * gl'oria hæc est Súpplīces rerum Dóminum
ómnibus sanctis ejus. canóra

Hic non dicitur Gl'oria.

Voce precémur.

Psalmus 150.

Ut reos culpæ miserátus, om-
nem

Laudáte Dóminum in san-
ctis ejus: * laudáte eum
in firmaménto virtútis ejus.

Pellat angórem, tribuat salú-
tem

Laudáte eum in virtútibus
ejus: * laudáte eum secundum
multitudinem magnitudinis
ejus.

Donet & nobis bona sempit-
ternæ

Laudáte eum in sono tubæ: *
laudáte eum in psalterio, &
cithara.

Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Deitas
beáta

Laudáte eum in tympano, &
choro: * laudáte eum in chor-
dis, & órgano.

Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Laudáte eum in cymbalis be-
nefonantibus: laudáte eum in
cymbalis jubilationis: * omnis
Spíritus laudet Dóminum.

Spíritus, cujus résonat per
omnem

Gl'oria mundum.

Amen.

Gl'oria Patri, & Filio.

Per Annum, y. Dóminus
regnávit, decórem induit.

Per Annum, Antiphona.
Alleluia, alleluia, alleluia.

z. Induit Dóminus fortitudi-
nem, & præcinxit se virtúte.

Sequens Capitulum dicitur
in Dñicis, à Dñica iij. post
Pentecosten usque ad Advent.

Canticum Zachariæ.

Luca 1: g

Capitulum, Apoc. 7. c
Benedictio, & claritas, &
B sapientia, & gratiarum
actio, honor, virtus, & fortitú-
do Deo nostro in sæcula sæcu-
lorum, Amen. R. Deo grátias

Benedíctus Dóminus
Deus Israël, * quia visi-
távit, & fecit redem-
ptiõnem plebis suæ:

Sic responderetur in fine om-
nium Capitulorum.

Et erexit cornu salutis nobis, *
in domo David pueri sui.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuatur
umbra,

Sicut locutus est per os san-
ctórum, * qui a sæculo sunt,
prophetárum ejus:

Lux & auróra rutilans corú-
scat:

Salutem ex inimicis nostris, *
& de manu ómnium qui odé-
runt nos:

Ad faciendam misericórdiam
cum patribus nostris: * & me-
morari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod jurávit ad
Abra-

Abraham patrem nostrum, *
datūrum se nobis :

U t sine timōre, de manu ini-
micōrum nostrōrum liberāti,*
serviāmus illi;

I n sanctitate & justitia coram
ipso, * omnibus diebus no-
stris.

● E t tu puer, Prophēta Altissi-
mi vocāberis: * praeibis enim
ante faciē Dōmini parāte
vias ejus :

A d dandam sciētiā salutis
plebi ejus, * in remissionem
peccatōrum eōrum :

P er viscera misericōrdiae Dei
nostri: * in quibus visitavit
nos, oriens ex alto.

I llumināre his, qui in tēne-
bris, & in umbra mortis se-
dent: * ad dirigēdos pedes
nostros in viam pacis.

G lōria Patri. S icut erat.

Deinde dicitur Antiphona
& Oratio propria, & post
eam, si occurrat eo die aliquod
Festum simplex, fit de eo
commemoratio. Postremo (si id
tempus requirit) fiunt Com-
memorations de S. Maria,
de Apostolis, & de Patrone
Ecclesiae in ordine aliarum
Commemorationum secun-
dum illius dignitatem, & ulti-
mo loco de Pace, ut infra in
Vesperis Sabbati. 148.

In fine, si discedendum sit
à Choro, dicitur Antipho-
na. Salve Regina. ut habetur
infra post Completorium.

D O M I N I C A

A D P R I M A M.

P ater noster. A ve Maria,
C redo. V. Deus in adjutō-
rium. ut supra. 16.

Hymnus.

J Am lucis orto sidere
J Deum precēmur supplices

U t in diēnis actibus
Nos seruet à nocentibus.

L inguam refrēnans tempe-
ret,

N e litis horror infonet:

V isum fovendo contegat

N e vanitates tentent

S int pura corde iustitiam

Abstinet & vicia

Carnis terat superbiam

P otus cibique parcitas :

U t cum dies abcesserint

Noctēnique fors restiterit

Mundi per abstinentiam

Ipsi canantus gloriam.

D eo Patri sit glōria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spīritu Parāclito,

Nunc, & per omne saeculum

Amen.

In Dominicis per Annuntiationem

Antiphona. Alleluia.

Psalmus 53.

D Eus in nomine
salvum me fac:

virtute tua iudicā-
meam: * auribus percipe

oris mei.

Q uoniam alieni def-
runt adversum me: * iniquas

quasiērum animas

h. incre-

& non proposuerunt Deum
ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: *
& Dominus susceptor est ani-
mæ meæ.

Averte mala inimicis meis: * &
in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, *
& confitebor nomini tuo Dó-
mine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribula-
tione eripuisti me: * & super
inimicos meos despexit ócu-
lus meus.

Sequens Psalmus, C onfi-
témini Dómino, dicitur tan-
tum in Dominicis, quando fit
Officium de Dominica, ut in
Psalterio.

Psalmus 117.

C onfitemini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia ejus.

Ducat nunc Israël quóniam
bonus: * quóniam in sæculum
misericórdia ejus.

Ducat nunc domus Aaron: *
quóniam in sæculum miseri-
córdia ejus.

Ducat nunc qui timent Dó-
minum: * quóniam in sæcu-
lum misericórdia ejus.

In tribulatione invocavi Dó-
minum: * & exaudivit me in
celsitudine Dóminus.

Dominus mihi adjutor: * non
quid faciat mihi homo.

Dominus mihi adjutor: * &
lux & auxilium in inimicos meos.

Ducat: non confidere in Dño, *

quàm confidere in hómine.
Bonum est sperare in Dómi-
no, * quàm sperare in prin-
cipibus.

Omnes Gentes circue-
runt me: * & in nómine Dómini
quia ultus sum in eos.

Circumdantes circumde-
runt me: * & in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut
apes, & exarsérunt sicut ignis
in spinis: * & in nómine Dó-
mini quia ultus sum in eos.

Impulsus eversus sum ut cá-
derem: * & Dñs suscepit me.

Fortitudo mea, & laus mea
Dóminus: * & factus est mihi
in salutem.

Vox exultationis & salutis, *
intabernaculis justorum.

Dextera Dómini fecit virtu-
tem: dextera Dómini exaltavit
me, * dextera Dómini fecit
virtutem.

Non moriar, sed vivam: * &
narrabo ópera Dómini.

Castigans castigavit me Dó-
minus: * & morti non tradidit
me.

Aperite mihi portas justitiæ,
ingressus in eas confitebor
Dómino: * hæc porta Dómi-
ni, justii intrabunt in eam.

Confitebor tibi quóniam ex-
audivisti me: * & factus es mihi
in salutem.

Lapidem, quem reprobave-
runt edificantes, * hic factus
est in caput anguli.

A Dómi-

A Dómino factum est istud: * & est mirabile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exultemus, & lætemur in ea.

O Dómine salvum me fac, ó Dómine benè prosperare: * benedíctus qui venit in nomine Dómini.

Benediximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.

Constitúite diem solénnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, & confitêbor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.

Confitêbor tibi quótriã exaudísti me: * & factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beatí immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beatí, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ mee, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confundar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitêbor tibi in directiône cordis, * in eo quòd didici júdicia jústitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custodiám: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescentior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisivite: * ne repéllas me à mandátis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua, * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiavi ómnia júdicia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercêbor: * & considerábo vias tuas.

In justificatiónebus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbe servo tuo, vívifica me: * & custodiám sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * & considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas à me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desiderare justificatiónes tuas, * in omni tempore.

Inte-

I ncrepásti superbos : * maledicti qui declinant à mandatis tuis.

A ufer à me opprobrium, & contemptum : * quia testimonia tua exquisivi.

E tenim sedebant principes, & adversum me loquebantur : * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

N am & testimonia tua meditatio mea est : * & consilium meum justificationes tuas.

A dhæsit pavimento anima mea : * vivifica me secundum verbum tuum.

V ias meas enuntiavi, & exaudisti me : * doce me justificationes tuas.

V iam justificationum tuarum instrue me : * & exercabor in mirabilibus tuis.

D ormitavit anima mea præ tædio : * confirma me in verbis tuis.

V iam iniquitatis amove à me : * & de lege tua miserere mihi.

V iam veritatis elegi : * iudicia tua non sum oblitus.

A dhæsi testimoniis tuis Domine : * noli me confundere.

V iam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalterio, & in festo S. Trinitatis

Symbolum S. Athanasij.

Q uicumque vult salvus esse, * ante omnia opusest, ut teneat Catholicam fidem.

Q uam nisi quisque integram, inviolatamque servaverit, * absque dubio in æternum peribit.

F ides autem Catholica hæc est, * ut unum Deum in Trinitate, & Trinitatem in unitate veneremur.

N eque confundentes personas, * neque substantiam separantes.

A lia est enim persona Patris, alia Filij, * alia Spiritus sancti. Sed Patris, & Filij, & Spiritus sancti una est divinitas, * æqualis gloria, coæterna majestas.

Q ualis Pater, talis Filius, * talis Spiritus sanctus.

I ncreatus Pater, increatus Filius, * increatus Spiritus sanctus.

I mmensus Pater, immensus Filius, * immensus Spiritus sanctus.

Æ ternus Pater, æternus Filius, * æternus Spiritus sanctus.

E t tamen tres æterni ; * sed unus æternus.

S icut non tres increati, nec tres immensi ; * sed unus increatus, & unus immensus.

S imiliter omnipotens Pater, omnipotens Filius, * omnipotens Spiritus sanctus.

E t tamen non tres omnipotentes ; * sed unus omnipotens.

Ita Deus Pater, Deus Filius, *
Deus Spiritus sanctus.

Et tamen non tres Dij; * sed
unus est Deus.

Ita Dominus Pater, Dominus
Filius, * Dominus Spiritus
sanctus.

Et tamen non tres Domini; *
sed unus est Dominus.

Quia sicut singillatim unam-
quamque personam Deum ac
Dominum confiteri Christiana
veritate compellimur: * ita tres
Deos aut Dominos dicere,
Catholica religione prohibe-
mur.

Pater à nullo est factus: * nec
creatus, nec genitus.

Filius à Patre solo est: * non
factus, nec creatus, sed genitus.

Spiritus sanctus à Patre & Fi-
lio: * non factus, nec creatus,
nec genitus, sed procedens.

Unus ergo Pater, non tres
Patres: unus Filius, non tres
Filij: * unus Spiritus sanctus,
non tres Spiritus sancti.

Et in hac Trinitate nihil
prius aut posterius, nihil
majus aut minus: * sed totæ
tres personæ coæternæ sibi
sunt, & coæquales.

Ita ut per omnia, sicut jam
suprà dictum est, * & unitas
in Trinitate, & Trinitas in
unitate veneranda sit.

Qui vult ergo salvus esse, *
ita de Trinitate sentiat.

sed necessarium est ad æter-
nam salutem, * ut Incarnatiō-

nem quoque Domini nostri
Jesu Christi fideliter credat.

Et si ergo fides recta, ut credā-
mus & confiteāmur, * quia Dō-
minus noster Jesus Christus
Dei Filius, Deus & homo est.
Deus est ex substantia Patris
ante sæcula genitus: * & ho-
mo est ex substantia matris
in sæculo natus.

Perfectus Deus, perfectus
homo: * ex anima rationali,
& humana carne subsistens.

Æqualis Patri secundum di-
vinitatem, * minor Patre se-
cundum humanitatem.

Qui licet Deus sit, & ho-
mo: * non duo tamen, sed
unus est Christus.

Unus autem non conversiō-
ne divinitatis in carnem; *
sed assumptiōne humanitatis
in Deum.

Unus omnino non confusiō-
ne substantiæ; * sed unitate
personæ.

Nam sicut anima rationalis &
caro unus est homo: * ita Deus
& homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute no-
stra, descendit ad inferos, * tēr-
tia die resurrexit à mortuis.

Ascendit ad cælos; sedet ad
dexteram Dei Patris omnipo-
tētis: * inde venturus est ju-
dicare vivos & mortuos.

Ad cuius adventum omnes
homines resurgere habent cum
corporibus suis: * & redduri
sunt de factis propriis rationē.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides Catholica: * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *1. Tim. 1. d*

REgi sæculorum immortalis & invisibilis, soli Deo, honor & gloria in sæcula sæculorum, Amen. *r.* Deo gratias.

r. brevis. *Christe Fili Dei vivi, * Misere nobis. & repetitur. Christe Fili Dei vivi, misere nobis. V. Qui sedes ad dexteram Patris. r. Misere nobis. V. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. r. Christe Fili Dei vivi, misere nobis. V. Exurge Christe, adjuva nos. r. Et libera nos propter nomen tuum.*

Sequentes Preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas, sed tunc dicto *r. brevi*, dicitur Dominus vobiscum, & Oratio. *Dominus Deus omnipotens, ut infra. 27.*

Kyrie eleison. *Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secreto usque ad V. Et ne nos inducas in tentationem. r. Sed libera nos a malo. Credo in Deum. se-*

creto usque ad V. Carnis resurrectionem. r. Vitam æternam, Amen. V. Et ego ad te Domine clamavi. r. Et mane oratio mea præveniet te. V. Repleatur os meum laude. r. Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam. V. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. r. Et omnes iniquitates meas dele. V. Cor mundum crea in me Deus. r. Et spiritum rectum innova in visceribus meis. V. Ne projicias me a facie tua. Resp. Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me. V. Redde mihi læticiam salutaris tui. r. Et spiritu principali confirma me. V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. r. Qui fecit cælum & terram. Deinde Hebdomadarius facit confessionem.

Confiteor Deo omnipotenti, beatæ Mariæ semper virginis, beato Michaëli Archangelo, beato Joanni Baptistæ, sanctis Apostolis Petro & Paulo, omnibus sanctis, & vobis fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo, & opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper virginem, beatum Michaëlem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, orare pro me

me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet :

Misereatur tui omnipotens Deus, & dimissis peccatis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Deinde repetit confessionem: & ubi dicitur *Vobis fratres, & vos fratres, dicitur tibi pater, & te pater.*

Facta Confessione à Choro, Hebdomadarius dicit :

Misereatur vestri omnipotens Deus, & dimissis peccatis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. *R.* Amen.

Indulgéntiam, absolutiõnem, & remissionem peccatorum nostrórum tribuat nobis omnipotens & miséricors Dóminus. *R.* Amen.

Et profecquitur *ψ.* Dignare Dómine die isto. *R.* Sine peccato nos custodire. *ψ.* Misere nostri Dómine. *R.* Misere nostri. *ψ.* Fiat misericordia tua Dómine super nos. *R.* Quemádmódú sperávimus in te. *ψ.* Dómine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Oremus. Oratio.

Domine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad

tuam justitiam faciendam nostra procedant elóquia, dirigantur cogitationes, & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

Verf. Dóminus vobiscum. Resp. Et cum spírítu tuo. Verf. Benedicámus Dómino. Resp. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, preponitur Lectiõni Martyrologij. Postea Hebdomadarius dicit *ψ.* Pretiõsa in conspéctu Dómini. *R.* Mors sanctórum ejus.

Et absolutè sine Oremus.

Oratio.

Sancta Maria; & omnes Sancti intercedant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvâri & salvâri, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. *R.* Amen. *ψ.* Deus in adiutorium meum inténde. *R.* Dómine ad adjuvandum me festina. Et dicitur tertio additur Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Secretò. *ψ.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos à malo. *ψ.* Respice in servos tuos Dómine, & in ópera tua,

& dirige filios eorum. *R.* Et sit splendor Dómini Dei nostri supernos, & ópera mánuum nostrárum dirige super nos, & opus mánuum nostrárum dirige. *V.* Glória Patris. *R.* Sicut erat.

Orémus.

Oratio.

Dirigere & sanctificáre, régere & gubernáre dignáre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda & cörpera nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut híc, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. *R.* Amen. *V.* Jube domne benedicere. Benedictio. Dies & actus nostros in sua pace dispóniat Dóminus omnipotens. *R.* Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dñicis & Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum exclusivè.

Lectio brevis. *2. Thess. 1. b*

Dominus autem dirigat corda & cörpera nostra in charitáte Dei, & paciéntia Christi. Tu autem Dómine miserere nobis. *R.* Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur *V.* Adjutórium nostrum in nómine Dómini. *R.* Qui fecit cælum & terram. *V.* Benedicite. *R.* Deus. Benedictio. Dóminus nos be-

nedicat, & ab omni malo defendat, & ad vitam perducát ætérnam: & Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *R.* Amen.

IN FERIALE OFFICIO
AD PRIMAM.

Pater Noster. Ave Maria. Credo. *V.* Deus in adjutórium. ut supra. 16.

Hymnus.

In lucis orto sídere
Deum precémur supplices,
Ut in diurnis actibus
Nos servet à nocentibus.
Linguam refrænans temperet,
Ne litis horror insonet:
Visum fovendo cóntegat,
Ne vanitates háurjat.
Sint pura cordis íntima,
Absíltat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas:
Ut cum dies abscesserit,
Noctémque fors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canamus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona.
Beati qui ambulat.

Psalms 53.

Deus in nómine tuo salyus me fac: * & in virtute tua júdica me.
Deus exáudi oratiómem meam

meam: * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quaesierunt animam meam: * & non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me: * & Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis: * & in veritate tua disperde illos. Voluntarie sacrificabo tibi, * & confitebor nomini tuo Domine: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * & super inimicos meos despexit oculus meus.

Post Psalmum, Deus in nomine tuo, loco Psalmi, Confitemini, dicitur unus ex infra scriptis Psalmis, secundum Fezias distinctis, Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in

vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * & misericordiam a Deo salutari suo.

Hac est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

A tollite portas principes vestras, & elevamini portae aeternales: * & introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in praelio.

A tollite portas principes vestras, & elevamini portae aeternales: * & introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

A te Domine levavi animam meam: * Deus meus in te confido, non erubescam:

Naeque irideant me inimici mei: * etenim universi, qui sustinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqui agentes * supervacue.

Vias tuas Domine demonstra mihi: * & semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua, & doce me: * quia tu es Deus salvator meus, & te sustinui tota die.

Remiscere miserationum tuarum Domine, * & misericordiam

cordiarum tuarum, quæ à sæculo sunt.

Delecta juventutis meæ, * & ignorantias meas ne memineras.

Secundum misericordiam tuam memento mei tu: * propter bonitatem tuam Domine.

Dulcis & rectus Dominus: * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio: * docebit mites vias suas.

Universæ viæ Domini, misericordia & veritas, * requiruntibus testamentum ejus & testimonia ejus.

Propter nomen tuum Domine propitiaberis peccato meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dominum: * legem statuit ei in via, quam elegit.

Anima ejus in bonis demorabitur: * & semen ejus hereditabit terram.

Firmamentum est Dominus timentibus eum: * & testamentum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dominum: * quoniam ipse evellat de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei: * quia unicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt: * de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meam, &

laborem meum: * & dimitte universa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt, * & odio iniquo oderunt me.

Custodi animam meam, & erue me: * non erubescam, quoniam speravi in te.

Innocentes & recti adheserunt mihi: * quia sustinui te.

Libera Deus Israël, * ex omnibus tribulationibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Judica me Domine, quoniam ego in innocentia mea ingressus sum: * & in Domino sperans non infirmabor.

Proba me Domine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quoniam misericordia tua ante oculos meos est: * & complacui in veritate tua.

Non sedi cum concilio vanitatis: * & cum iniqua gerentibus non introibo.

Odium ecclesiam malignantium: * & cum impiis non sedebo.

Lavabo inter innocentes manus meas: * & circumdabo altare tuum Domine:

Ut audiam vocem laudis, * & enarrem universa mirabilia tua.

Domine dilexi decorem domus tuæ, * & locum habitationis gloriæ tuæ.

Ne perdas cum impiis Deus animam

ánimam meam, * & cum
viris sánguinum vitam
meam :

In quorum máribus iniqui-
tates sunt : * dextera eórum
repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea
ingréssus sum : * redime me,
& miserere mei.

Deus meus stetit in directo : *
in ecclésiis benedicam te Dó-
mine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 21.

Dóminus regit me, & nihil
mihi déerit : * in loco pá-
scuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis edu-
cávit me : * ánimam meam
convértit.

De duxit me super sémitas ju-
stítiae, * propter nomen suum.
Nam, & si ambulávero in
medio umbræ mortis, non ti-
mébo mala : * quóniam tu me-
cum es.

Virga tua, & báculo tuus, *
ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum : * & calix meus iné-
brians quàm præclárus est !

Et misericórdia tua subsequé-
tur me * ómnibus diébus vi-
tæ meæ :

Sicut inhábitem in domo Dó-
mini, * in longitúdinem dié-
rum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice
D in me : quare me dere-
liquísti ? * longè à salúte mea
verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem,
& non exáudies : * & no-
cte, & non ad insipientiam
mihi.

Tu autem in sancto hábi-
tas, * Laus Israël.

In te speravérunt patres no-
stri : * speravérunt, & liberá-
sti eos.

Ad te clamavérunt, & salvi
facti sunt : * in te speravérunt,
& non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, &
non homo : * oppróbrium hó-
minum, & abjectio plebis.

Omnes vidéntes me, derisé-
runt me : * locúti sunt lábiis, &
móverunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat
eum : * salvum faciat eum,
quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti
me de ventre : * spes mea ab
ubéribus matris meæ. In te
projectus sum ex útero :

De ventre matris meæ Deus
meus es tu, * ne discésseris
à me :

Quóniam tribulatio próxi-
ma est : * quóniam non est qui
adjuvet.

Circumdedérunt me vituli
multi : * tauri pingues obsede-
runt me.

Aperuerunt super me os
suum, * sicut leo rapiens &
rugiens.

Sicut aqua effusus sum: * &
dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tam-
quam cera liquefcens * in
medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus
mea, & lingua mea adhæsit
faucibus meis: * & in pulve-
rem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me
canes multi: * concilium mali-
gnantium obsedit me.

Odérunt manus meas & pe-
des meos: * dinumeraverunt
omnia ossa mea.

Ipsi verò consideraverunt &
inspexerunt me: * divisérunt si-
bi vestimenta mea, & super ve-
stem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongá-
veris auxiliium tuum à me: *
ad defensionem meam con-
spice.

Eripe à frámea Deus animam
meam: * & de manu canis
unicam meam.

Salva me ex ore leónis: * & à
cornibus unicórnium humili-
tatem meam.

Narrábo nomen tuum fratri-
bus meis: * in medio ecclésiæ
laudábo te.

Qui timéris Dóminum, lau-
dáte eum: * univérsum semen
Jacob glorificáte eum.

Tíneat eum omne semen Is-
raél: * quoniam non sprevit,

neque despéxit deprecationem
páuperis:

Ne avértit faciem suam à
me: * & cum clamárem ad
eum exaudivit me.

A pud te laus mea in ecclési-
a magna: * vota mea reddam in
conspéctu tíméntium eum.

E dent páuperes, & saturabun-
tur: & laudábunt Dóminum
qui requírunť eum: * vivent
corda eórum in sæculum sæ-
culi.

Reminiscéntur & convertén-
tur ad Dóminum * univér-
sæ terræ:

Et adorábunt in conspéctu
ejus * univérse familie Gén-
tium.

Quoniam Dómini est re-
gnum: * & ipse dominábitur
Géntium.

Manducavérunt & adoravé-
runt omnes pingues terræ: *
in conspéctu ejus cadent
omnes qui descéndunt in ter-
ram.

Et ánima mea illi vivet: * &
semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino ge-
nerátio ventúra: * & annuntiá-
bunt cæli justitiam ejus póplo
qui nascétur, quem fecit Dó-
minus.

Sabbato nihil additur, ut
suprà in Rubrica. 29.

Deinde dicitur Psalm. 118.

BEati immaculati in via: *
qui ámbulant in lege Dó-
mini.

Et eratis, qui servantur testimonio-
nia eius: * in toto corde ex-
quirunt eum.

Non enim qui operantur ini-
quitatem, * in viis ejusambu-
lavérunt.

Tu mandásti * mandata tua
custodiri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiéndas justificatió-
nes tuas.

Tunc non confundar, * cum
perspéxero in omnibus man-
datis tuis.

Confitebor tibi in directiõe
cordis, * in eo quod didici ju-
dicia justitiæ tuæ.

Justificatiões tuas custó-
diam: * non me derelinquas
usquequaque.

In quo corrigit adolescéntior
viam suam? * in custodiendo
sermões tuos.

In toto corde meo exquisivi
te: * ne repellas me à mandá-
tis tuis.

In corde meo abscondi elo-
quia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine: * doce
me justificatiões tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi
omnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum
delectátus sum, * sicut in om-
nibus divitiis.

In mandátiis tuis exercébor: *
& considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis me-
ditábor: * non oblivíscar ser-
mões tuos.

Refricue sermo tuo, vivi-
fica me: * & custódiám
sermões tuos.

Revéla óculos meos: * &
considerábo mirabilia de lege
tua.

Incola ego sum in terra: *
non abscondas à me mandata
tua.

Concupívit ánima mea desi-
deráre justificatiões tuas, * in
omni tempore.

Increpásti supérbos: * male-
dicti qui declinant à mandá-
tis tuis.

Aufer à me oppróbrium, &
contemptum: * quia testimó-
nia tua exquisivi.

Et ténim sedérunt príncipes, &
advérsus me loquebántur: *
servus autem tuus exercebátur
in justificatióibus tuis.

Nam & testimónia tua me-
ditatio mea est: * & consílium
meum justificatiões tuæ.

Abasit paviménto ánima
mea: * vivífica me secundum
verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, & exau-
díti me: * doce me justifica-
tiões tuas.

Viam justificatiónum tuarum
instrue me: * & exercébor in
mirabilibus tuis.

Domitávit ánima mea præ-
tudio: * confirma me in ver-
bis tuis.

Viam iniquitátis ámove à
me: * & de lege tua miserere
mei.

Viam veritatis elegi: * iudicia tua non sum oblitus.

A dñi testimoniis tuis Dómine: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Per Annum, Antiphona. Beati qui ambulat in lege tua Dómine.

Capitulum. Zacharia 8. d

Pacem & veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens. *r.* Deo grátias.

r. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. & repetitur.

Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. *v.* Qui sedes ad dexteram Patris. *r.* Miserere nobis.

v. Glória Patri, & Filio, & Spiritui sancto. *r.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

v. Exurge Christe, adjuva nos. *r.* Et libera nos propter nomen tuum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto. *v.* Et ne nos inducas in tentationem.

r. Sed libera nos à malo. Credo in Deum, secreto. *v.* Carnis resurrectionem. *r.* Vitam æternam, Amen. *v.* Et ego ad te Dómine clamavi. *r.* Et manè oratio mea præveniet te. *v.* Repleatur os meum laude. *r.* Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam. *v.* Dómine averte facièm tuam à peccatis

meis. *r.* Et omnes iniquitates meas dele. *v.* Cor mundum crea in me Deus. *r.* Et spiritum rectum innova in visceribus meis. *v.* Ne projicias me à facie tua. *r.* Et Spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

v. Redde mihi lætitiám salutáris tui. *r.* Et spiritu principali confirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adjutorium nostrum, & Confiteor Deo, &c. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales inferiis positæ post Laudes Feriæ secundæ, tunc ad Primam prædictæ Preces & sequentes, dicuntur flexis genibus.

v. Eripe me Dómine ab homine malo. *r.* A viro iniquo eripe me. *v.* Eripe me de inimicis meis, Deus meus. *r.* Et ab insurgentibus in me libera me. *v.* Eripe me de operantibus iniquitatem. *r.* Et de viris sanguinum salva me. *v.* Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi. *r.* Ut reddam vota mea de die in diem. *v.* Exaudi nos Deus salutáris noster. *r.* Spes ómnium finium terræ, & in mari longè. *v.* Deus in adjutorium meum intende. *r.* Dómine ad adiuvandum me festina. *v.* Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. *r.* Miserere nobis.

eorum: * ego verò legent tuam meditatus sum.

Bonam mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super millia auri & argenti.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmarunt me: * da mihi intellectum, & discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, & lætabuntur: * quia in verba tua super speravi.

Cognovi Domine quia æquitas iudicia tua: * & in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consolatur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injustè iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timētes te, * & qui novērunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Antiphona. Allelúia, allelúia, allelúia.

Sequens Capitulum, & alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, à iij. post Pentecosten, usque ad Adventum. Responsoria brevia etiam eodem

tempore, similiter & quæ sequuntur in feriali Officio.

Capitulum. *1. Ierem. 4. c.*

Deus charitas est: & qui manet in charitate, in Deo manet, & Deus in eo.

r. br. Inclina cor meum Deus,

* In testimonia tua. Inclina.

ψ. Averte oculos meos, ne videant vanitatem: in via tua vivifica me. *r.* In testimonia

tua. *Gloria Patri. r.* Inclina

cor: *ψ.* Ego dixi Domine mi-

serere mei. *r.* Sana animam

meam, quia peccavi tibi.

In festo Pentecostæ.

Antiphona. Domine me

Domine in semitis mandato-

rum tuorum.

Capitulum. *Jerem. 17. b.*

Sana me Domine, & san-

abor: salvum me fac, & sal-

vus ero: quoniam laus mea-

tu es.

r. br. Sana animam meam.

* Quia peccavi tibi. Sana.

ψ. Ego dixi, Dñe miserere mei.

r. Quia. *Gloria Patri. Sana.*

ψ. Adjutor meus esto, ne de-

relinquas me. *r.* Neque de-

spicias me Deus salutaris

meus.

Quando ad Matutinum di-

ctæ suar Preces, ad Tertiam,

Sextam, & Nonam & in ge-

nibus dicitur Kyrie eleison.

Christe eleison. Kyrie eleison.

Pater noster. *secutio. ψ.* Et

ne nos inducas in tentationem.

r. Sed libera nos à malo.

ψ. Dò-

Dómine Deus virtutum
 convérte nos. *R.* Et osténde
 faciém tuam, & salvi érimus.
 Exúrge Chríste, adjuva nos.
 Et libera nos propter no-
 men tuum. *Vers.* Dómine
 exáudi oratióem meam.
 Et clamor meus ad te
 veniat. *V.* Dóminus vobí-
 scum. *R.* Et eum spírítu tuo.
 O rémus.

Oratio conveniens.

† **A D S E X T A M.**
 Pater noster. A ve María.
 Deus in adiutorium. 16.

Hymnus.

R. Ector potens, verax
 Deus,
 Qui temperas rerum vices,
 Splendore mané illuminas,
 Et signibus meridiem:
 Exingue flammam litium,
 Aufer calorem noxium,
 Confer salutem corporum,
 Veramque pacem cordium.
 In caelis, Pater piissime,
 Patrisque compar Unice,
 Cum Spiritu Paráclito
 Regnas per omne saeculum.
 Amen.

In Dominicis per Annum,
 Antiphona. Alleluia.

In feriali Officio per An-
 num, Antiph. Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutare
 tuam ánima mea: * &
 in verbum tuum su-
 perperavi.
 Defecerunt óculi mei in eló-

quium tuum, * dicentes: Quan-
 do consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter ir-
 pruina: * justificatióes tuas
 non sum oblitus.

Quot sunt dies servi tui: *
 quando facies de persequenti-
 bus me sedícium?

Narraverunt mihi iniqui fa-
 bulatióes: * sed non ut lex
 tua.

Omnia mandata tua veritas: *
 iniquè persecúti sunt me, ad-
 juva me.

Paulò minùs consummave-
 runt me in terra: * ego autem
 non dereliqui mandata tua.

Secúndum misericórdiam
 tuam vivifica me: * & custó-
 diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * ver-
 bum tuum permanet in celo.

In generatióem & genera-
 tióem veritas tua: * fundasti
 terram, & permanet.

Ordinatióne tua perseverat
 dies: * quóniam ómnia sér-
 viunt tibi.

Nisi quòd lex tua meditatio
 mea est: * tunc fortè periissem
 in humilitate mea.

In ætérnum non obliviscar
 justificatióes tuas: * quia in
 ipsis vivificasti me.

Tuus sum ego, salvum me
 fac: * quóniam justificatióes
 tuas exquisivi.

Me expectaverunt peccatóres
 ut perderent me: * testimónia
 tua intellexi.

○ mis

Omnis consummationis vidi
finem : * latum mandatum
tuum nimis.

Quomodo dilexi legem
tuam Domine? * tota die
meditatio mea est.

Super inimicos meos prudentem
me fecisti mandato tuo : *
quia in aeternum mihi est.

Super omnes docentes me intellexi : * quia testimonia tua
meditatio mea est.

Super senes intellexi : * quia
mandata tua quaesivi.

Ab omni via mala prohibui
pedes meos : * ut custodiam
verba tua.

A judiciis tuis non declina-
vi : * quia tu legem posuisti
mihi.

Quam dulcia faucibus meis
eloquia tua, * super mel ori
meo!

A mandatis tuis intellexi : *
propterea odivi omnem viam
iniquitatis.

Lucerna pedibus meis ver-
bum tuum, * & lumen semi-
tis meis.

Juravi, & statui * custodire
judicia justitiae tuae.

Humiliatus sum usquequaque
Domine : * vivifica me
secundum verbum tuum.

Voluntaria oris mei beneplacita
fac Domine : * & judicia
tua doce me.

Anima mea in manibus meis
semper : * & legem tuam non
sum oblitus.

Posuerunt peccatores la-
queum mihi : * & de mandatis
tuis non erravi.

Hereditate acquisivi testimonia
tua in aeternum : * quia
exultatio cordis mei sunt.

Inclinavi cor meum ad facien-
das justificationes tuas in aeter-
num, * propter retributionem.

Iniquos odio habui : * &
legem tuam dilexi.

Adjutor, & susceptor meus
es tu : * & in verbum tuum
supersperavi.

Declina a me maligni, * &
scrutabor mandata Dei mei.

Suscipe me secundum elo-
quium tuum, & vivam : * &
non confundas me ab expec-
tatione mea.

Adjuva me, & salvus ero : * &
meditabor in justificationibus
tuis semper.

Superstiterunt omnes discedentes
a judiciis tuis : * quia iniqua
cogitatio eorum.

Peravariantes reputavi om-
nes peccatores terre : * &
dilexi testimonia tua.

Confige timore tuo carnes
meas : * a judiciis enim tuis
timui.

Feci judicium & justitiam : *
non tradas me calumniati-
bus me.

Suscipe servum tuum in bo-
num : * non calumniator me
superbi.

Oculi mei defecerunt in salu-
tare

râre tuum : * & in elóquium
justitiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secundum
misericórdiam tuam : * & ju-
stificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego : * da
mihi intellectum, ut sciam tes-
timónia tua.

Tempus faciendi Dómine : *
dissipaverunt legem tuam.

Deo dilexi mandata tua, *
super aurum & topazion.

Propterea ad ómnia mandata
tua dirigébar : * omnem viam
iniquam ódio hábui.

Antiphona. Alleluia, alleluia,
alleluia.

Capitulum. Galat 6.

Alter alterius ónera por-
tate, & sic adimplebitis
legem Christi.

Ps. breve. In ætérnum Dómi-
ne, * Permanet verbum tuum.

In ætérnum. Ps. In sæculum
genti veritas tua. R. Perma-
net gloria Patri. In ætér-
num. Ps. Dominus regit me,

& nihil mihi déerit. R. In
loco pascuæ ibi me collo-
cavit.

In festo Officio per An-
thon. Antiphona. Adjuva
me, & salvus ero Dómine.

Capitulum. A Iter alterius.
Ps. breve. Benedicam Dómi-
num, * In omni tempore. Be-
nedicam. Ps. Semper laus ejus
in ore meo. R. In Omni.
Gloria Patri. Benedicam.
Ps. Dominus regit me, & ni-

hil mihi déerit. R. In loco
pascuæ ibi me collocavit.

Quando ad Matutinum di-
ctæ sunt Preces, flexis genibus
dicitur, K yrie eléison. Chri-
ste eléison. K yrie eléison.

Pater noster. secreto. Ps. Et
ne nos inducas in tentatiónem.

R. Sed libera nos à malo.
Ps. Dómine Deus virtutum
converte nos. R. Et ostende
faciem tuam, & salvi érimus.

Ps. Exurge Christe, adjuva nos.
R. Et libera nos propter no-
men tuum. Ps. Dómine exaudi
oratiónem meam. R. Et cla-
mor meus ad te veniat. Ps. Dó-
minus vobiscum. R. Et cum
spiritu tuo. O rémus.

Oratio conveniens.

A D N O N A M.

Pater noster. Ave Maria.
Deus in adiutorium. 16.

Hymnus.

R Erum Deus ténax vi-
gor,

Immótus in te permanens,
Lucis diárnæ tempora
Succéssibus detérminans :

Largire lumen vespere ;
Quo vita nusquam decídat,
Sed præmium mortis faciat
Terennis instet glória.

Pæsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum,
Antiphona. Alleluia.

In festo Officio per An-
thon. Antiphona. Adjuva
me, & salvus ero Dómine.

Capitulum. A Iter alterius.
Ps. breve. Benedicam Dómi-
num, * In omni tempore. Be-
nedicam. Ps. Semper laus ejus
in ore meo. R. In Omni.
Gloria Patri. Benedicam.
Ps. Dominus regit me, & ni-

hil mihi déerit. R. In loco
pascuæ ibi me collocavit.

Quando ad Matutinum di-
ctæ sunt Preces, flexis genibus
dicitur, K yrie eléison. Chri-
ste eléison. K yrie eléison.

Pater noster. secreto. Ps. Et
ne nos inducas in tentatiónem.

R. Sed libera nos à malo.
Ps. Dómine Deus virtutum
converte nos. R. Et ostende
faciem tuam, & salvi érimus.

Ps. Exurge Christe, adjuva nos.
R. Et libera nos propter no-
men tuum. Ps. Dómine exaudi
oratiónem meam. R. Et cla-
mor meus ad te veniat. Ps. Dó-
minus vobiscum. R. Et cum
spiritu tuo. O rémus.

Oratio conveniens.

In feriali Officio per An-
nam, Antiph. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabilia testimonia
tua: * ideo scrutata
est ea anima mea.

Declaratio sermonum tuo-
rum illuminat: * & intellé-
ctum dat parvulis.

Os meum aperui, & attraxi
spiritum: * quia mandata tua
desiderabam.

Aspice in me, & miserere
mei, * secundum iudicium di-
ligentium nomen tuum.

Gressus meos dirige secundum
elocuium tuum: * & non
dominetur mei omnis injus-
titia.

Redime me a calumniis homi-
num: * ut custodiam mandata
tua.

Faciem tuam illumina super
servum tuum: * & doce me
justificationes tuas.

Exitus aquarum deduxerunt
oculi mei: * quia non custo-
dierunt legem tuam.

Iustus es Domine: * & re-
ctum iudicium tuum.

Mandasti iustitiam testimonia
tua: * & veritatem tuam
nimis.

Tabescere me fecit zelus
meus: * quia obliti sunt ver-
ba tua inimici mei.

Ignitum elocuium tuum ve-
hementer: * & servus tuus
dilexit illud.

A dolescentulus sum ego, &

contemptus: * justificationes
tuas non sum oblitus.

Iustitia tua, iustitia in aeter-
num: * & lex tua veritas.

Tribulatio & angustia inve-
nerunt me: * mandata tua
meditatio mea est.

Aequitas testimonia tua: in
aeternum: * intellectum da
mihi, & vivam.

Clamavi in toto corde
meo, exaudi me Domi-
ne: * justificationes tuas
requiram.

Clamavi ad te, & servum me
fac: * ut custodiam mandata
tua.

Preveni in misericordia tua, & cla-
mavi: * quia in verba tua
superperavi.

Prevenierunt oculi mei ad
te dilectio: * ut mediterer
elocua tua.

Vocem meam audi secundum
misericordiam tuam Domi-
ne: * & secundum iudicium
tuum vivifica me.

Appropinquaverunt perse-
quentes me iniquitati: * &
lege autem tua longe facti
sunt.

Propè es tu Domine: * & om-
nes viae tuae veritas.

Initio cognovi de testimoniis
tuis: * quia in aeternam fun-
dasti ea.

Vide humilitatem meam, &
eripe me: * quia legem tuam
non sum oblitus.

Iudica iudicium meum, &
redime

redime me: * propter eloquium tuum vivifica me.

L orgè à peccatoribus salus: * quia justificationes tuas non exquisierunt.

Misericordiae tuae multae Domine: * secundum iudicium tuum vivifica me.

Multi qui persequuntur me, & tribulant me: * à testimoniis tuis non declinavi.

Vidi praevaricantes, & tabescebam: * quia eloquia tua non custodierunt.

Vide quoniam mandata tua dilexi Domine: * in misericordia tua vivifica me.

Pincipitium verborum tuorum veritas: * in aeternum omnia iudicia iustitiae tuae.

Princes persecuti sunt me gratis: * & à verbis tuis formidavit cor meum.

Latabor ego super eloquia tua: * sicut qui invenit spolia multa.

Iniquitatem odio habui, & abominatus sum: * legem autem tuam dilexi.

Sepries in die laudem dixi tibi: * super iudicia iustitiae tuae.

Pax multa diligentibus legem tuam: * & non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum Domine: * & mandata tua dilexi.

Custodivit anima mea testimonia tua: * & dilexit ea vehementer.

Servavi mandata tua, & testimonia tua: * quia omnes vias meas in conspectu tuo.

Appropinquet deprecatio mea in conspectu tuo Domine: * juxta eloquium tuum da mihi intellectum.

Intre postulatatio mea in conspectu tuo: * secundum eloquium tuum eripe me.

Eructabunt labia mea hyssinum, * cum docueris me justificationes tuas.

Pronuntiabit lingua mea eloquium tuum: * quia omnia mandata tua aequitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quoniam mandata tua elegi.

Concupivi salutare tuum Domine: * & lex tua meditatio mea est.

Vivet anima mea, & laudabit te: * & iudicia tua adjuvabunt me.

Erravi sicut ovis quae perii: * quare servum tuum, quia mandata tua non sum oblitus.

Antiphona. Alleluia, alleluia, alleluia.

Capitulum. *1. Cor. 6. d*

Empi enim estis pretio magno. Glorificate & portate Deum in corpore vestro.

ri. br. Clamavi in toto corde meo, * Exaudi me Domine Clamavi. *v.* Justificationes tuas requiram. *ri.* Exaudi.

*G*loria Patri. Clamavi. *v.* Ab occultis meis munda me Domine.

mine. *R.* Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, *Añ.* Aspice in me, & miserere mei *Dómine.* Capitulum. E nupti enim estis.

R. *br.* Rédimé me *Dómine,*

* Et miserere mei. Rédimé.

• *V.* Pes enim meus stetit in via recta. *R.* Et miserere. *G* lória

• *Patri.* Rédimé. *V.* Ab occul-

• *tis meis munda me Dómine.*

• *R.* Et ab aliénis parce ser-

vo tuo.

Quando ad Matutinum di-

• *ctæ sunt Preces, flexis geni-*

• *bus dicitur. Kyrie eléison.*

• *Christe eléison. Kyrie eléi-*

• *son. Pater noster. secreto.*

• *V.* Et ne nos inducas in tenta-

• *tionem. R.* Sed libera nos à

• *malo. V.* *Dómine Deus vir-*

• *tutum convérte nos. R.* Et

• *osténde faciém tuam, & salvi*

• *erimus. V.* Exúrge *Christe,*

• *ádjuva nos. R.* Et libera nos

• *propter nomen tuum. V.* *Dó-*

• *mine exáudi orationem meam.*

torium. Veníte. * Exultémus *Dómino.* Psalmus. Jubilémus *Deo salutári nostro. ut su-*

• *prà. 2.*

Hymnus.

S Omno refécit artubus,

• *Spreto cubili surgimus:*

• *Nobis, Pater, canéntibus*

• *Adesse te depóscimus.*

• *T e lingua primùm concinat,*

• *Te mentis ardor ámbiat:*

• *Ut áctuum sequéntium*

• *Tu, sancte, sis exórdium,*

• *Cedant ténébra lúnum,*

• *Et nox diurno fidele*

• *Ut culpa, quæ nos innoxia*

• *Lucis labáscat múnere.*

• *Precámur ídem supplices,*

• *Noxas ut omnes ámpures,*

• *Et ore te canéntium*

• *Laudéris omni tempore:*

• *Praesta, Pater piíssime,*

• *Patrique compar Unice,*

• *Cum Spíritu Paráclito*

• *Regnans per omne sæculum,*

Amen.

Invitoria per Ferias di-

• *cuntur in Feriali Officio ab*

• *Octava Pentecostes usque ad*

• *Adventum. Hymni vero tam*

• *ad Matutinum, quam ad Lau-*

• *des & Vesperas, & Antiphonæ*

• *Nocturnorum, ut infra.*

• *Antiph. Dóminus defensor.*

• *Psalmus 26.*

D Ominus illuminatio

• *mea, & salus mea, **

• *quem timébo.*

• *Dóminus protector vitæ*

• *meæ, * à quo trepidábo?*

Dum

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, &

• *in Feriis, habentur inferius*

• *post Laudes Sabbati. 127.*

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Pater noster. Ave María.

Credo. *V.* *Dómine lábia mea*

• *aperies. ut supra. 2. Invita-*

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas :

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum me praelium, * in hoc ego sperabo.

Ut nam petij à Dómino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Dómini omnibus diebus vitæ meæ :

Ut videam voluptatem Dómini, * & visitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * & nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in tabernáculo ejus hostiam vociferationis: * cantabo, & psalmum dicam Dómino.

Exaudi Dómine vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, & exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam Dómine requiram.

Ne avertas faciem tuam à me: * ne declines in ira à servo tuo.

A dñitor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me Deus salutaris meus.

Quóniam pater meus, & mater mea, dereliquerunt me: *

Dóminus autem assumpsit me. Legem pone mihi Dómine in via tua: * & dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Dómini * in terra viventium.

Expecta Dóminum, viriliter age: * & confortetur cor tuum, & sustine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamabo, Deus meus ne sileas à me: * nequando taceas à me & assimilabor descendentibus in lacum.

Exaudi Dómine vocem precatiōnis meæ dum oro te: * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatoribus: * & cum operantibus iniquitatem ne perdas me:

Qui loquuntur pacem cum próximo suo, * mala autem in cordibus eorum.

Da illis secundum opera eorum, * & secundum nequitiam adinventiōnum ipsorum.

Secundum opera manuum eorum tribue illis: * redde retributiōnem eorum ipsis.

Quo-

Quoniam non intellexerunt
opera Domini, & in opera ma-
nuum ejus * destrues illos, &
non edificabis eos.

Benedictus Dominus: * quoniam
exaudivit vocem depre-
cationis meae.

Dominus adiutor meus, &
protector meus: * in ipso
speravit cor meum, & adju-
sus sum.

Defloruit caro mea: * & ex
voluntate mea confitebor ei.
Dominus fortitudo plebis
suae: * & protector salvatio-
num Christi sui est.

Salvum fac populum tuum
Domine, & benedic hereditati
suae: * & rege eos, & extolle
flos usque in aeternum.

Antiphona. Dominus defen-
sor vitae meae.

Antiphona. Adorate. Psalmus 28.

Afferre Domino filij
Dei: * afferre Domino
sacrificium arietum.

Afferre Domino gloriam &
honorem, afferre Domino
gloriam nomini ejus: * ado-
rate Dominum in aërio sancto
ejus.

Vox Domini super aquas,
Deus majestatis intonuit: *
Dominus super aquas multas.

Vox Domini in virtute: * vox
Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis
cedros: * & confringet Do-
minus cedros Libani:

Et comminuet eas tamquam

vitulum Libani: * & dile-
ctus quemadmodum filius
unicornium.

Vox Domini intercedentis
flammam ignis: * Vox Do-
mini concutientis desertum:
& commovebit Dominus de-
sertum Cades.

Vox Domini preparantis
cervos, & revelabit condén-
sa: * & in templo ejus omnes
dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabi-
tare facit: * & sedebit Domi-
nus Rex in aeternum.

Dominus virtutem populo
suo dabit: * Dominus bene-
dicet populo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltabo te Domine quoniam
nam suscepisti me: * nec
delectasti inimicos meos su-
per me.

Domine Deus meus clamavi
ad te, * & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferno
animam meam: * salvasti me
a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti ejus: *
& confitemini memoriae san-
ctitatis ejus.

Quoniam ira in indignatione
ejus: * & vita in voluntate ejus.

Ad vesperum demorabitur fle-
tus: * & ad matutinum letitia.

Ego autem dixi in abundan-
tia mea: * Non movebor in
aeternum.

Domine in voluntate tua, * pre-
stitisti decori meo virtutem.

A ver-

Avertisti faciem tuam à me, * & factus sum conturbatus.

À de Dómine clamábo: * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo, * dum descendo in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis, * aut annuntiabit veritatem tuam?

Audivit Dóminus, & miseratus est mei: * Dóminus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi: * confidisti faciem meam, & circumdedisti me lætitia:

Ut cantet tibi glória mea, & non compungar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitebor tibi.

Antiphona. Adorate Dóminum in aula sancta eius.

Antiphona. In tua iustitia.

Psalmus 10.

IN te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum: * in iustitia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in domum refugij, * ut salvum me facias.

Quóniam formido mea, & refugium meus es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & erues me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: *

quóniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Dómine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatiofo pedes meos.

Miserere mei Dómine quóniam tribulor: * conturbatus est in ira óculus meus, anima mea, & venter meus:

Quóniam defecit in dolore vita mea, * & anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * & ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, & vicinis meis valde, * & timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt à me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus à corde.

Factus sum tamquam vas perditum: * quóniam audi vi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * acci-

pere animam meam consiliá-
ti sunt.

E go autem in te sperávi Dó-
mine : * dixi : Deus meus
es tu : in má nibus tuis sortes
meæ.

E ripe me de manu inimicô-
rum meôrum , * & à perfe-
quentibus me.

I llústra faciém tuam super
servum tuum , salvum me fac
in misericórdia tua : * Dómine
non confundar , quóniam in-
vocávi te.

E rubéscant impij , & dedu-
cántur in inférnum : * muta
fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus ju-
stum iniquitátem , * in supér-
bia , & in abusióne.

Quám magna multitúdo dul-
cedinis tuæ Dómine , * quám
abscondísti tíméntibus te.

P erfecísti eis , qui sperant in
te , * in conspéctu filiôrum hó-
minum.

A bscóndes eos in abscondito
faciúi tuæ * à conturbatióne
hóminum.

P róteges eos in tabernáculo
tuo * à contradíctiône lin-
guárum.

B enedíctus Dóminus : * quón-
iam mirificávit misericór-
diam suam mihi in civitáte
muníta.

E go autem dixi in excéssu
mentis meæ : * Projéctus sum
à facié oculôrum tuôrum.

I deo exaudísti vocem oratiô-

Pars Æstiva.

nis meæ , * dum clamârem ad
te.

D ilígite Dóminum omnes
sancti ejus : * quóniam veri-
tátem requíret Dóminus , &
retribuet abundánter faciénti-
bus supérbiam.

V iríliter ágite , & confortétur
cor vestrum , * omnes qui spe-
rátis in Dómino.

Psalmus 31.

B Eáti , quorum remíssæ sunt
iniquitátes : * & quorum
resecta sunt peccáta.

B eátus vir , cui non imputá-
vit Dóminus peccátum , * nec
est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tácuí , inveteravé-
runt ossa mea , * dum clamâ-
rem tota die.

Quóniam die ac nocte gra-
vâta est super me manus
tua : * convérsus sum in
ærumna mea , dum configitur
spina.

D elíctum meum cógnitum
tibi feci : * & injustítiam
meam non abscondi.

D ixi : Confitébor advérsum
me injustítiam meam Dómi-
no : * & tu remíssisti impietá-
tem peccáti mei.

P ro hac orábit ad te omnis
sanctus , * in témpore oppor-
túno.

V erúntamen in dilúvio aquá-
rum multárum , * ad eum non
approximábunt.

T u es refúgium meum à tri-
bulatióne , quæ circumdedit
me : *

C

me : *

me: * exultatio mea erue me
à circumdantibus me.

Intellēctum tibi dabo, & in-
struam te in via hac, qua gra-
diēris: * firmābo super te ocu-
los meos.

Nolite fieri sicut equus & mu-
lus, * quibus non est intel-
lēctus.

In campo & freno maxillas
eōrum constringe, * qui non
approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, *
sperantem autem in Dōmino
misericordia circumdabit.

Letamini in Dōmino & ex-
ultate iusti, * & gloriāmini
omnes recti corde.

Antiphona. In tua iustitia li-
bera me Dōmine.

Antiphona. Rectos decet.

Psalmus 32.

EXultate iusti in Dōmi-
no: * rectos decet collau-
datio.

Confitēmini Dōmino in cī-
thara: * in psalterio decem
chordarum psallite illi.

Cantate ei canticum novum: *
benè psallite ei in vocifera-
tione.

Quia rectum est verbum Dō-
mini, * & omnia opera ejus
in fide.

Diligit misericordiam & ju-
diciū: * misericordia Dōmi-
ni plena est terra.

Verbo Dōmini cæli firmati
sunt: * & spiritu oris ejus om-
nis virtus eōrum.

Congregans sicut in utre
aquas maris: * ponens in the-
sauris abyssos.

Tímeat Dōminum omnis ter-
ra: * ab eo autem commo-
veantur omnes inhabitantes
orbem.

Quoniam ipse dixit, & facta
sunt: * ipse mandavit, & creā-
ta sunt.

Dōminus dissipat consilia
Gentium: * reprobat aute-
m cogitationes populōrum, & ré-
probat consilia principum.

Consilium autem Dōmini in
æternum manet: * cogitationes
cordis ejus in generatiōne &
generatiōnem.

Bæata gens, cujus est Dōminus,
Deus ejus; * pōpulus, quem
elegit in hereditatem sibi.

De cælo respexit Dōmi-
nus: * vidit omnes filios hó-
minum.

De præparato habitaculo
suo * respexit super omnes, qui
habitant terram.

Qui finxit singillatim corda
eōrum: * qui intelligit omnia
opera eōrum.

Non salvatur rex per multam
virtutem: * & gigas non sal-
vabitur in multitudine virtutis
sue.

Fallax equus ad salutem: * in
abundantia autem virtutis sue
non salvabitur.

Ecce oculi Dōmini super me-
tuentes eum: * & in eis, qui spe-
rant super misericordia ejus.

Ut eruat à morte ánimas sancti ejus: * quóniam non est eorum: * & alat eos in fame.

Ánima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjutor & protector noster est.

Quia in eo latábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmódum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni rémpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & laténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomén ejus in idípsum.

Exquisivi Dóminum, & exaudivit me: * & ex ómnibus tribulatióibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudivit eum: * & de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Emmíttet Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beáus vir, qui sperat in eo.

Tíméte Dóminum omnes

sancti ejus: * quóniam non est in ópia tíméntibus eum.

Dívites eguérunt & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filij, audíte me: * tímórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Prohíbe linguam tuam à malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.

Dívérte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eorum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eorum.

Clamavérunt justí, & Dóminus exaudivit eos: * & ex ómnibus tribulatióibus eorum liberávit eos.

Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spírítu salvábit.

Múltæ tribulatióes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ósca eorum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum delinquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non

C 2 delia-

delinquent omnes qui sperant
in eo.

Antiphona. Rectos decet col-
laudatio.

Antiphona. Expugna.

Psalmus 34.

Judica Dómine nocentes
me, * expugna impugnán-
tes me.

Apprehénde arma & scu-
rum : * & exúrge in adjutó-
rium mihi.

Effúnde frámeam, & conclúde
adversus eos, qui persecúntur
me : * dic animæ meæ :
Salus tua ego sum.

Confundántur & revecéan-
tur, * quæréntes animã meam.

Avértántur retrórsim, & con-
fundántur * cogitántes mihi
mala.

Fiant tamquam pulvis ante fá-
ciem venti : * & Angelus Dó-
mini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ &
lúbricum : * & Angelus Dó-
mini persequens eos.

Quóniam gratis abscondé-
runt mihi intéritum láquei
sui : * supervacué exprobravé-
runt animam meam.

Véniat illi láqueus quem
ignórat; & cáptio, quam ab-
scóndit, apprehéndat eum : * &
in láqueum cadat in ipsúm.

Animam autem mea exultábit
in Dómino : * & delectábitur
super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dó-
mine, quis similis tibi ?

Erípiens ínopem de manu for-
tiórum ejus : * egénium & páu-
perem à diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ
ignorábam interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro
bonis : * sterilitátem animæ
meæ.

Ego autém cum mihi molésti
essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnió ani-
mam meam : * & oratio mea
in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, & quasi
fratrem nostrum, sic compla-
cébam : * quasi lugens & con-
tristátus sic humiliábar.

Et adversum me lætati sunt, &
convenerunt : * congregáta
sunt super me flagélla, & igno-
rávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti,
tentavérunt me, subsannavé-
runt me subsannatióne : * fren-
duérunt super me dentibus suis.

Dómine quando respicies ? *
restitue animam meam à ma-
lignitáte eórum, à leónibus
únicam meam.

Confitébor tibi in Ecclesiá
magna, * in pópulo gravi lau-
dábo te.

Non supergáudeant mihi qui
adversántur mihi iníquè : * qui
odérunt me gratis & annuunt
óculis.

Quóniam mihi quidem pací-
ficè loquebántur : * & in ira-
cúndia terræ loquéntes, dolos
cogitábant.

Et dilataverunt super me os suum : * dixerunt: Euge, euge, viderunt oculi nostri.

Vidisti Dómine, ne sileas : * Dómine ne discédas à me.

Exúrge & inténde iudicio meo; * Deus meus, & Dóminus meus in causam meam.

Júdice me secundum iustitiam tuam Dómine Deus meus, * & non supergaudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, euge, ánima nostræ: * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant & reveréantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne & reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exúltent & læténtur qui volunt iustitiam meam : * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur iustitiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit iníustus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolósè egit in conspéctu ejus : * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, & dolus : * nóluit intelligere ut benè ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubili suo : * ástitit omni viæ non bonæ, malitiam autem non odivit.

Dómine in cælo misericórdia tua : * & véritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei : * iudicia tua abyssus multa.

Hómines, & juménta salvâbis Dómine : * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílij autem hómínium, * in régmine alârum tuârum sperâbunt.

Inebriabúntur ab ubertate domus tuæ : * & torrente voluptatis tuæ potâbis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ : * & in lumine tuo vidébinus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * & iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbie : * & manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem : * expúlli sunt, nec potuérunt stare.

Antiphona. Expígna impugnántes me.

Antiphona. Révéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignánibus: * neque zelâveris faciés iniquitatem.

Quóniam tamquam foenum
velóçiter aréscant : * & quem-
admodum ólera herbárum ci-
tò décident.

Spera in Dómino , & fac bo-
nitátem : * & inhábita terram,
& pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino : * &
dabit tibi petitiónes cordis
tui.

Revéla Dómino viam tuam,
& spera in eo : * & ipse fá-
ciat.

Et edúcet quasi lumen justí-
riam tuam , & júdicium tuum
tamquam meridiem : * súb-
ditus esto Dómino , & ora-
rum.

Noli æmulári in eo qui pro-
speráitur in via sua ; * in hó-
mine faciente injustítias.

Desine ab ira , & derelínque
furórem : * noli æmulári ut
malignéris.

Quóniam qui malignántur,
exterminabúntur : * sustinén-
tes autem Dóminum, ipsi he-
reditábunt terram.

Et adhuc pusillum , & non
erit peccátor : * & quæres lo-
cum ejus, & non invénies.

Manuétí autem hereditá-
bunt terram, * & delectabún-
tur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum : *
& stridébit super eum dénti-
bus suis.

Dóminus autem irridébit
eum : * quóniam próspicit
quòd véniet dies ejus.

Gladius evaginavérunt pec-
catóres : * intendérunt arcum
suum,

Ut dejiciant páuperem &
inopem : * ut trucident re-
ctos corde.

Gladius eórum intret in cor-
da ipsórum : * & arcus eórum
confringátur.

Mélius est módicum justo, *
super divítias peccatórum
multas.

Quóniam bráchia peccató-
rum conteréntur : * confirmat
autem justos Dóminus.

Novit Dóminus dies imma-
culatórum : * & heréditas eó-
rum in aetérnum erit.

Non confundéntur in tém-
pore malo , & in diébus famis
saturabúntur : * quia pecca-
tóres peribunt.

Inimíci verò Dómini mox
ut honorificáti fúerint & ex-
altáti : * deficientes, quemád-
modum fumus deficient.

Mutuábitur peccátor , & non
solvet : * justus autem miseré-
tur & tribuet.

Quia benedicétes ei here-
ditábunt terram : * male-
dicétes autem ei disperí-
bunt.

A pud Dóminum gressus hó-
minis dirigéntur : * & viam
ejus volet.

Cùm cecíderit , non collidé-
tur : * quia Dóminus suppô-
nit manum suam.

Júnior fui, étenim séni : * &

non vidi justum derelictum,
nec semen ejus quærens pa-
nem.

Tota die miseretur & com-
modat: * & semen illius in be-
nedictione erit.

Declina à malo, & fac bo-
num: * & inhabitata in sæcu-
lum sæculi.

Quia Dominus amat judi-
cium, & non derelinquet san-
ctos suos: * in æternum con-
servabuntur.

Injusti punientur: * & semen
impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt ter-
ram: * & inhabitabunt in sæ-
culum sæculi super eam.

Ois justi meditabitur sapien-
tiam, * & lingua ejus loquetur
judicium.

Ilex Dei ejus in corde ipsius: *
& non supplantabuntur gres-
sus ejus.

Considerat peccator justum: *
& quærit mortificare eum.

Dominus autem non dere-
linquet eum in manibus ejus: *
nec damnabit eum cum judi-
cabitur illi.

Expecta Dominum, & custodi
viam ejus: & exaltabit te ut he-
reditate capias terram: * cum
perierint peccatores videbis.

Vidi impium superexaltat-
um, * & elevatum sicut ce-
dros Libani.

Et transivi, & ecce non erat: *
& quæsi eum, & non est in-
ventus locus ejus.

Custodi innocentiam, & vide
æquitatem: * quoniam sunt re-
liquiæ homini pacifico.

Injusti autem disperibunt si-
mul: * reliquiæ impiorum
interibunt.

Salus autem justorum à Dó-
mino: * & protector eorum
in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus, &
liberabit eos: * & eruet eos à
peccatoribus, & salvabit eos:
quia speraverunt in eo.

Psalmus 37.

Domine ne in furore tuo
arguas me, * neque in ira
tua corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ
sunt mihi: * & confirmasti su-
per me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea
à facie iræ tuæ: * non est pax
ossibus meis à facie peccato-
rum meorum.

Quoniam iniquitates meæ su-
pergressæ sunt caput meum: *
& sicut onus grave gravatæ
sunt super me.

Putruerunt & corruptæ sunt
cicatrices meæ, * à facie in-
sipientiæ meæ.

Miser factus sum & curvatus
sum usque in finem: * tota die
contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei implerti
sunt illusionibus: * & non est
sanitas in carne mea.

Afflictus sum, & humiliatus
sum nimis: * rugiebam à gé-
mitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desiderium meum: * & gémitus meus à te non est absconditus. Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

A míci mei, & próximi mei * adversum me appropinquaverunt, & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longè steterunt: * & vim faciébant qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * & dolos tota die meditabantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens: * & non habens in ore suo redargutiones.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quóniam ego in flagella parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitatem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, & confirmati sunt super me: * & multiplicati sunt qui odérunt me iniquè.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitatem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris à me.

Inténde in adjutórium meum: * Dómine Deus salutis meæ.

Antiphona. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum, *ps.* Dómine in celo misericórdia tua. *rs.* Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre, *ps.* Glória & honóre coronásti eum Dómine. *rs.* Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus, *ps.* Lætámini in Dómino, & exultáte justí. *rs.* Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontífice, & non Pontífice, *ps.* Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. *rs.* Stulam glória induit eum.

Pro una Sancta, *ps.* Spécie tua, & pulchritúdine tua. *rs.* Inténde, próspere procède, & regna.

A D L A U D E S.

Vers. Deus in adjutórium meum inténde. ut supra. 16.

Antiphona. Miserère.

Psalmus 50.

Miserère mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam. Et secúndum multitudinem misera-

miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Ampius lava me ab iniquitate mea: * & à peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est super.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ece enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ece enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asperges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealabor.

Auditui meo dabis gaudium & laetitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam à peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me à facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas à me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas: * & impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * &

exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Domine, labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contritus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

Bene fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Ierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Añā. Misere mei Deus.

Añā. Intellige. Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

O disti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Vitulum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: *

ego autem in multitudine misericordiae tuae.

Intrabo in domum tuam : * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitiam tua : * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt : & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Antiphona. Intellige clamorem meum Domine.

Antiphona. Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Psalmus idem, ut supra. 17.

Antiphona. Conversus est. Canticum Isaiae Prophetæ.

Cap 12.

Confitebor tibi Domine, quoniam iratus es mihi : * conversus est furor tuus, & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus, * fiducialiter agam, & non timebo :

Quia fortitudo mea, & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem.

Hi auriētis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : * & dicētis in illa die : Confitemini Domino, & invocāte nomen eius.

Notas facite in populis aventiones eius : * mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : * annuntiate hoc in universa terra.

Exulta, & lauda habitatio Sion : * quia magnus in medio tui sanctus Israel.

Añā. Conversus est furor tuus Domine, & consolatus es me.

Antiph. Laudate Dominum de caelis. Psalmus idem. 19.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13. d

Nox praecessit, dies autem appropinquavit : abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Splendor Paternae gloriae, De luce lucem proferens, Lux lucis, & fons luminis, Diem dies illuminans :

Verusque sol illabere,
 Micans nitore perpeti :
 Jubarque sancti Spiritus
 Infunde nostris sensibus.
 Votis vocemus & Patrem,
 Patrem potentis gratiæ,
 Patrem perennis gloriæ,
 Culpam releget lubricam.
 Confirmet actus strenuos:
 Dentes retundat invidi:
 Casus secundet asperos:
 Agenda rectè dirigat.
 Mentem gubernet, & regat:
 Sit pura nobis castitas:
 Fides calore ferveat -
 Fraudis venena nesciat.
 Christusque nobis sit cibus,
 Potusque noster sit fides:
 Læti bibamus sobriam
 Profusionem Spiritus.
 Lætus dies hic transeat:
 Pudor sit ut dilicium:
 Fides velut meridies:
 Crepusculum mens nesciat.
 Aurora lucem provchit,
 Cum luce nobis prodeat
 In Patre totus Filius,
 Et totus in Verbo Pater.
 Deo Patri sit gloria,
 Ejusque soli Filio,
 Cum Spiritu Paraclito,
 Nunc, & per omne sæculum.
 Amen.

Per Annum, *Ps.* Repleti
 sumus manè misericordia tua.
R. Exultavimus, & delectati
 sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.
 Benedictus Dominus Deus
 Israël.

In Feriis Vigiliarum, quæ
 jejunantur, post Antiphonam
 ad Benedictus, dicuntur se-
 quentes Preces flexis geni-
 bus: alius temporibus non
 dicuntur.

Kyrie eleison. *Christe*
eleison. Kyrie eleison.
 Pater noster, totum dicitur
 clara voce, etiam in vespe-
 nis. *Ps.* Et ne nos inducas in
 tentationem. *R.* Sed libera
 nos à malo. *Ps.* Ego dixi, Dò-
 mine miserere mei. *R.* Sana
 animam meam, quia peccavi
 tibi. *Ps.* Convertere Dòmine
 usquequò. *R.* Et deprecabilis
 esto super servos tuos. *Ps.* Fiat
 misericordia tua Dòmine su-
 per nos. *R.* Quemadmodum
 speravimus in te. *Ps.* Sacer-
 dotes tui induantur justitiam.
R. Et sancti tui exultent.
Ps. Dòmine salvum fac Re-
 gem. *R.* Et exaudi nos in
 die, qua invocaverimus te.
Ps. Salvum fac pòpulum tuum
 Dòmine, & benedic heredi-
 tati tuæ. *R.* Et rege eos, &
 extolle illos usque in ætér-
 num. *Ps.* Memento congrega-
 tionis tuæ. *R.* Quam posse-
 disti ab initio. *Ps.* Fiat pax in
 virtute tua. *R.* Et abundantia
 in turribus tuis. *Ps.* Orémus
 pro fidelibus defunctis. *R.* Ré-
 quietem ætérnam dona eis Dò-
 mine, & lux perpétua luceat
 eis. *Ps.* Requiéscant in pace.
R. Amen. *Ps.* Pro fratribus
 nostris

nostris absentibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus sperantes in te. **V.** Pro afflictis & captivis. **R.** Libera eos Deus Israël ex omnibus tribulationibus suis. **V.** Mitte eis Domine auxilium de sancto. **Resp.** Et de Sion tuere eos. **V.** Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

Deinde dicitur Psalm. De profundis. qui infra habetur in Vesperis Feriæ quartæ. 136. & in fine Gloria Patri. in Vesperis ejus loco dicitur Psalmu Miserere. 56. Finito Psalmo, dicitur **V.** Domine Deus virtutum converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam, & salvi erimus. **V.** Exurge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum. **V.** Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat. **Vers.** Dominus vobiscum. **Resp.** Et cum spiritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio sunt Commemorationes communes de sancta Maria, de Apostolis, & de Pace, ante eam in Laudibus, quam in Vesperis fit sequens commemoratio de Cruce.

Antiphona. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. **V.** Omnis terra adoret te, & psallat tibi.

R. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Orémus. **Oratio.**

Perpétua nos, quæsumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

Quæ commemorat, de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Jubilemus Deo, * Salutari nostro. **Psalmus.** Venite, exultemus. ut supra, 2. **Hymnus.**

Consors Paterni luminis
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canendo rumpimus;
Assiste postulantis.

Aufer tenébras mentium:
Fuga catervas demonum:
Expelle somnolentiam,
Ne pigritantes obruat.

Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut profit exorantibus,
Quod præcinentes psallimus.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiph. Ut non delinquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custodiam vias meas: * ut non delinquam in lingua mea.

Posui ori meo custodiam, * cum

cum confisteret peccator ad-
versum me.

Obrutui, & humiliatus sum,
& filii à bonis: * & dolor
meus renovatus est.

Concaluit cor meum intra
me: * & in meditatione mea
exardescet ignis.

Locutus sum in lingua mea: *
Notum fac mihi Domine fi-
nem meum.

Et numerum dierum meo-
rum quis est: * ut sciam quid
desit mihi.

Ecce mensurabiles posuisti
dies meos: * & substantia mea
tamquam nihilum ante te.

Verumtamen universa vanitas,
* omnis homo vi-
vens.

Verumtamen in imagine per-
transit homo: * sed & frustra
conturbatur.

Thesaurizat: * & ignorat cui
congregabit ea.

Et nunc quæ est expectatio
mea? nonne Dominus? * &
substantia mea apud te est.

Ab omnibus iniquitatibus
meis erue me: * opprobrium
insipienti dedisti me.

Obrutui, & non aperui os
meum, quoniam tu fecisti: *
amove à me plagas tuas.

A fortitudine manus tuæ ego
defeci in increpationibus: *
propter iniquitatem corripui-
sti hominem.

Et tabescere fecisti sicut ará-
neam animam ejus: * verum-

tamen vanè conturbatur om-
nis homo.

Exaudi orationem meam
Domine, & deprecationem
meam: * auribus percipe lá-
crymas meas.

Ne fileas: quoniam advena
ego sum apud te, & peregrí-
nus, * sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer
priusquam abeam, * & am-
plius non ero.

Psalmus 39.

Expectans expectavi Dó-
minum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * &
deduxit me de lacu miseræ, &
de luto facis.

Et statuit super petram pedes
meos: * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum cánti-
cum novum, * canticum Deo
nostro.

Videbunt multi & timebunt: *
& sperabunt in Domino.

Beatus vir, cuius est non in
Domini spes ejus: * & non
respexit in vanitates & insa-
nias falsas.

Multa fecisti tu Domine Deus
meus mirabilia tua: * & co-
gitationibus tuis non est qui
similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: *
multiplicati sunt super nú-
merum.

Sacrificium & oblationem no-
luisti: * aures autem perfecisti
mihi.

Holocáustum & pro peccato

non postulasti : * tunc dixi :
Ecce venio.

In capite libri scriptum est
de me ut facerem voluntatem
tuam : * Deus meus volui, &
legem tuam in medio cordis
mei.

A nuntiavi justitiam tuam in
ecclesia magna, * ecce labia
mea non prohibebo : Domine
tu scisti.

I ustitiam tuam non abscon-
di in corde meo : * veri-
tatem tuam & salutare tuum
dixi.

N on abscondi misericordiam
tuam, & veritatem tuam, * a
concilio multo.

T u autem Domine ne longe
facias miserationes tuas a me : *
misericordia tua & veritas tua
semper susceperunt me.

Q uoniam circumdederunt me
mala, quorum non est nume-
rus : * comprehenderunt me
iniquitates meae, & non potui
ut videm.

M ultiplatae sunt super ca-
pillis capitis mei : * & cor
meum dereliquit me.

C omplaceat tibi Domine ut
eruas me : * Domine, ad ad-
juvandum me respice.

C onfundantur & reveantur
simul, qui quaerunt animam
meam, * ut auferant eam.

C onvertantur retrorsum, &
revereantur * qui volunt mihi
mala.

F erant confestim confusio-

nem suam, * qui dicunt mihi :
Euge, euge.

E xultent & latentur super te
omnes quaerentes te : * & di-
cant semper : Magnificetur
Dominus : qui diligunt salu-
tare tuum.

E go autem mendicus sum, &
pauper : * Dominus sollicitus
est mei.

A djutor meus & protector
meus tu es : * Deus meus ne
tardaveris.

Antiphona. Ut non delin-
quam in lingua mea.

Antiphona. Sana.

Psalmus 40.

B eatus qui intelligit super
egenum, & pauperem : *
in die mala liberabit eum Do-
minus.

D óminus conservet eum, &
vivificet eum, & beatum fa-
ciat eum in terra : * & non
tradat eum in animam inimi-
corum ejus.

D óminus opem ferat illi su-
per lectum doloris ejus : * uni-
versum stratum ejus versasti
in infirmitate ejus.

E go dixi : Domine miserere
mei : * sana animam meam,
quia peccavi tibi.

I nimici mei dixerunt mala
mihi : * Quando morietur, &
peribit nomen ejus ?

E t si ingrediebatur ut videt-
ret, vana loquebatur, * cor
ejus congregavit iniquitatem
sibi.

E gre-

E grediebatur foras, * & loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei: * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me. * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

At enim homo pacis meae, in quo speravi: * qui edebat panes meos, magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognovi quoniam voluisti me: * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * & confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo, & usque in saeculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quomodo desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Uerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Haec recordatus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exultationis, & confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordanis, & Hermonim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam, * & nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitae meae, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confi-

confitêbor illi: * salutâre vultus
mei, & Deus meus.

Añã. Sana Dómine ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Eructávit.

Psalmus 43.

DEUS áuribus nostris audi-
vimus, * patres nostri
annuntiavérunt nobis,

Opus, quod operátus es in
diébus eórum, * & in diébus
antiquis.

Manus tua gentes dispédidit,
& plantásti eos: * afflixísti
pópulos, & expulísti eos:

Nec enim in gládio suo pos-
sedérunt terram, * & brá-
chium eórum non salvávit
eos:

Sed dextera tua, & brá-
chium tuum, & illuminatio
vultus tui: * quóniam com-
placuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus & Deus
meus: * qui mandas salutes
Jacob.

In te inimícos nostros venti-
lábitus cornu, * & in nómi-
ne tuo spernêmus insurgen-
tes in nobis.

Non enim in arcu meo spe-
rábo: * & gladius meus non
salvábít me.

Salvásti enim nos de affligén-
tibus nos: * & odientes nos
confudísti.

In Deo laudábimur tota die: *
& in nómine tuo confitêbimur
in sæculum.

Nunc autem repulísti & con-

sudísti nos: * & non egrediêris
Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsim post
inimícos nostros: * & qui odé-
runt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves
escârum: * & in Géntibus di-
spersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum si-
ne pretio: * & non fuit mul-
títudo in commutatióne
eórum.

Posuísti nos oppróbrium vi-
cínis nostris, * subsannatiónem
& derisum his, qui sunt in cir-
cúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem
Géntibus; * commotiónem
cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea
contra me est, * & confusio
faciei meæ cooperuit me,

A voce exprobrántis & oblo-
quéntis; * à facie inimíci, &
persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super
nos, nec obliti sumus te: * &
iniquè non égimus in testa-
mento tuo.

Et non recéssit retrò cor no-
strum: * & declinásti sémitas
nostras à via tua:

Quóniam humiliásti nos in
loco afflictiónis, * & coopé-
ruit nos umbra mortis.

Si obliti sumus nomen Dei
nostri, * & si expándimus ma-
nus nostras ad deum alié-
num:

Nónne Deus requireret ista: *
ipse

ipse enim novit abscondita cordis.

Quoniam propter te mortificamur tota die : * aestimati sumus sicut oves occisionis.

Exurge, quare obdormis Domine? * exurge, & ne repellas in finem.

Quare faciem tuam avertis, * oblivisceris inopiae nostrae & exultationis nostrae?

Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra : * conglutinatus est in terra venter noster.

Exurge Domine, adjuva nos : * & redime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eruclavit cor meum verbum bonum : * dico ego opera mea Regi.

In lingua mea calamus scribae, * velociter scribentis.

Speciosus forma prae filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis : * propterea benedixit te Deus in aeternum.

Accingere gladio tuo super femur tuum, * potentissime, specie tua & pulchritudine tua * intende, prospere procede, & regna.

Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam : * & dedit te mirabiliter dextera tua.

Spagittae tuae acutae, populi sub te cadent, * in corda inimicorum regis.

Sedes tua Deus in saeculum

saeculi : * virga directionis virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem : * propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae prae consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & casia a vestimentis tuis, a domibus eburneis : * ex quibus delectaverunt te filiae regum in honore tuo.

Assitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato : * circumdata varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam : * & obliviscere populum tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum : * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, & adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur, omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in simbriis aureis circumamicta varietatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam : * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia & exultatione : * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii : * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione & generationem.

Propter-

propterea populi confitebuntur tibi in æternum, * & in sæculum sæculi.

Antiph. Eructavit cor meum verbum bonum.

Antiphona. Adjutor.

Psalms 45.

Deus noster refugium, & virtus; * adjutor in tribulationibus, quæ invenerunt nos nimis.

propterea non timebimus dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris.

sonuerunt & turbatae sunt aquae eorum; * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

Fluminis impetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio ejus, non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

Conturbatae sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Venite, & videte opera Domini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

Arma conteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

Venite, & videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in Gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum:

* susceptor noster Deus Jacob.

Psalms 46.

Omnes Gentes plaudite manibus: * jubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjecit populos nobis, * & Gentes sub pedibus nostris.

Eligit nobis hereditatem suam, * speciem Jacob, quam dilexit.

Ascendit Deus in júbilo, * & Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: * psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapienter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populorum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Antiphona. Adjutor in tribulationibus.

Añna. Magnus Dominus.

Psalms 47.

Magnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quo-

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt : * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt : * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturiētis, * in spiritu vehemēti cōteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri : * Deus fundavit eam in ætérnum.

Suscipimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ : * iustitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiaë Judæ, * propter iudicia tua Dómine.

Circumdante Sion, & complectimini eam : * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus : * & distribuite domos ejus, ut enarrētis in progénie altera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi : * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 8.

Audite hæc omnes Gentes : * auribus percipite omnes, qui habitatis orbem.

Quique terrigenæ, & filij

hóminum : * simul in unum dives & pauper.

O s meum loquétur sapiéntiam : * & meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinabo in parabolam aurem meam : * apéram in psalterio propositionem meam.

Cur timébo in die mala ? * iniquitas calcanei mei circumdabit me.

Qui confidunt in virtute sua : * & in multitudinē divitiarum suarum gloriántur.

Frater non redimit, redimet homo : * non dabit Deo placationem suam.

Et pretium redemptionis animæ suæ : * & laborabit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes : * simul insipientes, & stultus peribunt.

Et relinquent aliénis divitias suas : * & sepúlchra eorum domus illorum in ætérnum.

Tabernacula eorum in progénie, & progénie : * vocaverunt nómīna sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit : * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Hæc via illorum scándalum ipsis : * & póstea in ore suo complacébunt.

Sicut

Sicut oves in inferno positi sunt: * mors depascet eos.

Et dominabuntur eorum iusti in matutino: * & auxilium eorum veterascet in inferno a gloria eorum.

Veritatem Deus redimet animam meam de manu inferi, * cum acciperit me.

Ne timearis cum dives factus fuerit homo: * & cum multiplicata fuerit gloria domus ejus.

Quoniam cum interierit, non sumet omnia: * neque descendet cum eo gloria ejus.

Quia anima ejus in vita ipsius benedicetur: * confitebitur tibi cum benefeceris ei.

Introibit usque in progenies patrum suorum: * & usque in aeternum non videbit lumen.

Homo, cum in honore esset, non intellexit: * comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dominus, & laudabilis nimis.

Antiphona. Deus deorum.

Psalmus 49.

Deus deorum Dominus locutus est: * & vocavit terram,

A solis ortu usque ad occasum: * ex Sion species decoris ejus.

Deus manifestè veniet: * Deus noster & non silèbit.

Ignis in conspectu ejus exar-

descet: * & in circuitu ejus tempestas válida.

A invocabit caelum desursum, * & terram discernere populum suum.

Congregate illi sanctos ejus: * qui ordinant testamentum ejus super sacrificia.

Et annuntiabunt caeli justitiam ejus: * quoniam Deus judex est.

Audi populus meus, & loquar; Israël, & testificabor tibi: * Deus Deus tuus: ego sum.

Non in sacrificiis tuis arguam te: * holocausta autem tua in conspectu meo sunt semper.

Non accipiam de domo tua vitulos, * neque de gregibus tuis hircos.

Quoniam meae sunt omnes feræ silvarum, * jumenta in montibus & boves.

Cognovi omnia volatilia caeli: * & pulchritudo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitudo ejus.

Numquid manducabo carnes taurorum? * aut sanguinem hircorum potabo?

Innola Deo sacrificium laudis: * & redde Altissimo vota tua.

Et invoca me in die tribulationis: * eruam te, & honorificabis me.

Peccatōri autem dixit Deus: *
Quare tu enārras justitias
meas, & afsūmis testamētum
meum per os tuum ?

Si u verò odīsti disciplinam: *
& projecīsti fermōnes meos
retrōrsum.

Si vidēbas furem, currēbas
cum eo: * & cum adūteris
portionem tuam ponēbas.

Sermones tuum abundāvit malitia: *
& lingua tua concinnābat
dolos.

Sedens advērsus fratrem tuum
loquebāris, & advērsus filium
matris tuæ ponēbas scānda-
lum: * hæc fecīsti, & taciui.

Existimāsti iniquè quòd ero
tui similis: * arguam te, & stā-
tuam contra faciē tuam.

Intelligite hæc qui obli-
scimini Deum: * nequān-
do rapiat, & non sit qui eri-
piat.

Sacrificium laudis honorificā-
bit me: * & illic iter, quo
ostēdam illi salutāre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriāris in mali-
tia, * qui potens es in
iniquitate ?

Tota die injustitiam cogitāvit
lingua tua: * sicut novacula
acūta fecīsti dolum.

Dilexīsti malitiam super be-
nignitatem; * iniquitatem ma-
gis quān loqui æquitatem.

Dilexīsti omnia verba præci-
pitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in

finem: * evellat te, & emi-
grabit te de tabernaculo tuo;
& radicem tuam de terra vi-
ventium.

Vidēbunt justī, & timēbunt,
& super eum ridēbunt, & di-
cent: * Ecce homo, qui non
posuit Deum adjutorem
suum:

Sed speravit in multitudīne
divitiarum suarum: * & præ-
valuit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructi-
fera in domo Dei, * speravi in
misericordia Dei in ætēnum,
& in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum
quia fecīsti: * & expectabo
nomen tuum, quoniam be-
num est in conspectu sancto-
rum tuorum.

Antiph. Deus deorum Dō-
minus locutus est.

Per Annam, *ψ.* Immola
Deo sacrificium laudis. *ꝛ.* Et
redde Altissimo vota tua.

Pro uno Martyre, *ψ.* Po-
suisti Dōmine super caput
ejus. *ꝛ.* Corōnam de lapide
pretioso.

Pro pluribus Martyribus,
ψ. Exultent justī in conspectu
Dei. *ꝛ.* Et delectentur in
lætitia.

Pro Confessore Pontifice,
ψ. Elēgit eum Dōminus sacer-
dotem sibi. *ꝛ.* Ad sacrificān-
dum hōstiam laudis.

Pro Confessore non Pon-
tifice, *ψ.* Os justī meditabitur
sapien-

sapiéntiam. *R.* Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta, *V.* Adjuvabit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

A D L A U D E S,
Antiph. Dele Dómine iniquitatem meam. Psalmus. Misere, ut supra. 57.

Antiphona. Salutâre.
Psalmus 42.

Judica me Deus & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Mitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Salutare vultus mei, & Deus meus.

Añã. Ad te de luce vigilo Deus. Psalmus. Deus Deus meus. ut supra. 17.

Antiphona. Cunctis diebus.
Canticum Ezechie.

Isaia 38. b

Ego dixi: In dimidio dierum meorum: * vadam ad portas inferi.

Quæsi residuum annorum meorum. * dixi: Non videbo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hominem intra, * & habitatorem civitatis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.

Precisa est velut à texente, vita mea: dum adhuc orârer, succidit me: * de mane usque ad vespèram finies me.

Sperabam usque ad manè, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea.

De manè usque ad vespèram finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt oculi mei, * suspicientes in excelsum.

Dómine vim patior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitabo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine si sic vivitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & vivificabis me. * Ecce in pace amaritudo mea amarissima:

Tu autem eruisti animam meam ut non periret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filijs notam faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac, * & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostrae in domo Domini.

Antiphona. Cunctis diebus vite nostrae salvos nos fac Domine.

Antiphona. Omnes Angeli ejus laudate Dominum de caelis. Psalmus. Laudate Dominum de caelis. 19.

Capitulum. Rom 13 d

Nox praecessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Ales diei nuntius
Lucem propinquam praecinit:

Nos excitator mentium
Jam Christus ad vitam vocat.

Aufer te, clamat, lectulos,
Aegro sopore desides:
Castique, recti, ac sobrii
Vigilate: jam sum proximus.

Jesum clamamus vocibus,
Flentes, precantes, sobrii:
Intenta supplicatio

Dormire cor mundum vetat.

Tu Christe somnum discute:

Tu rumpe noctis vincula:

Tu solve peccatum vetus,

Novumque lumeningere.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, & per omne saeculum.

Amen.

Repleti sumus mane misericordia tua. R. Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus. Antiphona.

Erexit nobis Dominus cornu salutis, in domo David pueri sui.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria secunda. 59.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. In manu tua Domine, * Omnes fines terrae. Psalmus. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

Rerum Creator optime,
Receptorque noster, aspice:
Nos a quiete noxia

Mersos sopore libera.

Te, sancte Christe, poscimus;

Ignosce culpis omnibus:

Ad confitendum surgimus,

Morasque noctis rumpimus.

Mentes manusque tollimus,

Propheta sicut noctibus

Nobis

Nobis gerendum præcipit,
Paulusque gestis cénfuit.

Vides malum, quod fécimus :

Occulta nostra pándimus :

Preces geméntes fúndimus,

Dimitte quod peccávimus.

Pa^rasta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit inspiens in corde
suo : * Non est Deus.

Corrupti sunt, & abo-
minábiles facti sunt in ini-
quitátibus : * non est qui
faciat bonum.

Deus de cælo prospéxit super
filios hóminum : * ut vídeat
si est intélligens, aut requí-
rens Deum.

Omnes declinavérunt, simul
iniqui facti sunt : * non est
qui faciat bonum, non est us-
que ad unum.

Nónne scient omnes qui ope-
rántur iniquitatem, * qui
dévorant plebem meam ut
cibum panis ?

Deum non invocavérunt : *
illic trepidavérunt timóre, ubi
non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa
eórum qui homínibus pla-
cent : * confusi sunt, quóniam
Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre
Israël ? * cum convérterit

Deus captivitátem plebis suæ,
exultábit Jacob, & lætábitur
Israël.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratióem
meam, & ne despéxeris
deprecatióem meam : * in-
ténde mihi, & exáudi me.

Constitátus sum in exercita-
tióne mea : * & conturbátus
sum à voce inimici, & à tri-
bulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me
iniquitátes : * & in ira molésti
erant mihi.

Cor meum conturbátum est
in me : * & formido mortis ce-
cidit super me.

Timor & tremor venérunt su-
per me : * & contexérunt me
ténabræ.

Et dixi : Quis dabit mihi pen-
nas sicut colúmbæ, * & vo-
lâbo, & requiescam ?

Ecce elongávi fugiens : * &
mansi in solitúdine.

Expectábam eum, qui salvum
me fecit * à pusillanimitáte
spírius, & tempestáte.

Præcipita Dómine, dívide
linguas eórum : * quóniam vi-
di iniquitatem, & contradictiô-
nem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit
eam super muros ejus iniqui-
tas : * & labor in médio ejus,
& injustitia.

Et non defécit de platéis
ejus * usúra, & dolus.

Quóniam si inimícus meus
male-

maledixisset mihi, * sustinuissem utique.

Et si is, qui oderat me, super me magna locutus fuisset: * abscondissem me forsitan ab eo.

Tu vero homo unanimes, * dux meus, & notus meus.

Qui simul mecum dulces capiebas cibos: * in domo Dei ambulavimus cum consensu.

Veniat mors super illos: * & descendant in infernum viventes:

Quoniam nequitiae in habitaculis eorum, * in medio eorum.

Ego autem ad Deum clamavi: * & Dominus salvabit me.

Vespere, & mane, & meridie narrabo & annuntiabo: * & exaudiet vocem meam.

Redimet in pace animam meam ab his, qui appropinquant mihi: * quoniam inter multos erant mecum.

Exaudiet Deus, & humiliabit illos, * qui est ante saecula.

Non enim est illis commutatio, & non timuerunt Deum: * extendit manum suam in retribuendo.

Contaminaverunt testamentum ejus, divisi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquavit cor illius.

Molliti sunt sermones ejus super oleum: * & ipsi sunt jacula.

Jacta super Dominum curara

Pars Aeliva.

tuam, & ipse te enutriet: * non dabit in aeternum fluctuationem justo.

Tu vero Deus deduces eos * in puteum intempestus.

Viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: * ego autem sperabo in te Domine.

Antiphona. *Avērit Dominus captivitatem plebis suae.*

Antiphona. *Quoniam.*

Psalmus 55.

Miserere mei Deus, quoniam concitavit me homo: * tota die impugnans tribulavit me.

Concitraverunt me inimici mei tota die: * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo: * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi: * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur: * adversum me omnes cogitationes eorum, in malum.

Inhabitabunt & abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo,

Sicut & in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacúmque die invocávero te : * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem : * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuisti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec transeat iniquitas.

Clamábo ad Deum Altíssimum : * Deum qui benefecit mihi.

Misit de celo, & liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me,

Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam, * & eripuit ánimam meam de médio caulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílij hóminum dentes eórum arma & sagittæ : * & lingua eórum gládus acúrus.

Exaltáre super cælos Deus : * & in omnem terram glória tua.

Laqueum paravérunt pédibus meis : * & incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante faciém meam foveam : * & incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo, & psalmum dicam.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérum & cíthara : * exurgam dilúculo.

Confitebor tibi in pópulis Dómine : * & psalmum dicam tibi in Géntibus :

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltáre super cælos Deus ; * & super omnem terram glória tua.

Antiphona. Quóniam in te confidit ánima mea.

Antiphona. Iusta iudicáte.

Psalmus 57.

SI verè útique iustítiam loquímur : * recta iudicáte filij hóminum.

Et enim in corde iniquitates operámini : * in terra iníustitias manus vestræ concinnant.

Alienati sunt peccatóres à vulva, erravérunt ab útero : * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis : * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.

Quæ non exáudiet vocem incantántium, * & venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum : * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad nihilum devēnient tamquam aqua decurrens : * intendit arcum suum donec infirmētur.

Sicut cera, quæ fluit, auferētur : * supercēcidit ignis, & non viderunt solem.

Priusquam intelligerent spinæ vestræ thammum : * sicut vivētes, sic in ira absorbet eos.

Larabitur justus cum viderit vindictam : * manus suas lavabit in sanguine peccatoris.

Et dicet homo : Si utique est fructus justo : * utique est Deus iudicans eos in terra.

Psalmus ; 8.

ERipe me de inimicis meis Deus meus : * & ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem : * & de viris sanguinum salva me.

Quia ecce cepērunt animam meam : * irruērunt in me fortes.

Neque iniquitas mea, neque peccatum meum Dōmine : * sine iniquitate cucurri, & dirēxi.

Exurge in occursum meum, & vide : * & tu Dōmine Deus virtutum, Deus Israël,

Intēde ad visitandas omnes Gētes : * non misereāris omnibus, qui operantur iniquitatem.

Convertentur ad vespēram : & famem patientur ut canes, * & circuibunt civitatem.

Eccē loquentur in ore suo, &

gladius in labiis eorum : * quoniam quis audivit ?

Et tu Dōmine deridēbis eos : * ad nihilum deduces omnes Gētes.

Fortitudinem meam ad te custodiam, quia Deus susceptor meus es. * Deus meus, misericordia ejus praveniet me.

Deus ostēdet mihi super inimicos meos, ne occidas eos : * nequādo obliviscantur populi mei.

Disperge illos in virtute tua : * & depone eos protector meus Dōmine :

Delictum oris eorum, sermōnem labiorum ipsorum : * & comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione & mendacio annuntiabuntur in consummatione : * in ira consummationis, & non erunt.

Et scient quia Deus dominabitur Jacob, * & finium terræ.

Convertentur ad vespēram, & famem patientur ut canes, * & circuibunt civitatem.

Ipsi dispergentur ad manducandum : * si verò non fuerint saturati, & murmurabunt.

Ego autem cantabo fortitudinem tuam : * & exultabo manē misericordiam tuam.

Quia factus es susceptor meus, * & refugium meum, in die tribulationis meæ.

Adjutor meus tibi psallam,

D 2 quia

quia Deus suscéptor meus
es: * Deus meus misericórdia
mea.

Antiphona. Justa judicâte fi-
lij hóminum.

Antiphona. Da nobis.

Psalms 59.

Deus repulisti nos, & de-
struxisti nos: * iratus es,
& misertus es nobis.

Commovisti terram, & con-
turbasti eam: * sana contritiões
ejus, quia commota est.

Ostendisti pópulo tuo du-
ra: * potasti nos vino compun-
ctiōnis.

Dedisti metuētibz te signi-
ficatiōnem: * ut fugiant à fá-
cie arcus:

Ut liberentur dilecti tui: *
salvum fac dextera tua, &
exaudi me.

Deus locutus est in sancto
suo: * Latabor, & partibor
Sichimam: & convállem ta-
bernaculorum meribor.

Deus est Galaad, & meus est
Manasses: * & Ephraim forti-
tudo capitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla
spei mei.

In Idumæam extēdam cal-
ceamentum meum: * mihi
alienigenæ subditi sunt.

Quis deducet me in civitatem
munitam? * quis deducet me
usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti
nos: * & non egrediēris Deus
in virutibus nostris?

Da nobis auxiliū de tribula-
tiōne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciemus virtutem: *
& ipse ad nihilum deducet tri-
bulantes nos.

Psalms 60.

Exaudi Deus deprecatiō-
nem meam: * intende
oratiōni meæ.

A finibus terræ ad te clamá-
vi: * dum anxietur cor
meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es
spes mea: * turris fortitudinis
à facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo
tuo in sæcula: * protégar in
velamēto alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus ex-
audisti orationem meam: *
dedisti hereditatem timēti-
bus nomen tuum.

Dies super dies regis adjici-
es: * annos ejus usque in diem
generatiōnis & generatiōnis.

Permanet in ætēnum in
conspectu Dei: * misericór-
diam & veritatem ejus quis
requireret?

Sic psalmum dicam nōmi-
ni tuo in sæculum sæculi: *
ut reddam vota mea de die
in diem.

Antiphona. Da nobis Dómi-
ne auxiliū de tribulatiōne.

Antiphona. Nonne Deo.

Psalms 61.

Nonne Deo subiecta erit
ánima mea? * ab ipso
enim salutare meum.

Nam

Nam & ipse Deus meus, & salutaris meus: * susceptor meus, non movëbor amplius.

Quousque iruitis in hominem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclinato & maceris depulsæ? ●

Verumtamen pretium meum cogitaverunt repellere, currunt in siti: * ore suo benedicebant, & corde suo maledicebant.

Verumtamen Deo subiecta esto anima mea: * quoniam ab ipso patientia mea.

Quia ipse Deus meus, & salvator meus: * adiutor meus, non emigrabo.

In Deo salutare meum, & gloria mea: * Deus auxilij mei, & spes mea in Deo est.

Sperate in eo omnis congregatio populi, effundite coram illo corda vestra: * Deus adiutor noster in æternum.

Verumtamen vani filij hominum, mendaces filij hominum in statëris: * ut decipiant ipsi de vanitate in idipsum.

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: * divitiæ si affluent, nolite cor apponere.

Semel locutus est Deus, hæc audivi, quia potestas Dei est, & tibi Domine misericordia: * quia tu reddes unicuique juxta opera sua.

Psalmus 63.

EXaudi Deus orationem meam cum deprecor: * à timore inimici eripe animam meam.

Proterexisti me à conventu malignantium, * à multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacerunt ut gladium linguas suas: * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subitò sagittabunt eum, & non timebunt: * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinyo.

Accedet homo ad cor altum: * & exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * & infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * & timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * & facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Domino, & sperabit in eo, * & laudabuntur omnes recti corde.

Antiphona. Nonne Deo subiecta erit anima mea?

Ant. Benedicite. Psalmus 63.

Jubilante Deo omnis terra, psalmum dicite nomini ejus: * date gloriam laudi ejus.

D 3

Dicite

Dícite Deo, quàm terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitudíne virtútis tuæ mentientur tibi inimíci tui.

O mnís terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, & vidéte ópera Dei: * terribilis in consiliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine petransibunt pedes: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respiciunt: * qui exasperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audíam fácite vocem laudis ejus,

Qui pósuit animam meam ad vitam: * & non dedit in commotíonem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in laqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transivimus per ignem & aquam: * & eduxísti nos in refrigerium.

Introbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt labia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta offeram tibi cum incenso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, & narrábo omnes qui timétis Deum, * quanta fecit animæ meæ.

Ad ip[su]m ore meo clamávi, * & exaltávi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Propterea exáudívit Deus, * & atténdit voci deprecationis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratióne[m] meam, & misericórdiam suam à me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: * & fugiant qui odérunt eum, à fácie ejus.

Sicut defíciit fumus, deficiant: * sicut fluit cera à fácie ignis, sic péreant peccatóres à fácie Dei.

Et justí epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei: * & delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.

Exúltate in conspéctu ejus, * turbabúntur à fácie ejus, patris orphanórum, & iudicis viduárum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitáre facit unius moris in domo:

Qui

Qui edūcit vinctos in fortitudine, * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim caeli distillaverunt a facie Dei Sinaï, * a facie Dei Israël.

Fluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuæ: * & infirmata est, tu verò perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi, Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Ex virtutum dilecti dilecti: * & speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios celtos, pennæ columbæ de argentata, * & posteriôra dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit cælestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia lætantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus.

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die quotidie: * prosperum iter faciet nobis Deus salutarium nostrorum.

Deus noster, Deus salvos faciendi: * & Domini Domini exitus mortis.

Verum tamen Deus confringet capita inimicorum suorum: * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Bafan convertam, * convertam in profundum maris:

Ut intingat pes tuus in sanguine: * lingua canum tuorum ex inimicis, ab ipso.

viderunt ingressus vos Deus, * ingressus Dei mei; Regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt principes conjuncti psallentibus, * in medio juvenularum tympanistriarum.

In Ecclesiis benedicite Deo Domino, * de fontibus Israël.

Ibi Benjamin adolescentulus, in mentis excessu.

Principes Juda, duces eorum: * principes Zabulon, principes Néphthali.

Manda Deus virtuti tuæ: * confirma hoc Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, *
tibi offerent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, con-
gregatio taurórum in vaccis
populórum: * ut excludant
eos, qui probati sunt ar-
génto.

Disipa Gentes, quæ bella
volunt: vénient legati ex Æ-
gypto: * Æthiopia præveniet
manus ejus Deo.

Regna terræ, cantate Deo: *
psállite Dómino:

psállite Deo, qui ascéndit
super cælum cæli, * ad
Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem
virtutis, date glóriam Deo su-
per Israël, * magnificéntia ejus,
& virtus ejus in núbibus.

Mirabilis Deus in sanctis suis,
Deus Israël ipse dabit virtú-
tem & fortitudinem plebi
suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona. Benedícite Gen-
tes Deum nostrum.

Per Annum, *ps.* Deus vir-
tam meam annuntiávi tibi.

ps. Posuisti lácrymas meas in
conspéctu tuo.

Pro uno Martyre, *ps.* Magna
est glória ejus in salutarí tuo.

ps. Glóriam & magnum de-
còrem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus,
ps. Justi autem in perpétuum
vivent. *ps.* Et apud Dóminum
est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice,
ps. Tu es sacerdos in ætérnum.

ps. Secundùm órđinem Mel-
chisedech.

Pro Confessore non Ponti-
fice, *ps.* Lex Dei ejus in corde
ipsius. *ps.* Et non supplantá-
buntur gressus ejus.

Pro una Sancta, *ps.* Elégit
eam Deus, & præelégit eam.
ps. In tabernáculo suo habitá-
re facit eam.

A D L A U D E S.

Antiphona. Amplius laude me
Dómine ab injustitia mea.

Psalmus. Miserere. 57.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 63.

TE decet hymnus Deus
in Sion: * & tibi red-
détur votum in Jerú-
salem.

Exaudi oratióem meam: *
ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalué-
runt super nos: * & impietati-
bus nostris tu propitiaberis.

Béatus, quem elegisti, & as-
sumpsisti: * inhabitábit in
atriis tuis.

Replebimur in bonis domus
tuæ: * sanctum est templum
tuum, mirábile in aquitate.

Exaudi nos Deus salutáris no-
ster, * spes ómnium finium ter-
ræ, & in mari longè.

Preparans montes in virtute
tua, accinctus potentia: * qui
conturbas profundum maris
sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & ti-
mébunt qui hábitant terminos

in signis tuis: * éxitus matutíni
& vespere delectábis.

V isitasti terram & inebriasti
eam: * multiplicasti locuple-
târe eam.

F lumen Dei replétum est a-
quis, parásti cibum illórum: *
quóniá ita est præparatio ejus.

R ivos ejus inebria, multiplica
genimina ejus: * in stillicidiis
ejus lætábitur germinans.

B epedices coronæ anni beni-
gnitatis tuæ: * & campi tui re-
plebuntur ubertate.

P inguéscent speciôsa desér-
ti: * & exultatione colles ac-
cingentur.

I nduti sunt arietes óvium, &
valles abundábunt fruménto: *
clamábunt, érenim hymnum
dicent.

Antiphona. Te decet hymnus
Deus in Sion.

Antiphona. Lábia mea laudá-
bunt te in vita mea, Deus
meus. Psalmus. Deus Deus
meus* ad te. 17.

Aña. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ.

1. Reg. 2.

Exultávit cor meum in
Dómino, * & exaltatum
est cornu meum in Deo meo:
M ilatatum est os meum super
inimicos meos: * quia lætata
sum in salutári tuo.

N on est sanctus, ut est Dó-
minus: neque enim est álius
extra te, * & non est fortis
sicut Deus noster.

N on est multiplicâre loqui su-
blimia; * gloriâtes:

R ecédant vètera de ore ve-
stro: quia Deus scientiarum,
Dóminus est, * & ipsi præpa-
rantur cogitationes.

A rcus fortium superatus est, *
& infirmi accincti sunt robore.

R epléti prius, pro panibus se
locaverunt: * & famélici sa-
turati sunt,

D onec stérilis péperit plúri-
mos: * & quæ multos habé-
bat filios, infirmata est.

D óminus mortificat & vivi-
ficat, * deducit ad inferos &
reducit.

D óminus páuperem facit &
ditat, * humiliat & subleuat.

S úscitat de pulvere egénium, *
& de stercore elevat páu-
perem:

U t sédeat cum principibus, *
& sólium glóriæ teneat.

D ómini enim sunt cárdines
terræ, * & pósuit super eos
orbem.

P edes sanctórum suórum ser-
vâbit, & impij in ténébris con-
ticéscant: * quia non in fortitu-
dine sua roborábitur vit.

D óminum formidábit ad-
versárij ejus: * & super ipsos
in caelos tonábit:

D óminus judicábit fines ter-
ræ, & dabit impérium Regi
suo, * & sublimábit cornu
Christi sui.

Antiphona. Dóminus judicá-
bit fines terræ.

D

Antiph.

Antiph. Cæli cælorum lau-
dâte Deum. Psalm. L audâte
Dóminum de cælis. 19.

Capitulum. Rom 13. d

N Ox præcessit, dies autem
appropinquâvit. Abjiciâ-
mus ergo ópera tenebrarum,
& induamur arma lucis. Sicut
in die honestè ambulémus.

Hymnus.

N Ox, & tenébræ, & nú-
bila,

Confusa mundi, & túrbida:
Lux intrat: albescit polus:
Christus venit: discédite.

C aligo terræ scinditur
Percussa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu nitentis sideris.

T e, Christe, solum nóvimus:
Te mente pura, simplici,
Flendo, & canendo, quæsu-
mus,

Inténde nostris sensimus.

S uper multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cælestium
Vultu sereno illumina.

D eo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum.

Amen.

✠. Repletifurus manè mis-
ericórdia tua. R. Exultávimus,
& delectáti sumus.

Ad Benedictus. Antiphona.

De manu ómnium qui odé-
rent nos, libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur,

habentur supra in Feria se-
cunda. 59.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. D óminum
qui fecit nos, * Veníte adoré-
mus. Psalmus. Veníte, exul-
témus. 2.

Hymnus.

N Ox atra rerum cónegit.
Terræ colóres ómnium:
Nos confitentes póscimus

Te, juste iudex córdium,

Ut auferas piacula,

Sordésque mentis ábluas;

Donésque, Christe, grátiam,

Ut arceántur crímina.

M ens ecce torpet ímpia,

Quam culpa mordet nóxia:

Obscúra gestit tollere,

Et te, Redémptor, quærere.

R epelle tu caliginem

Intrínsecus quàm máximè;

Ut in beato gaudeat

Se collocári lumine.

P. æsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Psalmus 68.

S Aluum me fac Deus: *
quóniam intravérunt a-
quæ usque ad animam
meam.

I nfixus sum in limo profun-
di: * & non est substántia.

V eni in altitudinem maris: *
& tempésta demérsit me.

L abo.

Laboravi clamans, rauxa facta sunt fauces meae: * defecerunt oculi mei, dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, * qui oderunt me gratis.

Confortati sunt qui persecuti sunt me inimici mei in iustis: * quae non rapui, tunc exolvebam.

Deus tu scis insipientiam meam: * & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me qui expectant te Domine, * Domine virtutum.

Non confundantur super me * qui quaerunt te, Deus Israel.

Quoniam propter te sustinui opprobrium: * operuit confusio faciem meam.

Extraneus factus sum fratribus meis, * & peregrinus filiis matris meae.

Quoniam zelus domus tuae comedit me: * & opprobria exprobrantium tibi, ceciderunt super me.

Et operui in ieiunio animam meam: * & factum est in opprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium: * & factus sum illis in parabolam.

Adversum me loquebantur qui sedebant in porta: * & in me psallebant qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam

ad te Domine: * tempus beneplaciti Deus.

In multitudine misericordiae tuae exaudi me, * in veritate salutis tuae.

Ripe me de luto, ut non infingar: * libera me ab iis qui oderunt me, & de profundis aquarum.

Non me demergat tempestas aquae, neque absorbeat me profundum: * neque iugeat super me puteus os suum.

Exaudi me Domine, quoniam benigna est misericordia tua: * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

Et ne avertas faciem tuam a puero tuo: * quoniam tribulor, velociter exaudi me.

Intende animae meae, & libera eam: * propter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperium meum, & confusionem meam, * & reverentiam meam.

In conspectu tuo sunt omnes qui tribulant me: * improperium expectavit cor meum, & miseriam.

Et sustinui qui simul contristaretur, & non fuit: * & qui consolaretur, & non inveni.

Et dederunt in escam meam fel: * & in siti mea potaverunt me aceto.

Hat mensa eorum coram ipsis in laqueum, * & in retributiones, & in scandalum.

Obscurentur oculi eorum ne videant : * & dorsum eorum semper incurva.

Effunde super eos iram tuam : * & furor iræ tuæ comprehendat eos.

Fiat habitatio eorum deserta : * & in tabernaculis eorum non sit qui inhabitet.

Quoniam quem tu percussisti, persecuti sunt : * & super dolorem vulnium meorum addiderunt.

Appone iniquitatem super iniquitatem eorum : * & non intrent in justitiam tuam.

Deleantur de Libro viventium : * & cum justis non scribantur.

Ego sum pauper & dolens : * salus tua Deus suscepit me.

Laudabo nomen Dei cum canticis : * & magnificabo eum in laude :

Et placebit Deo super vitulum novellum, * cornua producentem & ungulas.

Videant pauperes & lætentur : * quærite Deum, & vivet animi vestra :

Quoniam exaudivit pauperes Dominus : * & vinctos suos non despexit.

Laudent illum cæli & terra, * mare, & omnia reptilia in eis.

Quoniam Deus salvam faciet Sion : * & ædificabuntur civitates Juda.

Et inhabitabunt ibi, * & hereditate acquirant eam.

Et semen servorum ejus possidebit eam ; * & qui diligunt nomen ejus, habitabunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende : * Domine ad adjuvandum me festina.

Confundantur, & reveantur, * qui quærent animam meam :

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala.

Avertantur statim erubescentes, * qui dicunt mihi : Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærent te, * & dicant semper : Magnificetur Dominus : qui diligit salutare tuum.

Ego verò egens, & pauper sum : * Deus adjuva me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu : * Domine ne moreris.

Antiphona. Domine Deus in adiutorium meum intende.

Antiphona. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Domine speravi, non confundar in æternum : * in justitia tua libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam, * & salva me.

Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum : * ut salvum me facias :

Quo-

Quoniam firmanentū meum,*
& refūgium meum es tu.

Deus meus eripe me de manu
peccatōris,* & de manu con-
tra legem agentis & iniqui :

Quoniam tu es paciētia mea
Dōmine:* Dōmine spes mea à
juventūte mea.

In te confirmātus sum ex ūte-
ro : * de ventre matris meæ tu
es protēctor meus.

In te cantatio mea semper : *
tamquam prodīgium factus
sum multis : & tu adjūtor
fortis.

Repleatur os meum laude, ut
cantem glōriam tuam ; * tota
die magnitudinem tuam.

Ne projicias me in tēpore
senectūtis : * cūm defecerit
virtus mea , ne derelinquas
me.

Quia dixerunt inimici mei
mihi : * & qui custodiēbant
ānimam meam , consiliū fe-
cerunt in unum,

Dicētes : Deus dereliquit
eum , persequimini , & com-
prehēdite eum : * quia non
est qui eripiat.

Deus ne elongēris à me : *
Deus meus in auxiliū meum
rēspice.

Confundāntur , & deficiant
detrahētes animæ meæ : *
operiāntur confusiōne & pu-
dōre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperābo : *
& adjiciam super omne lau-
dem tuam.

Os meum annuntiābit justī-
tiam tuam ; * tota die salutā-
re tuum.

Quoniam non cognōvī litte-
ratūram , introibo in potē-
tias Dōmini : * Dōmine
memorābor justitiæ tuæ so-
lius.

Deus docuisti me à juventū-
te mea : * & usque nunc pro-
nuntiābo mirabilia tua :

Et usque in senectam & sé-
nium : * Deus ne derelinquas
me ,

Donec annūtiem brāchium
tuum * generatiōni omni, quæ
ventūra est ;

Potētiā tuam , & justī-
tiam tuam Deus usque in altīssima,
quæ fecisti magnalia : * Deus
quis similis tibi ?

Quantas ostendisti mihi tri-
bulatiōnes multas , & malas :
& convērsus vivificasti me : *
& de abyssu terræ iterūm re-
duxisti me :

Multiplicasti magnificētiā
tuam : * & convērsus conso-
lātus es me.

Nam & ego confitēbor tibi
in vasis psalmi veritatem
tuam : * Deus psallam tibi in
cithara, sanctus Israël.

Exultābunt labia mea cūm
cantāvero tibi ; * & anima
mea, quam redemisti.

Sed & lingua mea tota die
meditābitur justītiā tuam : *
cūm confūsi & revērsi fuerint
qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus iudicium tuum regi
da : * & iustitiam tuam
filio regis :

Iudicâre pópulum tuum in
iustitia, * & páuperes tuos
in iudicio.

Suscípiant montes pacem pó-
pulo, * & colles iustitiam.

Iudicâbit páuperes pópuli,
& salvos faciet filios páupe-
rum : * & humiliâbit calum-
niatorem.

E t permanêbit cum sole, &
ante lunam, * in generatiõe
& generatiõnem.

Descéndet sicut plúvia in
vellus : * & sicut stillicidia
stillántia super terram.

Orietur in diêbus ejus iusti-
tia, & abundantia pacis : * do-
nec auferâtur luna.

E t dominâbitur à mari usque
ad mare ; * & à flúmine usque
ad terminos orbis terrârum.

Coram illo prócident Æthío-
pes : * & inimici ejus terram
lingent.

Reges Tharsis & insulæ mú-
nera offerent : * reges Arabum
& Saba dona addúcent :

E t adorábunt eum omnes re-
ges terræ : * omnes Gentes sér-
vient ei :

Quia liberâbit páuperem à
potente ; * & páuperem, cui
non erat adjutor.

Parcet páuperi & inopi : * &
ánimas páuperum salvas fá-
ciet.

E t usúris & iniquitate rédimet
ánimas eórum : * & honorábile
nomen eórum coram illo.

E t vivet, & dábitur ei de
auro Arábiæ, & adorábunt
de ipso semper : * tota die be-
nedicent ei.

E t erit firmaméntum in terra
in summis móntium, * super-
extollétur super Libanum fru-
ctus ejus : * & florébunt de ci-
vitâte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum
in sæcula : * ante solem pér-
manet nomen ejus.

E t benedicéntur in ipso om-
nes tribus terræ : * omnes Gen-
tes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Is-
raël, * qui facit mirabilia
solus :

E t benedíctum nomen maje-
stâis ejus in ætérnum : * & re-
plébitur majestâte ejus omnis
terra : fiat, fiat.

Antiphona. Esto mihi Dómi-
ne in Deum protectorem.

Antiphona. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israël
Deus : his, * qui recto
sunt corde !

M ei autem pænè moti sunt
pedes : * pænè effúsi sunt gres-
sus mei.

Quia zelâvi super iníquos, *
pacem peccatõrum videns.

Quia non est respéctus morti
eórum ; * & firmaméntum in
plaga eórum.

In labore hominum non sunt, * & cum hominibus non flagellabuntur :

Ideo tenuit eos superbia, * operiti sunt iniquitate & impietate sua.

Prodiit quasi ex adipem iniquitas eorum : * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, & locuti sunt nequitiam : * iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posterunt in caelum os suum : * & lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic : * & dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt : Quomodo scit Deus, * & si est scientia in excelsis ?

Ecce ipsi peccatores, & abundantes in saeculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi : Ergo sine causa iustificavi cor meum, * & laevi inter innocentes manus meas :

Et fui flagellatus tota die, * & castigatio mea in matutinis.

Si dicebam : Narrabo sic : * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me :

Donec intrem in sanctuarium Dei : * & intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos

posuisti eis : * deiecisti eis dum alleverentur.

Quomodo facti sunt in desolationem, subito defecerunt : * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, & renes mei commutati sunt : * & ego ad nihilum redactus sum, & nescivi.

Ut iumentum factus sum apud te : * & ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam : & in voluntate tua deduxisti me, * & cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in caelo ? * & a te quid volui super terram ?

Defecit caro mea, & cor meum : * Deus cordis mei, & pars mea Deus in aeternum.

Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt : * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adherere Deo bonum est : * ponere in Domino Deo spem meam :

Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Psalmus 73.

UT quid Deus repulisti in finem : * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae ?

Memor esto congregationis tuae, *

tuae, * quam possedisti ab initio.

R edemisti virgam hereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

L eva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

E t gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

P osuerunt signa sua, signa: * & non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Q uasi in silva lignorum securibus exciderunt januas ejus in idipsum: * in securi & ascia dejecerunt eam.

I ncenderunt igni Sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

D ixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

S igna nostra non vidimus, jam non est Propheta: * & nos non cognoscet amplius.

U s quequò Deus improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

U t quid avertis manum tuam, & dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

D eus autem Rex noster ante saecula, * operatus est salutem in medio terrae.

T u confirmasti in virtute tua

mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

T u confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populi Aethiopum.

T u dirupisti fontes, & torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

T uus est dies, & tua est nox: * tu fabricatus es auroram & solem.

T u fecisti omnes terminos terrae: * aetatem & ver tu plasmasti ea.

M emor esto hujus, inimicus improperavit Domino: * & populus insipiens incitavit nomen tuum.

N e tradas bestiis animas confitentes tibi, * & animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

R espice in testamentum tuum: * quia repleri sunt, qui obscurati sunt terrae domibus iniquitatum.

N e avertatur humilis factus confusus: * pauper & inops laudabunt nomen tuum.

E xurge Deus, judica causam tuam: * memor esto improperiolorum tuorum, eorum quae ab insipiente sunt tota die.

N e obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Antiphona. Liberasti virgam hereditatis tuae.

Antiphona. Et invocábitur.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: *
confitebimur, & invocá-
bitur nomen tuum.

Narrábitur mirabilia tua: *
cúm accépero tempus, ego ju-
stítias judicábo.

Liquefacta est terra, & om-
nes qui hábitant in ea: * ego
confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite iniquè
ágere: * & delinquentibus:
Nolite exaltáre cornu.

Nolite extóllere in altum
cornu vestrum: * nolite loqui
adversus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriente, ne-
que ab Occidente, neque à
desértis móntibus: * quóniam
Deus iudex est.

Hunc humiliat, & hunc exál-
tat: * quia calix in manu Dó-
mini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc:
verúmtamen fæx ejus non est
exinaníta: * bibent omnes pec-
catóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæ-
culum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccató-
rum confringam: * & exalta-
buntur córnua justí.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: *
in Israël magnum no-
men ejus:

Et factus est in pace locus
ejus: * & habitatio ejus in
Sion,

Ibi confrégit poténtias ár-
cum, * scutum, gládium,
& bellum.

Illuminans tu mirabiliter à
móntibus atérnis: * turbati
sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum: *
& nihil invenérunt omnes
viri divitiarum in mámbus
suis.

Ab increpatióne tua Deus
Jacob, * dormitavérunt qui
ascendérunt equos.

Tu terribilis es, & quis resi-
stet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo auditum fecisti ju-
dicium: * terra trémuit &
quievit,

Cúm exúrgeret in iudicium
Deus, * ut salvos fáceret om-
nes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hómi-
nis confitebitur tibi: * & re-
liquiæ cogitatiois diem fe-
stum egent tibi.

Vovete, & réddite Dómino
Deo vestro, * omnes qui in
circúitu ejus affértis múnera.

Terribili & ei qui aufert spí-
ritum princípum, * terribilí
apud reges terræ.

Antiphona. Et invocábitur
nomen tuum Dómine.

Antiphona. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * voce mea ad
Deum, & inténdit mihi.

In die tribulatiois meæ
Deum exquisivi, mámbus meis
nocte

nocte contra eum : * & non sum decéptus.

R éruit consolári ánima mea,* memor fui Dei,& delectatus sum , & exercitatus sum: & defécit spíritus meus.

A nticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus,

C ogitávi dies antiqúos : * & annos ætérnos in mente hábui.

E t meditátus sum nocte cum corde meo,* & exercitábar,& scopébam spírítum meum.

N unquid in ætérnum projiciet Deus: * aut non appónet ut complacítior sit adhuc?

A ut in finem misericórdiam suam abscíndet,* à generatióne in generatióne?

A ut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

E t dixi , nunc ceppi : * hæc mutatio dexteræ excélsi.

M emor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab initio mirabílium tuórum.

E t meditábor in ómnibus opéribustuis:* & in adinventiónibus tuis exercêbor.

D eus in sancto via tua : quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirábilia.

N otam fecísti in pópulis virtutem tuam : * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joseph.

V idérunt te aquæ Deus, vidé-

runt te aquæ : * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

M ultitúdo sónitus aquárum:* vocem dedérunt nubes.

E tenim sagíttæ tuæ tráns-eunt:* vox tonítui tui in rota.

I lluxérunt coruscationes tuæ orbi terræ : * commóta est & contrémuit terra.

I n mari via tua , & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestigia tua non cognoscéntur.

R eduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi & Aaron.

Psalmus 77.

A Tréndite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

A períam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab initio.

Q uanta audívimus & cognóvimus ea: * & patres nostri narravérunt nobis.

N on sunt occultáta à filiis eórum,* in generatióne áltera.

N arrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, * & mirábilia ejus quæ fecit.

E t suscitávit testimónium in Jacob: * & legem pósuit in Israël.

Q uanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generatió áltera.

F ílij qui nascéntur , & exúrgent, * & narrábunt filiis suis,

U t ponant in Deo spem suam, & non obliviscantur operum Dei: * & mandata ejus exquirant.

N e fiant sicut patres eorum, * generatio prava & exasperans;

G eneratio, quæ non direxit cor suum, * & non est credens cum Deo spiritus ejus.

F ilij Ephrem intendentes & mittentes arcum, * conversi sunt in die belli.

N on custodierunt testamentum Dei: * & in lege ejus noluerunt ambulare.

E t obliti sunt benefactorum ejus, * & mirabilium ejusquæ ostendit eis.

C oram patribus eorum fecit mirabilia in terra Ægypti, * in campo Taneos.

I nterrupit mare, & perduxit eos: * & statuit aquas quasi in utre.

E t deduxit eos in nube diei: * & tota nocte in illuminatione ignis.

I nterrupit petram in eremo: * & adaquavit eos velut in abyfso multa.

E t eduxit aquam de petra: * & deduxit tamquam flumina aquas.

E t apposuerunt adhuc peccare ei: * in iram excitaverunt Excelsum in inaquoso.

E t tentaverunt Deum in cordibus suis: * ut peterent escas animabus suis.

E t malè locuti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?

Q uoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, * & torrentes inundaverunt.

N umquid & panem poterit dare, * aut parare mensam populo suo?

I deò audivit Dominus, & distulit: * & ignis accensus est in Jacob, & ira ascendit in Israël:

Q uia non crediderunt in Deo, * nec speraverunt in salutari ejus.

E t mandavit nubibus desuper, * & januas cæli aperuit.

E t pluit illis manna ad manducandum, * & panem cæli dedit eis.

P anem Angelorum manducavit homo: * cibaria misit eis in abundantia.

T ranstulit Austrum de cælo: * & induxit in virtute sua Africum.

E t pluit super eos sicut pulverem carnes: * & sicut arenam maris volatilia pennata.

E t ceciderunt in medio castrorum eorum, * circa tabernacula eorum.

E t manducaverunt & saturati sunt nimis, & desiderium eorum attulit eis: * non sunt fraudati à desiderio suo.

A dhuc escæ eorum erant in

ore ipsorum : * & ira Dei
ascendit super eos.

Et occidit pingues eorum , *
& electos Israël impedivit.

In omnibus his peccaverunt
adhuc : * & non crediderunt
in mirabilibus ejus.

Et defecerunt in vanitate dies
eorum , * & anni eorum cum
festinatione.

Cum occideret eos , querebant
eum : * & revertebantur ,
& diluculo veniebant ad
eum.

Et memorati sunt quia
Deus adiutor est eorum : * &
Deus excelsus redemptor eorum
est.

Et dilexerunt eum in ore
suo , * & lingua sua mentiti
sunt ei :

Cor autem eorum non erat
rectum cum eo : * nec fideles
habiti sunt in testamento
ejus.

Ipsa autem est misericors , &
propicius fiet peccatis eorum : *
& non disperdet eos.

Et abundavit ut averteret iram
suam : * & non accendit om-
nem iram suam :

Et recordatus est quia caro
sunt : * spiritus vadens , & non
rediens.

Quoties exacerbaverunt eum
in deserto , * in iram concitaverunt
eum in iniquo ?

Et conversi sunt , & tentaverunt
Deum : * & sanctum
Israël exacerbaverunt.

Non sunt recordati manus
ejus , * die qua redemit eos de
manu tribulantis.

Sicut posuit in Ægypto signa
sua , * & prodigia sua in cam-
po Taneos.

Et convertit in sanguinem
flumina eorum , * & imbres
eorum , ne biberent.

Misit in eos cœnomyiam
& comedit eos ; * & ranam ,
& disperdidit eos.

Et dedit arugini fructus eorum ,
* & labores eorum
locustæ.

Et occidit in grandine vineas
eorum , * & moros eorum
in pruina.

Et tradidit grandini jumenta
eorum , * & possessionem eorum
igni.

Misit in eos iram indignationis
sue , * indignationem , &
iram , & tribulationem , immis-
siones per angelos malos.

Viam fecit semitæ iræ sue.
non pepercit à morte animabus
eorum : * & jumenta eorum
in morte conclusit.

Et percussit omne primogenitum
in terra Ægypti , * primitias
omnis laboris eorum in
tabernaculis Cham.

Et abstulit sicut oves populum
suum : * & perduxit eos
tamquam gregem in deserto.

Et deduxit eos in spe , & non
timuerunt : * & inimicos eorum
operuit mare.

Et induxit eos in montem sanctifica-

etificatiōnis suæ; * montem, quem acquisivit dextera ejus. Et eiecit à facie eōrum Gentes: * & sorte divisit eis terram in funiculo distributiōnis.

Et habitare fecit in tabernaculis eōrum * tribus Israël.

Et tentaverunt, & exheredaverunt Deum excelsum: * & testimonia ejus non custodierunt.

Et averterunt se, & non servaverunt pactum: * quemadmodum patres eōrum, conversi sunt in arcum pravum.

In iram concitaverunt eum in collibus suis: * & in sculptilibus suis ad æmulatiōnem eum provocaverunt.

Audivit Deus, & sprexit: * & ad nihilum redēgit valde Israël.

Et repulit tabernaculum Silo, * tabernaculum suum, ubi habitavit in hominibus.

Et tradidit in captivitatem virtutem eōrum: * & pulchritudinem eōrum in manus inimici.

Et conclusit in gladio populum suum: * & hereditatem suam sprexit.

Juvenes eōrum comedit ignis: * & virgines eōrum non sunt lamentatæ.

Sacerdotes eōrum in gladio ceciderunt: * & viduæ eōrum non plorabantur.

Et excitatus est tamquam dormiens Dominus, * tamquam potens crapulatus à vino.

Et percussit inimicos suos in posteriora: * opprobrium sempiternum dedit illis.

Et repulit tabernaculum Joseph: * & tribum Ephraim non elēgit:

Sed elēgit tribum Juda, * montem Sion quem dilexit.

Et edificavit sicut unicorinium sanctificium suum in terra, * quam fundavit in sæcula.

Et elēgit David servum suum, & sustulit eum de gregibus ovium: * de post fecantes accēpit eum,

Pascere Jacob servum suum, * & Israël hereditatem suam.

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * & in intellectibus manuum suarum deduxit eos.

Antiphona. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Antiphona. Propitius.

Psalmus 78.

DEUS venerunt Gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum: * posuerunt Jerusalem in pomorum custodiam.

Posuerunt morticina servorum tuorum, escas volatilibus cæli; * carnes sanctorum tuorum, bestiis terræ.

Effuderunt sanguinem eorum tamquam aquam in circuitu Jerusalem: * & non erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobrium vicinis nostris; * subsannatio &

illatio

illūsiō his, qui in circūitū no-
itro sunt.

Usquequò Dómine irascēris
in finem : * accendētur velut
ignis zelus tuus ?

Effunde iram tuam in Gén-
tes, quæ te non novērunt ; * &
in regna, quæ nomen tuum
non invocaverunt :

Quia comedērunt Jacob : * &
locum ejus desolaverunt.

Ne memineris iniquitatum
nostrārum antiquārum, citò
anticipent nos misericordiæ
tuæ : * quia pāuperes facti su-
mus nimis.

A djuva nos Deus salutāris
noster : & propter glóriam nó-
minis tui Dómine libera
nos : * & propitius esto peccā-
tis nostris, propter nomen
tuum :

Ne fortè dicant in Géntibus :
Ubi est Deus eōrum ? * & in-
notēscat in natiōibus coram
óculis nostris,

Ultio sánguinis servōrum
tuōrum, qui effūsus est : * in-
troēat in conspēctū tuo gé-
mitus compeditōrum.

secūndum magnitudinem brá-
chij tui, * pōsside filios morti-
ficatōrum.

Et redde vicinis nostris sé-
ptuplum in sinu eōrum : * im-
propérium ipsōrum, quod ex-
probraverunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, &
oves páscuæ tuæ, * confitebi-
mur tibi in sæculum.

In generatiōnem & genera-
tiōnem * annuntiābimus lau-
dem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde : *
qui deducis velut ovem
Joseph.

Qui sedes super Chérubim, ma-
nifestāre coram Ephraim,
Benjamin, & Manasse.

Excita poténtiam tuam,
veni, * ut salvos faciās nos.

Deus convérte nos : * & ostēde
faciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtūtum, * quo-
usque irascēris super oratiō-
nem servi tui ?

Cibābis nos pane lacrymā-
rum : * & potum dabis nobis in
lacrymis in mensūra.

Posuisti nos in contradictiō-
nem vicinis nostris : * & ini-
mici nostri subfannaverunt
nos.

Deus virtūtum convérte nos : *
& ostēde faciē tuam : &
salvi érimus.

Vineam de Ægypto transtu-
listi : * ejecisti Gentes, & plan-
tasti eam.

Dux itineris fuisti in conspē-
ctū ejus : * plantasti radices
ejus, & implēvit terram.

Opérunt montes umbra ejus : *
& arbūsta ejus cedros Dei.

Extēdit palmītes suos usque
ad mare : * & usque ad flumen
propāgines ejus.

Ut quid destruxisti maceriam
ejus : * & vindēmiant eam om-
nes

nes, qui prætergrediuntur
viam?

Exterminavit eam aper de sil-
va: * & singularisferus depa-
stus est eam.

Deus virtutum convertere: *
respice de caelo, & vide, & vi-
sita vineam istam.

Et perfice eam, quam planta-
vit dextera tua: * & super fi-
lium hominis, quem confir-
masti tibi.

Incessa igni, & suffossa * ab
inreparatione vultus tui peri-
bunt.

Fiat manus tua super virum
dexteræ tuæ; * & super filium
hominis, quem confirmasti
tibi.

Et non discedimus à te, vivi-
ficabis nos: * & nomen tuum
invocabimus.

Domine Deus virtutum con-
verte nos: * & ostende faciem
tuam, & salvi erimus.

Antiphona Propitius esto pec-
catis nostris Domine.

Per Annum, ψ. Gaudébunt
lábia mea, cum cantávero tibi.
℞. Et ánima mea, quam rede-
místi.

Pro uno Martyre, ψ. Gló-
ria & honóre coronásti eum
Domine, ℞. Et constituísti
eum super ópera mánuum
tuárum.

Pro pluribus Martyribus,
ψ. Latámini in Dómino, &
exultáte justi. ℞. Et gloriá-
mini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice,
& non Pontífice, ψ. Amá-
vit eum Dóminus, & ornávit
eum. ℞. Stulam glóriæ ín-
duit eum.

Pro una Sancta, ψ. Spécie
tua, & pulchritudine tua.
℞. Inténde próspere procéde,
& regna.

A D L A U D E S.

Antiphona. Tibi soli peccá-
vi, Domine miserere mei.

Psalmus. Miserere. 57.

Antiphona. Domine.

Psalmus 89.

Domine, refúgium fa-
ctus es nobis, * à ge-
neratione in genera-
tionem.

Príusquam montes fierent, aut
formarétur terra, & orbis; *
à sæculo & usque in sæculum
tu es Deus.

Ne avértas hóminem in hu-
militátem: * & dixísti: Con-
vertimini filij hóminum.

Quóniam mille anni ante
óculos tuos, * tamquam dies
hestérna, quæ præterit,

Et custódia in nocte, * quæ
pro nihilo habéntur, eórum
anni erunt.

Manè sicut herba tránseat,
manè flóreat, & tránseat: *
véspere decídat, indúret, &
arescat.

Quia defécimus in ira tua, *
& in furóre tuo turbáti su-
mus.

Posuísti iniquitates nostras
in

in conspectu tuo, * sæculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quoniam omnes dies nostri defecerunt: * & in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabuntur, * dies annorum nostrorum in ipsis, septuaginta anni.

Si autem in potentatibus, octoginta anni: * & amplius eorum, labor & dolor.

Quoniam supervenit mansuetudo, * & compiemur.

Quis novit potestatem irae tuae, * & præ timore tuo iram tuam dinumerare?

Dexteram tuam sic notam fac, * & erudite s corde in sapientia.

Converte Domine usquequod? * & deprecabilis esto super servos suos.

Repleti sumus manè misericordia tua: * & exultavimus & delectati sumus omnibus diebus nostris.

Lataati sumus pro diebus, quibus nos humiliasti: * annis, quibus vidimus mala.

Respice in servos tuos, & in opera tua: * & dirige filios eorum.

Et sit splendor Domini Dei nostri super nos, & opera manuum nostrarum dirige super nos: * & opus manuum nostrarum dirige.

Antiphona. Domine refugium factus es nobis.

Antiph. In matutinis meditabor in te. Psalmus. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Cantemus.

Canticum Moysi. Exodi 15.

Cantemus Domino: gloriose enim magnificatus est, * gremium & ascensorem dejecit in mare.

Fortitudo mea & laus mea Dominus, * & factus est mihi in salutem:

Iste Deus meus, & glorificabo eum: * Deus patris mei, & exaltabo eum.

Dominus quasi vir pugnator, Omnipotens nomen ejus. * Currus Pharaonis & exercituum ejus proiecit in mare:

Electi principes ejus submersi sunt in mari Rubro. * Abyssi operuerunt eos, descendunt in profundum quasi lapis.

Dextera tua Domine magnificata est in fortitudine: dextera tua, Domine, percussit inimicum. * Et in multitudine gloriae tuae deposuisti adversarios tuos.

Misisti iram tuam, quae devoravit eos sicut stipulam. * Et in spiritu furoris tui congregatae sunt aquae:

Stetit unda fluens, * congregatae sunt abyssi in medio mari.

Dixit inimicus: Persequar & comprehendam, * dividam spolia, implebitur anima mea:

E vaginabo gladium meum, * interficiet eos manus mea.

Et lavit

Flavit spiritus tuus; & operuit eos mare: * submersi sunt quasi plumbum in aquis vehementibus.

Quis similis tui in fortibus Domine? * quis similis tui, magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis faciens mirabilia?

Extendisti manum tuam; & devoravit eos terra: * Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti:

Et portasti eum in fortitudine tua, * ad habitaculum sanctum tuum.

Ascenderunt populi, & irati sunt: * dolores obtinuerunt habitatores Philisthim.

Tunc conturbati sunt principes Edom, robustos Moab obtinuit tremor: * obriguerunt omnes habitatores Chanaan.

Irruat super eos formido & pavor, * in magnitudine brachij tui:

Stant immobiles quasi lapis, donec pertranseat populus tuus Domine, * donec pertranseat populus tuus iste, quem possedisti.

Introduces eos, & plantabis in monte hereditatis tuae, * firmissimo habitaculo tuo quod operatus es Domine:

Sanctuarium tuum Domine, quod firmaverunt manus tuae. * Dominus regnabit in aeternum & ultra.

Pars Aethiopia.

Ingressus est enim eques Pharaon cum curribus & equitibus ejus in mare: * & rediit super eos Dominus aquas maris:

Filij autem Israel ambulaverunt per siccum * in medio ejus.

Antiphona. Cantemus Domino gloriosè.

Antiph. In sanctis ejus laudate Deum. Psalmus. Laudate Dominum de caelis. 19.

Capitulum. Rom. 13. d

NOx praecessit, dies autem appropinquavit: abiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honestè ambulemus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aurea: Pallens facessat caecitas, Quæ nosmet in praecipis diu Erròre traxit devio.

Hæc lux serenum conferat, Puròsque nos praestet sibi: Nihil loquamur subdolum: Volvamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies, Ne lingua mendax, ne manus, Oculive peccent lubrici,

Ne noxa corpus inquinet. Speculator adstat desuper, Qui nos diebus omnibus, Actusque nostros prospicit

A luce prima in vesperum. Deo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclito, Nunc, & per omne saeculum.

Amen.

✠. Repleti sumus manè misericor-

E

ricor-

ricórdiatua. &. Exultávimus,
& delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In sanctitáre serviámus Dómi-
no, & liberábit nos ab inimí-
cis nostris.

Preces quando dicendæ sunt,
habentur supra in ij. feria. 59.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus
Dóminum, * Quóniam ipse fe-
cit nos. Psalmus. Veníte, ex-
ultémus. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ re-
gis,

Atténde laudis canticum;
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consurgimus

Nectis quieto témpore,

Ut flagitémus ómnium

A te medélam vúlnerum :

Quò fraude quidquid dæmo-
num

In nóctibus deliquimus ;

Abstérget illud cælitus

Tuæ potéstas glóriæ.

N e corpus adstet sórdidum,

Nec torpor instet córdium,

Nec críminis contágio

Tépéscat ardor spíritus.

O b hoc Redémptor, quæsi-
mus,

Reple tuo nos lumine,

Per quod diérum círculis,

Nullis ruámus áctibus.

Praesta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

Antiphona. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri
nostro : * jubiláte Deo
Jacob.

Súmíte psalmum, & date tym-
panum ; * psalterium jucún-
num cum cithara.

Buccináte in Neoméjia tu-
ba, * in insigni die solénni-
tátis vestræ :

Quia præceptum in Israël
est : * & iudícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pó-
suit illud, cum exiret de terra
Ægypti : * linguam, quam
non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum
ejus : * manus ejus in cóphino
serviérunt.

In tribulatióne invocásti me,
& liberávi te : * exaudívi te
in abscondito tempestátis :
probávi te apud aquam con-
tradictiõnis.

Audi pópulus meus, & conte-
stabor te : * Israël si audieris
me, non erit in te deus recens,
neque adorábis deum aliénur.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui eduxi te de
terra Ægypti : * dilata os
tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus
vocem meam : * & Israël non
inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desi-
deria

déria cordis eorum: * ubi in
adventiõibus suis.

Si pópulus meus audisset
me: * : Israël in vis meis

ambuláset: * :

Pro nihilo forstam inimicos
eorum humiliássem: * & super
tribulantes eos misissem ma-
num meam.

Inimici Domini mentiti sunt
ei: * & erit tempus eorum
in saecula.

Et edávit eos ex adipe frá-
menti: * & de petra melle
saturávit eos. Psalmus 81.

Deus stetit in synagoga
deorum: * in medio au-
tem deos dijudicat.

Usquequò iudicatis iniquita-
tem: * & facies peccatorum
súmitis.

Iudicáte egéno, & pupillo: *
húmilem, & páuperem justi-
fiáte.

Trípitem páuperem: * & egénum
de manu peccatoris liberáte.
Nescierunt, neque intellexé-
rant, in tenebris ambulat: *
movebúntur omnia funda-
ménta terræ.

Ego dixi; Dij estis, * & filij
Excélli omnes.

Vos autem sicut hómines
moriémini: * & sicut unus de
principibus cadétis.

Surge Deus, iudica terram: *
quóniam tu hereditábis in
omnibus Géntibus.

Antiphona. Exsiltáte Deo ad-
jutóri nostro.

Antiphona. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis similis erit ti-
bi: * ne taceas, neque
compescáris Deus:

Quóniam ecce inimici tui so-
nuérunt: * & qui odérunt te,
extulérunt caput.

Super pópulum tuum mali-
gnavérunt consiliu: * &
cogitavérunt advérsus sanctos
tuos.

Dixerunt: Venite, & disper-
dámus eos de gente: * & non
memoréur nomen Israël
ultra.

Quóniam cogitavérunt una-
nimiter, * simul advérsus te
testaméntum disposuérunt; ta-
bernácula Idunæorum & If-
mahelítæ:

Moab; & Agarém; Gebal,
& Ammon, & Amalec: *
alienigenæ cum habitantibus
Tyrum.

Et tenit Assur venit cum il-
lis: * facti sunt in adjutorium
filij Lot.

Fac illis sicut Madián, & Si-
saræ; * sicut Jabin in torrente
Cisson.

Disperierunt in Endor: * fa-
cti sunt sicut stercus terræ.

Pone principes eorum sicut
Oreb, & Zeb, * & Zébee,
& Sálmana;

Omnes principes eorum, *
qui dixerunt: Hereditate possi-
deámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut ro-

tam: * & sicut stipulam ante
faciem venti.

Sicut ignis, qui combūrit sil-
vam: * & sicut flamma com-
būrens montes:

Ita persequeris illos in tem-
pestate tua: * & in ira tua
turbabis eos.

Imple facies eorum ignomi-
nia: * & quaerent nomen tuum
Dómine.

E rubescant, & conturbentur
in saculum saeculi: * & con-
fundantur, & pereant.

Et cognoscant quia nomen
tibi Dóminus: * tu solus Alt-
tissimus in omni terra.

Quam dilecta tabernacu-
la tua Dómine, virtū-
tum! * concupiscit, & de-
sicit anima mea in atriis Dó-
mini.

Cor meum & caro mea *
exultaverunt in Deum vivum.

Et tenim, passer invenit sibi
domum: * & turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Atria tua Dómine virtū-
tum: * Rex meus, & Deus
meus.

Beati, qui habitant in domo
tua Dómine: * in saecula sae-
culorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxi-
lium abs te: * ascensiones in
corde suo dispósuit, in valle
lacrymarum, in loco quem
pósuit.

Et tenim benedictionem dabit

legissator, ibunt de virtute
in virtutem: * videbitur Deus
deorum in Sion.

Dómine Deus virtutum exau-
di orationem meam: * auri-
bus percipe Deus Jacob.

Protector noster aspice
Deus: * & respice in faciem
Christi tui.

Quia melior est dies una in
atriis tuis: * super millia.

É legi abjectus esse in domo
Dei aem: * magis quam
habitare in tabernaculis pec-
catorum.

Quia misericordiam & veri-
tatem diligit Deus: * gratiam
& gloriam dabit Dóminus.

Non privabit bonis eos qui
ambulant in innocentia: *
Dómine virtutum, beatus ho-
mo qui sperat in te.

Antiphona. Tu solus Altissi-
mus super omnem terram.

Antiphona. Benedixisti.

Benedixisti Dómine ter-
ram tuam: * averisti ca-
ptivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis
tuæ: * operuisti omnia peccá-
ta eorum.

Mitigasti omnem iram tuam: *
averisti ab ira indignationis
tuæ.

Converte nos Deus salutaris
noster: * & averte iram tuam
a nobis.

Nunquid irascetur tibi in irascen-
dis nobis? * aut excedes iram tuam

tuam à generatiōne in generatiōnem ?

Deus tu convērsus vivificabis nos : * & plebs tua lætabitur in te.

O stēde nobis Dōmine misericordiā tuā : * & salutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me Dōminus Deus : * quoniam loquetur pacem in plebem suā.

Et super Sanctos suos, * & in eos qui convertuntur ad cor.

Verūtamēn prope timētes eum salutare ipsius : * ut inhabitet glōria in terra nostra.

Misericordiā & veritas obviaverunt sibi : * iustitia & pax osculatæ sunt.

Veritas de terra orta est : * & iustitia de cælo prospexit.

Et enim Dōminus dabit benignitatem : * & terra nostra dabit fructum suum.

Iustitia ante eum ambulabit : * & ponet in via gressus suos.

Psalmus 87.

Inclina Dōmine aurem tuam, & exaudi me : * quoniam inops & pauper sum ego.

Custodi animam meam, quoniam sanctus sum : * saluum fac servum tuum, Deus meus, sperantem in te.

Miserere mei Dōmine, quoniam ad te clamavi tota die : * lætifica animam servi tui, quoniam ad te Dōmine animam meam levavi.

Quoniam tu Dōmine suavis, & mitis, * & multæ misericordiæ omnibus invocantibus te. Auribus percipe Dōmine orationem meam : * & inrende vocem deprecationis meæ.

In die tribulationis meæ clamavi ad te : * quia exaudisti me.

Non est similis tui in diis Dōmine : * & non est secundum opera tua.

Omnēs Gentes quascūque fecisti, venient, & adorabunt coram te Dōmine : * & glorificabunt nomen tuum.

Quoniam magnus es tu, & faciens mirabilia : * tu es Deus solus.

Dei me Dōmine in via tua, & ingrediar in veritate tua : * lætetur cor meum ut timeat nomen tuum.

Confitebor tibi Dōmine Deus meus in toto corde meo, * & glorificabo nomen tuum in æternum.

Quia misericordiā tuā magnā est super me : * & eruisti animā meam ex inferno inferiori.

Deus, iniqui insurrexerunt super me, & synagoga potentium quasi erunt animam meam : * & non proposuerunt te in conspectu suo.

Et tu Dōmine Deus miserator & misericors, * patiens, & multæ misericordiæ, & verax, Respice in me, & miserere mei, * da imperium tuum

pūero tuo : & saluum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut videant qui odérunt me, & confundántur : * quoniam tu Dómine adjuuisti me, & consolátus es me.

Antiphona. Benedixisti Dómine terram tuam.

Antiphona. Fundaménta.

Psalmus 86.

Fundaménta eius in montibus sanctis : * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * ciuitas Dei.

Memor ero Rahab & Babyloñis * sciéntium me.

Ecce alienigenæ, & Tyrus, & pópulus Æthiopia, * hi fuerunt illic.

Numquid Sion dicet : Homo, & homo natus est in ea : * & ipse fundauit eam Altísimus ?

Dóminus narrábit in scripturis populórum, & princípum, * horum, qui fuerunt in ea.

Sicut latantium ómnium, * habitatio est in te.

Psalmus 87.

Domine Deus salútis meæ, * in die clamáui, & nocte coram te.

Intra in conspéctu tuo oratio mea : * inclina aurem tuam ad precem meam :

Quia repleta est malis anima mea : * & in vita mea inferno appropinquáuit.

Et stimátus sum cum descendentibus in lacum : * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormientes in sepúlchris, quorum non es memor amplius : * & ipsi de manu tua repúlli sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori : * in tenebrosís, & in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus : * & omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à me : * posuerunt me abominationem sibi.

Tráditus sum, & non egrediebar : * óculi mei languerunt præ inópia.

Clamáui ad te Dómine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mórtuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, & confitebúntur tibi ?

Numquid narrábit aliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris miracúlia tua, * & iustitia tua in terra obliuionis ?

Et ego ad te Dómine clamáui : * & manet oratio mea præueniet te.

Ut quid Dómine repellis orationem meam : * auertis faciem tuam à me ?

P auper sum ego, & in labó-
ribus à juventute mea: * ex-
altatus autem, humiliatus sum
& conturbatus.

I n me transfierunt iræ tuæ: *
& teriores tui conturbaverunt
me.

C ircumdedérunt me sicut
aqua tota die: * circumdedé-
runt me simul.

longasti à me amicum &
proximum, * & notos meos à
miséria.

Antiphona. Fundamenta ejus
in montibus sanctis.

Antiphona. Benedictus.

Psalmus 88.

Misericordias Domini *
in æternum cantabo.

I n generatiōnem & genera-
tiōnem * annuntiābo veritā-
tem tuam in ore meo.

Q uoniam dixisti: In æternum
misericordia ædificabitur in
cælis: * præparabitur veritas
tua in eis.

D isposui testamētum electis
meis, juravi David servo meo: *
Usque in æternum præparābo
semen tuum.

E t ædificābo in generatiō-
nem & generatiōnem * sedem
tuam.

C onfitebuntur cæli mirabilia
tua Domine: * etenim veritā-
tem tuam in ecclesia sanctōrū.

Q uoniam quis in nūbibus
æquabitur Domino: * similis
erit Deo in filius Dei?

D eus, qui glorificatur in con-

filio sanctōrum: * magnus &
terribilis super omnes qui in
circuitu ejus sunt.

D òmine Deus virtutum, quis
similis tibi? * potens es Dò-
mine, & veritas tua in cir-
cuitu tuo.

T u dominaris potestati ma-
ris: * motum autem fluctuum
ejus tu mitigas.

T u humiliasti sicut vulnerā-
tum, superbum: * in brachio
virtutis tuæ dispersisti inimi-
cos tuos.

T ui sunt cæli, & tua est ter-
ra, orbem terræ & plenitudi-
nem ejus tu fundasti: * Aqi-
lōnem & mare tu creasti.

T habor & Hermon in nò-
mine tuo exultabunt: * tuum
brachium cum potentia.

F irmetur manus tua, & exal-
tetur dextera tua: * justitia
& judicium præparatio sedis
tuæ.

M isericordia & veritas præ-
cedent faciē tuam: * beā-
tus pōpulus, qui scit jubila-
tiōnem.

D òmine, in lumine vultus tui
ambulabunt, & in nōmine tuo
exultabunt tota die: * & in ju-
stitia tua exaltabuntur.

Q uoniam glória virtutis eò-
rum tu es: * & in beneplā-
cito tuo exaltabitur cornu
nostrum.

Q uia Domini est assumptio
nostra, * & sancti Israël Re-
gis nostri.

Tunc locutus es in visione
sanctis tuis, & dixisti: * Posui
adjutorium in potente: & exal-
tavi electum de plebe mea.

Inveni David servum meum: *
oleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliabi-
tur ei: * & brachium meum
confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in
eo, * & filius iniquitatis non
apponet nocere ei.

Et concidam a facie ipsius
inimicos ejus: * & odientes
eum in fugam convertam.

Et veritas mea, & miseri-
cordia mea cum ipso: * & in
nomine meo exaltabitur cor-
nu ejus.

Et ponam in mari manum
ejus, * & in fluminibus dexte-
ram ejus.

Ipsa invocabit me: Pater
meus es tu: * Deus meus, &
susceptor salutis mee:

Et ego primogenitum po-
nam illum * excelsum præ re-
gibus terræ.

In æternum servabo illi mi-
sericordiam meam: * & testa-
mentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæculum sæcu-
li semen ejus, * & thronum
ejus sicut dies cæli.

Si autem dereliquerint filij
ejus legem meam: * & in judi-
ciis meis non ambulaverint:

Si iustitias meas profanave-
rint: * & mandata mea non
custodierint:

Visitabo in virga iniquitates
eorum: * & in verbis
peccata eorum,

Misericordiam autem meam
non dispergam ab eo: * neque
nocēbo in veritate mea:

Neque profanabo testamen-
tum meum: * & quæ procedunt
de labiis meis non faciam
irrita.

Semel juravi in sancto meo,
si David mentiar: * Omen
ejus in æternum manebit.

Et thronus ejus sicut sol in
conspectu meo, * & sicut luna
perfecta in æternum: & testis
in cælo fidelis.

Tu vero repulisti & despexi-
sti: * distulisti Christum tuum.

Everisti testamentum servi
tui: * profanasti in terra san-
ctuarium ejus.

Destruxisti omnes sepes ejus: *
posuisti firmamentum ejus
formidinem.

Diripuērent eum omnes
transeūtes viam: * factus est
opprobrium vicinis suis.

Exaltasti dexteram deprimen-
tium eum: * latificasti omnes
inimicos ejus.

Avertisti adjutorium gladij
ejus: * & non es auxiliatus ei
in bello

Destruxisti eum ab emunda-
tione: * & sedem ejus in ter-
ram collidisti.

Minorasti dies temporis ejus: *
perfudisti eum confusione.

Usquequo Domine avētis in
finem: *

finem: * exardescet sicut ignis
ira tua?

Memorare quæ mea substan-
tia: * numquid enim vanè con-
stitisti omnes filios hominū?

Quis est homo, qui vivet, &
non videbit mortem: * eruet
animam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericordiae tuæ
antiquæ Domine, * sicut ju-
rasti David in veritate tua?

Memor esto Domine oppro-
brij servorum tuorum * (quod
continui in sinu meo) multu-
rum gentium.

Quod exprobraverunt inimi-
ci tui Domine, * quod expro-
braverunt commutationem
Christi tui.

Benedictus Dominus in æter-
num: fiat, fiat. Psalmus 93.

Deus ultionum Domi-
nus: * Deus ultionum li-
bere egit.

Exaltare qui iudicas terram: *
redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores Domi-
ne, * usquequo peccatores
gloriabuntur?

Effabuntur, & loquentur ini-
quitatem: * loquentur omnes,
qui operantur in justitiam?

Populum tuum Domine hu-
miliaverunt: * & hereditatem
tuam vexaverunt.

Viduam & advenam interfecerunt: *
& pupillos occiderunt.

Et dixerunt: Non videbit Do-
minus, * nec intelliget Deus
Jacob.

Intelligite insipientes in popu-
lo: * & stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non au-
dierit: * aut qui finxit oculum,
non considerat?

Qui corripit Gentes, non ar-
guet: * qui docet hominem
scientiam?

Domini fecit cogitationes ho-
minum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, qui in te eru-
dieris Domine, * & de lege
tua docueris cum.

Ut mitiges ei a diebus ma-
lis: * donec fodiat peccatori
fovea.

Quia non repellet Dominus
plebem suam: * & heredita-
tem suam non derelinquet.

Quoad usque iustitia conver-
tatur in iudicium: * & qui
perit illam omnes qui recto
sunt corde.

Quis consurget mihi adver-
sus malignantes? * aut quis
stabit mecum adversus ope-
rantes iniquitatem?

Non: quia Dominus adjuvit
me: * paulominus habitasset
in inferno anima mea.

Sicut dicebam: Mors est pes
meus: * misericordia tua Do-
mine adjuvabat me.

Secundum multitudinem do-
lorum meorum in corde meo,
consolationes tuæ iustificave-
runt animam meam.

Numquid adheret tibi sedes
iniquitatis: * qui fingis labo-
rem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: *
& sanguinem innocentem
condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus
in refugium, * & Deus meus
in adiutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ip-
sorum: & in malitia eorum
dispertet eos: * dispertet illos.
Dominus Deus noster.

Antiphona. Benedictus Dó-
minus in ætérnum.

Antiphona. Cantate.

Psalmus 93.

Cantate Dómino, canti-
cum novum: * cantate
Dómino omnis terra.

Cantate Dómino, & benedi-
cite nómini ejus: * annuntiate
de die in diem salutáre ejus.

Annuntiate inter Gentes gló-
riam ejus, * in ómnibus popu-
lis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus,
& laudábilis nimis: * terribilis
est super omnes deos.

Quóniam omnes dij Géntium
dæmónia: * Dóminus autem
caelos fecit.

Confessio, & pulchritudo in
conspéctu ejus: * sanctimónia
& magnificentia in sanctifica-
tione ejus.

Afferte Dómino patriæ, Gén-
tium, afferte Dómino glóriam
& honórem: * afferte Dómi-
no glóriam, nómine ejus.

Tollite hostias, & introite in
cætria ejus: * adoráte Dóminum
in atrio sancto ejus.

Commovéatur à facie ejus
universa terra: * dicite in Gén-
tibus: quia Dominus reg-
nâvit.

Item corréxit orbem terræ
qui non commovébitur: * ju-
dicabit populos in æquitáte.

Lætentur cæli, & exultet ter-
ra, commovéatur mare, & ple-
nîtudo ejus: * gaudebunt campe-
pi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia li-
gna silvârum à facie Dómini,
quia venit: * quóniam venit
judicare terram.

Judicabit orbem terræ in
æquitáte, * & populos in ve-
ritáte sua.

Psalmus 96.

Dominus regnâvit, exul-
tet terra: * lætentur in-
sulae multæ.

Nubes, & caligo in circuitu
ejus: * justitia, & judicium
correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet,
& inflammabit in circuitu mi-
nicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus, orbi
terræ: * vidit, & commóta
est terra.

Montes sicut cera fluxerunt
à facie Dómini, * à facie Dó-
mini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justí-
tiam ejus: * & viderunt om-
nes populi glóriam ejus.

Confundantur omnes, qui
adorant sculptilia: * & qui
gloriantur in simulacris suis.

A dorâ.

Adorâte eum omnes Angeli
ejus : * audivit , & lætata est
Sion.

Et exultaverunt filiaë Judæ , *
propter judícia tua Dómine :
Quóniam tu Dóminus Altí-
simum super omnem terram : *
nimis exaltatus es super om-
nes deos.

Qui diligitis Dóminum , odi-
te malum : * custódit Dómi-
nus ánimas sanctorum suó-
rum , de manu peccatóris li-
berábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis
corde lætitia.

Lætárini justí in Dómino : *
& confitémini memóriæ san-
ctificatiónis ejus.

Antiphona. Cantáte Dómino,
& benedicite nómini ejus.

Per Annun , *v.* Intret orá-
tio mea in conspéctu tuo Dó-
mine. *rs.* Inclína aurem tuam
ad precem meam.

Pro uno Mártire , *v.* Po-
suisti Dómine super caput ejus.
rs. Corónam de lapide pre-
tioso.

Pro pluribus Márt. *v.* Ex-
ultent justí in conspéctu Dei.
rs. Et delecténtur in lætitia.

Pro Confessore Pontífice,
v. Elégit eum Dóminus sacer-
dótem sibi. *rs.* Ad sacrificán-
dum ei hóstiám laudis.

Pro Confessore non Ponti-
fice , *v.* Os justí meditabitur
sapientiam. *rs.* Et lingua ejus
loquétur judícium.

Pro una Sancta , *v.* Adju-
vábít eam Deus vultu suo ,
rs. Deus in médio ejus , non
commovébitur.

A D L A U D E S ,
Antiphona. Spíritu principa-
li confirma cor meum Deus.
Psalmus. Miserere mei. 57.
Antiphona. In veritate.

Psalmus 14.
D Omíne exáudi ora-
tióne meam : auri-
bus percipe obsecra-
tióne meam in veritate tua : *
exáudi me in tua justitia.

Et non intres in judícium
cum servo tuo : * quia non
justificábitur in conspéctu tuo
omnis vivens.

Quia perfectus est inimicus
ánimam meam : * humiliávit
in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris
sicut mórtuos sæculi : * & an-
xiatus est super me spíritus
meus , in me turbátum est cor
meum.

Memor fui diérum antiquó-
rum , meditatus sum in omni-
bus opéribus tuis : * in factis
mánuum tuárum meditabar.

Expáudi manus meas ad te : *
ánima mea sicut terra sine
aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómi-
ne : * defecit spíritus meus.

Non avértas faciem tuam a
me : * & similis ero descen-
déntibus in lacum.

Audíam fac mihi manè mi-

sericórdiam tuam: * quia in te
speravi.

Notam fac mihi viam, in
qua ámbulem: * quia ad te
levávi animam meam.

Eripe me de inimicis meis
Dómine, ad te confugi: * doce
me facere voluntátem tuam,
quia Deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus dedúce
me in terram rectam: * propter
nomen tuum Dómine vivifi-
cábis me, in æquitáte tua.

Fúces de tribulatióne animá
meam: * & in misericórdia
tua dispérdes inimicos meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant animam meam: * quó-
niam ego servus tuus sum.

Antiphona. In veritáte tua ex-
áudi me Dómine.

Antiphona. Illumina Dómine
vultum tuum super nos. Psal-
mus. Deus Deus meus. 17.

Antiphona. Dómine,
Canticum Habacuc.

Cap. 3.

Dómine audívi auditió-
nem tuam, * & timui.

Dómine opus tuum, * in me-
dio annórum vivífica illud.

In médio annórum notum fá-
cies: * cum irátus fueris, mi-
sericórdia recordaberis.

Deus ab Austró véniet, * &
sanctus de monte Pharan:

Qúperuit cælos glória ejus: *
& laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: *
córnu in máibus ejus:

Ibi abscondita est fortitúdo
ejus: * anté faciem ejus ibit
mors.

Et egredietur diabolus ante
pedes ejus. * Stetit & mensus
est terram.

Aspexit, & dissolvit Gen-
tes: * contriti sunt montes
sæculi.

Incuryati sunt colles mun-
di, * ab itineribus æternitá-
tis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentória
Æthiopia, * turbabuntur pel-
les terræ Málian.

Numquid in fluminibus irá-
tus es Dómine? * aut in flu-
minibus furor tuus? vel in
mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos
tuos: * & quadrigæ tuæ sal-
vatio.

Suscitans suscitábis arcum
tuum, * juraménta tribubus
quæ locutus es.

Fúvios scindes terræ: vidé-
runt te, & doluerunt montes: *
gurges aquarum transiit.

Debit abyssus vocem suam: *
altitúdo manus suas levávit.

Sol & luna steterunt in ha-
bitáculo suo, * in luce sagit-
tarum tuarum, ibunt in splen-
dore fulgurantis hastæ tuæ.

In fremitu concuscábis ter-
ram: * & in furóre obstupe-
facies Gentes.

Egressus es in salutem pópuli
tui, * in salutem cum Chri-
sto tuo.

Percussisti caput de domo impij: * denudasti fundamentum ejus usque ad collum.

Maledixisti sceptris ejus, capiti bellatorum ejus, * venientibus ut turbo ad dispergendum me.

Exultatio eorum, * sicut ejus qui devorat pauperem in abscondito.

Iam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audivi, & conturbatus est venter meus: * a voce contremuerunt labia mea.

Ingrediatur putredo in ossibus meis, * & subter me scateat.

Ut requiescam in die tribulationis: * ut ascendam ad populum accinctum nostrum.

Ficus enim non florebit: * & non erit germen in vineis.

Mentietur opus olivæ: * & arva non afferent cibum.

Abscindetur de ovili pecus: * & non erit armentum in praeseptibus.

Ergo autem in Domino gaudebo: * & exultabo in Deo Jesu meo.

Deus Dominus: fortitudo mea: * & ponet pedes meos quasi cervorum.

Et super excelsa mea deducet me victor * in psalmis canentem.

Antiphona. Domine audivi auditum tuum, & timui.

Antiphona. In tympano &

choro, in chordis & organo laudate Deum. Psalmus. Laudate Dominum de caelis. 19.

Capitulum. Rom 13. d

NOx praecessit, dies autem appropinquavit: abjiciamus ergo opera tenebrarum, & induamur arma lucis. Sicut in die honeste ambulemus.

Hymnus.

Aterna caeli gloria,
Beata spes mortalium,

Summi tonantis Unice,
Castaeque proles Virginis:

Da dexteram surgentibus,
Exurgat & mens sobria,

Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat debitas.

Oritus refulget lucifer,
Praetique solem nuntius:

Cadunt tenebrae noctium:
Lux sancta nos illuminet.

Manensque nostris sensibus,
Noctem repellat saeculi,

Omnique fine temporis
Purgata servet pectora.

Quaesita jam primum Fides
In corde radices agat;

Secunda Spes congaudeat,
Qua major extat Charitas.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclito,

Nunc, & per omne saeculum.

Amen.

Repleti sumus misericordia tua. & Exultavimus, & delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

Per viscera misericordiae Dei

nostri visitavit nos Oriens ex
alto.

Preces quando dicendae
sunt, habentur supra in feria
secunda. 59.

S A B B A T O

Ad Matutinum.

Invitatorium. D óminum
Deum nostrum, * Venite ado-
rémus. Psalmus. Venite, exul-
temus. 2.

Hymnus.

Summæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,
Unius & substantiæ,
Trínusque personis Deus ;
Nostros pius cum cánticis
Fletus benignè súscipe ;
Ut corde puro sórdium
Te petruámur largiús.
Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre congruis ;
Accíncti ut artus exúberent
Luxu remóto péssimo.
Quicúnque ut horas nóctium
Nunc concinéndó rumpimus,
Dicémur omnes affratim
Donis beátæ Patræ.
Pæsta, Pater píssime,
Patræque compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæculum,
Amen.

Antiphona. Quia mirabilia.

Psalmus 97.

Cantate Dómino cánti-
cum novum : * quia
mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus, *
& bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salu-
táre suum : * in conspéctu Gén-
tium revelávit justitiam suam.
Recordátus est misericórdiæ
sux, * & veritátis suæ dómui
Israél.

Viderunt omnes términi ter-
ræ * scáritate Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : *
cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara,
in cíthara & voce psalmi : *
in tubis ductílibus, & voce
tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis
Dómini : * moveátur mare, &
plenitúdo ejus ; orbis terrá-
rum, & qui hábitant in eo.

É lumina plaudent manu, si-
mul montes exultábunt à con-
spéctu Dómini : * quóniam
venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in
justitia, * & pópulos in æqui-
táte.

Psalmus 98.

Dominus regnávít, irascán-
tur pópuli ; * qui sedet su-
per Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus : * &
excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo ma-
gno : quóniam terribile, &
sanctum est : * & honor regis
judicium diligit.

Tu parásti directiónes : * ju-
dícium & justitiam in Jacob
tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum
nostrum, & adoráte scabél-
lum

Iam pedum ejus : * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus : * & Samuel inter eos ; qui invocant nomen ejus :

Invocabant Dóminum ; & ipse exaudiébat eos : * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus ; * & præceptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propitius fuisti eis ; & ulciscens in omnes adiuvéntiones eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum ; & adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Quia mirabilia fecit Dóminus.

Sequens Antiphona, & Psalmus, Jubiláte, hic præterminatur, quando dicitur in Laudibus, ut in Sabbatis, in quibus fit Officium de S. Maria ; & eius loco dicitur Antiphona & Psalmus. Bonum est confiteri

Dómino.

Antiphona. Jubiláte.

Psalmus. 99.

Jubiláte Deo omnis terra : *

Servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus ; *

in exultatione.

Scitáte quóniam Dóminus ipse est Deus ; * ipse fecit nos ; &

non ipsi nos :

Pópulus ejus ; & oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis ; confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suavis est Dóminus ; in ætérnum misericórdia ejus ; * & usque in generatióem & generatióem veritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confiteri Dómino ; * & psallere nómini tuo Altíssime ;

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam ; * & veritatem tuam per noctem ;

In decachódo, psalterio ; * cum cántico, in cithara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua ; * & in opéribus mánuum tuárum exultabo.

Quam magnificata sunt opéra tua Dómine ! * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir insipiens non cognóscet : * & stultus non intelliget hæc.

Cum exórti fuerint peccatores sicut foenum : * & apparuerint omnes ; qui operantur iniquitatem :

Ut intéreant in saculum sæculi : * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimici tui Dóminæ ; quóniam ecce inimici tui peribunt ; * & dispergéntur omnes ; qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicor-
nis cornu meum: * & senectus
mea in misericordia uberi.

Et despexit oculus meus ini-
micos meos: * & in insur-
gentibus in me malignanti-
bus audiet auris mea.

Iustus ut palma florebit: *
sicut cedrus Libani multiplici-
cabitur.

Plantati in domo Domini, *
in atriis domus Dei nostri flo-
rebunt.

Adhuc multiplicabuntur in
senecta uberi: * & bene pa-
tientes erunt, ut annuntient:

Quoniam rectus Dominus
Deus noster: * & non est ini-
quitas in eo.

Psalmus 100.

Miserere dñi, & judi-
cium * cantabo tibi Do-
mine:

Pallam, & intelligam in via
immaculata, * quando venies
ad me:

Perambulabam in innocen-
tia cordis mei, * in medio
domus meae.

Non proponebam ante oeu-
los meos rem injustam: * fa-
cientes praevaricationes odivi.

Non adhæsit mihi cor pra-
vum: * declinantem à me ma-
lignum non cognoscebam.

Detrahentem secretis proxi-
mi suo, * hunc persequebar.

Superbo oculo, & inflati-
bili corde, * cum hoc non
edebam.

Oculi mei ad fideles terræ
ut sedeant mecum: * ambu-
lans in via immaculata, hic
mihi ministrabat.

Non habitabit in medio do-
mus meae qui facit super-
biam: * qui loquitur iniqua,
non d'exit in conspectu ocu-
lorum meorum.

In matutino interficiebam
omnes peccatores terræ: *
ut disperderem de civitate
Domini omnes operantes ini-
quitate.

Antiphona. Jubilate Deo om-
nis terra. Vel Antiphona. Bo-
num est confiteri Domino.

Antiphona. Clamor meus.

Psalmus 101.

Domine exaudi oratio-
nem meam: * & clamor
meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam à
me: * in quacumque die tri-
bulor, inclina ad me aurem
tuam.

In quacumque die invocave-
ro te, * velociter exaudi me:

Quia defecerunt sicut fu-
mus dies mei: * & ossa mea
sicut cinis aruerunt.

Percussus sum ut foenum,
& aruit cor meum: * quia
oblitus sum comedere panem
meum.

A voce gemitus mei * adhæ-
sit os meum carti meae.

Similis factus sum pellicano
solitudinis: * factus sum sicut
nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me adversum me jurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * & potum meum cum fletu miscēbam,

A facie iræ & indignationis tuæ: * quia elevans allisisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Domine in æternum permanes: * & memoriale tuum in generationem & generationem.

Tu exurgens miseréberis Sion: * quia tempus miserēdi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: * & terræ ejus miserebuntur.

Et timebunt Gentes nomen tuum Domine, * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificavit Dominus Sion: * & videbitur in glória sua.

Respexit in orationem humilium: * & non sprevit precem eorum.

Scribantur hæc in generatione altera: * & populus, qui creabitur, laudabit Dominum:

Quia prospexit de excelsis sancto suo: * Dominus de caelo in terram aspexit:

Ut audiret gemitus compedi-

torum: * ut solveret filios interemptorum:

Ut annuntient in Sion nomen Domini: * & laudem ejus in Jerusalem.

In conveniendo populos in unum, * & reges ut serviant Domino.

Respondit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem dierum meorum nuntia mihi.

Ne revoces me in dimidio dierum meorum: * in generationem & generationem anni tui.

In initio tu Domine tertiam fundasti: * & opera manuum tuarum sunt caeli.

Ipsi peribunt, tu autem permanes: * & omnes sicut vestimentum veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filij servorum tuorum habitabunt: * & semen eorum in sæculum dirigetur.

Psalmus 102.

Benedic anima mea Domino: * & omnia, quæ intra me sunt, nòmini sancto ejus.

Benedic anima mea Domino: * & noli oblivisci omnes retribuciones ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia & miseracionibus.

Qui

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juventus tua.

Faciens misericordias Dominus, * & iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, & misericors Dominus: * longanimis, & multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cæli à terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab Occidente: * longe fecit à nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut scenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, & non subsistet: * & non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * & usque in æternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea. Dominus in cælo paravit sedem suam: * & regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedicite Domino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Domino.

Antiphona. Clamor meus ad te veniat Deus.

Antiphona. Benedic.

Psalmus 103.

Benedic anima mea Domino: * Domine Deus meus magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti: * amictus lumine sicut vestimento:

Extendens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superiora ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ambulat super pennas ventorum.

Qui facis angelos tuos, spiritus, * & ministros tuos, ignem urentem.

Qui fundasti terram super stabili-

stabilitatem suam: * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus, sicut vestimentum, amictus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * à voce tonitru tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi, * in locum quem fundasti eis.

Terminum posuisti, quem non transgredientur: * neque convertentur operire terram.

Qui emittis fontes in convallibus: * inter medium montium pertransibunt aquæ.

Rotabunt omnes bestię agri: * expectabunt onagri in siti sua.

Super ea volucres celi habitabunt: * de medio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu operum tuorum satiabitur terra:

Prodicens fœnum jumentis, * & herbam servituti hominum:

Ut educas panem de terra: * & vianam lætificet cor hominis:

Ut exhilaret faciem in oleo: * & panis cor hominis confirmet.

Statuabuntur ligna campi, & cedri Libani, quas plantavit: * illic passeris nidificabitur.

Herodij domus dux est eorum: * montes excelsi ceryis: petra refugium herinæus.

fecit lunam in tempora: * sol cognovit occasum suum.

Provisisti tenebras, & facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes bestię silvæ.

Latuli leonum rugientes, ut rapiant, * & quærant à Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt: * & in cubilibus suis collocabuntur.

Prohibet homo ad opus suum: * & ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! * omnia in sapientia fecisti: implèta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, & spatiosum manibus: * illic reptilia, quorum non est numerus.

Animalia pusilla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formasti ad illudendum ei: * omnia à te expectant ut des illis escam in tempore.

Dante te illis, colligent: * aperiente te manum tuam, omnia implebuntur bonitate.

Avertente autem te faciem, turbabuntur: * auferes spiritum eorum, & deficient, & in pulverem suum revertentur.

Emittes spiritum tuum, & creabuntur: * & renovabis faciem terræ.

Sit gloria Domini in sæculum: * lætabitur Dominus in operibus suis:

Qui respicit terram, & facit eam

eam tremere : * qui tangit montes, & fumigant.

Cantabo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quamdiu sum.

Iucundum sit ei eloquium meum : * ego vero delectabor in Dómino.

Deficiant peccatores à terra : & iniqui ita ut non sint : * benedic anima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitemini Dómino, & invocáte nomen ejus : * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, & psállite ei : * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus : * latétur cor quærentium Dóminum.

Quærite Dóminum, & confirmámini : * quærite faciem ejus semper.

Mementóte mirabilium ejus, quæ fecit : * prodigia ejus, & judicia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus : * filij Jacob electi ejus.

Ipse Dóminus Deus noster : * in univérſa terra judicia ejus.

Memor fuit in sæculum testamenti sui : * verbi, quod mandávit in mille generationes :

Quod dispósuit ad Abraham : * & juramenti sui ad Isaac :

Et stáuit illud Jacob in præceptum : * & Israël in testamentum ætérnum :

Dicens : Tibi dabo terram Chánaan, * funiculum hereditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucissimi & incolæ ejus :

Et pertransierunt de gente in gentem, * & de regno ad pópulum álterum :

Non reliquit hóminem nocere eis : * & corripuit pro eis reges.

Nolíte tangere christos meos : * & in prophetis meis nolite malignári.

Et vocávit famem super terram : * & omne firatamentum panis contrivit.

Misit ante eos virum : * in servum venundatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertransiit animam ejus : * donec veniret verbum ejus.

Eloquium Dómini inflam-mávit eum : * misit fex, & solvit eum ; princeps populo-rum, & dimisit eum.

Constituit eum dómniaum domus suæ, * & principem omnis possessionis suæ :

Ut erudiret principes ejus sicut semetipsum : * & senes ejus prudentiam doceret.

Et intrávit Israël in Ægyptum : * & Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum vehementer : * & firmávit eum super inimicos ejus.

Convérſit cor eórum ut odirent

rent pópulum ejus : * & dol-
lum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum ; *
Aaron, quem elêgit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum
suórum, * & prodigiórum in
terra Cham.

Misit ténebras, & obscurá-
vit : * & non exacerbávit ser-
mónes suos.

Convértil aquas eórum in
sanguinem : * & occidit pisces
eórum.

E dedit terra eórum ranas * in
penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, & venit cœnomyia : *
& cínifes in ómnibus finibus
eórum.

Pósuit plúvias eórum grândi-
nem, * ignem comburentem
in terra ipsórum.

Et percússit véneas eórum, &
ficúneas eórum : * & contrivit
lignum finium eórum.

Dixit, & venit locústá, &
brúchus, * cujus non erat
númerus :

Et comédit omne fœnum in
terra eórum : * & comédit om-
nem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogé-
nitum in terra eórum : * primi-
tias omnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argénto &
auro : * & non erat in tribubus
eórum infirmus.

Lætata est Ægyptus in pro-
fectiône eórum, * quia incú-
buit timor eórum super eos.

Expándit nubem in proe-

ctiõnem eórum, * & ignem ut
lucèret eis per noctem.

Perierunt, & venit cotúrnix : *
& pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, & fluxé-
runt aquæ : * abiérunt in sicco
flúmina ;

Quóniam memor fuit verbi
sancti sui, * quod hábit ad
Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in
exultatiône, * & eléctos suos
in læticia.

Et dedit illis regiões Gén-
tium : * & labóres populórum
possederunt :

Ut custódiant justificatiónes
ejus, * & legem ejus requirant.

Antiphona. Benedic anima
mea Dómino.

Añi. Vísita nos, Psalmus 105.

Confi émini Dómino quó-
niam bonus : * quóniam
in sæculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dó-
mini, * lauditas fáciat omnes
laudes ejus ?

Beátí, qui custódiunt judi-
cium, * & faciunt justítiam
in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in
beneplácito pópuli tui : * vísita
nos in salútari tuo :

Ad vidéndum in bonitáte ele-
ctórum tuórum, ad lætándum
in læticia gentis tuæ : * ut lau-
dêris cum hereditáte tua.

Peccávimus cum pátribus no-
stris : * injustè egimus, mi-
quitátem fécimus.

Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua : * non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.

Et irritaverunt ascendentes in mare, * mare Rubrum.

Et salvavit eos propter nomen suum : * ut notam faceret potentiam suam.

Et inerepuit mare Rubrum, & exiccatum est : * & deduxit eos in abyssis sicut in deserto.

Et salvavit eos de manu odientium : * & redemit eos de manu inimici.

Et operuit aqua tribulantes eos : * unus ex eis non remansit.

Et crediderunt verbis ejus : * & laudaverunt laudem ejus.

Circa fecerunt, oblii sunt operum ejus : * & non sustinuerunt consilium ejus.

Et concupierunt concupiscentiam in deserto : * & tentaverunt Team in iniquo.

Et dedit eis petitionem ipsorum : * & misit saturitatem in animas eorum.

Et irritaverunt Moysen in castris, * Aaron sanctum Domini.

Aprata est terra, & deglutivit Dathan : * & operuit super congregationem Abiron.

Et exarsit ignis in synagoga eorum : * flamma combussit peccatores.

Et fecerunt vitulum in Horeb : * & adoraverunt sculptile.

Et mutaverunt gloriam suam * in similitudinem vituli comedentis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui salvavit eos, * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham : terribilia in mari Rubro.

Et dixit ut disperderet eos : * si non Moyses electus ejus stetisset in contradictione in conspectu ejus.

Ut averteret iram ejus, ne disperderet eos : * & pro nihilo habuerunt terram desiderabilem.

Non crediderunt verbo ejus, & murmuraverunt in tabernaculis suis : * non exaudierunt vocem Domini.

Et elevavit manum suam super eos : * ut prosterneret eos in deserto.

Et ut desiceret semen eorum in nationibus : * & dispergeret eos in regionibus.

Et initiati sunt Beelphegor : * & comederunt sacrificia mortuorum.

Et irritaverunt eum in adinventionibus suis : * & multiplicata est in eis ruina.

Et stetit Phinees, & placavit : * & cessavit quasi satio.

Et reputatum est ei in justitiam, * in generationem & generationem usque in sempiternum.

Et irritaverunt eum ad aquas contradictionis : * & vexatus

tus est Móyses propter eos : dum multitudinem misericórdi-
quia exacerbavérunt spiritum diae suæ.

Et distinxit in lábiis suis : * in conspéctu ómnium qui cé-
non disperdiderunt Gentes , perant eos.

Et commísti sunt inter Gen-
tes , & didicerunt ópera eó-
rum : & servierunt sculptili-
bus eórum ; * & factum est il-
lis in scandalum.

Et immolavérunt filios suos , *
& filias suas dæmónis.

Et effuderunt sánguinem in-
nocéntem : * sánguinem fi-
liórum suórum & filiarum
suárum , quas sacrificavérunt
sculptilibus Chánaan.

Et infécta est terra in sangui-
nibus , & contaminata est in
opéribus eórum : * & fornicati
sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dómi-
nus in pópulum suum : * &
abomináus est hereditátem
suam.

Et tradidit eos in manus gén-
tium : * & domináti sunt eó-
rum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci
eórum , & humiliáti sunt sub
mánibus eórum : * sæpè libe-
rávit eos.

Ípsi autem exacerbavérunt
eum in consilio suo : * & humi-
liáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit eum tribularéntur : *
& audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaméti
sui : * & pœnituit eum secun-

dam multitudinem misericór-
diae suæ.

Et dedit eos in misericórdias *
in conspéctu ómnium qui cé-
perant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus
noster : * & congrega nos de
natióibus :

Ut confiteámur nómini san-
cto tuo : * & gloriémur in
laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus
Israél à saculo & usque in sæ-
culum : * & dicet omnis póp-
ulus : Fiat , fiat.

Plálmus 106.

Confitémini Dómino
quóniam bonus : * quón-
iam in sæculum misericór-
dia eius.

Dicant qui redempti sunt à
Dómino , quos redemit de ma-
nu inimíci : * & de regióibus
congregávit eos ,
A solis ortu , & occásu ; * ab
Aquilóne , & mari.

Erravérunt in solitúdine in
inaquóso : * viam civitátis ha-
bitáculi non invenérunt.

Esuriéntes , & sitiéntes : * áni-
ma eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum
cúm tribularéntur : * & de ne-
cessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam re-
ctam : * ut irent in civitátem
habitatiónis.

Confiteántur Dómino miseri-
córdia eius : * & mirabilia
eius filii hóminum.

Quia satiâvit animam inâ-
nem: * & animam esuriëntem
satiâvit bonis.

Sedentes in tenebris, & um-
bra mortis: * vinctos in men-
dicitate, & ferro.

Quia exacerbaverunt eloquia
Dei: * & consilium Altissimi
irritaverunt.

Et humiliatam est in labori-
bus cor eorum: * infirmati
sunt, nec fuit qui adjuvaret.

Et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur: * & de ne-
cessitatibus eorum liberavit
eos.

Et eduxit eos de tenebris, &
umbra mortis: * & vincula
eorum dissipit.

Confiteantur Domino miseri-
cordiæ eius: * & mirabilia
eius filiis hominum.

Quia contrivit portas æ-
reas: * & vinctes ferreos con-
frégit.

Suscipit eos de via iniquitatis
eorum: * propter injustitias
enim suas humiliati sunt.

Omnem escam abominata
est anima eorum: * & appro-
pinquaverunt usque ad portas
mortis.

Et clamaverunt ad Domi-
num cum tribularentur: * &
de necessitatibus eorum libe-
ravit eos.

Misit verbum suum, & sanâ-
vit eos: * & eripuit eos de in-
teritionibus eorum.

Confiteantur Domino mise-

ricordiæ eius: * & mirabilia
eius filiis hominum.

Et sacrificent sacrificium lau-
dis: * & annuntient opera ejus
in exultatione.

Qui descendunt mare in ná-
vibus, * facientes operatio-
nem in aquis multis.

Ipsi viderunt opera Domi-
ni, * & mirabilia ejus in pro-
fundo.

Dixit, & stetit spiritus pro-
cellæ: * & exaltati sunt flu-
ctus ejus.

Ascendunt usque ad cælos,
& descendunt usque ad abyf-
sos: * anima eorum in malis
tabescebat.

Turbati sunt, & moti sunt
sicut ebrius: * & omnis sa-
pientia eorum devorata est.

Et clamaverunt ad Dominum
cum tribularentur, * & de
necessitatibus eorum eduxit
eos.

Et stavit procellam ejus in
auram: * & siluerunt fluctus
ejus.

Et lætati sunt quia siluerunt: *
& deduxit eos in portum vo-
luntatis eorum.

Confiteantur Domino miseri-
cordiæ eius: * & mirabilia
eius filiis hominum.

Et exalitent eum in ecclesia
plebis: * & in cathedra seniô-
rum laudent eum.

Posuit flumina in désertum, *
& exitus aquarum in sitim;

Terram fructiferam in falsu-
ginem, *

ginem, * à malitia inhabitantium in ea.

Posuit desertum in stagna aquarum: * & terram sine aqua in exitus aquarum.

Et collocavit illic esurientes: * & constituerunt civitatem habitacionis.

Et seminaverunt agros, & plantaverunt vineas: * & fecerunt fructum nativitatis.

Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis: * & iumenta eorum non minoravit.

Et pauci facti sunt: * & vexati sunt à tribulacione malorum, & dolore.

Effusa est contemptio super principes: * & errare fecit eos in invio, & non in via.

Et adjuvit pauperem de inopia: * & posuit sicut oves familias.

Videbunt recti, & latabuntur: * & omnis iniquitas opprobabit os suum.

Quis sapiens, & custodiet hæc? * & intelliget misericordias Domini?

Antiphona. Visita nos Domine in salutari tuo.

Añã. Confitebor Domino.

Psalmus 107.

Paratum cor meum Deus, paratum cor meum: * cantabo, & psallam in gloria mea.

Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara: * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis

Pais Ætiva.

Domine: * & psallam tibi in nationibus.

Quia magna est super caelos misericordia tua: * & usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super caelos Deus, & super omnem terram gloria tua: * ut liberentur dilecti tui.

Salvum fac dextera tua, & exaudi me: * Deus locutus est in sancto suo:

Exultabo, & dividam Sichimam, * & convallam tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaad, & meus est Manasses: * & Ephraim susceptio capitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meae.

In Idumæam extendam calcamentum meum: * mihi alienigenae amici facti sunt.

Quis deducet me in civitatem munitam: * quis deducet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * & non exhibis Deus in virtutibus nostris?

Da nobis auxilium de tribulacione: * quia vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem: * & ipse ad nihilum deducet inimicos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne taceris: * quia os peccatoris, & os dolosi super me apertum est.

F

Locuti

Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odij circumdederunt me: * & expugnaverunt me gratis.

Pro eo ut me diligenter, detrahebant mihi: * ego autem orabam.

Et posuerunt adversum me mala pro bonis: * & odium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatorem: * & diabolus stet a dextris ejus.

Cum judicatur, exeat condemnatus: * & oratio ejus fiat in peccatum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopatum ejus accipiat alter.

Fiant filij ejus orphani: * & uxor ejus vidua.

Nutantes transferantur filij ejus, & mendicent: * & ejiciantur de habitationibus suis.

Scruentur foenerator omnem substantiam ejus: * & diripiant alieni labores ejus.

Non sit illi adiutor: * nec sit qui misereatur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in interitum: * in generatione una deleatur nomen ejus.

In memoriam redeat iniquitas patrum ejus in conspectu Domini: * & peccatum matris ejus non deleatur.

Fiant contra Dominum semper, & dispareat de terra memoria eorum: * pro eo quod non est recordatus facere misericordiam.

Et persecutus est hominem inopem, & mendicum, * & compunctum corde mortificare.

Et dilexit maledictionem, & veniet ei: * & noluit benedictionem, & elongabitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestimentum, * & intravit sicut aqua in interiora ejus, & sicut oleum in ossibus ejus.

Fiat ei sicut vestimentum, quo operitur: * & sicut zona, qua semper praecingitur.

Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum: * & qui loquuntur mala adversus animam meam.

Et tu Domine, Domine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suavis est misericordia tua.

Libera me, quia egenus & pauper ego sum: * & cor meum conturbatum est intra me.

Sicut umbra cum declinat, ablatus sum: * & excussus sum sicut locusta.

Egenua mea infirmata sunt a jejunio: * & caro mea immutata est propter oleum.

Et ego factus sum opprobrium illis: * viderunt me, & moverunt capita sua.

Adjuva me Domine Deus meus: * salvum me fac secundum misericordiam tuam.

Et sciant quia manus tua haec: * & tu Domine fecisti eam.

Maledicent illi, & tu benedicēs : * qui insurgunt in me, confundantur : servus autem tuus lætabitur.

Induuntur qui detrahunt tibi pudore : * & operiantur sicut diplōide confusione sua.

Confitebor Dōmino nimis in ore meo : * & in medio miltōrum laudabo eum.

Quia assistit a dextris pauperis, * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

Antiphona. Confitebor Dōmino nitens in ore meo.

Per Annum, V. Dōmine exaudi orationem meam.

R. Et clamor meus ad te veniat.

Pro beata Maria, V. Diffusa est grātia in labiis tuis.

R. Propterea benedixit te Deus in ætēnum.

A D L A U D E S.

Antiphona. Benigne fac in bona voluntate tua Dōmine.

Psalmus. Miserere. 57.

Añā. Bonum est. Psalmus 91.

Bonum est confiteri Dōmino, * & psāllere nōmini tuo Altissime ;

Ad annuntiandum manē misericordiam tuam, * & veritatem tuam per noctem ;

In decachōdo, psalterio ; * cum cāntico, in cithara.

Quia delectasti me Dōmine in factura tua : * & in operibus manuum tuarum exultabo.

Quam magnificata sunt ope-

ra tua Dōmine ! * nimis profandæ factæ sunt cogitationes tuæ.

Vir inspiens non cognoscet : * & stultus non intelliget hæc.

Cum exorti fuerint peccatores sicut scanum : * & apparuerint omnes, qui operantur iniquitatem :

Ut intēant in sæculum sæculi : * tu autem altissimus in ætēnum Dōmine.

Quoniam ecce inimici tui Dōmine, quoniam ecce inimici tui peribunt : * & dispergentur omnes, qui operantur iniquitatem.

Et exaltabitur sicut unicornis cornu meum : * & senectus mea in misericordia ūberi.

Et despexit oculus meus inimicos meos : * & in insurgentibus in me malignantibus audiet auris mea.

Iustus ut palma florēbit : * sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Plantati in domo Dōmini, * in atris domus Dei nostri florēbunt.

Adhuc multiplicabuntur in senecta ūberi : * & benepatientes erunt, ut annuntient :

Quoniam rectus Dōminus Deus noster : * & non est iniquitas in eo.

Antiphona. Bonum est confiteri Dōmino.

Antiph. Méruant Dóminum
omnes fines terræ. Psalm. Deus
Deus meus * ad te. 17.

Añã. Date magnitudinem.

Canticum Moyfi. Deut. 32.

A Udite cæli quæ lo-
quor, * áudiat terra
verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctri-
na mea, * fluat ut ros eló-
quium meum,

Quasi imber super herbam, &
quasi stillæ super grámina. *
Quia nomen Dómini invo-
cábo :

Date magnificentiam Deo no-
stro. * Dei perfectá sunt ópera,
& omnes viæ ejus judícia :

Deus fidélis, & absque ulla
iniquitáte, justus & rectus. *
Peccavérunt ei, & non filij
ejus in sórdibus :

Generátio prava atque per-
vérsa. * Hæccine reddis Dómi-
no, pópule stulte & insipiens ?

Numquid non ipse est pater-
tuus, * qui possédit te, & fecit,
& creávit te ?

Meménto diérum antiquó-
rum, * cógita generatiónes
singulas :

Intéiroga patrem tuum, &
annuntiábit tibi ; * majóres
tuos, & dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus
Gentes : * quando separábat
filios Adam,

Constituit términos populó-
rum * juxta número filió-
rum Israël.

Pars autem Dómini, pópulus
ejus : * Jacob funiculus here-
ditátis ejus.

Invenit eum in terra desérta, *
in loco horróris, & vastæ so-
litudinis :

Circumdúxit eum, & dó-
cuit : * & custodívit quasi pu-
pillam oculi sui.

Sicut áquila próvocans ad vo-
lándum pullos suos, * & super
eos vólitans,

Expándit alas suas, & súm-
psit eum, * atque portávit in
húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus fuit : *
& non erat cum eo deus
aliénus.

Constituit eum super excél-
sam terram : * ut coméderet
fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra, *
oleúmque de saxo duríssimo.

Butyrum de arménto, & lac
de óvibus * cum ádipe agnó-
rum ; & aríetum filiórum Ba-
san :

Et hircos cum medúlla tríti-
ci, * & sanguínem uvæ bibe-
ret meracíssimum.

Incrasátus est diléctus, &
recalcitrávit : * incrasátus,
impinguátus, dilatátus,

Dereliquit Deum factórem
suum, * & recéssit à Deo sa-
lutári suo.

Provocavérunt eum in diis
aliénis, * & in abominatióni-
bus ad iracúndiam concita-
vérunt.

I n molaverunt dæmóniis & non Deo, * diis quos ignorabant :

N ovi recentésque venerunt, * quos non coluerunt patres eorum.

D eum qui te genuit dereliquisti, * & oblitus es Dómini creatóris tui.

V idit Dóminus, & ad iracúndiam concitatus est: * quia provocaverunt eum filij sui & filia.

E t ait : Abscúdam faciém meam ab eis, * & considerábo novíssima eorum :

G eneratio enim perversa est, * & infidéles filij.

I psi me provocaverunt in eo qui non erat deus, * &

irritaverunt in vanitatibus suis:

E t ego: provocábo eos in eo qui non est pópulus, * & in gente stulta irritábo illos.

I gnis succensus est in furóre meo, * & ardébit usque ad inférni novíssima :

D evorabúque terram cum germine suo, * & móntium fundaménta combúret.

C ongregábo super eos mala, * & sagítas meas complébo in eis.

C onsuméntur fame, * & devorábunt eos aves mórsu amaríssimo :

D entes bestiárum immittam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.

F oris vastábit eos gladius, & intus pavor, * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.

D ixi : Ubinam sunt? * celsáre faciám ex homínibus memóriam eorum.

S ed propter iram inimicórum distuli: * ne fortè superbírent hostes eorum,

E t dicerent : Manus nostra excelsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.

C ens absque consilio est, & sine prudéntia. * Utinam sáperent, & intelligerent, ac novíssima providerent.

Q uómo do perseguátur unus mille, * & duo fugent decem millia?

N ónne idéò, quia Deus suus vendidit eos, * & Dóminus conclúsit illos?

N on enim est Deus noster ut dij eorum: * & inimíci nostri sunt júdices.

D e vínea Sodomórum, vínea eorum, * & de suburbánis Gomórhæ.

U va eorum uva fellis, * & botri amarissimi.

F el dracónum vinum eorum, * & venénium áspidum insanábile.

N ónne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesauris meis?

M ea est ultio, & ego retribuam in témpore, * ut labá-tur pes eorum :

Juxta est dies perditionis, *
& adesse festinant tempora.

Judicabit Dominus populum
suum, * & in servis suis mi-
seretur:

videtur quod infirmata sit
manus, * & clausi quoque
defecerunt, residuique con-
sumpti sunt.

Et dicit: Ubi sunt dii eor-
um, * in quibus habebant
fiduciam?

De quorum victimis comē-
debant adipēs, * & bibebant
vinum libaminum:

Surgant, & opulentur vo-
bis, * & in necessitate vos
protegent:

videtur quod ego sum solus, *
& non sit alius Deus præter
me:

Ego occidam, & ego vivere
faciam: percutiam, & ego sa-
nabo, * & non est qui de manu
mea possit ertere.

Evābo ad cælum manum
meam, & dicam: * Vivo ego
in æternū.

Si accero ut fulgur gladii
meum, * & auferit judi-
cium manus mea:

& eddam ultionem hostibus
meis, * & his qui oderunt
me retribuam.

Inebriabo sagittas meas san-
guine, * & gladius meus de-
vorabit carnes,

De cruore occisorum, * &
de captivitate, nudati inimi-
corum captus.

audate Gentes populum
ejus, * quia sanguinem fer-
vorum suorum ulciscetur:

Et vindictam retribuet in
hostes eorum: * & propitius
erit terræ populi sui.

Antiphona. Date magnitudi-
nem Deo nostro.

Antiphona. In cymbalis be-
nesonantibus laudate Deum.

Psalmus. Laudate Dominum
de cælis. 197.

Capitulum. Rom. 13. d. d.

Nox præcessit, dies autem
appropinquavit: abjici-
mus ergo opera tenebrarum,
& induamur arma lucis. Sicut
in die honestè ambulemus.

Hymnus. Qui ille

Aurora jam spargit po-
lum:

Terris dies illabitur:

Lucis resultat spiculum:

Discodat omne tibi cum.

Phantasma noctis exulet:

Mentis reatus corruat:

Quidquid tenebris horridum

Nox attulit culpa cadat.

Ut manet, quod nos sustinuit

Hic deprecamur cernit,

Cum luce nobis effluat,

Hoc dum calore concrepat.

Deo Patri sit gloria,

Ejusque soli Filio,

Cum Spiritu Paraclyto,

Nunc, & per omne sæculum.

Amen.

Repleti sumus manè misere-

cordia tua. **Re.** Exultavimus

& delectati sumus.

Ad Benedictus, Antiphona.

In virtute Domine his, qui
in tenebris sedent: & dirige
pedes nostros in viam pacis,
Deus israel.

Preces quando dicende
sunt, habentur supra in Feria
secunda. 59.

D O M I N I C A

Ad Vesperas.

Pater noster. Ave Maria.

V. Deus in adiutorium. 16.

Antiphona. Dixit Dominus.

Psalmus. 108.

Dixit Dominus Domi-
no meo: * Sede a dex-
tris meis:

Donec ponam inimicos tuos,
scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuae emittet
Dominus ex Sion: * dominare
in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuae in splendoribus san-
ctorum: * ex utero ante luci-
ferum genui te.

Juravit Dominus, & non pœ-
nitēbit eum: * Tu es sacerdos
in æternum secundum ordi-
nem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * con-
frēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plebit ruinas: * conquassabit
capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: *
propterea exaltabit caput.

Antiphona. Dixit Dominus
Domino meo, Sede a dextris
meis.

Antiphona. Fidēlia.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Domine
in toto corde meo; * in
consilio iustorum, & congre-
gatione.

Magna opera Domini: * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio & magnificentia
opus ejus: * & iustitia ejus
manet in seculum seculi.

Memoriam fecit mirabilium
suorum, misericors & misera-
tor Dominus: * etiam cedit
timētibz se.

Memor erit in secula tes-
tamenti sui: * virtutem ope-
rum suorum annuntiabit pō-
pulo suo:

Ut det illis hereditatem gen-
tium: * opera manuum ejus
veritas & iudicium.

Fidēlia omnia mandata ejus:
confirmata in seculum sa-
culi, * facta in veritate &
æquitate.

Redemptionem misit populo
suo: * mandavit in æternum
testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen
ejus: * initium sapientiæ, ti-
mor Domini.

Intellectus bonus omnibus
facientibus eum: * lauda-
tio ejus manet in seculum sa-
culi.

Antiphona. Fidēlia omnia
mandata ejus, confirmata in
seculum seculi.

Antiphona. In mandatis.

Psalmus 111.

Beatissimus vir, qui timet Dóminum: * in mandatis ejus volet nimis.

Provens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicetur.

Gloria, & divitiæ in domo ejus: * & justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exortum est in tenebris lumen rectis: * misericors, & miserator, & justus.

Jucundus homo qui miseretur & commodat, disponet sermones suos in judicio: * quia in æternum non commovebitur.

In memoria æterna erit justus: * ab auditióne mala non timebit.

Paratum cor ejus sperare in Dómino, confirmatum est cor ejus: * non commovebitur donec despiciat inimicos suos.

Dispensit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltabitur in gloria.

Peccator videbit, & irascetur, dentibus suis fremit & tabescet: * desiderium peccatorum peribit.

Antiphona. In mandatis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudate pueri Dóminum: * laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedi-

ctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occasum, * laudabile nomen Dómini.

Excelsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos gloria ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat, * & humilia respicit in cælo & in terra?

Suscitans à terra inopem, * & de stercore erigens pauperem:

Ut collocet eum cum principibus, * cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, * matrem filiorum latantem.

Antiphona. Sit nomen Dómini benedictum in sæcula.

Antiphona. Nos qui vivimus.

Psalmus 113.

In exitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de populo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordânis conversus est retrorsum.

Montes exultaverunt ut arietes: * & colles sicut agni ovium.

Quid est tibi mare quod fugisti: * & tu Jordânis, quia conversus es retrorsum?

Montes exultastis sicut arietes, * & colles sicut agni ovium.

A fácie Dómini mota est terra, * à fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, & veritate tua: * nequándo dicant

Gentes: Ubi est Deus eórum? Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.

Simulácula Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.

Oculos habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non audiunt: * nares habent, & non odorábunt.

Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gurgure suo.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * & omnes qui confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum & protéctor eórum est.

Dóminus. memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.

Benedíxit dómui Israël: * benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusillis cum majóribus.

A díficiat Dóminus super vos: * super vos, & super filios vestros.

Benedícti vos à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit filiis hóminum.

Non mórtui laudábunt te Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in infernum.

Sed nos qui vivimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Anaphona. Nos qui vivimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. I.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Iesu Christi, Pater misericórdiarum, & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tributatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Créator óptime, Lucem diérum próferens,

Primórdiis lucis novæ, Mundi parans originem:

Qui manè junctum vesperti Diem vocári præcipis,

Illábitur retrum chaos, Audi preces cum fletibus.

Ne mens gravata crimine,
Vitæ sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Sesæque culpis illigat.

Cæleste pulset ostium:
Vitæ tollat præmium:
Vitæ omne noxium:
Purgemus omne pessimum.
Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.

Amen.

V. Dirigatur Domine oratio
mea. R. Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum
suo Vers. dicitur a Dominica
tertia post Pentecosten, us-
que ad Adventum. Capitu-
lum verò prædictum dicitur
in eisdem Dominicis. Dici-
tur etiam in Feriali Officio
ab Octava Pentecostes usque
ad Adventum. Similiter &
Versicul. Antiphonæ autem
cum Psalmis semper dicuntur
ut supra, quando fit Officium
de Dominica.

Canticum B. Mariæ virginis.

Luca 1. e

Magnificat * anima mea
Dóminum:

Et exultavit spírítus meus *
in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem an-
cillæ suæ: * ecce enim ex hoc
beátam me dicent omnes ge-
neratiónes.

Quia fecit mihi magna qui

potens est, * & sanctum no-
men ejus.

Et misericórdia ejus a progé-
nie in progenies * tíméntibus
eum.

Fecit poténtiam in bráchio
suo: * dispéxit superbos mente
cordis sui.

Deposuit poténtes de sede, *
& exaltávit humiles.

Et surientes implévit bonis: *
& dívites dimísit inanes.

Suscépit Israël púerum suum, *
recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres no-
stros, * Abraham, & sémini
ejus in sæcula.

Gloria Patri, & Filio.

Deinde dicitur Antiphona
& Oratio propria.

FERIA SECUNDA.

Ad Vesperas.

Ant. Inclínâvit. Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exau-
diat Dóminus * vo-
cem oratiónis meæ.

Quia inclinâvit aurem suam
mihi: * & in diébus meis in-
vocábo.

Circumdedérunt me dolóres
mortis: * & pericula inférni
inveniunt me.

Tribulatiónem & dolórem
inveni: * & nomen Dómini
invocávi.

O Dómine líbera ánimam
meam: * misericors Dómi-
nus, & justus, & Deus no-
ster miseretur.

Custódiens párvulos Dómi-
nus: *

nus: * humiliatus sum, & liberavit me.

Converte te anima mea in requiem tuam: * quia Dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.

Placebo Domino * in regione vivorum.

Antiphona. Inclina vit Dominus aurem suam mihi.

Antiphona. Credidi.

Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus; * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiphona. Credidi, propter quod locutus sum.

Añã. Laudate. Psalmus 116.

Laudate Dominum omnes Gentes: * laudate eum omnes populi:

Quoniam confirmata est super nos misericordia ejus: * & veritas Domini manet in æternum.

Antiphona. Laudate Dominum omnes Gentes.

Antiphona. Clamavi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

Ad Dominum cum tribularet clamavi: * & exaudivit me.

Domine libera animam meam a labiis iniquis, * & a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoris.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui odertunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Antiphona. Clamavi, & exaudivit me.

Antiphona. Unde veniet.

Psalmus 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

A uxilium meum à Dómino, *
qui fecit cælum & terram.

Non det in commotiõnem
pedem tuum: * neque dormi-
tet qui custõdit te.

Ecce non dormitabit neque
dormiet, * qui custõdit Is-
raël.

Dóminus custõdit te, Dómi-
nus protectio tua, * super ma-
num dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custõdit te ab omni
malo: * custõdiat animam
tuam Dóminus.

Dóminus custõdiat intrõitum
tuum, & exitum tuum; * ex hoc
nunc, & usque in sæculum.

Antiphona, Unde veniet au-
xilium mihi.

Capitulum. 2. Cor. I.

Benedictus Deus, & Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, Pater misericordiãrum, &
Deus totiùs consolatiõnis, qui
consolatur nos in omni tribu-
latiõne nostra.

Hymnus.

Immense cæli Cõnditor,
Qui mixta ne confunde-
rent,

Aquæ fluënta dividens,
Cælum dedisti limitem.

Firmans locum cælestibus,
Simulque terræ rívlis;

Ut unda flammam temperet,
Terræ solum ne dissipent.

Infunde nunc, piissime,
Donum perennis gratiæ:

Fraudis novæ ne casibus
Nos error atterat vetus.

Lucem Fides adaugeat:
Sic luminis jubar ferat:

Hæc vana cuncta próterat:

Hanc falsa nulla cõprimant.

Piæsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

ψ. Dirigatur Dómine oratio
mea. R. Sicut incensum in
conspicũtu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona,
Magnificat anima mea Dó-
minum, quia respexit Deus hu-
militatem meam.

In Feriis Vigiliarum, quæ
jejunantur, post Antiphonam
ad Magnificat, dicuntur se-
quentes Preces flexis genibus,
si dicendæ sint.

Kyrie eléison. C hriste
eléison. X kyrie eléison.

Pater noster. totum dicitur
clara voce. ψ. Et ne nos in-
ducas in tentatiõnem. R. Sed

libera nos à malo. Vers. Ego
dixi, Dómine miserere mei.

Resp. Sana animam meam,
quia peccavi tibi. Vers. Con-
vertere Dómine usquequò.

Resp. Et deprecabilis esto
super servos tuos. Vers. Fiat
misericordia tua Dómine su-
per nos.

Resp. Quemádmo-
dum speravimus in te. ψ. Sa-
cerdotes tui induantur justí-
tiam. R. Et sancti tui exul-

tent.

tent. *ψ.* Dómine saluum fac Regem. *R.* Et exáudi nos in die , qua invocavérimus te. *ψ.* Saluum fac pópulum tuum Dómine , & bédedic hereditáti tuæ. *R.* Et rege eos , & extólle illos usque in

tionem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *ψ.* Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spírítu tuo.

atérnum. *ψ.* Meméris con- gregatiónis tuæ. *R.* Quam possedísti ab initio. *Vers.* Fiat pax in virtúte tua. *Resp.* Et abundántia in túrribus tuis. *Vers.* Orémus pro fidélibus defúnctis. *Resp.* Réquiem atérnam dona eis Dómine , & lux perpétua lúceat eis. *Vers.* Requiéscant in pace.

R. Amen. *ψ.* Pro frátribus nostris abséntibus. *R.* Salvos fac servos tuos , Deus meus sperántes in te. *ψ.* Pro afflíctis & captívís. *Resp.* Libera eos Deus Israél ex ómnibus tribulatióibus suis. *ψ.* Mitte eis Dómine auxiliúm de sancto. *R.* Et de Sion tuére eos. *ψ.* Dómine exáudi oratió- nem meam. *Resp.* Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur *Psalm.* Miserére. 57. & in fine , G ló- ria Patri.

Finito *Psalmo* dicitur *Vers.* Dómine Deus virtú- tum convérte nos. *Resp.* Et osténde fáciem tuam , & salvi érimus. *Vers.* Exúrge Chri- ste , adjuva nos. *Resp.* Et lí- bera nos propter nomen tuum. *Vers.* Dómine exáudi ora-

Oratio , quando propria non assignatur , dicitur de Dominica præcedenti , ut ha- betur in Proprio de Tempore. Antiphonæ cum *Psalmus* semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali , ut híc in *Psalterio*. Hymni verò ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Antiphonæ autem ad Magnificat eisdem tempo- ribus.

FERIA TERTIA.

Ad Vesperas.

Añs. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his , quæ dicta sunt mihi : * in do- mum Dómini íbimus.

S tantes erant pedes nostri , * in ártibus tuis Jerúsalem.

Jerúsalem , quæ ædificátur ut civitas : * cujus participatió ejus in idípsum.

I lluc enim ascenderunt tribus , tribus Dómini , * testimó- nium Israél ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio , * sedes super domum David.

R ogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.

F iat pax in virtúte tua : * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquēbar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsi vi bona tibi.

Antiphona. In domum Dómini lætantes íbimus.

Antiphona. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Eccē sicut óculi servórum, * in má nibus dominórum suórum,

Sicut óculi ancíllæ in má nibus dómínæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri: * quia multum repléti sumus despectiōne:

Quia multum repléta est ánima nostra: * opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Antiphona. Qui hábitas in cælis, miserere nobis.

Antiphona. Adutórium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exurgerent hómines in nos, * fortè vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eórum in nos, * fórfitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit ánima nostra: * fórfitan pertransisset ánima nostra aquam intolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiōnem dentibus eórum.

Ánima nostra sicut passer erepta est * de láqueo venántium:

Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.

Adutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.

Antiphona. Adutórium nostrum in nómine Dómini.

Antiphona. Bénétac.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in aternum, qui hábitat in Jérusalem.

Montes in circúitu e'us: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justí ad iniquitatem manus suas.

Bénétac Dómine bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligatiōnes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitatem: * pax super Israël.

Antiphona. Bénétac Dómine bonis & rectis corde.

Añã. Facti sumus Psalm. 125.

IN convertendo Dóminus
captivitatem Sion : * facti
sumus sicut consolati :

Tunc replétum est gáudio os
nostrum : * & lingua nostra
exultatióne.

Tunc dicent inter Gentes : *
Magnificávit Dóminus facere
cum eis.

Magnificávit Dóminus fáce-
re nobiscum : * facti sumus
lætantes.

Converte Dómine captivitá-
tem nostram , * sicut torrens
in Austro.

Qui séminant in lácrymis , *
in exultatióne metent.

Eúntes ibant & flebant , *
mittentes sémina sua.

Veniéntes autem venient cum
exultatióne , * portantes ma-
nípulos suos.

Antiphona. Facti sumus sicut
consolati.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, Pater misericordiárum, &
Deus totius consolatiónis, qui
consolátur nos in omni tribu-
latiÓne nostrá.

Hymnus.

Telluris alme Cónditor,
Mundi solum qui sépa-
rans,

Pulsis aquæ moléstis,

Terram dedísti immóbilem :

Ut germen apum próferens,

Fulvis decóra flóribus,

Fœcúnda fructu sisteret,
Pastúmque graum rédde-
ret.

Mentis peúistæ vúlnera

Munda viróre grátia ;

Ut facta fletu diluat,

Motúisque pravos átterat.

Iussis tuis obtémperet :

Nullis malis appróximet :

Bonis repléri gáudeat,

Et mortis ictum nésciat.

Piæsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Ps. Dirigátur Dómine orátio
mea. R. Sicut incénsúm in
conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exúltet spíritus meus in Deo
salatári meo.

Preces si dicendæ sint, ha-
bentur suprà in Vesperis Feriæ
secundæ. 132.

F E R I A Q U A R T A .

Ad Vesperas.

Antiphona. Non confundétur.
Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificá-
verit domum , * in
vanum laboravérunt
qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit ci-
vitatem , * frustra vígilat qui
custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem
súrgere : * súrgite postquam
sedéritis, qui manducátis pa-
nem dolóris.

Cùm

Cum dederit dilectis suis somnum: * ecce hereditas Domini, filij; merces, fructus ventris.

Sicut sagittae in manu potentis: * ita filij excussorum.

Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis: * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Añã. Non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

Antiphona. Beati.

Psalmus 127.

Beati omnes, qui timent Dominum, * qui ambulat in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuae.

Filij tui sicut novellae olivarum, * in circuitu mensae tuae.

Eccce sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitae tuae.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israel.

Antiphona. Beati omnes, qui timent Dominum.

Añã. Sape. Psalmus 128.

Sape expugnaverunt me a juventute mea, * dicat nunc Israel.

Sape expugnaverunt me a juventute mea: * etenim non poterunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam.

Dominus justus concidit cervices peccatorum: * confundantur & convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut scenum tectorum: * quod priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manipulos colligit:

Et non dixerunt qui praeteribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Antiphona. Sape expugnaverunt me a juventute mea.

Antiphona. De profundis.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae.

Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad

noctem, * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiôsa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Antiphona. De profundis clamávi ad te Dómine.

Antiphona. Speret.

Psalmus 130.

Domine non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt óculi mei.

Neque ambulavi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiëbam: * sed exaltavi animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Antiphona. Speret Israël in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiãrum, & Deus totius consolatiõnis, qui consolatur nos in omni tribulatiõne nostra.

Hymnus.

Cæli Deus sanctissime, Qui lúcidas mundi plagas

Candóre pingis igneo,

Augens decóro lumine:

Quarto die qui flammëam

Dum solis accendis rotam;

Lunæ ministras órdinem,

Vagósque cursus siderum:

Ut nóctibus, vel lúmini

Diremptiõnis términum,

Primórdiis & mënsum,

Signum dares notíssimum.

Expelle noctem córdium:

Abstérge sordes mënium:

Resólve culpæ vínculum:

Evérte moles críminum.

Cræsta, Pater piíssime,

Patrique compar Unice,

Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

ψ. Dirigatur Dómine oratio mea. R. Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Respexit Dóminus humilitatem meam, & fecit in me magna, qui potens est.

Preces quando dicendæ sunt, habentur suprâ in Vesperis Feriæ secundæ. 132.

FERIA QUINTA.

Ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.

Psalmus 131.

Memento Dómine David, * & omnis mansuetudinisejus:

Sicut juravit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dederò somnum óculis meis,

meis, * & palpebris meis dormitionem,

Et requiem ten poribus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob. Ecce audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur justitiam: * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui penam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, * & testin omnia mea hæc, quæ docetis eos:

Et filij eorum usque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam eligit Dominus Sion: * eligit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hæc habitabo, quoniam elegi eam.

Vidua ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutari: * & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione: * super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

Antiphona. Et omnis mansuetudinis ejus.

Añã Ecce. Psalmus 132.

Ecce quàm bonum, & quàm jucundum, * habitare fratres in unum:

Sicut arguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron:

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * & vitam usque in sæculum.

Antiphona. Ecce quàm bonum, & quàm jucundum habitare fratres in unum.

Añã. Omnia. Psalmus 134.

Laudate nomen Domini, * Laudate servi Domini. Qui statis in domo Domini, *

in ætris domus Dei nostri. Laudate Dominum, quia bonus Dominus: * prællite nomeni ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob eligit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * & Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in cælo, & in terra, *

terra, * in mari, & in ómnibus abyſſis.

Educens nubes ab extremo terra: * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de theſauris ſuis: * qui percúſſit primogénita Ægypti ab homine uſque ad pecus.

Et miſit ſigna & prodigia in médio tui Ægypte: * in Pharaónem, & in omnes ſervos ejus:

Qui percúſſit Gentes multas: * & occidit reges fortes.

Sebon regem Amorrhæorum, & Og regem Baſan, * & ómnia regna Chánaan.

Et dedit terram eórum hereditatem, * hereditatem Iſraél pópulo ſuo.

Domine nomen tuum in ætérnum: * Domine memoriále tuum in generatióem & generatióem.

Quia judicábit Dóminus pópulum ſuum: * & in ſervis ſuis deprecábitur.

Sicut ábrahá Genitum argéntum & aurum, * ópera nánum hominum.

Oſ habent, & non loquuntur: * óculos habent, & non vidébunt.

Aures habent, & non audient: * neque enim eſt ſpíritus in ore ipſórum.

Símiles illis fiábunt qui faciunt ea: * & omnes, qui confidunt in eis.

Domus Iſraél benedicite Dó-

mino: * domus Aaron benedicite Dómino.

Domus Levi benedicite Dómino: * qui timétis Dóminus, benedicite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúſalem.

Antiph. Omnia quæcúmque voluit Dóminus fecit.

Añ. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitemini Deo decórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Confitemini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui facit mirabilia magna ſoles: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui fecit cælos in intellectu: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui firmávit terram ſuper aquas: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Solem in poteſtatem diéi: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Lunam & ſtellas in poteſtatem noctis: * quóniam in ætérnum miſericórdia ejus.

Qui percúſſit Ægyptum cum primogénitis eórum: * quóniam

niam

niam in ætèrnum misericórdia
ejus.

Qui eduxit Israël de médio
eòrum : * quóniam in ætèr-
num misericórdia ejus.

In manu potènti, & bráchio
excélso : * quóniam in ætèr-
num misericórdia ejus.

Qui divisit mare Rubrum
in divisiónes : * quóniam in
ætèrnum misericórdia ejus.

Et eduxit Israël per médium
ejus : * quóniam in ætèrnum
misericórdia ejus.

Et excussit Pharaónem, &
virtùtem ejus in mari Rubro : *
quóniam in ætèrnum miseri-
córdia ejus.

Qui traduxit pópulum suum
per désertum : * quóniam in
ætèrnum misericórdia ejus.

Qui percussit Reges ma-
gnos : * quóniam in ætèrnum
misericórdia ejus.

Et occidit reges fortes : *
quóniam in ætèrnum miseri-
córdia ejus.

Schon regem Amorrhæo-
rum : * quóniam in ætèrnum
misericórdia ejus.

Et Og regem Basan : * quón-
iam in ætèrnum misericór-
dia ejus.

Et dedit terram eòrum he-
reditàtem : * quóniam in ætèr-
num misericórdia ejus.

Hereditàtem Israël servo
suo : * quóniam in ætèrnum
misericórdia ejus.

Quia in humilitàte nostra

memor fuit nostri : * quóniam
in ætèrnum misericórdia ejus.
Et redemit nos ab inimicis
nostris : * quóniam in ætèrnum
misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni : *
quóniam in ætèrnum miseri-
córdia ejus.

Confitémini Deo cæli : *
quóniam in ætèrnum miseri-
córdia ejus.

Confitémini Dómino do-
minòrum : * quóniam in
ætèrnum misericórdia ejus.

Antiphona. Quóniam in æ-
tèrnum misericórdia ejus.

Antiphona. Hymnum cantàte.

Psalms 136.

Super flumina Babylónis,
illic sedimus & flevimus : *
cùm recordarémur Sion.

In salicibus in médio ejus, *
suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogaverunt
nos, qui captivos duxerunt
nos, * verba cantiónum :

Et qui abduxerunt nos : *
Hymnum cantàte nobis de
cánticis Sion.

Quómodo cantábitis cán-
ticum Dómini * in terra
alièna ?

Si oblitus fuero tui Jerúsala-
lem, * oblivióni detur dexte-
ra mea.

A dhæreat lingua mea fáu-
cibus meis, * si non memi-
nero tui :

Si non proposuero Jerúsalem, *
in principio lætitiæ meæ.

Memor

Memor esto Dómine filiôrum
Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt : Exinaníte , exi-
naníte * usque ad fundamén-
tum in ea.

Fília Babylônis mísera : * beá-
tus , qui retribuét tibi retribu-
ciónem tuam, quam retribuísti
nobis.

B eátus , qui tenébit , * &
allídet párvulos tuos ad pe-
tram.

Antiphona. Hymnum cantá-
te nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, Pater misericordiárum, &
Deus totius consolatiónis, qui
consoláetur nos in omni tribu-
latiône nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua

Partim relínquis gúrgiti,

Partim levas in áera.

Demérsa limphis ímprimens,
Subvécta cælis érigens :

Ut stirpe ab una pródita,

Díversa répleant loca.

Largíre cunctis sérvulis,

Quos mündat unda sánguinis,

Nescíre lapsus críminum,

Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat :

Nullum éfferat jactántia :

Elísa mens ne cóncidat :

Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice,

Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

ψ. Dirigátur Dómine orátio
mea. *℞.* Sicut incénsur in
conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona.
Fac Deus poténtiam in brá-
chio tuo : dispérde supérbos,
& exálta húmiles.

Preces si dicendæ sint, ha-
bentur suprà in Vesperis Feriæ
secundæ. 132.

F E R I A S E X T A.

Ad Vesperas.

Antiphona. In conspéctu.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómi-
ne in toto corde meo : *
quóniam audísti verba
oris mei.

In conspéctu Angelórum psal-
lam tibi : * adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, & con-
fitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, &
veritate tua : * quóniam ma-
gnificásti super omne, nomen
sanctum tuum.

In quacúmque die invocáve-
ro te, exáudi me : * multipli-
cábis in ánima mea virtú-
tem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ : * quia au-
diérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : *
quóniam magna est glória
Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus,

&

& humilia respicit : * & alta à longè cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis me : * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine misericordia tua in saculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Ans. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

Ans. Domine. Psalmus 133.

Domine probasti me, & cognovisti me : * tu cognovisti sessionem meam, & resurrectionem meam.

Intellexisti cogitationes meas de longè, * semitam meam, & funiculum meum investigasti. **E**t omnes vias meas praevidisti : * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Domine tu cognovisti omnia, novissima & antiqua : * tu formasti me, & posuisti super me manum tuam.

Mirabilis facta est scientia tua ex me : * confortata est, & non periero ad eam.

Quò ibo à spiritu tuo ? * & quò à facie tua fugiam ?

Si ascendero in caelum, tu illic es : * si descendero in infernum, ades.

Si sumptero pednas meas diluculo, * & habitavero in extremis maris :

Itenim illic manus tua de-

ducet me : * & tenebit me dextera tua.

Et dixi: Forsitan tenebrae concutabunt me : * & nox illuminatio mea, in deliciis meis.

Quia tenebrae non obscurabuntur à te, & nox sicut dies illuminabitur : * sicut tenebrae eius, ita & lumen eius.

Quia tu possedisti renes meos : * suscepisti me de utero matris meae.

Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es : * mirabilia opera tua, & anima mea cognoscit nimis.

Non est occultatum os meum à te, quod fecisti in occulto : * & subitania mea in inferioribus terrae.

In perfectum meum viderunt oculi tui, & in libro tuo omnes scribentur : * dies formabuntur, & nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui, Deus : * nimis confortatus est principatus eorum.

Dinumerabo eos, & super arcnam multiplicabuntur : * exurrexi, & adhuc sum tecum.

Si occideris Deus peccatores : * viri sanguinum declinate à me :

Quia dicitis in cogitatione : * Accipient in vanitate civitates tuas.

Nonne qui oderunt te Domine, oderant : * & super inimicos tuos tabescebam ?

Perfecto odio oderam illos: *
& inimici facti sunt mihi.

Proba me Deus, & scito cor
meum: * interroga me, &
cognosce semitas meas.

Et vide, si via iniquitatis in
me est: * & deduc me in via
aeterna.

Antiphona. Domine proba-
sti me, & cognovisti me.

Antiphona. A viro iniquo.

Psalmus 139.

Eripe me Domine ab ho-
mine malo: * a viro in-
iquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates
in corde: * tota die consti-
tuebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut
serpentis: * venenum aspidum
sub labiis eorum.

Custodi me Domine de ma-
nu peccatoris: * & ab homi-
nibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare
gressus meos: * absconderunt
superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in la-
queum: * juxta iter scanda-
lam posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es
tu: * exaudi Domine vocem
deprecationis meae.

Domine, Domine virtus fa-
luttis meae: * obumbrasti super
caput meum in die belli;

Ne tradas me Domine a de-
siderio meo peccatorum: * cogita-
verunt contra me, ne derelin-
quas me, ne forte exalcentur.

Caput circumdatus eorum: * la-
bor labiorum ipsorum: ope-
riet eos.

Cadent super eos carbones,
in ignem desicies eos: * in
miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur
in terra: * virum injustum
mala capient in interitu.

Cognovi quia faciet Domi-
nus iudicium inopis, * & vin-
dictam pauperum.

Veruntamen iusti confite-
buntur nomini tuo: * & habi-
tabunt recti cum vultu tuo.

Antiphona. A viro iniquo li-
bera me Domine.

Añna. Domine. Psalmus 140.

Domine clamavi a te ex-
audi me: * intende voci
meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut in-
censum in conspectu tuo: * ele-
vatio manuum mearum sacri-
ficium vespertinum.

Pone Domine custodiam ori
meo: * & ostium circumstantiae
labiis meis.

Non declines cor meum in
verba malitiae, * ad excusandas
excusationes in peccatis.

Cum hominibus operantibus
iniquitatem, * & non commu-
nicabo cum electis eorum.

Corripiet me iustus in miseri-
cordia, & increpabit me: *
oleum autem peccatoris non
impinguet caput meum.

Quoniam adhuc & oratio
mea in beneficiis eorum: *
absor-

absorpti sunt iuncti petrae iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum: * quia ad te Domine, Domine oculi mei: in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi: * & a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo eius peccatores: * singulariter sum ego donec transeam.

Antiphona. Domine clamavi ad te, exaudi me.

Antiphona. Portio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dominum clamavi: * voce mea ad Dominum deprecatus sum:

Effundo in conspectu eius orationem meam, * & tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * & tu cognovisti semitas meas.

In via hac, qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, & videbam: * & non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * & non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine, * dixi: Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem

meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persecutibus me: * quia contortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo: * me expectant iusti, donec retribuas mihi.

Antiphona. Portio mea Domine sit in terra viventium.

Capitulum. 2. COR. I.

Benedictus Deus, & Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. Hymnus.

Hominis superne Conditor,

Qui cuncta solus ordinans, Humum jubes producere.

Reptantis & ferae genus:

Et magna rerum corpora,

Dictu jubentis vivida,

Per temporum certas vices

Obtemperare servulis:

Reselle, quod cupidinis

Ciente vi, nos impetit,

Aut moribus se suggerit,

Aut actibus se interferit.

Da gaudiorum praemia,

Da gratiarum munera:

Dissolve litis vincula,

Adstringe pacis foedera.

Praesta, Pater piissime,

Patrique compar Unice,

Cum Spiritu Paraclito

Regnans per omne saeculum.

Amen.

Dirigatur Dómine oratio mea. *Ps.* Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnificat, Antiphona. Deposuit potentes, sanctos persequentes: & exaltavit humiles Christum confitentes.

● Preces si dicendæ ● ut, habentur supra in Vesperis Ferie secundæ. 132.

S A B B A T O

Ad Vesperas.

Antiphona. Benedictus.

Psalmus 143.

Benedictus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & digitos meos ad bellum.

Miserericordia mea, & refugium meum: * susceptor meus, & liberator meus:

Protector meus, & in ipso speravi: * qui subdit populum meum sub me.

Dómine quid est homo, quia innotuisti ei? * aut filius hominis, quia reputas eum?

Homo vanitati similis factus est: * dies ejus sicut umbra prætereunt.

Dómine inclina cælos tuos, & descende: * tange montes, & fumigabunt.

Fulgura coruscationem, & dissipabis eos: * emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.

Emitte manum tuam de alto, eripe me, & libera me de aquis multis; * de manu filiorum alienorum.

Pars Æstiva.

Quorum os locutum est vanitatem: * & dextera eorum, dextera iniquitatis.

Deus canticum novum cantabo tibi: * in psalterio, decachordo psallam tibi.

Qui das salutem regibus: * qui redemisti David servum tuum de gladio maligno: eripe me. Et erue me de manu filiorum alienorum, quorum os locutum est vanitatem: * & dextera eorum, dextera iniquitatis:

Quorum filij, sicut novellæ plantationes * in juventute sua. Filia eorum compositæ: * circumornatæ ut similitudo templi.

Promptuaria eorum plena, * eructantia ex hoc in illud.

Oves eorum fortissimæ, abundantes in egressibus suis: * boves eorum crassæ.

Non est ruina maceræ, neque transitus, * neque clamor in plateis eorum.

Beatum dixerunt populum, cui hæc sunt: * beatus populus, cujus Dóminus Deus ejus.

Antiphona. Benedictus Dóminus Deus meus.

Antiphona. Per singulos dies.

Psalmus 144.

Exaltabo te Deus meus Rex: * & benedicam nomini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * & laudabo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.

G

M. a.

Magnus Dóminus & laudábilis nimis : * & magnitudinis ejus non est finis.

Generatio & generatio laudábit ópera tua : * & poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur : * & mirabilia tua narrábunt.

Et virtútem terribilium tuórum dicent : * & magnitudinem tuam narrábunt.

Memóriam abundantíæ suavitátis tuæ eructábunt : * & justitia tua exultábunt.

Miserátor & misericors Dóminus : * pátiens , & multum misericors.

Quávis Dóminus univérſis : * & miserationes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua : * & sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent : * & poténtiam tuam loquéntur :

Ut notam faciant filiis hóminum poténtiam tuam : * & glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum : * & dominatio tua in omni generatióne & generatióne.

Fidélis Dóminus in ómnibus verbis suis : * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dñs omnes , qui corruunt : * & érigit omnes cecisos.

Oculi ómnium in te sperant

Dómine : * & tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manū tuam : * & implebis orne animal benedictióne.

Iustus Dóminus in ómnibus viis suis : * & sanctus in ómnibus opéribus suis.

Proprius est Dóminus ómnibus invocántibus eum : * ómnibus invocántibus eum in veritate.

Voluntátem tíméntium se faciet , * & deprecatióne eórum exáudiet ; & salvos faciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se : * & omnes peccatóres dispérdet.

Laudatióne Dómini loquétur os meum : * & benedicat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum , & in sæculum sæculi.

Antiphona. Per singulos dies benedicam te Dómine.

Añs. Laudábo. Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum , laudábo Dóminum in víta mea : * psallam Deo meo quám diu fuero.

Nolite confidere in princípibus ; * in filiis hóminum , in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus , & revertétur in terram suam : * in illa die peribunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus , cujus Deus Jacob adjutor ejus , spes ejus in Dómino Deo ipsius ; * qui fecit cælum & terram , mare , & ómnia quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum ,

culum, facit iudicium injuriis
patientibus: * dat escam esu-
rientibus.

Dominus solvit compeditos: *
Dominus illuminat cæcos.

Dominus erigit elisos, * Dó-
minus diligit justos.

Dominus custodit advenas,
pupillum & viduam suscipiet: *
& vias peccatorum disperdet.

Ragnabit Dominus in sæcula,
Deus tuus Sion * in genera-
tionem & generationem.

Antiphona. Laudabo Deum
meum in vita mea.

Antiphona. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudate Dominum, quóniam
bonus est psalmus: *
Deo nostro sit jucunda, decó-
raque laudatio.

Ædificans Jerúsalem Dómi-
nus: * dispersiones Israël
congregabit.

Qui sanat contritos corde: *
& alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinem
stellarum: * & omnibus eis
nómina vocat.

Magnus Dominus noster, &
magna virtus ejus: * & sapien-
tiæ ejus non est numerus.

Et suscipiens mansuetos Dómi-
nus: * humilians autem pecca-
tores usque ad terram.

Et racinite Dómino in confes-
sione: * psallite Deo nostro in
cithara.

Qui operit cælum núbibus: *
& parat terræ plúviam.

Qui producit in montibus
fœnum, * & herbam servituti
hominum.

Qui dat jumentis escam ipsó-
rum, * & pullis corvorum in-
vocantibus eum.

Non in fortitudine equi vo-
luntatem habebit: * nec in tibiis
viri beneplacitum erit ei.

Beneplacitum est Dómino su-
per timentes eum: * & in eis
qui sperant super misericordia
ejus.

Antiphona. Deo nostro jucún-
da sit laudatio.

Antiphona. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dómi-
num: * lauda Deum tuum
Sion.

Quóniam confortavit seras
portarum tuarum: * benedixit
filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: *
& adipe frumenti satiavit te.

Qui emittit eloquium suum
terræ: * velociter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystallum suam sicut
buccellas: * ante faciem frígo-
ris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & li-
quesfaciet ea: * stabit spiritus
ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum
Jacob: * justitias & iudicia sua
Israël.

Non fecit taliter omni natió-
ni: *

ni : * & iudicia sua non manifestavit eis.

Antiphona. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. *Rom. II. d*

O Altitúdo divitiarum sapientiæ, & scientiæ Dei : quàm incomprehensibília sunt iudicia ejus, & investigabiles viæ ejus.

Hymnus.

J Am sol recedit igneus,
J Tu lux perennis Unitas,
 Nostris beata Trinitas,
 Infunde lumen cordibus.
 Te manè laudum carmine,
 Te deprecamur vespere ;
 Digneris, ut Te supplices
 Laudemus inter Caelites.
 Patri, simulque Filio,
 Tibique sancte Spiritus,
 Sicut fuit, sit jugiter
 Saeculum per omne gloria.

Amen.

V Vespertina oratio ascendat ad te Dómine. *R.* Et descendat super nos misericordia tua.

Capitulum. **O** altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, cum Hymno, & Versu sequenti. *Añã* ad Magnificat dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO
 de Cruce in feriali tantum
 Officio.

Ad Vesperas & Laudes, *Añã.*

Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. **V.** Omnis terra adoret te, & psallat tibi. *R.* Psalmum dicat nómni tuo Dómine.

O remus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custodi : quos per lignum sanctæ Crucis redimere dignatus es.

COMMEMORATIONES
 Communes, sive Suffragia
 Sanctorum.

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesperas, & Laudes, *Añã.* Sancta Maria, succurre miseris, juva pusillanimes, réfove flebiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu : sentiant omnes tuum juvâmen, quicumque celebrant tuam sanctam commemoratióem. **V.** Ora pro nobis sancta Dei genitrix. *R.* Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

O remus. Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Dómine Deus perpétua mentis & corpore sanitáte gaudere : & gloriósa beatæ Mariæ semper virginis intercessióne, à præsentí liberári tristitia, & æterna perfrui lætitia.

De

De Apostolis. Ad Vesperas, Añã. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine. *ψ* Constitués eos príncipes super omnem terram. *℞* Mémores erunt nóminti tui Dñe.

Ad Laudes, Antiphona. Gloríosi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. *ψ* In omnem terram exiit sonus eórum. *℞*. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulátem in fluctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóstolam ejus Paulum tertio naufragátem de profundo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono vel Titulari Ecclesie fiat comem. consuera ante vel post Commemorationes prædictas, pro dignitate illius: & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, & Laudes, Añã. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. *ψ* Fiat pax in virtúte tua. *℞* Et abundantia in túrribus tuis.

Orémus. *Oratio.*

Deus, à quo sancta desideria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam,

quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis tuis dedita, & hóstiũ sublata formidine, tẽpota sint tua protectiõne tranquilla. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

℞. Amen. *ψ*. Dóminus vobiscum. *℞*. Et cum spíritu tuo. *Vers.* Benedicámus Dómino. *℞*. Deo grátias. *ψ*. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *℞*. Amen.

Deinde dicitur secretò. *Pater noster.*

Sic terminatur Officiũ ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu Suffragia, dicantur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Dupli- bus, & infra Octavas.

Quando dicitur Officiũ beatæ Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

In seriali Officio ante Commemorationes de sancta Maria, & de Apostolis, primò fit commemoratio de Cruce, quæ habetur supra. 148.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit *Vers.* Jube domne benedicere. *Benedictio.* Noctem quietam, & finem perfectum concédat nobis Dóminus omnipotens. *℞*. Amen.

Lectio brevis. **1. Petr. 5. c.**

Fratres, Sobrii estote, & vigilate: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quærens quem devoret: cui resistite fortes in fide. Tu autem Domine miserere nobis.

R. Deo gratias.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. R. Qui fecit cælum & terram. Pater noster. dicitur totum secretò.

Deinde fit Confessio communis alternatim, ut supra, ad Primam. fol. 26.

Et facta Absolutione, dicitur V.

Converte nos Deus salutaris noster. R. Et averte iram tuam à nobis. V. Deus in adjutorium meum intende. R. Domine ad adjuvandum me festina. Gloria Patri, & Filio. Sicut erat in principio. Ant. Miserere. Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Ubi hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Et nascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino. *

Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam,

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me. Psalmus 30.

Nte Domine speravi, non confundar in æternum: * in justitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem; & in domum refugij, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, & refugium meum es tu: * & propter nomen tuum deduces me, & enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: *

quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me Domine Deus veritatis.

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicet

Dómino: Suscéptor meus
& refúgium meum: *
In me sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de
manu venantium, * & à
serbo áspero.

Capalis suis obumbrábit ti-
bi: * & sub pennis ejus sperábis.
Scuto circumdabit te veritas
ejus: * non timébis à timóre
noctúrno.

A sagitta volánte in die, à
negócio perambulánte in té-
nebris, * ab incúrtu, & dæ-
mónio meridiáno.

Cadent à latere tuo mille, & de-
cem millia à dextris tuis: * ad te
autem non appropinquábit.

Veruntamen óculis tuis con-
siderábis: * & retributiómem
peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes
mea: * altíssimam posuisti re-
fúgium tuum.

Non accédet ad te malum: *
& flagellum non appropin-
quábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis man-
dávít de te: * ut custódiant te
in ómnibus viis tuis.

In manibus portábunt te: * ne
fortè offéndas ad lapidem pe-
dem tuum.

Super aspídem & basilíscum
ambulábis: * & concultábis
leónem & draconem.

Quóniam in me sperávit, li-
berábo eum: * prótegam
eum, quóniam cognóvit no-
men meum.

Clamábit ad me, & ego exáu-
diam eum: * cum ipso sum in
tribulatióne: erípíam eum &
glorificábo eum.

In longitúdine diérum replébo
eum: * & ostendam illi salutá-
re meum. *Psalmus 133.*

Ecce nunc benedicite Dó-
minum, * omnes servi
Dómini:

Qui státis in dómo Dómini, *
in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus
vestras in sancta, * & bene-
dicite Dóminum.

Benedicat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cælum &
terram.

Ana. Misere mihi Dómine,
& exáudi oratiómem meam.

Hymnus.

Telucis ante términum
Rerum Créator póscimus;

Ut pro tua cleméntia

Sis præsul & custódi.

Procul recédant sómnia,

Et nóctium phantásmata;

Hostémque nostrum cómpri-
me,

Ne polluantur córpora.

P. ræsta, Pater piíssime,

Patríque compar Unice,

Cum Spírítu Paráclito

Regnans per omne sæculum.

Amen.

Capitulum. Jerem. 17. 6.

Tu autem in nobis es Dó-
mine, & nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos, ne derelinquas

nos Dómine Deus noster.
 R. Deo grátias.

R. b. In manus tuas Dómine,
 * Comméndo spíritum meum.

In manus. *Ps.* Redemísti nos
 Dómine Deus veritátis. Com-
 méndo. Glória Patri. In ma-
 nus. *Ps.* Custódi nos Dómine
 ut pupillam óculi. R. Sub
 umbra alárum tuárum prótege
 nos.

Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis *Luc. 2. e*

Nunc dimíttis servum
 tuum Dómine, * secún-
 dum verbum tuum in pace :
 Quia vidérunt óculi mei *
 Salutare tuum.

Quod parásti * ante fáciem
 ómnium populórum ;
 Lumen ad revelatióhem Gén-
 tium, * & glóriam plebis tuæ
 Israël.

Glória Patri, & Fílio.

Añã. Salva nos Dómine vigi-
 lantes, custódi nos dormiéntes :
 ut vigilémus cum Christo, &
 requiescámus in pace.

Sequentes Preces semper di-
 cuntur, præterquam in Officio
 Duplici, & infra Octavas.

Kyrie eléison. Christe
 eléison. Kyrie eléison.
 Pater noster. secretò, *Ps.* Et
 ne nos indúcas in tentatióhem.

R. Sed libera nos à malo.

Credo in Deum. secretò.

Ps. Carnis resurrectiõem.

R. Vitam ætérnam, Amen.

Ps. Benedictus es Dómine

Deus patrum nostrórum. R. Et
 laudábilis & gloriósus in sæ-
 cula. *Ps.* Benedicámus Patrem

& Fílium cum sancto Spíritu.

R. Laudémus, & superexalté-
 mus eum in sæcula. *Ps.* Bene-

díctus es Dómine in firma-
 ménto cæli. R. Et laudábilis,

& gloriósus, & superexaltátus
 in sæcula. *Ps.* Benedícat & cu-

stódiat nos omnípotens & mi-
 sérícors Dóminus. R. Amen.

Ps. Dignáre Dómine nocte
 ista. R. Sine peccáto nos cu-

stodíre. *Ps.* Misérere nostri
 Dómine. R. Misérere nostri.

Ps. Fiat misericórdia tua Dó-
 mine super nos. R. Quemád-

modum sperávimus in te.
Ps. Dómine exáudi oratióhem

meam. R. Et clamor meus ad
 te véniat. *Ps.* Dóminus vobí-

scum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Visita, quæsumus Dómi-
 ne, habitatióhem istam,

& omnes insídias inimíci ab
 ea longè repélle : Angeli tui

sancti hábitent in ea, qui nos
 in pace custódiant : & benedi-

ctio tua sit super nos semper.
 Per Dóminum nostrum.

Ps. Dóminus vobíscum. R. Et
 cum spíritu tuo. *Ps.* Benedi-

cámus Dómino. R. Deo grá-
 tias. Benedíctio Benedícat,

& custódiat nos omnípotens
 & misérícors Dóminus, Pa-

ter, & Fílius, & Spíritus san-
 ctus. R. Amen.

non dicitur, *Fidélium*
e, sed immediatè dicitur
eius Antiphona.

À primis Vesperis festi Tri-
nitatis, usque ad Nonam Sab-
bati ante Adventum. Anti-
phona.

Salve Regina, mater mise-
ricordiae, vita, dulcedo, &
spes nostra salve. Ad te clamâ-
mus exules, filij Hevæ. Ad te
suspirâmus geméntes & flen-
tes in hac lacrymârum valle.
Eja ergo advocâta nostra, illos
tuos misericórdes óculos ad
nos convérte. Et Jesum bene-
dictum fructum ventris tui,
nobis post hoc exilium ostén-
de. O clemens, ô pia, ô dul-
cis virgo Maria.

Vers. Ora pro nobis sancta
Dei génitrix. *rs.* Ut digni
efficiâmur. *promissionibus*
Christi.

Oratio.

OMnipotens sempitèrne
Deus, qui gloriósæ vir-
ginis matris Mariæ corpus &
animam, ut dignum Filij tui
habitâculum éffici mererêtur,
Spíritu sancto cooperânte præ-
parâsti: da, ut cujus comite-
moratione lætâmur, ejus pia
intercessiône ab instantibus
malis, & à morte perpétua li-
berêmur. Per eúndem Chri-
stum Dóminum nostrum.

rs. Amen.

vs. Divinum auxilium máneat
semper nobiscum. *rs.* Amen.

Deinde dicitur secreto, *ra-*
ter noster, Ave Maria, &
Credo.

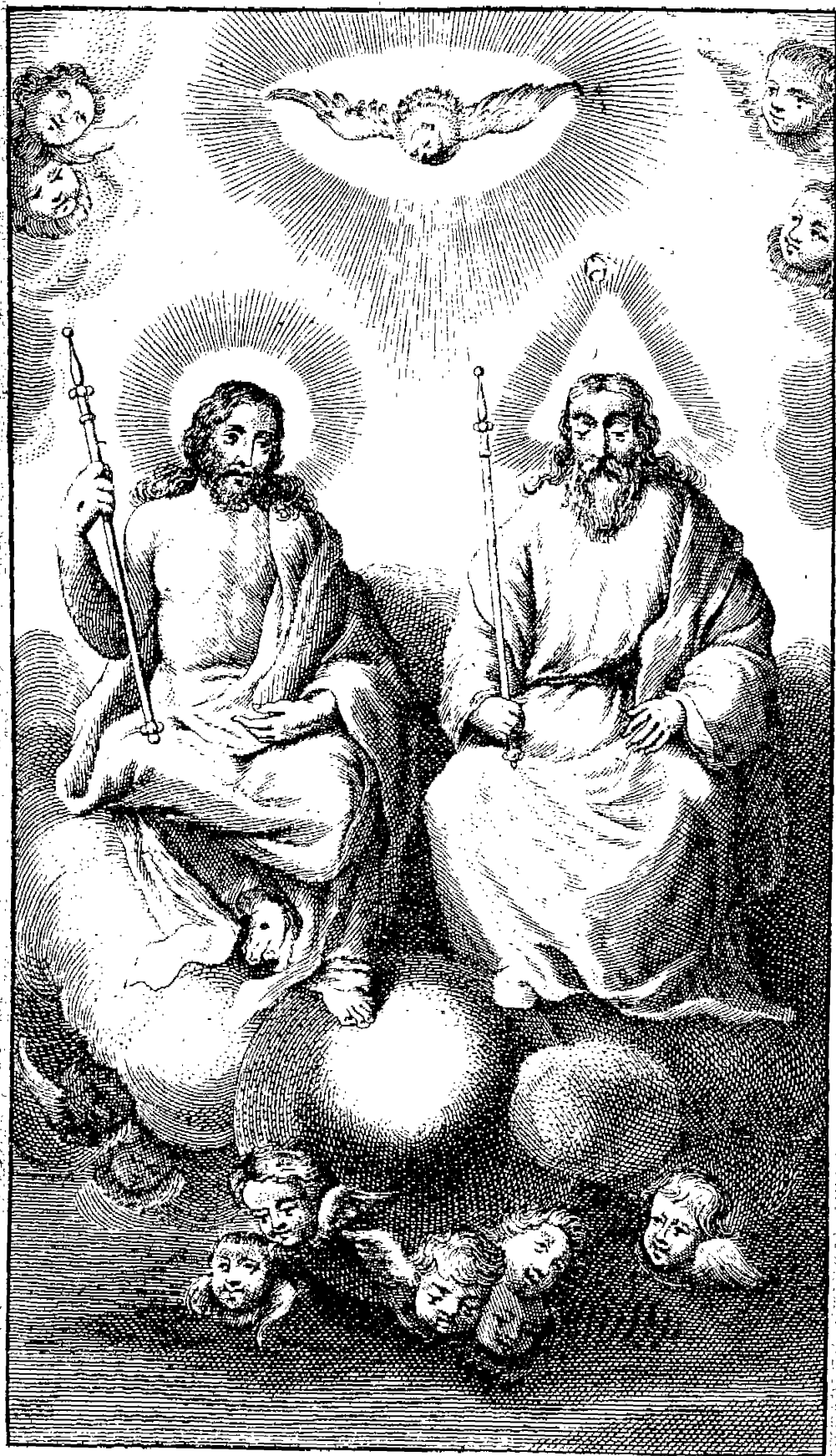
Sic dicitur Completorium
per Annum.

Si post Completorium im-
mediatè sequatur Matutinum
tunc bis dicatur, *pater noster.*
Ave Maria. & Credo. quia
Completorium, quod est finis
Officij, sic terminari debet, &
ante Matutinum iterum repe-
titur pro principio Officij se-
quentis diei.

Antiphona prædicta dicitur
etiam in fine Laudum, quando
discedendum est à Choro: sed
si immediatè post Matutinum
subsequatur Prima, vel alia
Hora, dicitur in fine ultimæ
Horæ, ita ut dicatur semper,
quando terminata aliqua Ho-
ra discedendum est à Choro:
& tunc post *vs.* *Fidélium ani-*
mæ, & Pater noster. secreto,
dicitur *vs.* *Dóminus det nobis*
suam pacem. rs. *Et vitam*
ætérnam, Amen.

Deinde prædicta Antipho-
na: & in fine, *Divinum au-*
xilium máneat semper nobi-
scum. rs. *Amen.*

Extra Chorum autem di-
citur in fine Laudum, si tunc
terminandum sit Officium:
alioquin in fine ultimæ Ho-
ræ. Post alias vero Horas,
quando terminatur Officium,
dicitur tantum, *Pater noster.*
secreto.

255

P R O P R I U M D E T E M P O R E .

Pars Aestiva.

I N F E S T O S S . T R I N I T A T I S .

A D V E S P E R A S .

Antiphona. Glória tibi Trínitas, cum reliquis de Laudibus. 165. Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica. 127. & loco ultimi, Psalmus 116.

L Audáte Dóminum omnes Gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * & veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri, & Fílio:

Capitulum.

Rom 11 d

Altitúdo divitiárum sapiéntiæ, & sciéntiæ Dei : quàm incomprehensibília sunt iudicia ejus, & investigábiles viæ ejus ! **Hymnus.**

J Am sol recédit igneus ;
J Tu lux perénis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infunde amórem cordibus.
T e manè laudum cármine,
T e deprecámur véspere ;
Dignéris, ut Te supplices
Laudémus inter Cælites.

P atri, simúlque Fílio,
Tibique sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Benedicámus Patrem & Fílium cum sancto Spíritu.
R. Laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.

Grátias tibi Deus, grátias tibi vera & una Trínitas, una & summa Déitas, sancta & una Unitas.

Oratio.

O Mnípotens sempitérne Deus, qui dedísti famulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem : quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum.

Et sic commemor. Dominicæ primæ post Pentecosten ut sequitur. Antiph. Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. **V.** Vespertína oratio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descé-

G 6 descé-

descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio,

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatióibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxiliúm gratiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actiône placeámus. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.

Deum verum, unum in Trinitate, & Trinitatem in Unitate,* Veníte adorémus. Psalmus. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchiná,
Unius & substántiæ
Trinúsque persónis Deus:
Da dexteram surgéntibus,
Exúrgat ut mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Deo Patri sit glória,
Natôque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

In primo Nocturno, Añna.

Adésto unus Deus omnípotens,
Pater, Fílius, & Spíritus sanctus.

Psalmus 8.

Domine Dóminus noster,* quàm admirabile est nomen tuum in univérfa terra!
Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos,* ut déstruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum:* lunam & stellas, quæ tui fundásti. Quid est homo, quòd memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulò minùs ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus,* oves & boves univérfas, insuper & pecora campi; Vólucres cæli, & pisces maris,* qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,* quàm admirabile est nomen tuum in univérfa terra!

Antiphona. Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus sanctus.

Antiphona. Te unum in substántia, Trinitatem in persónis confitémur.

Psalmus 18.

Cæli enarrant glóriam Dei,* & ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum. Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquelæ, neque sermónes,* quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus

nus eorum: * & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo: Exultavit ut gigas ad currendam viam, * à summo cælo egressio ejus:

Et occursum ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Domini immaculata convertens animas: * testimonium Domini fidele, sapientiam præstans parvulis.

Justitiæ Domini rectæ, lætificantes corda: * præceptum Domini lucidum, illuminans oculos.

Timor Domini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * judicia Domini vera, justificata in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiosum multum: * & dulciora super mel & favum.

Et enim servus tuus custodit ea, * in custodiendis illis retributio multa.

Delicta quis intelligit: ab occultis meis munda me: * & ab alienis parce servo tuo.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero: * & emundabor à delicto máximo.

Et erunt ut complacent eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Domine adjutor meus, * redemptor meus.

Antiphona. Te unum in substantia, Trinitatem in personis confitemur.

Ant. Te semper idem esse, vivere, & intelligere, profitemur.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plentudo ejus: * orbis terrarum, & universi qui habitant in eo. Quia ipse super maria fundavit eum: * & super flumina præparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus & mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem à Domino: * & misericordiam à Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis & potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, & elevamini portæ æternales: * & introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Te semper idem esse, vivere,

vere, & intelligere, profitemur.
 V. Benedicamus Patrem & Filium cum sancto Spiritu.
 R. Laudemus & superexaltemus eum in sacula. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. V. Jube domine. Benedictio. Benedictiōne perpētua.

De Isaia Propheta.

Lectio j. Cap. 6.

IN anno quo mortuus est rex Ozias, vidi Dominum sedentem super solium excelsum & elevatum: & ea quæ sub ipso erant, replēbant templum. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ alteri: duabus velabant faciem ejus, & duabus velabant pedes ejus, & duabus volabant. Et clamabant alter ad alterum, & dicebant: Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloria ejus. Et commōta sunt superliminaria cārdinum à voce clamantis, & domus replēta est fumo.

R. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum & elevatum, & plena erat omnis terra majestāte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replēbant templum. V. Seraphim stabant super illud: sex alæ uni, & sex alæ alteri. Et. Benedictio. Unigenitus Dei Filius. Lectio ij.

ET dixi: Væ mihi, quia tæcui, quia vir pollūsus labiis ego sum, & in medio pō-

puli pollūta labia habentis: ego habito, & Regem Dominum exercituum vidi oculis meis. Et volavit ad me unus de Seraphim, & in manu ejus calculus, quem forcipe tulerat de altari. Et tetigit os meum, & dixit: Ecce tetigit hoc labia tua, & auferetur iniquitas tua, & peccatum tuum mundabitur. Et audivi vocem Domini dicentis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.

R. Benedictus Dominus Deus Israël, qui facit mirabilia magna solus: * Et benedictum nomen majestatis ejus in æternum. V. Replebitur majestāte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedictum. Benedictio. Spiritus sancti grātia.

Lectio iij.

ET dixit: Vade, & dices populo huic: Audite audientes, & nolite intelligere: & videte visionem, & nolite cognoscere. Excæca cor populi hujus, & aures ejus aggravat: & oculos ejus claudet: ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum. Et dixi: Usquequò Domine? Et dixit: Donec desolentur civitates absque habitatore, & domus sine homine, & terra relinquetur deserta. Et longè faciet Dominus homines, & multiplicabitur

bitur quæ derelicta fuerat in medio terræ.

R. Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus:

* Et metuant eum omnes fines terræ. *ψ.* Deus misereatur nostri, & benedicat nos Deus. Et metuant. Gloria Patri. Et

In secundo Nocturno, Añã.

Te invocamus, te laudamus, te adoramus, ô beata Trinitas.

Psalmus 46.

OMnes Gentes plaudite manibus: * jubilâte Deo in voce exultationis.

Quoniam Dominus excelsus, terribilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjêcit populos nobis, * & Gentes sub pedibus nostris.

E legit nobis hereditatẽ suam, * spẽciem Jacob, quam dilẽxit.

Ascendit Deus in jubilo, * & Dominus in voce tubæ.

Psallite Deo nostro, psallite: * Psallite Regi nostro, psallite.

Quoniam Rex omnis terræ Deus: * psallite sapiẽter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Principes populõrum congregati sunt cum Deo Abraham: * quoniam dii fortes terræ, vehementer elevati sunt.

Antiphona. Te invocamus, te laudamus, te adoramus, ô beata Trinitas:

Antiphona, Spes nostra, salus

nostra, honor noster, ô beata Trinitas.

Psalmus 47.

MAgnus Dominus, & laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundatur exultatione universæ terræ mons Sion, * latera Aquilonis, civitas Regis magni. Deus in domibus ejus cognoscetur, * cum suscipiet eam.

Quoniam ecce reges terræ congregati sunt: * conveniunt in unum.

Ipsi videntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehendit eos.

Ibi dolores ut parturientis, * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.

Sicut audivimus, sic vidimus in civitate Domini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundavit eam in æternum.

Uscẽpimus Deus misericordiam tuam, * in medio templi tui.

Secundum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætetur mons Sion, & exultent filiae Judæ, * propter judicia tua Domine.

Circumdante Sion, & completimini eam: * narrate in turribus ejus.

Ponite corda vestra in virtute ejus: * & distribuite domos.

mos ejus, ut enarrētis in progenie altera.

Quoniam hic est Deus, Deus noster in ætèrnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Añã. Spes nostra, salus nostra, honor noster, ô beata Trinitas.

Añã. Libera nos, salva nos, vivifica nos, ô beata Trinitas.

Psalmus 71.

Deus judicium tuum regida: * & justitiam tuam filio regis:

Judicare pópulum tuum in justitia, * & páuperes tuos in judicio.

Uscípiant montes pacem pópulo, * & colles justitiam.

Judicabit páuperes pópuli, & salvos faciet filios páuperum: * & humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, & ante lunam, * in generatiõne & generatiõnem.

Descendet sicut pluvia in velus: * & sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in dièbus ejus justitia, & abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur à mari usque ad mare; * & à flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo pròcident Æthiopes: * & inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis & insulæ munerera offerent: * reges Arabum & Saba dona adducent;

Et adorabunt eam omnes reges terræ: * omnes Gentes fervient ei:

Quia liberabit páuperem à potèntè; * & páuperem, cui non erat adjutor.

Parcet páuperi & inopi: * & animas páuperum salvas faciet.

Ex usuris & iniquitate redimet animas eorum: * & honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, & dabitur ei de auro Arabiæ, & adorabunt de ipso semper: * tota die benedicent ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextollitur super Líbanum fructus ejus: * & florèbunt de civitate sicut scenum terræ.

Sit nomen ejus benedictum in sæcula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in ætèrnum: * & replebitur majestàte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Antiphona. Libera nos, salva nos, vivifica nos, ô beata Trinitas. *ψ*. Benedictus es Dómine in firmamento cæli. *℞*. Et laudabilis & gloriósus in sæcula. ater noster. Absolutio. *℞*. Ipsius pietas. *ψ*. Jube dona-

domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Ex libro sancti Fulgentij Episcopi, de fide ad Petrum.

Inter Opera Augustini, tom. 3.

Lectio iv.

Fides, quam sancti Patriarchæ atque Prophætæ ante incarnationem Filij Dei divinitus accepérunt, quam etiam sancti Apóstoli ab ipso Domino in carne pósito audierunt, & Spíritus sancti magisterio instructi non solum sermone prædicaverunt, verum etiam ad instructionem saluberrimam posterorum scriptis suis inditam reliquerunt, unum Deum prædicat Trinitatem, id est, Patrem, & Filium, & Spíritum sanctum. Sed Trinitas vera non esset, si una eademque persóna diceretur Pater & Filius & Spíritus sanctus.

R. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabilia. *V.* Notam fecisti in pópulis virtutem tuam, redemisti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es Deus. Benedicti: Christus perpétuæ.

Lectio v.

SI enim, sicut est Patris & Filij & Spíritus sancti una substantia, sic esset una persóna: nihil omnino esset, in quo veraciter Trinitas diceretur. Rursus quidem Trinitas esset vera, sed unus Deus Trinitas ipsa non esset, si quemádmó-

dum Pater, & Filius, & Spíritus sanctus personarum sunt ab invicem proprietate distincti, sic fuissent naturarum quoque diversitate discreti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitate, non solum quod unus Deus est, sed etiam quod Trinitas est, naturaliter verum est: propterea ipse verus Deus in personis Trinitas est, & in una natura unus est.

R. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiarum actio in sæcula sempiterna, * O beata Trinitas. *V.* Et benedictum nomen glóriæ tuæ sanctum & laudabile, & superexaltatum in sæcula. O beata. Benedictio. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Per hanc unitatem naturalem totus Pater in Filio, & Spíritu sancto est, totus Filius in Patre, & Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre, & Filio. Nullus horum extra quemlibet ipsorum est: quia nemo alium aut præcédit æternitate, aut excédit magnitudine, aut superat potestate: quia nec Filio, nec Spíritu sancto, quantum ad naturæ divinae unitatem pertinet, aut anterior, aut major Pater est: nec Filij æternitas, atque immensitas, velut anterior, aut major, Spíritus sancti immensitatem, æternitatemque aut præcédere, aut excédere naturaliter potest.

R. Ma

Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. **V.** Magnus Dóminus, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est finis. Et sapiéntiæ. Glória Patri. Et sapiéntiæ.

In tertio Nocturno, Aña. Charitas Pater est, grátia Fílius, communicatio Spíritus sanctus, ô beáta Trinitas.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in omnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dij Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificentia in sanctificatióne ejus.

Afferte Dómino pátriæ Géntium, afferte Dómino glóriam & honórem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tollite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur à facie ejus univérsta terra: * dicite in Géntibus.

Quia Dóminus regnâvit.

Et tenim corrêxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicâbit pópulos in æquitáte.

Lætentur cæli, & exúlet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia lígna silvârum à facie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicâre terram.

Judicâbit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritate sua.

Antiphona. Charitas Pater est, grátia Fílius, comunicatio Spíritus sanctus, ô beáta Trinitas.

Antiphona. Verax est Pater, veritas Fílius, veritas Spíritus sanctus, ô beáta Trinitas.

Psalmus 96.

Dominus regnâvit, exúlet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circúitu ejus: * justítia, & judicium corrêctio sedis ejus.

Ignis ante ípsum præcêdet, * & inflammâbit in circúitu inimicos ejus.

Fluxerunt súlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie Dómini: * à facie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam

nam ejus : * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes , qui adorant sculptília : * & qui gloriántur in simulácris suis.

A doráte eum omnes Angeli ejus : * audivit , ● lætata est Sion.

Et exultavérunt filiaè Judæ , * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altísimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum , odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum , de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo , * & rectis corde lætítia.

Lætámmini justí in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Antiphona. Verax est Pater , véritas Fílius , véritas Spíritus sanctus , ó beáta Trínitas.

Antiphona. Pater & Fílius & Spíritus sanctus una substántia est , ó beáta Trínitas.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera ejus , * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum : * in conspéctu Génitium revelavit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ

suæ , * & veritátis suæ dómni Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra : * cantáte , & exultáte , & psállite.

Psállite Dómino in cithara , in cithara & voce psalmi : * in tubis ductílibus , & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini : * moveátur mare , & plenitúdo ejus ; orbis terrarum , & qui hábitant in eo.

Flámina plaudent manu , simul montes exultabunt à conspéctu Dómini : * quóniam venit judicare terram.

Judicábit orbem terrarum in justítia , * & pópulos in æquitate.

Ant. Pater & Fílius & Spíritus sanctus una substántia est , ó beáta Trínitas. ✠ Verbo Dómini cæli firmati sunt. ✠ Et spírítu oris ejus omnis virtus eórum. Pater noster. Abolitio. A vinculis. ✠ Jube domne. Benedictio. Euangélica lectio.

Lectio sancti Euangélij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 18. d

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis : Data est mihi omnis potéstas in cælo , & in terra. Eúntes ergo docéte omnes gentes , baptizántes eos in nómine Patris , & Fílij , & Spíritus sancti. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Gregorij
Nazianzeni.

*In Tractatu de Fide, post
initium.*

Quis Catholicorum igno-
rat, Patrem verè esse
Patrem, Filium verè
Filium, & Spiritum sanctum
verè esse Spiritum sanctum?
sicut ipse Dominus ad Aposto-
los suos dicit: Euntes baptizate
omnes Gentes in nomine
Patris, & Filij, & Spiritus san-
cti. Hæc est perfectæ Trinitas
in unitate consistens, quam sci-
licet unus substantiæ profitemur.
Non enim nos secundum
corporum conditionem, divi-
sionem in Deo facimus: sed se-
cundum divinæ naturæ po-
tentiæ, quæ in materia non
est, & nominum personas verè
constare credimus, & unitatem
divinitatis esse testamur.

Et Benedicamus Patrem &
Filium cum sancto Spiritu:

* Laudemus & superexalté-
mus eum in sæcula. *ψ* Benedi-
ctus es Domine in firmamen-
to cæli, & laudabilis & gloriô-
sus in sæcula. Laudemus. Be-
nedictio. Divinum auxilium.

Lectio viij.

NEc extensionem partis
alicujus ex parte, ut qui-
dam putaverunt, Dei Filium
dicimus: nec verbum sine re,
velut sonum vocis accipimus:
sed tria nomina, & tres persô-
nas, unius esse essentia, unius

majestatis, atque potentia cre-
dimus. Et ideo unum Deum
confitemur: quia unitas maje-
statis, plurimum vocabulo deos
prohibet appellari. Denique
Patrem & Filium catholicè
nominamus: duos autem Deos
dicere, nec possumus, nec
debemus. Non quod Filius
Dei Deus non sit, immò ve-
rus Deus de Deo vero: sed
quia non aliunde, quam de
ipso uno Patre, Dei Filium no-
vimus, perinde unum Deum
dicimus. Hoc enim Propheta,
hoc Apostoli tradiderunt:
hoc ipse Dominus docuit,
cum dicit: Ego & Pater unum
sumus. Unum ad unitatem di-
vinitatis, ut dixi, refert: sumus
autem, personis assignat.

Resp. Duo Seraphim clamá-
bant alter ad alterum: *San-
ctus, sanctus, sanctus, Domi-
nus Deus Sabaoth: *Plena
est omnis terra gloria ejus.

ψ Tres sunt qui testimonium
dant in cælo, Pater, Verbum,
& Spiritus sanctus: & hi tres
unum sunt. Sanctus. Gloria
Patri. Plena est. Benedi-
ctio. Per Evangelica dicta.

*Lectio sancti Evangelij se-
cundum Lucam.*

Lectio ix. Cap. 6. e

N illo tempore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Estote
misericordes, sicut & Pa-
ter vester misericors est. Et
reliqua.

Homii-

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Sermone 15 in Euangelium
Matthai, de Verbis
Domini, post
initium.

Duo sunt opera misericordiae, quae nos liberant, quae breviter ipse Dominus posuit in Euangelio: Dimittite, & dimittetur vobis: Date, & dabitur vobis. Dimittite, & dimittetur vobis, ad ignoscendum pertinet: Date, & dabitur vobis, ad praestandum beneficium pertinet. Quod ait de ignoscendo, & tu vis tibi ignosci, quod peccas, & habes alium cui tu possis ignoscere. Rursus, quod pertinet adtribuendum beneficium, petit te mendicus, & tu es Dei mendicus. Omnes enim quando oramus, mendici Dei sumus, ante januam magni patrisfamilias stamus, immo & prosternimur, supplices ingemiscimus, aliquid volentes accipere: & ipsum aliquid, ipse Deus est. Quid a te petit mendicus? Panem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de caelo descendendi? Ignosci vobis vultis, ignoscite: Remittite, & remittetur vobis. Accipere vultis: date, & dabitur vobis.

Te Deum laudamus, 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Aña.

Gloria tibi Trinitas aequalis, una Deitas, & ante omnia saecula, & nunc & in perpetuum. Psalmus. Dominus regnavit cum reliquis, 16. Antiphona. Laus & perennis gloria Deo Patri, & Filio, sancto simul Paraclito, in saeculorum saecula. Antiph. Gloria laudis resonet in ore omnium Patri, genitæque Proli, Spiritui sancto pariter resultat laude perenni. Antiph. Laus Deo Patri, parique Proli, & tibi sancte studio perenni Spiritus, nostro resonet ab ore omne per ævum. Antiph. Ex quo omnia, per quem omnia, in quo omnia: ipsi gloria in saecula.

Capitulum. Rom. 11. d

O Altitudo divitiarum sapientia, & scientiae Dei: quam incomprehensibilia sunt iudicia eius, & investigabiles viae eius.

Hymnus.

TU Trinitatis Unitas,
Orbem potenter quæ regis,
Attende laudis canticum,
Quod excubantes psallimus.
Ortus resulget lucifer,
Præitque solem nuntius:
Cadunt tenæbrae noctium:
Lux sancta nos illuminet.
Deo Patri sit gloria,
Ejusque soli Filio,

Cum

Cum Spirítu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum.

Amen.

ψ. Benedicámus Patrem &
Fílium cum sancto Spirítu.

℞. Laudémus & superexaltémus eum in sæcula.

Ad Benedictus, Antiphona.
Benedícta sit sancta creatrix &
gubernatrix ómnium, sancta
& indivídua Trinitas, nunc, &
semper, & per infinita sæcula
sæculórum.

Oratio.

OMnípotens sempitérne
Deus, qui dedísti famú-
lis tuis in confessióne veræ fi-
dei, æternæ Trinitatis glóriam
agnóscere, & in poténtia ma-
jestátis adoráre Unitátem :
quæsumus, ut ejúsdem fidei fir-
mitáte, ab ómnibus semper
muniámur advérsis. Per Dó-
minum nostrum.

Et fit commemoratio Do-
minicæ, Antiphona, Estóte er-
go misericórdes, sicut & Pater
vester misericors est, dicit Dó-
minus. ψ. Dóminus regnâvit,
decórem induit. ℞. Induit
Dóminus fortitudinem, &
præcinxit se virtúte.

Oratio.

DEus in te sperántium for-
títudo, adésto propítius
invocatióibus nostris : &
quia sine te nihil potest mor-
talis infirmitas, præsta auxí-
lium grátie tuæ ; ut in exe-
quéndis mandátis tuis, & vo-

luntáte tibi & actióne placeá-
mus. Per Dóminum.

Ad Primam, Psalini ut in
festo Duplici, cum Symbolo
S. Athanasii.

Ad Tertiam, Antiphona.
Laus & perénis glória. Capi-
tulum. O altitúdo. ut sup. 165.
℞. breve Benedicámus Patrem
& Fílium, * Cum sancto Spí-
ritu. Benedicámus. ψ. Laudé-
mus & superexaltémus eum in
sæcula. Cum sancto. Glória
Patri. Benedicámus. ψ. Bene-
dictus es Dómine in firma-
ménto cæli. ℞. Et laudábilis
& gloriósus in sæcula.

Ad Sextam, Antiphona.
Glória laudis.

Capitulum. 2. Cor. 13. d

GRátia Dómini nostri Je-
su Christi, & charitas Dei,
& communicatio sancti Spí-
ritus sit cum ómnibus nobis.
Amen.

℞. breve. Benedictus es Dó-
mine, * In firmaménto cæli.
Benedictus. ψ. Et laudábilis
& gloriósus in sæcula. In fir-
maménto. Glória Patri. Be-
nedictus. ψ. Verbo Dómini
cæli firmáti sunt. ℞. Et spírítu
oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Novam, Antiphona.
Ex quo ómnia.

Capitulum. 1. Ioan. 5. b

TRes sunt qui testimó-
nium dant in cælo : Pa-
ter, Verbum, & Spírítus san-
ctus : & hi tres unum sunt.

℞. breve.

R. breve. Verbo Dómini,
* Cæli firmati sunt. Verbo.
ψ. Et spiritu oris ejus, omnis
virtus eorum. Cæli. **G**loria
Patri. Verbo. ψ. Sit nomen
Dómini benedictum. **R.** Ex
hoc nunc & usque in sæcu-
lum.

Ad Vesperas, Antiphona.
Gloria tibi Trinitas. cum re-
liquis ut supra in Laudib. 165.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum
reliquis de Dominica. 127.

Capitulum. Rom. 11 d

O Altitudo divitiarum sa-
piéntiæ, & scientiæ Dei:
quàm incomprehensibilia sunt
judicia ejus, & investigabiles
viæ ejus.

Hymnus.

Iam sol recedit igneus;
Tu lux perennis Unitas,
Nostris, beata Trinitas,
Infunde amorem cordibus.
Te manè laudum carmine,
Te deprecamur vespere;
Digneris, ut resupplices
Laudemus inter Cælites.
Patri, simulque Filio,
Tibi que sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jugiter
Sæclum per omne gloria,
Amen.

ψ. Benedictus es Dómine in
firmamento cæli. **R.** Et lau-
dabilis & gloriosus in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona.
Te Deum Patrem ingénitum,
te filium unigénitum, te Spi-
ritum sanctum Paráclitum, san-

ctam & indivíduam Trinita-
tem, toto corde & ore confite-
mur, laudamus, atque benedi-
cimus: tibi gloria in sæcula.

Oratio.

O Mnipotens sempitérne
Deus, qui dedisti fánulis
tuis in confessiône veræ fidei,
æternæ Trinitatis glóriam
agnóscere, & in poténtia maje-
statis adorâre Unitatem: qua-
sumus, ut ejusdem fidei firmi-
tate, ab ómnibus semper mu-
niámur adversis. Per Dñm.

Pro commemoratione Do-
minicæ Antiph. Nolite judi-
câre, ut non judicemini: in quo
enim iudicio judicaveritis,
judicabimini, dicit Dóminus.
ψ. Dirigatur Dómine oratio
mea. **R.** Sicut incensum in
conspéctu tuo.

Oratio. Deus in te speran-
tium. ut infra.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Psal-
terio, cum Oratióne preceden-
tis Dominicæ.

Oratio.

Deus in te sperantium for-
titudo, adesto propitius
invocatióibus nostris: & quia
sine te nihil potest mortális in-
firmetas, presta auxiliúm grá-
tiæ tuæ, ut in exequendis man-
datis tuis, & voluntate tibi
& actiône placeamus. Per
Dóminum.

Hæc nocte ponuntur libri
Regum, de quibus legitur us-

que

que ad Dominicam primam Augusti: si quid vero de his libris supersit adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.

Lectio j. *Cap. I.*

Fuit vir unus de Ramathaimsóphim, de monte Ephraim, & nomen ejus Elcana, filius Jéroham, filij Eliu, filij Thohu, filij Suph, Ephrathaus: & hábuit duas uxóres, nomen unius Anna, & nomen secundæ Phenénna. Fueruntque Phenénnae filij: Annae autem non erant liberi. Et ascendebat vir ille de civitate sua statutis diébus, ut adoraret & sacrificaret Dómino exercituum in Silo. Erant autem ibi duo filij Heli, Ophni & Phínées, sacerdotes Dómini.

re. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: *v.* Et liberábit vos de manibus inimicórum vestrórum. *v.* Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ij.

Venit ergo dies, & immobilávit Elcana, deditque Phenénnae uxóri suæ, & cunctis filiis ejus, & filiabus partes: Annae autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligebat. Dóminus autem concluserat vulvám ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & ve-

hementér angébat, in tantum, ut exprobráret quòd Dóminus conclusisset vulvám ejus: sicque faciébat per singulos annos, cum redeunte témpore ascenderent ad templum Dómini: & sic provocábat eam. Porro illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quàm decem filij?

re. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: Et unxit me unctiône misericórdiæ suæ. *v.* Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestiae liberávit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Surréxit autem Anna postquam coméderat & biberat in Silo. Et Heli sacerdote sedente super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens largiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercituum, si respiciens videris afflictiónem famulæ tuæ, & recordátus mei fueris, nec oblítus ancillæ tuæ, dederisque servæ tuæ sexum virilem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novacula non ascendet super caput ejus.

re. Dóminus, qui eripuit me de

de ore leonum, & de manu
bestiæ liberavit me, * Ipse me
eripiet de manibus inimicorum
meorum. *Ps.* Misit Deus
misericordiam suam, & veri-
tatem suam: animam meam
eripuit de medio catulorum
leonum. Ipse me eripiet. **G**loria
Patri. Ipse me.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio 1. *Cap. 1. b*

Factum est autem, cum
illa multiplicaret preces
coram Domino, ut Heli
observaret os ejus. Porro Ana
na loquebatur in corde suo,
tantumque labia illius move-
bantur, & vox penitus non
audiebatur. Estimavit ergo
eam Heli temulentam, dixit-
que ei: Usquequò ebria eris?
digeres paulisper vinum, quo
mades. Respondens Anna, Ne-
quâquam, inquit, domine mi:
nam mulier infelix nimis ego
sum: vinumque & omne quod
inebriare potest non bibi, sed
effudi animam meam in con-
spéctu Domini. Ne réputes
ancillam tuam quasi unam de
filiabus Belial: quia ex multi-
tudine doloris & mœroris mei,
locuta sum usque in præsens.
Tunc Heli ait ei: Vade in
pace: & Deus Israël det tibi
petitionem tuam, quam ro-
gasti eum. Et illa dixit: Uti-
nam inveniat ancilla tua grâ-
tiam in oculis tuis.

Partes Æstiva.

R. Percussit Saul mille, &
David decem millia: * Quia
manus Domini erat cum il-
lo: percussit Philisthæum, &
abstulit opprobrium ex Israël.
Ps. Nonne iste est David, de
quo canebant in choro, dicen-
tes: Saul percussit mille, &
David decem millia? Quia.

Lectio 11.

Et abiit mulier in viam
suam, & comedit, vul-
tusque illius non sunt ampliùs
in diversa mutati. Et surrexerunt
mane, & adoraverunt
coram Domino: reversique
sunt, & venerunt in domum
suam Ramatha. Cognovit au-
tem Elcana Annam uxorem
suam: & recordatus est ejus
Dominus. Et factum est post
circulum dierum, concepit
Anna, & peperit filium, vo-
cavitque nomen ejus Samuel:
eò quod à Domino postulasset
eum. Ascendit autem vir ejus
Elcana, & omnis domus ejus,
ut immolaret Domino hô-
stiam solèmnem, & votum
suum, & Anna non ascendit:
dixit enim viro suo: Non
vadam, donec ab lactetur ir-
fans, & ducam eum, ut appa-
reat ante conspéctum Domini,
& maneat ibi jugiter.

R. Montes Gélboë, nec ros,
nec pluvia veniant super vos:
* Ubi ceciderunt fortes Israël.
Ps. Omnes montes, qui estis
in circuitu ejus, visitet Domi-

H

nus:

nus: à Gélboë autem transeat.
Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

ET ait ei Elcana vir suus:
Fac quod bonum tibi videtur, & mane donec ablactes eum: precorque ut impleat Dominus verbum suum. Mansit ergo mulier, & lactavit filium suum, donec amoveret eum à lacte. Et adduxit eum secum, postquam ablactaverat, in vitulis tribus, & tribus modijs farinae, & amphora vini, & adduxit eum ad domum Domini in Silo. Puer autem erat adhuc infans: & immolaverunt vitulum, & obtulerunt puerum Heli. Et ait Anna: Obsecro mi domine, vivit anima tua domine: ego sum illa mulier, quæ steti coram te hic orans Dominum. Pro puero isto oravi, & dedit mihi Dominus petitionem meam, quam postulavi eum. Idcirco & ego commodavi eum Domino cunctis diebus, quibus fuerit commodatus Domino. Et adoraverunt ibi Dominum.

g. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. v. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & re-

quem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.
F E R I A Q U A R T A.
De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 2 c

Porro filij Heli, filij Bélet, nescientes Dominum, neque officium sacerdotum ad populum: sed quicumque immolasset victimam, veniebat puer sacerdotis, dum coquerentur carnes, & habebat fuscinulam tridentem in manu sua, & mittebat eam in lebetem, vel in caldariam, aut in ollam, sive in cacabum: & omne quod levabat fuscinula, tollebat sacerdos sibi. Sic faciebant univèrso Israël venientium in Silo.

g. Peccavi super numerum atene maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli præ multitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. v. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Etiam antequam adoluerent adipem, veniebat puer sacerdotis, & dicebat immolanti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdoti: non enim accipiam à te carnem coctam,

coctam, sed crudam. Dice-
 barque illi immolans: Incen-
 datur primam juxta morem
 hodie adeps, & tolle tibi
 quantumcumque desiderat ani-
 ma tua. Qui respondens ajé-
 bat ei: Nequaquam nunc enim
 dabis, alioquin illam vi.
 Erat ergo peccatum puerorum
 grande nimis coram Domino:
 quia terrahébant homines a
 sacrificio Domini.

Exaudisti Domine oratiõ-
 nem servi tui, ut ædificarem
 templum nomini tuo: * Be-
 nedic., & sanctifica domum
 istam in sempiternam, Deus
 Israël. y. Domine, qui cus-
 todis pactum cum servis tuis
 qui ambulat coram te in toto
 corde suo. Benedic.

Lectio iij.

S Amuel autem ministrabat
 ante faciem Domini, puer
 accinctus ephod lineo. Et tẽ-
 nicam parvam faciebat ei ma-
 ter sua, quam afferébat statutis
 diebus, ascéndens cum viro
 suo, ut immoláret hostiam
 solémnem. Et benedixit Heli
 Elcanæ, & uxóri ejus, dixit-
 que ei: Reddat tibi Dominus
 semen de muliere hac, pro
 scenore quod commodasti Dõ-
 mino. Et abierunt in locum

suum. Visitavit ergo Domi-
 nus Annam, & concépit, &
 péperit tres filios, & duas
 filias: & magnificátus est puer
 Samuel apud Dominum.

R. Audi Domine hymnum,
 & orationem, quam servus
 tuus orat coram te hodie:
 ut sint oculi tui aperti, &
 aures tuæ intentæ, * Super
 domum istam die ac nocte.

y. Respice Domine de san-
 ctuario tuo, & de excélsis
 cælorum habitaculo. Super.
 Gloria Patri. Super.

FERIA QUINTA.

Celebratur Festum Corpo-
 ris Christi.

Si ea die occurrat Festum
 Duplex vel Semiduplex, trans-
 fertur post Octavam: si Sim-
 plex, nulla fit de eo com-
 memoratio.

Infra Octavam non fit de
 festo, nisi fuerit Duplex: Se-
 miduplicia transferuntur post
 Octavam: de Simplicij fit tan-
 tum commemoratio absque
 nona Lectione de eo.

In die Octava non fit nisi
 de Nativitate S. Joannis, & de
 Festo SS. Apostolorum Petri
 & Pauli, vel de alio ex solem-
 nioribus, si occurrat, cum
 commemoratiõne Octavæ.

I N F E S T O C O R P O R I S C H R I S T I.

AD VESPÉRAS.

Antiphona.

SACERDOS IN
æternum Chri-
stus Dóminus
secundum ordi-
nem Melchise-
dech, panem & vinum obtulit.

Psalms 109.

Dixit Dóminus Dómino
meo : * Sede à dextris
meis :

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion : * domi-
nare in medio inimicorum
tuorum.

Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendoribus san-
ctorum : * ex utero ante luci-
ferum genui te.

Juravit Dóminus, & non pœ-
nitēbit eum : * Tu es sacerdos
in æternum secundum ordi-
nem Melchisedech.

Dóminus à dextris tuis, * con-
frēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, im-
plēbit ruinas : * conquassabit
capita in terra multorum.

De torrente in via bibit : *
propterea exaltabit caput.

Antiph. Sacerdos in æternum
Christus Dóminus secundum
ordinem Melchisedech, panem
& vinum obtulit.

Antiph. Misericors Dóminus
escam dedit timētibus se. in
memóriam suorum mirabili-
um. Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine
in toto corde meo ; *
in consilio justorum, & con-
gregatiōe.

Magna ópera Dómini : * ex-
quisita in omnes voluntates
ejus.

Confessio & magnificentia
opus ejus : * & justitia ejus
manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium
suorum, misericors & mise-
ricors Dóminus : * escam dedit
timētibus se.

Memor erit in sæculum tes-
tamenti sui : * virtutem ópe-
rum suorum annuntiabit pó-
pulo suo :

Ut det illis hereditatem gén-
tium : * ópera manuum ejus,
veritas & iudicium.

Fidelia omnia mandata ejus,

confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate & æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, & terribile nomen ejus: * initium sapientie timor Domini.

Intellectus bonus omnibus scientibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Antiphona. Misericors Dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium.

Ant. Calicem salutaris accipiam, & sacrificabo hostiam laudis. Psalmus 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quæ retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam eorum omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors sanctorum ejus.

O Domine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, & nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in

conspectu omnis populi ejus: * in atrijs domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Antiphona. Calicem salutaris accipiam, & sacrificabo hostiam laudis.

Antiphona. Sicut novellæ olivarum, Ecclesie filij sint in circuitu mensæ Domini.

Psalmus 127.

Beatissimi omnes, qui timent Dominum, * qui ambulaverunt in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis: * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

Ece sic benedicetur homo, * qui timet Dominum.

Benedicat tibi Dominus ex Sion: * & videas bona Jerusalem omnibus diebus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

Antiphona. Sicut novellæ olivarum, Ecclesie filij sint in circuitu mensæ Domini.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclesie, frumenti adipesatiat nos Dominus.

Psalmus 147.

Lauda Jerusalem Dominum: * lauda Deum tuum Sion.

Quoniam confortavit feras portarum tuarum: * benedixit filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pacem: * & adipe frumenti satiat te.

Qui emittit eloquium suum terræ: * velociter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nebulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystallam suam sicut buccellas: * ante faciem frigoris ejus quis sustinebit?

Emittet verbum suum, & liquefaciet ea: * stabit spiritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annuntiat verbum suum Jacob: * justitias & judicia sua Israël.

Non fecit taliter omni nationi: * & judicia sua non manifestavit eis.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclesiæ, frumenti adipe satiat nos Dominus.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

FRatres, Ego enim accepi à Domino quod & tradidi vobis, quoniam Dominus Jesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, & gratias agens fregit, & dixit: Accipite & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemorationem.

Hymnus.

PAnge lingua gloriosi Corporis mysterium, Sanguinisque pretiosi,

Quem in mundi pretium Fruetus ventris generosi Rex effudit gentium.

Nobis datus, nobis natus Ex intacta Virgine, Et in mundo conversatus, Sparso verbi semine, Sui moras incolatus Miro clausit ordine.

In supremæ nocte cœnæ Recumbens cum fratribus, Observata lege plenè Cibis in legalibus, Cibum turbæ duodænæ Se dat suis manibus.

Verbum caro, panem verum

Verbo carnem efficit:

Fitque sanguis Christi merum, Et si sensus deficit:

Ad firmandum cor sincerum Sola fides sufficit.

Tantum ergo Sacramentum Veneremur cernui:

Et antiquum documentum Novo cedat ritui:

Praestet fides supplementum Sensuum defectui.

Genitori, Genitôque

Laus & jubilatio, Salus, honor, virtus quoque, Sit & benedictio:

Procedenti ab utroque

Compar sit laudario. Amen.

V. Panem de caelo praestitisti eis; alleluia. R. Omne delectamentum in se habentem, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona:

O quam suavis est Domine

spiritus tuus, qui ut dulcedinem tuam in filios demonstrares, pane suavissimo de caelo praestito, esuriētes reple bonis, fastidiosos divites dimittens inanes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Completorium & per Horas, in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine. Et similiter per totam Octavam. Ad Matutinum, Invitorium, Christum Regem adoramus dominantem Gentibus: * Qui se manducantibus dat spiritus pinguedinem. Psalmus. Venite, exultemus. 1.

Hymnus.

Sacris solemnibus juncta sint gaudia,
Et ex praecordiis sonent praeconia;
Recedant vetera, nova sint omnia,
Corda, voces, & opera.
N octis recolitur cena novissima,
Qua Christus creditur agnum & azyma.

Dedisse fratribus, juxta legitima

Priscis indulta patribus.

Post agnum typicum, expletis epulis,

Corpus Dominicum datum discipulis,

Sic totum omnibus, quod totum singulis,

Ejus fatemur manibus.

Dedit fragilibus Corporis ferculum,

Dedit & tristibus sanguinis poculum,

Dicens, Accipite quod trado vasculum,

Omnes ex eo bibite.

Sic sacrificium istud instituit, Cujus officium committi voluit

Solis Presbyteris, quibus sic congruit,

Ut sumant, & dent ceteris.

Panis Angelicus sit panis hominum;

Dat panis caelicus figuris terminum:

O res mirabilis, manducat Dominum

Pauper, servus, & humilis.

Te trina Deitas unaque poscimus,

Sic nos tu visita, sicut te colimus:

Per tuas semitas duc nos quod tendimus,

Ad lucem, quam inhabitas. Amen.

In primo Nocturno, Añs.
Fructum salutiferam gustandum dedit Dóminus mortis suæ tempore.

Psalmus 1.

BEatus vir, qui non abiit in consilio impiórum, & in via peccatórum non stetit; * & in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et fólium ejus non defluet: * & ómnia quæcúmque faciet prosperabuntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam pulvis, quem próicit ventus à facie terræ.

Idcò non resurgent impij in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Antiphona. Fructum salutiferum gustandum dedit Dóminus mortis suæ tempore.

Antiphona. A fructu fruménti & vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.

Psalmus 4.

CUM invocarem, exaudivit me Deus iustitiarum: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hóminum úsquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & quaritis mendacium?

Et scitote quóniam mirificavit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaudiet me cum clamávero ad eum.

Ira scimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris commungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dormiam, & requiescam,

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. A fructu fruménti & vini multiplicati fideles in pace Christi requiescunt.

Antiphona. Communióne cálicis, quo Deus ipse sumitur, non vitulórum sanguine, congregavit nos Dóminus.

Psalmus 15.

CONSERVA me Dómine, quóniam speravi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

H. 5

San-

Sanctis, qui sunt in terra
ejus, * mirificavit omnes vo-
luntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmita-
tes eorum: * postea accelera-
verunt.

Non congregabo conventus
eorum de sanguinibus: *
nec memor ero nominum eor-
um per labia mea.

Dominus pars hereditatis
meae, & calicis mei: * tu es, qui
restitues hereditatem meam
mihi.

Funes ceciderunt mihi in prae-
claris: * etenim hereditas mea
praecleara est mihi.

Benedicam Dominum, qui
tribuit mihi intellectum: *
insuper & usque ad noctem
increpuerunt me renes mei.

Providebam Dominum in
conspectu meo semper: * quo-
niam a dextris est mihi, ne
commovear.

Propter hoc letatum est cor
meum, & exultavit lingua
mea: * insuper & caro mea
requiescet in spe.

Quoniam non derelinques
animam meam in inferno: *
nec dabis Sanctum tuum vi-
dere corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae,
adimpleris me letitia cum
vultu tuo: * delectationes in
dextera tua usque in finem.

Antiphona. Communione ca-
licis, quo Deus ipse sumi-
tur, non vitulorum sanguine,

congregavit nos Dominus.

V. Panem caeli dedit eis,
alleluia. R. Panem Angelor-
um manducavit homo, al-
leluia.

Pater noster. Absolu-
tio. Exaudi Domine. V. Jube
domne. Benedictio. Benedi-
ctione perpetua.

De Epistola prima beati
Pauli Apostoli ad
Corinthios.

Lectio j. Cap. II. d

Convenientibus vobis in
unum, jam non est Do-
minicam coenam man-
ducare. Unusquisque enim
suam coenam praesumat ad
manducandam. Et alius qui-
dem esurit, alius autem ebrius
est. Numquid domos non
habetis ad manducandum &
bibendum? aut Ecclesiam Dei
contemnitis, & confunditis
eos, qui non habent? Quid
dicam vobis? Laudo vos? in
hoc non laudo.

R. Immolabit haec dum multi-
tudo filiorum Israel ad vespe-
ram Paschae: * Et edent carnes,
& azymos panes. V. Pascha
nostrum immolatus est Chri-
stus: itaque epulemur in azy-
mis sinceritatis & veritatis. Et
edent. Benedictio. Unigeni-
tus Dei Filius.

Lectio ij.

Ego enim accepi a Do-
mino quod & tradidi vo-
bis, quoniam Dominus Jesus
in qua nocte tradebatur, accé-

pit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemoratióem. Similiter & cálicem, postquam cenávit; dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sanguine. Hoc facite quotiescúmque bibétis, in meam commemoratióem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. Comedétis carnes, & saturámini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. *V.* Non Móyses dedit vobis panem de caelo, sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum: Iste est panis. *Benedictio.* Spiritus sancti grátia.

Lectio iij.

ITaque quicumque manducáverit panem hunc, vel biberit cálicem Dómini indignè: reus erit corporis & sanguinis Dómini. Probet autem seipsum homo: & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim manducat & bibit indignè; iudicium sibi manducat & bibit: non dijudicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi & imbecilles, & dormiunt multi. Quod si nosmetipsos dijudicáremus,

non útique iudicáremur. Dum iudicámur autem, à Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit & bibit:

* Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. *V.* Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et ambulávit. *G*loria Patri. Et ambulávit.

In secundo Nocturno, Ant. .

Memor sit Dóminus sacrificij nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat.

Psalmus 19.

EXaudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * próteget te nomen Dei

Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de sancto: * & de Sion tuteátur te.

Memor sit omnis sacrificij tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secundam cor tuum: * & omne consilium tuum confirmet.

Lætábitur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábitur.

Impleat Dóminus omnes petitiones tuas: * nunc cognóvi quómiam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exaudiet illum de caelo sancto suo: * in potentáribus salus dexteræ eius.

H. 6

H. 7

Hi in cūrribus, & hi in equis: * nos autem in nōmine Dōmini Dei nostri invocābimus.

Ipsi obligāti sunt, & ceciderunt: * nos autem surreximus & erecti sumus.

Dōmine saluum fac regem: * & exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Antiph. Memor sit Dōminus sacrificij nostri, & holocaustum nostrum pingue fiat.

Antiph. Parātur nobis mensa Dōmini adversus omnes qui tribulant nos.

Psalmus 32.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit. Super aquam refectiōnis educavit me: * animam meam convertit.

Eduxit me super sēmitas iustitiæ, * propter nomen suum. Nam, & si ambulāvero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, & bāculus tuus, * ipsa me consolāta sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * & calix meus inebrians quā præclarus est!

Et misericordia tua sublequetur me * omnibus diēbus vitæ meæ:

Et ut inhābitem in domo Dōmini, * in longitudinem diērum.

Antiph. Parātur nobis mensa Dōmini adversus omnes qui tribulant nos.

Antiph. In voce exultatiōnis resonent epulantes in mensa Dōmini. **Psalmus 41.**

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum: * ita desiderat anima mea ad te Deus.

S inavit anima mea ad Deum fortem vivum: * quando veniam & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordātus sum, & effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exultatiōnis, & confessiōnis: * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea? * & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum anima mea conturbata est: * propterea memor ero tui de terra Jordānis, & Hermōnium à monte modico.

Abysus abyssum invocat, * in voce cataractarum uarum.

Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dóminus misericórdiam suam, * & nocte cánticum ejus.

A pud me oratio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incêdo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei:

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. In voce exultationis résonent epulantes in mensa Dómini. *ψ.* Cibavit illos ex adipe fruménti, allelúia. *R.* Et de petra, melle saturavit eos, allelúia. Pater noster. Absolutio. *I* pius pietas. *ψ.* Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo Sancti Thomæ Aquinátis.

In Opusculo 57. Lectio iiii.

Immensa divínæ largitátis beneficia, exhibita pópulo Christiáno, inestimabilem ei conferunt dignitatem. Neque enim est, aut fuit aliquando tam grandis natio, quæ habeat deos appropinquantes

sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus siquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, naturam nostram assumpsit, ut hómines Deos faceret factus homo. Et hoc insuper, quod de nostro assumpsit, totum nobis contulit ad salutem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hostiam obtulit Deo Patri: sanguinem suum fudit in pretium simul & lavacrum: ut redempti à miserabili servitute, à peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficij jugis in nobis maneret memória, corpus suum in cibum, & sanguinem suum in potum, sub spécie panis & vini suméndum fidélibus dereliquit.

R. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis & ait: * Accípite, & comedite: hoc est corpus meum. *ψ.* Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite. Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

O Pretiósium & admirándum convivium, salutariferum, & omni suavitate repletum! Quid enim hoc convivio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege

ſed nobis Chriſtus ſumendus proponitur verus Deus. Quid hoc Sacramento mirabilius? in ipſo namque panis & vinum in Chriſti corpus & ſanguinem ſubſtantiãliter converſantur: ideòque Chriſtus Deus, & homo perfectus ſub módici panis & vini ſpécie continetur. Manducatur itaque à fidelibus, ſed minime laceratur: quinimò, diviſo Sacramento, ſub quolibet diviſionis particulã integer perſeverat. Accidentia autem ſine ſubjecto in eòdem ſubſiſtunt, ut fides locum habeat, dum viſibile inviſibiliter ſumitur aliẽna ſpécie occultatam: & ſenſus à deceptiõne reddantur immunes, qui de accidentibus iudicant ſibi notis.

R. Accẽpit Jeſus calicem, poſtquam coenãvit, dicens: Hic calix novum teſtamentum eſt in meo ſanguine: Hoc facite in meam commemoratiõnem. V. Memõria memorero, & tabeſcet in me anima mea. Hoc facite. Benedic-
tio. Ignem ſui amõris.

Lectio vj.

NUllum etiã Sacramento eſt iſto ſalubrius, quo purgantur peccata, virtutes augentur, & mens omnium ſpiritualium chariſmatum abundantia impinguatur. Offeritur in Eccleſia pro vivis

& mortuis: ut omnibus proſit, quod eſt pro ſalũte omnium inſtitutum. Suavitatem denique hujus Sacramenti nullus exprimere ſufficit, per quod ſpirituãlis dulcedo in ſuo fonte gũſtatur: & recõlitur memõria illius, quam in ſua paſſiõne Chriſtus monſtravit, excellentiſſimæ charitãtis. Unde ut arctius hujus charitãtis immenſitas fidelium cordibus inſingeretur, in ultima coena, quando Paſcha cum diſcipulis celebrato, tranſiturus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacramentum inſtituit, tanquam paſſiõnis ſuæ memoriãle perenne, figurarum veterum implevum, miraculõrum ab ipſo factõrum maximum, & de ſua contriſtãtis abſentia ſolãtium ſingulare reliquit.

V. Ego ſum panis vitæ: patres veſtri manducaverunt manna in deſerto, & mortui ſunt: Hic eſt panis de cælo deſcendens, ut ſi quis ex ipſo manducet, non moriãtur. V. Ego ſum panis vivus, qui de cælo deſcendi: ſi quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic eſt panis. Glõria Patri. Hic eſt panis.

In tertio Nocturno, Añs.

Introibo ad altãre Dei: ſumam Chriſtum, qui renovat juvenitẽ meam.

Psalmus 42.

Judica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo & doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? & quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam & veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, & adduxerunt in montem sanctum tuum, & in tabernaculum tuum.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo; quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, & Deus meus.

Antiphona. Introibo ad altare Dei: sumam Christum, qui renovat juventutem meam.

Antiphona. Cibavit nos Dominus ex adipem frumenti: & de petra, melle saturavit nos.

Psalmus 80.

Exultate Deo adjutori nostro: * jubilate Deo Jacob.

Sinite psalmum, & date tympanum; * psalterium secundum cum cithara.

Buccinate in Neomenia tuba, * in insigni die solemnitate vestrae.

Quia præceptum in Israël est: * & iudicium Deo Jacob. Testimonium in Joseph posuit illud; cum exiret de terra Ægypti: * linguam, quam non noverat, audivit.

Dixerunt ab oneribus dorsum ejus: * manus ejus in cophino serviérunt.

In tribulatione invocasti me, & liberaui te: * exaudivi te in abscondito tempestatis: probavi te apud aquam contradictionis.

Audi populus meus, & contestabor te: * Israël si audieris me, non erit in te Deus recens, neque adorabis deum alienum.

Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti: * dirara os tuum, & implebo illud.

Et non audivit populus meum vocem meam: * & Israël non intendit mihi.

Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum; * ibunt in adventionibus suis.

Si populus meus audisset me: * Israël si in vijs meis ambulasset:

Pro nihilo forsitan inimicos eorum humiliassem: * & super tribulantes eos misissem manum meam.

Inimici Domini mentiti sunt ei: * & erit tempus eorum in sæcula.

Et cibavit eos ex adipem frumenti: *

ménti: * & de petra, melle saturávit eos.

Antiph. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle saturávit nos.

Antiphona. Ex altári tuo Dómine Christum súmimus: in quem cor & caro nostra exáltant.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtutum! * concupiscit & déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum & caro mea * exultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domam: * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum: * Rex meus, & Deus meus

Beati, qui hábitant in domo tua Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliúm abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútam exáudi oratióem meam: * áuribus percípe Deus Jacob.

Protectór noster aspice Deus: * & respice in faciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átrijs tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam hábitare in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam & veritatem diligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos qui ambulánt in innocéntia: * Dómine virútum, beátus homo qui sperat in te.

Añs. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor & caro nostra exáltant.

Ps. Edúcas panem de terra, allelúia. *R.* Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúia. *Pater noster.* Absolutio. A vinculis. *Ps.* Jube dómne. Benedictio. Euangélica lectio.

Lectio sancti Euangélij scúndum Joánnem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo tempore: Dixit Iesus turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus: Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joánnem. sub finem.

Cum cibo & potu id appetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant: hoc verácciter non præstat, nisi iste cibus, & potus, qui eos, à quibus súmitur,

immortales & incorruptibiles facit; id est, societas ipsa sanctorum: ubi pax erit, & unitas plena, atque perfecta, Propterea quippe, sicut etiam ante nos hoc intellexerunt homines Dei, Dominus noster Jesus Christus corpus & sanguinem suum in eis rebus commendavit, quæ ad unum aliquid rediguntur ex multis. Namque aliud in unum ex multis granis conficitur: aliud in unum ex multis acinis confluit. Denique jam exponit quomodo id fiat, quod loquitur: & quid sit manducare corpus ejus, & sanguinem bibere.

sc. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet: & ego in eo. *ps.* Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest vobis. In me manet. Benedictio. Divinum auxilium.

Lectio viii.

Qui manducat carnem meam, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc est ergo manducare illam escam, & illum bibere potum, in Christo manere, & illum manentem in se habere. Ac per hoc, qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdubio nec manducat spiri-

taliter carnem ejus, nec bibit ejus sanguinem, licet carnaliter & visibiliter premat dentibus sacramentum corporis & sanguinis Christi: sed magis tantæ rei sacramentum ad iudicium sibi manducat & bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accedere sacramenta, quæ aliquis non dignè sumit, nisi qui mundus est; de quibus dicitur: Beati mundo corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

sc. Misi me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. *ps.* Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui manducat. Glória Patri, Et qui manducat. Benedictio. Ad societatem.

Lectio ix.

Sicut, inquit, misi me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat me, & ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tanquam ad majorem referam vitam meam, exinanitio mea fecit, in qua me misi. Ut autem quisquam vivat propter me, participatio facit, qua manducat me. Ego itaque humiliatus vivo propter Patrem: ille erectus vivit propter me. Si autem ita dicitur.

Sum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est: sine detrimento æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo, Et qui manducat me, & ipse vivit propter me: eandem suam & nostram æqualitatem significavit, sed gratiam mediatoris ostendit.

Te Deum laudamus. 16.

A. D. L. A. U. D. E. S,
& per Horas, Añã.

Sapientia edificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam, allelúia. Psalmus. Dominus regnavit cum reliquis. 16. Antiphona. Angelorum esca nutriti populum tuum, & panem de celo præstitisti eis, allelúia. Antiphona. Pinguis est panis Christi, & præbebit delicias regibus, allelúia. Añã. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt Deo, allelúia. Antiphona. Viri dabo manna absconditum, & nomen novum, allelúia.

Capitulum. 1: Cor. 11. c.

Fratres, Ego enim accépi à Dómino quod & tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebatur, accépit panem, & grátis agens fregit, & dixit: Accípite, & manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradetur: hoc facite in meam commemoratióem.

Hymnus.

Verbum supérnum prodiens,
Nec Patris linquens dextram,

Ad opus suum exiens,
Venit vitæ vésperam.

In mortem à discipulo

Suis tradendus æmulis,

Prius in vitæ ferculo

Se tradidit discipulis,

Quibus sub bina specie

Carnem dedit & sanguinem;

Ut dupliceis substantiæ

Totum cibaret hominem.

Se nascens dedit socium,

Convalescens in edulium,

Se moriens in pretium,

Se regnans dat in præmium.

O salutaris Hostia,

Quæ cali pandis ostium:

Bella premunt hostilia,

Da robur, fer auxilium.

Uni Trinòque Dómino

Sit sempiterna glória:

Qui vitam sine termino

Nobis donet in patria.

Amen.

V. Posuit fines tuos pacem, allelúia. &. Et adipe frumenti satiat te, allelúia.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ego sum panis vivus, qui de celo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriám reliquisti:

quæsti: tribue quæsumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiâmus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus.

Ad Primam, r. br. Christe Fili. v. Qui natus es de Maria Virgine. Et sic dicitur per totam Octavam.

In Versiculis Primæ & Completorij non additur Allelûia, sed in aliis Hæris.

Ad Tertiam, An. Angelorum esca. Capitulum. Fratres, Ego enim accèpi 186.

r. br. Panem cæli dedit eis, * Allelûia, allelûia. Panem. v. Panem Angelorum manducâvit homo. Allelûia, allelûia. Glória Patri. Panem. v. Cibâvit illos ex âdipe frumenti, allelûia. r. Et de petra, melle saturâvit eos, allelûia.

Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quotiescûmque enim manducâbitis panem hunc, & cålîcem bibetis: mortem Dõmini annuntiâbitis, donec veniat.

r. br. Cibâvit illos ex âdipe frumenti, * Allelûia, allelûia. Cibâvit. v. Et de petra, melle saturâvit eos. Allelûia, allelûia. Glória Patri. Cibâvit. v. Educas panem de terra, al-

lelûia. r. Et vinum lætificet cor hõminis, allelûia.

Ad Nonam, Antiphona, Vincenti.

Capitulum. 1. Cor. 11. f

Quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit cålîcem Dõmini indignè: reus erit corporis & sanguinis Dõmini.

r. br. Educas panem de terra, * Allelûia, allelûia. Educas.

v. Et vinum lætificet cor hõminis. Allelûia, allelûia. Glória Patri. Educas. v. Põsuit fines tuos pacem, allelûia. r. Et âdipe frumenti satiâ te, allelûia.

In ij. Vesperis omnia dicuntur sicut in j. Vesperis. 1735.

v. Panem de cælo præstitisti eis, allelûia. r. Omne delectamentum in se habentem, allelûia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recõlitur memõria passõnis ejus: mens implètur grátia: & futuræ glõriæ nobis pignus datur, allelûia. Oratio.

Deu, qui nobis sub Sacramento mirâbili passõnis tuæ memõriam reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jûgiter sentiâmus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

F E R I A S E X T A.
infra Octavam Corporis
Christi.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 2. f.

Venit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dominus: Numquid non apertè revelatus sum domui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaonis? Et elegi eum ex omnibus tribubus Israël mihi in sacerdotem, ut ascenderet ad altare meum, & adoleret mihi incensum, & portaret ephod coram me: & dedi domui patris tui omnia de sacrificiis filiorum Israël. Quare calce abjecistis victimam meam, & munera mea, quæ præcepi ut offerrentur in templo: & magis honorasti filios tuos quam me, ut comederetis primitias omnis sacrificij Israël populi mei?

g. Immolabit hæc dum multitudo filiorum Israël ad vesperam Paschæ: * Et edent carnes, & azymos panes. ¶ Pascha nostram immolatus est Christus: itaque epulemur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

Lectio ij.

Propterea ait Dominus Deus Israël: Loquens locutus sum, ut domus tua, & domus patris tui, ministraret

in conspectu meo usque in sempiternum. Nunc autem dicit Dominus: Absit hoc à me: sed quicumque glorificaverit me, glorificabo eum: qui autem contemnunt me, erunt ignobiles. Ecce dies veniunt, & præcidam brachium tuum, & brachium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et videbis amulum tuum in templo, in universis prosperis Israël: & non erit senex in domo tua omnibus diebus. Verumtamen non auferam penitus virtutem ex te ab altari meo: sed ut deficiant oculi tui, & tabescat anima tua: & pars magna domus tuæ morietur, cum ad virilem ætatem venerit.

g. Comedētis carnes, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. ¶ Non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

Hoc autem erit tibi signum, quod venturum est duobus filiis tuis, Ophni & Phinees: In die uno morientur ambo. Et suscitabo mihi sacerdotem fidèlem, qui juxta cor meum & animam meam faciet: & edificabo ei domum fidèlem, & ambulabit coram Christo meo

meo cunctis diebus. Futurum est autem, ut quicumque remanserit in domo tua, veniat ut oretur pro eo, & offerat numinum argenteum, & tortam panis, dicatque: Dimitte me obsecro ad unam partem sacerdotalem, ut eodem buccellam panis.

g. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit & bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. v. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Gloria Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

De sermone sancti Thomæ

Aquinatis.

In eodem Opusculo 57.

Lectio iv.

Convenit itaque devotioni fidelium, sollemniter recolere institutionem tam salutiferi, tamque mirabilis Sacramenti: ut ineffabilem modum divinæ præsentiae in Sacramento visibili veneremur: & laudetur Dei potentia, quæ in Sacramento eodem tot mirabilia operatur: necnon & de tam salubri, tamque suavi beneficio exolvantur Deo gratiarum debitæ actiones. Verum etsi in die Cœnæ, quando Sacramentum prædictum noscitur institutum, inter

Missarum sollemnia de institutione ipsius specialis mentio habeatur: totum tamen residuum ejusdem diei officium ad Christi passionem pertinet, circa cujus venerationem Ecclesia illo tempore occupatur.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. v. Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite, & comedite.

Lectio v.

UT autem integro celebratis officio institutionem tanti Sacramenti recoleret plebs fidelium: Romanus Pontifex Urbanus Quartus, hujus Sacramenti devotione affectus, piè statuit præfatæ institutionis memoriam prima quinta Fèria post Octavas Pentecostes à cunctis fidelibus celebrari: ut qui per totum anni circulum hoc Sacramento utimur ad salutem, ejus institutionem illo tempore specialiter recolamus, quo Spiritus sanctus corda discipulorum edocuit ad plenè cognoscenda hujus mysteria Sacramenti. Nam & in eodem tempore coepit hoc Sacramentum à fidelibus frequentari.

R. Ac-

82. Accēpit Jēsus cālicem, postquam cenāvit, dicens: Hic calix novum testamētum est in meo sāguine: * Hoc facite in meam commemoratiōnem, ψ. Memōria menor ero, & tabēscet^m me ānima mea. Hoc facite.

Lectio vj.

UT autem prædicta quinta Fēria, & per Octavas sequētes, ejus salutaris institutiōnis honorificentius agatur memōria, & solēmnitas de hoc celebrior habeatur: loco distributiōnum materiālium, quæ in Ecclesiis cathedrālibus largiuntur existētib^{us} Horis Canōnicis noctūrnis, pariterque diūrnis, præfatus Romanus Pōntifex eis, qui hujusmodi Horis in hac solēmnitate personaliter in Ecclesiis interfuerint, stipēdia spiri-
tuālia, Apostolica largitiōne concessit: quatenus per hæc fidēles ad tanti Festi celebritatem avidius & copiōsius convenirent.

82. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: * Hic est panis de cælo descēdens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ψ. Ego sum panis vivus, qui de cælo descēdi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætērnū. Hic est panis. Glōria Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundam Joānnem.

Lectio vij. Cap. 6 f

IN illo tempore: Dixit Jēsus turbis Judæōrum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joannem.

Verba Dōmini ex Evangelio, quæ sermōnem pristinum consequuntur, audivimus. Hinc sermo debetur auribus & mētib^{us} vestris, & hodierna die non importūnus est. Est enim de corpore Dōmini, quod dicebat se dare ad manducandum propter ætērnā vitam. Expōsuit autem modum attributiōnis hujus, & doni sui, quōmodo daret carnem suam manducare, dicens: Qui manducat carnem meam, & bibit sāguinem meum, in me manet, & ego in illo. Signum quia manducavit & bibit, hoc est: si manet, & manetur: si habitat, & inhabitatur: si hæret, ut non deseratur.

82. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sāguinem,

* In me manet, & ego in eo.

ψ. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio

Lectio viij.

Hoc ergo nos docuit & admonuit mysticis verbis, ut simus in eius corpore sub ipso capite in membris ejus, edentes carnem ejus, non relinquentes unitatem ejus. Sed qui aderant, plures non intelligendo scandalizati sunt: non enim cogitabant, hæc audiendo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apostolus autem dicit, & verum dicit: Sapere secundum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dominus manducare: & sapere secundum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita æterna: ergo nec carnem debemus sapere secundum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audientes, non ex inimicis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audire?

Et. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. † Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio ix.

Si discipuli durum habuerunt istum sermonem, quid inimici? Et tamen sic oportebat ut diceretur, quod non ab omnibus intelligeretur. Secretum Dei intentos debet facere, non ad versus: isti autem cito

desecerunt, alia loquente Domino Jesu Christo. Non crediderunt aliquid magnam dicentem, & verbis illis aliquam gratiam cooperientem: sed prout voluerunt, ita intellexerunt, & more hominum: quia poterat Jesus, aut hoc disponebat Jesus, carnem, qua inditum erat Verbum, veluti concisam, distribuere credentibus in se. Durus est, inquit, hic sermo: quis potest eum audire?

Te Deum laudamus. 16.

S A B B A T O.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j.

Cap. 3.

Per autem Samuel ministrabat Domino coram Heli, & sermo Domini erat pretiosus in diebus illis, non erat visio manifesta. Factum est ergo in die quadam, Heli jacebat in loco suo, & oculi ejus caligaverant, nec poterat videre: lucerna Dei antequam extingueretur, Samuel dormiebat in templo Domini, ubi erat arca Dei. Et vocavit Dominus Samuel. Qui respondens, ait: Ecce ego. Et cucurrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocasti enim me. Qui dixit: Non vocavi: revertere, & dormi. Et abiit, & dormivit. Et adjecit Dominus rursus vocare Samuel. Consurgensque Samuel,

Samuel, abiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: quia vocasti me. Qui respondit: Non vocavi te fili mi: revertere, & dormi. Porro Samuel necdum sciebat Dominum, neque revelatus fuerat ei sermo Domini.

R. Immolabit hœdam multitudo filiorum Israël ad vesperam Paschæ: * Et edent carnes, & azymos panes.

V. Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epilemur in azymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

Lectio ij.

ET adjecit Dominus, & vocavit adhuc Samuellem tertio. Qui consurgens abiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quia vocasti me. Intellexit ergo Heli, quia Dominus vocaret puerum: & ait ad Samuellem: Vade, & dormi: & si deinceps vocaverit te, dices: Loquere Domine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Samuel, & dormivit in loco suo. Et venit Dominus, & stetit: & vocavit, sicut vocaverat secundo, Samuel, Samuel. Et ait Samuel: Loquere Domine, quia audit servus tuus. Et dixit Dominus ad Samuellem: Ecce ego facio verbum in Israël: quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa suscitabo ad-

versum Heli omnia quæ locutus sum super domum ejus: incipiam, & complebo.

R. Comedētis carnes, & saturabimini panibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. V. Non Moyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

Dormivit autem Samuel usque mane, aperuitque ostia domus Domini. Et Samuel timebat indicare visionem Heli. Vocavit ergo Heli Samuellem, & dixit: Samuel fili mi? Qui respondens, ait: Præsto sum. Et interrogavit eum: Quis est sermo, quem locutus est Dominus ad te? oro te ne celaveris me. Hæc faciat tibi Deus, & hæc addat, si absconderis à me sermonem ex omnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicavit itaque ei Samuel universos sermones, & non abscondit ab eo. Et ille respondit: Dominus est: quod bonum est in oculis suis faciat. Crevit autem Samuel, & Dominus erat cum eo, & non cecidit ex omnibus verbis ejus in terram. Et cognovit universus Israël à Dan usque Bersabée, quod fidelis Samuel Propheta esset Domini.

R. Respexit Elias ad caput suum

Quum subinerit panem : qui surgens comedit & bibit : * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. ¶ Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Gloria Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Crisostomi.

Homilia 61. ad populum Antiochenum. Lectio iij.

Necessarium est, dilectissimi, mysteriorum discere miraculum, quodnam sit, & quare sit datum, & quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effici-mur: membra, inquit, ex carne ejus, & ex ossibus ejus, sequamur autem initiati, quæ dicuntur. Ut itaque non tantum per charitatem hoc fiamus, verum etiam ipsa re, in illam misceamur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largitus est nobis, volens ostendere desiderium quod erga nos habet. Propterea semetipsum nobis immiscuit, & corpus suum in nos contemperavit, ut unum quid simus tamquam corpus capiti coaptatum: ardentem enim amantium hoc est.

R. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite:

Pars Æstiva.

hoc est corpus meum. ¶ Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut satureremur? Accipite.

Lectio v.

Tamquam leones igitur ignem spirantes ab illa mensa recedamus, facti diabolo terribiles, & caput nostrum mente revolventes, & charitatem, quam erga nos ostendit. Nam parentes quidem alijs sæpè filios tradunt alendos: ego autem, inquit, non ita, sed carnibus meis alo, & meipsum vobis apponno, vos omnes generosos esse volens, & spem bonam de futuris vobis præbens: quippe qui vobis hic meipsum tradidi, multò magis id in futuro faciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos & sanguini communicavi: vobis vicissim ipsam carnem & sanguinem, per quæ cognatus vester factus sum, trado.

R. Accipit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum Testamentum est in meo sanguine: * Hoc facite in meam commemorationem. ¶ Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vj.

Atendamus itaque nobis ipsis, dilectissimi, talibus fruentes bonis: & cum aliquid turpe dicere voluerimus,

I

mus,

mus, vel nos ab ira cõrripi vidèrimus, vel alio quõpiam hujusmodi vitio, consideremus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabilium motuum sit correctio. Quotquot igitur hujus participes corporis effici-mur, quotquot sanguinem degustamus; cogitemus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinus virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viæ! Nos corpus suum effecit, nobis suum communicavit corpus: & horum nos nihil à malis avértit.

¶ Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt: ¶ Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. ¶ Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Hic est panis. Glõria Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6. f

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, verè est cibus. & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 27. in Joannem, ante medium.

Diximus, fratres, hoc Dòminum commendasse in manducatione carnis suæ, & potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, & ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compaginat: ut compagnet unitas, quæ facit, nisi charitas? Et charitas Dei unde? Apóstolum interroga. Charitas, inquit, Dei diffusa est in cordibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

¶ Qui manducet meam carnem, & bibit meum sanguinem, ¶ In me manet, & ego in eo. ¶ Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.

Lectio vij.

Ergo spíritus est, qui vivificat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spíritus, invenerit. Nam spíritus qui est in te, ó homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatum invenerit à carne tua?

Spíri-

Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex ánima tua, quia unitati córporis tui non copulatur.

22. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ¶ Cibavit illum Dóminus pane vitæ & intellectus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

HÆc dicuntur, ut amemus unitatem, & timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christiánus, quàm separari à corpore Christi. Si enim separatur à corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivificat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locutus sum vobis, spíritus & vita sunt. Quid est, Spíritus & vita sunt? Spiritáliter intelligenda sunt. Intellexisti spiritáliter? Spíritus & vita sunt. Intellexisti carnáliter? Etiam sic illa spíritus & vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Vesperas, Antiphona. Sacerdos in ætérnum. cum

reliquis Antiphonis & Psalmis, ut supra. 173.

Capitulum. 1. Ioan. 3. b

Charíssimi, Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres.

Hymnus. Pange lingua gloriósi. 175. ¶ Cibavit illos ex ádipe fruménti, allelúia. 22. Et de petra, melle saturavit eos, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer Sámuél ministrabat ante Deum coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Oratio.

Sancti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habere perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destituis, quos in soliditate tuæ dilectiōnis instruis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio de Octava, Añá. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recólitur memória passiōnis ejus: mens implétur grátia: & futuræ glóriæ nobis pignus datur, allelúia. ¶ Panem de cælo præstitisti eis, allelúia. 22. Omne delectamentum in se habentem, allelúia.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passiōnis tuæ memoriám reliquisti: tribue quæsumus, ita nos Cór-

poris & Sanguinis tui sacra mystéria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiámus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

D O M I N I C A
infra Octavam, quæ est secunda post Pentecosten.

Omnia dicuntur de Octava, præter Lectiones, octavum & Capitula, Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat, & Orationem, quæ hinc habentur propria.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 4.

ET factum est in diebus illis, convenérunt Philisthijm in pugnam: & egressus est Israël obviam Philisthijm in prælium, & castrametatus est juxta Lapidem adjutorij. Porro Philisthijm venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certamine, terga vertit Israël Philisthæis: & cæsa sunt in illo certamine passim per agros, quasi quatuor millia virorum. Et reversus est pópulus ad castra: dixeruntque majores natu de Israël: Quare percussit nos Dóminus hódie coram Philisthijm? Afferámus ad nos de Silo arcam foederis Dómini, & veniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicorum nostrorum.

& Immolábit hocedum multitudo filiôrum Israël ad vespèram Paschæ: *Et edent carnes, & azymos panes. *Ps.* Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.

Lectio ij.

Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam foederis Dómini exercituum sedéntis super Chéribim: erántque duo filij Héli cum arca foederis Dei, Ophni & Phínees. Cumque venisset arca foederis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israël clamóre grandi, & persónuit terra. Et audierunt Philisthijm vocem clamôris, dixeruntque: Quænam est hæc vox clamôris magni in castris Hebræorum? Et cognovérunt quòd arca Dómini venisset in castra.

& Comedétis carnes, & saturabimini panibus: *Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescendum. *Ps.* Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

Timmeruntque Philisthijm, dicentes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicentes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio heri & nudju-

stér-

stertius : vae nobis. Quis nos salvabit de manu deorum sublimium istorum ? hi sunt Dij, qui percusserunt Ægyptum omni plaga in deserto. Confortamini, & estote viri, Philisthijm : ne serviatis Hebraeis, sicut & illi serviunt vobis : confortamini, & bellate. Pugnauerunt ergo Philisthijm, & cæsus est Israël, & fugit unusquisque in tabernaculum suum : & facta est plaga magna nimis : & ceciderunt de Israël triginta milia peditum. Et arca Dei capta est : duo quoque filij Heli mortui sunt, Ophni & Phinees.

r. Respexit Elias ad caput suum subcinericium panem : qui surgens comedit & bibit : * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. *ψ.* Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. *Gloria Patri.* Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homilia 60. ad pop. Antioch. Lectio iij.

Quoniam Verbum dicit : Hoc est corpus meum : & assentiâmur & credâmus, & intellectuâlibus ipsum oculis sintueâmur. Nihil enim sensibile nobis Christus tradidit : sed sensibilibus quidem rebus, at omnia

intelligibilia. Itidem & in baptisinate : per rem nempe sensibilem aquam : donum confertur : intelligibile verò quod perficitur, generatio & renovatio. Si enim incorporeus esses, nuda & incorporea tibi dedisset ipsa dona : sed quoniam anima corpori conserta est, in sensibilibus intelligibilia tibi præbet. Quot nunc dicunt : Vellem ipse formam aspicere, figuram, vestimenta, calceamenta ? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum manducas. Et tu quidem vestimenta cupis videre : ipse verò tibi concedit non tantum videre, verum & manducare, & tangere, & intra te sumere.

r. Cœnantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit ; deditque discipulis suis, & ait : * Accipite, & comedite : hoc est corpus meum. *ψ.* Dixérunt viri tabernaculi mei : Quis det de carnibus ejus, ut saturêmur ? Accipite.

Lectio v.

Igitur accedat nemo cum nausea, nemo resolutus, omnes accensi, omnes ferventes, & excati. Nam si Judæi stantes, & calceamenta in pedibus habentes, & baculos manibus gestantes, agnum cum festinatione comedebant : te multò magis oportet esse solertem. Nam illi quidem in

Palæstinam erant profecturi, & propterea viatorum figuram habebant: tu verò debes in cælum migrare. Quapropter in omnibus oportet te vigilare: nec enim parva pœna proponitur indignè summentibus. Cógita quantum adversus proditorem indignâris, & contra eos qui illum crucifixerunt: itaque considera, ne tu quoque sis reus corporis & sanguinis Christi. Illi sanctissimum corpus occiderunt, tu verò polluta suscipis anima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hominem fieri, colaphis cædi, & crucifigi: verum & semetipsum nobis commiscet; & non fide tantum, verum & ipsa re nos suum efficit corpus.

¶ Accêpit Jesus calicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: Hoc facite in meam commemorationem. ¶ Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vj.

QUò non oportet igitur esse puriorem, tali fruente sacrificio? quo solari radio non splendidiorem manum, carnem hanc dividente? os quod igni spiritali replètur, linguam quæ tremendo nimis sanguine rubescit?

Cógita quali sis insignitus honore, quali mensa fruâris. Quod Angeli videntes horrescunt, neque liberè audent intuèri propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, & facti sumus unum Christi corpus, & una caro. Quis loquètur potèntias Dòmini, auditas faciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves proprio pascit cruòre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolores, filios alijs tradunt nutricibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos proprio sanguine pascit, & per omnia nos sibi coagmentat.

¶ Ego sum panis vitæ: patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt:

¶ Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

¶ Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Hic est panis.

Glória Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélij secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. d

IN illo tempore: Dixit Jesus Pharisæis parabolam hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocavit multos. Et reliqua.

Homi-

Homilia sancti Gregorij
Papæ.

Homilia 36 in Evangelia.

Hoc distare, fratres charissimi, inter delicias corporis & cordis solet: quod corporales deliciae, cum non habentur, grave in se desiderium accendunt: cum vero avidè eduntur, comedentem pròtinus in fastidium per fatietatem vertunt. At contra, spirituales deliciae, cum non habentur, in fastidio sunt; cum vero habentur, in desiderio: tantòque à comedente amplius esuriuntur, quantò & ab esuriente amplius comeduntur. In illis appetitus placet, experientia displicet: in istis appetitus vilis est, & experientia magis placet. In illis appetitus saturitatem, saturitas fastidium generat: in istis autem appetitus saturitatem, saturitas appetitum parit.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet: & ego in eo. ¶ Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Augent enim spirituales deliciae desiderium in mente, dum satiunt: quia quantò magis earum sapor percipitur, eò amplius cognoscitur quod

avidius ametur; & idcirco non habitæ amari non possunt, quia earum sapor ignoratur. Quis enim amare valeat quod ignorat? Proinde Psalmista nos admouet, dicens: Gustate & videte, quoniam suavis est Dominus. Ac si apertè dicat: Suavitatem ejus non cognoscitis, si hanc minime gustatis: sed cibum vitæ ex palato cordis tangite, ut probantes ejus dulcedinem, amare valeatis. Has autem homines delicias tunc amisit cum in paradiso peccavit: extrà exiit, cum os à cibo æternæ dulcedinis clausit.

¶ Homo quidam fecit cenam magnam, & misit servum suum hora cœna dicere invitatis, ut venirent: * Quia parata sunt omnia. ¶ Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis. Quia parata. Glória Patri. Quia parata.

Lectio ix.

Unde nos quoque naturæ in hujus peregrinationis ærumna, huc fastidiosi jam venimus, nescimus quid desiderare debeamus. Tantòque se amplius fastidij nostri morbus exaggetat, quantò se magis ab esu illius dulcedinis animus elongat. Et eò jam internas delicias non appetit, quò eas comedere, diu longèque desuevit. Fastidio ergo no-

stro tabescimus, & longa inedia peste fatigamur. Et quia gustare intus nolumus paratam dulcedinem, amamus foris miseri famem nostram.

Te Deum laudamus, 16.

AD LAUDES,
& per Horas, Añã.

Sapientia edificavit sibi domum, miscuit vinum, & posuit mensam, alleluia.

Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis, 16. Añã. Angelorum esca nutriti populum tuum, & panem de caelo praestitisti eis, alleluia.

Añã. Pinguis est panis Christi, & praebit delicias regibus, alleluia. Antiphona. Sacerdotes sancti incensum & panes offerunt Deo, alleluia. Antiphona. Vincenti dabo manna absconditum, & nomen novum, alleluia.

Capitulum. 1. Ioan. 3. b.

Charissimi, Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam transfati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.

Hymnus. Verbum supernum prodiens, 186. y. Panem caeli dedit eis, alleluia. r. Panem Angelorum manducavit homo, alleluia.

Ad Benedictus, Antiphona. Homo quidam fecit coenam magnam, & vocavit multos: & misit servum suum hora coenae dicere invitatis ut ve-

nirent, quia omnia parata sunt, alleluia. Oratio.

Sancti nominis tui, Domine, timorem pariter & amorem fac nos habere perpetuum: quia nunquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuae dilectionis instituis. Per Dominum.

Deinde fit commemor. de Octava, Añã. Ego sum panis vivus, qui de caelo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum, alleluia. y. Posuit fines tuos pacem, alleluia. r. Et adipe frumenti satiat te, alleluia.

Oratio

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuae memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacra mysteria venerari; ut redemptionis tuae fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, ad Absolutionem Capituli dicitur Capitulum Nonae. Filii mei.

Ad Tertiam, Añã. Angelorum esca. Capitulum. Charissimi, Nolite mirari: ut sup. r. breve. Panem caeli dedit eis, Alleluia, alleluia. Panem. y. Panem Angelorum manducavit homo. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Panem. y. Cibavit illos ex adipe frumenti, alleluia. r. Et de

Petra, melle saturavit eos, allelúia.

Ad Septimam, Antiphona.
Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Ioan. 3. c

IN hoc cognovimus charitatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere.

℞. breve. Cibavit illos ex adipe frumenti, * Allelúia, allelúia. Cibavit. ♯. Et de petra, melle saturavit eos. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Cibavit. ♯. Educas panem de terra, allelúia. ℞. Et vinum lætificet cor hominis, allelúia.

Ad Nonam, Antiphona.
Vincenti dabo.

Capitulum. 1. Ioan. 3. d

Filioli mei, non diligamus verbo, neque lingua, sed opere & veritate.

℞. breve. Educas panem de terra, * Allelúia, allelúia. Educas. ♯. Et vinum lætificet cor hominis. Allelúia, allelúia. Glória Patri. Educas. ♯. Posuit fines tuos pacem, allelúia. ℞. Et adipe frumenti sariat te, allelúia.

Ad Vesperas, Antiphona.
Sacerdos in æternum, cum reliquis Antiphonis & Psalmis, ut in primis Vesperis Festi. 173. Capitulum. Charissimi, Nolite mirari, ut supra. Hymnus. Pange lingua gloriosi 175.

♯ Cibavit illos ex adipe frumenti, allelúia. ℞. Et de petra, melle saturavit eos, allelúia.

Ad Magnificat, Antiphona.
Exi cito in plateas, & vicos civitatis: & pauperes ac debiles, cæcos & claudos compelle intrare, ut impleatur domus mea, allelúia.

Oratio:

Sancti nominis tui, Domine, timorem pariter & amorem fac nos habere perpetuum: quia numquam tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Deinde fit commemoratio de Octava, Antiphona. O sacrum convivium, in quo Christus sumitur: recólitur memoria passionis ejus: mens impletur gratia: & futura gloriæ nobis pignus datur, allelúia.

♯. Panem de celo præstitisti eis, allelúia. ℞. Omne decretamentum in se habentem, allelúia.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili passionis tuæ memoriam reliquisti: tribue quaesumus, ita nos Corporis & Sanguinis tui sacramentaria venerari; ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

FERIA SECUNDA.
infra Octavam.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 5.

Philisthijm autem tulérunt arcam Dei, & asportavérunt eam à Lá-pide adjutórij in Azótum. Tuléruntque Philisthijm arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxta Dagon. Cumque surrexissent dilúculo Azótij áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: & tulérunt Dagon, & restituerunt eum in locum suum. Rursúmque manè die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super faciem suam in terra corám arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscissæ erant super limen: porró Dagon solus truncus remánserat in loco suo.

R. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israël ad vespéram Paschæ: *E*t edent carnes, & ázynos panes. *V.* Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent. *Lectio ij.*

Aggravata est autem manus Dómini super Azótios, & demolitus est eos. Et ebullierunt villæ & agri in médio regiõnis illius, & nati sunt

mures, & facta est confusio mortis magnæ in civitatè. Vidéntes autem viri Azótij hujuscémodi plagam, dixerunt: Non máneat arca Dei Israël apud nos: quóniam dura est manus eius super nos, & super Dagon Deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátropas Philisthinórum ad se, & dixerunt: Quid faciémus de arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi: circumducatur arca Dei Israël.

R. Comedétis carnes, & satura-bimini pánibus: **Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. V.* Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis. *Lectio iij.*

ET circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, siébat manus Dómini per singulas civitates interfectiõnis magnæ nimis: & percutiébat viros uniuscujusque urbis à parvo usque ad majórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venisset arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronitæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israël, ut interficiat nos, & pópulum nostrum. Misérunt itaque & congregavérunt omnes sátropas Philisthinórum: qui dixerunt: Dimítte arcam Dei Israël,

Israël, & revertatur in locum suum, & non interficiat nos cum populo nostro. Fiébat enim pavor mortis in singulis urbibus, & gravissima valde manus Dei.

℞. Respexit Elia ad caput suum subcinericium panem: qui surgens comedit & bibit:

* Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. ✽. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Gloria Patri Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Joannis Chrysostomi.

Ex eadem Homilia 60.

Lectio iij.

UNicuique fidelium Christus semetipsum per mysteria committet, & quos genuit, per semetipsum enutrit, nec alteri tradit: per hoc tibi rursus persuadens, quod carnem tuam assumpsit. Ne torpeamus igitur tanta digni charitate & honore putari. Nonne videtis quanta promptitudine parvuli papillas capiunt, & quanto imperu labia uberibus insigunt? Accedamus, cum tanta nos quoque alacritate ad hanc mensam, & ad ubera poculi spiritualis: quinimmo cum longe majori trahamus, tanquam infantes lactentes, spiritus gratiam; & unus sit nobis dolor

hæc esca privati. Non sunt humana virtutis opera, hæc quæ proponuntur: qui tunc ipsa fecit in illa cena, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrorum tenemus locum:

qui verò sanctificat ea & immutat, ipse est. Nullus itaque Judas assistat, nullus avarus: nam tales mensa non suspicit. Si quis est discipulus, adsit: ait enim: Cum discipulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo perficit: verum & hanc ipse quoque.

℞. Coenantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, dedique discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. ✽. Dixerunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio v.

Nhumanus accedat nemo: nemo crudelis & immisericus, nemo profus immundus. Hæc ad communicantes dico, & ad vos ministrantes. Nam & ad vos sermonem convertere necessarium est, ut multo cum studio hæc dona distribuatis. Non parva vobis imminet ultio, si quemquam, illius culpæ consci, hujus mensæ participem esse concedatis: sanguis ejus de manibus vestris

exquirètur ; sive quis dux militiæ sit, sive præfectus, sive princeps diademate coronatus, indignè autem accèdat, prohibe ; majorem illò potestatem habes. Propterea vos Deus hoc insignivit honore, ut talia discernatis. Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis coròna ; non ut albam & splendèntem tunicam circummeatis induti. Verùm & tu lalice, cum sacerdotem videris offerentem, ne ut sacerdotem esse putes hoc facientem, sed Christi manum invisibiliter extensam.

rc. Accèpit Jèsus calicem, postquam cœnavit, dicens : Hic calix novum Testamentum est in meo sanguine : *sc* Hoc facite in meam commemorationem. *sc* Memòria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vij.

A Udiãmus igitur & sacerdotes & subditi, quasi esca facti sumus digni : audiamus & horreãmus. Sanctis carnibus suis nos dedit impleri ; semetipsum apposuit immolatum. Quenam igitur erit nobis excusatio, cum talibus pasti talia peccemus, cum lapi siãmus Agnum comedentes, cum tamquam oves pasti more leonum diripiãmus ? Hoc enim mysterium non à rapina tantum, verùm & ab omni vel

tenui inimicitia purum esse pènitus jubet : est enim pacis mysterium. Judæis quidem annuatim propriòrum monumenta beneficiòrum solemnitates Deus alligavit : tibi verò singulis diãsus per hæc mysteria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avaritiam perierunt : hoc igitur baratrum fugiãmus.

sc. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt : * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

sc. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætèrnum. Hic est panis gloria Patri. Hic est.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap 6. ff*

I N illo tempore : Dixit Jèsus turbis Judæorum ? Caro mea, verè est cibus : & sanguis meus, verè est potus, Et reliqua.

De Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tractatu 26. in Joannem post medium.

H Ic est panis, qui de cælo descendit. Hunc panem significavit manna, hunc panem significavit

ficavit altare Dei. Sacramenta illa fuerunt: in signis diversa sunt, sed in re, quæ significatur, paria sunt. Apostolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignorare fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuerunt, & omnes mare transierunt, & omnes per Moysen baptizari sunt in nube, & in mari: & omnes eandem escam spiritalem manducaverunt. Spiritalem utique eandem: nam corporalem alteram: quia illi manna, nos aliud: spiritalem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illorum, quibus nos similes sumus, non quibus illi similes fuerunt. Et adjungit: Et omnes eundem potum spiritalem biberunt. Aliud illi, aliud nos, sed specie visibili quidem, tamen hoc idem significante virtute spiritali. Quomodo enim eundem potum? Bibebant, inquit, de spiritali, sequente petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, & in carne. Et quomodo biberunt? Percussa est petra de virga bis. Gemina percussio, duo ligna crucis significat.

Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem,

in me manet, & ego in eo. Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Non orunt fideles corpus Christi, si corpus Christi non negligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vivere de Spiritu Christi. De Spiritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intelligite fratres mei, quid dixerim. Homo es, & spiritum habes, & corpus habes. Spiritum dico, quæ anima vocatur, qua constas quod homo es: constas enim ex anima, & corpore. Habes enim spiritum invisibilem, corpus visibile. Dic mihi, quid ex quo vivat? Spiritus tuus vivit ex corpore tuo, an corpus tuum ex spiritu tuo? Respondet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondere, nescio si vivit. Quid respondet orans qui vivit? Corpus utique meum vivit de spiritu meo. Vis ergo & tu vivere de Spiritu Christi? In corpore esto Christi.

Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: Et qui manducat me, vivet propter me. Cibavit illum Dominus pane vitæ &

intelléctus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio i.

Numquid enim corpus meum vivit de spiritu tuo? Meum vivit de spiritu meo, & tuum de spiritu tuo. Non potest vivere corpus Christi, nisi de spiritu Christi. Inde est, quod exponens nobis Apóstolus Paulus hunc panem? Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O Sacramentum pietatis, o signum unitatis, o vinculum charitatis? Qui vult vivere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédât, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat à compáge membrórum, non sit putre membrum quod refecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat corpore, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

Te Deum laudámus. 16.

F E R I A T E R T I A.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio j. • Cap. 6.

Fuit ergo arca Dómini in regione Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philisthij sacerdótes & divinos, dicétes: Quid faciémus de arca Dómini? indicáte nobis quómo-

do remittámus eam in locum suum. Qui dixerunt: Si remittitis arcam Dei Israël, nolite dimítere eam vancuam, sed quod debétis redidite ei pro peccáto, & tunc curabímur. & sciétis quare non recédât manus ejus à vobis.

R. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israël ad vespéram Paschæ: * Et edent carnes, & ázimos panes.

V. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritatis & veritatis. Et edent.

Lectio ij.

Quare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus, & Phárao corpus suum? nónne postquam percússus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergo arripíte, & fácite plaustrum novum unum: & duas vaccas foetas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plastro, & recludite vitulos eárum domi. Tolletisque arcam Dómini, & ponétis in plastro, & vasa áurea, quæ exolvístis ei pro deliêto, ponétis in capséllam ad latus ejus: & dimittite eam ut vadat. Et aspiciétis: & si quidem per viam finium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, mínimè: scié-

sciēmus quia nequāquam manus ejus tēgit nos, sed casu accidit. Fecerunt ergo illi hoc modo.

R. Comedētis carnes, & saturabimini pānibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dōminus ad vescēdum.

ψ. Non Mōyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

IBant autem in directum vaccæ per viam, quæ ducit Bethsames, & itinere uno gradiebantur, pergētes & mugientes: & non declinabant neque ad dexteram neque ad sinistram: sed & satrapæ Philisthijm sequebantur usque ad terminos Bethsames. Porro Bethsamitæ metēbant triticum in valle: & elevātes oculos suos, vidērunt arcam, & gavisi sunt cum vidissent. Et plaustrum venit in agrum Josue Bethsamitæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & conciderunt ligna plaustrum, vaccasque imposuerunt super ea holocaustum Dōmino. Levitæ autem deposuerunt arcam Dei.

R. Respexit Eliās ad caput suum subcinericiū panem: qui surgens comedit & bibit: * Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem

Dei. **ψ.** Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in ætēnum. Et ambulavit. Glōria Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

Ex Epistola sancti Cypriani Episcopi & martyris ad Cæciliū.

Lib. 2. Epist. 3. sub initium. Lectio iij.

IN sacerdotē Melchisedech sacrificij Domīnici sacramētum præfiguratum vidēmus, secundū quod Scriptūra divīna testatur, & dicit: Et Melchisedech rex Salem protulit panem & vinum. Fuit autem sacerdos Dei summi, & benedixit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portaret, declarat in Psalmis Spiritus sanctus, ex persona Patris ad Filium dicens: Ante luciferum genui te: Tu es sacerdos in ætēnum secundū ordinem Melchisedech. Qui ordo utique hic est de sacrificio illo veniens, & inde descendens, quod Melchisedech sacerdos Dei summi fuit, quod panem & vinum obtulit, quod Abraham benedixit.

R. Cœnantibus illis accēpit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, dedique discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. **ψ.** Dixērunt viri tabernā-

bernaculi mei : Quis det de in me anima mea. Hoc facite. *Lectio vi.*

Accipite, & comedite.

Lectio v.

Nam quis magis sacerdos Dei summi, quam Dominus noster Jesus Christus : qui sacrificium Deo Patri obtulit : & obtulit hoc idem, quod Melchisedech obtulerat, id est, panem & vinum, suum scilicet corpus & sanguinem. Et circa Abraham benedictio illa procedens, ad nostrum populum pertinēbat. Nam si Abraham Deo credidit, & deputatum est ei ad justitiam : utique quisquis Deo credit, & fide vivit, justus invenitur, & iam pridem in Abram fideli benedictus & justificatus ostenditur, sicut beatus Apostolus Paulus probat, dicens : Credidit Abraham Deo, & deputatum est ei ad justitiam. Cognoscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filij Abraham. Providens autem Scriptura, quia ex fide justificat Gentes Deus, prænuntiavit Abraham, quia benedicentur in illo omnes Gentes.

R. Accēpit Jesus calicem, postquam cōnāvit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sanguine :

* Hōc facite in meam commemoratiōnem. *V.* Memoria memor ero, & tabescet

UT ergo in Gēnesi per Melchisedech sacerdotem benedictio circa Abraham posset ritē celebrari, præcedit antē imāgo sacrificij, in pane & vino scilicet constituta. Quam rem perficiens & adimplens Dominus, panem & calicem mixtum vino obtulit : & qui est plenitudo, veritatem præfiguratæ imaginis adimplēvit.

Sed & per Salomōnem Spiritus sanctus typam Domini sacrificij antē præmōstrat, immolatæ hōstiae, & panis & vini, sed & altaris, & Apostolorum faciēns mentionem : Sapiētia, inquit, ædificavit sibi domum, & subdidit columnas septem : mactavit suas hōstias, miscuit in cratere vinum suum, & paravit mensam suam. Et misit servos suos, convocans cum excelsa prædicatione ad cratērem, dicens : Qui est insipiens, declinet ad me. Et egentibus sensu dixit : Venite, edite de meis panibus, & bibite vinum quod miscui vobis.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducaverunt manna in deserto : & mortui sunt : * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriā-

tur. *ψ.* Ego, sum panis vi-
vus, qui de caelo descendi:
si quis manducaverit ex hoc
pane, vivet in aeternum.
Hic est panis. Gloria Patri.
Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij
secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 6. f.*

In illo tempore Dixit: Je-
sus turbis Judaeorum: Ca-
ro mea, verè est cibus: &
sanguis meus, verè est potus.
Et reliqua.

De Homilia sancti Augu-
stini Episcopi.

*Tractatu 26. in Joannem,
circa medium.*

Non sicut manduca-
verunt patres vestri
manna, & mortui
sunt. Quare manducaverunt,
& mortui sunt? Quia quod
videbant, credebant: quod
non videbant, non intellige-
bant. Ideo patres vestri, quia
familles estis illorum. Nam
quantum pertinet, fratres mei,
ad mortem istam visibilem,
& corporalem, numquid nos
non morimur, qui manduca-
mus panem de caelo descen-
dentem? Sic sunt mortui &
illi, quemadmodum & nos
sumus morituri: quantum
attinet, ut dixi, ad mortem
hujus corporis visibilem,
atque carnalem.

Et. Qui manducat meam car-

nem, & bibit meum sangui-
nem, * *Ih.* me manet: &
ego in eo. *ψ.* Non est alia
natio tam grandis, quae ha-
beat deos appropinquantes si-
bi, sicut Deus noster adest
nobis. In me manet.

Lectio viij.

Quam autem perti-
net ad illam mortem,
de qua terret Dominus, qua
mortui sunt patres istorum:
manducavit manna & Moy-
ses, manducavit manna &
Aaron, manducavit manna
& Phinees, manducaverunt
ibi multi, qui Domino pla-
cuerunt, & mortui non sunt.
Quare? Quia visibilem ci-
bum spiritaliter intellexe-
runt, spiritaliter esurierunt,
spiritaliter gustaverunt, ut
spiritaliter satiarerentur. Nam
& nos hodie accipimus visi-
bilem cibum: sed aliud est
Sacramentum, aliud virtus
Sacramenti.

Et. Misit me vivens Pater,
& ego vivo propter Patrem:
* *Et* qui manducat me, vi-
vet propter me. *ψ.* Cibavit
illum Dominus pane vitae &
intellectus. Et qui. Gloria Pa-
tri. Et qui.

Lectio ix.

Quam multi de altari
accipiunt, & moriun-
tur, & accipiendo moriuntur.
Unde dicit Apostolus: Judi-
cium sibi manducat & bibit.
Nonne

Nónne buccélla Dóminica venénium fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cùm accépit, in eum inimicus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum malè malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cæléstem spiritaliter manducáte, innocentiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiana, vel non sint mortífera. Antequam ad altáre accedátis, atténdite quòd dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimítimus débitóribus nostris. Si dimítitis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium.

Te Deum laudámus. r 6.

F E R I A Q U A R T A

In primo Nocturno.

De libro primo Regum:

Lectio j. Cap. 6. d. 6. & 7.

Percússit autem de viris Bethsamítibus, eò quòd vidíssent arcam Dómini: & percússit de pópulo septuaginta viros, & quinquaginta míllia plebis. Luxitque pópulus, eò quòd Dóminus percussisset plebem plaga magna. Et dixerunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascéndet à nobis? Miserúntque núnctios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Re-

duxérunt Philísthijm arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa, Eleázarum autém filium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini.

R. Immolábit hœdum multitúdo filiòrum Israël ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, & ázymos panes. *Ps.* Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis & veritátis. Et edent.

Lectio ij.

ET factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) & requiêvit omnis domus Israël post Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérsum domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim & Astaroth: & præparáte corda vestra Dómino, & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthijm. Abstulérunt ergo filij Israël Báalim & Astaroth, & servierunt Dómino soli.

R. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis,

panis, quem dedit vobis Dominus ad vescendum. ✠ Non Moyses dedit vobis panem de caelo, sed Pater meus dat vobis panem de caelo verum. Iste est panis.

Lectio iij.

Dixit autem Samuel: Congregate universum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dominum. Et convenerunt in Masphath: hauseruntque aquam, & effuderunt in conspectu Domini, & jejunaverunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccavimus Domino. Judicavitque Samuel filios Israël in Masphath. Et audierunt Philisthim quod congregati essent filij Israël in Masphath, & ascenderunt Sâtrapæ Philistinorum ad Israël. Quod cum audissent filij Israël, timuerunt à facie Philistinorum. Dixeruntque ad Samuelem: Ne cesses pro nobis clamare ad Dominum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philistinorum.

℞. Respexit Elias ad caput suum subcineritium panem: qui surgens comedit & bibit: ✠ Et ambulavit in fortitudine cibi illius usque ad montem Dei. Vers. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Et ambulavit. Glória Patri. Et ambulavit.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósij Episcopi de Sacramentis.

Lib. 4 cap. 4. Lectio iij.

Auctor Sacramentorum quis est, nisi Dominus Jesus? De caelo ista Sacramenta venerunt. Consilium enim omne de caelo est. Verè autem magnum est & divinum miraculum, quod populo pluit Deus manna de caelo: & non laborabat populus, & manducabat. Tu forte dicis: Meus panis est usitatus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentorum: ubi accesserit consecratio, de pane fit caro Christi. Hoc igitur adstruamus. Quomodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratione. Consecratio igitur quibus verbis est, & cujus sermonibus? Domini Jesu. Nam reliqua omnia, quæ dicuntur, laudem Deo deserunt, oratio præmittitur pro populo, pro regibus, pro ceteris: ubi venit ut conficiatur venerabile Sacramentum, jam non suis sermonibus sacerdos, sed utitur sermonibus Christi.

℞. Coenantibus illis accepit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: ✠ Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. ✠ Dixerunt viri

virī tabernāculi mei : Quis det de cānibus ejus, ut saturēmur ? Accípite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc conficit Sacramentum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt omnia. Jussit Dóminus, & factum est cælum: jussit Dóminus, & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt mária: jussit Dóminus, & omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? Cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse mandávit, & creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratióem: sed post consecratióem dico tibi quòd jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est: ipse mandávit, & creárum est.

¶ Accépit Jesús cálicem, postquam cœnāvit, dicens: Hic calix novum testamētum est in meo ságuine: * Hóc facite in meam commemoratióem. **¶** Memória memorero, & tabéscet in me ánima. Hoc facite.

Lectio vj.

Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem & venerábile, quòd manna Judæis pluit è cælo. Sed intéllege, quid est amplius, manna de cælo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cæli. Deinde, manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otiosè, cum accipis, tu dicis, Amen; jam in spírítu confitens quòd accipias Corpus Christi. Dicit tibi sacerdos, Corpus Christi: & tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat affectus.

¶ Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt:

* Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso manducet, non moriátur.

¶ Ego sum panis vivus, qui de cælo descénde: si quis manducavérit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est panis.

¶ lória Patri. Hic est.

In tercio Nocturno.

Lectio sancti Euangélij secundum Joánnem.

Lectio vij.

Cap. 6. f.

In illo tēpore: Dixit Jesús turbis Judæórum: Caro mea, verè est cibus: & sanguis

guis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarij
Episcopi.

Lib. 8. de Trinitate,
ante medium.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legamus: & quæ legérimus, intelligamus; & tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stultè atque impiè dicimus. Ipse enim ait: Caro mea verè est esca, & sanguis meus verè est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritate carnis & sanguinis non relictus est ambigendi locus.

¶ Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo. † Non est alia natio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Nunc enim & ipsius Domini professione, & fide nostra verè caro est, & verè sanguis est. Et hæc accepta atque hausta id efficiunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. An-

ne hoc veritas non est? Contingat planè his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacramentum communicatæ carnis & sanguinis sumus, ipse testatur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me videbitis: quoniam ego vivo, & vos vivetis: quoniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis.

¶ Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. † Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui. Gloria Patri. Et qui.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc unitas sit, ipse ita testatus est: Qui edit carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit: nisi in quo ipse fuerit: ejus tantum in se assumptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perfectæ autem hujus unitatis sacramentum superius jam docuerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui manducat meam

meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ego per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eodem modo nos per carnem ejus vivemus.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Vesperas, omnia ut in primis Vesperis Festi. 173. Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesperis fit tantum commemoratio de eo, nisi fuerit ex solemmioribus ut dicitur in Rubrica de Commemorationibus.

F E R I A Q U I N T A.

Octava Corporis Christi.

Lectioes primi Nocturni leguntur de Epistola ad Corinthios. Conveniētibz. ut supra in die Festi. 178.

In secundo Nocturno.

Sermo beati Cyrilli Episcopi Jerosolymitani.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio iiiij.

Ipsa beati Pauli doctrina abunde sufficere videtur, ut certam vobis de divinis mysterijs fidem faciat, quibus digni redditi, concorporati, ut ita dicam, & consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamabat, quod in nocte qua tradebatur Dominus noster Jesus Christus, accipiens panem, & gratias agens fregit, & dedit discipulis suis, dicens: Accipite, & manducate: hoc est corpus meum. Et accipiens cá-

licem, & gratias agens, dixit: Accipite, & bibite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiaverit ac dixerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambigere? Et cum idem ipse tam asseveratè dixerit: Hic est sanguis meus: quis unquam dubitaverit, ut dicat non esse ejus sanguinem?

R. Cœnantibus illis accipit Jesus panem, & benedixit, ac fregit, deditque discipulis suis, & ait: * Accipite, & comedite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernaculi mei: Quis det de carnibus ejus, ut saturémur? Accipite.

Lectio v.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sanguine propinquitatem: & eum parum dignum existimabimus, cui credamus quod vinum in sanguinem transmutarit? Ad eas nuptias, quibus corpora copulantur, vocatus, præter opinionem omnium hoc fecit miraculum: & non magis sic eum corpus & sanguinem suum fruenda nobis donasse persuasum firmiter habebimus, ut ea cum omni certitudine tamquam corpus ipse & sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, & in specie

* vini

vini dat nobis sanguinem : ut, cum sumptis, gustes corpus & sanguinem Christi, factus ejusdem corporis & sanguinis particeps. Sic enim efficiuntur Christiferi, hoc est, Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus & sanguinem in membra nostra recipimus : sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accēpit Jēsus calicem, postquam cenāvit, dicens : Hic calix novum testamentum est in meo sanguine : * Hoc facite in meam commemoratiōnem. **Ÿ.** Memoria memor ero, & tabescet in me anima mea. Hoc facite.

Lectio vj.

Olim cum Judæis Christus differens, Nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, & biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offēsi abiērunt retrō : putabant enim, quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant & in veteri Testamento panes propositionis : verum illi cum fuerint veteris Testamenti, finem jam acceperunt. In novo verò Testamento, panis est cælestis, & calix salutaris, qui & animam & corpus sanctificant.

Quamobrem non sic hæc attendas velim, tamquam sine nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum : corpus enim sunt & sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renūciat, fides tamen te confirmet. Ne iudices rem ex gustu : sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis & sanguinis Christi particeps fieres.

R. Ego sum panis vitæ : patres vestri manducaverunt manna in deserto, & mortui sunt : * Hic est panis de cælo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur. **Ÿ.** Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi : si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Hic est panis. **G**loria Patri. Hic est panis.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Joannem.

Lectio vij. Cap. 6. f.

In illo tempore : Dixit Jēsus turbis Judæorum : Caro mea, verè est cibus : & sanguis meus, verè est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Episcopi Alexandrini.

Lib. 1. in Joannem, cap. 17.

Qui manducet, inquit, carnem meam, & bibit sanguinem meum, in me manet, &

ego in illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem & sanguinem Domini recipit, cum ipso ita conjungitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniatur. Simile quodam modo apud Matthæum comperies. Simile est, inquit, regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat: sic parvula benedictio totum hominem in se ipsam attrahit, & sua gratia replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.

℞. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, * In me manet, & ego in eo. ℥. Non est alia ratio tam grandis, quæ habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio viij.

Nos verò, si vitam æternam consequi volumus, si largiorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco læquei damnosam religionem diabo-

lus nobis prætendat. Rectè (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit, & de calice bibit indignè. Ego igitur probo me ipsum^a) & indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo te ipsum offeres? Nam si peccando indignus es, & peccare non desinis (quis enim delicta intelligit? secundum, Psalmistam) expers omnino eris vivificæ hujus sanctificationis.

℞. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. ℥. Cibavit illum Dominus pane vitæ & intellectus. Et qui. Glória Patri. Et qui.

Lectio ix.

Quare pias quæso cogitationes suscipias, studiose sanctæque vivas, & benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem: pietatem corroborat: perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat: & sicut pastor bonus, qui animam suam pro

omnibus posuit, ab omni nos
erigit casu.

Te Deum laudamus. 16.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalterio,
cum Oratione Dominica præ-
cedentis. Oratio.

SAncti nominis tui, Dó-
mine, timorem pariter &
amorem fac nos habere per-
petuum: quia numquam tua
gubernatione destituis, quos
in soliditate tuæ dilectionis
instituis. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Congregati ergo uni-
versi majores natu Is-
raël, venerunt ad Sa-
muëlem in Ramatha. Dixe-
runtque ei: Ecce tu senuí-
sti, & filij tui non ambu-
lant in vijs tuis: constitue
nobis regem, ut judicet nos,
sicut & universæ habent na-
tiones. Displicuit sermo in
oculis Samuëlis, eo quod di-
xissent: Da nobis regem, ut
judicet nos. Et oravit Samuel
ad Dóminum.

R. Percussit Saul mille &
David decem millia: * Quia
manus Dómini erat cum il-
lo: percussit Philisthæum, &
abstulit opprobrium ex Israël.
V. Nonne iste est David, de
quo canebant in choro, dicen-
tes: Saul percussit mille, &
David decem millia? Quia.

Part. Æstrua.

Lectio ij.

Dixit autem Dóminus ad
Samuëlem: Audi vo-
cem populi in omnibus quæ
loquuntur tibi. Non enim te
abjecerunt, sed me, ne re-
gnem super eos. Juxta om-
nia ópera sua, quæ fecé-
runt à die qua eduxi eos de
Ægypto usque ad diem hanc:
sicut dereliquerunt me, &
servierunt dijs aliénis, sic
faciunt étiam tibi. Nunc ergo
vocem eórum audi: verumta-
men contestare eos, & præ-
dic eis jus regis, qui regna-
turus est super eos.

R. Montes Gélboë, nec ros,
nec pluvia veniant super vos:
* Ubi ceciderunt sortes Israël.
V. Omnes montes, qui estis
in circúitu ejus, visitet Dómi-
nus: à Gélboë autem transseat,
Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Dixit itaque Samuël om-
nia verba Dómini ad
populum, qui petierat à se
regem, & ait: Hoc erit jus
regis, qui imperaturus est
vobis: Filios vestros tollet,
& ponet in curribus suis,
facietque sibi équites & præ-
cursóres quadrigarum suá-
rum, & constituet sibi tribú-
nos, & centuriónes, & ara-
tóres agrórum suórum, &
messóres segetum, & fabros
armórum & currum sub-
rum. Filias quoque vestras
faciet

K

faciet

faciet sibi unguentarias, & focarias, & panificas. Agros quoque vestros, & vineas, & oliveta optima tollet, & dabit servis suis.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. *Y.* Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro primo Regum.

Lectio *Cap. 9.*

ET erat vir de Benjamin nomine Cis, filius Abiel, filij Seror, filij Béchorath, filij Aphia, filij viri Jemini, fortis robore. Et erat ei filius vocabulo Saul, electus & bonus: & non erat vir de filiis Israël melior illo. Ab humero & sursum eminēbat super omnem populum. Perierant autem asinae Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum unum de pueris, & surgens vade, & quare asinas. Qui cum transissent per montem Ephraim, & per terram Salisa, & non invenissent, trans-

ierunt etiam per terram Salim, & non erant. Sed & per terram Jemini, & minime repererunt.

R. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus adēre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *Y.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Cum autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad puerum qui erat cum eo: Veni & revertamur, ne forte dimiserit pater meus asinas, & sollicitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitate hac, vir nobilis: omne quod loquitur, sine ambiguitate venit. Nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. Dixitque Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitareis nostris: & sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quidquam aliud. Rursum puer respondit Sauli, & ait: Ecce inventa est in manu mea quarta pars statæris argenti, de-

demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. V. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

ET ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egradiens obviam eis, ut ascenderet in excelsum. Dominus autem revelaverat auriculam Samuelem ante unam diem quam veniret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quae nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Benjamin, & unges eum ducem super populum meum Israel: & salvabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum, venit enim clamor eorum ad me. Cumque aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae, * Super domum istam die ac nocte.

V. Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsu caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Cognoverunt omnes a Dan usque Bersabee, quod fidelis Samuel Propheta esset Domini. Oratio. Protector in te sperantium. quae habetur infra post Lectiones ultime Hebdomadae Augusti, cum aliis Orationibus usque ad Dominicam decimasextam post Pentecosten. 359.

DOMINICA III.

post Pentecosten.

Ad Matutinum, Invitatorium. Adoremus Dominum, Qui fecit nos. Psalmus. Venite. 2. Hymnus. Nocte surgentes. 2. Antiphona. Servite Domino, cum reliquis Antiphonis, Psalmis, & Versiculis, ut in Psalterio. 3.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio 1. Cap. 9. c. 6. & 10.

Accellit autem Saul ad Samuelem in medio portae, & ait: Indica, ora, mihi, ubi est dominus Videntis. Et respondit Samuel Saulei dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodie, & dimittam te mane: & omnia quae sunt in corde tuo, indicabo tibi.

K 2 Et

Et de asinis, quas nudius tertius perdidisti, ne sollicitus sis, quia inventæ sunt. Et cujus erunt optima quæque Israël? nonne tibi & omni domui patris tui? Respondens autem Saul, ait: Numquid non filius Jemini ego sum, de minima tribu Israël, & cognatio mea novissima inter omnes familias de tribu Benjamin? quare ergo locutus es mihi sermonem istum?

R. Preparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

V. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Assumens itaque Samuel Saulem, & puerum ejus, introduxit eos in triclinium, & dedit eis locum in capite eorum qui fuerant invitati. Erant enim quasi triginta viri. Dixitque Samuel cocos: Da partem, quam dedi tibi, & præcepi ut repõneres scorsum apud te. Levavit autem cocos armum, & posuit ante Saul. Dixitque Samuel: Ecce quod remansit, pone ante te, & comede: quia de industria servatum est tibi, quando populum vocavi. Et comedit Saul cum Samuele in die illa. Et descendérunt de excelsu in

oppidum, & locutus est cum Saule in solario: stravitque Saul in solario, & dormivit.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiõne Misericordiæ suæ.

Vers. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Cumque mane surrexissent, & jam elucesceret, vocavit Samuel Saulem in solario, dicens: Surge, & dimittam te. Et surrexit Saul: egressique sunt ambo, ipse videlicet, & Samuel. Cumque descenderent in extrema parte civitatis, Samuel dixit ad Saul: Dic puero ut antecedit nos, & transeat: tu autem subsiste paulisper, ut indicem tibi verbum Domini. Tulit autem Samuel lentunculam olei, & effudit super caput ejus, & deosculatus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dominus super hereditatem suam in principem, & liberabis populum suum de manibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. V. Misit Deus misc-

miseriçordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me eripiet. Gloria Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

De Expositione sancti Gregorij Papæ in libris Regum.

Lib. 4. cap. 5. in 1. Reg. c. 10.
Lectio iiii.

Tulit autem Samuel lenticulam olei, & effudit super caput ejus. Hoc profectò hac unctiõne exprimitur, quòd in sancta Ecclesia nunc etiam materialiter exhibetur: quia qui in crismine ponitur, sacramenta suscipit unctiõnis. Quia verò ipsa unctio sacramentum est: is qui promovetur, bene foris ungitur, si intus virtute sacramenti roboretur. Ipsas ergo olei virtutes prius videamus attentius. Oleum quippe liquoribus alijs superferitur: oleum ignem fovet: oleum vulnera curare consuevit. Per illud ergo, misericordiæ bonum significat, quia scriptum de Domino est: Miserationes ejus super omnia opera ejus. Quia ignem fovet, prædicationis gratiam designat, quæ electorum mentes illuminat.

¶ Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo:

percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. ¶. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Qui manus.

Lectio v.

Quia verò vulnera per oleum curantur, hoc profectò insinuat, quòd detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungatur ergo caput regis, quia spiritali gratia mens est replenda doctoris. Habeat in unctiõne sua oleum, habeat misericordiam abundantem, quæ sibi virtutibus alijs præferatur. Habeat oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer alijs per verbum possit. Habeat nihilominus oleum medicinæ: ut sapienter disponat, qualiter peccatorum foetores tergat, & ægras mentes saluti restituat.

¶. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos:

* Ubi ceciderunt fortes Israël.

¶. Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Sed lenticula Saul ungitur, non pro præsignanda doctrina, sed ad exprimenda futura. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est,

K 3

quod

quod lenticula olei Saul ungi-
tur, nisi quia in fine reprobatur?
Nam quia obedire Deo postea noluit,
à Samuèle audivit: Quia projecisti sermō-
nem Dōmini, projecit te Dō-
minus, ne sis rex. Velut enim lenticula olei parum habuit,
qui spiritualem gratiam projiciendus accepit. Quod in rectoribus quoque sanctae
Ecclesiae convenienter accipitur.
Plerumque enim culmen praelationis accipiunt, qui in
charitate Dei & proximi perfecti non sunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dōminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. *V.* Feci tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. *Gloria Patri. Et fui tecum.*

Lectioes iij. Nocturni de Homilia Dominicae iij. post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Dominicarum usque ad Dominicam xvj. post Pentecosten. 359. Similiter Antiphona ad Benedictus, & Magnificat, & Orationes.

R. vij. Peccavi super namerum arenae maris, & multi-

plicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli praeter multitudinem iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *V.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. vij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dōminus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. *Veis.* Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. *Gloria Patri. Plena est.*

Hoc *R.* dicitur post vij. Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum, Feria autem quarta & Sabato usque ad Dominicam primam Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicae, ejus loco dicitur secundum *R.* Feriae secundae sequentis, & tertio loco tertium ejusdem Feriae.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 10. c.

ET convocavit Samuel populum ad Dōminum in Maspha: & ait ad filios Israël: Haec dicit Dōmi-

nus Deus Israël: Ego eduxi Israël de Ægypto, & erui vos de manu Ægyptiorum, & de manu omnium regum qui affligebant vos. Vos autem hodie projecistis Deum vestrum, qui solus salvavit vos de universis malis & tribulationibus vestris: & dixistis: Nequaquam: sed regem constituemus super nos. Nunc ergo stete coram Domino per tribus vestras, & per familias.

R. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. Vers. Ego sum qui peccavi, ego qui iniqui fecerunt: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. Ut non.

Lectio ij.

ET applicuit Samuel omnes tribus Israël, & cecidit sors tribus Benjamin. Et applicuit tribum Benjamin & cognationes ejus, & cecidit cognatio Merri, & pervenit usque ad Saul filium Cis. Quæsierunt ergo eum, & non est inventus. Et consuluerunt post hæc Dominum, utrumnam venturus esset illuc. Responditque Dominus: Ecce absconditus est domi. Cucurrerunt itaque &

tulerunt eum inde: stetitque in medio populi, & altior fuit universo populo ab humero & sursum. Et ait Samuel ad omnem populum: Certè videtis quem elegit Dominus, quoniam non sit similis illi in omni populo. Et clamavit omnis populus, & ait: Vivat rex.

Resp. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. V. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

Lectio iij.

Locutus est autem Samuel ad populum legem regni, & scripsit in libro, & reposuit coram Domino: & dimisit Samuel omnem populum, singulos in domum suam. Sed & Saul abiit in domum suam in Gabaa: & abiit cum eo pars exercitus, quorum tetigerat Deus corda. Filij vero Belial dixerunt: Num salvare nos poterit iste? Et despexerunt eum, & non attulerunt ei munerera: ille vero dissimulabat se audire.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures

tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. *ψ.* Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélsó cælorum habitáculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

Responsoría hujus ii. Ferie dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam j. Augusti.

F E R I A T E R T I A.
De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Dixit autem Sámuel ad univérsum Israél: Ecce audivi vocem vestram juxta ómnia quæ locuti estis ad me, & constitui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem sénuí, & incánui: porro filij mei vobíscum sunt: itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præstò sum. Loquimini de me coram Dómino, & coram Christo ejus, utrùm bovem cujúsquam tulerim, aut ásinum: si quémquam calumniátus sum, si oppréssi aliquem, si de manu cujúsquam munus accépi: & contempnam illud hódie, restitúamque vobis. Et dixerunt: Non es calumniátus nos, neque oppressisti, neque tulisti de manu alicujus quípiam. Dixítque ad eos; Testis

est Dóminus advérsus vos, & testis christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quípiam. Et dixerunt: Testis.

g. Dómine, si convérsus fuerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum:

* Tu exáudies de cælo Dómine, & líbera eos de manibus inimicórum suórum. *ψ.* Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniéntque oráverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ij.

ET ait Sámuel ad pópulum: Dóminus, qui fecit Moysen & Aaron, & edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo státe, ut júdicio conténdam advérsus vos coram Dómino, de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, & cum patribus vestris: quómodo Jacob ingressus est in Ægyptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum: & misit Dóminus Móysen & Aaron, & edúxit patres vestros de Ægypto: & collocávit eos in loco hoc. Qui obliti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ magístri militiæ Hasor, & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt advérsus eos.

et. Factum est, dum tólleret Dóminus Eliam per túrbine[m] in cælum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. ¶ Cumque pergerent, & incedentes sermocerentur, ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elías per túbinem in cælum. Eliséus clamábat.

Lectio iij.

Postea autem clamaverunt ad Dóminum, & dixerunt: Peccávimus, quia dereliquimus Dóminum, & servivimus Báalim & Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, & serviemus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephthé, & Samuél, & éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circuitum, & habitástis confidenter. Videntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venisset advenit vos, dixistis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnaret in vobis. Nunc ergo præstito est rex vester, quem elegistis & petistis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timueritis Dóminum, & serviéritis ei, & audieritis vocem ejus, & non exasperaveritis os Domini, éritis & vos, & rex

qui imperat vobis, sequentes Dóminum Deum vestrum.

et. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et facti tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

Responsoria hujus iij. Feriæ dicuntur in omnibus iij. Feriis usque ad Dominicam j. Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 13.

Filius unius anni erat Saul cum regnare coepisset, duobus autem annis regnavit super Israël. Et elegit sibi Saul tria millia de Israël: & erant cum Saul duo millia in Machmas, & in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Benjamin. Porro ceterum pópulum remisit unumquemque in tabernacula sua. Et percussit Jónathas stationem Philistinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audissent Philistini, Saul cecinit bucina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et universus Israël audivit hanc sententiam

famam: Percussit Saul stationem Philistinorum: & erexit se Israel adversus Philistinum. Clamavit ergo populus post Saul in Gálgala.

R. Peccavi super numerum arenae maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli praeter multitudinem iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ii.

ET Philistinum congregati sunt ad praeliandum contra Israel, triginta milia curruum, & sex milia equitum, & reliquum vulgus, sicut arena quae est in litore maris plurima. Et ascendentes castrametati sunt in Machmas ad Orientem Bethaven. Quod cum viderent viri Israel se in arcto positos (afflictus enim erat populus) absconderunt se in speluncis, & in abditis, in petris quoque, & in antris, & in cisternis. Hebraei autem transierunt Jordanem in Terram Gad & Galaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, universus populus perterritus est, qui sequebatur eum. Et expectavit septem

diebus juxta placitum Samuelis, & non venit Samuel in Gálgala, dilapsusque est populus ab eo.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. *ψ.* Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

AIt ergo Saul: Afferte mihi holocaustum, & pacifica. Et obtulit holocaustum. Cumque complisset offerens holocaustum, ecce Samuel veniebat: & egressus est Saul obviam ei ut salutareret eum. Locutusque est ad eum Samuel: Quid fecisti? Respondit Saul: Quia vidi quod populus dilaberetur a me, & tu non veneras juxta placitos dies, porro Philistinum congregati fuerant in Machmas, dixi: Nunc descendent Philistinum ad me in Gálgala, & faciem Domini non placavi. Necessitate compulsus obruli holocaustum. Dixitque Samuel ad Saul: Stulte egisti, nec custodisti mandata Domini Dei tui, quae praecipit tibi. Quod si non fecisses, jam nunc preparasset Dominus regnum tuum super Israel in sempiternum.

térnum; sed nequâquam régnum tuum ultrâ consúrget. Quâsivit Dóminus sibi virum juxta cor suum: & præcêpit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eò quòd non serváveris quæ præcêpit Dóminus.

R. Audi Dómine hymnum, & oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti: & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocta. V. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excelsó cælórum habitáculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 14. b.

Dixit autem Jónathas ad adolescentem armigerum suum: Veni, transeâmus ad statióem incircumcisórum horum, si forte faciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difficile salvâre, vel in multis, vel in paucis. Dixitque ei armiger suus: Fac ómnia quæ placeant ánimo tuo: perge quòd cupis, & ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transimus ad viros istos. Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fuerint ad nos, Manête donec veniâmus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendâmus

ad eos. Si autem dixerint: Ascéndite ad nos: ascendâmus, quia tradidit eos Dóminus in mántibus nostris: hoc erit nobis signum. Appáruit igitur utérque statióni Philisthinórum: dixeruntque Philisthijm: En He' rai egrediúntur de cavéris; in quibus absconditi fúerant.

R. Præparâte corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et liberâbit vos de mántibus inimicórum vestrórum. V. Convertimini ad eum in toto corde vestro; & auferete deos aliénos de médio vestri. Et liberâbit,

Lectio ij.

ET locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, & ad armigerum ejus, dixeruntque: Ascéndite ad nos, & ostendâmus vobis, rem. Et ait Jónathas ad armigerum suum: Ascendâmus, sequere me: tradidit enim Dóminus eos in manus Israël. Ascendit autem Jónathas, mántibus & pédibus reptans, & armiger ejus post eum. Itaque alij cadébant ante Jónatham, alios armiger ejus interficiêbat sequens eum. Et facta est plagâ prima, qua percússit Jónathas & armiger ejus, quasi viginti virórum, in média parte júgeri, quam par boum in die arâre consuêvit. Et factum est miraculum in

castris, per agros: sed & omnis populus stationis eorum, qui ierant ad praedandum, obstupuit, & conturbata est terra, & accidit quasi miraculum à Deo.

22. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiae suae. *ψ.* Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

ET respexerunt speculatores Saul, qui erant in Gabaa Benjamin, & ecce multitudo prostrata, & huc illucque diffugiens. Et ait Saul populo, qui erat cum eo: Requirit, & videte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repertum est non adesse Ionatham, & armigerum ejus. Et ait Saul ad Achiam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel.) Cumque loqueretur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exortus est in castris Philistinorum: credebaturque paulatim, & clarus resonabat. Et ait Saul ad sacerdotem: Contrahe manum tuam. Conclamavit ergo Saul, & omnis populus qui erat cum eo, & venerunt usque ad locum certaminis: & ecce ver-

sus fuerat gladius uniuscuiusque ad proximum suum, & caedes magna nimis.

23. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio caularum leonum. Ipse me. Gloria. Ipse me.

F E R I A S E X T A.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 19.

ET dixit Samuel ad Saul: Me misit Dominus, ut iungerem te in regem super populum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Domini: Haec dicit Dominus exercituum: Recensui quaecumque fecit Amalech Israeli: quomodo restitit ei in via cum ascenderet de Aegypto. Nunc ergo vade, & percutite Amalech, & demolite universa ejus: non parcas ei; & non concupiscas ex rebus ipsius aliquid: sed interfice à viro usque ad mulierem, & parvulum atque lactentem, bovem & ovem, camelum & asinum.

24. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaem, & abstulit opprobrium ex Israel.

mél. *ψ*. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

PRæcepit itaque Saul populo, & recensuit eos quasi agnos: ducenta millia peditum, & decem millia virorum Juda. Cùmque venisset Saul usque ad civitatem Amalec, tetendit insidias in torrente. Dixitque Saul Cinæo: Abite, recedite, atque descendite ab Amalec: ne fortè involvam te cum eo. Tu enim fecisti misericordiam cum omnibus filiis Israël, cùm ascenderent de Ægypto. Et recessit Cinæus de medio Amalec. Percussitque Saul Amalec ab Hévila, donec venias ad Sur, quæ est è regione Ægypti. Et apprehendit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfecit in ore gladij.

R. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël.

ψ. Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

ET percussit Saul, & populus, Agag, & optimis gregibus ovium & armentorum, & vestibus & arie-

tibus, & universis quæ pulchra erant, nec voluerunt disperdere ea: quidquid verò vile fuit & reprobum, hoc demoliti sunt. Factum est autem verbum Domini ad Samuel, dicens: Pœnitet me quòd constituerim Saul Regem: quia dereliquit me, & verba mea opere non implevit. Contristatusque est Samuel, & clamavit ad Dominum tota nocte.

g. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. Vers. Feci que tibi nomen grandò, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 16.

Dixitque Dominus ad Samuëlem: Usquequò tu luges Saul, cùm ego projecerim eum ne regnee super Israël? Imple cornu tuum oleo, & veni, ut mitam te ad Isai Bethlehemitem: providi enim in filiis eius mihi regem. Et ait Samuel: Quomodo vadam? audiet enim Saul, & interfici-

ciet me. Et ait Dominus: Vitulum de armento tolles in manu tua, & dices: Ad immolandum Domino veni. Et vocabis Isai ad victimam, & ego ostendam tibi quid facias, & unges quemcumque monstravero tibi.

¶ Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. ¶ Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

LECTIO ij.

Fecit ergo Samuel: sicut locutus est ei Dominus. Venitque in Bethlehem, & admirati sunt seniores civitatis, occurrentes ei, dixeruntque: Pacificusne est ingressus tuus? Et ait: Pacificus: ad immolandum Domino veni, sanctificamini, & venite mecum ut immolem. Sanctificavit ergo Isai & filios ejus, & vocavit eos ad sacrificium. Cumque ingressi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Domino est Christus ejus? Et dixit Dominus ad Samuelem: Ne respicias vultum ejus, neque altitudinem staturæ ejus: quoniam abjeci eum, nec juxta

intuitum hominis ego judico: homo enim videt ea quæ parent, Dominus autem intuetur cor.

¶ Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. *Vers.* Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

LECTIO iij.

Et vocavit Isai Abinadab, & adduxit eum coram Samuele. Qui dixit: Nec hunc elegit Dominus. Adduxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elegit Dominus. Adduxit itaque Isai septem filios suos coram Samuele: & ait Samuel ad Isai: Non elegit Dominus ex istis. Dixitque Samuel ad Isai: Numquid jam completi sunt filij? Qui respondit: Adhuc reliquus est parvulus, & pascit oves. Et ait Samuel ad Isai: Mitte, & adduc eum.

¶ Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. ¶ Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis cælo-

caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Prævaluit David in Philisthæum in funda & lapide, in nomine Domini.

Oratio cum Hemilia Dominicæ quartæ habetur infra circa finem Officij de Tempore. 360.

DOMINICA IIII.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.
De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17.

Congregantes autem Philisthijm agmina sua in prælium, convenérunt in Socho Judæ: & castrametati sunt inter Socho & Azéca, in finibus Domini. Porrò Saul & filij Israël congregati venérunt in vallem terebinti, & direxérunt aciem ad pugnandum contra Philisthijm. Et Philisthijm stabant super montem ex parte hac, & Israël stabat supra montem ex altera parte: vallisque erat inter eos. Et egressus est vir spurius de castris Philisthinorum nomine Goliath, de Geth, altitudinis sex cubitorum & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & lorica squamata induebatur. Porrò pondus lorice ejus, quinque millia siclorum æris erat: &

creas æreas habebat in cruribus: & clypeus æreus tangebatur humeros ejus. Hastile autem haste ejus erat quasi liciatorium textentium. Ipsum autem ferrum haste ejus sexcentos siclos habebat ferri: & armiger ejus antecederat eum.

Præparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. † Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Stanque clamabat adversum phalangas Israël, & dicebat eis: Quare venistis parati ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saul? Eligite ex vobis virum, & descendat ad singulare certamen. Si quiverit pugnare mecum, & percusserit me, erimus vobis servi: si autem ego prævaluero, & percussero eum, vos servi eritis, & serviētis nobis. Et atēbat Philisthæus: Ego exprobravi agminibus Israël hodie: Date mihi virum, & ineat mecum singulare certamen. Audiens autem Saul, & omnes Israëlitæ, sermones Philisthæi humiliter, stupēbant, & metuebant nimis.

¶ Deus.

II. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericórdiæ suæ. **Y.** Dominus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Bethlehém Jüda, cui nomen erat Isai, qui habebat octo filios, & erat vir in diebus Saul senex, & grandævus inter viros. Abierunt autem tres filij ejus majores post Saul in prælium: & nomina trium filiorum ejus, perrexerunt ad bellum, Eliab primogénitus, & secundus Abinadab, tertiusque Sama. David autem erat minimus. Tribus ergo majoribus secutis Saulem, abiit David, & reversus est a Saul, ut pasceret gregem patris sui in Bethlehém. Procedebat vero Philisthæus mane & vespere, & stabat quadraginta diebus.

II. Dominus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **Y.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me. **Gloria Patri. Ipse me.**

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Augustini
Episcopi.

*Serm. 197. de Tempore,
circa medium.*

Lectio iij.

Stant filij Israël contra adversarios quadraginta diebus. Quadraginta dies, propter quatuor tempora, & quatuor partes orbis terræ, vitam præsentem significant, in qua contra Goliath, vel exercitum ejus, id est, contra diabolum & angelos ejus, Christianorum populus pugnare non desinit. Nec tamen vincere posset, nisi verus David Christus cum baculo, id est, cum crucis mysterio descendisset. Ante adventum enim Christi, fratres charissimi, solutus erat diabolus: veniens Christus, fecit de eo, quod in Euangelio dictum est: Nemo potest intrare in domum fortis, & vasa ejus diripere, nisi prius alligaverit fortem. Venit ergo Christus, & alligavit diabolum.

Resp. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **Y.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille,

mille, & David decem mil-
lia? Quia manus.

Lectio v.

Sed dicit aliquis, Si alligatus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres charissimi, quia multum prævalet: sed tepidis & negligentibus, & Deum in veritate non timéntibus dominatur. Alligatus est enim, tamquam innexus canis caténis, & neminem potest mordere, nisi eum, qui se illi mortifera securitate conjunxerit. Jam videte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa positus mordet. Tu te illi per voluntates & cupiditates sæculi non conjungere, & ille ad te non præsumit accedere. Latrare potest, sollicitare potest, mordere omnino non potest, nisi volentem. Non enim cogendo, sed suadendo nocet: nec extorquet à nobis consensum, sed petit.

2. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. 3. Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat, Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Venit ergo David, & invenit Judæorum populum contra diabolum præstantem: & cum nullus esset qui

præsumeret ad singulare certamen accedere, ille, qui figuram Christi gerébat, processit ad prælium, tulit baculum in manu sua, & exiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figuratum est, quod in Domino Jesu Christo completum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritalem Góliath, id est, contra diabolum pugnaturus, crucem suam ipse portavit. Videte, fratres, ubi David Góliath percussit: in fronte utique, ubi crucis signaculum non habebat. Sicut enim baculus cuius typum habuit, ita etiam & lapis ille, de quo percussus est, Christum Dominum figurabat.

2. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. 3. Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et sui.

In tertio Nocturno, Lectiones de Homilia Evangelij Dominicæ quartæ post Pentecosten, quæ habentur inferioribus. 360.

2. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata

peccata sunt peccata mea : & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudi-
ne iniquitatis meæ : quoniam irritavi iram tuam , * Et malum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco , & delictum meum contra me est semper , quia tibi soli peccavi. Et malum.
R. vij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum :
* Sanctus , sanctus , sanctus , Dominus Deus Sabaoth :
* Plena est omnis terra gloria ejus. *ψ.* Tres sunt qui testimonium dant in cælo , Pater , Verbum & Spiritus sanctus : & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 17. c.

ET dixit unus quispiam de Israël : Num vidistis virum hunc , qui ascendit ? ad exprobrandum enim Israël ascendit. Virum ego qui percussit eum , dabit rex divitibus magnis , & filiam suam dabit ei , & domum patris ejus faciet absque tributo in Israël. Et ait David ad viros qui stabant secum , dicens : Quid dabitur viro , qui percussit Philistæum hunc , & tulit opprobrium de Israël : quis enim est hic Philistæus in-

circumcisus , qui exprobravit alicui Dei viventi ?

2. Recordare Domine testamenti tui , & dic Angelo percipienti : Cesset jam manus tua , * Ut non desolentur terra , & ne perdes omnem animam vivam. *ψ.* Ego sum qui peccavi , ego qui inique egi : isti qui oves sunt , quid fecerunt ? Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. *Ut non*

Responsoria præteritæ Hebdomadæ dicuntur eodem ordine in hac & alijs sequentibus usque ad Dominicam j. Augusti.

Lectio ij.

Audita sunt autem verba , quæ locutus est David , & annuntiata in conspectu Saul. Ad quem cum fuisset adductus , locutus est ei : Non concidat cor cuiusquam in eo : ego servus tuus vadam , & pugnabo adversus Philistæum. Et ait Saul ad David : Non vales resistere Philistæo isti , nec pugnare adversus eum : quia puer es , hic autem vir bellator est ab adolescentia sua.

2. Exaudisti Domine orationem servi tui , ut ædificarem templum nomini tuo : * Benedic & sanctifica domum istam in sempiternum , Deus Israël. *ψ.* Domine , qui custodis pactum cum servis tuis qui ambul-

ambulans coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Dixitque David ad Saul: Pascēbat servus tuus patris sui gregem, & veniēbat leo, vel ursus, & collēbat arietem de medio gregis: & persequēbar eos, & percutiebam, eruebamque de ore eorum: & illi consurgēbant adversum me, & apprehendēbam mentum eorum, & suffocābam, interficiebamque eos. Nam & leōnem & ursum interfeci ego servus tuus: erit igitur & Philisthæus hic incircumcīsus, quasi unus ex eis.

⁂ Audi Dōmine hymnum, & oratiōnem, quam servus tuus orat coram te hōdie: ut sint ōculi tui apērti, & aures tuæ intēntæ. * Super domum istam die ac nocte.

⁂ Rēspice Dōmine de sanctuārio tuo, & de excēlso cælōrum habitāculo: Super domum. (.) lōria Patri. Super domum.

F E R I A T E R T I A
De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. e

ET induit Saul David vestimentis suis, & impōsuis gāleam aream super caput eius, & vestivit eum lorica. Accīntus ergo David gladio ejus super vestem suam, coepit tentare

si armatus posset incēdere: non enim habēbat consuetudinē. Dixitque David ad Saul, Non possum sic incēdere, quia non usum habeo. Et depōsuit ea, & tulit baculum suum, quem semper habēbat in manibus: & elēgit sibi quinque limpidissimos lapides de torrente, & misit eos in peram pastorālem, quam habēbat secum, & fundam manu tulit: & processit adversum Philisthæum.

Resp. Dōminus, si convērsus fuerit pōpulus tuus, & oraverit ad sanctuārium tuum: * Tu exāudies de cælo Dōmine, & libera eos de manibus inimicōrum suōrum. ⁂ Si peccāverit in te pōpulus tuus, & convērsus ēgerit pœnitentiā, veniēsq̄ue oraverit in isto loco. Tu exāudies.

Lectio ij.

Bat autem Philisthæus incēdens, & appropinquans adversum David, & armiger ejus ante eum. Cumque inspexisset Philisthæus, & vidisset David, despexit eum. Erat enim adolescens rufus, & pulcher aspectu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum baculo? Et maledixit Philisthæus David in diis suis: dixitque

ad

ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatilibus cæli & bēstis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem venio ad te in nōmine Dōmini exercituum, Dei agminum Israël, quibus exprobrāsti hōdie, & dabit te Dōminus in manu mea, & percūtiā te, & auferam caput tuum à te: & dabo cadāvera castrōrum Philisthæum hōdie volatilibus cæli, & bēstis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël.

R. Factum est, dum tōlleret Dōminus Eliam per tūbinem in cælum, * Elisæus clamābat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. * Cumque pēgerent, & incedētes sermocinarēntur, ecce currus igneus & equi ignei divisērunt utrūmq; & ascēdit Elias per tūbinem in cælum. Elisæus clamābat.

Lectio iij.

CUM ergo surrexisset Philisthæus, & veniret, & appropinquāret contra David, festināvit David, & cucūrrit ad pugnam ex adverso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulitque unum lapidem, & funda jecit, & circumdū-

cens percūssit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cecidit in faciem suam super terram. Prævaluitque David adversum Philisthæum in funda & lapide, percussitque Philisthæum interfecit. Cūmq; gladium non haberet in manu David, cucūrrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gladium ejus, & eduxit eum de vagina sua: & interfecit eum, præciditque caput ejus.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dōminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætērnum. * Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnōrum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap 18. b

PORRO cū reverterētur percūssō Philisthæo David, egressæ sunt mulieres de univērsis urbibus Israël, cantāntes, chorosque ducētes in occūsum Saul regis, in tympanis lætitiæ, & in sistris. Et præcinēbant mulieres, ludētes, atque dicētes

céntes : Percússit Saul mille, & David decem míllia. Irátus est autem Saul nimis, & displicuit in óculis ejus sermo iste : Dixitque : Dederunt David decem míllia, & mihi mille dederunt : quid ei súperest, nisi solum regnum ?

R. Peccávi super número mærenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea : & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinæ iniquitatis meæ : quóniam irritávi iram tuam. * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognóscó, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ij.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David à die illa, & deinceps. Post diem autem alteram, invásit spiritus Dei malus Saul, & prophetábat in médio domus suæ : David autem psallébat manu sua, sicut per singulos dies. Tenebátque Saul lanceam, & misit eam, putans quòd configere posset David cum pariete : & declinávit David à facie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eò quòd Dóminus esset cum eo, & à se recessisset. Amóvit ergo eum Saul à se, & fecit eum tribúnium

super mille viros : & egrediebátur : & intrábat in conspéctu pópuli.

R. Exaudísti Dómine orationem servi tui, ut ædificarem templum nómini tuo : * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

In omnibus quoque vijs suis David prudenter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saul quòd prudens esset nimis, & cepit cavere eum. Omnis autem Israël & Juda diligébat David : ipse enim ingrediebátur & egrediebátur ante eos. Dixitque Saul ad David : Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem : tantummodò esto vir fortis, & præliare bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens : Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistinórum.

R. Audi Dómine hymnum & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Dómine de sanctuário tuo, & de excélsis cælórum habitáculo. Super domum

domum. Glória Patri. Super domum.

F E R I A Q U I N T A.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 19.

Locutus est autem Saul ad Jonathan filium suum, & ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porro Jonathan filius Saul diligebat David valde. Et indicavit Jonathan David, dicens: Querit Saul pater meus occidere te: quapropter observa te, quæso, manè, & manebis clam, & abscondaris. Ego autem egradiens stabo iuxta patrem meum, in agro ubicumque fueris: & ego loquar de te ad patrem meum: Et quodcumque videro, nuntiabo tibi.

℞. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. † Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Locutus est ergo Jonathan de David bona ad Saul patrem suum: dixitque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, & opera eius bona sunt tibi valde. Et posuit animam suam in manu sua, & percussit Philistæum,

& fecit Dóminus saltem magnam universo Israël: vidisti, & latatus es. Quare ergo peccas in sanguine introitus, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saul, placatus vocavit Jonathan, juravit: Vivit Dóminus, quia non occidetur.

℞. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctioe misericordie suæ. † Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestie liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Mortuum est autem virum bellum: & egressus David, pugnavit adversum Philisthim: percussitque eos plaga magna, & fugerunt a facie eius. Et factus est spiritus Dómini malus in Saul. Sedebat autem in domo sua, & tenebat lanceam: porro David percellerat manus suas. Nisusque est Saul configere David lancea in pariete, & declinavit David a facie Saul: lancea autem castro vulnere perlata est in parietem, & David fugit, & salvatus est in nocte illa.

℞. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestie liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus

bus inimicorum meorum.
 Verſ. Miſit Deus miſeri-
 cordiam ſuam, & veritatem
 ſuam: animam meam
 eripuit de medio catulorum
 leonum. Ipſe me. Glória Pa-
 tri. Ipſe me.

FERIA SEPTIMA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap 20.

Fugit autem David de
 Najoth, quæ eſt in
 Ramatha, veniensque
 locutus eſt coram Jonatha:
 Quid feci? quæ eſt iniqui-
 tas mea, & quod peccatum
 meum in patrem tuum, quia
 querit animam meam? Qui
 dixit ei: Abſit, non mori-
 eris: neque enim faciet pater
 meus quidquam grande vel
 parvum, niſi prius indicave-
 rit mihi: hunc ergo celavit
 me pater meus ſermónem
 tantummodo? nequâquam
 erit iſtud.

2. Percuſſit Saul mille, &
 David decem millia: *Quia
 manus Dómini erat cum il-
 lo: percuſſit Philiſthæum,
 & abſtulit opprobrium ex
 Iſraël. 3. Nonne iſte eſt Da-
 vid, de quo canebant in cho-
 ro, dicentes: Saul percuffit
 mille, & David decem millia?
 Quia manus.

Lectio ij.

Furavit ruruſum Davi-
 di. Et ille ait: Scit pro-
 ſectio pater tuus, quia inveni

gratiam in oculis tuis, &
 dicet: Neſciat hoc Jonathas,
 ne forte triftetur. Quinim-
 mó vivit Dóminus, & vivit
 anima tua, quia uno tantum
 (ut ita dicam) gradu, ego
 morſque dividimur. Et ait Jo-
 nathas ad David: Quodcum-
 que dixerit mihi anima tua,
 faciam tibi.

2. Montes Géboë, nec ros
 nec pluvia veniant ſuper vos.
 *Ubi ceciderunt fortes Iſ-
 rael. Verſ. Omnes montes,
 qui eſtis in circútu ejus,
 viſitet Dóminus: à Géboë
 autem tranſeat. Ubi ceci-
 derunt.

Lectio iij.

Dixit autem David ad Jo-
 nathan: Ecce calendæ
 ſunt cráſtino, & ego ex more
 ſedere ſoleo juxta regem ad
 veſcendum: dimitte ergo me
 ut abſcônſar in agro uſque
 ad veſperam diæi tértiæ. Si
 reſpiciens requiſierit me pa-
 ter tuus, reſpondébis ei:
 Rogávit me David, ut iret
 celériter in Béthlehem ci-
 vitatem ſuam: quia victimæ
 ſolémnes ibi ſunt univérsis
 contribúlibus ſuis. Si dix-
 erit, Benè: pax erit ſervo
 tuo. Si autem fuerit irátus,
 ſcito quia compléta eſt ma-
 lúria ejus.

2. Ego te xuli de domo pa-
 tris tui, dicit Dóminus, & pó-
 ſui te páſcere gregem populi
 mei

mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. *ψ*. Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum Gloria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro primo Regum.

Lectio j. Cap. 21.

Venit autem David in Nobe ad Achimelech sacerdotem & obstupuit Achimelech, eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex præcepit mihi sermōnem, & dixit: Nemo sciat rem: propter quam missus es à me, & cuiusmodi præcepta tibi dederim: nam & pueris condixi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid inveneris.

scilicet. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ψ*. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est

semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET respondens sacerdos ad David, ait illi: Non habeo laicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt pueri, maxime à mulieribus? Et respondit David sacerdoti, & dixit ei: Equidem, si de mulieribus agitur: continemus nos ab heri & nudius tertius, quando egrediebamur, & fuerunt vasa puerorum sancta. Porro via hæc polluta est, sed & ipsa hodie sanctificabitur in vasis. Dedit ergo ei sacerdos sanctificatum panem. Neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositionis, qui sublati fuerant à facie Domini, ut ponerentur panes calidi.

scilicet. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *ψ*. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

ERat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernaculo Domini: & nomen ejus Doëg Idumæus, potentissimus pastorum

storum Saul. Dixit autem David ad Achimelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gladium? quia gladium meum, & arma mea non tuli mecum. Sermo enim regis urgebat. Et dixit sacerdos: Ecce hic gladius Goliath Philisthai, quem percussisti in Valle terebinthi, est involutus pallio post Ephod: si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est alius absque eo. Et ait David: Non est huic alter similis, da mihi eum.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. V. Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: quia in te abiectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo. Quomodo ceciderunt fortes in bello? Jónathas in excelsis interfectus est: Saul & Jónathas amabiles, & decori valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

Pars Æstiva.

DOMINICA V.
post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber secundus Regum.
Lectio j. Cap. i.

FActum est autem, postquam mortuus est Saul, ut David reverteretur à cæde Amalec, & maneret in Siceleg duos dies. In die autem tertia apparuit homo veniens de castris Saul, veste confissa, & pulvere confusus caput: & ut venit ad David, cecidit super faciem suam, & adoravit. Dixitque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? indica mihi. Qui ait: Fugit populus ex prælio, & multi corruentes è populo mortui sunt: sed & Saul, & Jónathas filius ejus interiérunt.

R. Preparâte corda vestra Domino, & servâte illi soli: * Et liberâbit vos de manibus inimicorum vestrorum. V. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberâbit.

Lectio ij.

Dixitque David ad adolescentem, qui nuntiabat ei: Unde scis quia mortuus est Saul, & Jónathas filius ejus? Et ait adolescens,

L

qui

qui nuntiabat ei: Casu veni in montem Gélboë, & Saul incumbēbat super hastam suam: porro currus & equites appropinquabant ei, & conversus post tergum suum, vidēnsque me vocavit. Cui cum respondissem, Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecites ego sum. Et locutus est mihi: Sta super me, & interfice me: quoniam tenent me angustia, & adhuc tota anima mea in me est. Stansque super eum, occidi illum, sciebam enim quod vivere non poterat post ruinam: & tuli diadēma quod erat in capite ejus, & armillam de brachio illius, & attuli ad te Dōminum meum huc.

82. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiae suae. ¶ Dōminus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

Apprehēdens autem David vestimenta sua scidit, omnesque viri qui erant cum eo, & planxerunt, & fleverunt, & jejunaverunt usque ad vespēram, super Saul, & super Jónathan filium ejus, & super populum Dōmini, & super do-

num Israël; eò quod corruissent gladio. Dixitque David ad juvenem qui nuntiaverat ei: Unde es tu? Qui respondit: Fīlius hōminis advenae Amalecītae ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuistimittere manum tuam ut occideres Christum Dōmini? Vocansque David unum de pueris suis, ait: Accedens irruē in eum. Qui percussit illum, & mortuus est.

83. Dōminus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicōrum meōrum. ¶ Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulōrum leōnum. Ipse me. Gloria. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morālium sancti Gregōrij Papae.

Lib. 1. c. 3. & 4. Lectio iij.

Quid est quod David, qui retribuētibz sibi mala non reddidit, cum Saul & Jónathas bello occumberent, Gélboë montibus maledixit, dicens: Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniat super vos: neque sint agri primitiarum: quia ibi abjectus est clypeus fortium, clypeus Saul, quasi non esset unctus oleo? Quid est quod Jeremias, cum praedicationem

nem suam cerneret audientium difficultate præpediri, maledixit dicens: Maledictus vir, qui annuntiavit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus.

R. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. V. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Quid ergo montes Gélboë Saül moriente deliquerunt, quatenus in eos nec ros nec pluvia caderet, & ab omni eos viriditatis germine sententiæ sermo siccaret? Sed quia Gélboë interpretatur decursus, per Saül autem unctum & mortuum, mors nostri mediatoris exprimitur: non immerito per Gélboë montes superba Judæorum corda signantur: quæ dum in hujus mundi desiderijs defluunt, in Christi, id est, uncti se morte miscuerunt: & quia in eis unctus rex corporaliter moritur, ipsi ab omni gratiæ rore siccantur.

R. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. V. Omnes montes, qui estis

in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

DE quibus & bene dicitur, ut agri primitiarum esse non possint. Superbæ quippe Hebræorum mentes primitivos fructus non ferunt: quia in Redemptoris adventu ex parte maxima in perfidia remanentes, primordia fidei sequi noluerunt. Sancta namque Ecclesia in primitiis suis multitudine Gentium fecundata, vix in mundi fine Judæos, quos invenerit, suscipit, & extréma colligens, eos quasi reliquias frugum ponit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. Vers. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

R. vj. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et ma-

lum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum,

* Sanctus, sanctus, sanctus: Dominus Deus Sabaoth:

* Plena est omnis terra gloria ejus. *ψ.* Tres sunt qui

testimonium dant in caelo, Pater, Verbum & Spiritus

sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri.

Plena est.

FERIA SECUNDA.
De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Igitur post haec consuluit David Dominum; dicens:

Num ascendam in unam de civitatibus Juda? Et ait Dominus ad eum: Ascende.

Dixitque David: Quo ascendam? Et respondit ei: In Hebron. Ascendit ergo David, &

dux uxores ejus, Achinoam Jezrahelites, & Abigail uxor

Nabal Carmeli: sed & viros, qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua:

& manserunt in oppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, &

unxerunt ibi David, ut regnaret super domum Juda.

R. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percipienti: Casset jam manus tua,

* Ut non desolentur terra, & ne perdes omnem animam vivam. *ψ.* Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut non

tut terra, & ne perdes omnem animam vivam. *ψ.* Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut non

Lectio ij.

ET nuntiatum est David, quod viri Jabes Galaad sepelissent Saul. Misit ergo David nuntios ad viros Jabes Galaad, dixitque ad eos:

Benedicti vos a Domino, qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, &

sepelistis eum. Et nunc retribuet vobis quidem Dominus misericordiam & veritatem:

sed & ego reddam gratiam, eo quod fecistis verbum istud. Confortentur manus vestrae, & estote filij fortitudinis: licet enim mortuus sit dominus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel.

ψ. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Aner autem filius Ner, princeps exercitus Saul, tulit Ithobeth filium Saul, &

circ-

circumdūxit eum per castra, regemque constituit super Galaad, & super Gessuri, & super Jezrahel, & super Ephraim, & super Benjamin, & super Israël univērsū. Quadragesima annorum erat Isbosech filius Saul cū regnāre cōpisset super Israël, & duobus annis regnavit: sola autem domus Juda sequebatur David. Et fuit nūmerus dierum, quos commoratus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annorum, & sex mensium.

℞. Audi Dōmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculus tui aperti, & aures tuæ intente, * Super domum istam die ac nocte.

℣. Respice Dōmine de sanctuario tuo, & de excelsis celorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

Cum ergo esset praelium inter domum Saul, & domum David, Abner filius Ner regēbat domum Saul. Fūerat autem Sauli concubina nomine Respha: filia Aja. Dixitque Isbosech ad Abner: Quare ingressus es ad concubinam

patris mei? Qui iratus nimis propter verba Isbosech, ait: Numquid caput canis ego sum adversum Judam hodie, qui fecerim misericordiam super domum Saul patris tui, & super fratres & proximos ejus, & non tradidi te in manus David, & tu requisisti in me quod argueres pro muliere hodie? Hæc faciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quomodo juravit Dōminus David, sic faciam cum eo, ut transferatur regnum de domo Saul, & elevetur thronus David super Israël, & super Judam, à Dan usque Bersabée.

℞sp. Dōminus, si conversus fuerit pōpulus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum:

* Tu exaudies de celo Dōmine, & libera eos de manibus inimicorum suorum.

℣. Si peccaverit in te pōpulus tuus, & conversus egerit poenitentiam, veniensque oraverit in isto loco: Tu exaudies.

Lectio ii.

Misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicitias, & erit manus mea tecum, & redūcam ad te univērsū Israël. Qui ait: Optimè: ego faciam tecum amicitias: sed

unam rem peto à te, dicens: Non vidébis faciem meam, antequam adduxeris Michol filiam Saül: & sic venies, & vidébis me. Miſit autem David nuntios ad Iſboſeth filium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam deſpónſi mihi centum præpitijs Philíſthijm. Miſit ergo Iſboſeth, & tulit eam à viro ſuo Pháhtiel, filio Laís. Sequebaturque eam vir ſuus, plorans uſque Babilúrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérſus eſt.

Factum eſt, dum tólleret Dóminus Eliam per túrbinem in cælum, * Eliſeus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Iſraël, & auriga ejus. Cumque pergerent, & incedentes ſermocinaréntur, ecce currus igneus & equi ignei diviſerunt utrúmque, & aſcéndit Elias per túrbinem in cælum. Eliſeus clamábat.

Lectio iij.

Ermônem quoque intu-
Slit Abner ad ſenióres Iſraël, dicens: Tam heri, quàm nudiuſtérnus quærebátis David, ut regnâret ſuper vos. Nunc ergo facite: quóniam Dóminus locútus eſt ad David, dicens: In manu ſervi mei David ſalvâbo pópulum meum Iſraël

de manu Philíſthijm, & ómnium inimicórum ejus. Locútus eſt autem Abner étiã ad Bénéjamin. Et abiit ut loquerétur ad David in Hebron ómnia quæ placuerant Iſraéli, & univérsis Bénéjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: & fecit David Abner, & viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum regem omnem Iſraël.

Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pólui te páſcere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in aetérnum. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui ſunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimicis tuis. Ego fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro ſecúndo Regum.

Lectio j. Cap. 4. b

Veniétes igitur filij Remmon Berothítæ, Rechab & Baana, ingréſſi ſunt fervénte die domum Iſboſeth: qui dormiebat ſuper ſtratum ſuum merídie. Et oſtiária domus purgans tríticum, obdormívit. Ingréſſi ſunt autem domum laténrer aſſu-

assumentes spicas tritici, & percussérunt eum in inguine Rechab & Báana frater ejus, & fugerunt. Cùm autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, & percussentes interfecerunt eum: sublatoque capite ejus, abiérunt per viam deserti tota nocte, & attulerunt caput Isboeth ad David in Hebron: dixeruntque ad regem: Ecce caput Isboeth filij Saul inimici tui, qui quærebat animam tuam.

℞. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. * Et malum coram te feci. †. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Respondens autem David Rechab & Báana fratri ejus, filijs Remmon Berothitæ, dixit ad eos: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, quoniam eum, qui annuntiaverat mihi, & dixerat: Mortuus est Saul: qui putabat se prospera nuntiare, tenui: & occidi eum

in Síceleg, cui oportebat mercèdem dare pro nuntio. Quanto magis nunc, cum homines impij interfecerunt virum innocuum, in domo sua, super lectum suum, non queram sanguinem ejus de manu vestra, & auferam vos de terra? Præcepit itaque David pueris suis, & interfecerunt eos: præcidentesque manus & pedes eorum, suspendérunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboeth tulerunt, & sepeliérunt in sepulchro Abner in Hebron.

℞. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut ædificarem templum nómini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. †. Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij. Cap. 5.

ET venerunt universæ Tribus Israël ad David in Hebron, dicentes: Ecce nos, os tuum & caro tuá sumus. Sed & heri & nudius tertius, cum esset Saul rex super nos, tu eras educens & reducens Israël: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venerunt quoque & seniores Israël ad regem in He-

bron, & percussit cum eis rex David factus in Hebron coram Domino: unxeruntque David in regem super Israël. Filius triginta annorum erat David, cum regnare cepisset, & quadraginta annis regnavit. In Hebron regnavit super Judam septem annis & sex mensibus: in Jerusalem autem regnavit triginta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et abijt rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Jerusalem, ad Jebusæum habitantem terræ: dictumque est David ab eis: Non ingrediens huc, nisi abstuleris cæcos & claudos, dicentes: Non ingredietur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est civitas David.

Et. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intente, * Super domum istam die ac nocte.

ψ. Respice Domino de sanctuario tuo, & de excelsis cælorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

F E R I A Q U I N T A.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 6.

Congregavit autem rursus David omnes electos ex Israël triginta millia surrexitque Da-

vid, & abijt, & universus populus qui erat cum eo de viris Juda, ut addicerent arcam Dei, super quam invocatum est nomen Domini exercituum, sedentis in Chérubim super eam. Et imposuerunt arcam Dei super plaustrum novum: tuleruntque eam de domo Abinadab, qui erat in Gábaa: Oza autem & Ahio filij Abinadab, minabant plaustrum novum.

ψ. Præparate corda vestra Domino, & servite illi soli:

* Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

ψ. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferete deos alienos de medio vestro. Et liberabit,

Lectio ij.

Cumque tulissent eam de domo Abinadab, qui erat in Gábaa, custodiens arcam Dei Ahio præcedebat arcam. David autem & omnis Israël ludébat coram Domino, in omnibus lignis fabrefactis, & cytharis, & lyris, & tympanis, & fistris, & cymbalis. Postquam autem venerunt ad arcam Nachon, extendit Oza manum ad arcam Dei, & tenuit eam: quoniam calcitrabant boves, & declinaverunt eam. Iratusque est indignatione Dominus contra Ozam, & percussit

cássit eum super temeritate :
qui mórtuus est ibi juxta ar-
cam Dei.

R. Deus ómnium exauditor
est : ipse misit Angelum suum,
& tulit me de óvibus patris
mei : * Et unxit me unctiõne
misericordiæ suæ. * Dómi-
nus , qui eripuit me de ore
leónis , & de manu béstiaæ li-
berávit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Contristatus est autem
David , eò quòd per-
cussisset Dóminus Ozam , &
vocatum est nomen loci illius,
Percussio Ozæ, usque in diem
hanc. Et extimuit David Dó-
minum in die illa , dicens :
Quómodo ingrediétur ad me
arca Dómini ? Et noluit divér-
tere ad se arcam Dómini in
civitatem David : sed divertit
eam in domum Obédedom
Gethæi. Et habitavit arca
Dómini in domo Obédedom
Gethæi tribus ménsibus : &
benedixit Dóminus Obéde-
dom , & omnem domum ejus.
Nuntiatumque est regi Da-
vid quòd benedixisset Dómi-
nus Obédedom , & ómnia
ejus, propter arcam Dei. Abijt
ergo David , & adduxit
arcam Dei de domo Obé-
dedom in civitatem David
cum gáudio.

Resp. Dóminus , qui eripuit
me de ore leónis , & de
manu béstiaæ liberávit me :

* Ipse me erípier de máni-
bus inimicórum meórum.

Vers. Misit Deus miseri-
córdiam suam , & veritá-
tem suam : ánimam meam
eripuit de médio catulórum
leónum. Ipse me. *Gloria Pa-
tri. Ipse me.*

F E R I A S E X T A.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. *Cap. 7.*

ET ecce sermo Dómini
ad Nathan, dicens : Va-
de , & loquere ad sei-
vum meum David : Hæc dicit
Dóminus : Numquid tu ædifi-
cabis mihi domum ad habi-
tandum ? Neque enim habi-
tavi in domo ex die illa , qua
eduxi filios Israél de Terra
Ægypti, usque in diem hanc :
sed ambulábam in tabernáculo,
& in tentório.

R. Percussit Saul mille , &
David decem millia : Quia
manus Dómini erat cum il-
lo : percussit Philisthæum ,
& ábstulit opprobrium ex
Israél. * Nonne iste est Da-
vid , de quo canebant in cho-
ro , dicentes : Saul percussit
mille , & David decem millia ?
Quia manus.

Lectio ij.

PER cuncta loca , quæ
transivi cum ómnibus fi-
lijs Israél , numquid loquens
locutus sum ad unam de trí-
butibus Israél , cui præcépi , ut
pásceret pópulum meum Is-
raél

raël, dicens: Quare non ædificasti mihi domum cédri-
nam? Et nunc hæc dices ser-
vo meo David: Hæc dicit
Dóminus exercituum: Ego
tuli te de páscuis sequentem
greges, ut esses dux super
pópulum meum Israël: &
fui tecum in ómnibus ubi-
cúmque ambulasti, & inter-
feci univérsoz inimicos tuos
à facie tua: fecique tibi no-
men grande, juxta nomen
magnórum qui sunt in terra.
Et ponam locum pópulo
meo Israël, & plantábo eum,
& habitábit sub eo, & non
turbábitur amplius: nec ad-
dent filij iniquitátis, ut affli-
gant eum sicut prius, ex die
qua constitui júdices super
pópulum meum Israël: & ré-
quiem dabo tibi ab ómnibus
inimicis tuis. Prædicique tibi
Dóminus, quòd domum faciat
tibi Dóminus.

¶ Montes Gélboë, nec ros
nec plúvia véniant super vos:
* Ubi ceciderunt fortes Is-
raël. ¶ Omnes montes, qui
estis in circúu ejus, vísitet
Dóminus: à Gélboë autem
tránseat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

CUmque completi fue-
rint dies tui, & dor-
mieris cum pátribus tuis,
suscitábo semen tuum post
te, quòd egrediétur de útero
mo, & firmábo regnum

ejus. Ipse ædificábit domum
nóminis mei, & stabíliam
thronum regni ejus usque in
sempiternum. Ego ero ei in
patrem, & ipse erit mihi
in filium: qui si iniquè ali-
quid gesserit, arguam eum
in virga virórum, & in
plagis filiórum hóminum.
Misericórdiam autem meam
non auferam ab eo, sicut
abstuli à Saul, quem amóvi
à facie mea. Et fidelis erit
domus tua, & regnum tuum
usque in ætérnum ante fa-
ciem tuam, & thronus tuus
erit firmus júgiter. Secún-
dum ómnia verba hæc, &
juxta univérsam visiónem
istam, sic locútus est Nathan
ad David.

¶ Ego te tuli de domo pa-
tris tui, dicit Dóminus, &
pósui te páscere gregem póp-
uli mei: * Et fui tecum in óm-
nibus ubicúmque ambulasti,
firmans regnum tuum in ætér-
num. ¶ Fecique tibi nomen
grande, juxta nomen ma-
gnórum qui sunt in terra: &
réquiem dedi tibi ab ómni-
bus inimicis tuis. Et fui tecum.
Glória Patri. Et fui.

S A B B A T O.

De libro secúndo Regum.

Lectio j. Cap. iij.

FActum est autem, ver-
tente anno, eo tempore
quo solent reges ad bella
procedere, misit David Joab,

& servos suos cum eo, & universum Israël, & vastaverunt filios Ammon, & obsederunt Rabba: David autem remansit in Jérusalem. Dum hæc agerentur, accidit ut surgeret David de strato suo post meridiem, & deambularet in solario domus regiae: viditque mulierem se lavantem, ex adverso super solarium suum: erat autem mulier pulchra valde. Misit ergo rex, & requisivit quæ esset mulier. Nuntiatumque est ei, quod ipsa esset Bethsabée filia Eliam, uxor Uriæ Hebraei. Missis itaque David nuntiis, tulit eam.

Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, & malum coram te feci. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET reversa est in domum suam concepto fortu. Mittensque nuntiavit David, & ait: Concepti. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uriam Hebraeum. Misitque Joab Uriam ad David. Et venit Urias ad

David. Quæsitque David quàm rectè ageret Joab, & populus, & quomodo administraretur bellum. Et dixit David ad Uriam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egressus est Urias de domo regis, secutusque est eum cibus regius. Dormivit autem Urias ante portam domus regiae cum alijs servis domini sui, & non descendit ad domum suam. Nuntiatumque est David à dicentibus: Non ivit Urias in domum suam. Et ait David ad Uriam: Numquid non de via venisti? quare non descendisti in domum tuam? Et ait Urias ad David: Arca Dei & Israël & Juda habitant in papilionibus, & domus meus Joab, & servi domini mei super facies terræ manent: & ego ingrediar domum meam, ut comedam & bibam, & dormiam cum uxore mea? per salutem tuam, & per salutem animæ tuæ non faciam rem hanc.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

AIt ergo David ad Uriam : Mane hinc etiam hodie, & cras dimittam te: Mansit Urias in Ierusalem in die illa & altera: & vocavit eum David ut comederet coram se & biberet, & inebriavit eum: qui egressus vespere, dormivit in strato suo cum servis domini sui, & in domum suam non descendit. Factum est ergo mane, & scripsit David epistolam ad Joab: misitque per manum Urias, scribens in Epistola: Pone Uriam ex adverso belli, ubi fortissimum est praelium: & dereliquite eum, ut percussus intereat. Igitur cum Joab obsideret urbem, posuit Uriam in loco ubi sciebat viros esse fortissimos. Egressique viri de civitate, bellabant adversum Joab, & ceciderunt de populo servorum David, & mortuus est etiam Urias Hebraeus.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti: & aures tuae intentae. *Super domum istam die ac nocte. **ψ** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super domum. **Gloria Patri.** Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Obsecro Domine, aufer iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 12.

Misit ergo Dominus Nathan ad David: qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitate una, unus dives, & alter pauper. Dives habebat oves, & boves plurimos valde. Pauper autem nihil habebat omnino, praeter ovem unam parvulam, quam emerat, & nutrierat, & quae creverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illius comedens, & de calice ejus bibens, & in sinu illius dormiens: eratque illi sicut filia. Cum autem peregrinus quidam venisset ad divitem, parcens ille sumere de ovibus & de bobus suis, ut exhiberet convivium peregrino illi, qui venerat ad se, tulit ovem viri pauperis, & preparavit cibos homini qui venerat ad se.

R. Preparate corda vestra Domino, & servite illi soli:

*Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum.

ψ Convertimini ad eum in

toto

roto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

IRatus autem indignatione David adversus hominem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dominus, quoniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Overem reddet in quadruplum, eo quod fecerit verbum istud, & non pepercerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hac dicit Dominus Deus Israel: Ego unxi te in regem super Israel, & ego erui te de manu Saul, & dedi tibi domum domus tui, & uxores domini tui in sinu tuo, & dedique tibi domum Israel & Juda: & si parva sunt ista, adjiciam tibi multum majora. Quare ergo contempsisti verbum Domini, ut faceres malum in conspectu meo? Uriam Hethaem percussisti gladio, & uxorem illius accepisti in uxorem tibi, & interfecisti eum gladio filiorum Ammon.

Resp. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiae suae.

Verf. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

QUam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum, eo quod despexeris me, & tuleris uxorem Uriae Hethaei, ut esset uxor tua. Itaque haec dicit Dominus: Ecce, ego suscitabo super te malum de domo tua, & tollam uxores tuas in oculis tuis, & dabo proximo tuo, & dormiet cum uxoribus tuis in oculis Solis hujus. Tur enim fecisti abscondite: ego autem faciam verbum istud in conspectu omnis Israel, & in conspectu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccavi Domino. Dixitque Nathan ad David: Dominus quoque transtulit peccatum tuum: non morieris. Verumtamen, quoniam blasphemare fecisti inimicos Domini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte morietur. Et reversus est Nathan in domum suam. Percussit quoque Dominus parvulum, quem pepererat uxor Uriae David, & desperatus est. Deprecatusque est David Dominum pro parvulo: & jejunavit David jejuniis, & ingressus seorsum, jacuit super terram.

gr. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse

me eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum lionum. Ipse me. *Gloria Patri. Ipse me.*

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrosij

Episcopi de Apologia.

David.

Lectio iiii.

Atolog. 1 ca. 2

UNusquisque nostrum per singulas horas quam multa delinquit, nec tamen unusquisque de plebe peccatum suum confitendum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exiguo quidem momento manere penes se delicti passus est conscientiam: sed præmatúra confessione, atque immenso dolore, reddidit peccatum suum Domino. Quem mihi nunc facile reperias honoratum ac divitem, qui si arguatur alicujus culpæ reus, non moleste ferat: At ille régis clarus império, tot divinis probatus oraculis, cum à privato homine corripéretur, quod graviter deliquisset, non indignatus infremuit, sed confessus ingemuit culpæ dolore.

ps. Percussit Saul mille, & David decem milia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philistæum, & ab-

stulit opprobrium ex Israël. *ψ.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem milia? Qui manus.

Lection. v.

Denique Dominum dolot intini movit affectus, ut Nathan diceret: Quoniam poenituit te; & Dominus abstulit peccatum tuum. Matúritas itaque vénia, profundam régis fuisse poenitentiam declaravit, quæ tantæ erroris offensam traduxerit. Alij homines cum à sacerdotibus corripuntur peccatum suum ingravant, dum negare cupiunt, aut defendere: ibique eorum lapsus est major, ubi speratur correctio. Sancti autem Domini, qui consummare pium certamen gestiunt, & currere cursum salutis, sicubi forte ut homines corruerint, naturæ magis fragilitate, quam peccandi libidine, acriores ad currendum resurgunt, pudoris stimulo majóra reparantes certamina: ut non solum nullum attulisse æstimetur lapsus impedimentum, sed etiam velocitatis incentiva cumulasse.

Resp. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. *ψ.* Omnes mon-

tes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vi. Cap. 4.

Peccavit David, quod solent reges: sed penitentiam gessit, flevit, ingemuit, quod non solent reges. Confessus est culpam, obsecravit indulgentiam, humili stratus deploravit ærumnam, jejunavit, oravit, confessionis suæ testimonium in perpétua sæcula vulgato dolore transmisit. Quod erubescunt facere privati, rex non erubuit confiteri. Qui tenentur legibus, audent suum negare peccatum, dedignantur rogare indulgentiam, quam petebat qui nullis legibus tenebatur humanis. Quod peccavit, conditionis est: quod supplicavit, correctionis. Lapsus communis, sed specialis confessio. Culpam itaque incidisse, naturæ est; diluisse, virtutis.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fur tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætèrnum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et

fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

R. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. ¶ Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ¶ Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena est.

FERIA SECUNDA
De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 13. e

Porro non est locutus Absalom ad Amnon, nec malum nec bonum: oderat enim Absalom Amnon, eo quod violasset Thamar sororem suam. Factum est autem post tempus biennij, ut tonderentur oves Absalom in Baalhasor, quæ est juxta Ephraim: & vocavit Absalom omnes filios regis, venitque ad Regem, & ait ad eum: Ecce tondentur oves servi

serui tui: veniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixitque rex Ad Absalom: Noli fili mi, noli rogare ut veniamus omnes, & gravemus te. Cum autem cogeret eum, & nolisset ire, benedixit ei.

℞. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. Vers. Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine a populo tuo. Ut non.

Lectio ij.

ET ait Absalom: Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum. Coegit itaque Absalom eum, & dimisit cum eo Amnon & universos filios regis. Feceratque Absalom convivium quasi convivium regis. Præceperat autem Absalom pueris suis, dicens: Observate cum temulentus fuerit Amnon vino, & dixerit vobis: Percutite eum, & interficite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roboramini, & estote viri fortes. Fecerunt ergo pueri Absalom adver-

sus Amnon, sicut præceperat eis Absalom. Surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas, & fugerunt.

℞. Exaudisti Domine orationem serui tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. Vers. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

Lectio iij.

CUmque adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, & non remansit ex eis saltem unus. Surrexit itaque rex, & scidit vestimenta sua, & cecidit super terram, & omnes servi illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta sua. Respondens autem Jonadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet Dominus meus rex, quod omnes pueri filii regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus, ex die qua oppressit Thamar sororem ejus. Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi sunt: quoniam Amnon solus

solus mortuus est. Fugit autem Absalom.

92. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae, * Super domum istam die ac nocte. *ψ.* Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 14.

Cum ingressa fuisset mulier Thecutis ad regem, cecidit coram eo super terram, & adoravit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causae habes? Quae respondit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir meus. Et ancillae tuae erant duo filii: qui rivati sunt adversum se in agro, nullisque erat qui eos prohibere posset: & percussit alter alterum, & interfecit eum. Et ecce consurgens universi cognatio adversum ancillam tuam, dicit: Trade eum qui percussit fratrem suum, ut occidamus eum pro anima fratris sui quem interfecit, & deleamus heredem: & quaerunt extinguere scintillam meam: quae relicta est, ut

non supersit viro meo nomen, & reliquiae super terram.

Resp. Dominus, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum: * Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum. *ψ.* Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit poenitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

ET ait rex: Qui contulerit tibi, ad lucem eam ad me, & ultra non addet: ut tangat te. Quae ait: Recordetur rex Domini Dei sui, ut non multiplicentur proximi sanguinis ad ultionem, & nequaquam interficiant filium meum. Qui ait: Vivit Dominus, quia non calet de capillis filii tui super terram. Dixit ergo mulier: Loquatur ancilla tua ad dominum meum regem verbum. Et ait: Loquere. Dixitque mulier: Quare cogitasti huiusmodi rem contra populum Dei, & locutus est rex verbum istud, ut peccet, & non reddeat ejectum suum? Omnes morimur, & quasi aquae dilabimur in terram, quae non revertuntur: nec vult Deus perire animam, sed retrahat cogitans ne penitus pereat qui abjectus est.

Et factum est, dum tolleret Dominus Eliam per turbinem in cælum, *Elisæus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. ¶ Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in cælum. Elisæus clamabat.

Lectio iii.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum est in omnibus istis? Respondit mulier, & ait: Per salutem animæ tuæ, domine mi rex, nec ad sinistram, nec ad dexteram est ex omnibus his, quæ locutus est dominus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcepit mihi, & ipse posuit in os ancillæ tuæ omnia verba hæc. Ut verterem figuram sermonis hujus, servus tuus Joab præcepit istud: tu autem Domine mi rex sapiens es, sicut habet sapientiam Angelus Dei, ut intelligas omnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placatus feci verbum tuum: vade ergo & revoca puerum Absalom.

Et ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti,

firmans regnum tuum in æternum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

F E R I A Q U A R T A.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap 15.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & equites, & quinquaginta viros qui præcederent eum. Et mane consurgens Absalom, stabat juxta introitum portæ, & omnem virum, qui habebat negotium ut veniret ad Regis judicium, vocabat Absalom ad se, & dicebat: De qua civitate es tu? Qui respondens aiebat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebatque ei Absalom: Videntur mihi sermones tui boni & justi. Sed non est qui te audiat constitutus à rege.

Et peccavi super numerum arænæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. ¶ Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio.

Lectio ij

Dicebátque Absalom : Quis me constituat iudicem super terram , ut ad me veniant omnes qui habent negotium , & iustè iudicem ? Sed & cum accederet ad eum homo ut salutaret illum , extendebat manum suam , & apprehendens osculabatur eum . Faciebátque hoc omni Israël venienti ad iudicium , ut audiretur à rege , & sollicitabat corda virorum Israël .

r. Exaudisti Dómine orationem servi tui , ut ædificarem templum nómini tuo :
* Bénedic , & sanctifica domum istam in sempiternum , Deus Israël . *Vers.* Dómine , qui custódis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo . Bénedic .

Lectio iij

Post quadraginta autem annos , dixit Absalom ad regem David : Vadam , & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron . Vovens enim vovit servus tuus , cum esset in Gessur Syriæ , dicens : Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem , sacrificábo Dómino . Dixitque ei rex David : Vade in pace . Et surrexit , & abiit in Hebron . Misit autem Absalom exploratores in univérsum tri-

bus Israël , dicens : Statim ut audieritis clangórem búccinæ , dicite : Regnavit Absalom in Hebron .

r. Audi Dómine hymnum & orationem , quam servus tuus orat coram te hódie : ut sint óculi tui apérti , & aures tuæ inténtæ , * Super domum istam die ac nocte .
v. Respice Dómine de sanctuario tuo , & de excélsis cælórum habitáculo . Super domum . Glória Patri . Super domum .

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio j.

Cap. 15. c

Venit igitur nuntius ad David , dicens : Toto corde univérsum Israël séquitur Absalom . Et ait David servis suis , qui erant cum eo in Jerúsalem : Surgite , fugiamus : neque enim erit nobis effugium à facie Absalom : festináte egredi ne forte veniens occupet nos , & impéllat super nos ruinam , & percútiat civitatem in ore gládiij . Dixeruntque servi regis ad eum : Omnia quæcúmque præceperit Dóminus noster rex , libénter exequémur servi tui .

r. Præparáte corda vestra Dómino , & servíte illi soli :
* Et liberábit vos de máibus inimicórum vestrórum .
v. Convertimini ad eum in

toto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Egressus est ergo rex, & universa domus ejus, pedibus suis: & dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiendam domum. Egressusque rex & omnis Israël pedibus suis, stetit procul a domo, & universi servi ejus ambulabant juxta eum, & Legiones Ceiechi & Phelēthi, & omnes Geilai, pugratores validi, sexcenti viri, qui secuti eum fuerant de Geih pedites, præcedebant regem.

ꝫ. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. ꝯ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bēstiaē liberāvit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Dixit autem Rex ad Ethai Geithaum: Cur venis nobiscum? revertere, & habita cum rege, quia peregrinus es, & egressus es de loco tuo. Hæc venisti, & hodie compellēris nobiscum egredi? ego autem vadam quod iurus sum: revertere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus faciet tecum misericordiam & veritatem,

quia ostendisti grátiam & fidem.

ꝫ. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bēstiaē liberāvit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicōrum meōrum. ꝯ. Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulōrum leónum. Ipse me eripiet. **G**loria Patri. Ipse me.

F. E. R. I. A. S. E. X. T. A.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 16.

Venit ergo rex David usque Bahurim: & ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nomine Semei, filius Gera, procedebatque egrēdiens, & maledicēbat, mittebatque lapides contra David, & contra universos servos regis David: omnis autem populus, & universi bellatores à dextero & à sinistro latere regis incedebant. Ita autem loquebatur Semei cum malediceret regi: Egrede, egrede, vir sanguinum, & vir Belial. Réddidit tibi Dóminus universum sanguinem domus Saul: quóniam invasisti regnum pro eo.

ꝫ. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël.

raël. *ψ.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem milia? Quia manus.

Lectio ij.

Dixit autem Absai filius Sarviae regi: Quare maledixit canis hic mortuus domino meo regi? vadam, & amputabo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est filij Sarviae? dimittite eum, ut maledicat: Dominus enim praecipit ei ut malediceret David: & quis est qui audeat dicere, quare sic fecerit?

ꝛ. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. Veri Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

ET ait rex Absai, & universis servis suis: Ecce filius meus, qui egressus est de utero meo, quaerit animam meam: quanto magis nunc filius semini? dimittite eum ut maledicat juxta praecipitum Domini: si forte respiciat Dominus afflictionem meam: & reddat mihi Dominus bonum pro maledictione hac hodierna.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, &

posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. *ψ.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro secundo Regum.

Lectio j. Cap. 18. b

Egressus est populus in campum contra Israël, & factum est praelium in saltu Ephraim. Et caesus est ibi populus Israël ab exercitu David, factaque est plaga magna in die illa, viginti millium. Fuit autem ibi praelium dispersum super faciem omnis terrae, & multo plures erant quos saltus consumpserat de populo, quam hi quos voraverat gladius in die illa.

ꝛ. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli præ multitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Accidit autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingressus fuisset mulus subter condensam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quercui: & illo suspensio inter cælum & terram, mulus, cui insederat, pertransiit. Vidit autem hoc quispian, & nuntiavit Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiaverat ei: Si vidisti, quare non confodisti eum cum terra, & ego dedissem tibi decem argenti scelos, & unum balteum? Qui dixit ad Joab: Si appenderes in manibus meis mille argenteos, nequâquam mitterem manum meam in filium regis: audientibus enim nobis præcepit rex tibi, & Abisai, & Ethai, dicens: Custodite mihi puerum Absalom.

R. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut ædificarem templum nómini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. **V.** Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

ET ait Joab: non sicut tu vis, sed aggrediar eum coram te. Tuus ergo

tres lanceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitaret hærens in quercu, cucurrerunt decem júvenes armigeri Joab, & percutientes interfecerunt eum. Cécinit autem Joab búccina, & retinuit populum, ne persequeretur fugientem Israël, volens parcere multitudini. Et tulerunt Absalom, & projecerunt eum in saltu, in foveam grandem, & comportaverunt super eum acervum lapidum magnum nimis.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Réspice Dómine de sanctuario tuo, & de excélsso cælórum habitáculo. Super domum. **G**loria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Unxérunt Salomónem Sadoc sacerdos, & Nathan Prophéta, regem in Gihon, & ascendentes læti dixerunt: Vivat rex in ætérnum.

Nisi ponenda sit Antiphona pro Dominica prima Augusti: quia tunc omissis Antiphonis & Lectionibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber tertius Regum.

Lectio j. Cap 1.

ET rex David senuerat, habebatque ætatis plurimos dies : cumque operiretur vestibus, non calefiebat. Dixerunt ergo ei servi sui : Queramus domino nostro regi adolescentulam virginem, & stet coram rege, & foveat eum, dormiatque in sinu suo, & calefaciat dominum nostrum regem. Querierunt igitur adolescentulam speciosam in omnibus finibus Israël, & inveniunt Abisag Sunamitidem, & adduxerunt eam ad regem. Erat autem puella pulchra nimis, dormiebatque cum rege, & ministrabat ei : rex vero non cognovit eam.

ꝛ. Preparate corda vestra Domino, & servate illi soli : * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. ꝥ. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

ADonias autem filius Haggith elevabatur, dicens : Ego regnabo. Fecitque sibi currus & equites, & quinquaginta viros qui currerent ante eum. Nec corripuit eum pater suus aliquando, dicens :

Quare hoc fecisti? Erat autem & ipse pulcher valde, secundus natus post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sarviae, & cum Abiathar sacerdote, qui adjuvabant partes Adoniae. Sadoc vero Sacerdos, & Banaias filius Jojadae, & Nathan Propheta, & Semei & Rei, & robur exercitus David non erat cum Adonia.

ꝛ. Deus omnium exauditor est : ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei : * Et unxit me unctioe misericordiae suae. Vers. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Dixit itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomonis : Num audisti, quod regnaverit Adonias filius Haggith, & dominus noster David hoc ignorat? Nunc ergo veni, accipe consilium à me, & salva animam tuam, filiumque tuum Salomonis. Vade, & ingrederere ad regem David, & dic ei : Nonne tu domine mi rex jurasti mihi ancillae tuae, dicens : Salomon filius tuus regnabit post me, & ipse sedebit in solio meo? quare ergo regnat Adonias? Et adhuc ibi te loquentem cum rege, ego veniam

niam post te, & complébo
feri ones tuos. Ingressa est
itaque Bethsabee ad regem in
cubiculum.

R. Dóminus, qui eripuit me
de ore leónis, & de manu
béstiæ liberávit me: * Ipse
me eripiet de manibus inimi-
córum meórum. *ps.* Misit Deus
in misericórdiam suam, & veri-
tatem suam: animam meam
eripuit de médio catulórum
leónum. Ipse me eripiet. Gló-
ria Patri. Ipse me eripiet.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola sancti Hieró-
nymi Presbyteri ad
Neptorianum.

Epíst. 2. tom. 1. Lectio iii.

David annos natus se-
ptuaginta, bellicósus
quondam vir, sene-
ctute frigescénte non póterat
calefieri. Quæritur itaque
puélla de univérſis finibus
Israél Abisag Sunamitis, quæ
cum rege dormiret, & senile
corpus calefaceret. Quæ est
ista Sunamitis, uxor & virgo,
tam fervens, ut frigidum ca-
lefaceret; tam factiva, ut ca-
léntem ad libidinem non pro-
vocáret? Expónat sapientissi-
mus Salomon patris sui deli-
cias, & pacíficus bellatóris
viri narret amplexus. Pósside
sapiéntiam, pósside intelli-
géntiam. Ne obliviscáris, &
ne declináveris à verbis oris
mei: neque derelinquas illam,

& apprehéndet te: ama il-
lam, & servábit te. Princí-
pium sapiéntiæ, pósside sa-
piéntiam: & in omni posses-
sióne tua pósside intelligen-
tiam: circúmda illam, & ex-
altábit te: honóra illam, &
amplexábitur te, ut det cá-
piti tuo corónam gratiárum,
Coróna quoque deliciárum
próteget te.

R. Percússit Saul mille &
David decem millia: * Quia
manus Dómini erat cum il-
lo: percússit Philisthæum, &
ábstulit oppróbrium ex Israél.
ps. Nonne iste est David, de
quo canébant in choro, dicé-
tes: Saul percússit mille, &
David decem millia? Quia.

Lectio v.

OMnes penè virtútes cör-
poris mutántur in sé-
nibus, & crescénte sola sa-
piéntia, decréscent cetera:
ieiunia, vigiliæ, chaniéu-
niæ, id est, super paviméntum
dormitiónes, huc illucque
discúrsus, peregrinórum su-
scéptio, defénsio páuperum,
instántia oratiónum, & per-
severántia, visitatio languén-
tium, labor mánuum unde
præbeántur elecmóſynæ. Et
ne sermónem longius prótra-
ham, cuncta quæ per corpus
exercéntur, fracto corpore
minóra fiant.

R. Montes Gélboë, nec ros
nec plúvia véniant super vos:

*Ubi

• Ubi ceciderunt fortes Israël.
 ¶ Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Nec hoc dico quod in juvenibus & adhuc solidioris ætatis, his dumtaxat, qui labôre & ardentissimo studio, vitæ quoque sanctimonia, & orationis ad Dominum Jesum frequentia, scientiam consecuti sunt, frigeat sapientia, quæ in plerisque senibus ætate marcescit: sed quod adolescentia multa corporis bella sustineat, & inter incentiva vitiorum, & carnis titillationes, quasi ignis in lignis viridibus suffocetur, ut suum non possit explicare fulgorem. Senectus verò rursus eorum, qui adolescentiam suam honestis artibus instruxerunt, & in lege Domini meditati sunt die ac nocte, ætate fit doctior, usu tritior, processu temporis sapientior, & veterum studiorum dulcissimos fructus metit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in

Pars Æstiva.

terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

g. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. ¶ Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

g. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. ¶ Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

F E R I A S E C U N D A.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. i. d

ET respondit rex David, dicens: Vocate ad me Berhsabée. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, & stetisset ante eum, juravit rex, & ait: Vivit Dominus, qui eruit animam meam de omni angustia, quia sicut juravi tibi per Dominum Deum Israël, dicens: Salomon fi-

M

lius

lius tuus regnabit post me, & ipse sedebit super solium meum pro me: sic faciam hodie. Summissiſſiſſeque Bethſabée in terram vultu, adoravit regem, dicens: Vivat Dóminus meus David in ætérnum.

ꝛ. Recordare Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. ꝥ. Ego sum qui peccavi, ego qui iniquè egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur óbſecro furor tuus Dómine à pópulo tuo. Ut non,

Lectio ij.

Dixit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdotem, & Nathan Prophétam, & Banaíam filium Jójadæ. Qui cum ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobiscum servos dómni vestri, & imponite Salomónem filium meum super mulam meam: & ducite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, & Nathan Prophéta, in regem super Israël: & canétis búccina, atque dicétis: Vivat rex Salomon. Et ascendétis post eum, & veniet, & sedebit super solium meum, & ipse regnabit pro me.

ꝛ. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut edificarem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. Vers. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctífica.

Lectio iij.

Descéndit ergo Sadoc sacerdos, & Nathan Prophéta, & Banaías filius Jójadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & imposuerunt Salomónem super mulam regis David, & adduxerunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu olei de tabernáculo, & unxit Salomónem: & cecinerunt búccina, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Salomon. Et ascendit universa multitúdo post eum, & pópulus canéntium tibijs, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamóre córum.

ꝛ. Audi Dómine hymnum & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ; * Super domum istam die ac nocte. ꝥ. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélsis cælórum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 2.

Appropinquaverunt autem dies David ut moreretur; præcepitque Salomoni filio suo, dicens: Ego ingredior viam universæ terræ: confortare, & esto vir. Et observa custodias Domini Dei tui, ut ambules in vijs ejus, ut custodias ceremonias ejus, & præcepta ejus, & judicia, & testimonia, sicut scriptum est in lege Moysi: ut intelligas universa quæ facis, & quocumque te verteris: ut confirmet Dominus sermões suos, quos locutus est de me, dicens: Si custodierint filij tui vias suas, & ambulaverint coram me in veritate, in omni corde suo, & in omni anima sua, non auferetur tibi vir de solio Israël.

g. Dominus, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum:

* Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum.

ψ. Si peccaverit in te populus tuus, & conversus fuerit poenitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

Tu quoque nosti quæ fecerit mihi Joab filius Sarviae, quæ fecerit duobus

principibus exercitus Israël, Abner filio Ner, & Amasæ filio Jether: quos occidit, & effudit sanguinem belli in pace, & posuit cruorem prælij in balthæo suo, qui erat circa lumbos ejus, & in calcamento suo, quod erat in pedibus ejus. Facies ergo juxta sapientiam tuam, & non deduces canitiem ejus pacificè ad inferos.

z. Factum est, dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in caelum, * Elisæus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. ψ. Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei diviserunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisæus clamabat.

Lectio iij.

Sed & filijs Berzellai Gadaditis reddes gratiam, eruntque comedentes in mensa tua: occurrerunt enim mihi quando fugiebam a facie Absalon fratris tui. Habes quoque apud te Semei filium Gera filij Jemini de Bahurim, qui maledixit mihi maledictione pessima, quando ibam ad Castra: sed quia descendit mihi in occursum cum transirem Jordannem, & juravi ei per Dominum, dicens: Non te interficiam

ficiam gladio: tu noli eum esse innoxium.

r. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. *ψ.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. *Gloria Patri.* Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio i. Cap. 3.

Apparuit autem Dominus Salomoni per somnium nocte, dicens: Postula quod vis ut dem tibi. Et ait Salomon: Tu fecisti cum seruo tuo David patre meo misericordiam magnam, sicut ambulavit in conspectu tuo in veritate, & justitia, & recto corde tecum: custodisti ei misericordiam tuam grandem, & dedisti ei filium sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

r. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, Et malum coram te

feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET nunc Domine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer parvulus, & ignorans egressus sum & introitum meum. Et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui numerari & supputari non potest præ multitudine. Dabis ergo seruo tuo cor docile, ut populum tuum judicare possit, & discernere inter bonum & malum. Quis enim poterit judicare populum istum, populum tuum hunc multum?

r. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *ψ.* Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

Lectio iij.

Placuit ego sermo coram Domino, quod Salomon postulasset hujusmodi rem. Et dixit Dominus Salomoni: Quia postulasti verbum hoc, & non petisti

petisti tibi dies multos, nec divitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium: ecce feci tibi secundum sermones tuos, & dedi tibi cor sapiens & intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. Sed & haec, quae non postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, & gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus.

R. Audi Domine hymnum & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae, * Super domum istam die ac nocte *V.* Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsu caelorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro tertio Regum.

Lectio 1. Cap. 4. c.

Salomon autem erat in ditione sua, habens omnia regna a flumine terrae Philisthim usque ad terminum Aegypti: offerentium sibi munera, & serviendum ei cunctis diebus vitae eius. Erat autem cibus Salomonis per dies singulos, triginta cori similae, & sexaginta cori

farinae, decem boves pingues, & viginti boves pascuales, & centum arietes, excepta venatione cervorum, caprearum, atque bubalorum, & avium altilium. Ipse enim obtinebat omnem regionem, quae erat trans flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, & cunctos reges illarum regionum: & habebat pacem ex omni parte in circuitu.

R. Preparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. *V.* Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferete deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio 2.

Habitabarque Iuda & Iisrael absque timore ullo, unusquisque sub vite sua, & sub ficu sua, a Dan usque Bersabee cunctis diebus Salomonis. Et habebat Salomon quadraginta millia praesepia equorum currilium, & duodecim millia equestrinum. Nutriebantque eos supradicti regis praefecti: sed & necessaria mensae regis Salomonis cum ingenti cura praebant in tempore suo. Hordeum quoque & paleas equorum & jumentorum deferabant in locum ubi erat rex, juxta constitutum sibi. Dedit quoque Deus sapien-

tiam Salomóni, & prudentiam multam nimis, & latitudinem cordis, quasi arenam, quæ est in litore maris.

Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. *ψ.* Dominus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestię liberavit me. Et unxit me.

lectio iij.

ET præcedebat sapiëntia Salomónis sapiëntiam omnium Orientalium & Ægyptiorum, & erat sapiëntior cunctis hominibus: sapiëntior Ethan Ezzahita, & Herman, & Chalcol, & Dorda, filijs Mahol: & erat nominatus in univërsis gentibus per circuitum. Locutus est quoque Salomon tria millia parabolas: & fuerunt carmina ejus quinque & mille. Et disputavit super lignis, à cedro quæ est in Libano, usque ad Hysópum quæ egréditur de pariete: & discessit de jumentis, & volúcribus, & reptilibus, & piscibus. Et veniebant de cunctis pópulis ad audiendam sapiëntiam Salomónis, & ab univërsis regibus terræ, qui audiebant sapiëntiam ejus.

Deus Dominus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestię liberavit me, * Ipse me

eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiã suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me eripiet. *Gloria Patri. Ipse me.*

F E R T A S E X T A.

De libro tertio Regum.

Lectio. Cap. 6.

Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem: audivit enim quod ipsum unxissent regem pro patre ejus: quia amicus fuerat Hiram David omni tempore. Misit autem Salomon ad Hiram dicens: Tu scis voluntatem David patris mei, & quia non potuerit ædificare domum nomini Domini Dei sui propter bella imminencia per circuitum, donec daret Dominus eos sub vestigio pedum ejus. Nunc autem requiem dedit Dominus Deus meus mihi per circuitum: & non est satan, neque occursus malus.

Resp. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. *ψ.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia: Quia manus

Lectio ij.

QUAMOBREM cogito edificare templum nomini Domini Dei mei, sicut locutus est Dominus David patri meo, dicens: Filius tuus, quem dabo pro te super solium tuum, ipse edificabit domum nomini meo. Præcipe igitur, ut præcedant mihi servi tui cedros de Libano, & servi mei sint cum servis tuis: mercèdem autem servorum tuorum dabo tibi quamcumque petieris: scis enim quomodo non est in populo meo vir qui noverit ligna cadere sicut Sidonii.

Et. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. *Verf.* Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

CUM ergo audisset Hiram verba Salomonis, latatus est valde, & ait: Benedictus Dominus Deus hodie, qui dedit David filium sapientissimum super populum hunc plurimum. Et misit Hiram ad Salomonem, dicens: Audivi quæcumque mandasti mihi: ego faciam omnem voluntatem tuam in lignis cedrinis & abiëgnis.

Servi mei deponent ea de Libano ad mare: & ego componam ea in ratibus in mari usque ad locum, quem significaveris mihi, & applicabo ea ibi, & tu tolles ea: præbebisque necessaria mihi, ut detur cibus domui meæ.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætèrnum. *V.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. **Glória Patri.** Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 7. g & 8.

ET perfecit omne opus quod faciebat Salomon in domo Domini, & intulit quæ sanctificaverat David pater suus, argèntum & aurum, & vasa, reposuitque in thesauris domus Domini. Tunc congregati sunt omnes majores natu Israël cum principibus tribuum, & duces familiarum filiorum Israël ad regem Salomonem in Jérusalem: ut deferrent arcam fœderis Domini de civitate David, id est, de Sion. Convenitque ad regem

gem Salomōnem univērsus
 Israël in mense Ethānim, in
 solēnni die, ipse est mensis
 septimus.

¶ Peccāvi super nūmerum
 arēæ maris, & multiplicāta
 sunt peccāta mea: & non
 sum dignus vidēre altitudi-
 nem cæli præ multitudi-
 nem iniquitātis meæ: quōniam
 irritāvī iram tuam, & ma-
 lum coram te feci. ¶ Quō-
 niam iniquitatem meam ego
 cognosco, & delictum meum
 contra me est semper, quia
 tibi soli peccāvi. Et malum
 coram.

Lectio ij.

Veneruntque cuncti se-
 nes de Israël, & tulē-
 runt arcam sacerdotes, &
 portaverunt arcam Dōmini,
 & tabernāculum fœderis, &
 omnia vasa sanctuārij, quæ
 erant in tabernāculo: & fe-
 rebant ea sacerdotes & Le-
 vitæ. Rex autem Salomon,
 & omnis multitudo Israël,
 quæ convenerant ad eum, gra-
 diebatur cum illo ante arcam,
 & immolabant oves & bo-
 ves absque æstimatiōne &
 nūmero. Et intulerunt sacer-
 dotes arcam fœderis Dō-
 mini in locum suum, in
 orāculum templi, in san-
 ctum sanctōrum, subter alas
 Chérubim. Siquidem Ché-
 rubim expandebant alas su-
 per locum arçæ, & prote-

gebant arcam, & vectes ejus
 desuper.

¶ Exaudisti Dōmine ora-
 tiōnem servi tui, ut adifi-
 cārem templum nōmini tuo;
 * Benedic, & sanctifica do-
 mum istam in sempiternum,
 Deus Israël. ¶ Dōmine, qui
 custodis pactum cum servis
 tuis qui ambulant coram te
 in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

In arca autem non erat
 aliud, nisi duæ tabulæ la-
 pideæ, quas posuerat in ea
 Moyses in Horeb, quando
 pepigit Dōminus fœdus cum
 filijs Israël, cum egredierentur
 de terra Ægypti. Factum
 est autem, cum exissent sa-
 cerdotes de Sanctuārio, né-
 bula implēvit domum Dō-
 mini, & non poterant sacer-
 dotes stare & ministrāre pro-
 pter nébulam: implēverat
 enim glōria Dōmini domum
 Dōmini: Tunc ait Salomon:
 Dōminus dixit ut habitāret
 in nébula.

¶ Audi Dōmine hymnum,
 & oratiōnem, quam servus
 tuus orat coram te hōdie:
 ut sint oculi tui aperti, & au-
 res tuæ intētæ, * Super do-
 mum istam die ac nocte.
 ¶ Rēspice Dōmine de san-
 ctuārio tuo, & de excelsis
 cælōrum habitāculo. Super
 domum. Glōria Patri. Su-
 per domum.

Ad Magnificat, Antiphonā.
Exaudisti Dōmine orationem
servi tui, ut ædificārem tem-
plum nōmini tuo.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro tertio Regum.

Lectio j. *Cap. 9.*

FActum est autem cum
perfecisset Salomon æ-
dificium domus Dō-
mini, & ædificium regis,
& omne quod optāverat
& voluerat facere, appā-
ruit ei Dōminus secūdo,
sicut apparuerat ei in Gā-
baon. Dixitque Dōminus
ad eum: Exaudivi oratiō-
nem tuam & deprecatiō-
nem tuam, quam depre-
catus es coram me: sancti-
ficavi domum hanc, quam
ædificasti, ut pōnerem no-
nem meum ibi in sempitēr-
num, & erunt oculi mei &
cor meum ibi cunctis diē-
bus. Tū quoque si ambulā-
veris coram me, sicut am-
bulāvit pater tuus, in simpli-
citate cordis, & in æquitate:
& feceris omnia quæ præcē-
pi tibi, & legitima mea &
iudicia mea servāveris, po-
nam thronum regni tui su-
per Israël in sempiternum,
sicut locutus sum David pa-
tri tuo, dicens: Non aufe-
rētur vir de genere tuo de
sōlio Israël.

z. Preparāte corda vestra
Dōmino, & servite illi soli:
* Et liberābit vos de māni-
bus inimicōrum vestrorum.
ψ. Convertimini ad eum in
toto corde vestro, & aufer-
te deos aliēnos de medio vestri.
Et liberābit.

Lectio ij.

Si autem aversione aver-
su fueritis vos & filii vestri,
non sequentes me, nec cu-
stodiētes mandata mea, &
cæremōnias meas, quas pro-
pōsi vobis, sed abieritis &
colueritis deos aliēnos, &
adoraveritis eos: auferam
Israel de superficie terræ,
quam dedi eis: & templum,
quod sanctificavi nōmini
meo, projiciam à conspectu
meo, eritque Israel in pro-
verbium, & in fabulam cun-
ctis pōpulis. Et domus hæc
erit in exemplum: omnis qui
transierit per eam, stupēbit.
& sibilābit, & dicet: Qua-
re fecit Dōminus sic terræ
huic, & domui huic? Et
respondēbunt: Quia dere-
liquerunt Dōminum Deum
suum, qui eduxit patres eō-
rum de Terra Ægypti, &
secuti sunt deos aliēnos, &
adoraverunt eos, & colue-
runt eos: idcirco induxit Dō-
minus super eos omne ma-
lum hoc.

Resp. Deus omnium exaudi-
tor est: ipse misit Angelum
suum,

M. 5. suum,

suum, & tulit me de óvibus patris mei : * Et unxit me unctiōne misericórdiæ suæ. Vers. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit me.

Lectio iij.

EXplētis autem annis viginti postquam ædificáverat Sálomon duas domos, id est, domum Dómini, & demum regis (Hiram rege Tyri præbente Salomóni ligna cédrina & abiegna, & aurum juxta omne quod opus habuerat, tunc dedit Salomon Hiram viginti óppida in Terra Galilææ. Et egressus est Hiram de Tyro, ut vidèret óppida quæ dederat ei Sálomon, & non placuerunt ei, & ait : Hæcine sunt civitates, quas dedisti mihi, frater? Et appellávit eas Terram chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum viginti talenta auri.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me : * Ipse me eripiet de manibus inimicórum meórum. **ψ.** Misit Deus misericórdiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de médio catulórum leóntum. Ipse me. **G**loria Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.
Ex libro sancti Augustini
Episcopi de Civitate Dei.

Lib. 17. cap. 8. sub meaium.

Lectio iij.

FActa est quidem nonnulla imágo rei futuræ etiam in Salomōne, in eo quòd templum ædificávit, & pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latínè) & in exórdio regni sui mirabiliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futuri prænuntiábat etiam ipse Christum Dóminum nostrum, non exhibebat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædicta sint, dum Scriptúra sancta etiam rebus gestis prophétans, quodámmodò in eo figuram delineat futurórum.

R. Percussit Saul mille, & David decem millia : * Quia manus Dómini erat cum illo : percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. **ψ.** Nónne iste est David, de quo canébant in choro, dicentes : Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

Nam præter libros divínæ históriæ, ubi regnasse narráur, Psalmus etiam septuagésimus primus título nominis ejus inscriptus est.

In

In quo tam multa dicuntur, quæ omnino ei convenire non possunt; Dómino autem Christo apertissima perspicuitate conveniunt; ut evidenter appareat, quod in illo figura qualiscumque dumbrata sit, in isto autem ipsa veritas præsentata.

Resp. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. * Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dóminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Notum est enim, quibus terminis regnum conclusum fuerit Salomónis, & tamen in eo Psalmo legitur, ut alia taceam: Dominabitur à mari usque ad mare, & à flumine usque ad terminos orbis terræ: quod in Christo videmus impleri. A flumine quippe dominandi sumpsit exórdium, ubi baptizatus à Joanne, eodem monstrante cepit agnosci à discipulis, qui eum non solum magistrum, verum etiam Dóminum appellaverunt.

g. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æter-

num. * Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

R. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. * Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. viij. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum, * Sanctus, sanctus, sanctus: Dóminus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. * Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória. Plena. **FERIA SECUNDA.**

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 10.

Sed & regina Saba, audita fama Salomónis in nomine Dómini, venit tentare eum in ænigmatibus. Et ingressa Jerúsalem multo cum comitatu, & divitijs, camelis portantibus æromata, & aurum infusum naris, & gemmas pretiosas, venit ad

regem Salomōnem, & locūta est ei univērsa quæ habēbat in corde suo. Et docuit eam Salomon omnia verba quæ proposuerat: non fuit sermo, qui regem posset latere, & non responderet ei.

rv. Recordāre Dōmine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolētur terra, & ne perdas omnem animam vivam. *v.* Ego sum qui peccavi, ego qui iniquē egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Dōmine à pōpulo tuo. Ut non.

Lectio ij.

V Idens autem regina Saba omnem sapiētiā Salomōnis, & domum quam ædificāverat, & cibos mensæ ejus, & habitacula servōrum, & ordines ministrantium, vestēsque eōrum, & pincērnas, & holocausta quæ offerēbat in domo Dōmini: non habēbat ultrā spīritum. Dixitque ad regem: Verus est sermo, quem audivi in terra mea super sermōnibus tuis, & super sapiētia tua: & non credēbam narrāntibus mihi, donec ipsa veni, & vidi oculis meis, & probavi quod mēdia pars mihi nuntiāta non sūnt: major est sapiētia & opēra tua, quārum rumor quem audivi.

r. Exaudisti Dōmine orationem servi tui, ut ædificārem templum nōmini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *v.* Dōmine, qui custōdis pactum cum servīs tuis qui ambulānt coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

B eāti viri tui, & beāti servi tui, qui stant coram te semper, & audiunt sapiētiā tuā. Sit Dōminus Deus tuus benedictus, cui complacuisti, & posuit te super thronum Israël, eò quod dilexerit Dōminus Israël in sempiternum, & constituit te regem, ut faceres iudiciū & iustitiā. Dedit ergo regi centum viginti talenta auri, & aromata multa nimis, & gemmas pretiosas: non sunt allata ultra aromata tam multa, quārum ea quæ dedit regina Saba regi Salomōni. Sed & classis Hiram, quæ portabat aurum de Ophir, attulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiosas.

r. Audi Dōmine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hōdie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. *v.* Respice Dōmine de sanctuario

sanctuario tuo, & de excelso
caelorum habitaculo. Super
domum. Gloria Patri. Super
domum.

F E R I A T E R T I A.

De libro tertio Regum.

LECTIO I. CA. II.

R Ex autem Salomon ad-
amavit mulieres alieni-
genas multas, filiam
quoque Pharaonis, & Moa-
bitidas, & Ammonitidas, Idu-
meas, & Sidonias, & Het-
thæas: de Gentibus, super qui-
bus dixit Dominus filiis Israël:
Non ingrediimini ad eas, ne-
que de illis ingredientur ad
vestras: certissime enim aver-
tent corda vestra, ut sequa-
mini deos earum. His ita-
que copulatus est Salomon
ardentissimo amore. Fuerunt-
que ei uxores quasi reginae
septingentae, & concubinae
trecentae: & avertèrunt mulie-
res cor ejus. Cumque jam
esset senex, depravatum est
cor ejus per mulieres, ut se-
queretur deos alienos: nec
erat cor ejus perfectum cum
Domino Deo suo, sicut cor
David patris ejus.

Et Dominus, si conversus fue-
rit populus tuus, & oraverit
ad sanctuarium tuum: * Tu
exaudies de caelo Domine, &
libera eos de manibus inimi-
corum suorum. ¶ Si peccaverit
in te populus tuus,
& conversus egerit poenitèn-

tiam, veniensque oraverit in
isto loco. Tu exaudies.

LECTIO II.

S Ed colébat Salomon Astar-
then deam Sidoniorum,
& Moloch idolum Ammo-
nitarum. Fecitque Salomon
quod non placuerat coram
Domino, & non adimplè-
vit ut sequeretur Dominum,
sicut David pater ejus. Tunc
aedificavit Salomon fanum,
Chamos idolo Moab, in
monte qui est contra Jerusa-
lem, & Moloch idolo filio-
rum Ammon. Atque in hunc
modum fecit univèrsis uxó-
ribus suis alienigenis, quæ
adolébant thura, & immo-
labant dijs suis.

Et factum est, dum tolleret
Dominus Eliam per turbi-
nem in caelum, * Elisæus cla-
mabat, dicens: Pater mi,
pater mi, currus Israël, & au-
riga ejus. ¶ Cumque per-
gerent, & incedentes sermo-
cinarentur, ecce currus ig-
neus & equi ignei divisèrunt
utrūque, & ascendit Elias
per turbinem in caelum. Eli-
sæus clamabat.

LECTIO III.

I Gitur iratus est Dominus
Salomoni, quod averfa
esset mens ejus à Domino
Deo Israël, qui apparuerat
ei secundo, & præceperat
de verbo hoc ne sequeretur
deos alienos, & non custo-
diat

dixit quæ mandavit ei Dominus. Dixit itaque Dominus Salomoni: Quia habuisti hoc apud te, & non custodisti pactum meum, & præcepta mea quæ mandavi tibi, dirumpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verumtamen in diebus tuis non faciam propter David patrem tuum.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. *ψ.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum Gloria Patri. Et fui tecum.

FERIA QUARTA.

De libro tertio Regum.

Lectio j. *Cap. 11. e*

Jeroboam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomons, cujus mater erat nomine Sarva, mulier vidua: levavit manum contra regem. Et hæc est causa rebellions adversus eam, quia Salomon ædificavit Mello, & coarctavit voraginem civitatis David patris sui. Erat autem Jeroboam vir fortis & potens: vidensque Salomon ado-

lescens bonæ indolis & industrium, constituerat eum præfectum super tributa universæ domus Joseph.

sc. Peccavi super numerum aræne maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Factum est igitur in tempore illo, ut Jeroboam egredieretur de Jerusalem, & inveniret eum Ahias Silonites Propheta in via, opertus pallio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehendensque Ahias pallium suum novum, quo coopertus erat, scidit in duodecim partes. Et ait ad Jeroboam: Tolle tibi decem scissuras: hæc enim dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego scindam regnum de manu Salomons, & dabo tibi decem tribus.

sc. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum; Deus Israël. *ψ.* Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambu-

ambulans coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Voluit ergo Salomon interficere Jeroboam: qui surrexit, & aufugit in Ægyptum ad Sefac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Reliquum autem verborum Salomónis, & omnia quæ fecit, & sapientia ejus: ecce universa scripta sunt in libro verborum dierum Salomónis. Dies autem, quos regnavit Salomon in Jerúsalem super omnem Israël, quadraginta anni sunt. Dormivitque Salomon cum patribus suis, & sepultus est in civitate David patris sui, regnavitque Roboam filius ejus pro eo.

R. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte.

V. Réspice Dómine de sanctuario tuo, & de excélsis cælórum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro tertio Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Venit autem Roboam in Sichem: illuc enim congregatus erat omnis Israël ad constituendum

eum regem. At verò Jeroboam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto profugus à facie regis Salomónis, audita morte ejus, reversus est de Ægypto. Miseruntque & vocaverunt eum: venit ergo Jeroboam, & omnis multitudo Israël, & locuti sunt ad Roboam, dicentes: Pater tuus durissimum jugum impósuit nobis: tu itaque nunc imminue paululum de imperio patris tui durissimo, & de jugo gravissimo quod impósuit nobis, & serviemus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tertium diem, & revertimini ad me.

R. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli:

* Et liberabit vos de manibus inimicórum vestrórum.

V. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferite deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Cumque abisset populus, inijt consilium Rex Roboam cum senioribus, qui assistebant coram Salomone patre eius, cum adhuc viveret, & ait: Quod datis mihi consilium, ut respondeam populo huic? Qui dixerunt ei: Si hódie obedieris populo huic, & servieris, & petitioni eórum cesseris, locutusque fueris ad eos verba lenia, erunt.

erunt tibi servi cunctis diebus. Qui dereliquit consilium senum, quod dederant ei, & adhibuit adolescentes, qui nutriti fuerant cum eo, & affistebant illi.

Resp. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. Vers. Dñus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit.

Lectio iij.

Responditque rex populo dura, derelicto consilio seniorum quod ei dederant, & locutus est eis secundum consilium juvenum, dicens: Pater meus aggravavit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cecidit vos flagellis, ego autem cadam vos scorpionibus. Et non acquievit rex populo: quoniam aversatus fuerat eum Dominus, ut suscitaret verbum suum, quod locutus fuerat in manu Abiæ Silonitæ, ad Jeroboam filium Nabat. Videns itaque populus quod nolisset eos audire rex, respondit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hereditas in filio Isai?

g. Dominus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu

bestiæ liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. ¶ Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum conum. Ipse me eripiet. Gloria Patri. Ipse me eripiet.

F E R I A S E X T A:

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 14. b

Dixit autem Dominus ad Abiā: Ecce uxor Jeroboam ingreditur ut consulat te super filio suo, qui ægroratur: hæc & hæc loqueris ei. Cum ergo illa intraret, & dissimularet se esse quæ erat, audivit Abiā sonitum pedum ejus introeantis per ostium, & ait: Ingredere uxor Jeroboam: quare aliam te esse simulas? ego autem missus sum ad te durus nuntius.

g. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. ¶ Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Vade, & dic Jeroboam: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Quia exaltavi

te de medio pópuli, & dedi te
ducem super pópulum meum
Israël : & scidi regnum do-
mus David, & dedi illud ti-
bi, & non fuisti sicut servus
meus David, qui custodivit
mandâta mea, & secûsus est
me in toto corde suo, faciens
quod plâcitur esset in con-
spéctu meo : sed operâsus es
mala super omnes qui fué-
runt ante te, & fecisti tibi
deos aliénos & confâtiles,
ut me ad iracúdam provo-
câres, me autem projecisti
post corpus tuum.

R. Montes Géboë, nec ros
nec plúvia véniant super vos :
* Ubi cecidérunt fórtes Israël.
y. Omnes montes, qui estis
in circúitu ejus, vísitet Dómi-
nus : à Géboë autem tránseat.
Ubi cecidérunt.

Lectio iij.

Incircò ecce ego indicam
mala super domum Jeró-
boam, & percússiam de Jeró-
boam mingentem ad parie-
tem, & clausum, & novíssi-
mum in Israël : & mundâbo
reliquias domus Jeróboam,
sicut mundâri solet fimus
usque ad purum. Qui mórtui
fuerint de Jeróboam in
civitâte, cômédent eos ca-
nes : qui autem mórtui fue-
runt in agro, vorâbunt eos
aves cæli : quia Dóminus
locûsus est. Tu igitur surge,
& vade in domum tuam :

& in ipso intróitu pedum
tuórum in urbem, moriê-
tur puer.

R. Ego te tuli de domo pa-
tris tui, dicit Dóminus, &
pósui te páscere gregem pó-
puli mei : * Et fui tecum in
ómnibus ubicúmqueambu-
lasti, firmans regnum tuum
in atérnum. * Vers. Fecique
tibi nomen grande, juxta
nomen magnórum qui sunt
in terra : & réquiem dedi tibi
ab ómnibus inimicis tuis. Et
fui tecum. G lória Patri. Et
fui tecum.

S A B B A T O.

De libro tertio Regum.

Lectio j. Cap. 18. d

Accédens autem Elías
ad omnem pópulum,
ait : Usquequò clau-
dicâtis in duas partes ? si Dó-
minus est Deus, sequimini
eum : si autem Baal, sequi-
mini illum. Et non respóndit
ei pópulus verbum. Et ait rur-
sus Elías ad pópulum : Ego
remânsi Prophéta Dómini
solus : prophétæ autem Baal
quadringenti & quinquaginta
viri sunt.

Resp. Peccâvi super núme-
rum arénæ maris, & multi-
plicâta sunt peccâta mea : &
non sum dignus vidêre alti-
túdinem cæli præ multítudi-
ne iniquitâtis meæ : quóniam
irritâvi iram tuam, * Et ma-
lum coram te feci. y. Quón-
iam

niam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

DEntur nobis duo boves, & illi eligant sibi bovem unum, & in frustra cadentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: & ego faciam bovem alterum, & imponam super ligna, ignem autem non supponam. Invocate nomina deorum vestrorum, & ego invocabo nomen Domini mei: & Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus ait: Optima propositio.

R. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. **V.** Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

DIxit ergo Elias Propheta: Eligite vobis bovem unum, & facite primi, quia vos plures estis: & invocate nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis. Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt: & invocabant

nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non erat vox, nec qui responderet: transibantque altare quod fecerant. Cumque esset iam meridies, illudabat illis Elias, dicens: Clamate voce maiore.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso calorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in caelum, Elisaeus clamabat: Pater mi, currus Israel, & auriga eius.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio j. Cap. i.

Praevaticatus est autem Moab in Israel, postquam mortuus est Achab. Ceciditque Ochozias per cancellos coenaculi sui, quod habebat in Samaria, & aegrotavit: misitque nuntios, dicens ad eos: ite, consulite Beelzebub deum Acca-

ron, utrùm vivere queam de infirmitate mea hac. Angelus autem Dómini locutus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascende in occursum nuntiòrum regis Samariæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morièris.

R. Præparate corda vestra Dómino, & servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicòrum vestròrum. **ψ.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos aliènos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

ET abiit Elias. Reversique sunt nuntij ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reversi estis? At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertimini ad regem, qui misit vos, & dicetis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulatur Beélzebub Deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morièris.

R. Deus omnium exauditor

est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctiòne misericordiæ suæ. **ψ.** Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestię liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

QUI dixit eis: Cujus figuræ & hábitus est vir ille, qui occurrit vobis, & locutus est verba hæc? At illi dixerunt: Vir pilosus, & zona pellicea accinctus renibus. Qui ait, Elías Thesbítes est. Misitque ad eum quinquagenarium principem, & quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis, ait: Homo Dei, rex præcepit ut descendas. Respondensque Elías, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de cælo, & devoret te, & quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de cælo, & devoravit eum, & quinquaginta qui erant cum eo.

R. Dóminus, qui eripuit me de ore leónis, & de manu bestię liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicòrum meòrum. **ψ.** Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulòrum leónum. Ipse me eripiet. **Gloria Patri.** Ipse me eripiet.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 201. de Tempore.

Lectio iij.

IN lectionibus, quæ nobis diebus istis recitantur, fratres charissimi, frequenter admonui, ut non sequamur litteram occidentem, & vivificantem spiritum relinquamus. Sic enim Apostolus ait: Littera enim occidit, spiritus vivificat. Si enim hoc tantum volumus intelligere, quod sonat in littera: aut parvam, aut propè nullam ædificationem de divinis lectionibus capiemus. Illa enim omnia, quæ recitantur, typus erant & imago futurorum. In Judæis enim figurata, in nobis, gràtia Dei donante, complèta sunt.

Et percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Dòmini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. *Ps.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Qui manus.

Lectio v.

Bæatus enim Eliás typum habuit Dòmini Salvatoris. Sicut enim Eliás à Judæis persecutiònem passus est: ita & verus Eliás Dòminus no-

ster ab ipsis Judæis reprobatus est, & contèptus. Eliás reliquit gentem suam: & Christus deseruit synagògam. Eliás abiit in desèrtum: & Christus venit in mundum. Eliás in desèrto corvis ministrantibus pascèbatur: & Christus in desèrto mundi hujus Gèntium fide reficitur.

Et Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. *Ps.* Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dòminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vj.

Corvi enim illi, qui beato Eliæ, jubente Dòmino, ministrabant, Gèntium pòpulum figurabant: propterea & de Gèntium Ecclesia dicitur: Nigra sum, & formòsa, filia Jerúsalem. Unde est Ecclesia nigra, & formòsa? Nigra per naturam, formòsa per gràtiam. Unde nigra? Ecce in iniquitatibus concèptus sum, & in delictis peperit me mater mea. Unde formòsa? Aspèrges me hyssòpo, & mundabor: lavabis me, & super nivem dealbabor.

Et Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dòminus, & pòsui te pascere gregem pòpuli mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti,

firmans regnum tuum in æternum. *ψ.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. *Gloria Patri. Et fui.*

℞. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

℞. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. *ψ.* Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. *Gloria Patri. Plena.*

F E R I A S E C U N D A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. . .

Accesserunt filij Prophetarum, qui erant in J'richo, ad Elisæum, & dixerunt ei: Numquid nosti quia Dominus hodie tollet dominum tuum à te? Et ait: Et ego novi: silète. Dixit autem ei Elias: Sede hic, quia

Dominus misit me usque ad Jordânem. Qui ait: Vivit Dominus, & vivit anima tua, quia non derelinquam te. Ierunt igitur ambo pariter, & quinquaginta viri de filiis Prophetarum secuti sunt eos, qui & steterunt eontra, longè: illi autem ambo stabant super Jordânem.

Resp. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. *vers.* Ego sum qui peccavi, ego qui iniquè egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? *Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. Ut non.*

Lectio ij.

Tulitque Elias pallium suum, & involvit illud, & percussit aquas, quæ divisæ sunt in utramque partem, & transierunt ambo per siccum. Cumque transissent, Elias dixit ad Elisæum: Postula quod vis ut faciam tibi, antequam tollar à te. Dixitque Elisæus: Obsecro ut fiat in me duplex spiritus tuus. Qui respondit: Rem difficilem postulasti: attamen si videris me, quando tollar à te, erit tibi quod petisti: si autem non videris, non erit.

℞. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificâ-

rem templum nómini tuo: *Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *ψ.* Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

CUmque pegerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus, & equi ignei divisérunt utrumque: & ascendit Elías per turbinem in calum. Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. Et non vidit eum amplius: apprehenditque vestiménta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Eliæ, quod ceciderat ei: reversusque stetit super ripam Jordánis.

α. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, *Super domum istam die ac nocte. *ψ.* Respice Dómine de sanctuario tuo, & de excélsis caelórum habitaculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

F E R I A T E R T I A.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 3.

EGréssus est igitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénsuit univérsam Israël. Mi-

fitque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recessit à me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit: Ascéndam: qui meus est, tuus est: pópulus meus, pópulus tuus; & equi mei, equi tui. Dixitque: Per quam viam ascéndemus? At ille respóndit. Per désertum Iudumæ. Perrexérunt igitur rex Israël, & rex Juda, & rex Edom, & circuíerunt per viam septem diérum, nec erat aqua exercítui, & jumentis, quæ sequebantur eos.

Resp. Dómine, si convérsus fuerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum: *Tu exáudies de caelo Dómine, & libera eos de manibus inimicórum suórum. *ψ.* Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus egerit pœniténtiam, veniéntique oráverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ij.

Dixitque rex Israël: Heu heu heu! congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat: Est ne híc Prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et respóndit unus de servis regis Israël: Est híc Eliséus filius Saphat, qui fundébat aquam super manus Eliæ.

Et

Et ait Jósaphat: Est apud eum sermo Dómini. Descenditque ad eum rex Israël, & Jósaphat rex Juda, & rex Edóm. Dixit autem Eliséus ad regem Israël: Quid mihi & tibi est? vade ad prophétas patris tui, & matris tuæ.

R. Factum est, dum tólleret Dóminus Eliam per turbínem in cælum, * Eliséus clamâbat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. V. Cumque pèrgerent, & incedentes sermocinaréntur, ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elias per turbínem in cælum. Eliséus clamâbat.

Lectio. iij.

ET ait illi rex Israël: Quare congregâvit Dóminus tres reges hos, ut traderet eos in manu Moab? Dixitque ad eum Eliséus: Vivit Dóminus exercituum, in cujus conspéctu sto, quòd si non vultum Jósaphat regis Judæ erubéscerem, non attendissem quidem te, nec respexissem. Nunc autem adducite mihi psalter. Cumque caneret psalteres, facta est super eum manus Dómini, & ait: Hæc dicit Dóminus: Facite álveum torrentis hujus fossas, & fossas. Hæc enim dicit Dóminus:

Non vidébitis ventum, neque plúviam: & álveus iste replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ vestræ, & juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini: Insuper tradet etiam Moab in manus vestras.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pòsui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Glória Patri. Et fui tecum.

F E R I A Q U A R T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap 4.

Mulier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamâbat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum: & ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut faciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo meâ, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pere

muruò

matuò ab omnibus vicinis tuis vasa vacua non pauca. Et ingredi, & claudere ostium tuum, cum intrinsecus fueris tu, & filij tui: & mitte inde in omnia vasa hæc: & cum plena fuerint, tolles.

℞ Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam. * Et malum coram te feci. † Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

I Vit itaque mulier, & clausit ostium super se, & super filios suos: illi offerbant vasa, & illa infundebat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respondit: Non habeo. Stetitque oleum. Venit autem illa, & indicavit homini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende oleum, & redde creditori tuo: tu autem & filij tui vivite de reliquo. Facta est autem quedam dies, & transibat Elisæus per Sunam: erat autem ibi mulier magna, quæ tenuit eum ut comederet panem: cum-

que frequenter inde transiret, divertebat ad eam ut comederet panem. Quæ dixit ad virum suum: Animadverto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequenter. Faciamus ergo ei cenaculum parvum, & ponamus ei in eo lectulum, & mensam, & sellam, & candelabrum, ut cum venerit ad nos, maneat ibi.

℞. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut edificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. Vers. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

FActa est ergo dies quedam, & veniens divertit in cenaculum, & requievit ibi. Dixitque ad Giezi puerum suum: Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocasset eam, & illa steteret coram eo, dixit ad puerum suum: Loquere ad eam: Ecce, sedule in omnibus ministrasti nobis, quid vis ut faciam tibi? Numquid habes negotium, & vis ut loquar regi, sive principi militiae? Quæ respondit: In medio populi mei habito. Et ait: Quid ergo vult ut faciam ei?

Dixit

Dixitque Giezi : Ne quæras : quæ filium enim non habet , & vir ejus senex est. Præcepit itaque ut vocâret eam : quæ cum vocâta fuisset , & steterisset ante ostium , dixit ad eam : In tempore isto , & in hac eadem hora , si vita comes fuerit , habebis in utero filium. At illa respondit : Noli quæso Dôminæ mi , vir Dei , noli mentiri ancillæ tuæ. Et concepit mulier , & peperit filium in tempore , & in hora eadem , qua dixerat Elisæus.

R. Audi Dômine hymnum , & orationem , quam servus tuus orat coram te hodie : ut sint oculi tui aperti , & aures tuæ intentæ , * Super domum istam die ac nocte. *V.* Respice Dômine de sanctuario tuo , & de excelsis cælorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 6. e 7.

Congregavit Bénadad rex Syriæ universum exercitum suum , & ascendit , & obsidebat Samariam. Factaque est fames magna in Samaria : & tandem obsessa est , donec venderetur caput asini octoginta argenteis , & quarta pars cabi stercoris columbarum quin-

que argenteis. Cumque Rex Israël transiret per murum , mulier quædam exclamavit ad eum , dicens : Salva me dōmine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dōminus : unde te possum salvare ? de area , vel de torculari ?

R. Præparate corda vestra Dōmino , & servite illi soli : * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. *V.* Convertimini ad eum in toto corde vestro , & auferte deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ii.

Dixitque ad eam rex : Quid tibi vis ? Quæ respondit : Mulier ista dixit mihi : Da filium tuum , ut comedamus eum hodie , & filium meum comedemus cras. Cōximus ergo filium meum , & comedimus. Dixi que ei die altera : da filium tuum , ut comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. Quod cum audisset rex , scidit vestimenta sua , & transibat per murum. Viditque omnis populus cilicium , quo vestitus erat ad carnem intrinsecus. Et ait rex : Hæc mihi faciat Deus , & hæc addat , si steterit caput Elisæi filij Saphat super ipsum hodie. Elisæus autem sedebat in domo sua , & senes sedebant cum eo.

Pars Æstiva.

N

Deus

Deus omnium exauditor est : ipse misit Angelum suum , & tulit me de omnibus patris mei : Et unxit me unctiōne misericordiæ suæ. *Vers.* Dominus , qui eripuit me de ore leōnis , & de manu bestię liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

P Ræmisit itaque virum : & antequam veniret nuntius ille , dixit ad senes : Numquid scitis quod miserit filius homicidæ hic , ut præcidatur caput meum ? videte ergo , cum venerit nuntius , claudite ostium , & non sinatis eum introire : ecce enim sonitus pedum Domini ejus post eum est. Adhuc illo loquente eis , apparuit nuntius , qui veniebat ad eum. Et ait : Ecce , tantum malum à Domino est : quid amplius expectabo à Domino ? Dixit autem Elisæus : Audite verbum Domini : Hæc dicit Dominus : In tempore hoc cras modius similitudo uno statere erit , & duo modij hordei statere uno , in porta Samariæ.

R. Dominus , qui eripuit me de ore leōnis , & de manu bestię liberavit me , * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam , & veritatem suam : animam meam

eripuit de medio catulorum leōnum. Ipse me eripiet. *Gloria Patri.* Ipse me.

F E R I A S E X T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. *Cap. 8.*

E LISÆUS autem locutus est ad mulierem , cuius vivere fecerat filium , dicens : Surge , vade tu , & domus tua , & peregrinare ubicumque repereris : vocavit enim Dominus famem , & veniet super terram septem annis. Quæ surrexit , & fecit juxta verbum hominis Dei : & vadens cum domo sua , peregrinata est in Terra Philisthim diebus multis. Cumque fuissent anni septem , reversa est mulier de Terra Philisthim : & egressa est ut interpellaret regem pro domo sua , & pro agris suis.

Resp. Percussit Saul mille , & David decem milia : * Quia manus Domini erat cum illo : percussit Philisthæum , & abstulit opprobrium ex Israël. *ψ.* Nonne iste est David , de quo canebant in choro , dicentes : Saul percussit mille , & David decem milia : Quia manus.

Lectio ij.

E X autem loquebatur cum Gezi puero viri Dei , dicens : Narra mihi omnia magnalia quæ fecit Elisæus. Cumque ille narra-

ret

ret regi quomodo mortuum suscitasset, apparuit mulier, cujus vivificaverat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixitque Gezi: Domine mi rex, hæc est mulier, & hic est filius ejus, quem suscitavit Elisæus. Et interrogavit rex mulierem: quæ narravit ei. Deditque ei rex eunuchum unum, dicens: Restitue ei omnia quæ sua sunt, & universos redditus agrorum, à die qua reliquit terram usque ad præsens.

2. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. 5. Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectione iij.

Venit quoque Elisæus Damascum, & Bénadad rex Syriæ ægrotabat: nuntiaveruntque ei, dicentes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, & vade in occursum viri Dei, & consule Dominum per eum, dicens: Si evadere poterò de infirmitate mea hac? **A**vit igitur Házaël in occursum ejus. Cumque stetisset coram eo, ait: Filius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanari

potero de infirmitate mea hac? Dixitque ei Elisæus: Vade, dic ei: Sanaberis: porro ostendit mihi Dominus quia morte morietur.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. * Fecitque tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum **G**loria Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro quarto Regum.

Lectione i. Cap. 9.

Elisæus autem Prophètes vocavit unum de filijs Prophetarum, & ait illi: Accinge lumbos tuos, & tolle lentunculam olei hanc in manu tua, & vade in Ramoth Galaad. Cumque veneris illuc, videbis Jehu filium Jósaphat filij Namsi & ingressus suscitabis eum de medio fratrum suorum & introduces in interius cubiculum. Tenensque lentunculam olei, fundes super caput ejus, & dices: Hæc dicit Dominus: Unxi te regem super Israël. Aperiesque ostium, & fugies, & non ibi subsistes. **A**bijt ergo adolescens puer

Propheta in Ramoth Galaad, & ingressus est illuc: ecce autem principes exercitus sedebant, & ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixitque Jehu: Ad quem ex omnibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps.

R. Peccavi super numerum arenae maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem caeli pro multitudinem iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. y. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET surrexit, & ingressus est cubiculum: at illi fudit oleum super caput ejus, & ait: Haec dicit Dominus Deus Israel: Unxi te regem super populum Domini Israel, & percutes domum Achab domini tui, & ulciscar sanguinem servorum meorum Prophetarum, & sanguinem omnium servorum Domini de manu Jezabel. Perdámque omnem domum Achab: & interficiam de Achab mingentem ad parietem, & clausum, & novissimum in Israel. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeroboam filij Nabat, & sicut

domum Baasa filij Ahia. Jezabel quoque comedent canes in agro Jezrahel, nec erit qui sepeliat eam. Aperuitque ostium, & fugit.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo; * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israel. Vers. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Jehu autem egressus est ad servos domini sui: qui dixerunt ei: Recte ne sunt omnia? quid venit insanus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hominem, & quid locutus sit. At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Haec & haec locutus est mihi, & ait: Haec dicit Dominus: Unxi te regem super Israel. Festinaverunt itaque, & unusquisque tollens pallium suum posuerunt sub pedibus ejus, in similitudinem tribunalis, & cecinerunt tuba, atque dixerunt: Regnavit Jehu.

R. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuae intentae, * Super domum istam die ac nocte. y. Respice

spice Dómine de sanctuário tuo, & de excélsis cælorum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

Ad Magnificat, Antiphona. Fecit Joas rectum oram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada sacerdos.

D O M I N I C A X.
post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 9. f. 10.

ANno undécimo Jooram filij Achab, regnavit Ochozias super Judam, venitque Jehu in Jézabel. Porro Jézabel intróitu ejus audito, depinxit oculos suos sibi, & ornávit caput suum, & respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, & ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfecit dómnum suum? Levavitque Jehu faciem suam ad fenéstram, & ait: Quæ est ista? & inclinavérunt se ad eum duo vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipitæ eam deorsum. Et præcipitavérunt eam, aspersusque est sanguine paries, & equórum úngulæ conculcavérunt eam. Cumque introgréssus esset, ut comederet, biberetque, ait: Ite, & videte maledíctam illam,

& sepelíte eam: quia filia regis est.

& Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli:

* Et liberábit vos de máribus inimicórum vestrórum. V. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auferte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ij.

CUmque issent ut sepelírent eam, non invenerunt nisi calváriam, & pedes, & summas manus. Reversique nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locutus est per servum suum Eliam Talsbren, dicens: In agro Jézrael comedent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel sicut stercus super faciem terræ in agro Jézrael, ita ut prætereúntes dicant: Hæcine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuaginta filij in Samaría: scripsit ergo Jehu litteras, & misit in Samariam, ad optimates civitatis, & ad majóres natu, & ad nutritios Achab, dicens: Statim ut accepéritis litteras has, qui habétis filios dómni vestri, & currus, & equos, & civitates firmas, & arma, elígite meliorem, & eum qui vobis placuerit de filiis dómni vestri, & eum pónite super sólium patris sui,

& pugnate pro domo domini vestri.

Resp. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiae suae.

et. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Imuerunt illi vehementer, & dixerunt: Ecce duo reges non potuerunt stare coram eo, quomodo nos valēbimus resistere? Miserunt ergo praepositi domus, & praefecti civitatis, & majores natu, & nutritij, ad Jehu, dicentes: Servi tui sumus, quaecumque iusseris faciemus, nec constituemus nobis regem: quaecumque tibi placent, fac. Rescripsit autem eis litteras secundo, dicens: Si mei estis, & obeditis mihi, tollite capita filiorum domini vestri, & venite ad me hac eadem hora cras in Jezrahel. Porro filij regis, septuaginta viri, apud optimates civitatis nutriebantur. Cumque venissent litterae ad eos, tulerunt filios regis, & occiderunt septuaginta viros, & posuerunt capita eorum in cophinis, & miserunt ad eum in Jezrahel.

et. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu

bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. *Ipse me.* Gloria Patri. *Ipse me.*

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi

Homil. 25. in Epist. ad Rom.

Lectio iij.

Non putemus nos excusationem habituros, si quando delictorum socios invenimus: nam istud, supplicium magis augēbit: Quandoquidem & serpens magis punitus est quam mulier: quemadmodum & mulier plus quam vir, & Jezabel majores poenas dedit quam Achab vineae raptor. Ipsa quippe universum istud negotium texerat, regique lapsus occasionem dederat. Igitur & tu quoque, si reliquis perditionis causa fueris, graviora patieris, quam qui per te subversi sunt. Neque enim peccare tantum in se perditionis habet, quantum quod reliqui ad peccandum induuntur.

et. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaeum, & abstulit opprobrium ex Israel.

Israël. *ψ.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio v.

ITaque si quando peccantes vidérimus, non solum non impellâmus, sed & extrahâmus ex ipso malitiæ hârathro; ne & aliënæ perditionis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terribilis illius tribunâlis, soluminis ignei, vinculorum insolubîlium, profundarum tenebrarum, stridorum dentium, venenosique vermis. Sed dices: Benignus est Deus. Ergo hæc omnia verba sunt, & neque punitur dives ille Lazari contempтор, neque fatuæ virgines à sponso rejiciuntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diabolo præparatum non abibunt? Ergo qui sordidis est vëstibus, non peribit manus ac pedes vinculus? Qui centum denarios à conservo suo exegit, non tradetur tortoribus? Quod de mœchis dictum est, nimirum quòd vermis eòrum non morietur, & ignis eòrum non extinguetur, verum non erit?

Resp. Montes Gélboë, nec ros, nec pluvia véniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. *ψ.* Omnes mon-

tes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dóminus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio vi.

Sed minatur ista tantummodo Deus? Utique, inquires. Et unde, dic quæso, tantam rem audes publice loqui, atque ex seipso ferre sententiam? Ego quippe & ex ijs quæ dixit Deus, & ex ijs quæ fecit, contrarium probare poterò. Quòd si propter futura non credis, vel siletem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certè minæ sunt & verba tantummodo, quæ facta sunt & in opus ipsum exierunt. Quis igitur totum orbem inducto diluvio stagnavit, ac grave illud naufragium, omnimodamque generis nostri perditionem effecit? Quis deinde: fulmina illa, relaque flammantia super terram Sodomorum demisit? Quis universum Ægypti exercitum in mare demersit? Quis synagogam Abiron combussit? Quis septuaginta illa millia propter Davidis peccatum uno temporis momento peste occidit? Nonne hæc omnia & alia Deus illis intulit?

Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in

omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. *ψ*. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. *G* loria Patri. Et fui tecum.

ps. vij. Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, *•* Et malum coram te feci. *Vers.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. *vi.* Et malum.

ps. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: *•* Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: *•* Plena est omnis terra gloria ejus. *ψ*. Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt Sanctus. *G* loria Patri. Plena est.

TERCIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio 1. *Cap. II.*

Athalia verò mater Ochoziæ, videns mortuum filium suum, surrexit, & interfecit omne semen

regium. Tollens autem Iosaba filia regis Ioram, soror Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum regis qui interficiebantur, & nutricem ejus de triclinio: & abscondit eum à facie Athaliæ, ut non interficeretur. Eratque cum ea sex annis clam in domo Domini: porro Athalia regnavit super terram.

ps. Recordare Domine testamenti tui, & die Angelo percutienti: Cesset jam manus tua, *•* Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. *ψ*. Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. Ut non.

Lectio II.

Anno autem septimo, misit Iojada, & assumens centuriones & milites, introduxit ad se in templum Domini, pepigitque cum eis fœdus: & adjurans eos in domo Domini, ostendit eis filium regis: & præcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debetis. Tertia pars vestrum intrôeat sabbato, & observet excubias domus regis. Tertia autem pars sit ad portam Sur: & tertia pars sit ad portam, quæ est post habitaculum scutariorum,

rum: & custodiētis excubias domus Messa. Duæ verò partes è vobis, omnes egredientes sabbato, custodiant excubias domus Dómini circa regem.

Re. Exaudisti Dómine orationem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *Ps.* Dómine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulat coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iij.

ET assumētes singuli viros suos, qui ingrediebāntur sabbatum, cum his qui egrediebāntur sabbato, venērunt ad Jójadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et steterunt singuli habētes arma in manu sua, à parte templi dextera usque ad partem sinistram altāris & ædis, circum regem. Produxitque filium regis, & posuit super eum diadēma, & testimónium: feceruntque eum regem, & unxerunt, & plaudētes manu, dixerunt: Vivat rex.

Rz. Audi Dómine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ intēntæ, * Super do-

mum istam die ac nocte. *Ps.* Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélsis cælórum habitáculo. Super domum. Glória Patri. Super domum.

F E R I A T E R T I A.
De libro quarto Regum.

Lectio j. *Ca.* 12.

ANno séptimo Jehu regnavit Joas, & quadraginta annis regnavit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecitque Joas rectum coram Dómino cunctis diēbus, quibus dócuit eum Jójada sacerdos. Verúntamen excélsa non abstulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adorébat in excélsis incensum.

Rz. Dómine, si convérsus fuerit pópulus tuus, & oraverit ad sanctuárium tuum: * Tu exáudies de cælo Dómine, & libera eos de manibus inimicórum suórum. *Ps.* Si peccaverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit penitentiám, veniēsq; oraverit in isto loco. Tu exáudies.

Lectio ij.

Dixitque Joas ad sacerdotes: Omnem pecuniám sanctórum, quæ illata fuerit in templum Dómini à prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, & quam sponte & arbitrio cordis sui inserunt in tempum Dómi-

ni : accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, & instaurent sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratione.

Factum est, dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in caelum, * Elisæus clamabat, dicens : Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. ¶ Cumque pergerent, & incedentes sermocinarentur, ecce currus igneus & equi ignei diviserunt utrumque, & ascendit Elias per turbinem in caelum. Elisæus clamabat.

Lectio iij.

¶ Citur usque ad vigesimum tertium annum regis Joas, non instaurationem sacerdotum sartatecta templi. Vocavitque rex Joas Joadam pontificem & sacerdotes, dicens eis : Quare sartatecta non instauratis templi ? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem vestram, sed ad instaurationem templi reddite eam. Prohibitorumque sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam à populo, & instaurare sartatecta domus.

¶ Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei : * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum

in æternum. ¶ Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra : & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et fui tecum.

F E R I A Q U A R T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 13. c.

Elisæus autem ægrotabat infirmitate, qua & mortuus est : descenditque ad eum Joas rex Israël, & flebat coram eo, dicebatque : Pater mi, pater mi, currus Israël, & auriga ejus. Et ait illi Elisæus : Affer arcum, & sagittas. Cumque attulisset ad eum arcum, & sagittas, dixit ad regem Israël : Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Elisæus manus suas manibus regis, & ait : Aperi fenestram orientalem. Cumque aperuisset, dixit Elisæus : Jace sagittam. Et jecit : Et ait Elisæus : Sagitta salutis Domini, & sagitta salutis contra Syriam : percussitque Syriam in Aphec, donec consumas eam.

¶ Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea : & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ : quoniam irritavi iram tuam, * Et ma-

lum

lūm coram te feci. *ψ.* Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

ET ait: Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit ei: Percute iaculo terram. Et cum percussisset tribus vicibus, & stetisset, iratus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussisses quinque, aut sexies, sive septies, percussisses Syriam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percutes eam. Mortuus est ergo Elisæus, & sepelierunt eum. Latrunculi autem de Moab venerant in terram in ipso anno.

ps. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. *ψ.* Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te: in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Quidam autem sepelientes hominem, viderunt latrunculos, & projecerunt cadaver in sepulchro Elisæi. Quod cum tetigisset ossa Elisæi, revixit homo, & stetit super pedes suos. Mortuus est autem Hazaël rex Syriæ, & regnavit Benadad

filius eius pro eo. Porro Joas filius Joachaz tulit urbes de manu Benadad filij Hazaël, quas tulerat de manu Joachaz patris sui jure prelij, tribus vicibus percussit eum Joas, & reddidit civitates Israël.

ps. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. *ψ.* Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelso cælorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

F E R I A Q U I N T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 17.

Anno autem nono Osée, cepit rex Assyriorum Samariam, & transtulit Israël in Assyrios: posuitque eos in Hala, & in Haber juxta fluvium Gozan, in civitatibus Medorum. Factum est enim, cum peccassent filij Israël Domino Deo suo, qui eduxerat eos de Terra Ægypti, de manu Pharaonis regis Ægypti, coluerunt deos alienos. Et ambulaverunt juxta ritum Gentium, quas consumpserat Dominus in conspectu filiorum Israël, & regum Israël: quia similiter fecerant. Et offendé-

runt filij Israël verbis non re-
ctis Dóminum Deum suum :
& ædificaverunt sibi excelsa
in cunctis urbibus suis.

Resp. Præparâte corda ve-
stra Dómino , & servite
illi soli : * Et liberâbit vos
de mânibus inimicórum ve-
strórum. Vers. Convertimini
ad eum in toto corde ve-
stro , & auferre deos alié-
nos de médio vestri. Et li-
berâbit.

Lectio ij.

ET testificatus est Dómi-
nus in Israël , & in Juda,
per manum ómnium Prophe-
tárum & Vidéntium , dicens :
Revertimini à vijs vestris péssim-
is , & custodite præcepta
mea , & ceremónias , juxta
omnem legem , quam præcepi
pátribus vestris : & sicut misi
ad vos in manu servórum
meórum Prophetárum. Qui
non audierunt , sed induravé-
runt cervicem suam juxta cer-
vicem patrum suórum , qui no-
luerunt obedire Dómino Deo
suo. Et abjecerunt legitima
ejus , & pactum , quod pépigit
cum pátribus eórum , & testi-
ficatiónes , quibus contestatus
est eos : securique sunt vani-
tates , & vanè tegerunt.

Resp. Deus ómnium exaudi-
tor est : ipse misit Angelum
suum , & tulit me de óvi-
bus patris mei : * Et unxit
me unctiõe misericórdiæ

suz. **Y**, Dóminus , qui erí-
puit me de ore leónis , &
de manu béstiæ liberâvit me.
Et unxit.

Lectio iij.

Ratusque est Dóminus ve-
llemur Israël , & abstu-
lit eos à conspéctu suo , & non
remansit nisi tribus Juda tan-
túmmodo. Sed nec ipse Juda
custodivit mandata Dómini
Dei sui : verum ambulâvit in
erróribus Israël , quos operatus
fuerat. Projecitque Dóminus
omne semen Israël , & afflixit
eos , & trádedit eos in manus
diripiéntium , donec projice-
ret eos à facie sua : ex eo jam
témpace , quo scissus est Israël
à domo David , & constitué-
runt sibi regem Jeróboam fi-
lium Nabat.

Y Dóminus , qui erípuit me
de ore leónis , & de manu
béstiæ liberâvit me : * Ipse
me erípiet de mânibus ini-
micórum meórum. **Y**, Miste
Deus misericórdiam suam ,
& veritatem suam : animam
meam erípuit de médio ca-
tulórum leónum. Ipse me erí-
piet. Glória Patri. Ipse me.

F E R I A S E X T A

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 17. d'

Separâvit Jeróboam Is-
raël à Dómino , & pec-
câre eos fecit peccátum
magnum. Et ambulavérunt fi-
lij Israël in univérſis peccátis

Jeró-

roborem quæ fecerat: & recesserunt ab eis, in quo Dominus auferret a se a facie sua, sicut locutus fuerat in manu omnium sanctorum suorum Prophetarum: translatusque est Israël in terra sua in Assyrios, usque ad diem hanc.

Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum mo: percussit Philistæum, & abstulit opprobrium ex Israël. ¶ Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Adduxit autem rex Assyriorum de Babylone, & de Cutha, & de Avah, & de Emath, & de Sepharvaim: & collocavit eos in civitatibus Samariæ pro filiis Israël: qui possederunt Samariam, & habitaverunt in urbibus ejus. Cumque ibi habitare cœpissent, non timebant Dominum: & immisit in eos Dominus leones, qui interficiebant eos.

¶ Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. ¶ Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Nuntiatumque est regi Assyriorum, & dictum: Gentes, quas transtulisti, & habitare fecisti in civitatibus Samariæ, ignorant legitima Dei terræ: & immisit in eos Dominus leones, & ecce interficiunt eos, eo quod ignorant ritum Dei terræ. Præcepit autem rex Assyriorum, dicens: Ducte illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis, & vadat, & habitet cum eis: & doceat eos legitima Dei terræ.

¶ Ego te tui de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. Vers. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum, qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloria Patri. Et: fui tecum.

S A B B A T O.

De libro quarto Regum.

Lectio i. CAP. 18.

A Nao tertio Osée filij Ela regis Israël, regnavit Ezechias filius Achaz regis Juda. Viginti quinque annorum erat, cum regnare cœpisset: & viginti novem annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus

Abi filia Zachariæ. Fecitque quod erat bonum coram Domino, juxta omnia quæ fecerat David pater ejus. Ipse dissipavit excelsa, & contrivit staturas, & succidit lucos, confregitque serpentem æneum, quem fecerat Moyses: siquidem usque ad illud tempus filij Israël adolebant ei incensum: vocavitque nomen ejus Nohéstan. In Domino Deo Israël speravit.

Peccavi super numerum arenæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus videre altitudinem cæli præ multitudinem iniquitatis meæ: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

Lectio ij.

Itaque post eum non fuit similis ei de cunctis regibus Juda, sed neque in his qui ante eum fuerunt: & adhæsit Domino, & non recessit à vestigijs ejus, fecitque mandata ejus, quæ præceperat Dominus Moysi. Unde & erat Dominus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedebat, sapienter se agebat. Rebellebat quoque contra regem Assyriorum, & non servivit ei. Ipse percussit Philisthæos

usque ad Gazam, & omnes terminos eorum, à Turre custodum usque ad Civitatem munitam.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum, Deus Israël. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Anno quarto regis Ezechiae, qui erat annus septimus Osée filij Ela regis Israël, ascendit Salmanasar rex Assyriorum in Samariam, & oppugnavit eam, & cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechiae, id est, nono anno Osée regis Israël, capta est Samaria: & transtulit rex Assyriorum Israël in Assyrios, collocavitque eos in Hala & in Habor fluvij Gozan in civitatibus Medorum: quia non audierant vocem Domini Dei sui, sed prætergressi sunt pactum ejus: omnia, quæ præceperat Moyses servos Domini, non audierunt, neque fecerunt.

Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ attentæ, * Super domum istam die ac nocte.

Respice Dómine de san-
ctuário tuo, & de excelso
calôrum habitáculo. Super
domum. Gloria Patri. Super
domum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Obsecro, Dómine, meménto
quæso, quómodo ambuláve-
rim coram te in veritate, &
in corde perfectó; & quod
plácitum est coram te, fé-
cerim.

DOMINICA XI.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 20.

In diebus illis ægotávit
Ezechías usque ad mor-
tem: & venit ad eum
Isaiás filius Amos, Prophéta,
dixitque ei: Hæc dicit Dó-
minus Deus: Præcipe dómni-
tæ: moriêris enim tu, & non
vives. Qui convértit faciem
suam ad parietem, & orávit
Dóminum, dicens: Obsecro
Dómine, meménto quæso,
quómodo ambuláverim co-
ram te in veritate, & in cor-
de perfectó, & quod pláci-
tum est coram te, fécerim.
Flevit itaque Ezechías fletu
magno.

R. Preparáte corda vestra
Dómino, & servite illi soli:

* Et liberábit vos de máni-
bus inimicórum vestrórum.

V. Convertimini ad eum in
toto corde vestro, & auferte

deos aliénos de médio vestri.
Et liberábit.

Lectio ij.

Et ántequam egrederétur
Isaiás médiam partem
átrij, factus est sermo Dó-
mini ad eum, dicens: Re-
vêrtere, & dic Ezechíæ duci
pópuli mei: Hæc dicit Dó-
minus Deus David patris tui:
Audívi oratiónem tuam, &
vidi lácrymas tuas: & ecce
sanávi te: die tertio ascendes
templam Dómini. Et addam
diébus tuis quíndecim annos:
sed & de manu regis Assy-
riórum liberábo te, & civi-
tátem hanc, & prótegam ur-
bem istam propter me, &
propter David servum meum.
Dixitque Isaiás: Afferte mas-
sam ficórum. Quam cum at-
tulissent, & posuissent super
ulcus ejus, curátus est.

R. Deus ómnium exauditor
est: ipse misit Angelum suum,
& tulit me de óvibus patris
mei: * Et unxit me uncti-
one misericórdiæ suæ. V. Dó-
minus, qui erípuit me de ore
leónis, & de manu bestíæ li-
berávit me. Et unxit me:

Lectio iij.

Dixerat autem Ezechías
ad Isaiám: Quod erit
signum, quia Dóminus me
sanábit, & quia ascensurus
sum die tertía templum Dó-
mini? Cui ait Isaiás: Hoc
erit signum à Dómino, quod
factu-

facturus sit Dominus sermōnem, quem locutus est: Vis ut ascēdat umbra decem lineis, an ut revertatur eōdem gradibus? Et ait Ezechias: Facile est umbram crescere decem lineis: nec hoc volo ut fiat, sed ut revertatur retrorsum decem gradibus. Invocavit itaque Isaias Propheta Dominum, & rediit umbram per lineas, quibus jam descēderat in horologio Achaz, retrorsum decem gradibus.

℟. Dominus, qui eripuit me de ore leōnis, & de manu bestie liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicōrum meōrum. *ψ* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio caulōrum leōnum. Ipse me. Gloria Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.
De expositione sancti Hieronymi Presbyteri in
Isaiam Propheta.

Lib. 11. in Isaiam cap. 38.

Lectio iij.

NE elevarētur cor Ezechie post incredibiles triumphos, & de media captivitate victoriam, infirmitate corporis sui visitatur, & audit se esse moriturum: ut conversus ad Dominum flectat sententiam ejus. Quod quidem & in Jona Propheta

legimus, & in comminationibus contra David: quæ dicuntur futura, nec facta sunt, non Deo mutante sententiam, sed provocante humanum genus ad notitiam sui. Dominus enim poenitens est super malitiis. Convertiturque Ezechias faciem suam ad parietem, quia ad templum ire non poterat. Ad parietem autem templi, juxta quod Salomon palatium extruxerat: vel absolute ad parietem, ne lacrymas suas assidentibus ostentare videretur.

℟. Percussit Saul mille, & David decem milia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philistæum, & abstulit opprobrium ex Israël. *ψ.* Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem milia? Qui manus.

Lectio v.

A Udiensque se esse moriturum, non precatur vitam & annos plurimos, sed in Dei judicio quid velit præstare, dimittit. Noverat enim idcirco Deo placuisse Salomōnem, quod annos vitæ non petierat ampliōres: sed iturus ad Dominum narrat opera sua, quomodo ambulaverit coram eo in veritate & in corde perfecto. Felix conscientia, quæ afflictiō-

ctiōnis tēpore bonōrum
ōperum recordātur. Beati-
enim mundo corde : quō-
niam ipsi Deum vidēbunt.
Et quōmodo alibi scribitur :
Quis gloriābitur purum ha-
bēre se cor? Quod ita sol-
vitur : perfectiōnem cordis
in eo nunc dici, quōd idōla
destruxerit, templi valvas
aperuerit, serpentem aneum
comminuerit, & cetera fe-
cerit quæ Scriptūra com-
mēmorat.

Et. Montes Gélboë, nec ros
nec plūvia veniant super vos :
* Ubi ceciderunt fortes Is-
raël. ¶. Omnes montes, qui
estis in circuitu ejus, vīsitet
Dōminus : à Gélboë autem
trānseat. Ubi ceciderunt.

LECTIO VI.

F Levit autem fletu ma-
gno, propter promissiō-
nem Dōmini ad David, quam
vidēbat in sua morte peri-
tāram. Eo enim tēpore Eze-
chias filios non habēbat :
nam post mortem ejus Ma-
našses, cū dōdecim esset
annōrum, regnāre cōpit in
Judæa : ex quo perspīcum
est, post tertium annum
concessæ vitæ Manāssen esse
generatum. Ergo iste omnis
est fletus, quōd desperā-
bat Christum de suo sēmine
nasciturum. Alij asserunt,
quamvis sanctos viros mor-
te terrēri, propter incertum

judicij, & ignoratiōnem sen-
tentiæ Dei, quam sedem ha-
bituri sunt.

31. Ego te tuli de domo pa-
tris tui, dicit Dōminus, &
pōsui te pascere gregem pō-
puli mei : * Et fui tecum in
omnibus ubicūque ambu-
lāsti, firmans regnum tuum
in ætēnum. ¶. Ecceque tibi
nomen grande, juxta no-
men magnōrum qui sunt in
terra : & requiem dedi tibi
ab omnibus inimicis tuis. Et
fui tecum. Glōria Patri. Et
fui tecum.

32. vij. Peccāvi super nūmerum
arēnæ maris, & multiplicata
sunt peccāta mea : & non
sum dignus vidēre altitudi-
nem cæli præ multitudine
iniquitatis meæ : quōniam
irritāvi iram tuam, * Et ma-
lum coram te feci. ¶. Quō-
niam iniquitatem meam ego
cognosco, & delictum meum
contra me est semper, quia
tibi soli peccāvi. Et malum
coram.

33. viij. Duo Sērāphim cla-
mābant alter ad alterum :
* Sanctus, sanctus, sanctus,
Dōminus Deus Sābaoth :
* Plena est omnis terra glō-
ria ejus. ¶. Tres sunt qui
testimōnium dant in cælo,
Pater, Verbum, & Spīritus
sanctus : & hi tres unum
sunt Sanctus. Glōria Patri.
Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 22.

Octo annorum erat Josias cum regnare cepisset, triginta & uno anno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadaia de Besecath. Fecitque quod placitum erat coram Domino, & ambulavit per omnes vias David patris sui: non declinavit ad dexteram, sive ad sinistram. Anno autem octavo decimo regis Josiae, misit rex Saphan filium Assia, filij Messulam, scribam templi Domini, dicens ei: Vade ad Helciam sacerdotem magnum, ut confletur pecunia, quae illata est in templum Domini, quam collegérunt janitores templi à populo, deique fabris per praepositos domus Domini: qui & distribuant eam his qui operantur in templo Domini.

℞. Recordare Domine testamenti tui, & dic Angelo percutienti: Cesset jam maledictio, * Ut non desoletur terra, & ne perdas omnem animam vivam. ✠ Ego sum qui peccavi, ego qui inique egi: isti qui oves sunt, quid fecerunt? Avertatur obsecro furor tuus Domine à populo tuo. Ut non.

Lectio ij.

Dixit autem Helcias pondifex ad Saphan scribam: Librum Legis reperi in domo Domini: deditque Helcias volumen Saphan, qui & legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiavit ei quod praecerat, & ait: Conflaverunt servi tui pecuniam, quae reperta est in domo Domini: & dederunt ut distribueretur fabris à praefectis operum templi Domini. Narravit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcias sacerdos.

℞. Exaudisti Domine orationem servi tui, ut aedificarem templum nomini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempiternum; Deus Israel. Vers. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic, & sanctifica.

Lectio iij.

Quem cum legisset Saphan coram rege, & audisset, rex verba libri Legis Domini, scidit vestimenta sua. Et praecipit Helciae sacerdoti, & Ahiam filio Saphan, & Achobor filio Michae, & Saphan scribae, & Asaiae servo regis, dicens: Ite & consulite Dominum super me, & super populo, & super omni Juda, de verbis.

bis voluminis istius, quod inventum est: magna enim ira Domini succensa est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba Libri huius, ut facerent omne quod scriptum est nobis.

¶ Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tue intentae, * Super domum istam die ac nocte.

† Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis caelorum habitaculo Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 23.

Ascendit rex templum Domini, & omnes viri Juda, universique qui habitabant in Jerusalem cum eo sacerdotes & Prophetae, & omnis populus a parvo usque ad magnum: legitque cunctis audientibus omnia verba Libri foederis, qui inventus est in domo Domini. Scetique rex super gradum: & foedus percussit coram Domino, ut ambularent post Dominum, & custodirent praecipua ejus, & testimonia, & caeremonias in omni corde, & in tota anima, & suscitarent verba foederis huius, quae scripta

erant in libro illo: acquievitque populus pacto.

¶ Dominus, si conversus fuerit populus tuus, & oraverit ad sanctuarium tuum:

* Tu exaudies de caelo Domine, & libera eos de manibus inimicorum suorum.

† Si peccaverit in te populus tuus, & conversus egerit poenitentiam, veniensque oraverit in isto loco. Tu exaudies.

Lectio ij.

Et praecipit rex Helciae pontifici, & sacerdotibus secundi ordinis, & janitoribus, ut projicerent de templo Domini omnia vasa, quae facta fuerant Baal, & in luco, & universae militiae caeli: & combussit ea foris Jerusalem in convalle Cedron, & tulit pulverem eorum in Bethel. Et delavit aruspices, quos posuerant reges Juda ad sacrificandum in excelsis per civitates Juda, & in circuitu Jerusalem: & eos, qui adolebant incensum Baal, & Soli, & Lunae, & duodecim signis, & omni militiae caeli.

¶ Factum est, dum tolleretur Dominus Eliam per turbinem in caelum, * Elisaeus clamabat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auriga ejus. † Cuiusque pergerent, & incedentes sermo-

sinaréntur, ecce currus igneus & equi ignei divisérunt utrumque, & ascendit Elías per túbinem in cælum. Elíseus clamábat. Lectio iij.

ET efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, & combússit eum ibi, & redégit in pulverem, & projéctit super sepúlchra vulgi. Destruxit quoque ædiculas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulieres texébant quasi domunculas luci. Congregávitque omnes sacerdotes de civitatibus Juda: & contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdotes, de Gábaa usque Bersabée.

Et. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ¶ Fecístique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum.

Gloria Patri. Et sui.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23. e

Pythónes, & aríolos, & figuras idolórum, & immundítias, & abominatiónes, quæ fúerant in terra Ja-

da & Jerúsalem, abstulit Josias: ut statueret verba legis, quæ scripta sunt in Libro, quem invénit Helcías sacerdos in templo Dómini. Similis illi non fuit ante eum rex, qui revertetur ad Dóminum in omni corde suo, & in tota ánima sua, & in univérta virtúte sua juxta omnem legem Móysi: neque post eum surrexit similis illi. Verúm tamen non est aversus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam: propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.

2. Peccávi super número arenas maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus vidére altitudinem cæli præ multitudíne iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam. * Et malum coram te feci. ¶ Quóniam iniquitatem meam ego cognósko, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ij.

Dixit itaque Dóminus: Etiam Judam auferam à fácie mea, sicut abstuli Israël: & projiciam civitatem hanc, quam elegi, Jerúsalem, & domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Réliqua autem sermónum Josias,

& universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verborum dierum regum Juda? In diebus ejus ascendit Pharaon Néchao rex Ægypti, contra regem Assyriorum ad flumen Euphraten: & abiit Josias rex in occursum ejus: & occisus est in Magéddo, cum vidisset eum. Et portaverunt eum servi sui mortuum de Magéddo: & pertulerunt in Jerusalem, & sepelierunt eum in sepulchro suo.

Exaudisti Domine orationem servi tui, ut ædificarem templum nomini tuo: Benedic, & sanctificam domum istam in sempiternum, Deus Israël. Domine, qui custodis pactum cum servis tuis qui ambulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Utrique populus terræ
T Joachaz filium Josiæ:
 & uxerunt eum, & constituerunt eum regem pro patre suo. Viginti trium annorum erat Joachaz cum regnare cepisset, & tribus mensibus regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ, de Lobna. Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus. Vinxitque eum Pharaon Néchao in Regibus, quæ est in terra Emath,

ne regnaret in Jerusalem: & imposuit mulctam terræ, centum talentis argenti, & talento auri. Regemque constituit Pharaon Néchao Eliaxim filium Josiæ, pro Josia patre ejus: vertitque nomen ejus Joakim. Porro Joachaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mortuus est ibi.

Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, Super domum istam die ac nocte. Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis cælorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 23. g. 24.

Vigintiquinque annorum erat Joakim cum regnare cepisset: & undecim annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Sébida filia Phadaia de Rama. Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus. In diebus ejus ascendit Nabuchodonosor rex Babilonis, & factus est ei Joakim servus tribus annis, & rursus rebellavit contra eum.

Præparate corda vestra Domino, & servite illi soli: * Et

Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. Convertimini ad eum in toto corde vestro, & auferete deos alienos de medio vestri. Et liberabit.

Lectio ij.

Immisitque ei Dominus latrunculos Chaldaeorum, & latrunculos Syriae, & latrunculos Moab, & latrunculos filiorum Ammon: & immisit eos in Judam, ut disperderent eum, juxta verbum Domini, quod locutus fuerat per servos suos Prophetas. Factum est autem hoc per verbum Domini contra Judam, ut auferret eum coram se propter peccata Manasse universa quae fecit, & propter sanguinem innocencium: & ob hanc rem noluit Dominus propitiari.

Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de ovibus patris mei: * Et unxit me unctiōne misericordiae suae. *ψ.* Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me. Et unxit me.

Lectio iij.

Reliqua autem sermonum Joakim, & universa quae fecit, nonne haec scripta sunt in Libro sermonum die-

rum regum Juda? Et dormivit Joakim cum patribus suis: & regnavit Joachin filius ejus pro eo. Et ultra non addidit rex Aegypti, ut egrederetur de terra sua: tulera enim rex Babylōnis à rivo Aegypti usque ad fluvium Euphraten, omnia quae fuerant regis Aegypti.

g. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, & de manu bestiae liberavit me: * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. *ψ.* Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse me eripiet. Gloria Patri. Ipse me eripiet.

F E R I A S E X T A.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24. b.

Decem & octo annorum erat Joachin cum regnare coepisset, & tribus mensibus regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Nohésta filia Elnathan de Jerusalem. Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quae fecerat pater ejus. In tempore illo ascenderunt servi Nabuchodonosor regis Babylōnis in Jerusalem, & circumdata est urbs munitiōibus. Venitque Nabuchodonosor rex Babylōnis ad civitatem cum servis suis, ut oppugnarent eam.

Et Per-

v. Percussit Saul mille, & David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthæum, & abstulit opprobrium ex Israël. Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, & David decem millia? Quia manus.

Lectio ij.

Egressusque est Joachin rex Juda ad regem Babylonis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & principes ejus, & eunuchi ejus: & suscepit eum rex Babylonis anno octavo regni sui. Et protulit inde omnes thesauros domus Domini, & thesauros domus regie: & concidit universa vasa aurea, quæ fecerat Salomon rex Israël in templo Domini juxta verbum Domini. Et transtulit omnem Jerusalem, & universos principes, & omnes fortes exercitus, decem millia, in captivitatem; & omnem artificem & clusorem: nihilque relictum est, exceptis pauperibus populi terræ.

v. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos: * Ubi ceciderunt fortes Israël. * Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: à Gélboë autem transeat. Ubi ceciderunt.

Lectio iij.

Transtulit quoque Joachin in Babylonem, & matrem regis, & uxores regis, & eunuchos ejus: & judices terræ duxit in captivitatem de Jerusalem in Babylonem. Et omnes viros robustos, septem millia, & artifices, & clusores mille, omnes viros fortes, & bellatores: duxitque eos rex Babylonis captivos in Babylonem. Et constituit Mathaniam patrum ejus pro eo: imposuitque nomen ei Sedeciam.

Resp. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, & posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in æternum. * Feci que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum qui sunt in terra: & requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui tecum. Gloriam Patri. Et fui tecum.

S A B B A T O.

De libro quarto Regum.

Lectio j. Cap. 24. d. 1. & 25.

Vigésimum & primum annum ætatis habebat Sedecias cum regnare cœpisset, & undecim annis regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus erat Amital, filia Jeremie, de Lobna. Et fecit malum

malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat Joakim. Irascébatur enim Dóminus contra Jerúsalem & contra Judam, donec projiceret eos a fácie sua: recessitque Sedecías a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exercitus ejus, in Jerúsalem, & circumdederunt eam: & extruxerunt in circúitu ejus munitiões. Et clausa est civitas atque vallata usque ad undecimum annum regis Sedecíæ, nona die mensis: prævaluitque fames in civitate, nec erat panis populi terræ.

Resp. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicata sunt peccata mea: & non sum dignus vidére altitudinem cæli præ multitudine iniquitatis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. †. Quóniam iniquitatem meam ego cognosco, & delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

Lectio ij.

ET interrúpta est civitas: & omnes viri bellatores nocte fugerunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis (porro Chaldæi obsidébant

in circúitu civitatem) fugit itaque Sedecías per viam quæ ducit ad campéstria solitudinis. Et persecútus est exercitus Chaldæorum regem, comprehendítque eum in planitie Jéricho: & omnes bellatores qui erant cum eo, dispérsi sunt, & reliquerunt eum. Apprehénsus ergo regem duxerunt ad regem Babylónis in Réblata: qui locútus est cum eo judicium. Filios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus effôdit, vinxítque eum carénis, & addúxit in Babylónem.

ij. Exaudísti Dómine orationem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Benedic, & sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israël. †. Dómine, qui custôdis pactum cum servis tuis qui ámbulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iij.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis: venit Nabuzárdan princeps exercitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, & domum regis: & domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exercitus Chaldæorum, qui erat cum

cum principe militum. Reliquam autem populi partem, quæ remanserat in civitate, & perfugas, qui transfugerant ad regem Babylonis, & reliquum vulgus, transtulit Nabuzardan princeps militiæ. Et de pauperibus terræ reliquit vinitores & agricolas. Columnas autem æreas, quæ erant in templo Domini, & bases, & mare æreum, quod erat in domo Domini, confregérunt Chaldæi, & transtulerunt æs omne in Babylonem.

RE. Audi Domine hymnum, & orationem, quam servus tuus orat coram te hodie: ut sint oculi tui aperti, & aures tuæ intentæ, * Super domum istam die ac nocte. *v.* Respice Domine de sanctuario tuo, & de excelsis cælorum habitaculo. Super domum. Gloria Patri. Super domum.

S A B B A T O.

ante Dominicam j. Augusti.

Ea autem dicitur prima Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis: ita ut si Kalendæ fuerint ij. & iij. & iij. Feria, tunc prima Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea, quæ præcedit Kalendas. Sin autem v. & vj. Feria, vel Sabbato, est ea, quæ se-

Partis Æstiva.

quitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat, ponatur Añia illius historiæ, ommissa alia, quæ fortè occurreret.

Historia verò, id est, Responsoria illius libri, si propter aliquod Festum Duplex in Dominica occurrens, poni non possint; primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de festiva, ponantur Resp. primi Nocturni Dominicæ, ommissis alijs Resp. si fortè in illa Festiva haberentur propria, servatis etiam alijs, quæ in Rubrica de Responsoriis numero 7. præscripta sunt

Ad Magnificat, Antiphona. Sapiëntia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem, subdidit sibi gentes, superbõrum & sublimium colla propria virtute calcavit.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

D O M I N I C A I.

Augusti.

Ponuntur libri Salomonis, & legitur de eis usque ad Dominicam j. Septembris.

In primo Nocturno.

Incipiunt Parabolæ Salomonis.

Lectio j. *Cap. I.*

Parabolæ Salomonis, filij David, regis Israël. Ad sciendam sapiëntiam, & disciplinam: ad intelligi-

telligenda verba prudentiæ, & suscipiendam eruditionem doctrinæ, justitiam, & iudicium, & æquitatem: ut detur parvulis astutia, adolescenti scientia, & intellectus. Audiens sapiens, sapientior erit: & intelligens, gubernacula possidebit. Animadvertet parabolas, & interpretationem, verba sapientum, & ænigmata eorum.

11. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus. ¶ Quando præparabat cælos, aderam, cum eo cuncta componens. Antequam.

LECTIO II.

Timor Domini, principium sapientiæ. Sapientiam, atque doctrinam stulti despiciunt. Audi, filii mi, disciplinam patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ: ut addatur gratia capiti tuo, & torques collo tuo. Filii mi, si te lætaverint peccatores, ne acquiescas eis. Si alixerint: Veni nobiscum, insidiemur sanguini, abscondamus tendiculas contra insontem frustra: deglutiamus eum sicut infernus viventem, & integrum quasi descendentem

in lacum. Omnem pretiosam substantiam reperiemus, implebitur domos nostras spolijs. Sortem mitte nobiscum, martirium unum sit omnium nostrum.

Resp. **C**irum cæli circumi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. Vers. Ego in altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

LECTIO III.

Fili mi, ne ambules cum eis, prohibe pedem tuum à semitis eorum. Pedes enim illorum ad malum currunt, & festinant ut effundant sanguinem. Frustrà autem jactur rete ante oculos pennatorum. Ipsi quoque contra sanguinem suum insidiantur, & moluntur fraudes contra animas suas. Sic semitæ omnis avari, animas possidentium rapiunt.

Resp. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptam sit coram te omni tempore. ¶ Da mihi Domine sedium tuarum alitricem sapientiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Lectio v.

Ex Tractatu sancti Ambrosij
Episcopi in Psalmum
centésimum decimum
octâvum.

Serm. 5. vers. 6. Lectio iiii.

Initium esse scientiæ timorem Dómini, dicit Propheta. Quid est autem initium sapientiæ, nisi saculo renuntiare? Quia sapere sæcularia, stulticia est. Denique sapientiam hujus mundi, stultitiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed & ipse timor Dómini, nisi secundum scientiam, nihil prodest, in nõ obest plurimum. Si quidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secundum scientiam, in ipso zelo & timore majorem contrahunt divinitatis offensam. Quod circumcidunt infanulos suos, quod Sabbata custodiunt, timorem Dei habent: sed quia nesciunt legem spiritalem esse, circumcidunt corpus non cor suum.

Resp. Da mihi Dómine sedium tuarum afflictiem sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: * Quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ. V. Mitte illam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret. Quoniam servus.

ET quid de Judæis dico? Sunt etiam in nobis qui habent timorem Dei, sed non secundum scientiam, statuentes duriora præcepta, quæ non possit humana conditio sustinere. Timor in eo est, quia videntur sibi consulere disciplinæ, opus virtutis exigere: sed inscitia in eo est, quia non compatiantur naturæ, non æstimant possibilitatem. Non sit ergo irrationabilis timor. Etenim vera sapientia à timore Dei incipit: nec est sapientia spiritalis sine timore Dei: ita timor sine sapientia esse non debet.

* Initium sapientiæ timor Dómini: * Intellectus bonus omnibus faciendis eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. V. Dilctio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Dómini. Intellectus.

Lectio vi.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulacrum aliquod in basi statuitur, & tunc majorem habet gratiam cum in basi statua fuerit collocata, standique accipit firmitatem: ita verbum Dei in timore sancto melius statuitur, fortius radicatur in pectore timentis Dóminum: ne labatur.

tur verbum de corde viri, ne veniant vultures, & auferant illud de incuriosi & dissimulantis affectu.

R. Verbum iniquum & dolosum longe fac à me Domine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. V. Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. G. loria Patri. Divitias.

R. vij. Domine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte à me Domine: aufer à me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infructuoso ne tradas me Domine. V. Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantia meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

R. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. V. Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt Sanctus. G. loria Patri. Plena est.

Responsoria hujus Dominice dicuntur in aliis Domi-

niceis, usque ad Dominicam primam Septembris.

Infra Hebdomadam, quando Responsoria sumuntur ex iij. Nocturno Dominicæ, Feria quarta & Sabbato post ij. & iij. Lektionem ponitur ij. & iij. R. feria ij. sequentis.

FERIA SECUNDA.

De Parabolis Salomônis.

Lectio j. Cap. 3.

Fili mi, ne obliviscaris legis meæ, & præcepta mea cor tuum custodiat. Longitudinem enim dierum, & annos vitæ, & pacem apponet tibi. Misericordia & veritas te non deserant, circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui: & invienes gratiam, & disciplinam bonam, coram Deo & hominibus. Habe fiduciam in Domino ex toto corde tuo, & ne initaris prudentiæ tuæ. In omnibus vijs tuis cogita illum, & ipse diriget gressus tuos.

R. Ne derelinquas me Domine pater & dominator vitæ meæ, ut non corruam in conspectu adversariorum meorum: * Ne gaudeat de me inimicus meus. V. Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi. Ne.

Lectio ij.

NE sis sapiens apud te metipsum: time Deum, & recede à malo: sanitas quip-

quippe erit umbilico tuo, & irrigatio ossium tuorum. Honora Dominum de tua substantia, & de primitiis omnium frugum tuarum da ei: & implebuntur horrea tua saturitate, & vinee torcularia tua redundabunt.

℞. Magna enim sunt iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. *ψ.* Transulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Disciplinam Domini, fili mi, ne abicias: nec deficias cum ab eo corripis: quem enim diligit Dominus, corripit: & quasi pater in filio complacet sibi. Beatus homo, qui invenit sapientiam, & qui affluit prudentia: melior est acquisitio ejus negotiatione argenti, & auri primi & parissimi fructus ejus: pretiosior est cunctis opibus, & omnia quae desiderantur, huic non valent comparari.

℞. Quae sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. *ψ.* Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit.

Homo videt: Gloria Patri: Homo videt.

Responsoria propria hujus secundae & tertiae Feriae repetuntur in omnibus secundis & tertijs Ferialibus usque ad Dominicam primam Septembris.

F E R I A T E R T I A

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. *Cap. 5.*

Fili mi, attende ad sapientiam meam, & prudentiae meae inclina aurem tuam, ut custodias cogitationes, & disciplinam labia tua conservent. Ne attendas fallaciae mulieris. Favus enim distillans labia meretricis, & nitidius oleo guttur ejus: novissima autem illius amara quasi absinthium, & acuta quasi gladius biceps. Pedes ejus descendunt in montem, & ad inferos gressus illius penetrant. Per semitam vitae non ambulant, vagi sunt gressus ejus, & investigabiles.

℞. Praebe fili cor mihi, & oculi tui vias meas custodiant. * Ut addatur gratia capiti tuo. *ψ.* Attende fili mi sapientiam meam, & ad eloquium meum inclina aurem tuam. Ut addatur.

Lectio ij.

Nunc ergo fili mi audi me, & ne recedas a verbis oris mei. Longe fac

ab ea viam tuam, & ne appropinques foribus domus ejus. Ne des alienis honorem tuum, & annos tuos crudeli. Ne forte impleantur extranei viribus tuis, & labores tui sint in domo aliena, & gemas in novissimis, quando consumpseris carnes tuas & corpus tuum, & dicas: Cur detestatus sum disciplinam, & increpationibus non acquievit cor meum, nec audivi vocem docentium me, & magistris non inclinavi aurem meam?

Resp. Initium sapientiae timor Domini: * Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in saeculum saeculi. Vers. Dilectio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Domini. Intellectus bonus.

Lectio iij.

QUare seduceris fili mi ab aliena, & fovêris in sinu alterius? Respicit Dominus vias hominis, & omnes gressus ejus considerat. Iniquitates suae capiunt impium, & funibus peccatorum suorum constringitur. Ipse morietur, quia non habuit disciplinam, & in multitudinem stultitiae suae decipietur.

21. Verbum iniquum: & dolosum longè fac à me Dò-

mine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. ψ. Duo rogavi te, ne deneges mihi à tequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

F E R I À Q U A R T A.

De Parabolis Salomônis.

Lectio j. Cap. 8.

NUmquid non sapientia clamitat, & prudentia dat vocem suam? In summis excelsisque verticibus supra viam, in medijs scimitis stans, juxta portas civitatis in ipsis foribus loquitur, dicens: O viri ad vos clamito, & vox mea ad filios hominum. Intelligite parvuli astutiam, & insipientes animadvertite. Audite, quoniam de rebus magnis locutura sum: & aperiuntur labia mea, ut recta praedicent.

Resp. Domine Pater & Deus vitae meae, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte à me Domine: aufer à me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infructu ne tradas me Domine. Vers. Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantiae meae, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

Lectio

Lectio ij.

Veritatem meditabitur guttur meum, & labia mea detestabuntur impium. Justi sunt omnes sermões mei, non est in eis pravum quid, neque perversum. Recti sunt intelligentibus, & æqui invenientibus scientiam. Accipite disciplinam meam, & non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum eligit. Melior est enim sapientia cunctis pretiosissimis: & omne desiderabile ei non potest comparari.

R. Magna enim sunt iudicia tua Dómine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti pópulum tuum, & honorasti. *Y.* Transtulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Ego sapientia habito in consilio, & eruditus interitum cogitationibus. Timor Dómini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam pravam, & os bilingue detestor. Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditōes iusta decernant: Per me principes imperant, & potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo: & qui

manè vigilant ad me, invenerunt me.

R. Quæ sunt in corde hominum, óuli tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. *Y.* Omnia enim corda scrutatur, & univérſas mentium cogitationes intélligit. Homo. *Gloria Patri.* Homo.

FERIA QUINTA.

De Parabolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 10.

Filius sapiens lærificat patrem: filius verò stultus mœstitia est matri suæ. Nil pröderunt thesauri impietatis: iustitia verò liberabit à morte. Non affliget Dóminus fame animam iusti, & insidias impiòrum subvertet. Egrestatem operata est manus remissa: manus autem fortium divitias parat. Qui nicitur mendacijs, hic pascit ventos: idem autem ipse sequitur aves volantes. Qui congregat in messe, filius sapiens est: qui autem stertit æstate, filius confusions.

R. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dóminus. *Y.* Quando præparabat celos, aderam, cum

eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ij.

Benedictio Domini super caput iusti: os autem impiorum operit iniquitas. Memoria iusti cum laudibus: & nomen impiorum putrescet. Sapiens corde praecepta suscipit: stultus creditur labijs. Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter: qui autem depravat vias suas, manifestus erit. Qui annuit oculo, dabit dolorem: & stultus labijs verberabitur.

℞. Gyrum caeli circumvi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. * Ego in Altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio iij.

Vena vitae, os iusti: & os impiorum operit iniquitatem. Odium suscitatur rixas: & universa delicta operit charitas. In labijs sapientis invenitur sapientia: & virga in dorso ejus qui indiget corde. Sapientes abscondunt scientiam: os autem stulti confusio proximum est. Substantia divitis, urbs fortitudinis ejus: pavor pauperum, egestas eorum. Opus iusti ad vitam: fructus autem impij ad peccatum.

℞. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. * Da mihi Domine sedium tuarum assidricem sapientiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

F E R I A S E X T A.

De Parabolis Salomonis.

Lectio j. Cap. 14.

Sapiens mulier aedificat domum suam: insipiens extructam quoque manibus destruet. Ambulans recto itinere, & timens Deum, despicitur ab eo, qui infamigraditur via. In ore stulti virga superbiae: labia autem sapientium custodiunt eos. Ubi non sunt boves, praesepes vacuum est: ubi autem plurimae segetes, ibi manifesta est fortitudo bovis. Testis fidelis non mentitur: profert autem mendacium dolosus testis.

℞. Da mihi Domine sedium tuarum assidricem sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: * Quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillae tuae. * Mitte illam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret. Quoniam iam.

Lectio ij.

Quærat derisor sapientiam, & non invenit: doctrina prudentium facilis. Vade con-

tra

tra virum stultum, & nescit labia prudentiæ. Sapiëntia calidi est intelligere viam suam: & imprudentia stultorum errans. Stultus illudet peccatum, & inter iustos morabitur gratia. Cor quod non est amaritudinem animæ suæ, in gaudio ejus non miscébitur extrianeus. Domus impiorum derelabitur: tabernacula verò iustorum germinabunt.

r. Initium sapiëntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus omnibus faciéntibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *ψ.* Diléctio illius custódia legum est: quia omnis sapiëntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iij.

Est via, quæ videtur hómini iusta: novíssima autem ejus deducunt ad mortem. Ríus dolore miscébitur, & extrémá gáudij lætus occupat. Vix suis replébitur stultus, & super eum erit vir bonus. Innocens credit omni verbo: affectus considerat gressus suos. Fílio dolóso nihil erit boni: servo autem sapiënti próspéri erunt actus, & dirigetur via ejus. Sapiens timet, & declinat à malo: stultus tránsilit, & confidit.

r. Verbum iniquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertatem ne dederis mihi, sed

tantum victui meo tribue necessária. *ψ.* Duo rogavi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

S A B B A T O.

De Parábolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 16.

Hominis est animam preparare: & Dómini gubernare linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spirituum ponderátor est Dóminus. Revela Dómino ópera tua, & dirigentur cogitationes tuæ. Univerfa propter semetipsum operatus est Dóminus; impium quoque ad diem malum. Abominatio Dómini est omnis arrogans: étiam si manus ad manum fuerit, non est innocens.

r. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculórum meórum ne dederis mihi, & desiderium malignum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscentiam, * Et ánimo irreverentiam, & infructu ne tradas me Dómine. *ψ.* Ne derelinquas me Dómine, ne accréscant ignorantia meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et ánimo.

Lectio ij.

Initium viæ bonæ, facere iustitiam: accepta est autem apud Deum magis, quam

immolare hostias. Misericordia & veritate redimitur iniquitas: & in timore Domini declinatur a malo. Cum placuerint Domino vix hominis, inimicos quoque ejus converteret ad pacem. Melius est parum cum justitia, quam multi fructus cum iniquitate. Cor hominis disponit viam suam: sed Domini est dirigere gressus ejus.

Et. Magna enim sunt judicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. V. Transtulisti illos per mare Rubrum, & transvestisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Divinatio in labiis regis, in judicio non errabit os ejus. Ponderus & statera judicia Domini sunt: & opera ejus omnes lapides sacculi. Abominabiles regi qui agunt impie: quoniam justitia firmatur solium. Voluntas regum labia justa: qui recta loquitur, diligetur. Indignatio regis, nuntius mortis: & vir sapiens placabit eam. In hilaritate vultus regis, vita: & clementia ejus quasi imber serotinus.

Resp. Quae sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur. * Homo videt in

facie, Deus autem in corde. Vers. Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo vider.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego in altissimis habito: & thronus meus in columna nubis.

DOMINICA II.

Augusti.

In primo Nocturno

Incipit liber Ecclesiastes.

Lectio j.

Cap. i.

Verba Ecclesiastae, filij David, regis Jerusalem. Vanitas vanitatum, dixit Ecclesiastes: vanitas vanitatum, & omnia vanitas. Quid habet amplius homo de universo labore suo, quo laborat sub sole? Generatio praeterit, & generatio advenit: terra autem in aeternum stat. Orietur sol, & occidit, & ad locum suum revertitur: ibique renascens, gyrat per meridiem, & flectitur ad Aquilonem: lustrans universa in circuitu pergit spiritus, & in circulos suos revertitur. Omnia flumina intrant in mare, & mare non redundat: ad locum, unde exeunt flumina, revertuntur ut iterum fluant.

Et. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, prius-

priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus. *v.* Quando preparabat caelos, aederam, cum eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ii.

Cunctae res difficiles: non potest eas homo explicare sermone. Non saturatur oculus visu, nec auris auditu impletur. Quid est quod fuit? ipsum quod futurum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciendum est. Nihil sub sole novum; nec valet quisquam dicere: Ecce hoc recens est: jam enim praecessit in saeculis, quae fuerunt ante nos. Non est priorum memoria: sed nec eorum quidem, quae postea futurae sunt, erit recordatio apud eos, qui futuri sunt in novissimo.

Ps. Gyrum caeli circuivi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. *v.* Ego in altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio iii.

Ego Ecclesiastes fui rex Israel in Ierusalem, & proposui in animo meo quaerere & investigare sapienter

de omnibus, quae fiunt sub sole. Hanc occupationem pessimam dedit Deus filijs hominum, ut occuparentur in ea. Vidi cuncta quae fiunt sub sole, & ecce universa vanitas, & afflictio spiritus. Perversi difficile corriguntur, & stultorum infinitus est numerus. Locutus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus effectus sum, & praecessi omnes sapientia, qui fuerunt ante me in Ierusalem: & mens mea contemplata est multa sapienter, & didici. Deditque cor meum ut scirem prudentiam atque doctrinam, errorisque & stultitiam.

rg. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. *v.* Da mihi Domine sedium tuarum assistentem sapientiam. *Gloria Patri.* Ut sciam.

In secundo Nocturno.
Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. contra concubinar. in fine tom. 5. Lectio iii.

Salomon cum saecularium rerum concupiscentia teneretur, magnas eas & admirandas putabat, multumque in eis laboris & sollicitudinis insumebat, magnificas

ædificando domos, copiōsum
coacervando aurum, congregando
cantōrum choros, vāria
gēnera ministrōrum mensæ,
& popinæ, querendo animæ
tuæ voluptātem ab hortōrum
& corpōrum formosōrum grā-
tia, & omnem, ut ita dicam,
oblectatiōnis & refrigerij
viam sectando.

R. Da mihi Dōmine sēdium
tuārum assistrīcem sapiētiā,
& noli me reprobāre à pū-
eris tuis: * Quōniam servus
tuus sum ego, & filius an-
cillæ tuæ. **V.** Mitte illam de
sede magnitudinis tuæ, ut me-
cum sit, & mecum latōret.
Quōniam.

Lectio v.

A T ubi inde ad se revér-
sus, & quasi ex umbrō-
sa quadam abyssō ad lumen
veræ sapiētiæ respicere vā-
luit, tunc sublimem illam,
& cælis dignam emisit vo-
cem: Vanitas vanitatum, di-
cens, & omnia vānitas. Hanc
& vos, & hac sublimiōrem,
si volueritis, efferētis sen-
tentiam de intempestiva hac
voluptāte, si aliquantisper à
mala consuetūdine vos seque-
straveritis.

R. Initium sapiētiæ timor
Dōmini: * Intellēctus bonus
omnibus faciētibz eum:
laudatio ejus manet in sæcu-
lum sæculi. **V.** Dilēctio il-
lius custōdia legum est: quia

omnis sapiētiā timor Dō-
mini. Intellēctus.

Lectio vj.

Q Uamvis autem à Sa-
lomōne sæculis supe-
riōribz non tam multa sa-
piētiæ exigebātur diligen-
tia: neque enim delicias lex
vetus prohibēbat, neque alijs
frui supervacuis dicēbat va-
num: atamen & sic se ha-
bēntibus rebus, in ipsis con-
tuēri licēbit, quān viles, &
vanitati obnoxie res sint.
Nos verò ad majōrem vo-
cāti vitam, & ad excellētius
fastigium ascēdimus, & in
majōribz exercēmur palæ-
stris: & quid aliud, quān
quòd, sicut supērnæ virtū-
tes intellectuāles, & incor-
pōræ illæ, vitam institūere
jubēmur?

R. Verbum iniquum & do-
lōsum longè fac à me Dō-
mine: * Divitias & pauper-
tātem ne dēderis mihi, sed
tantūm victui meo tribue ne-
cessaria. **V.** Duo rogāvi te,
ne dēneges mihi antequā
mōriar. Divitias. Glōria Pa-
tri. Divitias.

R. (p. vij.) Dōmine Pater &
Deus vitæ meæ, ne dere-
linquas me in cogitātū malī-
gno: extollētiā oculōrum
meōrum ne dēderis mihi, &
desidērium malignum avēte
à me Dōmine: aufer à me
concupiscētiā, * Ex animo

irre-

irreverenti & infructu ne iradas me Domine. ✠. Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantiae meae, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

2. viij. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum:

* Sanctus, sanctus, sanctus, Dominus Deus Sabaoth.

* Plena est omnis terra gloria eius. ✠. Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

ET ERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiasticae.

Lectio j.

Cap. 2.

Dixi ego in corde meo: Vadam, & affluam delicijs, & fruam bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vanitas. Risum reputavi errorem: & gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam, devitarerque stultitiam, donec viderem quid esset utile filijs hominum: quo facto opus est sub sole numero dierum vitae suae. Magnificavi opera mea, aedificavi mihi domos, & plantavi vineas.

2. Ne derelinquas me Domine Pater & dominator vi-

tae meae, ut non corruiam in conspectu adversariorum meorum: * Ne gaudeat de me inimicus meus. ✠. Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi. Ne gaudeat.

Lectio ij.

Possedi servos & ancillas, multamque familiam habui; armenta quoque, & magnos ovium greges, ultra omnes qui fuerunt ante me in Jerusalem: coacervavi mihi argentum, & aurum, & substantias regum, ac provinciarum: feci mihi cantores, & cantatrices, & delicias filiorum hominum, scyphos & urceos in ministerio ad vina fundenda: & supergressus sum opibus omnes, qui ante me fuerunt in Jerusalem: sapientia quoque perseveravit mecum.

2. Magna enim sunt iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. ✠. Transulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Et omnia, quae desideraverunt oculi mei, non negavi eis: nec prohibui cor meum quin omni voluptate frueretur, & oblectaretur in his, quae praeparaveram:

& hanc ratus sum partem
meam, si úterer labóre meo.
Cumque me convertíssem ad
univérſa ópera, quæ féce-
rant manus meæ, & ad la-
bóres, in quibus frustra su-
dáveram, vidi in ómnibus
vanitátem & afflictiónem
ánimi, & nihil permanére
sub sole.

¶ Quæ sunt in corde hó-
minum, óculi tui vident Dó-
mine, & in libro tuo ómnia
ſcribéntur: * Homo videt in
facie, Deus autem in corde.
* Omnia enim corda ſeru-
táture, & univérſas méntium
cogitatiónes intélligit. Ho-
mo videt. Gloria Patri. Ho-
mo videt.

F E R I A T E R T I A.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. Cap. 3.

OMnia tempus habent,
& ſuis ſpátijs trán-
ſeunt univérſa ſub cæ-
lo. Tempus naſcéndi & tem-
pus moriéndi. Tempus plant-
tándi, & tempus evelléndi
quod plantátum eſt. Tempus
occidéndi, & tempus ſaná-
di. Tempus deſtuéndi, &
tempus ædificándi. Tempus
ſcéndi, & tempus ridéndi.
Tempus plangéndi, & tem-
pus ſaltándi. Tempus ſpar-
géndi lapides, & tempus
colligéndi. Tempus ample-
xándi, & tempus longè
ſerri ab amplexibus. Tempus

acquiréndi, & tempus per-
déndi. Tempus cuſtodiéndi,
& tempus abjiciéndi. Tem-
pus ſcindéndi, & tempus
conſuéndi. Tempus tacéndi,
& tempus loquéndi. Tem-
pus dilétionis, & tempus
ódi. Tempus belli, & tem-
pus pacis.

¶ Præbe fili cor mihi, &
óculi tui vias meas cuſtó-
diant: * Ut addátur grátia cá-
piti tuo. ¶ Atténde fili mi
ſapiéntiam meam, & ad eló-
quium meum inclina aures
tuas. Ut addátur.

Lectio ij.

Quid habet ampliùs ho-
mo de labóre ſuo? Vi-
di afflictiónem, quam dedit
Deus filijs hóminum, ut di-
ſcendántur in ea. Cuncta fe-
cit bona in rémpore ſuo,
& mundum tradidit diſputa-
tióni eórum, ut non invéniat
homo opus, quod operátus
eſt Deus ab initio uſque ad
finem. Eſt cognóvi quòd non
eſſet mélius, niſi lætári, &
facere benè in vita ſua. Om-
nis enim homo, qui cóme-
dit & bibit, & videt bonum
de labóre ſuo, hoc donum
Dei eſt.

¶ Inítium ſapiéntiæ timor
Dómini: * Intélléctus bonus
ómnibus faciéntibus eum:
laudário ejus manet in ſæ-
culum ſæculi. ¶ Dilétio
illius cuſtódia legum eſt:
quia

quia omnis sapientia timor
Dómini. Intelléctus.

Lectio iij.

Didici quòd ómnia ópera,
quæ fecit Deus, perse-
vérent in perpétuum: non
possumus eis quidquam ad-
dere, nec auferre, quæ fecit
Deus ut timeátur. Quod fa-
ctum est, ipsum permanet:
quæ futúra sunt, jam fuérunt:
& Deus instáurat quod ábiit.
Vidi sub sole in loco iudicij
impietátem, & in loco iusti-
tiæ iniquitátem. Et dixi in
corde meo: iustum & ímpium
iudicábit Deus, & tempus
omnis rei tunc erit.

R. Verbum iniquum & do-
lòsum longè fac à me Dò-
mine: * Divítias & pauper-
tátem ne dederis mihi, sed
tantum víctui meo tribue ne-
cessária. *Y.* Duo rogávi te,
ne dénégés mihi ántequam
mórtis. Divítias. *G.* lória Patri.
Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *CAP. 4.*

Verti me ad ália, &
vidi calumnias, quæ
sub sole gerúntur, &
lácrymas innocéntium, & né-
minem consolatórem: nec
posse resistere eórum violén-
tiæ, cunctórum auxílio de-
stitútos. Et laudávi magis
mórtuos, quàm vivéntes: &
felicitérem utròque iudicávi,

qui necdum natus est, nec
vidit mala quæ sub sole sunt.
Rursum contemplátus sum
omnes labóres hóminum, &
indústrias animadvérti patére
invidiæ próximi: & in hoc
ergo vánitas, & cura super-
flua est.

R. Dómine Pater & Deus
vitæ meæ, ne derelínquas me
in cogitáti maligno: extol-
léntiam oculórum meórum
ne dederis mihi, & desidé-
rium malignum avérte à me.
Dómine: aufer à me concu-
piscéntiam, * Et ánimo irre-
verénti & infrúcto ne tra-
das me Dómine. *Y.* Ne de-
relínquas me Dómine, ne ac-
créscant ignorántiæ meæ, nec
multiplicémur delícta meæ.
Et ánimo.

Lectio ij.

Stultus cómplicat manus
suas, & cómedit carnes
suas, dicens: Mélior est pugil-
lus cum réquie, quàm plena
útraque manus cum labóre &
afflictióne ánimo. Considerans
réperi & áliam vanitátem sub
sole: unus est, & secúndum
non habet, non filium, non
fratrem, & tamen laboráre
non cessat, nec satiántur óculi
ejus divítijs: nec recógitat,
dicens: Cui labóro, & fraudo
ánimam meam bonis? in hoc
quoque vánitas est, & affli-
ctio péssima.

R. Magna enim sunt iudicia

tua Dómine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. *ψ.* Transulísti illos per mare Rubrum, & transvexísti eos per aquas nímitiam. Magnificásti.

Lectio iij.

Melius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim emolumentum societatis suæ: si unus ceciderit, ab áltero fulciétur. Væ soli: quia cùm ceciderit, non habet sublevántem se. Et si dormierint duo, fovebuntur mutuò: unus quómmodo calefiat? Et si quispiam prævaluerit contra unum, duo resistunt ei: funiculus triplex difficilè rumpitur. Mèlior est puer pauper & sapiens, rege senè & stulto, qui nescit prævidère in pósterum.

q. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. *ψ.* Omnia enim corda scrutáur, & univérſas méntium cogitátiones intélligit. Homo Gló: in Patri. Homo.

F E R I A Q U I N T A.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j. *Capit.*

NE rémerè quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem co-

ram Deo. Deus eníit in cælo, & tu super terram: idcirco sint pauci sermónes tui. Multas curas sequúntur sómnia, & in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere: displicet enim ei infidélis & stulta promíſſio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multòque mélius est non vovère, quam post votum promíſſa non réddere. *q.* In principio Deus ántequam terram faceret, priúſquam abyſſos constitúeret, priúſquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. *ψ.* Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ij.

NE déderis os tuum ut peccáre facias carnem tuam: neque dicas coram Ángelo: Non est providéntia: ne fortè irátus Deus contra sermónes tuos, dissipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, & sermónes innúmeri: tu verò Deum time. Si videris calúnnias egenórum, & violenta iudícia, & subvérti iustítiam in província, non mixéris súper hoc negótio: quia

quia excéssio excélsior est álius, & super hos quoque eminentiôres sunt álij, & insuper univérsæ terræ Rex imperat serviénti.

R. Gyrum cæli circuivi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni pópulo primátum tenui: * Superbórum & sublimium colla própria virtúte calcavi. *ps.* Ego in Altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superbórum.

Lectio iij.

Avarus non implébitur pecúnia: & qui amat divitias, fructum non capiet ex eis: & hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi & qui comedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divitias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum comedat: futúritas autem divitis non sinit eum dormire. Est & ália infamitas pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conservatæ in malum dómini sui. Péreunt enim in afflictiónne pessima: generavit filium, qui in summa egestate erit.

R. Emitte Dómine sapiéntiam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni tén.pore. *ps.* Da mihi

Dómine sédium tuárum afflictricem sapiéntiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

F E R I A S E X T A.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio j.

Cap. 6.

Et & áliud malum, quod vidi sub sole, & quidem frequens apud hómines: Vir, cui dedit Deus divitias, & substantiam, & honórem, & nihil deest animæ suæ ex ómibus quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus ut comedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, & miséria magna est.

R. Da mihi Dómine sédium tuárum afflictricem sapiéntiam, & noli me reprobare à pueris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ. *ps.* Mitte illam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ij.

Si genuerit quispiam centum liberos, & vixerit multos annos, & plures dies ætatis habuerit, & ánima illius non utatur bonis substantiæ suæ, sepulturæque careat: de hoc ego pronúntio, quod melior illo sit abortivus. Frustrá enim venit, & pergit ad ténébras, & obliuione delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognó-

gnôvit distantiam boni & mali: etiam si duobus millibus annis vixerit, & non fuerit perfructus bonis.

g. Initium sapientiæ timor Domini: * Intellectus bonus omnibus facientibus eunt: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. y. Dilctio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Domini. Intellectus.

Lectio iij.

Nonne ad unum locum properant omnia? Omnis labor hominis in ore ejus: sed anima ejus non implebitur. Quid habet amplius sapiens à stulto? & quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Melius est videre quod cupias, quam desiderare quod nescias. Sed & hoc vanitas est, & præsumptio spiritus.

Resp. Verbum iniquum & dolosum longè fac à me Domine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. y. Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

S A B B A T O.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio j.

Cap. 7.

Quid necesse est homini majora se querere, cum ignoret quid conducatur sibi in vita sua,

número dierum peregrinationis suæ, & tempore quod velut umbra præterit? Aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub sole sit? Melius est nomen bonum, quam uxor præiosa; & dies mortis die natiuitatis. Melius est ire ad domum luctus, quam ad domum convivij: in illa enim finis cunctorum admonetur hominum, & vivens cogitat quid futurum sit.

g. Domine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte à me Domine: aufer à me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infractone tradas me Domine. y. Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantia meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

Lectio ij.

Melior est ira risu: quia per tristitiam vultus, corrigitur animus delinquentis. Cor sapientium ubi tristitia est, & cor stultorum ubi latitia. Melius est à sapiente corripui, quam stultorum adulatione decipi. Quia sicut sonitus spinarum ardentium sub olla, sic risu stulti: sed & hoc vanitas. Calumnia contur-

conturbat sapientem, & perdet robur cordis illius. Melior est finis orationis, quam principium. Melior est patiens arrogante.

R2. Magna enim sunt iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. Vers. Transulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio III.

NE dicas: Quid putas causa est quod priora tempora meliora fuere quam nunc sunt? stulta enim est huiusmodi interrogatio. Utilior est sapientia cum divitiis, & magis prodest vidensibus solem. Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. Hoc autem plus habet eruditio & sapientia, quod vitam tribuunt possessori suo. Considera opera Dei, quod nemo possit corrigere quem ille despexerit.

Resp. Quae sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. Vers. Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo videt.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnis sapientia a Domino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante aevum.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis beatae Mariae, vel sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentij, liber Sapientiae ponitur in ipsa die sancti Hyacinthi, vel in die Octava sancti Laurentij, & de eo legitur in festo sancti Bernardi, & post Octavam Assumptionis beatae Mariae, si superstit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMINICA III.

Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapientiae.

Lectio I.

Cap. I.

Diligite iustitiam, qui iudicatis terram. Sentite de Domino in bonitate, & in simplicitate cordis quaerite illum: quoniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. Perversae enim cogitationes separant a Deo: probata autem virtus corrumpit insipientes. Quoniam in malevolam animam non introibit sapientia, nec habitabit in corpore subdito peccatis.

Resp. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret,

prius.

priusquam prodiceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus. *ψ.* Quando præparabat caelos, aderam, cum eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ij.

Spiritus enim sanctus disciplinae effugiet fictum, & auferet se à cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, & corripietur à superveniente iniquitate. Benignus est enim spiritus sapientiae, & non liberabit maledicum à labijs suis: quoniam renum illius testis est Deus, & cordis illius scrutator est verus, & linguae ejus auditor. Quoniam Spiritus Domini replevit orbem terrarum: & hoc, quod continet omnia, scientiam habet vocis. Propter hoc qui loquitur iniqua, non potest latere, nec præteriet illum corripiens iudicium.

ps. Gyrum caeli circuivi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. *ψ.* Ego in Altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio iij.

In cogitationibus enim Impij interrogatio erit: sermonum autem illius audi-

tio ad Deum veniet, ad correptionem iniquitatum illius. Quoniam auris zeli audit omnia, & tumultus murmurationum non abscondetur. Custodite ergo vos à murmuratione, quæ nihil prodest, & à detractioe parcite linguae, quoniam sermo obscurus in vacuum non ibit: os autem, quod mentitur, occidit animam.

Resp. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. *ψ.* Da mihi Domine sedium tuarum assistentem sapientiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti

Ambrosii Episcopi.

Lib. I Cap. 18. Lectio iij.

Magnus justitiae splendor, quæ alijs potius nata, quam sibi, communitatem & societatem nostram adjuvat, excelsitatem tenet, ut suo iudicio omnia subiecta habeat, opem alijs ferat, pecuniam conferat, officia non abnuat, pericula suscipiat aliena. Quis non cuperet hanc virtutis arcem tenere, nisi prima avaritia infirmaret, atque inflecteret tantæ virtutis vigorem? Etenim dum

augere

aggere opes, aggregare pecunias, occupare terras possessionibus cupimus, prestare divitijs; justitiae formam exiimus, beneficentiam communem amittimus.

R. Da mihi Domine sedium tuarum assiducam sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: * Quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillae tuae. V. Mitte illam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret. Quoniam servus.

Lectio v.

Quanta autem justitia sit, ex hoc intelligi potest, quod nec locis, nec personis, nec temporibus excipitur, quae etiam hostibus reservatur: ut si constitutus sit cum hoste aut locus, aut dies praedio, adversus justitiam putetur aut loco praevenire, aut tempore. Interest enim utrum aliquis pugna aliqua & conflictu gravi capiatur, an superiorem gratia, vel aliquo eventu. Si ergo in bello justitia valet, quanto magis in pace servanda est?

R. Initium sapientiae timor Domini: * Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in saeculum saeculi. V. Dillectio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Domini. Intellectus.

Lectio vi.

Undamentum ergo est justitiae fides. Justorum enim corda meditantur fidem: & qui se justus accusat, justitiam supra fidem collocat. Nam tunc justitia ejus apparet, si vera fateatur. Denique & Dominus per Isaiam: Ecce, inquit, mitto lapidem in fundamentum Sion: id est, Christum in fundamentum Ecclesiae. Fides enim omnium Christus: Ecclesia autem quaedam forma justitiae est, commune jus omnium: in commune orat, in commune operatur, in commune tentatur. Denique qui seipsum sibi abnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo & Paulus fundamentum posuit Christum, ut supra eum opera justitiae locaremus: quia fides fundamentum est.

R. Verbum iniquum & dolosum longe fac a me Domine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. V. Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

R. vii. Domine Pater & Deus vitae meae, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum

rum meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte a me Domine: aufer a me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infirmitate ne tradas me Domine. *V.* Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantia mea, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

R. *vii.* Duo Seraphim clamabant alter ad alterum, * Sanctus, sanctus, sanctus: Dominus Deus Sabaoth:

* Plena est omnis terra gloria eius. *V.* Tres sunt qui testimonium dant in caelo, Pater, Verbum & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapientiae.

Lectio j.

Cap. 3.

Justorum autem animae in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: & aestimata est afflictio exitus illorum; & quod a nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace. Et si coram hominibus tormenta passi sunt, spes illorum immortalitate plena est. In faucibus vexati, in multis bene disponuntur: quoniam Deus tentavit eos, & invenit illos dignos se. Tamquam aurum in fornace pro-

bavit illos, & quasi holocausti hostiam accepit illos, & in tempore erit respectus illorum.

R. Ne derelinquas me Domine Pater & dominator viae nostrae, ut non corruam in conspectu adversariorum meorum: * Ne gaudeat de me inimicus meus. *V.* Apprehende arma & scutum, & exurge in adiutorium mihi. Ne gaudeat.

Lectio ij.

Fulgébunt iusti & tamquam scintillae in arundinetis discurrent. Judicabunt nationes, & dominabuntur populis, & regnabit Dominus illorum in perpetuum. Qui confidunt in illo, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi: quoniam donum & pax est electis eius. Impij autem secundum quae cogitaverunt, correptionem habebunt: qui neglexerunt iustum, & a Domino recesserunt. Sapientiam enim, & disciplinam qui abiecit, infelix est: & vacua est spes illorum, & labores sine fructu, & inutilia opera eorum.

R. Magna enim sunt iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. *V.* Transtulisti illos per mare Rubrum, & trans-

vexisti

vexisti eos per aquam nimiam.
Magnificasti.

Lectio iij. Cap. 5. c.

Iusti autem in perpetuum
vivent, & apud Dómi-
num est merces eórum, &
cogitatio illórum. Quod Al-
tíssimum. Ideò accipient re-
gnum decóris, & diadéma
speciei de manu Dómini:
quóniam dextera sua teget
eos, & bráchio sancto suo
defendet illos. Accipiet arma-
turam zelus illius, & arma-
bit creaturam ad vltiónem ini-
micórum. Induet pro thorace
justitiam, & accipiet pro ga-
leam iudicium certum. Sumet
scutum inexpugnabile æqui-
tatem: ácuet autem duram
iram in lanceam, & pugnabit
cum illo orbis terrarum con-
tra insensatos.

R. Quæ sunt in corde hó-
minum, óculi tui vident. Dó-
mine, & in libro tuo ómnia
scribentur: * Homo videt
in facie, Deus autem in
corde. * Omnia enim corda
scrutatur, & univérſas mén-
tium cogitationes intélligit.
Homo videt. Glória Patri.
Homo videt.

F E R I A T E R T I A.

De libro Sapientie.

Lectio j. Cap. 6.

Melior est sapientia
quàm vires: & vir
prudens quàm fortis.
Audite ergo reges, & intelli-

gite, discite iudices finium
terræ. Præbete aures vós, qui
continécis multitudines, & pla-
cétis vobis in turbis natió-
num: quóniam data est à
Dómino potestas vobis, &
virtus ab Altíssimo, qui inter-
rogabit ópera vestra, & cogi-
tationes scrutabitur: quóniam
cum essetis ministri regni
illius, non rectè iudicástis,
nec custodístis legem justitiæ,
neque secundum voluntatem
Dei ambulástis.

R. Præbe fili cor mihi, &
óculi tui vias meas custodiant:

* Ut addatur grátia cápiti
tuo. * Atténde fili mi sapien-
tiam meam, & ad elóquium
meum inclina aurem tuam.
Ut addatur.

Lectio iij.

Horréndè & citò appa-
rébit vobis: quóniam
iudicium duríssimum his, qui
præsunt, fiet. Exiguo enim
conceditur misericórdia: po-
tentes autem potenter tor-
ménta patientur. Non enim
subtrahet personam cuius-
quam Deus, nec verébitur
magnitudinem cuiusquam:
quóniam pusillum & ma-
gnum ipse fecit, & æqualiter
cura est illi de ómnibus. For-
tioribus autem fortior instat
cruciatio.

R. Inítium sapientie timor
Dómini: * intellectus bonus
ómnibus faciéntibus eum:
Lu-

laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *Ps.* Dilctio illius custodia legum est : quia omnis sapientia timor Dómini. Intellctus.

Lectio iij.

AD vos ergo reges sunt hi sermões mei , ut discatis sapientiam , & non excidatis. Qui enim custodierint iusta justè , justificabuntur : & qui didicerint ista , inveniunt quid respondeant. Concupiscite ergo sermões meos , diligite illos , & habebitis disciplinam. Clara est , & quæ numquam marcescit sapientia , & facile videtur ab his qui diligunt eam , & invenitur ab his qui quærunt illam.

Resp. Verbum iniquum & dolosum longè fac à me Dómine : * Divitias & paupertatem ne dederis mihi , sed tantum victui meo tribue necessaria. *Ps.* Duo rogavi te , ne déneges mihi antequam móriar. Divitias. Glória Patri. Divitias.

FERIA QUARTA.

De libro Sapientia.

Lectio j.

Cap 7.

SUm quidem & ego mortalis homo , similis omnibus , & ex genere terreni illius , qui prior factus est , & in ventre matris figuratus sum caro , decem mensium tempore coagulatus sum

in sanguine , ex semine hominis , & delectamento somni conveniente. Et ego natus accepi communem aërem , & in similitudinem factam decidi terram , & primam vocem similem omnibus emisit plorans. In involuntis nutritus sum , & curis magnis. Nemo enim ex regibus aliud habuit natiuitatis initium. Unus ergo introitus est omnibus ad vitam , & similis exitus.

Resp. Dómine Pater & Deus vitæ meæ , ne derelinquas me in cogitatu maligno : extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi , & desiderium malignum averte à me Dómine : aufer à me concupiscentiam , * Et animo irreverenti & infructuoso ne tradas me Dómine. Vers. Ne derelinquas me Dómine , ne accrescant ignorantia meæ , nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

Lectio ij.

Propter hoc optavi , & datus est mihi sensus : & invocavi , & venit in me spiritus sapientia : & prapostui illam regnis & sedibus , & divitias nihil esse duxi in comparatione illius. Nec comparavi illi lapidem pretiosum : quoniam omne aurum in comparatione illius , arena est exigua , & tamquam lutum aestimabitur argentum

in conspectu illius. Super salutem & speciem dilexi illam, & proposui pro luce habere illam: quoniam inextinguibile est lumen illius.

¶ Magna enim sunt iudicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. ¶ Transulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honestas per manus illius, & lætatus sum in omnibus: quoniam antecederat me ista sapientia, & ignorabam quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, & sine invidia communico, & honestatem illius non abscondo. Infinitus enim thesaurus est hominibus: quo qui usi sunt, participes facti sunt amicitiae Dei, propter disciplinæ dona commendati.

¶ Quæ sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. ¶ Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo videt.

Pars Æstiva.

FERIA QUINTA.

De libro Sapientiae.

Lectio i.

Cap. 9. c

Quis hominum poterit scire consilium Dei? aut quis poterit cogitare quid velit Deus? Cogitationes enim mortalium timidæ, & incertæ providentiæ nostræ. Corpus enim, quod corrumpitur, aggravat animam, & terræ inhabitatio deprimit sensum multa cogitantem. Et difficile æstimamus quæ in terra sunt: & quæ in prospectu sunt, invenimus cum labore. Quæ autem in cælis sunt quis investigabit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu dederis sapientiam, & miseris Spiritum sanctum tuum de altissimis: & sic correctæ sint semitæ eorum qui sunt in terris, & quæ tibi placent didicerint homines? Nam per sapientiam sanati sunt quicumque placuerunt tibi Domine à principio.

¶ In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus. ¶ Quando præparabat cælos, aderam, cum eo cuncta componens. Antequam.

P

Lectio

Lectio ij. Cap. 10.

HÆc illum, qui primus formatus est à Deo pater orbis terrarum, cum solus esset creatus, custodivit, & eduxit illum à delicto suo, & dedit illi virtutem continendi omnia. Ab hac ut recessit iniustus in ira sua, per iram homicidij fraternalis depulsi. Propter quem, cum aqua deleret terram, sanavit iterum sapientia, per contemptibile lignum justum gubernans. Hæc & in consensu nequitiae, cum se nationes contulissent, scivit justum, & conservavit sine querela Deo, & in filij misericordia fortem custodivit.

iv. Gyrum cæli circuivi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. v. Ego in Altissimis habitavi, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio iij.

HÆc justum à pereuntibus impijs liberavit fugientem, descendente igne in Pentapolim: quibus in testimonium nequitiae fumigabunda constat deserta terra, & incerto tempore fructus habentes arbores, & incredibilis animæ memoria stans signum salis. Sapientiam

enim prætereuntes, non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorarent bona, sed & insipientiæ suæ reliquerunt hominibus memoriam, ut in his quæ peccaverunt, nec latere potuissent. Sapientia autem hos, qui se observant, à doloribus liberavit.

z. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. v. Da mihi Domine sedium tuarum affricem sapientiam. Ut sciam.

Gloria Patri. Ut sciam.
F E R I A S E X T A.
De libro Sapientiae.

Lectio j. Cap. 13.

VAni autem sunt omnes homines, in quibus non subest scientia Dei: & de his quæ videntur bona, non potuerunt intelligere eum qui est, neque operibus attendentes agnovérunt quis esset artifex: sed aut ignem, aut spiritum, aut citatum aërem, aut gyrum stellarum, aut nimiam aquam, aut solem & lunam, rectores orbis terrarum deos putaverunt. Quorum si specie delectati, deos putaverunt: sciant quantum his dominator eorum speciosior est. Speciei enim generator hæc omnia constituit.

z. Da

2. Da mihi Dómine sédium tuarum assítricem sapiéntiam, & noli me reprobâre à pueris tuis : * Quóniam seruus tuus sum ego , & filius ancillæ tuæ. *ψ.* Mitte illam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit , & mecum labóret. Quóniam.

Lectio ij.

A Ut si virtutem & ópera eórum miráti sunt , intelligant ab illis , quóniam qui hæc fecit , fórtior est illis : à magnitudine enim specièi & creaturæ , cognoscibiliter póterit créator horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortasse errant , Deum quærentes , & volentes invenire Etenim cum in opéribus illius conversentur , inquirunt : & persuásam habent , quóniam bona sunt quæ videntur.

2. Inítium sapiéntiæ timor Dómini : * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum : laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *ψ.* Diléctio illius custódia legum est : quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio iij.

T Terùm autem nec his debet ignósci. Si enim tantùm potuerunt scire , ut possent æstimâre sæculum : quómodo hujus Dóminum non

facilius invenérunt ? infelices autem sunt , & inter mórtuos spes illórum est , qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum , aurum & argentum , artis inventiónem , & similitudines animalium , aut lapidem inútilem opus manus antiquæ.

2. Verbum iniquum & dolósum longè fac à me Dómine : * Divítias & paupertatem ne déderis mihi , sed tantùm víctui meo tribue necessária. *ψ.* Duo rogávi te , ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. G lória Patri. Divítias.

S A B B A T O.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio j. Cap. 15.

T U autem Deus noster , suavis & verus es , pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus , tui sumus , scientes magnitudinem tuam : & si non peccavérimus , scimus quóniam apud te sumus conputáti. Nosse enim te , consummata justitia est : & scire justitiam , & virtutem tuam , radix est immortalitátis.

Resp. Dómine Pater & Deus vitæ meæ , ne detelinque me in cogitatu maligno : extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi , & desiderium malignum avérte à me Dómine : aufer à me con-

concupiscéntiam, * Et ánimo inreveréti & infrúto ne tradas me Dómine. ψ Ne derelinquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

Lectio ij.

Non enim in errórem indúxit nos hóminum máliæ artis excogitatio, nec umbra pictúre labor sine fructu, effigies scúlpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, & diligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres digni sunt qui spem hábeant in tálibus, & qui faciunt illos, & qui diligunt, & qui colunt.

ψ . Magna enim sunt júdicia tua Dómine, & inenarrabília verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. ψ . Transulísti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nímiám. Magnificásti.

Lectio iij.

Sed & figulus mollem terram premens, laborióse fingit ad úsus nostros unumquódque vas, & de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit úsus, júdex est figulus. Et cum labóre vano deum

fingit de eódem luto: ille qui paulò antè de terra factus fúerat, & post pusillum redúcit se unde accéptus est, repetíus animæ débitum quam hábebat.

ψ . Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. ψ . Omnia eaim corda scrutátor, & univérslas méntium cogitatiónes intélligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo videt.

Ad Magnificat, Antiphona. Sapiéntia clámitat in plateis: Si quis diligit sapiéntiam, ad me declinet, & eam invéniet: & cum invenerit, beátus erit si tenuerit eam.

DOMINICA IIII.

Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio j. Cap. i.

Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cæli, & latitúdinem terræ, & profundum abyssi quis diménsus est: Sapiéntiam Dei præcedentem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus
pru-

prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingrèssus illius mandata ætérna.

34. In príncípío Deus ántequam terram fáceret, priúsqvam abyssos constitúeret, priúsqvam producèret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. *V.* Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ij.

R Adix sapiéntiæ cui revelata est, & astúcias illius quis agnóvit? Disciplina sapiéntiæ cui revelata est, & manifestata? & multiplicatiónem ingrèssus illius quis intelléxit? Unus est altíssimus Créator omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum illius, & dómínans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, & vidit, & dinumerávit, & mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, & super omnem carnem secundum datum suum, & præbuit illam diligéntibus se.

35. Gyrum cæli circúvi sola, & in fluctibus maris ambulávi, in omni gente & in omni pópulo primátum tenui: * Superbórum & sublíssimum colla própria virtúte calcávi.

V. Ego in Altíssimis hábito, & thronus meus in columina nubis. Superbórum.

Lectio iij.

T Imor Dómini glória, & gloriatio, & latítia, & coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, & dabit latítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiúnis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus est.

36. Emitte Dómine sapiéntiam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni tēpore. *V.* Da mihi Dómine sédium tuárum assistricem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. i. cap. 10. in cap. i. 107.

Lectio iij.

S Unt nonnúlli, qui vitam suam négligunt, & dum transítoria appetunt, dum ætérna vel non intellígunt, vel intellécta contémnunt, nec dolórem sentiunt, nec habere

consilium sciunt : cumque superna quæ amisérunt, non considerant, esse se (heu miseri!) in bonis felices putant. Nequâquam enim ad veritatis lucem, cui cõditi fuerant, mentis oculos erigunt: nequâquam ad contemplationem patriæ æternæ desiderij aciem tendunt: sed semetipsos in his, ad quæ projecti sunt, deserentes, vice patriæ diligunt exilium, quod patiuntur, & in cæcitate quam tolerant, quasi in claritate luminis exultant.

R. Da mihi Dõmine sedium tuarum assidricem sapientiam, & noli me reprobare à pueris tuis: * Quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillæ tuæ. V. Mitte illam de sede magnitudinis tuæ, ut mecum sit, & mecum laboret. Quoniam servus.

Lectio v.

AT contra, electõrum mentes, dum transitõria cuncta nulla esse conspiciunt, ad quæ sint cõditæ exquirunt: cumque eõrum satisfactiõni nihil extra Deum sufficit, ipsa inquisitionis exercitatiõne fatigata illõrum cogitatio, in cõditõris sui spe & contemplatiõne requiescit, supèrnis interseri civibus appetit: & unusquisque eõrum adhuc in mundo corpore põsitus,

mente tamen extra mundum surgit: ærumnam exilij, quam tolerat, deplorat, & ad sublimum patriam incessantibus se amoris stimulis excitat. Cum ergo dolens videt, quæ sit æternum quod perdidit, invenit salubre consilium, temporale hoc despiciere quod percurrit: & quò magis crescit consilij scientia ut peritura deserat, eò augetur dolor, quòd necdum ad mansura pertingat.

R. Initium sapientiæ timor Dõmini: * Intellectus bonus omnibus faciendis eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. V. Dilctio illius custodia legum est: quia omnis sapientiæ timor Dõmini. Intellectus.

Lectio vj.

Intuendum quoque est, quòd nullus dolor mentis sit in actiõne præcipitatiõnis. Qui enim sine consilij vivunt, qui seipsos rerum evẽntibus præcipites deserunt, nullo interim cogitatiõnum dolore fatigantur. Nam qui solèter in vitæ consilio figit mentem, cautè sese in omni actiõne circumspectiõne considerat: & ne ex re quæ agitur, repentinus finis adversusque surripiat, hunc prius molliter põsito pede cogitatiõnis

tiōnis palpat : pensat , ne ab his quæ agēda sunt , præpēdiat formīdo : ne in his , quæ differēda sunt , præcipitatio impēllat : ne prava per concupiscēntiam apērto bello sūperent : ne res per inānem glōriam insidiādo supplantent.

R. Verbum iniquum & dolosum longè fac à me Dōmine : * Divitias & paupertatem ne dēderis mihi , sed tantūm victui meo tribue necessāria. *ψ.* Duo rogāvi te , ne dēneges mihi antequam mōriar. Divitias. Glōria Patri. Divitias.

R. vii. Dōmine Pater & Deus vitæ meæ , ne derelinquas me in cogitatu maligno : extollēntiam oculōrum meōrum ne dēderis mihi , & desidērium malignum avērte à me Dōmine : aufer à me concupiscēntiam , * Et ánimo irreverēti & infructuōso ne tradas me Dōmine.

ψ. Ne derelinquas me Dōmine , ne accrescant ignorantiæ meæ , nec multiplicentur delicta mea. Et ánimo.

R. Duo Sēraphim clamābant alter ad alterum : * Sanctus , sanctus , sanctus , Dōminus Deus Sābaoth : * Plena est omnis terra glōria ejus. *ψ.* Tres sunt qui testimōnium dant in cælo , Pater , Verbum , & Spiritus

sanctus : & hi tres unum sunt Sanctus. Glōria Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.
De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. i. c

COrōna sapiēntiæ , timor Dōmini , replens pacem , & salutis fructum : & vidit , & dinumeravit eum : utraque autem sunt dona Dei. Sciēntiam & intellēctum prudētiæ sapiēntia compartietur : & glōriam tenentium se exāltat. Radix sapiēntiæ est timēre Dōminum : & rami illius longævi. In thesauris sapiēntiæ intellēctus , & sciēntiæ religioſitas : execratio autem peccatoribus sapiēntia.

R. Ne derelinquas me Dōmine Pater & dominator vitæ meæ , ut non corruam in conspectu adversariōrum meōrum : * Ne gāudeat de me inimicus meus. *ψ.* Apprehēnde arma & scutum , & exurge in adiutorium mihi. Ne gāudeat.

Lectio ii.

Timor Dōmini expellit peccatum : nam qui timore est , non poterit justificari : iracundia enim animositatis illius , subvertit illius est. Usque in tempus sustinebit patiens , & postea reddito jucunditatis. Bonus sensus usque in tempus abs-

cóndet verba illius, & lábia multórum enarrábunt sensum illius. In thesáuris sapiéntiæ significatio disciplinæ: execratio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili concupiscens sapiéntiam, consérva justítiam, & Deus præbêbit illam tibi.

xi. Magna enim sunt iudicia tua Dómine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti. *Yer.* Transulísti illos per mare Rubrum, & transvexísti eos per aquam nimiam. Magnificásti.

Lectio iij.

Sapiéntia enim & disciplina timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides, & mansuetúdo, & adimplêbit thesáuros illius. Ne sis incredibilis timóri Dómini: & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fueris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizêris in lábijs tuis. Atténde in illis, ne forè cadas, & adducas ánimæ tuæ inhonoratióem, & revêlet Deus absconsa tua, & in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malignè ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo & fallácia.

xi. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia

seribéntur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. *y.* Omnia enim corda scrutátur, & univérſas méntium cogitatiónes intélligit. Homo videt. G lória Patri. Homo videt.

F E R I A T E R T I A.

De libro Ecclesiástici.

Lectio j.

Cap. 2.

Fili accédens ad serviutem Dei, sta in justítia, & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatióem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intelléctus: & ne festínes in témpore obductiúnis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúgere Deo, & sústine, ut crescat in novíſſimo vita tua.

xi. Præbe fili cor mihi, & óculi tui vias meas custódiant: * Ut addátur grátia cápiti tuo. *y.* Atténde fili mi sapiéntiam meam, & ad elóquium meum inclína aurem tuam. Ut addátur.

Lectio ij.

OMne, quod tibi applicitum fuerit, áccipe: & in dolóre sústine, & in humilitate tua paciéntiam habe: quóniam in igne probátur aurum & argéntum, hómines verò receptibiles in camíno humiliatiúnis. Crede Deo, & recuperábit te: & dirige viam tuam, & spera

in illum. Serva timorem illius, & in illo veterasce.

Reps. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. Vers. Diléctio illius custodia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio iij.

Metuentes Dóminum sustinete misericórdiam ejus: & non defleátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: & in oblectatióne veniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, diligite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respécite filij nationes hóminum: & scitote quia nullus sperávit in Dómino, & confusus est. Quis enim permansit in mandátis ejus, & derelictus est? aut quis invocávit eum, & despéxit illum?

R. Verbum iníquum & dolósum longè fac à me Dómine: * Divítias & paupertatem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tribue necessária. V. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

F E R I A Q U A R T A.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

Filij sapiéntiæ, ecclesiá justórum: & natio illórum, obediéntia & diléctio. Judícium patris audite filij, & sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in filijs: & judícium matris exquirens, firmávit in filios. Qui diligit Deum, exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur.

R. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extoléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desiderium malignum avérte à me Dómine: aufer à me concupiscentiam, * Et ánimo irriverénti & infrúcto ne tradas me Dómine. V. Ne derelinquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et ánimo.

Lectio ij.

ET sicut qui thesaurizat, sic & qui honorificat matrem suam. Qui honorat patrem suum, jucundábitur in filijs; & in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honorat patrem suum, vita vivet longióre: & qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honorat parentes,

& quasi dōminis sērviet his, qui se genuerunt.

2. Magna enim sunt iudicia tua Dōmine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti pōpulum tuum, & honorasti. †. Transulisti illos per mare Rubrum, & transverxisti eos per aquam nimiam. Magnificasti. Lectio iij.

In opere & sermōne, & in omni patientia honora patrem tuum, ut superveniat tibi benedictio ab eo, & benedictio illius in novissimo maneat. Benedictio patris firmat domos filiorum: maledictio autem matris eradicat fundamenta. Ne gloriēris in contumelia patris tui: non enim est tibi gloria, ejus confusio. Gloria enim hominis ex honore patris sui, & dedecus filij pater sine honore.

2. Quæ sunt in corde hominum, oculi tui vident Dōmine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. †. Omnia enim corda scrutantur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo Gloria Patri. Homo.

E R I A Q U I N T A.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 3. e

Aliōra te ne quæseris, & fortiōra te ne scrutatus fueris: sed quæ præcepit tibi Deus, illa cōgita

semper, & in pluribus operibus ejus ne fueris curiosus. Non est enim tibi necessarium, ea quæ abscondita sunt, vidēre oculis tuis. In supervacuis rebus noli scrutari multipliciter, & in pluribus operibus ejus non eris curiosus. Plurima enim super sensum hominum ostensa sunt tibi. Multos quoque supplantavit suspicio illorum, & in vanitate derinuit sensus illorum.

2. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dōminus. †. Quando præparabat cælos, aedera, cum eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ij.

Cor durum habebit male in novissimo: & qui amat periculum, in illo peribit. Cor ingrediens duas vias, non habebit successus, & pravus corde in illis scandalizabitur. Cor nequam gravabitur in doloribus, & peccator adjiciet ad peccandum. Synagogæ superbōrum non erit sanitas: frutex enim peccati radicabitur in illis, & non intelligetur.

2. Gyrum cæli circumivi sola, & in fluctibus maris ambulavi,

lavi, in omni gente & in omni populo primatum tenui: * Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi. *ψ.* Ego in Altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

LECTIO II.

COR sapientis intelligitur in sapientia, & auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam. Sapientis cor & intelligibile abstrinabit se a peccatis, & in operibus iustitiae successus habebit. Ignem ardentem extinguit aqua, & eleemosyna resistit peccatis: & Deus prospector est ejus, qui reddit gratiam: meminit ejus in posterum, & in tempore casus sui inveniet firmamentum.

Resp. Emitte Domine sapientiam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret: * Ut sciam quid acceptum sit coram te omni tempore. *ψ.* Da mihi Domine sedium tuarum assistricem sapientiam. Ut sciam. Gloria Patri. Ut sciam.

F E R I A S E X T A.

De libro Ecclesiastae.

LECTIO I. Cap. 4.

Flli eleemosynam pauperis ne defraudes, & oculos tuos ne transvertas a paupere. Animam esurientem ne despexeris: & non

exasperes pauperem in inopia sua. Cor inopis ne afflixeris, & non protrahas datum angustianti. Rogationem contrubulati ne abicias: & non avertas faciem tuam ab egeno.

℞. Da mihi Domine sedium tuarum assistricem sapientiam, & noli me reprobare a pueris tuis: * Quoniam servus tuus sum ego, & filius ancillae tuae. *ψ.* Mitte illam de sede magnitudinis tuae, ut mecum sit, & mecum laboret. Quoniam.

LECTIO II.

AB inope ne avertas oculos tuos propter iram: & non relinquis querentibus tibi retro maledicere: maledicentis enim tibi in amaritudine animae exaudietur deprecatio illius: exaudiet autem eum, qui fecit illum. Congregationi pauperum affabilem te facito, & Presbytero humilia animam tuam, & magnato humilia caput tuum.

℞. Initium sapientiae timor Domini: * Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in saeculum saeculi. *ψ.* Dilctio illius custodia legum est: *quia* omnis sapientia timor Domini. Intellectus.

LECTIO III.

DEclina pauperi sine tristitia aurem tuam, & redde debitum tuum, &

responde illi pacifica in mansuetudine. Libera eum, qui injuriam patitur de manu superbi: & non acide feras in anima tua. In judicando esto pupillis misericors ut pater, & pro viro matri illorum: & eris tu velut filius Altissimi obediens, & miserabitur tui magis quam mater.

12. Verbum iniquum & dolosum longe fac a me Domine: Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. *Ps.* Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

S A B B A T O.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. *Cap. 4. c.*

Fili conserva tempus, & devota a malo. Pro anima tua ne confundaris dicere verum. Est enim confusio adducens peccatum, & est confusio adducens gloriam & gratiam. Ne accipias faciem adversus faciem tuam, nec adversus animam tuam mendacium. Ne revearis proximum tuum in casu suo: nec retineas verbum in tempore salutis. Non abscondas sapientiam tuam in decore suo.

Resp. Domine Pater & Deus vite mee, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum

meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte a me Domine: aufer a me concupiscentiam, & Et animo irreverenti & infructu ne tradas me Domine. *Ps.* Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantiae meae, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

Lectio ij.

In lingua enim sapientia dignoscitur: & sensus, & scientia, & doctrina in verbo sensati, & firmamentum in operibus justitiae. Non contradicas verbo veritatis ullo modo, & de mendacio ineruditionis tuae confundere. Non confundaris confiteri peccata tua, & ne subiciaste omni homini pro peccato. Noli resistere contra faciem potentis, nec coneris contra ictum fluvij.

12. Magna enim sunt judicia tua Domine, & inenarrabilia verba tua: Magnificasti populum tuum, & honorasti. *Ps.* Transtulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iij.

Pro justitia agonizare pro anima tua, & usque ad mortem certa pro justitia, & Deus expugnabit pro te inimicos tuos. Noli citatus esse in lingua tua; & inutilis, &

& remissus in operibus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evértens domésticos tuos, & opprimens subiectos tibi. Non sit porrecta manus tua ad accipiendum, & ad dandum collecta.

ꝫ. Quæ sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde.

Ꝭ. Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Glória Patri. Homo videt.

S. A. B. B. A. T. O

ante Dominicam v. Augusti nisi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris: quis tunc ista cum sua Hebdomada omittitur, & ponitur Antiphona pro prima Dominica Septembris, ut infra. 358.

Ad Magnificat, Antiphona. Observa fili præcepta patris tui, & ne dimittas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

DOMINICA V.

Augusti.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiastici

Lectio j. Cap. 5.

Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim præderit in tempore vindictæ

& obductionis. Ne sequaris in fortitudine tua concupiscentiam cordis tui: & ne dixeris: Quomodo potui? aut quis me subiciet propter facta mea? Deus enim vindicans vindicabit. Ne dixeris: Peccavi, & quid mihi accidit triste? Alissimus enim est patiens reductor. De propitiato peccato noli esse sine metu, neque adjicias peccatum super peccatum.

ꝫ. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: *Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus. Ꝭ. Quando præparabat cælos, aëtherem, cum eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ij.

ET ne dicas: Misericordia Domini magna est, multitudinis peccatorum meorum miseretur. Misericordia enim & ira ab illo cito proxinant, & in peccatores respicit ira illius. Non tarde converti ad Dominum, & ne differas de die in diem. Subito enim veniet ira illius, & in tempore vindictæ disperdet te. Noli anxius esse in divitijs injustis: non enim præderant tibi in die obductionis & vindictæ. Non ven-

tiles te in omnem ventum,
& non eas in omnem viam,
sic enim omnis peccator probatur
in duplici lingua.

R. Gyrum cæli circūivi sola,
& in fluctibus maris ambulavi,
in omni gente & in omni populo
primatum tenui:
* Superborum & sublimium
colla propria virtute calcavi.
Ps. Ego in Altissimis habito,
& thronus meus in columna
nubis Superborum.

Lectio iii.

Esto firmus in via Domini,
& in veritate sensus tui & scientia,
& prosequatur te verbum pacis &
justitiæ. Esto mansuetus ad
audiendum verbum, ut intelligas:
& cum sapientia proferas
responsum verum. Si est tibi
intellectus, responde proximo:
sin autem, sit manus tua super
os tuum, ne capiaris in verbo
indisciplinato, & confundaris.
Honor & gloria in sermone
sensati, lingua vero imprudentis
subversio est ipsius. Non
appelleris susurro, & lingua
tua ne capiaris, & confundaris.

R. Emitte Domine sapientiam
de sede magnitudinis tuæ,
ut mecum sit, & mecum
laboret: * Ut sciam quid
acceptum sit coram te
omni tempore. *Ps.* Da mihi
Domine sedium tuarum
assistricem

sapientiam. Ut sciam. Gloria
Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Homil. 22. in 2. Cor. 10. in
Moralibus Lectio iii.

NE tardas converti ad
Dominum, & ne differas
de die in diem: nescis enim
quid paritura sit superventura
dies. Periculum enim & metus
est in differendo: salus vero
certa ac securum, si nulla sit
dilatio. Virtutem igitur cole:
sic enim licet juvenis moriaris,
secure discesseris: quod si ad
senectutem perveneris, cum
multa facilitate & nulla molestia
vita discedes: duplicemque
habebis festivitatem, & quod
a vitæ malitia abstineris, &
quod virtutem colueris. Ne
dicas: Erit tempus, quando
converti licebit: verba enim
hæc Deum valde exasperant.

R. Da mihi Domine sedium
tuarum assistricem sapientiam,
& noli me reprobare a pueris
tuis: * Quoniam servus
tuus sum ego, & filius ancillæ
tuæ. *Ps.* Mitte illam de sede
magnitudinis tuæ, ut mecum
sit, & mecum laboret.
Quoniam.

Lectio v.

Cur nam, cum ipse tibi
Cæterna sæcula promissit,
tu in præsentī vita laborare
non

non vis, quæ parva & momentanea est; sed si ignavus ac dissolutus agis, quasi hac breviorē aliam quamdam inquiras? Nonne illæ quotidianæ comestationes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theatra illa, nonne divitiæ illæ testantur inexplebilem malitiæ concupiscentiam? Cógita bene, quòd quòties scortatus es, tóties condemnasti teipsum: peccatum enim ita se habet, ut mox atque patratum fuerit, sententiam ferat iudex.

R. Iníitium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus omnibus faciéntibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. *ψ.* Diléctio illius custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

I Nebriatus es? ventri indulxisti? rapuisti? Siste jam gradum: verte te in diversum: confitère Deo grátiam, quòd non in médijs peccatis te abstulit: ne quære aliud tibi prorogari tempus ut malè opereris. Multi dum malè ac vitiosè viverent, subito perierunt, & in manifestam damnationem abiierunt: time ne idem tibi accidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senecta confiterentur. Quid igitur?

Numquid & tibi dabitur? Fortasse dabit, inquis. Cur dicis, Fortasse? Contigit aliquòties? Cógita quòd de anima deliberas: proinde etiam de contrario cógita, & dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquit? Esto, dat quidem ipse: verumtamen hoc illo certius & utilius.

R. Verbum iniquum & dolosum longè fac à me Dómine: Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. *ψ.* Duo rogavi te; ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Glória Patri. Divitias.

R. vij. Dómine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte à me Dómine: aufer à me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infructu ne tradas me Dómine. *ψ.* Ne derelinquas me Dómine, ne accrescant ignorantie meae, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

R. viij. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. *ψ.* Tres sunt qui testimó-

testimónium dant in caelo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 7.

Noli facere mala, & non te apprehendent. Discède ab iniquo, &

deficient mala abs te. Fili, non semines mala in sulcis iniquitatis, & non metes ea in septuplum. Noli quærere à domino ducatum, neque à rege cathedram honoris. Non te iustifices ante Deum, quóniam agnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle vidèri sapiens.

R. Ne derelinquas me. Dómine Pater & dominátor vitæ meæ, ut non corruam in conspectu adversariórum meórum: * Ne gaudeat de me inimicus meus. *ψ.* Apprehende arma, & scutum, & exúrge in adiutorium mihi. Ne gaudeat.

Lectio ii.

Noli quærere fieri iudex; nisi váleas virtúte intumpere iniquitates: ne fortè extimescas faciem poténtis, & ponas scandalum in æquitate tua. Non pecces in multitudinem civitatis, nec te immittas in populum, neque alliges duplicia peccata: nec enim in

uno eris immánis. Noli esse pusillánis in ánimo tuo: exorâre, & facere eleëmósy nam ne despicias.

Resp. Magna enim sunt iudicia tua Dómine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti populum tuum, & honorasti. Vers. Transtulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio ii.

NE dicas: In multitudinem manus meorum respiciet Deus, & offerente me Deo altissimo, múnera mea suscipiet. Non irideas hominem in amaritudine animæ: est enim qui humiliat & exaltat, circumspéctor Deus. Noli arare mendacium adversus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. Noli verbosus esse in multitudinem presbyterorum, & non iteres verbum in oratione tua.

R. Quæ sunt in corde hominum, óculi tui vident Dómine, & in libro tuo ómnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde. *ψ.* Omnia enim corda scrutantur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Glória Patri. Homo videt.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 10

Judex sapiens iudicabit populum suum, & principatus sensati stabilis erit. Secundum iudicem populi, sic & ministri eius: & qualis rector est civitatis, tales & inhabitantes in ea. Rex insipiens perdet populum suum: & civitates inhabitabuntur per sensum potentium. In manu Dei potestas terrae: & utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. In manu Dei prosperitas hominis, & super faciem scribae imponet honorem suum.

R. Præbe fili cor mihi, & oculi tui vias meas custodiant: * Ut addatur gratia capiti tuo. **ψ.** Attende fili mi sapientiam meam, & ad eloquium meum inclina aurem tuam. Ut addatur.

Lectio ij.

Omnis injuriæ proximi ne memineris, & nihil agas in operibus injuriæ. Odibilis coram Deo est & hominibus superbia: & execrabilis omnis iniquitas gentium. Regnum à gente in gentem transfertur propter injustitias, & injurias, & contumelias, & diversos dolos. Aváro autem nihil est sceleratius. Quid superbit terra & cinis? Nihil est iniquius

quam amare pecuniam. Hic enim & animam suam venalem habet: quoniam in vita sua projecit intima sua.

g. Initium sapientiæ timor Domini: * Intellectus bonus omnibus facientibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. **ψ.** Dillectio illius custodia legum est: quia omnis sapientia timor Domini. Intellectus.

Lectio iij.

Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior gravat medicum. Brevis languorem præcidit medicus: sic & rex hodie est, & cras morietur. Cum enim morietur homo, hereditabit serpentes, & bestias, & vermes. Initium superbiæ hominis, apostatate à Deo: quoniam ab eo qui fecit illum, recessit cor ejus. Quoniam initium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplebitur maledictis, & subvertet eum in finem. Propterea exhonora vit Dominus conventus malorum, & destruxit eos usque in finem.

Resp. Verbum iniquum & dolosum longè fac à me Domine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. **ψ.** Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar.

móriar. Divítias. Glória Pa-
tri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De libro Ecelesiástici.

Lectio i. Cap. 13.

Qui tetigerit picem,
inquinábitur ab ea:
& qui comunicá-
verit superbo, induet super-
biam. Pondus super se tol-
let, qui honestióri se com-
municat. Et ditori te ne só-
cius fueris. Quid commu-
nicábit cátabus ad ollam?
quando enim se colliserint,
confringétur. Dives injuste
egit, & fremet: pauper au-
tem laesus tacébit. Si largitus
fueris, assúmet te: & si non
habueris, derelinquet te. Si
habes, convívet tecum, &
evacuábit te, & ipse non do-
lébit super te.

rg. Dómine Pater & Deus vi-
tæ meæ, ne derelinquas me in
cogitatu maligno: extollén-
tiam oculórum meórum ne
dederis mihi, & desiderium
malignum avérte à me Dó-
mine: aufer à me concupiscén-
tiam, * Et ánimo irreverénti
& infrunito ne tradas me Dó-
mine. ps. Ne derelinquas me
Dómine, ne accréscant igno-
ranciæ meæ, nec multiplicén-
tur delicta mea. Et ánimo.

Lectio ij.

Humiliare Deo, & ex-
spécta manus ejus. At-
ténde ne seductus in stul-

títiam humiliéris. Noli esse
humili in sapiéncia tua, ne
humiliatus in stultitiam se-
ducáris. Advocátus à poten-
tióre discéde: ex hoc enim
magis te advocábit. Ne im-
probus sis, ne impingáris: &
ne longé sis ab eo, ne eas
in obliviónem. Ne retineas
ex æquo loqui cum illo:
nec credas multis verbis il-
lius. Ex multa enim loqué-
la tentábit te, & subridens
interrogábit te de abscondi-
tis tuis. Irámitis ánimus il-
lius conservábit verba tua:
& non parcat de malítia, &
de vinculis.

2. Magna enim sunt júdicia
tua Dómine, & inenarrabilia
verba tua: * Magnificásti
pópulum tuum, & hono-
rásti. ps. Transulísti illos per
mare Rubrum, & transvexi-
sti eos per aquam nímiám.
Magnificásti.

Lectio iij.

CAve tibi, & atténde
diligénter auditui tuo:
quóniam cum subversióne
tua ámbulas. Audiens verò
illa quasi in somnis vide, &
vigilábis. Omni vita tua dí-
lige Deum, & invoca illum
in salute tua. Omne animal
diligít simile sibi: sic & om-
nis homo próximum sibi.
Omnis caro ad similem sibi
conjungétur, & omnis homo
simili sui sociábitur. Si com-
muni-

municabit lupus agno. Quādo, sic peccator iustus. Quæ communicatio sancto homini ad carnem? aut quæ pars diviti ad pauperem.

Re. Quæ sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia scribentur: * Homo videt in facie, Deus autem in corde.

v. Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo non videt.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 14.

Beatissimus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulus in tristitia delicti. Felix, qui non habuit animi sui tristitiam, & non exiit a spe sua. Viro cupidus & tenax sine ratione est substantia, & homini livido ad quid aurum? Qui acervat ex animo suo iniuste, alijs congregat, & in bonis illius alius luxuriabitur. Qui sibi nequam est, cui alij bonus erit? & non jucundabitur in bonis suis.

Re. In principio Deus antequam terram faceret, priusquam abyssos constitueret, priusquam produceret fontes aquarum: * Antequam montes collocarentur, ante omnes colles generavit me Dominus.

v. Quando preparabat caelos, aedificavit, cum eo cuncta componens. Antequam.

Lectio ij.

Qui sibi invidet, nihil est illo nequius, & hæc reductio est malitiae illius: & si bene fecerit, ignoranter, & non volens facit: & in novissimo manifestat malitiam suam. Nequam est oculus lividi: & avertens faciem suam, & despiciens animam suam. Infatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam. Oculus malus ad mala: & non satiabitur pane, sed indigens & in tristitia erit super mentem suam.

Re. Gyrum caeli circumivi sola, & in fluctibus maris ambulavi, in omni gente & in omni populo primarum tenui:

* Superborum & sublimium colla propria virtute calcavi.

v. Ego in Altissimis habito, & thronus meus in columna nubis. Superborum.

Lectio iij.

Elli si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer. Memor esto quoniam mors non tardat, & testamentum inferorum quia demonstratum est ubi: testamentum enim huius mundi, morte morietur. Ante mortem benefac amico tuo,

&

& secundum vires tuas expor-
rigens da pauperi. Non de-
frauderis a die bono, & par-
ticula boni doni non te præ-
tereat. Nonne alij relinques
dolores & labores tuos in di-
uisione fortis? Da, & accipe,
& iustifica animam tuam.
Ante obitum tuum operare
iustitiam: quoniam non est
apud inferos invenire cibum.

Resp. Emitte Domine sa-
pientiam de sede magnitu-
dinis tuæ, ut mecum sit,
& mecum laboret: * Ut
sciam quid acceptum sit co-
ram te omni tempore. *Ps.* Da
mihi Domine sedium tuarum
assistricem sapientiam.
Ut sciam, Gloria Patri. Ut
sciam.

F E R I A S E X T A.

De libro Ecclesiastici.

Lectio j. Cap. 21.

Fili peccasti: non adjicias
iterum: sed & de pristis-
nis deprecare ut tibi di-
mittantur. Quasi a facie co-
lubri fuge peccata: & si ac-
cesseris ad illa, suscipient te.
Dentes leonis, dentes ejus,
interficièntes animas homi-
num. Quasi romphæa bis
acuta omnis iniquitas, plagæ
illius non est sanitas. Objur-
gatio & injuriæ annullabunt
substantiam: & domus quæ
nimis locuples est, annulla-
bitur superbia: sic substantia
superbi eradicabitur.

Resp. **D**a mihi Domine se-
dium tuarum assistricem sa-
pientiam, & noli me repro-
bare a pueris tuis: * Quo-
niam servus tuus sum ego,
& filius ancillæ tuæ. *Ps.* Mit-
te illam de sede magni-
tudinis tuæ, ut mecum sit,
& mecum laboret. Quoniam
servus.

Lectio ij.

Deprecatio pauperis ex-
ore usque ad aures ejus
perveniet, & iudicium festi-
natio adveniet illi. Qui odit
correctionem, vestigium est
peccatoris: & qui timet Deum,
convertetur ad cor suum.
Notus a longe potens lit-
gua audaci: & sensatus scit
labi se ab ipso. Qui ædificat
domum suam impendijs aliè-
nis, quasi qui colligit lapides
suos in hieme. Stuppa
collecta synagoga peccantium,
& consummatio illorum flamma
ignis.

R. Initium sapientiæ timor
Domini: * Int electus bonus
omnibus facientibus eum:
laudatio ejus manet in sæcu-
lum sæculi. *Ps.* Dillectio illius
custodia legum est: quia om-
nis sapientia timor Domini.
Intellectus.

Lectio iij.

Via peccantium compla-
nata lapidibus, & in-
sine illorum inferi, & tene-
bræ, & poenæ. Qui custodit
justi-

justitiam, continēbit sensum ejus. Consummatio timōris Dei, sapiētia & sensus. Non erudiētur, qui non est sapiens in bono. Est autem sapiētia, quæ abūdat in malo: & non est sensus ubi amaritudo. Sciētia sapiēntis tanquam inundatio abundabit, & consiliū illius sicut fons vitæ permanet.

Resp. Verbum iniquum & dolosum longē fac à me Dōmine: * Divitias & paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. *ψ.* Duo rogavi te, ne deneques mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

S A B B A T O.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 32.

Rectorem te posuerunt? noli extolli: esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illorum habe, & sic conside, & omni cura tua explicita recumbe: ut læteris propter illos, & ornamentum gratiæ accipias coronam, & dignationem consequaris corrogationis. Loquere major natu: decet enim te primum verbum diligenti sciētia, & non impēdias musicam.

14. Dōmine Pater & Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meo-

rum ne dederis mihi, & desiderium malignum averte à me Dōmine: aufer à me concupiscentiam, * Et animo irreverenti & infrunito ne tradas me Dōmine. Vers. Ne derelinquas me Dōmine, ne accrescant ignorantia meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

Lectio ii.

Ubi auditus non est, non effundas sermōnem, & importunè noli extolli in sapiētia tua. Gemmula carbūculi in ornamento auri, & comparatio muscōrum in convivio vini. Sicut in fabricatione auri signum est smaragdi, sic nūmerus musicōrum in jucundo & moderato vino. Audi tacens, & pro reverētia accēdet tibi bona grātia. Adolēscens loquere in tua causa vix. Si bis interrogatus fueris, habeat caput respōsum tuum.

15. Magna enim sunt iudicia tua Dōmine, & inenarrabilia verba tua: * Magnificasti pōpulum tuum, & honorasti. *ψ.* Transtulisti illos per mare Rubrum, & transvexisti eos per aquam nimiam. Magnificasti.

Lectio iii.

In multis esto quasi inscius, & audi tacens simul & quærens. In medio magnatorum non præsumas: & ubi

ubi sunt senes, non multum loquaris. Ante grandinem præbit coruscatio: & ante verecundiam præbit gratia, & pro reverentia accedet tibi bona gratia. Et hora surgendi non te trices: præcurre autem prior in domum tuam, & illic avocare, & illuc lude, & age conceptiones tuas, & non in delictis & verbo superbo. Et super his omnibus benedicto Dominum, qui fecit te, & inebriantem te ab omnibus bonis suis.

Ps. Quæ sunt in corde hominum, oculi tui vident Domine, & in libro tuo omnia

scribentur. * Homo videt in facie, Deus autem in corde. Ps. Omnia enim corda scrutatur, & universas mentium cogitationes intelligit. Homo videt. Gloria Patri. Homo videt.

S A B B A T O.

proximo Kalendis Septemb.

Ad Magnificat, Antiphona, Cum audisset Job nuntiorum verba, sustinuit patienter, & ait: Si bona suscepimus de manu Domini, mala autem quare non sustineamus? In omnibus his non peccavit Job labiis suis, neque stultum aliquid contra Deum locutus est.

HOMILIA ET ORATIONES IN DOMINICIS

Per ordinem dispositæ , à tertia usque ad
decimam sextam post Pentecosten.

DOMINICA III.
post Pentecosten.

Oratio.

Prorector in te sperantium Deus , sine quo nihil est validum , nihil sanctum : multiplica super nos misericordiam tuam ; ut te rectore , te duce , sic trans-eamus per bona temporalia , ut non amittamus æterna. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Euangelij
secundum Lucam.

Lectio vij. *Cap. 15.*

In illo tempore : Erant appropinquantes ad Jesum publicani , & peccatores , ut audirent illum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij
Papæ.

*Homilia 34. in Euangel.
post initium.*

Audistis in lectione Evangelica , fratres mei , quia peccatores & publicani accesserunt ad Redemptorem nostrum ; & non solum ad colloquendum , sed etiam ad convalescendum recepti sunt. Quod videntes Pharisei dedignati sunt. Ex qua re colligite , quia vera iusticia

gite , quia vera iusticia compassionem habet , falsa iusticia dedignationem : quamvis & iusti soleant rectè peccatoribus dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbiam , aliud quod zelo disciplinæ.

Lectio viij.

Dedignantur etenim , sed non dedignantur : desperant , sed non desperantes : persecutiõnem commovent , sed amantes : quia etsi foris increpationes per disciplinam exaggerant , intus tamen dulcedinem per charitatem servant. Præponunt sibi in animo ipso plerumque quos corrigunt : meliores existimant eos quoque quos iudicant. Quod videlicet agentes , & per disciplinam subditos , & per humilitatem custodiunt semetipsos.

Lectio ix.

At contra , hi qui de falsa iusticia superbire solent , ceteros quosque despiciunt , nulla infirmantibus misericordia condescendunt ; quò se peccatores esse non credunt , eò deteriùs peccato-

res sunt. De quorum profecto numero Pharisæi extiterant, qui dijudicantes Dominum quod peccatores susciperet, aënti corde ipsum fontem misericordiae reprehendebant. Sed quia ægri erant, ita ut ægios se esse nescirent, quatenus quod erant agnoscerent, cælestis eos medicus blandis fomentis curat, benignum paradigma objicit, & in eorum corde vultus tumorem premit.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonaginta novem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam: alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ mulier habens drachmas decem, & si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & evêrit domum, & quærit diligenter donec inveniat?

DOMINICA IIII.
post Pentecosten.

Oratio

DA nobis, quæsumus Dōmine, ut & mundi cursus pacificè nobis tuo ordine dirigatur: & Ecclesiæ tuæ tranquillâ devotiōne lætetur. Per Dōminum nostrum Jesum Christum.

Lectio sancti Euangēlij
secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 5.

IN illo tempore: Cum turbæ irruerent in Jesum, ut audirent verbum Dei, & ipse stabat foras stagnum Genesareth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij
Episcopi.

Lib. 4. in Luca, cap. 5. prope finem libri.

Ubi Dōminus multis impartivit varia genera sanitatum, nec tempore, nec loco potuit ab studio sanandi turba cohiberi. Vesper incubuit, sequebantur: stagnum occurrit, urgebant: & ideo ascendit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secundum Mathæum fluctuat, secundum Lucam repletur piscibus: ut & principia Ecclesiæ fluctuantis, & posteriores exuberantis agnoscas. Pisces enim sunt, qui hanc enavigant vitam. Ibi adhuc discipulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim trepidis, perfectis vigilat.

Lectio viij.

Non turbatur hæc navis, in qua prudentia navigat, abest perfidia, fides aspirat. Quemadmodum enim turbari poterat, cui præerat is, in quo Ecclesiæ firmamentum est? Illic ergo turbatio, ubi modica fides: hic secū-

secū-

secúritas, ubi perfecta diléctio. Etsi aliis impéitur ut laxent rétia sua, solá tamen Petro dicitur: Duc in altum; hoc est, in profundum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitudinem divitiarum videre, scire Dei filium, & professiõem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humana plenæ ratiónis investigatióne comprehendere, fidei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

Nam etsi non licet mihi scire quemádmódum natus sit: non licet tamen nescire quód natus sit. Sériem generatiónis ignóro: sed auctórem generatiónis agnósko. Non interfúimus cum ex Patre Dei Fílius nascerétur: sed interfúimus cum à Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui crédimus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel auditu. Visus sæpé fallitur, auditus in fide est.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedicere, Antiphona.

Ascéndens Jesus in navim, & sedens docébat turbas, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus, in verbo autem tuo, laxábo rete.

Pars Æstiva.

DOMINICA V.

post Pentecosten. Oratio.

Deus, qui diligentibus te bona invisibília præparásti: infunde córdibus nostris tui a nóris afféctum, ut te in ómnibus, & super ómnia diligétes, promissiões tuas, quæ omne desidérium superant, consequámur. Per Dóminum. Lectio sancti Euangélij secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 5. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nisi abundáverit justitia vestra plus quam Scribárum, & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte, cap. 9.

Justitia Pharisæórum est, ut non occidant: justitia eórum, qui intráturi sunt in regnum cælórum, ut non irascantur sine causa. Mínimum est ergo, non occidere: & qui illud sólverit, mínimum vocábitur in regno cælórum. Qui autem illud impléverit, ut non occidat, non continuo magnus erit, & idóneus regno cælórum: sed tamen ascéndit aliquem gradum: perficiétur autem, si nec irascátur sine causa: quod si perfecerit, multo remótiór erit ab homicidio. Quaprópter qui docet ut non

Q ira-

irascamur, non solvit legem, ne occidamus, sed implet potius: ut & foris, dum non occidimus, & in corde, dum non irascimur, innocentiam custodiamus.

Lectio viij.

G Radus iraque sunt in istis peccatis: ut primo quisque irascatur, & eum motum retineat corde conceptum. Jam si extorserit vocem indignantis ipsa commotio, non significantem aliquid, sed illum animi motum ipsa eruptione testantem, qua feriatur ille, cui irascitur: plus est liti-que, quam si surgens ira silentio premeretur. Si vero non solum vox indignantis audiatur, sed etiam verbum, quo jam certam ejus vituperationem, in quem profertur, designet & notet: quis dubitet, amplius hoc esse, quam si solus indignationis sonus ederetur?

Lectio ix.

V Ide nunc etiam tres reatus, iudicii, concilii, & gehennae ignis. Nam in iudicio adhuc defensionem datur locus. In concilio autem, quamquam & iudicium esse solet, tamen quia interesse aliquid hoc loco fateri cogit ipsa distinctio, videtur ad concilium pertinere sententiae prolatio: quando non jam cum ipso reo agitur, utrum damnandus sit; sed inter se, qui iudicant, con-

ferunt quo supplicio damnari oporteat, quem constat esse damnandum. Gehenna vero ignis, nec damnationem habet dubiam, sicut iudicium; nec damnati poenam, sicut concilium. in gehenna quippe ignis, certa est damnatio, & poena damnati.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Audistis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio.

Ad Magnificat, Antiphona.

Si offers munus tuum ad altare, & recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid adversus te, relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc veniens offeres munus tuum, alleluia.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

Oratio.

Deus virtutum, cujus est totum quod est optimum: infere pectoribus nostris amorem tui nominis, & praesta in nobis religionis augmentum; ut quae sunt bona, nutrias; ac pietatis studio, quae sunt nutrita, custodias. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio vij.

Cap. 8.

IN illo tempore: Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manduca-

ducarent, convocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij
Episcopi.

Lib. 6. in Luca cap. 9.

post initium.

Posteâquam illa, quæ Ecclesiæ typum accêpit, à flexu curâta est sanguinis, posteâquam Apóstoli ad euangelizandum regnum Dei sunt destinâti, grâtiæ cælestis impartitur alimentum. Sed quibus impartiat, adverte. Non otiosus, non in civitate, quasi in synagoga vel sæculari dignitate residenti- bus, sed inter deserta quærentibus Christum. Qui enim non fastidiunt, ipsi excipiuntur à Christo, & cum ipsis loquitur Dei Verbum, non de sæcularibus, sed de regno Dei. Et si qui corporâlis gerunt ulcera passio- nis, his medicinam suam libenter indulget.

Lectio viij.

Consequens igitur erat, ut quos à vulnere dolore sanâverat, eos alimoniis spiritalibus à jejuni- o liberâret. Itaque nemo cibum accipit Christi, nisi fuerit antè sanâtus: & illi qui vocantur ad cœnam, prius vocando

sanantur. Si claudus fuit, gradiendi facultatem, ut veniret, accêpit: si lunine oculorum privatus, domum utri- que Dòmini, nisi refusa luce, intrare non pòtuit.

Lectio ix.

Ubi que igitur mystèrij ordo servatur, ut prius per remissionem peccatorum vulnèribus medicina tribuatur, post alimonia mensæ cælestis exuberet: quamquam non sum validioribus hæc turba reficiatur alimentis, neque Christi corpore & sanguine jejuna solidioris fidei corda pascantur. Lacte, inquit, vos potavi, non esca: nondam enim poteratis, sed nec adhuc quidem potestis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solidior, corpus est Christi; potus vehementior, sanguis est Dòmini.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus Antiphona.

Cum turba multa esset cum Jesu, nec haberent quod manducarent, convocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misereor super turbam: quia ecce jam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: & si dimisero eos jejunos, deficiant in via, alleluia.

DOMINICA VII.

post Pentecosten.

Oratio.

Deus, cujus providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus, ut noxia cuncta submoveas, & omnia nobis profutura concedas. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 7. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii
Episcopi.

In Comm. in Matth. can. 6.

Blandimenta verborum, & mansuetudinis simulationem admonet fructu operationis expendi oportere, ut non qualem quis verbis referat, sed qualem se rebus efficiat, spectemus: quia in multis vestitu ovium rabies lupina contegitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tribulicus non generant, & ut iniquæ arbores utilia poma non afferunt: ita ne in istis quidem consistere docet boni operis effectum, & idcirco omnes cognoscendos esse de fructibus. Regnum enim cælorum sola verborum officia non obtinent: neque qui

dixerit, Domine Domine, heres ^{scilicet} eius erit.

Lectio vij.

Quid enim meriti est Domino dicere, Domine? Numquid Dominus non erit, nisi fuerit dictus à nobis? Et quæ officij sanctitas est, nominis nuncupatio, cum cælestis regni iter obedientia potius voluntatis Dei, non nuncupatio, repertura sit? Multi mihi dicent in illa die: Domine Domine, nonne in tuo nomine prophetavimus? Eriam nunc pseudoprophetarum fraudulentiam, & hypocritarum simulamenta condemnat, qui gloriam sibi ex verbi virtute præsumunt, in doctrinæ prophetia, & dæmoniorum fuga, & istiusmodi operum virtutibus.

Lectio ix.

Atque hinc sibi regnum cælorum pollicentur: quasi verò eorum aliquid proprium sit, quæ loquuntur aut faciunt, & non omnia virtus Dei invocata perficiat: cum doctrinæ scientiam lectio afferat, dæmonia Christi nomen exagitet. De nostro igitur est beata illa æternitas promerenda, præstandumque est aliquid ex proprio, ut bonum velimus, malum omne vitemus, totoque affectu præceptis cælestibus obtemperemus, ac talibus offi-

officiis cogniti Deo sumus :
agamusque potius quod vult,
quam quod potest gloriamur,
repudiando eos ac repellens,
quos a cognitione sua, opera
iniquitatis averterint.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.
Attendite à falsis prophetis,
qui veniunt ad vos in vesti-
mentis ovium, intrinsicus au-
tem sunt lupi rapaces : à fructibus
eorum cognoscetis eos,
alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.
Non potest arbor bona fructus
malos facere, nec arbor mala
fructus bonos facere : omnis arbor,
quæ non facit fructum bonum,
excidetur, & in ignem mittetur,
alleluia.

DOMINICA VIII.

post Pentecosten.

Oratio.

Largire nobis, quæsumus
Dōmine, semper spiri-
tum cogitandi quæ recta sunt,
propitius & agendi : ut qui
fine te esse non possumus, se-
cundum te vivere valeamus.
Per Dōminum nostrum Jesum
Christum Filium tuum.

Lectio sancti Evangelij se-
cundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 6.

In illo tempore : Dixit Je-
sus discipulis suis parabolam
hanc : Homo quidam
erat dives, qui habebat villam
bit in cælum ?

cum : & hic diffamatus est
apud illum, quasi dissipasset
bona ipsius. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi
Presbyteri.

Epist. 151. ad Algasiam,
9. 6. Tom. 3.

SI dispensator iniqui
mammonæ, dōmini voce
laudatur, quod de re ini-
qua sibi justitiam preparavit ;
& passus dispensanda dōminus
laudat dispensatoris prudentiam,
quod adversus dō-
minum quidem fraudulenter,
sed pro se prudenter
egerit : quanto magis Christi-
stus, qui nullum damnum
sustinere potest, & pronus
est ad clementiam, laudabit
discipulos suos, si in eos qui
creditori sibi sunt, misericordes
fuerint ?

Lectio viij.

Denique post parabolam
intulit : Et ego vobis
dico, Facite vobis amicos de
iniquo mammona. Mam-
mona autem non Hebræo-
rum, sed Syrorum lingua
divitiarum nuncupantur, quod
de iniquitate collectæ sint.
Si ergo iniquitas bene dis-
pensata vertitur in justitiam :
quanto magis sermo divi-
nus, in quo nulla est iniqui-
tas, qui & Apóstolis creditus
est, si bene fuerit dispensa-
tus, dispensatores suos levabit
in cælum ?

Q 3 Lectio

Lectio ix.

Quamobrem sequitur:

Qui fidelis est in minimo, hoc est, in carnalibus; & in multis fidelis erit, hoc est, in spiritualibus. Qui autem in parvo iniquus est, ut non det fratribus ad uiendum, quod à Deo pro omnibus est creatum; iste & in spirituali pecunia dividenda iniquus erit, ut non pro necessitate, sed pro personis doctrinam Domini dividat. Si autem, inquit, carnales diuitias, quæ labuntur, non benè dispensatis; veras æternasque diuitias doctrinæ Dei quis credet vobis?

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait dominus villico: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid faciam, quia dominus meus aufert à me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio: scio quid faciam, ut cum amarus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

Oratio.

Pateant aures misericordiæ tuæ, Domine, precibus supplicantium: & ut perentibus desiderata concedas, fac eos, quæ tibi sunt placita, postulare. Per Dominum.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19. f

In illo tempore: Cum appropinquaret Iesus Ierusalem, videns civitatem flevit super illam, dicens: Quia si cognovisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij
Papæ.

Homilia 39. in Evangelia.

Quod à fiente Domino illa Ierosolymorum subversio describitur, quæ à Vespasiano & Tito Romanis Principibus facta est, nullus qui historiam everisionis eiusdem legit, ignorat. Romani etenim principes denuntiantur, cum dicitur: Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo. Hoc quoque quod additur: Non relinquent in te lapidem super lapidem: etiam jam ipsa eiusdem civitatis transmigratio testatur: quia dum nunc in eo loco constructa est, ubi extra portam fuerat Dominus crucifixus, prior illa Ierusalem, ut dicitur, funditus est everfa.

Lectio viii.

Cui ex qua culpa everisionis suæ poena fuerit illata, subiungitur: Eò quod non cognoveris tempus visitationis tuæ. Creator quippe hominum

minum

minum per incarnationis suae gustabunt te undique, & ad mysterium hanc visitatione disterram prosternent te: eo quod gnatus est: sed ipsa timoris & nominis cognovisti tempus visitationis illius recordata non est. orationis tuae, alleluia.

Unde etiam per Prophetam: Ad Magnificat, Antiphona. Scriptum est enim: Quia domus orationis est aves caeli ad testimonium deducuntur, dum dicitur: Milia cunctis gentibus: vos autem vos in caelo cognovit tempus: fecistis illam speluncam latrosum, turtur & hirundo & cetera: & erat quotidie docens ciconia custodierunt tempus in templo.

adventus sui: populus autem meus non cognovit iudicium Domini. **DOMINICA X.** post Pentecostem. Oratio.

Lectio ix.

F Levit etenim prius Redemptor ruinae perfidiae civitatis, quam ipsa sibi civitas non cognoscebat esse venturam. Cui a fente Domino recte dicitur: Quia si cognovisses, & tu: subaudi, feres; quae modo, quia nescis quod imminet, exultas. Unde & subditur: Et qualem in hac die tua, quae ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptatibus daret, & ventura mala non prospiceret; in die sua, quae ad pacem esse ei poterant, habebat.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum appropinquaret Dominus Jerusalem, videns civitatem, flevit super illam, & dixit: Quia si cognovisses & tu: quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & coan-

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime & miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam; ut ad tua promissa currentes, caelestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 18. b

In illo tempore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidebant tanquam iusti, & aspernabantur ceteros, parabolam istam: Duo homines ascendunt in templum ut orarent: unus Phariseus, & alter publicanus. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 36. de Verbis Domini, circa medium.

Diceret saltem Phariseus: Non sum sicut multi homines. Quid est, ceteri homines, nisi omnes

nes præter ipsum: Ego, inquit, justus sum, ceteri peccatores. Non sum sicut ceteri homines, iniusti, raptores, adulteri. Et ecce tibi ex vicino publicano majore tumoris occasio. Sicut, inquit, publicanus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de ceteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justitias meas, quibus iniquus non sum.

Lectio viii.

Jejuno bis in sabbato: decimas de omnium, quæ possideo. Quid rogaverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invenies. Ascendit orare: noluit Deum rogare, sed se laudare. Parum est, non Deum rogare, sed se laudare, insuper & roganti insultare. Publicanus autem de longinquo stabat, & Deo tamen ipse appropinquabat: cordis conscientia eum removēbat, pietas applicabat. Publicanus autem de longinquo stabat, sed Dominus eum de propinquo attendebat.

Lectio ix.

Excellsus enim Dominus, & humilia respicit: excelsos autem, qualis erat ille Phariseus, à longè cognoscit. Excelsa quidem Deus à longè cognoscit, sed non ignoscit. Adhuc audi humilitatem publicani. Parum est, quia de longinquo stabat; nec oculos suos ad cælum levabat: ut

aspiceret, non aspiciēbat: respicere cælum non audēbat: premēbat conscientia, spes sublevabat. Adhuc audi: Percutiēbat pectus suum. Pœnas à seipso exigēbat: propterea Dominus confidendi parcēbat. Percutiēbat pectus suum, dicens: Domine, propitius esto mihi peccatori. Ecce qui rogat. Quid miraris, si Deus ignoscit, quando ipse agnoscit?

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stans à longè publicanus, non levabat oculos ad cælum levare, sed percutiēbat pectus suum, dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori.

Ad Magnificat, Antiphona.

Descendit hic justificatus in domum suam ab illo; quia omnis qui se exultat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA XI.

post Pentecosten. Oratio.

OMnipotens sempiternus Deus, qui abundantia pietatis tuæ & mérita supplicum excedis & vota: effunde super nos misericordiam tuam; ut dimittas quæ conscientia metuit, & adjicias quod oratio non præsumit. Per Dominum. Lectio sancti Evangelij secundum Marcum.

Lectio vij.

Cap. 7. d.

In illo tempore: Exiens Jesus de finibus Tyri, venit per Sidonem ad mare Galilææ.

lææ inter médios fides Deca-
póleos. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 10. lib. 1. in Ezechie-
lem, ante medium.

Quid est, quod creâ-
tor ómnium Deus,
cum surdum & mutum
sanare voluisset, in aures illius
suos dígitos misit, & expuens
linguam ejus tétigit? Quid
per dígitos Redemptóris, nisi
dona sancti Spíritus desi-
gnántur? Unde cum in alio
loco ejecúlet dæmónium,
dixit: Si in dígito Dei ejicio
dæmónia, profecto pervénit
in vos regnum Dei. Qua de
re per Euangelístam alium
dixisse describitur: Si ego
in Spíritu Dei ejicio dæmo-
nes, igitur pervénit in vos
regnum Dei. Ex quo utrô-
que loco colligitur, quia dí-
gitus Spíritus vocátur. Dígi-
tos ergo in aurículas mitte-
re, est per dona Spíritus san-
cti mentem surdi ad obediens-
dum aperire.

Lectio viij.

Quid est verò, quod ex-
spuens linguam ejus
tétigit? Saliva nobis est ex
ore Redemptóris, accépta
sapiéntia in elóquio divíno.
Saliva quippe ex cápite dé-
fluit in ore. Ea ergo sapién-
tia, quæ ipse est, dum lingua
nostra tángitur, mox ad

prædicatiónis verba formá-
tur. Qui suspiciens in cæ-
lum, ingémuit: non quòd
ipse necessárium gémitum
habéret, qui dabat quod po-
stulábat: sed nos ad eum gé-
mere, qui cælo præsidet, dó-
cuit: ut & aures nostræ per
donum Spíritus sancti aperí-
ri, & lingua per salivam oris,
id est, per sciéntiam divínæ
locutiónis, solvi debeat ad ver-
ba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, éphpheta, id est
adaperire, dicitur: & sta-
tim apértæ sunt aures ejus, &
sólutum est vínculum linguæ
ejus. Qua in re notándum
est, quia propter clausas aures
dictum est, adaperire. Sed cum
aures cordis ad obediendum
apértæ fuerint, ex subsequén-
ti proculdúbio etiam linguæ
ejus vínculum sólvitur: ut bo-
na quæ ipse fécerit, etiam
faciéndã aliis loquátur. Ubi
benè ádditur: Et loquebátur
rectè. Ille enim rectè loqui-
tur, qui prius obediendo fé-
cerit, quæ loquendo ádmo-
net esse faciéndã.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum transisset Dóminus fines
Tyri, surdos fecit audire, &
mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.
Benè ómnia fecit, & surdos
fecit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XII.

post Pentecosten.

Oratio.

Omnipotens & misericors Deus, de cujus munere venit, ut tibi à fidelibus tuis dignè & laudabiliter serviatur: tribue quæsumus nobis; ut ad promissiones tuas sine offensione currâmus. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio sancti Euangélj secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 10. d

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Beati óculi, qui vident quæ vos vidètis. Dico enim vobis, quòd multi Prophætæ & reges voluerunt vidère quæ vos vidètis, & non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. 3. cap. 43. in Luc. 10.

Non óculi Scribârum & Pharisæorum, qui corpus tantum Dómini vidère; sed illi beati óculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelásti ea párvulis. Beati óculi parvulorum, quibus & se & Patrem Fílius revelâre dignâtur. Abraham exultavit, ut vidèret diem Christi: & vidit, & gavisus est. Isaias quoque, & Michæas, & multi alij Prophætæ viderunt glóriam Dómini: qui & propterea Vi-

dentes supra appellati: sed hi omnes à longè aspicientes & salutantes, per spéculum & in ænigmate viderunt.

Lectio viij.

Apostoli autem in præsentiam habentes Dóminum, convalescentesque ei, & quacúmque voluissent interrogando discèntes, nequâquam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos verò Lucas multos Prophætæ & reges dicit, Matthæus apertius Prophætæ & justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse novèrunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam Legisperitus surrexit, tentans eum, & dicens: Magister, quid facièndo vitam æternam possidèbo? Legisperitus, qui de vita æterna Dóminum tentans, interrogat, occasiõnem, ut reor, tentandi de ipsis Dómini sermonibus sumpsit, ubi ait: Gaudete autem quòd nómína vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatione declárat, quàm vera sit illa Dómini confessio, qua Patri loquitur: Quòd abscondísti hæc, à sapientibus & prudentibus, & revelásti ea párvulis.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.
Magister, quid faciē vitam
æternam possidēbo? ac ille di-
xit ad eum: In lege quid scri-
ptum est? quomodo legis?
Diliges Dōminum Deum tuum
ex toto corde tuo, & Zelua,

Ad Magnificat, Antiphona.
Homo quidam descendēbat
ab Jerūsalem in Jéricho, &
incidit in latrones; qui etiam
despoliaverunt eum, & pla-
gis impōsitis abierunt, semi-
vivo relicto.

DOMINICA XIII.

post Pentecosten.
Oratio

Omnipotens sempiternus
Deus, da nobis fidei, spei,
& charitatis augmentum: &
ut mereāmur illi, qui quod
promittis, fac nos amare quod
præcipis. Per Dōminum.

Lectio sancti Euangēlij se-
cundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17. c.

In illo tempore: Dum iret
Jesus in Jerūsalem, tran-
sibat per mediā Samariā
& Galilæam. Et cum ingre-
deretur quoddam castellum,
occurrerunt ei decem viri le-
prosi. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Lib. 2. quest. Euang. cap. 40.

DE decem leprosis, quos
Dōminus ita mundā-
vit, cum ait: Ite, ostē-
dite vos sacerdotibus; quæri-

potest, cur eos ad sacerdotes
miserit, ut cum irent, munda-
rentur. Nullum enim eorum,
quibus hæc corporalia bene-
ficia præstitit, invenitur mi-
sisse ad sacerdotes, nisi le-
prosus. Nam & illum à lepra
mundaverat, cui dixit: Vade,
ostende te sacerdotibus, &
offer pro te sacrificium, quod
præcepit Moyses, in testimo-
nium illis. Quærendum igitur
est, quid ipsa lepra signi-
ficet: non enim sanati, sed
mundari dicuntur, qui ea
caruerunt. Colōris quippe
vitium est, non valetudinis,
aut integritatis sensuum; at-
que membrorum.

Lectio viii.

Eprosi ergo non absūr-
de intelliigi possunt, qui
sciētiā veræ fidei non
habentes, varias doctrinas
profitentur erroris. Non e-
nim abscondunt imperitiā
suam, sed pro summa periti-
tia proferunt in lucem, &
jactantia sermōnis ostendant.
Nulla porro falsa doctrina
est, quæ non aliqua vera in-
termisceat. Vera ergo falsis
inordinatè permixta, in una
disputatiōe, vel narratiōe
hōminis, tamquam in unius
cōporis colōre apparentia,
significant lepram, tamquam
veris falsisque colōrum fucis
humana cōpora variantem
arque maculantem.

Lectio ix.

HI autem tam vitandi sunt Ecclesie, ut si fieri potest, longius remoti, magno clamore Christum interpellent: sicut isti decem steterunt a longè, & levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri. Nam & quod præceptorum vocant, quo nomine nescio utrum quisquam Dominum interpellaverit pro medicina corporali, satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transiret Jesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longè, & levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, allelúia.

DOMINICA XIV.

post Pentecosten.

Oratio

Custodi Domine, quaesumus, Ecclesiam tuam propitiacione perpétua: & quia sine te labitur humana mortalitas, tuis semper auxilijs & abstrahatur a noxijs, & ad salutaria dirigatur. Per Dominum nostrum.

Lectio sancti Evangelij secundum Mattheum.

Lectio vij. Cap. 6. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte, cap. 14.

Nemo potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod consequenter exponit, dicens: Aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Quae verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo servire & mammonae. Mammona apud Hebraeos divitiae appellari dicuntur. Congruit & Punicum nomen: nam lucrum Punicè mammon dicitur.

Lectio viij.

Sed qui servit mammonae, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suae perversitatis praepositus, magistratus hujus saeculi a Domino dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, & alterum diliget, id est, Deum: aut alterum patietur, & alterum contemnet. Patietur enim

enim durum, & pecciosum dominum, qui quilibet servit mammonæ: sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, & non eum diligit. Quis enim est qui diligit diabolum? sed tamen patitur.

Lectio x.

I Deo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis: ne forte, quamvis jam superflua non querantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, & ad ipsa conquirenda, nostra detorqueatur intentio; cum aliquid quasi misericorditer operamur: id est, ut cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus; & idcirco nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

Te Deum laudamus. 16.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primam regnum Dei, & justitiam ejus, & hæc omnia adjicientur vobis, alleluia.

DOMINICA XV.

post Pentecosten.

Oratio.

Ecclésiam tuam, Domine, miseratio continuata mundet & miniat: & quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munere gubernetur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 7. b

In illo tempore: Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ibant cum eo discipuli ejus, & turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

DE juvene illo resuscitato gavisata est mater vidua: de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater Ecclesia. Ille quidem mortuus erat corpore: illi autem mente. Illius mors visibilis visibiliter plangebatur: illorum mors invisibilis nec querebatur, nec videbatur. Quæsit ille, qui noverat mortuos. Ille solus noverat mortuos, qui poterat facere vivos. Nisi enim ad mortuos suscitandos venisset, Apóstolus non diceret: Surge qui dormis, & exurge a mortuis, & illuminabit te Christus.

Lectio viij.

T Res autem mortuos invenimus à Dómino resuscitatos visibíliter, in illis invisibíliter. Quot autem mortuos visibíliter suscitáverit, quis novit? non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joannes hoc dixit: Multa alia fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros capere. Multi ergo sunt alij sine dubio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciēbat corporáliter, étiam spiritaliter volēbat intelligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciēbat: sed ut illa, quæ faciēbat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligentibus.

Lectio ix.

Q Uemádmódum qui videt litteras in códice óptimé scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquarij manum, admirans ápicum pulchritudinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, & est óculis laudátor, mente non cónnor. Alius

& decimasexta post Pent.

autem & laudat artificium, & capit intelléctum: ille útrique, qui non solum videre, quod commune est ómnibus, potest, sed étiam légere, quod qui non didicit, non potest. Ita qui videntur Christi miracula, & non intellexerunt quid sibi velent, & quid intelligentibus quodámmódò innærent, mirati sunt tantum quia facta sunt: alij verò & facta mirati, & intellécta assecuti. Tales nos in schola Christi esse debemus.

Te Deum laudamus. i. 6.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ecce defunctus efferebatur filius únicus matri suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Prophéta magus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

post Pentecosten.

Oratio.

T Va nos, quæsumus Dómine, grátia semper & præveniat & sequatur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum.

PROPRIUM SANCTORUM.

• Pars Aetiva.

FESTA MAIL

Prima die non impedita dicitur Officium defuncto- rum. clxvj.

DIE XII. MAIL.

In fello SS. Nerei, Achillei, & Domitillae virginis, atque Pancratij martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Comiani placit- morum Martyrum. xxxv. prae- ter sequentia.

Oratio.

Semper nos Domine marty- rum tuorum Nerei, Achil- lei, Domitillae, atque Pancratij foveat quaesumus beata solém- nitas; & tuo dignos reddat obsequio. Per Dominum.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Nereus & Achilleus fra- tres, eunuchi Flaviae Domitillae, à beato

Petro unà cum ipsa, ejusque matre Plautilla, baptizati, cum Domitillae persuasissent, ut virginitatem suam Deo consecraret, ab ejus sponso Aureliano tamquam Christiani accusati, ob praecelaram fidei

confessionem in Pontiam insulam relegantur. Ubi ad quaestionem iterum vocati, & verbéribus caesi, mox Tarracinam perducti, à Minucio Ruso equiteo & flammis cruciati, cum constanter negarent se à sancto Petro Apostolo baptizatos, ullis tormentis cogi posse ut idolis immolarent, securi percussi sunt: quorum corpora ab Auspicio eorum discipulo, & Domitillae educatore, Romam delata, via Ardeatina sepulta sunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, fervientes praecipis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquae, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v

Flavia Domitilla virgo Romana, Titi & Domitiani Imperatorum neptis, cum sacrum virginitatis velamen à beato Clemente Papa accepisset, ab Aureliano sponso, Titi Aurélii Consulis filio, delata quòd

Quòd Christiàna esset, à Domitiàno Imperatòre in insulam Pòntiam est deportàta, ubi in càrcere longum martyrium duxit. Demum Tarracìnàm dedùcta, iterùm Christum confessà, cùm semper constàntior apparèret, sub Trajàno Imperatòre, iudicis iussu incenso ejus cubiculo, unà cum Theodòra & Euphròsyna virginitibus, & collectàneis suis, gloriòsi martyrij cursum confectit, Nonis Maij: quarum corpora intègra invènta, à Casario Diacono sepulta sunt. Hac verò die duòrum fratrum ac Domitillæ corpora ex Diaconia sancti Adriàni simul translàta, in ipsòrum Màrtirum Basilicam, tituli Fasciolæ restituta sunt.

z. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nòmine: * Ut heredes fierent in domo Dòminì. *ψ.* Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vi.

P Ancrátius, in Phrygia nobili genere natus, puer quatuòrdecim annòrum Romam venit Diocletiano & Maximiano Imperatòribus: ubi à Pontífice Romàno baptizatus, & in fide Christiàna eruditus, ob eàndem paulò post comprehensus, cùm diis sacrificare constànter renuisset, virili for-

titudine diis cervicibus, illustrem martyrij corònam consecutus est: cujus corpus Octavilla matrona noctu sustulit, & unguentis delibutum via Aurèlia sepelivit.

z. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dòminus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illòrum: * Quòniàm donum & pax est electis Dei. *ψ.* Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quòniàm. Gloria Patri. Quòniàm.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangèlij secundum Joannem.

Lectio vij. *Cap. 4. f*

In illo tempore: Erat quidam regulus, cujus filius infirmabatur Capharnaum. Et reliqua.

Homilia sancti Gregòrij Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Basilicahorum SS. Martyrum in die natalis eorum.

Quid est quòd regulus Dòminum rogat, ut ad ejus filium veniat, & tamen ire corporaliter recusat: ad servum verò centuriònis non invitatur, & tamen se corporaliter ire pollicetur? Règuli filio per corporalem præsentiàm non dignatur adesse, centuriònis servo non dignatur

dignâtur occurrere. Quid est hoc, nisi quod superbi, nostra reîunditur, qui in hominibus non naturam, qua ad imaginem Dei facti sunt, sed honores & divitias venerâmur? Redemptor verò noste, ut ostenderet, quia quæ alta sunt hominum, despicienda sunt; & quæ despecta sunt hominum, despicienda non sunt: ad filium réguli ire noluit, ad servum centurionis ire paratus fuit.

21. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. Vers. Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Inrepata est ergo superbia nostra: quæ nescit pensare homines propter homines. Sola, ut diximus, quæ circumstant hominibus pensat; naturam non aspicit, honorem Dei in hominibus non agnoscit. Ecce ire non vult Filius Dei ad filium réguli: & tamen venire paratus est ad salutem servi. Certè si nos cuiuspiam servus rogaret, ut ad eum ire deberemus, proutinus nobis nostra superbia in cogitatione tacita responderet, dicens: Non eas, quia temetipsum degene-

ras, honor tuus despicitur, locus viléscit. Ecce de caelo venit, qui servo in terra occurrere non despicit: & tamen humiliari in terra contemnimus, qui de terra sumus.

Resp. Sancti mei, qui in carne positi, certamen habuistis: * Mercèdem laboris ego reddam vobis. Vers. Venite benedicti Patris mei, percipite regnum. Mercèdem. Glória Patri. Mercèdem.

Lectio ix.

Nolite ergo intra vosmet ipsos pensare quod habetis, sed quid estis. Ecce mundus qui diligitur, fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consistimus, florèntem mundum mentis despectu calcaverunt. Erat tunc vita longa, salus continua, opulèntia in rebus, fecunditas in propagine, tranquillitas in diuturna pace: & tamen cum in seipso floreret, jam in eorum cordibus mundus aruerat. Ecce jam mundus in seipso aruit, & adhuc in cordibus nostris floret. Ubique mors, ubique luctus, ubique desolatio; undique percuntimur, undique amaritudinibus replèmur: & tamen caeca mente carnalis concupiscèntiæ ipsas ejus amaritudines amamus, fugièntem sequimur, labènti inhæremus.

Te Deum laudamus. 16.

DIE

DIE XVIII. MAII.

In festo S. Venantij martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comuni unius
Martyris. **xxj.** præter ea quæ
hic habentur propria.

Ad Vesperas, Hymnus.

M Artyr Dei Venantius,
Lux & decus Camertium,

Tortore victo & iudice

Lætus triumphum concinit.

Annis puer, post vincula,

Post carceres, post verbera,

Longa fame freméntibus

Cibus datur leonibus.

Sede ejus innocentie

Parcit leonum immanitas,

Pedesque lambunt martyris

Ire famisque immemores.

Verso deorsum vertice

Haurire fumum cogitur :

Costas utrinque & viscera

Succensa lampas ustulat.

Sit laus Patri, sit Filio,

Tibi que sancte Spiritus :

Da per preces Venantij

Beata nobis gaudia. Amen.

Oratio.

Deus, qui hunc diem
beati Venantij martyris
tui triumpho consecrasti : ex-
audi preces populi tui, &
præsta ; ut qui ejus mérita ve-
neramur, fidei constantiam
imitemur. Per Dominum.

Ad Matutinam, Hymnus.

A Thléta Christi nobilis

Idola damnat Gentium,

Deique amore saucius

Vix pericla despicit.

Loris revinctus asperis

E rupe præceps volvitur :

Spineta vultum lancinant :

Per saxa corpus scinditur.

Dum membra reptant mar-
tyris,

Languent satellites :

Signo Crucis Venantius

E rupe fontes elicit.

Bellator ô fortissime,

Qui perfidis tortoribus

E caute præbes poculum,

Nos rore gratiæ irriga,

Sit laus Patri, sit Filio,

Tibi que sancte Spiritus :

Da per preces Venantij

Beata nobis gaudia. Amen.

Lectiones primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Venantius Camers quin-
decim annos natus,
cum Christianæ Re-
ligionis accusaretur apud An-
tiochum, qui sub Decio Im-
peratore Camerino præerat,
in porta civitatis Præsidi se-
obtulit : quem ille pollicita-
tionibus ac terroribus diu-
tentatum flagris cædi, & vin-
culis astringi jussit : sed is mi-
rabiliter ab Angelo solutus,
lampadibus postea aduritur,
atque inverso ore fumo sup-
posito suspenditur. Ejus con-
stantiam in tormentis demir-
ratus Anastasius Corniculá-
rius ; & quod eum ab Angelo
iterum solutum candida ve-
ste

ste supra fumum ambulāntem vidisset, in Christum credidit, & à beāto Porphyrio Ivesbytero cum familia baptizātus, paulò post martyrij palmam cum eodem promeruit.

Resp. Honēstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductóribus tutāvit illum: * Et dedit illi claritātem ætērnā. †. Descenditque cum illo in foveam: & in vīnculis non deteliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

AT Venāntius Præsidi situr, & ab eo iterum frustra tenātus ut Christi fidem desereret, in cárcerem conjicitur: quò Attalus Præco mittitur, qui ei dicat, se quoque Christiānum fuisse, & ei nómīni propterea renuntiāsse, quòd cognovisset ināne esse fidei commētum, quo Christiāni præsēntibus se ābdicant ob vanam futurōrum spem. Verūm nóbilis Christi athlēta cāllidi hostis insidias non ignórans, diaboli ministrum à se pénitus rejēcit. Quare ad præsidem iterum adducto omnes contusi sunt dentes, maxillæque confractæ; atque ita cæsus, in sterquilinum dejicitur. Sed inde ab Angelo quoque ereptus, rursus stetit ante iudicem: qui Venāntio adhuc loquente, è tribunáli cecidit, & in ea vo-

ce: Verus est Venāntij Deus, nostros deos destruite, exclamans expiravit.

†. Desidérium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntāte labiōrum ejus non fraudāsti eum. †. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in cāpite ejus corōnam de lapide pretioso. Et voluntāte labiōrum.

Lectio vj.

QUod cum Præsidi nuntiātum esset, extrémplò Venāntium leónibus objici jussit; qui naturali feritate omnia, ad ejus se pedes abjecerunt: interim ille pópulum Christi fidem edocēbat. Quare inde amōtus, iterum in cárcerem traditur. Cumque post die Præsidi referret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venāntius aquatīgēbat, clarissima luce fulgentes, ipsum verò Præsidem obscurissima caligine opertum vidisse, Præles ira incensus, eum illicò cāpite plecti imperat: deinde Venāntium per loca vepribus & cārduis cōsita trahi usque ad vespēram. Is cum semiānimis relictus esset, manē se iterum Præsidi præsentāvit; cujus jussu statim è rupe præcipitatur: sed inde etiā divinitus ereptus, denuò per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi militibus

bus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo & génuum formam reliquit, sicut étiam nunc in ejus Eccléſia vidére licet, Crucis ſigno à Venántio factó, aquæ manárunt. Eo miraculó plures permóti, in Christum credidérunt, quos omnes Præſes eo loci unà cum Venántio cápite feriri juſſit. Fúlgura & terrémórus eo témpore ita magni fuére, ut Præſes auſugeret: qui paucis tamen poſt diébus divinam haud valens eſſugere juſtitiam, turpiſſimam mortem oppétiit. Chriſtiani interim Venántij & aliórum córpora honorífico loco ſepeliérunt, quæ Camerini in Eccléſia Venántio dicàta cóndita adhuc ſunt.

Reſp. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis poſuit ſuper caput ejus. V. Cibávit illum Dóminus pane vitæ & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam pulchritúdinis. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Homilia ſancti Gregorii Papæ in Euangelium. Si quis venit ad me, & non odit ut ſin Communi unius Martyris. xxx.

Ad Pudes, Hymnus.

Dum nocte pulſa lucifer
Dum propínquam nunti-

tiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.
Nam críminum caliginem,
Siygísque noctem depulit:
Veròque cives lumine
Divinitátis imbuít.

A quis ſacri baptíſmatis
Luſtrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In aſtra miſit mártires.
Nunc Angelórum párticeps
Adéſto votis ſúpplicum:
Procul repélle crimina,
Tuúmque lumen íngere.
S it laus Patri, ſit Filio,
Tibíque ſancte Spíritus:
Da per preces Venántij
Beáta nobis gáudia. Amen.

Vesperæ de S Petro Cælestini Papa & Confessore, cum commemoratione S. Venantij martyris, & sanctæ Pudencianæ virginis.

DIE XIX. MAII.

In festo S. Petri Cælestini Papæ & Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis. I. præter ea, quæ sequuntur

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Cælestinum ad summi Pontificátus ápicem ſublimáſti; qui que illum humilitáti poſtponere docuíſti: concède propi-

propitius : ut ejus exemplo cuncta mundi despicias, & ad promissa humilibus præmia pervenire feliciter mereamur. Per Dóminum.

Deinde sit commemoratio S. Venantij martyris. Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. *Ps.* Justus ut palma florébit. *et.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur. Oratio. Deus, qui hunc diem. ut suprà. 378.

Posteà S. Pudentianæ virginis. Antiphona. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparavit in ætérnum. *Ps.* Spécie tua, & pulchritudine tua. *et.* Inténde, prospère procéde, & regna.

Oratio.

EXaudi nos Deus salutáris noster : ut sicut de beátæ Pudentianæ virginis tuæ festivitáte gaudémus ; ita piæ devotiõnis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno, Lectio-nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, à nómine quo Póntifex est appellátus, Cælestinus dictus, honestis Catholicisq; parentibus Æsérniæ in Samnitibus natus, adolescentiam vix in-

gressus, ut ánimum à mundi illecébris custodiret, in solitúdinem secéssit. Ibi contem- plationibus mentem nútriens, corpus in servitútem redi- gens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregationem, quæ postea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedicti insti- tuit. Hinc quasi lucérna su- pra candelábrum póstita, cum abscondi nequirit (Romána Ecclesiá diu viduára Pastó- re) in Petri Cáthedram ignó- rans & absens adscítus, ma- gna novitátis admiratiõne non minús quám repentinó gáudio cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus subli- mitáte collocátus, váriis di- sténtus curis, assuétis incúm- bere meditatiõibus vix pos- se cognósceret, óneri pári- ter & honóri voluntáriè ces- sit. Indèque prisecam vitæ ra- tiõnem répetens, obdormi- vit in Dómino : ejusq; pre- tiosám mortem, Cruz præ- fulgens in aère ante cubi- culi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quám post óbi- tum cláruit ; quibus ritè exa- minátis, Clemens Quintus anno postquam decéssit un- décimo Sanctórum número adscripsit.

Resp. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi

cura:

eum: ^r Manus enim mea auxiliabitur ei. *Verf.* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórij Papæ.

Lib. 10. c. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

D Eridetur justus simplicitas. Hujus mundi sapientia est, cor machinationibus tegere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu à juvenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt; hanc qui nesciunt, subiecti & timidi in aliis mirantur: quia ab eis hæc eadem dupliciter iniquitas nomine palliata diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum culmina quærere, adæpta temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab aliis mala multipliciter reddere: cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

Resp. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Ma-

nus enim mea auxiliabitur ei. *Verf.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vj.

A T contra sapientia justorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius tolerare, quam facere: nullam injuriæ ultionem quærere, pro veritate contumeliam lucrum putare. Sed hæc justorum simplicitas deridetur: quia ab hujus mundi sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim, quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientiæ fatuum sonat. Quid namque stultius videtur mundo, quam mentem verbis ostendere, nil callidæ machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem quærere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere?

Ps. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replata est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. *Verf.* Iste est qui contem-

contempfit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ite.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélj secundum Matthæum.

Lectio vij.

Cap. 19. d

IN illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus omnia, & secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali

S. Benedicte.

Perfectus ille est, qui abiens vendit omnia quæ habet, & dat pauperibus, ac veniens sequitur Christum: habebit enim thesaurum non deficientem in cælis. Unde bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secuti estis me in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suæ, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia præmium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter crânus geniti.

R. Annavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: Et ad portas paradisi coronavit eum. V. Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas. Lectio vij.

ET iusta proflus retributio, ut qui hic pro Christo humanæ gloriæ celsitudinis neglexerunt, illic à Christo iudices glorificati singulariter cum eo assideant, qui à sequendis ejus vestigiis nulla ratione poterant avelli. Nemo autem putet, duodecim tantum Apostolos, quia pro Juda prævaricante Mathias electus est, tunc esse iudicandos; sicut nec duodecim solum sunt tribus Israël iudicandæ: aliòquin tribus Levi, quæ tertiadecima est, in iudicata recedet.

R. Sint lumbi vestri præcincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris: Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur à nuptijs. V. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes. Gloria Patri. Et vos similes.

Pro S. Pudentiana virginæ.

Lectio ix.

Pudentiana virgo, Pudentis Romani filia, parentibus orbatâ, cum admirabili pietate Christi-

nam

nam religiōnem cōleret, unā cum sorōre Praxēde pecūniam ex vëndito patrīmōnio redāctam paupēribus distribuit, seq̄ue jejūnijs & oratiōibus dedit. Cujus etiā ōpera tota ejusfamīlia, in qua erant nonaginta sex hōmīnes, à Pio Pontífice baptizāta est. Quod autem ab Antonīno Imperatōre sancitum erat, ne Christiāni públicè sacrificia fācerent: Pius Pōntifex in ædibus Pudentiānæ cum Christiānis sacra celebrābat. Quibus illa benignè accēptis, quæ ad vitam necessāria essent, suppeditābat. Itaque in his Christiānæ pietātis officiis migrāvit è vita, & in sepulchro patris ad cœmetērium Priscillæ via Salāria sepulta est, décimo quarto Kalēdas Junij.

Te Deum laudāmus. 16.

Si hoc festum contingat transierit, tunc nona Lectio dicitur. **E**t Paulus qui tertiusdecimus est Apōstolus, ut habetur quinta die infra Octavam Apōstolorum Petri & Pauli, fol. 459.

In Laudibus fit commemoratio S. Pudentiānæ, Anā. Simile est regnum cælōrum hōmīni negotiātōri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiōsa, dedit ōmnia sua, & comparāvit eam. **ψ**. Diffusa est grātia in labijs tuis. **ꝛ**. Pro-

pterea, benedixit te Deus in ætērnū. Oratio **E**xaudi nos Deus salutāris noster. **ꝛ**. supra. 381.

In secundis Vesperis fit commemoratio S. Bernardini Confessoris.

DIE XX. MAII.

In festo sancti Bernardini Senensis Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Confessoris, non Pontificis. **LXIX.** præter ea quæ sequuntur

Oratio.

Domine Jesu, qui beato Bernardino Confessoris tuo eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quæsumus, meritis & intercessione, Spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, in unitate ejusdem Spiritus sancti Deus.

In primo Nocturno, Lectio-nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Bernardinus Albizésca nobili Senensi familia ortus, ab inerte ætate non obscura sanctitatis dedit indicia: nam à pijs parentibus honestè educatus, neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticæ studia, pietatis operibus animum intendit, jejunijs, orationi, & beatissimæ Virginis cultui

cultui præcipuè addictus. Misericordia verò in pauperes fuit insigni: quæ eundem omnia procedente tempore quò melius posset excólere, eòrum número adscribi voluit, qui Senis in hospitali domo beatae Mariæ de Scala Deo inserviunt; unde complures sanctitate célebres viri prodierunt. Ibi corpore afflitione, & ægotantium cura, dum atrox pestilentia grassaretur, incredibili charitate sese exercuit. Inter ceteras autem virtutes, castitatem, egregia forma repugnante, sanctissime custodivit; adeo ut eo præsentem nemo umquam, ne impudentissimus quidem, verbum minus honestum proferre auderet.

22. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus curavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. * Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

GRavi morbo tentatus eoque ad quatuor menses patientissime tolerato, demum incolumis, de religiose vitæ instituto capessendo deliberare cepit: quò ut sibi viam muniret, ædiculam in extrema urbe condixit: in quam cum

Part. Æstiva.

sese abdidisset, asperrimam omni ex parte vitam trahēbat, Deum assidue orans, ut quid sibi sequendum esset, ostenderet: quare divinitus factum est, ut beati Francisci Ordinem præceteris optaret, in quo humilitate, patientia, aliisque religiosi hominis virtutibus excelluit. Id cum cœnobij Rector animadverteret, jamque antea Bernardini doctrinam, & sacrarum Litterarum peritiam perspēctam haberet, prædicandi onus eidem imposuit: quò humillimè suscepto, cum seminus idoneum agnosceret ob vocis exilitatem ac raucitatem, Dei ope implorata, non sine miraculo ejusmodi impedimento liberatus est.

23. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. * Induit eum Dominus loriceam fidei, & ornavit eum. Et.

Lectio vj.

Cumque ea tempora vitis criminibusque redundarent, & crudelis actionibus in Italia, divini humanaque omnia pernixta essent, Bernardinus urbes atque oppida concursans, in nomine Jesu, que non semper in ore, sed in pectore gerēbat, colla pernicitatem, moribusque, v. r. o. r.

R. exen-

exemplo, magna ex parte restituit: quo factum est, ut præclaræ civitates eum sibi Episcopum à Summo Pontifice postularent: quod ille munus invicta humilitate constantissimè rejecit. Denique vir Dei immensis laboribus exhaustis, multis magnisque editis miraculis, libris etiam piè doctèque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexaginta, in urbe Aquila in Vestinis beato fine quievit. Quem novis indies coruscantem signis, anno post obitum sexto Nicolæus Quintus Pontifex Máximus in Sanctórum número rétulit.

R. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. V. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia S. Hieronymi Presbyteri in Evangelium. Ecce nos reliquimus omnia, de Communi Abbatum lxxxv.

DIE XXV. MAII.

In festo S. Mariæ Magdalenz de Pazzis virginis.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Virginitatis, lxxxviiij. præter sequentia.

Oratio.

Dis virginitatis amator, qui beatam Mariam Magdalenam virginem tuo amore succensam, cælestibus donis decorasti: da, ut quam festiva celsitudine veneramur, puritate & charitate imitemur. Per Dóminum.

Deinde sit commemoratio sancti Urbani Papæ & martyris, Antiphona Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & à verbis impiórum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. V. Glória & honore coronasti eum Dómine. R. Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati Urbani mártiris tui atque Pontificis solémnia colimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvemur. Per Dóminum.

Lectioes primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Maria Magdalena illustrióri Pazziórum genere Florentiæ nata, ferè ab incubulis iter perfectiõnis arripuit. Decennis perpétuam virginitatem vovit, susceptoque hábitu in Monasterio sanctæ Mariæ Angelórum Ordinis

Ordinis Carmelitârum, se
 ómnium virtutum exemplar
 exhibuit. Adeò casta fuit, ut
 quidquid puritatem lædere
 potest, pénitus ignoráverit.
 Quinquénnium, Deo jubente,
 solo pane & aqua transégit,
 excéptis dièbus Domínicis,
 quibus cibis Quadragesimáli-
 bus vescébatur. Corpus suum
 cilicio, flagéllis, frígore, inédia,
 vigiliis, nuditâte, atque omni
 pœnârum genere cruciâbat.

¶ Propter veritatem, & man-
 suetudinem, & justitiam :
 * Et deducet te mirabiliter
 dextera tua. ¶ Spécie tua, &
 pulchritudine tua, inténde, pró-
 sperè procède, & regna. Et
 deducet. Lectio v.

Tanto igne divini amoris
 æstuâbat, ut ei ferendo
 impar, ingesta aqua pectus
 refrigerare cogeretur. Extra
 sensus frequenter rapta, diu-
 tinas & admirabiles éxtases
 passa est, in quibus & arcana
 cælestia penetravit, & eximii
 à Deo grâtiis illustrata fuit.
 His autem munita longum
 certâmen à principibus tene-
 brarum sustinuit, arida, deso-
 lata, ab ómnibus derelicta, va-
 riisque tentationibus vexata ;
 Deo sic permittente, ut invic-
 tæ patientiæ, ac profundissi-
 mæ humilitatis exemplar præ-
 beret.

¶ Dilexisti justitiam, & odís-
 sti iniquitatem : * Propterea

unxit te Deus, Deus tuus oleo
 lætitiæ. ¶ Propter veritatem,
 & mansuetudinem, & justitiam.
 Propterea.

Lectio vj.

Charitate erga proximum
 singulariter enituit, nam
 sæpè noctes ducèbat insóm-
 nes, vel obéundis Sorórum
 ministériis, vel inservièdo
 infirmis occupata, quarum
 aliquândo úlcera lambens sa-
 návit. Infidélium & peccató-
 rum perditionem amare de-
 flens, se ad quælibet pro illó-
 rum salúte torménta paratam
 offerèbat. Multis ante óbitum
 annis, univérsis cæli delíciis,
 quibus copiósè affluèbat, he-
 róica virtute renúntians, illud
 frequenter in ore habèbat: Pa-
 ti, non mori. Tandem longa
 & gravíssima infirmitate ex-
 háusta, transivit ad Sponsam
 die vigésima quinta Maij an-
 no millésimo sexcentésimo
 séptimo, expleto anno qui-
 dragésimo primo ætatis suæ.
 Eam multis in vita & post
 mortem miraculis claram
 Clemens Nonus sanctarum
 Virginum número adscripsit :
 cujus corpus in præsenté diem
 incorruptum conservatur.

Resp. Afferentur Regi virgi-
 nes post eam, proximæ ejus,
 * Afferentur tibi in lætitia &
 exultatione. ¶ Spécie tua &
 pulchritudine tua inténde, pró-
 sperè procède, & regna. Affe-
 rentur.

réntur. G lória Patri. Affe-
réntur.

In tertio Nocturno, Ho-
milia S. Gregorij Papæ in
Euangelium. S imile erit re-
gnum cælórum decem vir-
ginibus. ut in Comuni vir-
ginum. *xviiij.*

Pro S. Urbano Papa & mart.

Lectio ix.

URbânus Românus,
Alexândro Sevéro Im-
peratôre, doctрина &
vitæ sanctitâte multos ad
Christi fidem convertit: in illis
Valeriânus, beatæ Cæciliæ
sponsum, & Tibúrtium Va-
leriáni fratrem, qui póstea
martyrium forti ánimo subié-
runt. Hic de bonis Ecclesiæ
attribútis scripsit his verbis:
Ipsæ res fidélium, quæ Dó-
mino offerúntur, non debent
in álios usus, quàm Ecclé-
siásticos & Christianórum
fratrum, vel indigéntium,
converti: quia vota sunt fidé-
lium, & prætia peccatórum,
ac patrimonía páuperum. Se-
dit annos sex, menses se-
ptem, dies quatuor: ac mar-
tyrio coronátus, sepúltus est
in cœmetério Prætextáti,
octávo Kaléndas Júnij. Or-
dinatióibus quinque hábi-
tis mense Decémbri, creávit
Presbyteros novem, Diáco-
nos quinque, Episcopos per
diversa loca octo.

Te Deum laudámus. *16.*

In Laudibus fit comme-
moratió S. Urbani Papæ &
mart. *Añã.* Qui odit ánimam
suam in hoc mundo, in vitam
æternam custôdit eam. *ψ.* Ju-
stus ut palma florébit. *℞.* Sic-
ut cedrus Libani multiplicá-
bitur. Oratio. Da quæsu-
mus, ut suprà. *386.*

Vesperæ de S. Philippo Con-
fessore, cum commemoratio-
ne S. Mariæ Magdalenæ, &
S. Eleutherij.

DIE XXVI. MAII.

In festo S. Philippi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Con-
fessoris non Pontificis. *Ixix.*
præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beatum Philip-
pum Confessorem tuum
Sanctórum tuórum glória su-
blimásti: concède propítius;
ut cujus solemnitate lætámur,
ejus virtúum proficiámus
exémpló. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio
S. Mariæ Magdalenæ de Paz-
zis. Antiphona. Veni sponsa
Christi, áccipe corónam,
quam tibi Dóminus præpa-
rávit in ætérnum. *ψ.* Diffusa
est grátia in lábiis tuis. *℞.* Pro-
pterea benedixit te Deus in
ætérnum. Oratio. Deus vir-
ginitátis. ut suprà. *386.*

Postea fit commem. S. Eleu-
therij Papæ & mart. *Añã.* Iste
sanctus pro lege Dei sui cer-
tavit

tavit

tavit usque ad mortem, & à verbis impiòrum non tímuit: fundatus enim erat supra firmam petram. Glória & honore coronasti eum Dómine. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus própriae actiònis gravat, beati Eleutherij martyris tui atque Pontificis intercessio gloriòsa nos próteget. Per Dóminum nostrum Jesum

Lectiones primi Nocturni,
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Nérius piis honestisque parentibus Floréntiæ natus, ab ipsa incunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis indicia. Adolèscens, ampla patrui hereditate dimissa, Romam se contulit; ubi Philosophia ac sacris Litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpè jejúnus triduum permanserit. Vigiliis & orationibus intentus, septem Urbis Ecclesiis frequenter visitans, apud cœmeterium Callisti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obedientia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; & in confessionibus audiendis ad

extrémum usque diem perseverans, innúmeros pænè filios Christo péperit: quos verbi Dei quotidiano pábulo, Sacramentòrum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutrirí cupiens, Oratorij Congregationem instituit.

Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: Et dedit illi claritatem ætèrnám. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Charitate Dei vulneratus linguèbat júgiter: tantòque cor ejus æstuabat ardore, ut cum intra fines suos continèri non posset, illius sinum, confractis atque elatis duabus costulis, mirabiliter Dóminus ampliaverit. Sacrum verò faciens, aut ferventius orans, in ætra quandoque sublatus, mira undique luce fulgère visus fuit. Egènos & páuperes omni charitatis officio prosequèbatur: dignus qui & Angelo in specie páuperis eleëmòsynam erogaret; & dum egèntibus noctu panem deferreret, in fóveam lapsus, inde pariter ab Angelo incolumis eriperetur. Humilitati addictus, ab honoribus semper abhòr-

R ;

runt;

ruit : atque Ecclesiásticas dignitates , étiam primárias , non semel ultrò delátas , constantissimè recusávit.

¶. Amávit eum Dóminus , & ornávit eum , stolam glóriæ induit eum : * Et ad portas paradísi coronávit eum.
 ¶. Induit eum Dóminus lorricam fidei , & ornávit eum.
 Et ad portas.

Lectio vj.

¶ Prophetiæ dono fuit illustris , & in animórum sensibus penetrándis mirificè enituit. Virginitatem perpetuò illibátam servávit : idque affectus est , ut eos , qui puritatem cólerent , ex odóre ; qui verò secus , ex foetóre digósceret. Abséntibus intérdum apparuit , isque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plurimos , & morti próximos , sanitati restituit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cælestium spirítuam , & ipsius Deiparæ Vúginis , frequénte fuit apparitióne dignátus ; ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cælum conscéndere vidit. Dénique anno salutis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto , octávo Kaléndas Júnias , in quem diem incíderat festum Córporis Christi , Sacro máxima spirítus exultatióne perácto , ceterisque funciónibus explétis , post médiam no-

ctem , qua prædíxerat hora , octogésarius obdormívit in Dómine. Quem Gregórius Decimusquintus miraculis clarum in Sanctórum númerum rétulit.

¶. Iste homo perfécit ómnia , quæ locútus est ei Deus , & dixit ad eum : Ingrédere in réquiem meam : * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. ¶. Iste est qui contémpsit vitam mundi , & pervénit ad cælestia regna.
 Quia. G lória Patri. Quia.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti. ut in Comuni confessoris non Pontificis. lxxvij.

Pro S. Eleuthero Papa & martyre. Lectio ix.

Eleuthérius , Nicópoli in Græcia natus , Anicéti Pontificis Diáconus , Cómmodo Imperatóre præfuit Ecclesiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices litteræ venérunt à Lúcio Britannórum rege , ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quamóbrem Fugátium & Damiánum , doctos & pios viros , misit in Británniam , per quos rex & reliqui fidem suscéperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discipulus Romam véniens , ab eo bénignè accéptus est. Quo tempore summa

summa pace & quiete fruebatur Ecclesia Dei, ac per totum orbem terrarum, maxime Romæ, fides propagabatur. Vixit Eleutherius in Pontificatu annos quindecim, dies viginti tres. Fecit Ordinationes tres mense Decembri, quibus creavit Presbyteros duodecim, Diaconos octo, Episcopos per diversa loca quindecim, sepultusque est in Vaticano prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit commemoratio S. Eleutherij, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. *Ÿ.* Justus ut palma florebit. *℞.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Infirmiãtẽm nostram. ut supra. 389.

In secundis Vespens fit commemoratio. S. Joannis Papæ & martyris.

Antiphona & *Ÿ.* ut supra. 388.

DIE XXVII. MAII.

Sancti Joannis Papæ & martyris. Oratio.

Deus, qui nos beati Joannis martiris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concède propitius; ut cujus natalicia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

LECTIO II.

Joannes Etruscus, Justino seniore Imperatore rexit Ecclesiam: ad quem profectus est Constantinopolim auxilij causa, quod Theodoricus rex hæreticus invadebat Italiã: cujus etiam iter Deus miraculis illustravit. Nam cum ei nobilis vir ad Corinthum equum, quo ejus uxor mansuetõ utebatur, itineris causa commodasset; factum est, ut domino postea remissus equus ita ferox evaderet, ut frẽmitu & totius corpõs agitatione semper deinceps dominam expulerit: tamquam indignaretur mulierem recipere, ex quo sedisset in eo Jesu Christi Vicarius. Quamobrem illi equum Pontifici donaverunt. Sed illud majus miraculum, quod Constantinõpoli, in aditu portæ aureæ, inspectante frequentissimo populo, qui unã cum Imperatore Pontifici honõris causa occurrerat, caeco lumen restituit. Ad cujus pedes prostratus etiam Imperator, eum veneratus est.

℞. Domine præveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: Posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. *Ÿ.* Vitam petiit à te, & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Posuisti. Gloria Patri. Posuisti.

Lectio iij.

Rebus cum Imperatōre
recompōsitis, in Itāliam
rēdiit: statimque epistolam
scripsit ad omnes Itāliæ Epī-
scopos, jubens eos Arianō-
rum Ecclēsiās ad Cathōli-
cum ritum consecrāre, illud
subjūgens: Quia & nos
quando fuimus Constanti-
nōpoli, tam pro religiōne
Cathōlica, quam pro regis
Theodorici causa, quascūm-
que illis in partibus eōrum
Ecclēsiās reperire potuimus,
Cathōlicas eas consecrāvi-
mus. Quod iniquissimo ani-
mo ferens Theodoricus, dolo
accersitum Pontificem Ra-
vennam in carcerem conjē-
cit: ubi squalōre inediāque
afflictus, paucis diēbus cessit
ē vita, cum sedisset annos
duos, menses novem, dies
quatuordecim: ordinatis eo
tēpore Episcopis quinde-
cim. Paulō post mōritur
Theodoricus: quem quidam
Eremīta, ut scribit sanctus Gre-
gōrius, vidit inter Joānnem
Pontificem, & Symmachum
patricium, quem idem occide-
rat, demērgi in ignem Lipari-
tānum: ut videlicet illi, quibus
mortem attulerat, tamquam
iudices essent ejus intēritus.
Joānnis corpus Ravēna Ro-
mam portātum est, & in Basili-
ca sancti Petri sepultum.

Te Deum laudāmus. 16.

DIE XXX. MAIL.

Sancti Felicis Papæ & mar-
tyris. Oratio.

Infirmiātem nostram re-
spice omnipotens Deus:
& quia pondus propriæ actiō-
nis gravat, Beati Felicis mar-
tyris tui atque Pontificis in-
tercessio gloriōsa nos prote-
gat. Per Dōminum Jesum
Christum Filium tuum.

Lectio iij.

Felix Romānus, patre
Constantio, Aureliano
Imperatōre præfuit Ec-
clēsiæ. Constituit ut Missa su-
pra memoriās & sepulchra
Martyrum celebrarētur. Qui
cū mense Decēmbri ha-
buisset Ordinatiōnes duas, &
creasset Presbyteros novem,
Diaconos quinque, Episcopos
per diversa loca quinque,
martyrio coronātus, via Au-
relia sepelitur in Basilica,
quam à se ædificatam dedi-
cārat. Vixit in Pontificātu
annos duos, menses quatuor,
dies viginti novem.

Te Deum laudāmus. 16.

DIE XXXI. MAIL.

S. Petronillæ virginis.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutā-
ris noster: ut sicut de
beatæ Petronillæ virginis
tuæ festivitāte gaudēmus, ita
piæ devotiōnis erudiāmur af-
fectu. Per Dōminum nostrum
Jesum Christum.

Ex libro sancti Cyriani Episcopi & mátyr de disciplina & hábitu Virginum.
Lectio iij. Cap. 2.

Nunc nobis ad Virgines sermo est, quarum quò sublimior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérmis, decus atque ornámentum grátiae spiritalis, læta índoles laudis & honóris opus íntegrum atque incorruptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis largiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fecúnditas: quantóque plus copiósá virginitas número suo addit, tantò plus gáudium matris augéscit. Ad has loquimur, has adhortámur affectiône potiùs quàm potestáte: non quòd extrémí, & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodum conscij áliquíd ad censuram licéntiæ vindicémus: sed quòd ad solícitudinem magis cauti, plus de diaboli infestatióne timeámus. Te Deum laudámus. 16.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunct. clxvj.

DIE II. JUNII

SS. Marcellini, Petri atque Erasmi martyrum. Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatorum mátyrum tuorum Marcellini, Petri, atque

Erasmi solemnitate lætificas; præsta quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémpis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Lectio ij.

Petrus exorcista, Diocletiano Imperatóre, Romæ à Seréno júdice propter Christianæ fidei confessiõnem missus in cárcerem, Paulinam, Artémij, qui cárceri præerat, filiam à dæmone agitátam liberávit. Quo factó & parentes puellæ cum tota familia, & vicinos, qui ad rei novitatem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellinum presbyterum addúxit, à quo omnes baptizati sunt. Quòd ubi rescivit Serenus, Petrum & Marcellinum ad se vocatos aspérius objúrgat, & ad verbórum acerbiátatem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellinus Christiana libertate respondéret; pugnis contúsum, & à Petro sejúctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímpérat arctíssimis vínculis. Sed cum utriusque ex tormentis fides & ánimus crésceret, constanti confessiõne, & abscisso capite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

R s Lectio

Lectio iij.

Rasmus Episcopus, Imperatoribus Diocletiano & Maximiano, in Campania plumbatis & fustibus caesus, resina quoque, sulphure, plumbo liquefacto, & ferventi pice, cera, oleoque perfusus, inde tamen integer & inviolatus evasit. Quo miraculo multi se ad Christum fidem converterunt. Verum is iterum detrusus in carcerem, constrictus ferreis gravissimisque vinculis, inde ab Angelo mirabiliter ereptus est. Deinde Formis à Maximiano varijs affectus supplicis, tunicaque aerea candenti indutus, illa etiam tormenta divina virtute superavit. Denique plurimis & in fide confirmatis, & ad fidem conversis, insignem martyrij palmam adeptus est.

Te Deum laudamus. 16.

DIE VI. JUNII.

In festo S. Norberti Episcopi & Confessoris. Duplex.

Omnia de Comuni Confess. Pont. I. praeter ea quae sic habentur propria.

Oratio.

Deus, qui beatum Norbertum Confessorem tuum, atque Pontificem, verbi tui praedicationem eximium effecisti, & per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti: presta quaesumus;

ut ejusdem suffragantibus meritis, qui ore simul & opere docuit, tu adjuvante exercere valeamus. Per Dominum.

In primo Nocturno, Lektionen de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Norbertus, nobilissimis parentibus natus, adolescens liberalibus disciplinis eruditus, in ipsa postea Imperatoris aula, spretis mundi illecebris, Ecclesiasticae militiae adscribi voluit. Sacris initiatus, rejectis mollibus ac splendidis vestibus, pellicea melote indutus, praedicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicatis Ecclesiasticis proventibus satis amplis, & patrimonio in pauperes erogato, semel in die sub vesperam solo cibo quadragesimali utens, nudisque pedibus, & lacera veste sub brumali rigore incedens, mirae austeritatis vitam est aggressus. Potens igitur opere & sermone, innumeros haereticos ad fidem, peccatores ad poenitentiam, dissidentes ad pacem & concordiam revocavit.

Resp. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: Manus enim mea auxiliabitur ei. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocet ei. Manus,

Lectio

Lectio v.

Cum Laudurum esset, ab Episcopo rogatus ne à sua dioecesi discederet, desertum in ea locum, qui præmonstratus dicebatur, sibi delégit; ibique trédecim sóciis aggregáns, Præmonstraténssem Ordinem instituit, divinitus accepta per visum régula à sancto Augustino. Cum verò ejus fama sanctitátis índies magis augetetur, ac plúrimi ad eum quotidie discipuli convenirent, idem Ordo ab Honorio Secúndo, aliisque Summis Pontificibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastéris ædificatis, mirificè propagátus est.

R. Póssui adjurórium super poténtem, & exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. *Ps.* Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

A Néverpiam accersíus, in ea urbe Tanchelini nefáriam hæresim profligávit. Prophético spírítu, & miraculis cláruit. Archiepiscopus tandem (Icet relúctans) Magdeburgénsis creatus, Ecclesiasticam disciplinam, præsertim cælibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium Secúndum egrégiè adjúvit, & Romam cum aliis Episcopis profectus, schis-

ma Petri Leónis compréssit. Postremò vir Dei, méritis & Spírítu sancto plenus, Magdeburgi obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo centésimo trigésimoquárto, die sexta Junij.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercedat pro peccátis ómnium populórum. *Vers.* Iste est qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. *Gloria Patri. Ipse.*

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorij Papæ in Euangel. Homo pègrè. de Comuni Confess. Pont. lix.

DIE IX. JUNII.

SS. Primi & Feliciani martyrum. Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum mátyrum tuórum Primi & Feliciani semper festa sectári: quorum suffragiis, protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

Lectio ij.

Primus & Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiani & Máximiani accusáti Christiánæ religiõis, in víncula conjiciuntur: quibus soluti, inde eripiuntur ab Angelo. Mox ad Prætorium adducti, cum Christiánam fidem acerrimè tuerentur, alter ab altero distracti;

sunt: ac primum variè tentata est constantia Feliciani. Sed cum suasores impietatis se posse quidquam verbis proficere desperarent, affixis stipiti manibus ejus & pedibus, ipsum sine cibo & potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridie ejus diei Prætor vocatum ad se Primum sic affatur: Vides, quantum sit prudentior, quam tu, frater tuus, qui obsecutus Imperatoribus, apud ipsos est honoratus? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris ejus honoris & gratiæ.

2. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: "Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio iij.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar. Quo dicto excanduit Prætor, & ad ceteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsertim jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducere impe-

rat in theatrum, in eosque immittebat duos leones: qui prostrati ad eorum genua, capite & cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis Christianam religionem susceperunt. Quibus rebus permotus Prætor, eos securi percute jussit.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XI JUNII.

In festo S. Barnabæ Apostoli.
Duplex.

Omnia de Communi Apostolorum. ij. præter ea quæ hæc sunt propria. Oratio.

Deus, qui nos beati Barnabæ Apostoli tui meritis & intercessione lætificas: concede propitius; ut qui tua per eum beneficia poscimus, dono tuæ gratiæ consequamur. Per Dominum.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. 13. f

Cum dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, & colentium advenarum, Paulum & Barnabam; qui loquentes suadebant eis ut permanerent in gratia Dei. Sequenti verò sabbato pænè universa civitas convenit audire verbum Dei. Videntes autem turbas Judæi, replati sunt zelo, & contradicebant his, quæ à Paulo dicebantur,

bántur, blasphemántes. Tunc constanter Paulus & Bárnabas dixerunt: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quóniam repéllitis illud, & indignos vos iudicátis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dóminus: Pósi te in lucem Géntium, ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupòrum, dicit Dóminus: * Estòte ergo prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. ¶ Dum lucem habètis, credite in lucem, ut filij lucis sitis. Estòte.

Lectio ij.

A Udientes autem Gentes gavisæ sunt, & glorificabant verbum Dómini: & crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Dómini per univèrsam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas & honestas, & primos civitatis, & excitaverunt persecutiònem in Paulum & Bárnabam: & ejecerunt eos de finibus suis. At illi, excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio, & Spíritu sancto.

Resp. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & discite à me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum

enim meum suave est, & onus meum leve. ¶ Et inveniètis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iij. Cap. 14.

F Actum est autem Iconij, ut simul introirent in synagógam Judæòrum, & loquerentur, ita ut crederet Judæòrum & Græcòrum copiosa multitudo. Qui verò increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, & ad iracundiam concitaverunt animas Géntium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Dómino, testimoniùm perhibente verbo grátie suæ, dante signa & prodigia fieri per manus eòrum.

R. Dum steteritis ante reges & præsides, nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: * Dabitur enim vobis in illa hora quid loquamini. ¶ Non enim vos estis qui loquamini: sed Spíritus Patris vestri qui loquitur in vobis. Dabitur enim. Glória Patri. Dabitur enim.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

B Arnabas Levites, Cyprius genere, qui & Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinatus est ad prædicandum Jesu Christi Euangélium. Is, agro vendito, quem habebat, redactam

ex eo pecuniam attulit Apóstolis. Missus autem Antiochiam prædicationis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convertos esse comperisset, incredibiliter lætatus, eos hortabatur ut in Christi fide permanerent. Quæ cohortatione multum proficiebat, quod ab omnibus vir bonus, & Spiritu sancto plenus habebatur.

¶ Vidi conjunctos viros habentes splendidas vestes, & Angelus Dómini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei, ¶ Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cælum, voce magna clamantem & dicentem. Isti sunt viri.

Lectio v.

Profectus inde Tarsum ut quæreret Paulum, cum eo Antiochiam venit. In ejus urbe Ecclesia annum commemorati, Christianæ fidei & vitæ illis hominibus præcepta dederunt: ubi etiam Jesu Christi cultores primum Christiani sunt appellati. Discipuli autem Pauli & Barnabæ, suis facultatibus Christianos, qui in Judæa erant, sustentabant, eò mittentes pecuniam per Paulum & Barnabam. Qui perfuncti illo charitatis officio, adhibito Joanne, cui cognomen erat Marcus, redierunt Antiochiam.

¶ Beati estis cum maledixerint vobis homines, & persecuti vos fuerint, & dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete & exultate, quoniam merces vestra copiosa est in cælis. Vers. Cum vos oderint homines, & cum separaverint vos, & exprobraverint, & ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete & exultate.

Lectio vi.

Cum autem Antiochiæ in Ecclesia, cum ceteris Prophætis & Doctóribus, Paulus & Barnabas in jejúnio & oratione Dómino deservirent, dixit Spiritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Barnabam in opus, ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Itaque Seleuciam venerunt, inde in Cyprum: ac multas prætereà urbes regionisque, prædicantes Evangelium summa cum audientium utilitate, peragrarunt. Postremo Barnabas digressus à Paulo, unà cum Joanne, qui cognominatus est Marcus, navigavit in Cyprum: ibique circiter septimum Nerónis annum tertio Idus Junij ad Apostólici muneris laudem, martyrij corónam adjun-

adjunxit. Ejus corpus Zenone Imperatore repositum est in insula Cypro; ad cujus pectus erat Evangelium Matthæi, Barnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnentes jussa principum, meruerunt præmia æterna: * Modò coronantur, & accipiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venerunt ex magna tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modò coronantur. **Gloria Patri.** Modò coronantur.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Matthæum.

Lectio vij. *Cap. 10. b*

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

Homilia 34. in Mattheum, post initium.

Cum Dominus omnem sollicitudinem à discipulorum cordibus egerit, & ostensione signorum armaverit, atque ab omnibus negotiis secularibus alienatos, & ab omni temporalium rerum cura liberatos, ferreos quodammodo atque adamantinos fecerit, tum denique eventura illis adverfa

prædicat. Multa enim ex hac prædictione futurarum rerum commoda consequantur. Primum, ut ejus præscientiæ vim edicerent. Deinde, ut nemo suspicaretur, ex magistri infirmitate tam gravia mala descendere. Præterea, ne qui ea passuri erant, subito ac inopinato rerum eventu perturbarentur. Denique, ne cum ista sub ipsum passionis suæ tempus audirent, nimium commoverentur.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, & amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum. **Calicem.**

Lectio viij.

Jam verò, ut intelligant novum hoc esse belli genus, & insolitum præliandi morem, cum illos nudos mitteret, una indutos tunica, sine calceis, absque virga, & absque zona & pera, & ab excipientibus ali juberet: non fecit hic dicendi finem, sed inexplicabilem virtutem suam proferens, Etiam sic euntes, inquit, mansuetudinem tamen ovium ostendite, quamvis ad lupos iruri nec simpliciter ad lupos, sed etiam in medio luporum: (neque verò ovium tantum

mansuetudinem habere iubet, sed etiam columbæ simplicitatem:) sic enim virtutem meam maxime ostendam, cum ab omnibus lupi superabuntur: & quamvis illæ sint in medio luporum, & innumeris moribus lacerentur, non modo non consumptæ fuerint, verum etiam illos in sui naturam transmutaverint.

℞. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. ♯. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabilius est, mentem adversariorum commutare, & animum in diversum transferre, quam illos occidere: præsertim cum duodecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis universus. Erubescamus igitur, qui longè diversa facientes, tamquam lupi in adversarios sumus. Nam quamdiu oves fuerimus, vincimus: etiam si mille circumstant lupi, superamus, & victores sumus: quod si lupi fuerimus, vincimur. Tunc enim à nobis pastoris auxilium recedit, qui non lupos, sed oves pascit.

Te Deum laudamus. 16.

In secundis Vesperis fit commemoratio SS. Basilidis & sociorum.

DIE XII. JUNII.

Sanctorum Basilidis, Cyrini, Naboris, & Nazarij martyrum.

Antiphona. Istorum est enim regnum caelorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. ♯. Letamini in Domino & exultate iusti. ℞. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctorum martyrum tuorum Basilidis, Cyrini, Naboris, atque Nazarij, quaesumus Domine, natalitia nobis votiva resplendeant: & quod illis contulit excellentia sempiterna, fructibus nostræ devotionis accrescat. Per Dominum nostrum.

Lectio ij.

Basilides, Cyrinus, Nabor & Nazarius, Romani milites, nobiles genere, & virtute illustres, Christiana religione suscepta, cum Christum Dei Filium Diocletiano Imperatore prædicarent, ab Aurelio Præfecto Urbis comprehensi, & ut diis sacra facerent admóniti, ejus iussu contempnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta

oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem coluistrasset; illo cælesti splendore commotus Marcéllus custodiæ præpositus, multique alij, Christo Dómino crediderunt.

Lectio iij.

Verum postea è carcere emissi, ab Imperatòre Maximiano, cum ejus etiam neglecto império, unum Christum Deum & Dóminum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiciuntur in vincula: unde séptimo die educti, & ante pedes Imperatòris constituti, perstitérunt in irrisiòne inanum deòrum, Jesum Christum Deum constantissimè confitentes. Quamòbrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris objecta, nec ab illis tacta, à Christianis honorificè sepulta sunt.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XIII. JUNII.

In festo S. Antonij de Padua Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis. Ixix præter sequentia. Oratio.

Ecclésiã tuam, Deus, beati Antonij Confessoris tui solémnitas votiva lætificet: ut spirituálibus semper muniatur auxiliis, & gaudiis perfrui mereatur æternis. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno,

Lectio iv.

Antónius, Ulyssipòne in Lusitania honestis ortus parentibus, & ab iis piè educatus, adolescens institutum Canonicòrum Regularium suscepit. Sed cum corpora beatòrum quinque Martyrum Frarrum Minòrum Conimbriam transferrèntur, qui paulò antè apud Marròchium pro Christi fide passi erant, martyrij desiderio incensus ad Franciscànum Ordinem transiit. Mox eodem ardore impulsus, ad Saracenos ire perrexit: sed adversa valetudine afflictus, & redire coactus, cum navi ad Hispaniæ litora tenderet, ventòrum vi in Siciliam delatus est.

Honestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductòribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. †. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Assisium è Sicilia ad Capitulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmilia secéssit, ubi divinis contemplationibus, jejuniis, & vigiliis diu vacavit. Postea sacris Ordinibus initiatus,

riatus, & ad prædicandum Evangelium missus, dicendi sapientia & copia tantum profecit, tantamque sui admirationem commovit, ut eum Summus Pontifex aliquando concionantem audiens, Arcam testamenti appellavit. In primis verò hæreses summa vi profligavit, ideoque perpetuus hæreticorum malleus est vocatus.

v. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. * Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

Primus ex suo Ordine, ob doctrinæ præstantiam, Bononiæ & alibi sacras Litteras est interpretatus, Fratrumque suorum studiis præfuit. Multis verò peragratis provinciis anno ante obitum Patavium venit, ubi illustra sanctitatis suæ monimenta reliquit. Denique magnis laboribus pro gloria Dei perfectus, meritis & miraculis clarus obdormivit in Domino Idibus Junij, anno salutis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregorius Nonus Pontifex Maximus sanctorum Confessorum numero adscripsit.

v. Ille homo perfecit om-

nia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. * Ille est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorij Papæ in Evangelium. **Sint lumbi vestri.** de Comuni Confessoris non Pontificis. **lxxviij.**

Vesperæ à Capitulo de S. Basilio cum commemoratione S. Antonij.

DIE XIII. JUNII.

In festo S. Basilij Magni Episcopi & Confess Duplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis: **I.** præter ea quæ hic habentur propria.

In Hymno Vesperarum dicatur: **Hac die lætus meruit supremos Laudis honores.**

Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Ant. **O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate Basili, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.** Oratio.

EXaudi, quæsumus, Domine, preces nostras, quas in beati Basilij Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: & qui tibi dignè meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum.

Deinde

Deinde fit commemoratio S. Antonij. Añã. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, Divitias cælo condidit ore, manu. *ψ.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, *ꝛ.* Et ostendit illi regnum Dei. Oratio. E cclésiã tuã, ut suprà. 401.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Basilius nobilis Cappa-
dox, Athénis unã cum
Gregório Nazianzèno,
ejus amicissimo, sæcularibus
literis, deinde in monastèrio
sacris mirabiliter eruditus,
eum brevî cursum fecit ad om-
nem doctrinæ & morum ex-
cellèntiam, ut inde Magni co-
gnomen invènerit. Is ad præ-
dicandum Jesu Christi Evan-
gèlium in Pontum accersitus,
eam provinciã à Christianis
institutis aberrantem, ad viam
salutis revocavit: mox ab
Eusebio Cæsare Episcopo
ad erudiendam eam civitã-
tem adjutor adhibetur: in cujus
locum postea successit. Is
Filium Patri consubstantiã-
lem esse in primis defendit,
ac Valèntem Imperatorem
sibi iratum, miraculis adeo
flexit, ut incumbèntem ad
voluntatem ejiciendi ipsi in
exilium, à sentèntia discèdere
coegerit.

Resp. Inveni David servum
meum, oleo sancto meo unxi
eum: * Manus enim mea
auxiliabitur ei. *ψ.* Nihil pro-
ficiet inimicus in eo, & filius
iniquitatis non nocèbit ei.
Manus enim.

Lectio v.

Nam & Valèntis sella,
in qua facturus decre-
tum de ejiciendo è civitate
Basilio, sedere volèbat, con-
fracta est; & tribus ab eo
calamis adhibitis ad scribèn-
dam exilij legem, nullus eò-
rum reddidit ananimentum,
& cum nihilominus in pro-
posito scribèndi impium de-
cretum persisteret, ipsius dex-
tera, dissolutis nervis, tota
continuit. His commòius
Valens chattam utrãque ma-
nu conscidit. Ea autem no-
cte, quæ ad deliberandam
Basilio data est, Valèntis
uxor intimis est cruciata do-
loribus, & unicuique filius in gra-
vem morbum incidit. Qui-
bus ille perterritus, iniquitã-
tem suam recognoscens, Basi-
lium accersit: quo præsentè
puer cepit convalèscere: ve-
rùm, vocatis à Valènte ad vi-
sèndum puerum hæreticis,
paulò post moritur.

Resp. Pòsui adjutorium su-
per potentem, & exalavi
electum de plebe mea: * Ma-
nus enim mea auxiliabitur
ei. *ψ.* Inveni David servum
meum,

meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vj.

Abstinentia & continentia fuit admirabili: una tunica contentus erat: in jejuniis servando diligentissimus, in oratione assiduus, in qua sæpè totam noctem consumèbat. Virginitatem perpétuò coluit. Monasteriis exstructis, ita Monachorum institutum temperavit, ut solitariæ atque actuolæ vitæ utilitates præclare simul conjungeret. Multa eruditè scripsit: ac nemo, teste Gregorio Nazianzèno, sacre Scripturæ libros veriùs aut uberiùs explicavit. Obiit Kalèndis Januarij, cum tantum spiritu vivens, præter ossa & pellem, nulla prætereà corporis parte constare videretur.

z. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replèta est: * Ipse intercèdat pro peccatis omnium populorum. y. Iste est qui contempnit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Ipse. Glòria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 14. f

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum,

& matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Basilij Episcopi.

Lib. Reg. fusius explicatarum ad interrogacionem. 8.

Perfecta quidem renuntiatio in eo consistit, ut id assequamur, ne ad ipsius etiam vitæ affectionem propensi simus, & responsum nostris habeamus, ut non simus fidentes in nobis ipsis. Hujusmodi autem renuntiatio initium sumit ab alienatione rerum externarum, veluti à possessionibus, ab inani gloria, à vivendi consuetudine, à rerum inutilium amore: quemadmodum etiam suo exemplo nobis ostenderunt sancti Domini nostri discipuli, Jacobus quidem & Joannes, relicto patre Zebedæo, & ipsa quoque navicula, de qua omnis illorum victus ratio pendebat: Matthæus verò, cum ab ipso telonio surrexit, ac Dominum secutus est.

z. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum. y. Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio

Lectio viij.

Sed quid opus est nostris rationibus, a sancto- rum virorum exemplis, id quod dicimus, confirmare, cum ipsa Domini verba in medium liceat afferre, iisque ipsis religiosam ac Deum- timentem animam commo- vere, quibus ille perspicue & sine controversia protestatur, dicens: Sic igitur quicumque ex vobis non renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Et alio in loco, cum prius dixisset: Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus: postea subiunxit: Veni, sequere me.

ps. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implévit eum Dominus spiritu sapientiæ & intellectus. & Jucunditatem & exultationem thesaurizavit super eum. Et implévit. Gloria Patri. Et implévit.

Lectio ix.

Et igitur renuntiatio, quemadmodum docui- mus, vinculo- rum terrænæ hujus ac temporâlis vitæ solutio, atque ab humanis negotiis liberatio, per quam ad incundam vitam, qua ad Deum pervenitur, aptiores & promptiores efficimur: & expedita ratio ad acquisiti- onem usumque rerum, quæ

super aurum & lapidem pre- tiosum multum longè sunt pretiosiores: & in summa, cordis humani ad cælestem conversati- onem translatio, ita ut dicere liceat: Nostra conversatio in cælis est: & (quod maximum est) ini- tium unde ad Christi simili- tudinem evadimus, qui cum dives esset, propter nos pau- per est factus.

Te Deum laudamus. 16.

In secundis Vesperis in commemoratio. SS. Viti & Modesti.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Cres- centiæ martyrum.

Antiphona. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas in sanguine Agni. Ver. Lætamini in Domino, & exultate justi. Resp. Et gloriâmini omnes recti corde.

Oratio

DA Ecclesiæ tuæ, quaesumus Domine, sanctis martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus, superbè non sapere, sed tibi placita humi- litate proficere: ut prava despicies, quæcumque recta sunt, libera exerceat charita- te. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Lectio ii.

Vitus ádmodum puer in scio patre baptizatus est : quod cum ille rescivisset, nihil prætermisit, quo filium à Christiána religione removêret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano júdici verbéribus castigandum tradidit. Sed nihilominus in senténtia persístens, patri reditus est. Sed dum eum pater grávius punire cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto & Crescéntia, ejus educatóribus, migrat in aliénas terras : ibique eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum Imperátor accérferet, ut filium suum à dæmone vexatum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret, persuadere non potuisset, ut à cum Modésto & Crescéntia vinculis constríctum, mittit in cárcerem.

Lectio iii.

Quos ubi constantióres esse cómpertit, demúti jubet in ingens vas liquato plumbo, fervénti resína ac pice plenum : in quo cum trium Hebræorum puerorum more divinos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur : qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflam-

mátus ira Imperátor, quòd multitudinè vidébat miraculo convóveri, eos in catástropha sterni jussit, & ita eórum membra, atque ossa divélli. Quo tempore tonítua, fúlgura, magnique terrémótus fuère, quibus templa deórum corruérunt, & multi oppréssi sunt. Eórum reliquias Floréntia, nóbilis fémina, unguéntis conditas honoríficè sepelivit.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci & Marcelliani martyrum. Oratio.

Præsta quæsumus omnipotens Deus : ut qui sanctorum mártirum tuórum Marci & Marcelliani natalícia cólimus ; à cunctis malis imminéntibus, eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

P. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine : qui effúso ságuine secúti sunt Dóminum :

* Contemnentes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia, & Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitare fratres in unum. Contemnentes. Glória. Contemnentes.

Lectio iii.

MArcus & Marcellianus fratres Rómani, propter Christiánam fidem à Fabiano duce comprehénsi

prehénsi, ad stípitern alligáti sunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cùm ita loqueretur iudex: Respíscite míseri, & vos ipsos ab his cruciatibus erípíte: responderunt. Numquam ita n jucúndè cónsulati sumus, quàm hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cuius amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam tamdiu nos hæc pati sinat, quamdiu hoc corruptíbili cõpore vestiti érimus. Qui diem noctémque in tormentis divinas laudes canéntes, dénique telis transfixi, ad martyrij glóriam pervenérunt. Quorum cõpõra via Ardeatína sepulta sunt.

De Deum laudámus. 16.

DIE XIX. JUNII.

SS. Gervásij & Protásij martyrum.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctorum mártýrum tuõrum Gervásij & Protásij sollemnitate lætificas: concède propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum.

Lectio ij.

Gervásius & Protásius, Virális & Valériæ filij, quorum pater Ravennæ, matre Mediólani pro Christi Dómini fide martyrium subierunt, distributo paupéribus patrimonio, domésticos servos liberáre

donárun. Quo facto Gentílium sacerdotes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cùm Astásius Comes in bellum proficisci velle, hanc occasiõnem perdéndi pios fratres se natos esse putavérunt.

24. ij) Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámíne: qui effúso sânguine secúti sunt Dóminum: Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. V. Ecce quàm bonum & quàm jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iij.

ITaque Astásio persuádent, se à diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victõrem futúrum, nisi Gervásio & Protásio coáctis Christum negáre, eosdem ad sacra diis faciéndá compéleret. Quod cùm illi detestarentur, Astásius imperávit Gervásium tamdiu cædi, dum inter vérbera expiráret: Protásium fustibus contúsium securi percúti jubet. quorum cõpõra Philíppus Christi servus clam sústulit, & in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro & insigni collocánda curávit. Passi sunt Mediólani

dioláni decimotértio Kaléndas Júlij.

Te Deum laudâmus. 16.

DIE XX. JUNII.

S. Silverij Papæ & martyris.

Oratio.

Infirmiâtem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis gravat, beati Silverij martyris tui atque Pontificis intercessio gloriôsa nos protegat. Per Dóminum.

Lectio ij.

Silverius Campanus, post Agapitum próximè Pontifex creatus est: cujus doctrina & sanctitas illuxit in infectândis hæreticis: & constantis animi magnitudo perspecta est in tuendo iudicio Agapiti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiânâ hæresim defendebat, Agapitus ab Episcopatu Constantinopolitano deposuerat, cum à Theodóra Augusta sæpissimè rogatus esset, restituere noluit.

1. Dómine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: " Posuisti in capite ejus corónam de lapide pretioso. 2. Vitam petiit à te, & tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Posuisti, Gloria Patri. Posuisti.

Lectio iij.

Quamobrem irâta mulier mandat Bellisario, ut Silverium mittat in exilium.

Qui exulavit in insula Póntia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatorem Episcopum: Sustineor pane tribulationis, & aqua angustia, nec tamen dimittam, aut dimitto officium meum. Quod te ipsa probavit: nam ibi coacto Concilio multorum Episcoporum, quædam constituit, quæ ad integritatem fidei Catholicæ, & ad restituendam Ecclesiasticam disciplinam pertinebant. Ubi brevi incommodis ærumnisque confectus, obdormivit in Dómino, duodécimo Kalendas Júlij: cujus sepulchrum multis miraculis illustratum fuit: cum Ecclesiæ præfuisset annos tres, & amplius, creatis mense Decembri Presbyteris trédecim, Diaconis quinque, Episcopis per diversa loca decem & novem.

Te Deum laudâmus 16.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini Episcopi & Confessoris.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati Paulini Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & devotionem nobis augeat & salutem. Per Dóminum.

Lectio ij.

Paulinus Nolæ Episcopus, eruditus studiis humanitatis, doctus etiam divinis litteris, multa eleganter

rer & ornate scripsit versibus, & soluta oratione. Hujus viri charitas precipue celebratur, quod vastata a Gothis Campania, omnem facultatem, ne relictis quibus sibi rebus ad vitam necessariis, in alendos pauperes, & captivos redimendos, contulerit. Quo tempore, ut scribit sanctus Augustinus, ex opulentissimo divite voluntate pauperimus, & copiosissime sanctus, captus a Barbaris sic Deum precabatur: Domine, ne excrucier propter aurum & argentum: ubi enim sunt omnia mea, tu scis. Postea vero Wandalis eandem regiones infestantibus, cum ab eo posceret vidua ut filium sibi redimeret, consumptis rebus omnibus in officio pietatis, seipsum pro illo in servitutem tradidit.

Lectio iij.

Igitur in Africam profectus, domini sui, qui regis erat gener, hortum colendum suscepit. Verum cum prophetiae dono regis mortem ipsi domino praedixisset, & rex in somnis Paulinum sedentem medium inter duos iudices, sibi que de manibus eripientem flagellum vidisset; tantus vir cognitus honorificentissime dimissus est, condonatis ei omnibus suis civibus, qui captivi fuerant. Nolum re-

Pars Aestiva.

versus ad Episcopale officium, cum verbo & exemplo omnes ad pietatem Christianam inflammaret, laterum dolore correptus est; mox cubiculum, in quo jacebat, terramotu contrivit, ac paulo post animam Deo reddidit.

Te Deum laudamus. 16.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigilia sancti Joannis

Baptistae.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio. Cap. i.

Erit in diebus Herodis, regis Judaeae, sacerdos quidam nomine Zacharias, de vice Abia; & uxor illius de filiabus Aaron, & nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrosij
Episcopi.

Lib. i. in Lucam.

Docet nos Scriptura divina, non solum mores in iis qui praedicabiles sunt, sed etiam parentes oportere laudari: ut veluti transmissa immaculatae puritatis hereditas, in iis quos volumus laudare, praecellat. Quae enim alia intentio hoc loco sancti Evangelistae, nisi ut sanctus Joannes Baptista nobilitetur parentibus, miraculis, moribus, munere, passione? Sic etiam sancti Samuel mater Anna laudatur: sic Isaac a paren-

parentibus nobilitatem pietatis accepit, quam posteris dereliquit. Sacerdos itaque Zacharias, nec solum sacerdos, sed etiam de vice Abia, id est, nobilis inter superiores familias.

Responsoria de Feria curati.

Lectio ij.

ET uxor, inquit, illi de filiabus Aaron. Non solum igitur a parentibus, sed etiam a maioribus sancti Joannis nobilitas propagatur, non seculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis. Tales enim majores habere debuit prænuntius Christi: ut non repente conceptam, sed a maioribus acceptam, & ipso infusam jure naturæ, prædicare fidem Domini videretur adventus. Erant, inquit, ambo justii ante Deum, incedentes in omnibus mandatis & justificationibus Domini sine querela. Quid ad hoc referunt, qui peccatis suis solatia præferentes, sine peccatis frequentibus hominem putant esse non posse: & utuntur versiculo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si unus diei vita ejus sit in terra?

Lectio iij.

Quibus respondendum est, prius ut, quid sit hominem sine peccato esse, desi-

niant: utrum numquam omnino peccasse, an desisse peccare. Si enim hoc putant sine peccato esse, numquam omnino peccasse, & ipse consentio. Omnes enim peccaverunt, & egent gratia Dei. Sin autem eum qui veterem errorem correxerit, & in eam se vitæ transformaverit qualitatem, ut temperet a peccato, negant abstinere a delictis: non possum in eorum convenire sententiam, cum legamus: Quia sic Dominus dilexit Ecclesiam, ut exhibeat ipsam sibi gloriosam, & non habentem maculam, aut aliquid ejusmodi, sed ut sit sancta & immaculata.

Antiphona ad Benedictus, ut in Psalterio; & post Antiphonam dicuntur Preces ferias flexis genibus. 59.

Oratio.

Ræsta quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incêdat; & beati Joannis præcursoris hortamenta sectando, ad eum quem prædixit, secûra perveniat; Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum. **DIE XXIII. JUNII**
IN NATIVITATE S. JOANNIS BAPTISTÆ. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona.

Ipsè præbit ante illum in spiritu & virtute Eliæ. parare Domino plebem perfectam.

Stam. Psalmus. Dixit Dominus. cum reliquis de Domini-
nica. 127. & loco ultimi,
Psalmus. Laudate Dómi-
num omnes Gentes. vi. An-
tiphona. Joannes nomen
ejus: vinum & siceram non
bibet, & multi in nativita-
te ejus gaudent. Antiphona.
Ex útero senectutis &
stérili Joannes natus est præ-
cursor Dómini. Antiphona.
Iste puer magnus coram
Dómino: nam & manus ejus
cum ipso est. Antiphona. Na-
zaræus vocabitur puer iste:
vinum & siceram non bibet.
& omne immundum non
manducabit ex útero matris
sue.

Capitulum. *Isaia 49.*

A Udite insulæ, & attén-
dite pópuli de longè:
Dóminus ab útero vocávit
me, de ventre matris meæ re-
cordatus est nóminis mei.

Hymnus.

U t queant laxis resonâre
fibris

Mira gestorum famuli tuô-
rum,

Solve polluti labij reatum,
Sancte Joannes.

Nuntius celso veniens o-
lympo,

Te patri magnum fore na-
sciturum;

Nomen, & vitæ serièrè ge-
rèndæ

Ordine promit.

Ille promissi dubius super-
ni,

Pérdidit promptæ módulos
loquæ:

Sed reformasti génitus per-
emptæ

Organa vocis.

Ventris obstrúto recubans
cubili,

Sénseras Regem thálamo mi-
nèntem:

Hinc parens, nati méritis,
utérque

Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque
Proli;

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spiritus semper, Deus unus,
omni

Témporis ævo.

Amen.

Vers. Fuit homo missus à
Deo. Resp. Cui nomen erat
Joannes.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingréssò Zacharia templum
Dómini, apparuit ei Gábriel
Angelus, stans à dextris akáris
incénsi.

Oratio.

Deus, qui præsentem
diem honorábilem no-
bis in beati Joannis nativita-
te fecisti: da pópulis tuis spi-
rituálum grátiarum gaudiô-
rum; & omnium fidélium
mentes dirige in viam salutis
æternæ. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Regem Præcursôris Dómini,
 * Veníte adorémus.
 Psalmus. Veníte, exultémus. 2.
 Hymnus.

A Ntra desérti téneteris sub
 annis,
 Cívium turmas fugiens, pe-
 císti,
 Ne levi posses maculâre vitam
 Crimine linguæ.
 Præbuit durum tégumen ca-
 mælus
 Antibus sacris, stróphium bi-
 dentes;
 Cui latex haustum, sociâta
 pastum
 Mella locústis.
 Ceteri tantum cecinere Va-
 tum
 Corde præsago jubat affuû-
 rum:
 Tu quidem mundi scelus au-
 ferentem
 Indice prodis.
 Non fuit vasti spátium per
 orbis
 Sanctior quisquam géntis
 Joanne;
 Qui nefas sæcli meruit lavân-
 tem
 Tíngere lymphis.
 Sit decus Patri, genitæque
 Proli,
 Et tibi compar utriúsque
 virtus
 Spíritus semper, Deus unus,
 omni
 Témporis ævo.
 Amen.

In primo Nocturno, Añã,
 Priúsqvam te formârem in
 útero, novi te: & ántequam
 progredéreris, sanctificávi te.
 Psalmus 1.

B Esus vir, qui non ábiit
 in consilio impiôrum,
 & in via peccatórum
 non stetit, * & in cáthedra
 pestiléntiæ non sedit:
 Sed in lege Dómini volúntas
 ejus, * & in lege ejus medi-
 tabitur die ac nocte.
 Et erit tamquam lignum,
 quod plantátum est secus
 decúrsus aquârum, * quod
 fructum suum dabit in tén-
 pore suo:
 Et fólium ejus non défluet: *
 & ómnia quæcúmque faciet
 prosperabúntur.
 Non sic impij, non sic: * sed
 tamquam pulvis, quem próji-
 cit ventus a facie terræ.
 Ideò non resúrgerit impij in
 judicio: * neque peccatóres
 in concilio justórum.
 Quóniam, novit Dóminus
 viam justórum: * & iter im-
 piôrum peribit.
 Añã. Priúsqvam te formârem
 in útero, novi te: & ántequam
 progredéreris, sanctificávi te.
 Añã. Ad ómnia quæ mittam te,
 dicit Dóminus, ibis: ne timeas,
 & quæ mandávero tibi, lo-
 quèris ad eos. Psalmus 2.
Q Uare fremuérunt Gen-
 tes, * & pópuli me-
 ditáti sunt inánia?

A stiterunt reges terræ, & principes convenērunt in unum * adversus Dōminum, & adversus Christum.

Dirumpāmus vincta eōrum: * & projiciāmus a nobis jugum ipsōrum.

Qui habitat in cælis, irridēbit eos: * & Dōminus subsannābit eos.

Tunc loquētur ad eos in ira sua, * & in furōre suo conturbābit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dōminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Pōstula à me, & dabo tibi Gentes hereditatem tuam, * & possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga fërrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui judicatis terram.

Servite Dōmino in timōre: * & exultate ei cum tremōre.

Apprehēdite disciplinam, nequādo irascatur Dōminus, * & pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Ad omnia quæ mittam te, dicit Dōminus, ibis:

ne timeas, & quæ mandavero tibi, loquēris ad eos.

Añs. Ne timeas à facie eōrum, quia ego tecum sum, dicit Dōminus. Psalms.

Domine, quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dōmine susceptor meus es, * glória mea, & exaltans caput meum.

Vox mea ad Dōminum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dōminus suscepit me.

Non timēbo millia pōpuli circumdantis me: * exurge Dōmine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Dōmini est salus: * & super pōpulum tuum benedictio tua.

Añs. Ne timeas à facie eōrum, quia ego tecum sum, dicit Dōminus. V. Fuit homo missus à Deo. R. Cui nomen erat

Joannes. Pater noster. Absolutio. Exaudi Dōmine.

Veni. Jube domine. Benedictione perpétua.

S 3 Incipit

Incipit Jeremias Propheta.

Lectio j.

Cap. i.

Verba Jeremias filij Helcias, de sacerdotibus, qui fuerant in Anathoth, in terra Benjamin. Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josias filij Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diebus Jacim filij Josias regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedecias filij Josias regis Juda, usque ad transmigracionem Jerusalem, in mense quinto. Et factum est verbum Domini ad me, dicens: Priusquam te formarem in utero, novi te: & antequam exires de vulva, sanctificavi te, & Propheta in Géntibus dedi te.

Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joannes: * Hic venit in testimonium, ut testimonium perhiberet de lumine, & pararet Domino plebem perfectam. ¶ Erat Joannes in deserto predicans baptismum penitentiæ. Hic venit. Benedictio Unigenitus Dei Filius. Lectio ij.

ET dixi, A, a, a, Domine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dominus ad me: Noli dicere: Puer sum: quoniam ad omnia, quæ mittam te, ibis: & universa, quæcunq; mandavero tibi, loqueris. Ne timeas à fa-

cie eorum: quia tecum ego sum ut eruam te, dicit Dominus. Et misit Dominus manum suam: & tetigit os meum. Et dixit Dominus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hodie super Gentes, & super regna, ut evellas, & destruas, & disperdas, & dissipas, & ædifices, & plantes.

¶ Elisabeth Zacharias magnum virum genuit, Joannem Baptistam præcursorem Domini: * Qui viam Domino præparavit in eremo. ¶ Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joannes. Qui viam. Benedictio. Spiritus sancti gratia. Lectio iij.

TU ergo accinge lumbos tuos, & surge, & loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne fornices à facie eorum: nec enim timere te faciam vultum eorum. Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, & in columnam ferream, & in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, & sacerdotibus, & populo terræ. Et bellabunt adversum te, & non prevalébunt: quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.

¶ Priusquam te formarem in utero, novi te: & antequam exires de ventre sanctificavi te: * Et Propheta in Genti-

Gentibus de li te. *ψ* Vir dilectus à Deo, & hominibus honoratus est. Et Propheta. Gloria Patri. Et Propheta.

In secundo Nocturno, Añ. Misit Dominus manum suam, & tetigit os meum, & Propheta in Gentibus dedit me Dominus.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * & exaudi orationem meam.

Filij hominum usquequò gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, & queritis mendacium?

Et scitote quoniam misericavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Ne rascimini, & nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Ignatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætitiã in corde meo.

A fructu frumenti, vini, & olei sui, * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, & requiescam,

Quoniam tu Domine sin-

gulariter in spe * constituisti me.

Antiphona. Misit Dominus manum suam, & tetigit os meum, & Propheta in Gentibus dedit me Dominus.

Antiphona. Ecce dedi verba mea in ore tuo; ecce constitui te super Gentes & regna.

Psalmus 1.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent injusti ante oculos tuos.

O disti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Vitrum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordie tue,

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas : * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum , linguis suis dolose agébant , * júdica illos Deus.

Décidant à cogitationibus suis ; secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos , * quóniam irritaverunt te Dómine.

Et laténtur omnes , qui sperant in te , * in ætérnum exultábunt : & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes , qui diligunt nomen tuum , * quóniam tu benedices iusto.

Dómine , ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Ecce dedi verba mea in ore tuo : ecce constitui te super Gentes & regna.

Ant. Dóminus ab útero vocávit me , de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Psalmus 2.

Domine Dóminus noster , quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infántium & lacténtium perfecísti laudem propter inimicós tuos , * ut destruas inimicum & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos , ópera digitorum tuórum : * lunam & stellas , quæ tu fundásti.

Quid est homo , quòd memor es ejus ? * aut filius hóminis , quóniam vísitas eum ?

Minuisti eum paulò minùs ab Angelis glória & honóre coronásti eum : * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus , * oves & boves univérsas , insuper & pécora campi ;

Volúcris cæli , & pisces maris , * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster , * quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra !

Antiphona. Dóminus ab útero vocávit me , de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei. *ψ.* Inter natos mulierum non surrexit major.

za. Joanne Baptísta. Pater noster. *Absolutio.* Ipsiús pietas. *ψ.* Jube domne. *Benedictio.* Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 20. de Sanctis.

Lectio iv.

Post illum sacrosáctum Dómini natális diem , nullíus hóminum nativítatem légimus celebrári , nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In aliis sanctis & electis Dei nóvimus illum diem coli , quo illos , post consummationem labórum , & devictum triumphátumque mundum

in perpétuas æternitates præ-
sens hæc vita parvum. In
aliis consummata ultimi diei
merita celebrantur; in hoc
etiam prima dies, & ipsa ec-
iam hominis initium conse-
crantur: pro hac & osque du-
bio causa, quia per hunc Dó-
minus adventum suum, ne
subitò homines insperatum
non agnóscerent, voluit esse
testatum. Joánes autem fi-
gúra fuit veteris testaméti;
& in se formam prætulit le-
gis, & ideò Joánes prænun-
tiavit Salvatorem, sicut lex
grátiam præcúrrit.

22. Descéndit Angelus Dó-
mini ad Zachariam, dicens:
Accipe puerum in senectúte
tua: * Et habébit nomen
Joánes Baptista. Veri. Iste
puer magnus coram Dómi-
no: nam & manus ejus cum
ipso est. Et habébit. Benedi-
ctio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quòd autem nondum na-
tus de secréto materni
úteri prophetavit, & expers lu-
cis jam testis est veritatis: hoc
est intelligéndum, quòd latens
sub velamine & carne litteræ,
& Redemptorem mundo spí-
ritu prædicavit, & nobis Dó-
minum nostrum de quodam
legis útero proclamavit. Ergo
quia Iudæi erraverunt à ven-
tre, id est à lege, quæ à Chri-
sto grávida erat; erraverunt

à ventre, locuti sunt falsa:
ideò hic venit in testimónium,
ut testimónium perhiberet de
læritate.

Re. Hic est præcúrsor dilé-
ctus, & lucerna lucens ante
Dóminum: * Ipse est enim
Joánes, qui viam Dómino
præparavit in eremo; sed &
Agnum Dei demonstravit,
& illuminavit mentes hó-
minum. 21. Ipse præibit an-
te illum in spíritu & virtute
Elizæ. Ipse est. Benedictio. Ig-
nem sui amoris.

Lectio vi.

Quòd autem Joánes in
cárcere constitutus ad
Christum discipulos suos ór-
dinat; lex ad Euangélium
transmittit. Quæ lex juxta ty-
pum Joánnis, quasi ignorán-
tiæ clausa cárcere, in obscuro
& in occulto jacébat, & Iu-
dáica cæcitate sensus intra lit-
teram tenebatur inclúsus. De
hoc beátus Euangelista pro-
lóquitur: Ille erat lucerna ar-
dens, id est, Spíritus sancti
igne succensus, ut mundo
ignorantiæ nocte possessio,
lumen salutis ostenderet, &
quasi inter densissimas deli-
ctorum tenebras, splendidí-
simum justitiæ solem lucis
sue rádio demonstraret, &
de seipso dicens: Ego vox
clamantis in deserto.

23. Innuébant patri ejus, quem
vellet vocari eum: & postu-

Lans pugillarem, scripsit, dicens: * Joannes est nomen eius. * Apertum est os Zachariæ, & prophetavit, dicens. Joannes. Glória. Joannes.

In tertio Nocturno, Aña.
Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Psalmus 141.
Domine, quis habitabit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * & operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & opprobrium non accépit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspéctu eius malignus: * tímientes autem Dóminum glorificat;

Qui jurat próximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Antiphona. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Gén-

tium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua laudábitur rex: * & super salutare tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lapide pretiolo.

Vitam petiit à te: * & tribuísti ei longitudinem dièrum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutarium tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum à filiis hóminum.

Quó-

Quoniam declinaverunt in te mala; * cogitaverunt consilia, quæ non potuerunt stabilire. **C**ustate, & videte quoniam suavis est Dominus: * beatus vir, qui sperat in eo.

Quoniam ponet eos desolatum: * in reliquiis tuis preparabis vultum eorum. **T**imete Dominum omnes sancti ejus: * quoniam non est inopia timentibus eum.

Exaltate Domine in virtute tua: * cantabimus & psallemus virtutes tuas. **D**ivites eguerunt & esurierunt: * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Añs. Formans me ex utero servum sibi Dominus, dicit: **V**enite filij, audite me: * timorem Domini docebo vos.

Dedi te in lucem Gentium, ut sis salus mea usque ad extremum terræ. **Q**uis est homo qui vult vitam: * diligit dies videre bonos?

Añs. Reges videbunt, & consurgent principes, & adorabunt Dominum Deum tuum, qui elegit te. **P**salmus 33. **P**rohibe linguam tuam à malo: * & labia tua ne loquantur dolum.

Benedicam Dominum in omni tempore: * sen per laus ejus in ore meo. **D**iverte à malo, & fac bonum: * inquire pacem, & persequete eam.

In Domino laudabitur anima mea: * audiant mansueti, & aures ejus in preces eorum.

& latentur. **V**ultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Magnificate Dominum mecum: * & exaltemus nomen ejus in idipsum. **C**lamaverunt justi, & Dominus exaudivit eos: * & ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Exquisivi Dominum, & exaudivit me: * & ex omnibus tribulationibus meis eripuit me. **J**uxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * & humiles spiritu salvabit.

Accedite ad eum, & illuminamini: * & facies vestræ non confundentur. **M**ultæ tribulationes justorum: * & de omnibus his liberabit eos Dominus.

Iste pauper clamavit, & Dominus exaudivit eum: * & de omnibus tribulationibus ejus salvavit eum. **C**ustodit Dominus omnia ossa eorum: * unam ex his non conterent.

Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum: * & eripiet eos. **M**ors peccatorum pessima: * & qui odérunt justum delinquent.

S 6 **R** éd

R. édimer Dóminus ánimas
servórum suórum: * & non
delinquent omnes qui sperant
in eo.

Antiph. Reges vidébunt, &
consurgent príncipes, & ado-
rábunt Dóminum Deum tuum,
qui elégit te. Vers. Elísabeth
Zachariæ magnum virum gé-
nuit. r. Joánnem Baptístam,
præcursórem Dómini. P. ater
noster. Absolutio. A vínculis.
Vers. Jube domne. Benedi-
ctio. Euangélica lectio.

Lectio sancti Euangélij se-
cúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. i. f.

Elísabeth implétum est
tempus pariéndi, & pépe-
rit filium. Et audierunt vicíni
& cognáti ejus, quia magnifi-
cávit Dóminus misericórdiam
suam cum illa, & congratula-
bántur ei. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósij
Episcopi.

Lib. 2. Comment. in Lucam,
cap. i. ante finem.

Peperit filium Elísabeth,
& congratulabántur vi-
cínii. Habet sanctórum
editio lætítiam plurimórum,
quía commúne est bonum. Ju-
stítia enim commúnis est vir-
tus: & ideo in ortu justí futu-
ræ vitæ insigne præmittitur,
& grátia securitæ virtútis ex-
ultatióne vicinórum præfigu-
rante signátor. Pulchrè autem
tempus, quo fuit in útero

Prophéta, describitur, ne
Mariæ præsentia taceátur:
sed tempus filétur infántiæ, eò
quia infántiæ impediméta
nescivit. Et ideo in Euangélio
nihil super eo légitimus, nisi
ortum ejus, & oráculum, exul-
tatiónem in útero, vocem in
desérto.

r. Præcúrsor Dómini venit,
de quo ipse testátur: * Nullus
major inter natos mulierum
Joánnem Baptístam. v. Hic est
enim Prophéta, & plus quàm
Prophéta, de quo Salvátor ait.
Nullus. Benedictio. Cujus fe-
stum cólimus.

Lectio viij.

Neque enim ullam infán-
tiæ sensit ætátem, qui
supra natúram, supra ætátem
in útero pósitus matris, à men-
súra cœpit ætátis plenitudinis
Christi. Merè sanctus Euan-
gelísta præmitténdum putávit,
quòd plúrimi infántem patris
nómine Zachariám appellán-
dum putáverint: ut advértas
matri non nomen alicújus di-
splicuisse degénris, sed id san-
cto infúsum Spíritu, quod
ab Angelo antè Zachariæ
fuerat prænuñtiátum. Et qui-
dem ille mutus intimare vo-
cábulum filij nequívit uxóri:
sed per prophetiám Elísabeth
didicit, quod non didicerat à
marito.

r. Gábriel Angelus appáruit
Zachariæ, dicens: Nascétur
tibi

tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur: * Et multi in nativitate ejus gaudebunt. y. Erit enim magnus coram Domino, vinum & siccum non bibit. Et multi. Gloria Patri. Et multi. Beati. Ad societatem.

LECTIO IX.

Oannes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen imponimus, qui jam a Deo nomen accepit. Habet vocabulum suum, quod agnovimus, non quod elegimus. Habent hoc merita Sanctorum, ut a Deo nomen accipiant. Sic Jacob Israel dicitur, quia Deum vidit. Sic Dominus noster Jesus nominatus est antequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen imposuit. Vides, Angelos, quæ audierint, non quæ usurpaverint, nuntiare. Nec mireris, si nomen mulier, quod non audivit, asserit, quando Spiritus ei sanctus, qui Angelo mandaverat, revelavit.

Tu Deum laudamus. 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

Elisabeth Zachariæ magnum virum genuit, Joannem Baptistam præcurso-rem Domini. Psalmus. Dominus regnavit, cum reliquis. 26. Antiphona. Inveniebant patri ejus, quem vellet

vocari eum: & scripsit, dicens: Joannes est nomen ejus. Antiphona. Joannes vocabitur nomen ejus: & in nativitate ejus multi gaudebunt. Añã. Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista. Antiphona. Tu puer, Propheta Altissimi vocaberis: præbis ante Dominum patrem visus ejus.

Corinthum. *Isaia 49.*

Audite insulæ, & attendite populi de longè: Dominus ab utero vocavit me, de ventre matris meæ recordatus est nominis mei.

Humilis.

O nimis felix, meritisque celsi, Nesciens labem nivei pudoris,

Præpens Martyr, nemorumque cultor,

Maxime Varum.

Serra ter denis alios coronant Aucti clementis, duplicata quosdam;

Trina te fructu cumulata centum

Nexibus ornant.

Nunc potens nostri meritis opimis

Pectoris duros lapides revellit, Asperum planas iter, & reflexos

Direge calles.

Ut pius mundi Sator & Redemptor,

Mentibus culpæ sine labe puris,

Ritè dignètur véniens beátos
Pónere gressus.

L áudibus cives célebrent su-
pérni

Te Deus simplex, paritérque
trine;

Súpplices & nos véniam præ-
cámur :

Parce redèptis. Amen.

☩. Iste puer magnus coram
Dómino. *℞.* Nam & manus
ejus cum ipso est.

Ad Benedictus Antiphona.

Apértum est os Zachariæ, &
prophetávit, dicens: Benedi-
ctus Deus Israël.

Oratio.

Deus, qui præsentem
diem honorábilem nobis
in beáti Joánnis nativitate fe-
cisti: da pópulis tuis spiri-
tualium grátiam gaudiórum; &
ómnium fidélium mentes diri-
ge in viam salutis æternæ. Per
Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Innuébant patri ejus. Capitu-
lum. Audite insulæ. ut sup. 421.

℞. br. Fuit homo, * Missus
à Deo. Fuit. ☩. Cui nomen
erat Joánnes. Missus. G lória
Patri. Fuit. ☩. Inter natos
mulierum non surrexit major.
℞. Joánnes Baptísta.

Ad Sextam, Antiphona.

Joánnes vocábitur.

Capitulum. *Isaia 49.*

ET nunc hæc dicit Dómi-
nus, formans me ex úte-
ro servum sibi: Dedit te in lu-

cem Géntium, ut sis salus mea
usque ad extrémum terræ.

℞. br. Inter natos mulierum,

* Non surrexit major. Inter.

☩. Joánnes Baptísta. Non sur-

téxit. G lória Patri. Inter na-

tos. ☩. Elísabeth Zachariæ

magnum virum genuit. *℞.* Jo-

ánnem Baptístam præcursórem

Dómini.

Ad Nonam, Antiphona.

Tu puer Prophéta.

Capitulum. *Isaia 49. b*

Reges vidébunt, & con-

surgent príncipes, &

adorábunt Dóminum Deum

tuum, & sanctum Israël, qui

elégit te.

℞. breve. Elísabeth Zacha-

riæ * Magnum virum gé-

nuit. Elísabeth. ☩. Joánnem

Baptístam præcursórem Dó-

mini. Magnum. G lória Pa-

tri. Elísabeth. ☩. Iste puer

magnum coram Dómino.

℞. Nam & manus ejus cum

ipso est.

Ad Vesperas, Antiphona.

Elísabeth Zachariæ. cum reli-

quis de Laudibus. 421. Psal-

mi, Capitulum, & Hymnus,

ut in primis Vesperis. 411.

☩. Iste puer magnus coram

Dómino. *℞.* Nam & manus

ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Antiphona.

Puer, qui natus est nobis, plus

quàm Prophéta est: hic est

enim, de quo Salvátor ait:

Inter natos mulierum non

surre-

surrexit major Joanne Bap-
tista.

Oratio Deus, qui præsen-
tem diem. ut supra. 4. n.

DIE XXV. JUNII.

Secunda die infra Octavam

Nativitatis S. Joannis
Baptistæ.

In primo Nocturno, Lectio-
nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Aug. stini
Episcopi.

Sermone 21. de Sanctis.

Lectio iv.

NAtalem sancti Joán-
nis, fratres charissi-
mi, hodie celebrá-
mus; quod nulli unquam
Sanctorum legimus fuisse con-
célum. Solius enim Dómini,
& beati Joannis dies nativitá-
tis in univérso mundo cele-
brátur & colitur. Hunc enim
sterilis péperit, illum virgo
concépit; in Elisabeth sterili-
tas vincitur, in beata María
conceptionis consuetudo mu-
tátur. Elisabeth virum cognos-
cendo, filium genuit: María
Angelo credidit, & concépit.
Hóminem concépit Elisabeth,
hóminem & María: sed Eli-
sabeth solum hóminem, Ma-
ría Deum & hóminem.

Re. Descendit Angelus Dómi-
ni ad Zachariam, dicens:
Accipe púerum in senectúte
tua: * Et habébit nomen
Joannes Baptista. Vers. Ille

puer magnus coram Dómino:
nam & manus ejus cum ipso
est. Et habébit.

Lectio v.

MAgnus igitur Joannes,
cujus magnitudini et-
iam Salvator testimonium
péhibet, dicens: Non surrexit
inter natos mulierum major
Joanne Baptista. Præcellit cé-
teros, éminet univérso: ante-
cellit Prophétas, supergrédi-
tur Patriarchas: & qui quis
de muliere natus est, inferior
est Joanne. Dicit fortasse áli-
quis: Si inter natos mulierum
Joannes major est, major est
Salvatore. Absit: Joannes e-
nim natus mulieris, Christus
autem virginis natus est. Ille
corruptibilis úteri sinibus ef-
fusus est, iste impollutæ virgi-
nis flore progénitus.

Re. Hic est præcursor diléctus,
& lucerna lucens ante Dómi-
num: * Ipse est enim Joannes,
qui viam Dómino præparavit
in erémo; sed & Agnum Dei
demonstravit, & illuminávit
mentes hóminum. * Ipse
præibit ante illum in spírú
& virtúte Eliæ. Ipse est enim.

Lectio vj.

SI ergo intelligimus my-
stérium, fratres mei, Joán-
nes homo est, Christus Deus
est. Humiliétur homo, ut ex-
altétur Deus, secundum illud
quod de Dómino ipse Joán-
nes dixit: Illum oportet
crescere

erescere, me autem minui,
 Ut humiliaretur homo, hodie natus est Joannes, quo incipiunt decrescere dies. Ut exaltetur Deus, eo die natus est Christus, quo incipiunt crescere dies. Magnum sacramentum, fratres charissimi. Ideo celebramus natalem Joannis sicut & Christi, quia & ipsa natiuitas plena est mysterio. Quo mysterio, nisi humiliatis nostrae, sicut natiuitas Christi plena est mysterio altitudinis nostrae?

Innuabant patri eius, quem vellet vocari eum: & postulans pugillarem, scripsit, dicens:

* Joannes est nomen eius.
 v. Apertum est os Zachariae, & prophetavit, dicens. Joannes. Gloria Patri. Joannes.

In tertio Nocturno.

I. Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. i. f.

Elisabet implerum est tempus pariendi, & peperit filium. Et audierunt vicini & cognati eius, quia magnificavit Dominus misericordiam suam cum illa, & congratulabantur ei. Et reliqua.

De Homilia sancti Ambrosij Episcopi.

Lib. 2. in Luc. c. i. circa fin.

Joannes est, inquit, nomen eius. Non poterat Elisabeth Domini ignorare praenuntium, quae prophetat

verat Christum. Bene additur: Quia nemo in cognatione eius vocabatur hoc nomine: ut intelligas nomen non generis esse, sed Vatis. Zacharias quoque nutu interrogatur: sed quia incredulitas ei affatum eripuerat & auditum, quod voce non poterat, manu & litteris est locutus.

R. Praecursor Domini venit, de quo ipse testatur: * Nullus major inter natos mulierum Joanne Baptista. v. Hic est enim Propheta, & plus quam Propheta, de quo Salvator ait. Nullus.

Lectio viij.

Scripsit enim dicens: Joannes est nomen eius. Et hic nomen non imponitur, sed astruitur: meritoque continuo resoluta est lingua eius: quia quam vinxerat incredulitas, fides solvit. Credamus & nos igitur, ut loquamur; ut lingua nostra, quae incredulitatis vinculis est ligata, rationis voce solvatur.

R. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: Nascetur tibi filius, nomen eius Joannes vocabitur: * Et multi in natiuitate eius gaudebunt. v. Erit enim magnus coram Domino, vinum & ficeram non bibet. Et multi.
 Gloria Patri. Et multi.

Lectio

Lectio ix.

Scribamus spiritu myste-
ria, si volumus loqui: scri-
bamus prænuntium Christi,
non in tabulis lapideis, sed
in tabulis cordis carnalibus.
Etenim qui Joannem loqui-
tur, Christum prophëtat. Lo-
quâmur Joannem, loquâmur
& Christum: ut nostrum
quoque os possit aperiri,
quod in sacerdotë tanto, irra-
tionabilis modo pëcudis, fræ-
na nutantis fidei coërcëbant.

Te Deum laudâmus. 16.

DIE XXVI. JUNII.

In festo SS. Martyrum Joan-
nis & Pauli. Semiduplex.

A Capitulo fit de Festo,
& omnia dicuntur de Com-
muni plurimorum Marty-
rum. **xxxv** exceptis his, quæ
hic sunt propria.

Quod si Festum hoc vene-
rit in Dominica, transfertur
in sequentem diem.

Ad Magnificat, Antiphona.

Astiterunt justi ante Dômi-
num, & ab invicem non sunt
separati: calicem Dômini bi-
bêrunt, & amici Dei appellati
sunt.

Oratio.

Quæsumus omnipotens
Deus: ut nos geminata
lætitiâ hodiernæ festivitatis
excipiat, quæ de beatôrum
Joannis & Pauli glorificatiõe
procëdit: quos eadem fides
& passio verë fecit esse ger-
mânos. Per Dôminum.

Deinde fit commemoratio
de Octava S. Joannis.
Antiphona. Puer, qui natus
est nobis, plus quàm Pro-
phëta est: hic est enim, de
quo Salvator ait: Inter natos
mulierum non surrexit
major Joanne Baptista. **v**. Iste
puer magnus coram Dômino.
22. Nam & manus ejus cum
ipso est.

Oratio. Deus, qui præsen-
tem diem, ut supra. **422**.

Ad Matutinum.

In primo Nocturno, Le-
ctiões de Epistola ad Ro-
manos. Fratres, debitores
sumus, de Communi plurimo-
rum Martyrum. **xxxviii**.

22. Isti sunt duo viri mise-
ricordiæ, qui assistunt ante
Dôminum, * Dominatorem
universæ terræ. **v**. Isti sunt
duæ olivæ, & duo candelâ-
bra lucëntia ante Dôminum.
Dominatorem.

22. Vidi conjunctos viros
habentes splendidas vestes,
& Angelus Dômini locutus
est ad me, dicens: * Isti sunt
viri sancti, facti amici Dei.

v. Vidi Angelum Dei fortem,
volantem per médium cælum,
voce magna clamantem &
dicentem. Isti sunt viri.

22. Tradiderunt corpora
sua propter Deum ad suppli-
cia: * Et meruerunt habere
coronas perpëtuas. **v**. Isti
sunt qui venerunt ex magna
tribu-

tribulatione, & laverunt stolas suas in sanguine Agni. Et meruerunt. Gloria Patri. Et meruerunt.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Joannes & Paulus fratres Romani, cum factatibus à Constantia Constantini filia, cui pie fideliterque seruiant, sibi relictis, Christi pauperes alerent; à Juliano apostata in numerum familiarium suorum invitati, liberè negaverunt, se apud eum esse velle, qui à Jesu Christo defecisset. Quibus ille ad deliberandum decem dies præfinit, ut nisi ad eum diem ei adherere, & Jovi sacrificare constituerint, sibi moriendum esse certò sciant.

¶ Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, feruientes præceptis tuis, ut inuenirentur illasi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. ¶ Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Illi intra id tempus reliqua sua bona distribuèrunt pauperibus, quò expeditiores ad Dominum migrare possent, & plures iuuant, à quibus in æterna ta-

bernacula reciperentur. Die decima Terentiâus, prætoris cohortis præfectus, ad eos missus, cum allata Jovis effigie, ut eam venerarentur, Imperatoris mandatum eis expõnit: ut nisi Jovi cultum adhibeant, moriantur. Qui, ut erant orantes, responderunt, se pro Christi fide, quem Deum mente & ore venerabantur, non dubitanter mortem subituros.

¶ Verbera carnicum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut heredes fierent in domo Domini. ¶ Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut heredes.

Lectio vj.

At Terentiâus veritus, ne si publicè interficerentur, pòpulus commoveretur, domi, ubi tunc erant, abscissis eorum capitibus, sexto Kalendas Julij secretò eos sepeliendos curavit: rumoremque sparsit, Joannem & Paulum in exilium ejectos esse. Verùm eorum mors à spiritibus immundis, qui multorum corpora vexabant, pervulgata est: in quibus Terentiâni filius & ipse oppressus à dæmone, ad sepulchrum Martyrum perductus, liberatus est. Quo miraculo & is in Christum credidit, & ejus pater Terentiâus, à quo

quo etiam horum beatorum Martyrum vita scripta esse dicitur.

xx. Tanquam aurum in fornace probavit electos Iovinus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: *o* Quoniam donum & pax est electis Dei. *ψ.* Qui confidunt in illum, intelligunt veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam donum.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento Phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

DE hoc fermento Apostolus precipit: Itaque epulemur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiae & nequitiae, sed in azymis sinceritatis & veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinae, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersione suo sapore commaculat: sic nimirum simulatio, cujus semel animum imbuerit,

tota virtutum sinceritate & veritate fraudabit. Est ergo sensus? Attendite ne aemulimini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo & vestra virtus omnibus, & eorum reveletur hypocrisis.

xx. Propter testamentum Domini, & leges paternas, sancti Dei perseverant in amore fraternitatis: *o* Quia unus fuit semper spiritus in eis, & una fides. *ψ.* Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viij.

Verum quod sequitur: Quoniam quae in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita profertur ad lucem, sed & in praesenti tempore potest congruenter accipi: quoniam quae inter tenebras quondam pressuratum, carcerumque umbras, vel locuti vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesiae, lectis eorum Actibus publice praedicantur. Ne terrena nini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores Sanctorum, occisis corporibus non habent amplius quid contra illos agant; ergo supervacua furunt insania, qui mortua martyrum membra feris avibusque discerpenda projiciunt, cum nequaquam

quâquam omnipotentiæ Dei, quin ea resuscitando vivificet, obsistere possint.

Reij. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam potuit violari certamine: qui effuso sanguine secuti sunt Dominum: Contemnentes aulam regiam, pervenerunt ad regna cælestia. v. Ecce quam bonum & quam jucundum habitare fratres in unum. Contemnentes. Gloria Patri. Contemnentes.

Lectio ix.

Duo autem sunt genera persecutorum: unum palam sævientium, alterum fide fraudulenterque blandientium. Contra utrumque nos munire atque instituire volens Salvator, & supra ab hypocrysi Pharisæorum attendere, & hic à carnificum cæde præcipit non timere: quia videlicet post mortem nec horum crudelitas, nec illorum valeat simulatio durare. Nonne quinque passeret veniunt dipondio? Si minutissima, inquit, animalia, & quæ quolibet per æra feruntur volatilia, Deus oblivisci non potest; vos qui ad imaginem facti estis creatoris; non debetis terri ob his, qui occidunt corpus: quia qui irrationabilia animalia gubernat, rationabilia curare non desinit.

Te Deum laudamus: 16.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

Paulus & Joannes dixerunt Terentiano: Nos unum Deum colimus, qui fecit cælum & terram. Psalmus. Dominus regnavit cum reliquis. 16. Antiphona. Paulus & Joannes dixerunt Terentiano: Si tuus Dominus est Juliãnus, habeto pacem cum illo: nobis alius non est, nisi Dominus Jesus Christus. Antiphona. Joannes & Paulus agnoscetes tyrannidem Juliãni, facultates suas pauperibus erogare cœperunt. Antiphona. Sancti Spiritus & animæ justorum hymnum dicite Deo, alleluia. Antiph. Joannes & Paulus dixerunt ad Gallicanum: Fac votum Deo cæli, & eris victor melius quam fuisti.

Capitulum.

Sap. 3.

Ustorum animæ in manu Dei sunt, & non tanget illos tormentum mortis. Vili sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus. Rex gloriöse Martyrum. Vesp. Exultabunt sancti. de Comuni Martyrum. xlvj.

Ad Benedictus. Antiphona. Isti sunt sancti, qui pro Christi amore minas hominum contempserunt: sancti Martyres in regno cælorum exultant cum Angelis: ô quam precioso-

pretiosa est mors sanctorum, qui assidue assistunt ante Dominum: & ab invicem non sunt separati.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus: ut nos geminata lætitia hodiernæ festivitatis excipiat, quæ de beatorum Joannis & Pauli glorificatione procedit: quos eadem fides & passio verè fecit esse germanos. Per Dominum.

Deinde fit commemoratio de Octava S. Joannis. Antiphona. Apertum est os Zachariæ, & prophetavit, dicens: Benedictus Deus Israël. V. Ille puer magnus coram Domino. R. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præsentem diem, ut in Laudibus Festi. 412.

In secundis Vesperis, Antiphona. Paulus & Joannes. cum reliquis de Laudibus. Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica. 117. & toto ultimo, Psalmus. Credidi. 131. Capitulum & Hymnus de Communi. xxxvj. V. Exultabunt sancti in gloria. R. Lætabuntur in cubilibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt duæ olivæ, & duo candelabra lucéntia ante Dominum, habent potestatem claudere cælum nubibus, & aperire portas ejus, quia lin-

guæ eorum claves cæli factæ sunt. Oratio. Quæsumus omnipotens Deus, ut supra.

Deinde fit commemoratio de Octava S. Joannis, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quam propheta est: hic est enim, de quo Salvator ait: inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista. V. Ille puer magnus coram Domino. R. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præsentem diem. 412.

DIE XXVII. JUNII.
Quarta die infra Octavam
Nativitatis S. Joannis.

Lectioes primæ Nocturni,
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Basilij
Magni.

Homil. 2. in Psalmum 118.

Lectio IV.

Vox Domini super aquas. Qualis vox super aquas: Velut prophetiam accipiamus quod dictum est. Memineris Joannis, qui interrogatus à Judæis, Tu quis es? quod responsum dabimus iis qui miserunt nos? respondit: Ego vox clamantis in deserto. Igitur vox Domini est Joannes, Angelus à Deo missus ante faciem Domini, ut pararet Domino plebem perfectam. Hæc igitur vox super aquas, erat super Jordā-

nem,

nem, in quo baptizabat prædicans poenitentiae baptismum. Et non solum in Jordane, sed etiam in Aenon prope Salim, quia aquae multae erant illic.

R. Descendit Angelus Domini ad Zachariam, dicens: Accipe puerum in senectute tua:

Et habebit nomen Joannes Baptista. *ψ*. Iste puer magnus coram Domino: nam & manus ejus cum ipso est. Et habebit.

Lectio v.

Igitur vox Domini super aquas, Joannes est super baptismum. Illic & Deus Majestatis intonuit. Venit enim vox de caelo, dicens; Hic est Filius meus dilectus, in quo mihi complacui. Tunc etiam Dominus super aquas multas dignatus est descendere in baptismum Joannis, ut compleret omnem justitiam quae in lege est. Vox Domini in virtute. Aufert enim debilitates populi per poenitentiae baptismum, per ipsum baptizans in aqua ad poenitentiam. In virtute est vox, dicens: Poenitentiam agite, appropinquavit enim regnum caelorum: & facite fructus dignos poenitentiae.

2. Hic est praecursor dilectus, & lucerna lucens ante Dominum: * Ipse est enim Joannes, qui viam Domino praeparavit in eremo; sed & Agnum Dei demonstravit, & illuminavit mentes hominum. *ψ*. Ipse

praebit ante illum in spiritu & virtute Eliae. Ipse est.

Lectio vi.

Vox Domini confringens cedros. Potest dici, quod iras Dominus populum peractum, elatas impietates, & contra cognitionem Dei exaltatas confringens ac conterens, obliqua faciebat recta. Qui enim omnem collem ac montem humiliat, hic erat qui confringebat cedros, & Domino viam adaequabat, per hoc quod ad poenitentiam inducebat altum, & elatum, & superbum cor. Unde ejus praeparationem suscipiens Dominus, suo adventu confrigit oppositas potentias; cedros Libani figurate dictas. Oportet enim Dominum regnare, donec ponat inimicos sub pedes suos, & cedros istas comminuat.

2. Innuabant patri ejus, quem velle vocari eum: & postulans pugillarem, scripsit, dicens: * Joannes est nomen ejus. *ψ*. Apertum est os Zachariae, & prophetavit, dicens. Joannes. Gloria Patri Joannes.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij.

Cap. i. f.

Elisabeth implatum est tempus pariendi, & peperit filium. Et audierunt vicini & cognati ejus, quia magnificavit

cavit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulábantur ei. Et réliqua.

De Homilia sancti Ambrósij Episcopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 1.
in fine.

ET Zachariás pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetábat. Vide quàm bonus Deus, & facilis indulgére peccáris. Non solum ablata restituit, sed etiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophetat. Hæc enim grátia Dei máxima, quòd eum, qui negáverat, confitetur. Nemo ergo diffidat, nemo véterum cóncius delictórum, præmia divína despèret. Novit Dóminus mutáre sententiam, si tu nóveris emendáre delictum.

¶ Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testatur: * Nul- lus major inter natos mulierum Joanne Baptista. †. Hic est enim Prophéta, & plus quàm prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viij.

ET tu puer, Prophéta Altíssimi vocaberis. Pulchrè, cum de Dómino prophetáret, ad Prophétam sua verba convértit, ut hoc quoque beneficium esse Dómini designáret: ne cum públicè enumeráret sua, quasi ingrátus tacuisse videretur quæ agnoscé-

bat in filio. Sed fortáste aliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quòd octo dièrum allóquitur infantem. Verùm, si teneámus, intelligémus profectò quòd pónit vocem patris natus audire, qui Mariæ salutatióem antequam nasceretur audivit.

¶. Gábriel Angelus apparuit Zachariæ, dicens: Nascetur tibi filius, nomen ejus Joannes vocabitur: * Et multi in nativitate ejus gaudébant. †. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & siceram non biber. Et multi. Glória Patri. Et multi.

Lectio ix.

SCièbat profectò alias esse Saures Prophète, quæ Spíritu Dei, non corpóris ætate referántur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultandi habébat affectum. Simul illud advérte, quàm paucis Elisabeth: quàm multis Zachariás prophetet: & uterque sancto repletus Spíritu loquebatur: sed disciplina servátur, ut mulier discere magis quæ divína sunt, studeat, quàm docere.

Te Deum laudámus. 16.

DIE XXVIII. JUNII.
In festo sancti Leonis Papæ.
Semiduplex.

A Capitulo fit de Festo, cum commemoratióne Octavarum S. Joannis.

Si hoc Festum venerit in Dominica, transfertur post Octavam Apostolorum; & in Sabbato, in quo fit de Octava S. Joannis, legitur non Lectio de Homilia Vigiliæ Apostolorum, cum commemoratione ejusdem ad Laudes tantum.

Oratio.

DEus, qui beatum Leonem Pontificem sanctorum tuorum meritis coæquasti: concede propitius; ut qui commemorationis ejus festa percolumus, vitæ quoque imitemur exempla. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro commemorat. Octava S. Joannis, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quam Propheta est: hic est enim, de quo Salvator ait: Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista. *v.* Ille puer magnus coram Domino. *Resp.* Nam & manus ejus cum ipso est. Oratio. Deus, qui præsentem diem. 422.

In primo Nocturno, Lectio-
nis de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio IV.

LEo Secundus, Pontifex maximus, Siculus, humanis & divinis literis Græcè & Latine doctus, musicis etiam eruditus fuit:

ipse enim sacros Hymnos & Psalmos in Ecclesia ad concantum meliorem rediit. Prebuit acta sextæ Synodi, quæ Constantinopoli celebrata est, præsentibus Legatis Apostolicæ Sedis, præsentem quoque Constantino Imperatore, & duobus Patriarchis, Constantinopolitano & Antiochæno, ac centum septuaginta Episcopis: quam & in Latinum transtulit.

Resp. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *v.* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus enim.

Lectio V.

IN eo Concilio Cyrus, Sergius, & Pyrrhus condemnati sunt, unum tantummodo voluntatem & operationem in Christo prædicantes. Hic fugit superbiam Antistitem Ravenarum, qui Exarchorum freti potentia, Sedi Apostolicæ non obtemperabant. Quamobrem decrevit, ut electio cleri Ravenarum irrita esset, nisi Romani Pontificis auctoritate comprobaretur.

Resp. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. *v.* Inveni David servum meum,

meum, oleo sancto meo unxi
eum. Manus enim.

Lectio vij.

V Erè pater pauperum
fuit: non enim pecunia
solum, sed ópera, labore, &
consiliis, egenis, viduá-
rum, & pupillórum inópiam
ac solitudinem sublevabat.

Qui dum singulos non ma-
gis prædicatione, quam vita
ad piè sanctèque vivendum
adhortarètur; mense sui Pon-
tificatus decimo, & dièbus
decem & septem obdormivit
in Dómino: sepultusque est
in Basilica sancti Petri, quar-
to Kalendas Julij. Ordina-
tione una mense Junio creá-
vit Presbyteros novem; Dia-
conos tres; Episcopos diversis
in locis viginti tres.

¶ Ille est qui ante Deum ma-
gnas virtutes operatus est, &
omnis terra doctrina ejus re-
plèta ejus: * Ipse intercédât
pro peccatis ómnium populó-
rum. ¶ Ille est qui contemp-
sit vitam mundi, & pervénit
ad cæléstia regna. Ipse inter-
cédât. Gloria Patri. Ipse in-
tercédât.

In tertio Nocturno, Homi-
lia sancti Gregorij Papæ in
Euangélium. Homo peregrè.
de Communi Confessoris
Pontificis. lix.

Lectio nona de Vigilia
sanctorum Apostolorum Petri
& Pauli.

Pars Æstiva.

Lectio sancti Euangélij se-
cúndum Joánnem.

Cap. 21. c.

I N illo tempore: Dixit Je-
sus Simóni Petro: Simon
Joánnis diligis me plus his?
Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tract. 123. in Joann. in med.

R Eddunt negationi tri-
næ trina confessio, ne
minus amóri lingua
serviat, quam timóri: & plus
vocis eliciuisse videatur mors
imminens, quam vita præsens.
Sit amóris officium páscere
Domínicum gregem, si fuit ti-
móris indicium negare pasto-
rem. Qui hoc ánimo páscunt
oves Christi, ut suas velint esse,
non Christi: se convíncuntur
amare, non Christum, vel glo-
riandi, vel dominandi, vel ac-
quirendi cupiditate non obe-
diendi, & subveniendi, & Deo
placendi charitate.

T e Deum laudamus. 16.

In Laudibus fit comme-
morat. de Octava S. Joannis.
Antiph. Apértum est os Za-
cháriæ, & propheta vit, dicens:
Benedíctus Deus Israél. ¶ Ille
puer magnus coram Dómino.
¶ Nam & manus ejus cum
ipso est. Quatio. Deus, qui
præsente n diem, ut in Laudi-
bus Festi. 411.

Demde pro commemora-
tione Vigiliæ, Antiphonæ &

T

¶ de

ψ. de Feria occurrente, ad Benedictus, ut in Psalterio.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens Deus: ut nullis nos permittas perturbacionibus concuti, quos in Apostolicæ confessiõnis petra solidasti. Per Dõminum nostrum.

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTO

SS. APOSTOLORUM

PETRI ET PAULI.

Duplex.

Ad Vesperas, Añã. Petrus & Joannes. cum reliquis de Laudibus. 438. Psalm. Dixit Dõminus. cum reliq. 127. & loco ultimi, Psalmus. Laudate Dõminum omnes Gentes. 131. Capitulum. *Ad. 12.*

Misit Herodes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiã. Occidit autem Jacobum fratrem Joannis gladio. Videns autem quia placeret Judæis, appõsuit ut apprehenderet & Petrum.

Hymnus.

Decõra lux æternitãtis, auream
Diem beãtis irrigãvit ignibus,
Apostolõrum quæ coronat
Principes,
Reisq; in astra liberam pandit viam.
Mundi Magister, atque cæli Janitor,
Romæ Parẽtes, Arbitriq; Gentiũ,

Per ensis ille, hic per crucis victor necem

Vitæ senãtum laureati possides.

O Regina felix, quæ duõrum Principum

Es consecrata glorioso sanguine:

Horum cruõre purpurata ceteras

Excõllis orbis una pulchritudines.

Si Trinitati sempiterna gloria,

Honor, potestas, atque jubiatio,

In unitate, quæ gubernat omnia,

Per univërsa sæculõrum sæcula. Amen.

ψ. In omnem terram exivit sonus eõrum. R. Et in fines orbis terræ verba eõrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor ovium, princeps Apostolõrum, tibi traditæ sunt claves regni cælõrum.

Oratio.

Deus, qui hodiernam diem Apostolõrum tuõrum Petri & Pauli martyrio consecrasti: da Ecclesiæ tuæ, eõrum in omnibus sequi præceptum, per quos religionis sumpsit exordium. Per Dõminum nostrum Jesum Christum Filium tuum,

Et non sit commem. S. Pauli, cum Oratio sit communis, nec Octavæ S. Joannis.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Regem Apostolorum Domini-
num, * Venite ad eum.
Psalmus. Venite, exultemus. 2.
Hymnus. *Æterna Christi mû-
nera.* iij. Antiphonæ etiam,
Psalmi & *ÿ.* Nocturnorum
dicuntur de Comuni Apo-
stolorum, iij.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio 1. Cap. 3.

Petrus autem & Joân-
nes ascendebant in
templum ad horam
oratiõnis nonam. Et quidam
vir, qui erat claudus ex úte-
ro matris suæ, bajulabatur:
quem ponebant quotidie ad
portam templi, quæ dicitur
Speciõsa, ut pèteret eleëmó-
synam ab introeuntibus in
templum. Is cum vidisset Pe-
trum & Joannem incipien-
tes introire in templum, ro-
gabat ut eleëmósynam acci-
peret. Intuens autem in eum
Petrus cum Joanne, dixit:
Rèspice in nos. At ille inten-
debat in eos, sperans se ali-
quid accepturum ab eis.

Resp Simon Petre, antequam
de navi vocarem te, novi te,
& super plebem meam prin-
cipem te constitui: * Et cla-
ves regni cælorum tradidi ti-
bi. *ÿ.* Quodcumque ligave-
ris super terram, erit ligã-
tum & in cælis: & quodcum-
que solveris super terram,

erit solutum & in cælis. Et
claves regni.

Lectio ij.

Petrus autem dixit: Argén-
tum & aurum non est mi-
hi: quod autem habeo, hoc
tibi do; In nómine Jesu Chri-
sti Nazarení surge, & ambula.
Et apprehensa manu ejus dex-
tera, allevavit eum, & prótinus
consolidatæ sunt bases ejus &
plantæ. Et exiliens stetit, &
ambulabat: & intravit cum il-
lis in templum ambulans, &
exiliens, & laudans Deum. Et
vidit omnis pópulus eum am-
bulantem, & laudantem Deum.
Cognoscebant autem illum,
quod ipse erat, qui ad eleëmó-
synam sedebat ad Speciõ-
sam portam templi: & impleri
sunt stupore & exæsti, in eo
quod contigerat illi.

ÿ. Si diligis me, Simon Petre,
pascere oves meas. Dómine tu
nostri quia amo te, * Et ani-
mam meam pono pro te. *ÿ.* Si
oportuerit me mori tecum, non
te negabo. Et animam.

Lectio iij.

Cum teneret autem Pe-
trum & Joannem, cucur-
rit omnis pópulus ad eos, ad
pórticum quæ appellatur Salo-
mónis, stupentes. Videns autem
Petrus, respondióit ad pópulum:
Viri Israëlita, quid miramini
in hoc, aut nos quid intuemini,
quasi nostra virtute aut po-
testate fecerimus hunc ambu-
lantem?

T 2

Inc?

lâre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrorum glorificavit Filium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, & negastis ante faciem Pilati, judicante illo dimitti. Vos autem sanctum & justum negastis, & petistis virum homicidam donari vobis: auctorem verò vitæ interfecistis, quem Deus suscitavit à mortuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nominis ejus, hunc, quem vos vidistis, & nostis, confirmavit nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitatem istam in conspectu omnium vestrum.

R. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo Ecclesiam in eam, & portæ inferi non prævalébunt adversus eam: * Et tibi dabo claves regni cælorum. *V.* Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et tibi dabo. *Gloria Patri.* Et tibi dabo.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leonis Papæ.
Serm. i. in Natali Apostolorum Petri & Pauli.

Leotio iv.

OMnium quidem sanctarum solemnitarum, dilectissimi, totus mundus est particeps, & unius

fidei pietas exigit, ut quidquid pro salute universorum gestum recólitur, communibus usque gaudiis celebrétur. Verumtamen hodierna festivitas, præter illam reverentiam, quæ a toto terrarum orbe promeruit, speciali & propria nostræ urbis exultatione veneranda est, ut ubi præcipuorum Apostolorum glorificatus est exitus, ibi in die martyrij eorum sit lætitiæ principatus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Euangélium Christi Roma resplénduit; & quæ eras magistra erroris, facta es discipula veritatis.

R. Dómine, si tu es, jube me venire ad te super aquas. * Et extendens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Mòdicæ fidei, quare dubitasti? *V.* Cumque vidisset ventum vâlidum venientem, tímuit: & cum coepisset mergi, clamâvit, dicens: Dómine salvum me fac. Et extendens.

Leotio v.

Isti sunt patres tui, verique pastores, qui te regnis cælestibus inferendam multò melius multoque felicius condiderunt, quàm illi, quorum studio primæ mœnium tuorum fundamenta locata sunt; ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fraterna te cæde scedavit. Isti sunt

sunt, qui te ad hanc glori-
 am proſecerunt, ut gens
 ſancta, pópulus electus, civi-
 tas ſacerdotalis & regia, per
 ſacram beati Petri Sedem
 caput orbis effecit, latiùs
 præſidèſes religione divina,
 quàm dominatione terrèna.
 Quamvis enim multis aucta
 victoriis, jus impèrij tui terra
 marique protuleris: minus
 tamen eſt, quod tibi béllicus
 labor ſubdidit, quàm quod
 pax Chriſtiána ſubjècit.

ſy. Surge Petre, & indue te
 veſtimèntis tuis, accipe forti-
 tudinem ad ſalvandas Gen-
 tes: * Quia ceciderunt catè-
 næ de manibus tuis. *ψ* An-
 gelus Dómini aſtitit, & lu-
 men refulſit in habitáculo car-
 ceris, percufſoque latere Petri
 excitavit eum, dicens: Surge
 velociter. Quia ceciderunt.

Lectio vj.

D iſpòſito namque divini-
 tus óperì máximè con-
 gruèbat, ut multa regna uno
 confœderarèntur impèrio, &
 citò pèrvios habèret pópulos
 prædicatio generalis, quos
 unius tenèret régimen Civitatis.
 Hæc autem Civitas igno-
 rans ſuæ proſectiõnis auctõ-
 rem, cum pænè omnibus do-
 minarètur gèntibus, omnium
 gèntium ſervièbat erroribus:
 & magnam ſibi videbatur af-
 ſumpſiſſe religione, quia
 nullam reſpuèbat falſitatem.

Unde quantum erat per diá-
 bolum tenaciùs illigata, tan-
 tum per Chriſtum eſt mirabi-
 liùs abſoluta.

2. Tu es paſtor óvium, prin-
 ceptor Apoſtolórum: tibi tradi-
 dit Deus ómnia regna mundi:
 * Et idèò tibi traditæ ſunt cla-
 ves regni cælórum. *ψ* Quod-
 cúnque ligaveris ſuper ter-
 ram, erit ligatum & in cælis:
 & quodcúnque ſolveris ſuper
 terram, erit ſolutum & in cæ-
 lis. Et idèò. Glória Patri.
 Et idèò.

In tertio Nocturno.

Lectio ſancti Evangélij ſe-
 cundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. 16. b

In illo tempore: Venit Je-
 ſus in partes Cæſaræe Phi-
 líppi: & interrogabat diſcipu-
 los ſuos, dicens: Quem di-
 cunt homines eſſe Filium hominis?
 Et reliqua.

Homilia ſancti Hierónymi
 Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in Mat-
 thæum, cap. 16.

Pulchrè interrogat: Quem
 dicunt homines eſſe Fi-
 lium hominis? quia qui
 de filio hominis loquuntur,
 homines ſunt: qui verò divini-
 tatem ejus intelligunt, non
 homines, ſed dii appellan-
 tur. At illi dixerunt: Alij
 Joánnem Baptiſtam, alij au-
 tem Eliam. Miror quosdam
 intérpretes cauſas errorum in-

quiere singulorum, & disputationem longissimam tenere, quare Dominum nostrum Jesum Christum alij Joannem putaverunt, alij Eliam, alij Jeremiam, aut unum ex Prophetis: cum sic potuerint errare in Elia & Jeremia, quo modo Herodes erravit in Joanne, dicens: Quem ego decollavi Joannem, ipse surrexit a mortuis, & virtutes operantur in eo.

¶ Ego pro te rogavi Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquando conversus confirma fratres tuos. ¶ Caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui est in caelis. Et tu.

Lectio viij.

Vos autem quem me esse dicitis? Prudens lector attende, quod ex consequentibus, textuque fertur omnis, Apostoli nequaquam homines, sed dii appellantur. Cum enim dixisset: Quem dicunt homines esse Filium hominis? subjecit: Vos autem quem me esse dicitis? Illis, quia homines sunt, humana opinantibus, vos qui estis dii, quem me esse existimatis? Petrus ex persona omnium Apostolorum profitetur: Tu es Christus Filius Dei vivi, Deum vivum appellat, ad distinctionem eorum deorum, qui putantur dii, sed mortui sunt.

¶ Quem dicunt homines esse Filium hominis? dixit Jesus discipulis suis. Respondens Petrus, dixit: Tu es Christus Filius Dei vivi. ° Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc Petram aedificabo Ecclesiam meam. ¶ Beatus es Simon Bar-Jona, quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus qui est in caelis. Et ego dico. Gloria Patri. Et ego dico.

Lectio ix.

Respondens autem Jesus, dixit ei: Beatus es Simon Bar-Jona. Testimonio de se Apostoli reddit vicem. Petrus dixerat: Tu es Christus Filius Dei vivi: mercedem recepit vera confessio: Beatus es Simon Bar-Jona. Quare? Quia non revelavit tibi caro & sanguis, sed revelavit Pater. Quod caro & sanguis revelare non potuit, Spiritus sancti gratia revelatum est. Ergo ex confessione sortitur vocabulum, quod revelationem ex Spiritu sancto habeat, cujus & filius appellandus sit. Siquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat filius columbae.

Te Deum laudamus. 16.

A D L A U D E S,
& per Horas, Ant.

Petrus & Joannes ascendebant in templum ad horam orationis nonam. Psalmus. Dominus regnavit.

cum

cum reliquis. 16. Antiphona. Argéntum & aurum non est mihi : quod autem habeo, hoc tibi do. Antiphona. Dixit Angelus ad Petrum : Circúmdate vobis vestiméntum tuum, & séquere me. Antiphona. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de manu Heródis, allelúia. Antiphona. Tu es Petrus, & super hanc Petram ædificábo Ecclesiám meam.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclesiá. Occidit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia pláceret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

Beaté Pastor Petre clemens áccipe

Voces precántum, criminúm-
que víncula

Verbo resólve, cui potéstas
trádda,

Aperíre terris cælum, apér-
tum cláudere.

Egrégie Doctor Paule
mores ínstrue,

Et nostra tecum pectora in
cælum trahe :

Veláta dum merídiem cernat
Fides,

Et solis instar sola regnet
Cháritas.

Sit Trinitáti sempitérna gló-
ria,

Honor, potéstas, atque jubi-
látio,

In unitáte, quæ gubérnat
omnia

Per univérsa æternitátis sæ-
cula. Amen.

ψ. Annuntiáverunt ópera
Dei. r. Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Benedíctus. Antiphona.
Quodcúmque ligáveris super
terram, erit ligátum & in cæ-
lis : & quodcúmque solveris
super terram, erit solútum &
in cælis : dicit Dóminus Si-
móni Petro.

Oratio.

Deus, qui hodiéram diem
Apostolórum tuórum
Petri & Pauli martyrio conse-
crásti : da Ecclesiæ tuæ ; cõ-
rum in ómnibus sequi præcé-
ptum, per quos religiõnis
sumpsit exórdium. Per Dómi-
num nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.
Argéntum & aurum. Cantu-
lum. Misit Heródes rex. ut
supra.

re. breve. In omnem terram,
* Exívit sonus eórum. In

omnem. ψ. Et in fines orbis
terre verba eórum. Exívit.

Gloria Patri. In omnem.
Veri. Constitues eos prin-
cipes super omnem terram.

re. Mémoires erunt nóminis
tui Dómine.

Ad Sextam, Antiphona.
Dixit Angelus.

Capitulum. *AA. 12.*

Petrus quidem servabatur
in carcere. Oratio autem
fēbat sine intermissiōe ab Ec-
clēsia ad Deum pro eo.

az. br. Constitues eos principes,
Super omnem terram. Con-
stitues. *ψ.* Mēmores erunt nō-
minis tui Dōmine. Super. G. lō-
ria Patri. Constitues. *ψ.* Ni-
mis honorāti sunt amici tui
Deus. *sz.* Nimis confortātus
est principātus eōrum.

Ad Nonam, Antiphona.
Tu es Petrus.

Capitulum. *AA. 12. b*

ET Petrus ad se revēsus,
dixit: Nunc scio verē, quia
misit Dōminus Angelum suum,
& eripuit me de manu Herō-
dis, & de omni expectatiōe
plebis Judæōrum.

az. br. Nimis honorāti sunt,
Amici tui Deus. Nimis.
Verf. Nimis confortātus est
principātus eōrum. Amici.
G. lōria. Nimis. *ψ.* Annuntia-
vērunt ōpera Dei. *az.* Et facta
ejus intellexērunt.

Ad Vesperas, ubi non est
faciendum Officium S. Pau-
li in Ecclesia propria, dicitur
Antiphona. Jurāvit Dōmi-
nus. Psalmus. Dixit Dōmi-
nus, cum reliquis ut in Com-
muni Apostolorum. *xiiiij.* Ca-
pitulum & Hymnus ut su-
pra in primis Vesperis. *414.*

Verf. Annuntiavērunt ōpera
Dei. Resp. Et facta ejus in-
tellexērunt.

Ad Magnificat, Antiphona.
Hōdie Simon Petrus ascēn-
dit crucis tabibulum, allelūia:
hōdie clavulārius regni gau-
dens migrāvit ad Christum:
hōdie Paulus Apōstolus, lu-
men orbis terræ, inclināto
cāpite pro Christi nōmine
martyrio coronātus est, alle-
lūia. Oratio. Deus, qui ho-
diernam diem, ut supra. *439.*

Et non fit commemoratio
sancti Pauli, nec Octavæ san-
cti Joannis.

UBI VERO FIT OFFICIUM
sancti Pauli in Ecclesia
propria.

Ad Vesperas, Antiphona.
Ego plantāvi, cum reliquis
de Laudibus. *446.* Psalmus.
Dixit Dōminus, cum
reliquis de Dominica. *127.*
& loco ultimi, Psalmus. Lau-
date Dōminum omnes Gen-
tes. *131.*

Capitulum. *2. Tim. 4. b*

Bonum certāmen certāvi,
cursum consummāvi, fi-
dem servāvi. In reliquo repō-
sita est mihi corōna justitiæ,
quam reddet mihi Dōminus in
illa die justus iudex.

Hymnus.

E Grēgie Doctor Paule mō-
res instrue,
Et nostra tecum pēctora in cæ-
lum trahē,

Velata

Velâta dum meridiem cernat
Fides,
Et solis instar sola regnet
Châritas.

S. in Trinitati sempiterna glô-
ria,

Honor, potestas, atque ju-
bilatio,

In unitate, quæ gubernat
omnia,

Per univêrsa æternitatis sæ-
cula. Amen.

ÿ. Tu es vas electiônis, san-
cte Paule Apóstole, & Præ-
dicâtor veritatis in univêrso
mundo.

Ad Magnificat, Antiphona,
Sancte Paule Apóstole, prædi-
câtor veritatis, & Doctor Gén-
tium, intercède pro nobis ad
Deum, qui te elêgit.

Oratio

Deus, qui multitudinem
Géntium beati Pauli Apó-
stoli prædicatiône docuisti:
da nobis quæsumus; ut cujus
natalitia cõlimus, ejus apud
te patrocínia sentiâmus. Per
Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio
S. Petri, Añã. Tu es pastor
óvium, princeps Apostolô-
rum, tibi traditæ sunt claves
regni cælórum. ÿ. Tu es Pe-
trus. R. Et super hanc petram
ædificâbo Ecclesiã meam.

Oratio.

Deus, qui beato Petro
Apóstolo tuo, collatis
clâvibus regni cæléstis, ligân-

di atque solvendi pontificium
tradidisti: concède, ut inter-
cessiônis ejus auxilio, à pecca-
tôrum nostrórum nexibus li-
berémur. Qui vivis & regnas
cum Deo Patre.

Et non fit commemoratio
S. Joannis, neque in Laudibus.

Si Commemoratio S. Pauli
venerit in die Octava Cor-
poris Christi, extra propriam
Ecclesiã transferatur in pri-
mam diem infra Octavam,
Dominica vel festo non intere-
ditam, & totum Officium fit
ut in propria Ecclesiã.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione S. Pauli
Apostoli. Duplex.

Ad Martinum, Invitatorium,
Regem Apostolórum Dómi-
minum, * Venite, adorémus.
Psalmus. V. enite, exultémus. 2.
Hymnus. E grégie Doctor.
ut supra. 440.

In primo Nocturno, Añã
Qui operâtus est Petro in
Apostolatũ, operâtus est &
mihî inter Gentes: & cogno-
vêrunt grâtiã, quæ data
est mihî à Christo Dómino.

Psalmus. C æli enarrant, cum
reliquis de Comuni Aposto-
lorum. iij. Añã. Scio cui cré-
didi, & certus sum, quia po-
tens est depósitum meum ser-
vâre in illum diem, justus ju-
dex. Psalmus. Benedicam. iij.

Antiph. Mihî vivere Christus
est, & mori lucrũ: gloriári

me oportet in cruce Dómini nostri Jesu Christi. Psalms. Et ructavit. iij. Vers. In omnem terram exivit sonus eorum. R. Et in fines orbis terræ verba eorum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 13.

ERant autem in Ecclesia, quæ erat Antiochiæ, Prophætæ, & Doctores, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocabatur Níger, & Lúcius Cyrenénsis, & Mánahen, qui erat Heródis Terrárchæ collactáneus, & Saulus. Ministrantibus autem illis Dómino, & jejunantibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregate mihi Saulum & Bárnabam, in opus ad quod assumpsi eos. Tunc jejunantes, & orantes, imponentesque eis manus, dimiserunt illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleuciám; & inde navigaverunt Cyprium.

R. Qui operatus est Petro in Apostolatú, operatus est & mihi inter Gentes: Et cognoverunt grátiam Dei, quæ data est mihi. V. Grátia Dei in me vácuá non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognoverunt.

Lectio ij.

ET cum venissent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæorum. Habebant autem &

Joánnem in ministério. Et cum perambuláissent univérsam insulam usque Paphum, invenerunt quendam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Baricésu, qui erat cum Procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersitis Bárnaba & Saulo, desiderábat audire verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretáur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide.

R. Bonum certámen certavi, cursum consummavi, fidem servavi: Ideoque repóstita est mihi coróna justitiæ. V. Scio cui credidi, & certus sum quia potens est depósitum meum servare in illum diem. Ideoque repóstita.

Lectio iij.

SAulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo, & omni fallácia, fili diaboli, inimice omnis justitiæ, non desinis subvertere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et confestim cecidit in eum caligo, & tenebræ, & circúiens quærébat cui manum daret. Tunc Procónsul cum vidisset factum, credidit admirans super doctrína Dómini.

ni. Et cum à Papho navigá-
sent Paulus , & qui cum eo
erant , venerunt pergen Pam-
phylia. Joánes autem discé-
dens ab eis , reversus est Jero-
sólymam.

Re. Repóstita est mihi coróna
justitiæ : * Quam reddet mihi
Dóminus in illum diem, justus
iudex. *V.* Scio cui orédidi,
& certus sum quia potens est
depósitum meum servâre in il-
lum diem. Quam reddet. *Gloria Patri.* Quam reddet.

In secundo Nocturno, *Añã.*
Tu es vas electiõnis ; sancte
Paule Apóstole , prædicâtor
veritatis in univérso mundo.
Psalms. O mnes Gentes. *vij.*
Añã. Magnus sanctus Paulus
vas electiõnis , verè dignè est
glorificandus , qui & méruit
thronum duodécimum possi-
dere. *Psalms.* Exáudi Deus de-
precatiõnem. *vij.* *Añã.* Bonum
certâ nen certâvi, cursum con-
summâvi; fidem servâvi. *Psalms.*
Exáudi Deus oratiõ-
nem. *vij.* *V.* Constitues eos
príncipes super omnem ter-
ram. *Re.* Mémores erunt nó-
minis tui Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epí-
scopi de grátia & libero
arbítio. *Cap: 6.*
Lectio 17.

A Póstolus Paulus, quem
certè invenimus sine
ullis méritis bonis ;
immò cum multis méritis

malis , Dei grátiam consecú-
tum , reddentis bona pro ma-
lis, videâmus quid dicat, sua
jam propinquante passiõne,
scribens ad Timótheum : Ego
enim jam immolor , inquit,
& tempus resolutiõnis meæ
instat. Bonum certâmen cer-
tâvi , cursum consummâvi,
fidem servâvi. Ista útique
jam mérita sua bona com-
mémorat : ut post bona mé-
rita consequâtur corónam,
qui post mérita mala conse-
cútus est grátiam. Dénique
atténdite quid sequâtur : Sú-
perest , inquit , mihi coróna
justitiæ , quam reddet mihi
Dóminus in illa die justus
iudex. Cui rédderet coró-
tam justus iudex , si non
donâset grátiam misericors
Pater ? Et quómmodo esset ista
coróna justitiæ , nisi præces-
sisset grátia , quæ justificat
ímpium ? Quómmodo ista dé-
bita redderetur , nisi prius illa
gratúita donrétur ?

Re. Tu es vas electiõnis san-
cte Paule Apóstole , prædicâ-
tor veritatis in univérso mun-
do : * Per quem omnes Gen-
tes cognoverunt grátiam Dei.
V. Intercède pro nobis ad
Deum, qui te elegit. Per quem.
Lectio 17.

Róinde considerémus ip-
sa mérita Apóstoli Pauli,
quibus dixit corónam reddi-
turum iudicem justum : &

videamus utrum mérita ipsius, tamquam ipsius, id est; ex ipso ei comparata, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi. Primum ista bona ópera, si non ea præcessissent cogitationes bonæ, nulla essent. Attendite itaque quid de ipsis cogitationibus dicat. Ait enim; scribens ad Corinthios: Non quia idonei sumus cogitare aliquid à nobis, tamquam à nobismet ipsis; sed sufficientia nostra ex Deo est. Deinde singula inspicimus.

Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vacua non fuit, sed semper in me manet. Qui operatus est Petro in Apostolatum; operatus est & mihi inter Gentes. Et grátia.

Lectio vi.

Bonum, inquit, certamen certavi. Quæro qua virtute certaverit: utrum quæ illi ex semetipso fuerit, an quæ desuper data sit? Sed absit, ut tantus Doctor ignoraverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronomio: Ne dicas in corde tuo: Fortitudo mea, & potentia manus meæ fecit mihi virtutem magnam hanc: sed memoraberis Domini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitudinem facere virtutem. Quid autem

prodest bonum certamen, nisi sequatur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

Resp. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortatus convalescebat, & confundebat Judæos. Vers. Ostendens quia hic est Christus Filius Dei. A Deo confortatus. Gloria Patri. A Deo confortatus.

In tertio Nocturno, Aña. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, à Deo confortatus convalescebat, & confundebat Judæos. Psalmus. Confitebimur. ix. Antiphona. Ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meæ, ángelus satanæ, qui me colaphizet: propter quod ter Dóminum rogavi, ut auferretur à me; & dixit mihi Dóminus: Sufficit tibi Paule grátia mea. Psalmus. Dóminus regnavit, exultet. x. Antiphona. Repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus iudex. Psalmus. Dóminus regnavit, irascantur. x. Vers. Nimis honorati sunt amici tui Deus. & Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Euangélj secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b

In illo tempore : Dixit Iesus discipulis suis : Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum. Et reliqua.

Homilia sancti Joannis

Chrysostomi.

Homilia 34. in Matth. longè post initium,

Sic dicere videtur : Nolite turbari, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves & columbas esse jubeo. Nam etsi possum contrarium quoque præstare, & non permittere ut grave aliquid patiâmini, nec lupis tamquam oves subiecti sitis, sed efficere ut leonibus terribiliores evadatis : tamen sic expedit fieri : hoc & vos quoque illustriores faciet, & meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo : Sufficit tibi gratia mea : nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos ut tales essetis feci.

R. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritatis, & Doctor Géntium, * Intercede pro nobis ad Deum, qui te elegit, ut digni efficiâmur gratia Dei. * Tu es vaselectionis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritatis. Intercede.

Lectio viii.

Sed inspiciâmus quam prudentiam exigit : serpentis certè. Nam quemadmodum serpens totum seipsum tradit, nec minimum curat, si ipsum quoque corpus incidi necesse sit, dummodo caput suum integrum servet : eodem tu quoque modo, præter fidem cetera perdere non cures, sive pecunias, sive corpus, sive etiam vitam ipsam profundere necesse sit. Fides enim caput est & radix, quæ servata, etiam si omnia perdas, omnia tamen rursus majore cum gloria recuperabis. Idcirco nec simplices solum jussit esse, nec prudentes solum, sed ambo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur.

R. Damasci, præpositus gentis Aretæ regis voluit me comprehendere : * Et à fratribus per murum demissus sum in sporta, * Et sic evasi manus ejus in nomine Domini. Deus & Pater Domini nostri Jesu Christi scit quia non mentior. Et à fratribus. Gloria Patri. Et sic evasi.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri videre desideras, lege Actuum Apostolorum librum : perspicies profecto, cum sæpe Judæorum populus in Apóstolos insurrexerit,

ac dentes exacerit, illos columbæ simplicitatem imitando, & cum decenti modestia respondendo, iram ipsorum superasse, furorē extinxisse, impetum retardasse. Nam cum illi dicerent: Nonne precipiendo præcepimus vobis, ne docerētis in nomine isto? quamvis innumera possent edere miracula, nihil tamen asperum neque dixerunt, neque fecerunt, sed summa cum mansuetudine respondentes dicebant: Si justum est, vos audire magis quam Deum, judicāte. Perspexisti simplicitatem columbæ; vide nunc serpentis prudentiam. Non enim possumus, inquiunt, nos quæ vidimus & audivimus, non loqui. Te Deum laudamus. 16.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añā.

Ego plantavi, Apóllo rigavit, Deus autem incrementum dedit, allelúia. Psalmus. Dóminus regnavit, cum relictis. 16. Añā. Libenter gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Añā. Grátia Dei in me vacua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Antiph. Damásci, propólitus gentis Aræte, regis voluit me comprehendere: à fratribus per murum demissus sum in sporta, & sic evasi manus ejus in nomine Dómini. Añā. Ter

virgis cæsus sum, semel lapidatus sum, ter naufragium pertuli pro Christi nomine.

Capitulum. 2. Tim 4. b.

Bonus certamen certavi, bonum certamen certavi, fidem servavi. In reliquo repósitā est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex.

Hymnus. Exultet orbis gaudiis, ut in Communione Apostolorum. ij. v. Tu es vas electionis, sancte Paulè Apóstole, Prædicátor veritatis in universo mundo.

Ad Benedictus, Antiphona: Vos qui secuti estis me, sedebitis super sedes, judicantes duodecim tribus Israël, dicit Dóminus. Oratio.

Deus, qui multitudinem Géntium beati Pauli Apóstoli prædicatione docuisti: da nobis quæsumus: ut cujus natalitia colimus, ejus apud te patrocínia sentiamus. Per Dóminum.

Et sit commemor. S. Petri. Antiph. Tu es pastor ovium, princeps Apostolorum, tibi traditæ sunt claves regni cælorum. v. Tu es Petrus. & Et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam.

Oratio

Deus, qui beato Petro Apóstolo tuo, collatis clavibus regni cælestis, ligandi atque solvendi pontificium tradi-

tradidisti: concède, ut inter-
cessiōnis ejus auxilio, à pec-
catōrum nostrōrum nexibus
liberēmur.

Deinde Octavæ S. Joannis,
Añā. Apertum est, s. Zacha-
riæ: & prophetavit, dicens: Be-
nedictus Deus Israēl. V. Iste
puer magnus coram Dōmino.
R. Nam & manus ejus cum
ipso est. Oratio. Deus, qui
præsēntem diem. 422.

Ad Tertiam, Antiphona.

Libenter gloriabor. Capitu-
lum. Bonum certāmen, ut su-
pra. 446.

R. br. In omnem terram, * Exi-
vit sonus eōrum. In omnem,
V. Et in fines orbis terræ ver-
ba eōrum. Exiit, G lōria Pa-
tri. In omnem. V. Constitues
eos principes super omnem
terram. R. Mēiores erunt
nōminis tui Dōmine.

Ad Sextam, Antiphona.

Gratia Dei.

Capitulum. 2. Cor. 12. b

NE magnitudo revelatiō-
num extollat me, datus
est mihi stimulus carnis meæ
āngelus sātanz, qui me cofa-
phizet. Propter quod ter Dō-
minum rogavi, ut discēderet à
me: & dixit mihi: Sufficit tibi
gratia mea.

R. br. Constitues eos princi-
pes, * Super omnem terram.
Constitues. V. Mēiores erunt
nōminis tui Dōmine. Super.
G lōria. Constitues, V. Nimis

honorati sunt amici tui Deus.
Resp. Nimis confortatus est
principatus eōrum.

Ad Nonam, Antiphona.

Ten virgis cæsus sum.

Capitulum. 1. Cor. 15.

EGO enim sum minimus
Apostolōrum, qui non
sum dignus vocari Apōstolus,
quōniam persecutus sum Ec-
clēsiā Dei. Grātia autem Dei
sum id quod sum, & grātia
ejus in me vacua non fuit.

R. br. Non is honorati sunt,

* Amici tui Deus. Nimis.

Verf. Nimis confortatus est

principatus eōrum; Amici.

G lōria. Nimis. V. Annuntia-

verunt ōpera Dei. R. Et facta

ejus intellexerunt.

Ad Vesperas, Añā. Juravit

Dōminus, cum reliquis de

Communi Apostolorum, xiiij.

A Capitulo fit de Octava

sancti Joannis, ut in primis

Vesperis Festi. 411.

In fine pro commemoratione

Apostolorum, Antiph. Petrus

Apōstolus, & Paulus Doctor

Gēntium, ipsi nos docue-

runt legem tuam Dōmine,

V. Constitues eos principes

super omnem terram. R. Mē-

mores erunt nōminis tui Dō-

mine. Oratio.

DEUS, qui hodiernam

diem Apostolōrum tuō-

rum Petri & Pauli martyri-

consecrasti: da Ecclesiæ tuæ,

eōrum in omnibus sequi præ-

ceptum

ceptum, per quos religionis
sumpsit exordium. Per Dó-
minum nostrum.

Sed in Ecclesia S. Pauli
Vesperæ integræ dicuntur de
eo, Antiphona. Juravit Dómi-
nus, cum reliquis de Com-
muni Apostolorum. xiiij.
Capitulum & reliqua, ut in
primis Vesperis. 440. cum
commemor. S. Petri. 441.

Et Octavæ sancti Joannis,
Antiphona. Ingresso Zacha-
ria templum Dómini, appa-
ruit ei Gabríel Angelus, stans à
dextris altáris incénsi. v. Fuit
homo missus à Deo. R. Cui
nomen erat Joannes.

Oratio. Deus, qui præsen-
tem diem. ut supra. 411.

FESTA JULII.

Prima die non impedita
dicitur Officium Defuncto-
rum. clxvj.

DIE I. JULII.

In die Octava sancti Joannis
Baptista. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in
die. 410. præter Lectiones
primi Nocturni, quæ legun-
tur de Scriptura occurrente;
& ij. quæ leguntur ut infra.

Sermo sancti Máximi

Episcopi.

Homil. 3. in Nativit. S. Ioan.
Baptista. Lectio iv.

Festivitatem præsentis
diéi, fratres charíssimi,
veneráudi Joannes Ba-
ptista genuína nativitas con-

secravit : qui idcirco in hoc
sæculum supérna dispensatió-
ne directus est, ut non solum
ipse prophetáli sublimaretur
glória, sed ut & ómnium
etiam per eum Prophetá-
rum præconia firmarentur.
Nec immérito illum præci-
puo honóre nunc venerá-
mur, qui speciali quadam
grátia, ob hoc Redemptó-
rem mundi novíssimus pro-
phetavit, ut ostenderet eum
primus. Hic enim solus est
Prophetarum, qui Dóminum
nostrum Jesum Christum,
quem alij in longa témpora
futurum præsciérunt, pró-
priis óculis vidére méruit, &
annuntiáre præsentem.

R. Descendit Angelus Dómi-
ni ad Zachariám, dicens :
Accipe púerum in senectúte
tua : * Et habébit nomen
Joannes Baptista. Vers. Iste
puer magnus coram Dómino :
nam & manus ejus cum ipso
est. Et habébit.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspi-
rante Deo, præcius an-
nuntiat Isaías, dicens : Vox
clamántis in desérto : Parâte-
viam Dómini. Quàm con-
gruè, fratres charíssimi, beá-
tus Joannes prædicátus est
vox, qui cæléstis Verbi, &
præco mittebátur, & testis.
Hic est ille, cujus per Ange-
lum Gabriélem prænuntiá-
tur

tur nativitas, & nomen, & méritum. Hic est, qui iudicio cælestis sententiæ cunctis mortalibus antefertur, dicente Dómino: Non surrexit inter natos mulierum maior Joanne Baptista. Quam pulchrè dictum est, inter natos mulierum non esse majorem: quia ille omnimodis maior erat Joanne, qui de virgine nascebatur.

Resp. Hic est præcursor dilectus, & lucerna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joannes, qui viam Dómino præparavit in eremo; sed & Agnum Dei demonstravit, & illuminavit nescientes hominum. *ψ.* Ipse præibit ante illum in spiritu & virtute Eliæ. Ipse est enim.

Lectio vi.

Quibus prospèctis, advertite dilectissimi, quantum huic reverentiam, quantum devotiõnis debeamus impendere: qui ut honorabilis sit, à sancto est Spíritu prophetatus, promissus ab Angelo, laudatus à Dómino, & perpétua sanctæ mortis glória consecratus. Decébat namque, ut mysticam nativitatem ejus mirabilis vita sequeretur, & sanctam perfectamque vitam mors Deo devota concluderet. Propter quod, fratres, rectissime toto hódie orbe, Christi Ecclesiæ primordia nativitatis ejus

lætissima festivitâte concélebrat, qui æterna mortalibus adesse gaudia, stupenti mundo testis fidelissimus revelavit.

R. Innuébant patri ejus, quem vellet vocari eum: & postulans pugillarem, scripsit, dicens: * Joannes est nomen ejus. *ψ.* Apertum est os Zachariæ, & prophetavit, dicens. Joannes. *G*loria Patri. Joannes.

In tertio Nocturno, Homilia S. Ambrosij Episcopi, ut in die Festi, quæ incipit, *P*eperit filium Elisabeth. 420.

Et sic commentum, Apostolorum. *A*nna, Gloriosi Principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita & in morte non sunt separati. *ψ.* In omnem terram exivit sonus eorum. *Resp.* Et in fines orbis terræ verba eorum. *O*ratio. Deus, qui. 447.

DIE II. JULII.

In festo Visitationis B. Mariæ virginis. Duplex.

Ad Vesperas, *A*nna. Exurgens Maria. cum reliquis de Laudibus. 455. Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio parvo, ut infra: cxlvij.

Capitulum. *A*b initio. Hymnus. Ave maris stella. cxlix. *ψ.* Benedicta tu in mulieribus. *g.* Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnificat, Antiphona. Beata es Maria, quæ credidisti perf-

perficiantur in te quæ dicta sunt tibi à Dómino, allelúia.

Oratio.

F Amulis tuis, quæsumus Dómine, cælestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginitatis partus exiit salutis exórdium, Visitationis ejus votiva solénnitas, pacis tríbuat incrementum. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio S. Joannis, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista. Vers. Iste puer magnus coram Dómino. R. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præsentem diem. 422.

Deinde fit commemoratio Apostolorum, Antiph. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctórum Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine. V. Constitues eos príncipes super omnem terram. R. Mémores erunt nóminis tui Dómine. Oratio. Deus, qui ho-diérnam. 447.

Postremo fit commemoratio SS. martyrum Processi & Martiniani, An. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempserunt vitam mundi, & pervenerunt ad præmia regni, & laverunt stolas suas in san-

guine Agni. V. Lætámini in Dómino & exultate justi. R. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

D Deus, qui nos sanctórum mátyrum tuórum Processi & Martiniani gloriósis confessiónibus circumdas & prótegis: da nobis & eórum imitatióne proficere, & intercessióne gaudere. Per Dóminum. Ad Matutinum, Invitatorium, Visitationem virginitatis Mariæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum. Psalmus. Veníte. 2. Hymnus. Quem terra. Antiphonæ, Psalmi, & V. Nocturnorum, ut in Officio parvo beatæ Mariæ. clj.

In primo Nocturno.

De Canticis canticórum.

Lectio. Cap. 2.

E Go flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvârum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius, quem desideráveram, sedi: & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introduxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amore lángueo. Læva ejus sub cápite meo, & dextera illius amplexábitur me. Adjuro vos filia Jerúsalem

lem per capreas, cervosque res rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

LECTIO III.

Resp. Surge, propera amica mea, formosa mea, & veni: jam enim hiems transit, imber abiit, & recessit: * Vox turturis audita est in terra nostra. *ψ.* Intravit Maria in domum Zachariae, & salutavit Elisabeth. Vox.

LECTIO II.

Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles: similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post parietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: Surge, propera amica mea, columba mea, formosa mea, & veni. Jam enim hiems transit, imber abiit, & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis audita est in terra nostra; ficus protulit grossos suos: vineae florentes dederunt odorem suum.

R. Quae est ista, quae processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, & beatam dixerunt, & reginae laudaverunt eam. *ψ.* Et sicut dies verni circumdabant eam flo-

res rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Surge, amica mea, speciosa mea, & veni: columba mea in foraminibus petrae, in caverna maceriae, ostende mihi faciem tuam, sonet vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis, & facies tua decora. Capite nobis vulpes parvulas, quae demoluntur vineas: nam vinea nostra floruit. Dilectus meus mihi, & ego illi, qui pasceatur inter lilia donec aspiret dies, & inclinentur umbrae. Revertere: similis esto, dilecte mi, capreae, hinnuloque cervorum super montes Bether.

R. Repleta est Spiritu sancto Elisabeth, & exclamavit: Benedicta tu inter mulieres, & benedictus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? *ψ.* Ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Et unde. Gloria Patri. Et unde.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Apud Metaph. mense Julio.

LECTIO I.

Cum ad nos advenisset Redemptor nostri generis, venit prout ad suum amicum Joannem, dum adhuc

adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexisset Joannes, terminos naturæ concutiens, exclamat: Video Dóminum, qui naturæ impósuit terminos, & non expécto tempus nascéndi: novem mensesum tempus mihi non est híc necessárium: in me est enim, qui est ætérnus: egrediar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirábili-um compendiósam prædicábo cognitióem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Filij Dei in carne dispensatióem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ benedicam, & eam traham, ut loquátur. Tuba canam, & úterum matérnum vivificábo.

¶. Ecce iste venit saltiens in montibus, transiliens colles: * Similis est dilectus meus capræ, hinnulôque cervôrum.
¶. Exultavit ut gigas ad curréndam viam, à summo cælo egressio ejus. Similis est.

Lectio v.

Vides, ô dilécte, quàm sit novum & admirabile mystérium. Nondum nascitur, & saltibus loquitur: nondum appáret, & minas intén-
tat: nondum ei permittitur clamáre, & per facta audíur: nondum ducit vitam, & Deum prædicat: nondum aspícit lucem, & solem indi-

cat: nondum páritur, & próperat præcurrere: non fert enim prasente Dómino contineri: non sústinet naturæ expéctare terminos: sed conténdit rumpere cárcerem ventris, & studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula, & quid ego sédeo vínctus, & retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat: & ego adhuc máneo deténus? Exibo, præcurrám, prædicábo ómni-
bus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccáum mundi.

¶. Congratulámini mihi omnes qui diligitis Dóminum, quia cum essem párvula, plá-
cui Altíssimo: * Et de meis viscéribus genui Deum & hóminem. *Verf.* Beátam me dicent omnes generatióes, quia ancillam húmílem respé-
xit Deus. Et de meis.

Lectio vi.

Sed dic nobis Joannes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómo-
modo intuérís & audís? quómo-
modo res divínas contemplá-
ris? quómo modo éxilis & exúl-
tas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, & actus ab humana remótus compre-
hensióem. Méritò innovo natúr-
am propter eum, qui est innovatúrus ea quæ sunt supra natúr-
am. Video, etsi adhuc in útero sim, quóniam

in útero gestári video solem
justitiæ. Auribus percipio,
quóniam nascor vox magni
Verbi. Exclâmo, quóniam
Fílium Patris unigénitum con-
sidero carne indútam. Exúl-
to, quóniam univérſi effectó-
rem video formam hóminis
suscípere. Exílio, quóniam
mundi Redemptórem cógito
incorporátum. Præcúro ad-
vén-tum ejus, & quodámmodò
vobis præco confessiône.

Resp. Beata quæ credidisti,
quóniam perficiéntur in te
quæ dicta sunt tibi à Dómi-
no. Et ait María: * Magní-
ficat ánima mea Dóminum.
V. Veníte & audíte, & nar-
rábo quanta fecit Deus ánime
meæ. Magnificat. Glória Pa-
tri. Magnificat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangélj se-
cúndum Lucam.

Lectio vij. *Cap. I. d*

IN illo témpore: Exúrgens
María ábiit in montána
cum festinatióne, in civitá-
tem Juda: Et intrávit in do-
mum Zachariæ, & salutávit
Elísabeth. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósij
Epíscopi.

Lib. 2. *Comment. in Lucam,*
cap. I. post initium.

Contuéndum est, quia
superior venit ad in-
feriorem, ut inferior
adjuvêtur, María ad Elísa-

beth, Christus ad Joáanem.
Dénique étiam póstea, ut san-
ctiſi áret baptíſmum Joán-
nis, Dóminus venit ad bapíſ-
mum. Citò quoque advén-
tus Mariæ, & præſentíæ dí-
vínæ beneficia declarántur.
Vide distinctiõnem, singulo-
rúmque verbórum proprietá-
tem. Vocem prior Elísabeth
audivit, sed Joánes prior
grátiam sensit. Illa naturæ
ordine audivit, iste exultávit
ratióne mystérij. Illa Mariæ,
iste Dómini sensit advéntum.
Istæ grátiam loquúntur, illi
intus operantur, pietatísque
mystérium matérnis adoriúntur
proféctibus: duplicique
miráculo prophétant matres
Spíritu parvulórum. Exulta-
vit infans, repléta est mater.
Non prius mater repléta,
quàm filius: sed cum filius
esset replétus Spíritu sancto, re-
plévit & matrem.

& Beitam me dicent omnes
generatiónes: * Quia fecit
mihi Dóminus magna quí po-
tens est, & sanctam nomen
ejus. V. Et misericórdia ejus
à progénie in progénies tí-
mèntibus eum. Quia fecit.
Benedictio. Cujus festum có-
linus, ipsa Virgo virginum.
Lectio viii.

ET unde hoc mihi, ut vé-
niat mater Dómini mei
ad me? Hoc est, quo tantum
bonum mihi accidit, ut mater
Dómini

Dómini mei véniat ad me? Miráculum séntio, agnóscó mystérium: mater Dómini verbo foeta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa mēsis tribus, & réver-
sa est in domum suam. Benè inducitur sancta María & exhibuisse officium, & mysticum númerum custo-
disse. Non enim sola fami-
liaritatis est causa quòd diu mansit, sed étiam tanti Vatis profectus. Nam si primo in-
gressu tantus profectus éxitit, ut ad salutationem Ma-
riæ extitaret infans in útero, repleretur Spíritu sancto ma-
ter infantis: quantum putá-
mus usu tanti témporis san-
ctæ Mariæ addidisse præsen-
tiam? Ungebatur itaque,
& quasi bonus athlêta exer-
cebatur in útero. magnus
Propheta: amplissimo enim
virtus ejus certamini para-
batur.

Res. Felix namque es sacra
virgo María, & omni laude
dignissima: * Quia ex te or-
tus est sol justitiæ, * Chri-
stus Deus noster. Vets. Ora
pro pópulo, intèrveni pro
clero, intercède pro devoto
femíneo sexu: séntiant omnes
tuum juvámèn, quicumque
celebrant tuam sanctam Vi-
sitationem. Quia ex te orta.
Gloria Patri. Christus Deus
noster.

Pro sanctis Martyribus Pro-
cesso & Martiniano.

Lectio ix.

Quo témpore Petrus &
Paulus tenebantur sub
custódia Mamertini
in monte Carpéio, duo custó-
des, Procéssus & Martiniâ-
nus, cum aliis quadraginta,
Apostolòrum prædicatióne
miraculisque commóti, se ad
Jesu Christi fidem converté-
runt: & cum repèntè fons è
saxo ortus esset, baptizati
sunt. Qui permisérunt Apó-
stolis, ut si vellent, abirent.
Sed Paulinus militum Præfé-
ctus re cónnita, Procéssum &
Martiniânium à suscepto con-
silio revocàre conàtur. Qui
cum frustrà témpus conté-
reret, ipsòrum ora saxo con-
túndi, dentésque comminui
juberet. Mox ad Jovis státuam
adductos, cum eàdem con-
stántia veneráturos se idóla
negarent, imperat equúleo
torquéri, candéntibus lámí-
nis ad eòrum corpus admó-
tis, ac cædi fústibus. Quibus
in cruciátibus una hæc illò-
rum vox audiebatur: Sit no-
men Dómini benedíctum.
Dénique conjécti in cárce-
rem, paulo pòst extra Urbem
via Aurélia secúri feriúntur.
Quorum còrpora Lucína in
prædio suo sepellivit, sexto
Nonas Julij: quæ pòstea in
Urbem translata, in Basilica
Prín-

Numquid Sion dicet: Homo,
& homo natus est in ea: * &
ipse fundavit eam Altissimus?
Dōminus narrabit in scriptū-
ris populōrum, & principum; *
horum, qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium ōnium *
habitatio est in te.

Añā. Vidit Jacob scalam, sum-
mitas ep̄s cælos tangēbat, &
descendentes Angelos, & dixit:
Verè locus iste sanctus est.

Añā. Erēxit Jacob lapidem in
titulum, fundens oleum desu-
per.

Psalmus 87.

Domine Deus salutis
meæ, * in die clamavi,
& nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio
mea: * inclina aurē tuam
ad precem meam:

Quia replēta est malis anima
mea: * & vita mea infēro
appropinquavit.

Æstimatus sum cum descen-
dentibus in lacum: * factus
sum sicut homo sine adjutō-
rio, inter mōrtuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in
sepulchris, quorum non es
memor ampliùs: * & ipsi de
manū tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu infe-
riori: * in tenebrōsis, & in
umbra mortis.

Super me confirmatus est fu-
ror tuus: * & omnes fluctus
tuos induxisti super me.

Longè fecisti notos meos à

Pars Æstiva.

me: * posuerunt me abomi-
nationem sibi.

T rāditus sum, & non egre-
diēbar: * ōculi mei languē-
runt præ inopia.

C lamavi ad te Dñe tota die: *
expādi ad te manus meas.

Numquid mōrtuis faciēs mi-
rabilia: * aut medici suscitā-
bunt, & confitebuntur tibi?

Numquid narrabit aliquis
in sepulchro misericordiam
tuam, * & veritatem tuam in
perditione?

Numquid cognoscētur in
tenebris mirabilia tua, * & ju-
stitia tua in terrā obliuio-
nis?

E t ego ad te Dōmine clamā-
vi: * & manē oratio mea præ-
veniet te.

U t quid Dōmine repellis
orationem meam: * avērtis
faciem tuam à me?

P auper sum ego, & in labō-
ribus à juventute mea: * ex-
altatus autem, humiliatus sum
& conturbatus.

I n me transierunt iræ tuæ: * &
teriores tui conturbaverunt
me.

Circumdedērunt me sicut
aqua tota die: * circumdedē-
runt me simul.

E longasti à me amicum &
proximum, * & notos meos à
misēria.

Añā. Erēxit Jacob lapidem in
titulum, fundens oleum desu-
per. *Domus mea.*

*Do-
mus*

mus orationis vocabitur. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas. *℣* Jube domne. Benedictio. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 252. de Tempore.
Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres charíssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter attendimus, & sanctè ac justè vivimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentitus est ille qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: & iterum: Nescitis, quia cörpera vestra templum sunt Spiritus sancti, qui in vobis est? Et ideò, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei meruimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsius adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

℣. Orántibus in loco isto, * Dimitte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. *℣*. Qui regis Israél inténde, qui deducis velut ovem Joseph, qui se-

des super Chérubim. Dimitte. Benedictio Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vitiis, & virtútibus repleatur: claudátur diabolo, & aperiátur Christo: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávis januam regni cæléstis aperire possimus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis janua cláuditur; ita absque dúbio bonis opéribus aperitur. Et ideò, fratres charíssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, & quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius orationibus, jejúniis, vel eleémósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, & sic Eucharistiám præsumat accíperé. *℣*. O quàm metuéndus est locus iste! * Verè non est híc áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. *℣*. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, benè fundáta est supra firmam petram. Verè. Benedictio Ignem sui amóris.

Lectio vj.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se à divíno altári subtráxerit, citò ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita è contrário, qui se humiliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnó-

scens

scens reatum suum, ipse se humiliter ab altari Ecclesiæ pro emendatione vitæ removere voluerit, ab æterno illo & cælesti convivio excommunicari penitus non timèbit.

R. Manè surgens Jacob erigebat lapidem in titulum, fundens oleum desuper, votum vovit Dómino : * Verè locus iste sanctus est, & ego nesciebam. **Ps.** Cumque evigilasset Jacob de somno, ait. Verè. **Gloria Patri. Verè.**

In tertio Nocturno, **Añã.** Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

Quando hæc **Añã** dicitur integra, & illi non additur in fine, **Alleluia**, tunc principium Psalmi est à secundo Versu, **Dicit Dómino.**

Psalmus 90.

Qui habitat in adjutorio Altissimi, * in protectione Dei cæli commorabitur.

Dicit Dómino : Susceptor meus es tu, & refugium meum : * Deus meus sperabo in eum.

Quoniam ipse liberavit me de laqueo venantium, * & à verbo áspero.

Scapulis suis obumbrabit tibi : * & sub pennis ejus sperabis.

Secundo circumdabit te veritas ejus : * non timèbis à timore nocturno.

A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, * ab incursu, & dæmonio meridiano.

Cadent à latere tuo mille, & decem millia à dextris tuis : * ad te autem non appropinquabit.

Veruntamen oculis tuis considerabis : * & retributionem peccatorum videbis.

Quoniam tu es Dómine spes mea : * altissimum posuisti refugium tuum.

Non accedet ad te malum : * & flagellum non appropinquabit tabernaculo tuo.

Quoniam Angelis suis mandavit de te : * ut custodiant te in omnibus viis tuis.

In manibus portabunt te : * ne forte offendas ad lapidem pedem tuum.

Super aspitem & basiliscum ambulabis : * & conculcabis leonem & draconem.

Quoniam in me speravit, liberabo eum : * protegam eum, quoniam cognovit nomen meum.

Clamabit ad me, & ego exaudiam eum : * cum ipso sum in tribulatione : eripiam eum, & glorificabo eum.

Longitudine dierum replebo eum : * & ostenda n illi salutarem meum.

Añã. Qui habitat in adjutorio Altissimi, in protectione Dei cæli commorabitur.

Añã. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Psalmus 95.

C Antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dij Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Confessio & pulebritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur à fácie ejus univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít. Et tenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, & exúltet terra, commovéatur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvârum à fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Añã. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

Psalmus 98.

Dominus regnávít, irascántur pópuli; * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * & excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, & sanctum est: * & honor regis judicium diligit.

Tu parásti directiões: * judicium & justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabellum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses & Aaron in sacerdotibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus: Invocabant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in columba nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * & præceptum quod dedit illis.

Dómi-

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulciscens in omnes adinveniōnes eórum. Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Antiphona. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúia.

Ÿ. Hæc est domus Dómini firmiter ædificâra. R. Benè fundâta est supra firmam petram. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Ÿ. Jube domne. Benedíctio. Euangélica lectio. Lectio sancti Euangélij secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tēpore: Ingressus Jesus perambulâbat Jericho. Et ecce, vir nómīne Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósij Episcopi.

Lib. 8. in Lucam, et hoc est finem.

Zachæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitatis ingénitæ dignitate sublimis, exiguus méritis sicut pópulus natiónum, audito Dómini Salvatōris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiēbat. Sed nemo facíle Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitutus in terra. Et quia non Prophétas, non

legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque corrigens superiōris ætátis: & ideo Jesum in interiōris domus recépit hospítio.

R. Domus mea, domus oratiōnis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, accipit, & qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur. Ÿ. Périte, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti. Benedíctio. Divínium auxílium.

Lectio viij.

ET benè ascéndit in arborē, ut arbor bona bonos fructus faceret: ac naturáli excísus oleástro, & contra naturam insértus in bonam olivam, fructum posset legis afferre. Radix enim sancta, et si rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiōnis, quasi quadam corpōris elevatiōne transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álium Dóminus miseratūrus expéctat, álium mansiōnis suæ claritáte nobilitat: álium sanatūrus interrogat, apud álium se non invitatus invitatur. Sciēbat enim úberem hospítij sui esse mercēdem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitantis audierat, jam viderat affectum.

Et. Lápides pretiōsi omnes
muri tui: Et turres Jerúsalem
gemmis ædificabuntur.

¶ Portæ Jerúsalem ex saphíro
& smarágdo ædificabuntur,
& ex lápide pretiōso
omnis circúitus muri ejus. Et
turres. Glória Patri. Et. Be-
nedictio. Ad societatem.

Lectia ix.

Verum ne cæcum illum
tamquam fastidiōsi páu-
perum citò reliquisse videâ-
mur, & transisse ad dívitem, ex-
pectâmus eum, quia expectâ-
vit & Dóminus: interrogemus
eum, quia interrogâvit & Chri-
stus. Nos interrogemus, quia
nescimus: ille, quia nóverat.
Nos interrogemus, ut sciâmus
unde iste curâtus sit: ille in-
terrogâvit, ut in uno plures
disceremus, unde Dóminum
videre mereâmur. Interrogâvit
enim, ut crederemur, neminem
nisi confitentem posse salvâri.
Et Deum laudâmus. 16.

A D L A U D E S,
& per Horas, Añã.

Domum tuam Dómine
debet sanctitúdo, in lon-
gitudinem diêrum Psalm. Dó-
minus regnâvit. cum reliq. 16.

Añã. Domus mea, domus ora-
tiōnis vocâbitur. Añã. Hæc
est domus Dómini firmiter æ-
dificâta, benè fundâta est supra
firmam petram. Añã. Benè
fundâta est domus Dómini su-
pra firmam petram. Añã Lá-

pides pretiōsi omnes muri tui,
& turres Jerúsalem gemmis
ædificabuntur.

Capitolam. Apoc. 21.

Vidi civitatem sanctam Je-
rúsalem novam descen-
dente de cælo à Deo, parâ-
tam sicut sponsam ornâtam vi-
ro suo. Hymnus.

Alto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Filius
Ceu monte descétus lapis
Terras in imas decídens,
Domus supérnæ, & infimæ,
Utrúmque junxit ángulum.
Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicúm
Jugi canóre prædicat:
illi canétes júngimur
Almæ Siōnis æmuli.

Hæc templa, Rex Cælestium,
Imple benigno lúmine:
Huc ô rogâtus adveni,
Plebísque vota súscepe,
Et nostra corda júgiter
Perfunde cæli grátia.

Hic impetrent Fidélium
Voces precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gaudeant:
Donec solúti corpore
Sedes beâtas ímpleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequâque Altíssimo,
Natôque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

¶ Hæc est domus Dómini
firmiter

firmiter ædificata. *ꝛ.* Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona. Zachæ festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere: at ille festinans descendit, & suscepit illum gaudens in domum suam. Hodie huic domui salus à Deo facta est, alleluia.

In ipso die Dedicatōnis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando varianda est Oratio ob concursum Dedicatōnis alterius Ecclesiæ. Oratio.

Deus, qui invisibiliter omnia continet, & tamen pro salute generis humani signa tuæ potentiae visibiliter ostendis: templum hoc potentia tuæ inhabitatōnis illustra, & concede; ut omnes, qui huc deprecaturi conveniunt, ex quacumque tribulatione ad te clamaverint, consolationis tuæ beneficia consequantur. Per Dōminum.

In Anniversario Dedicatōnis Ecclesiæ, & per Octavam. Oratio.

Deus, qui nobis per singulos annos hujus sancti templi tui consecratōnis reparas diem, & sacris semper mysteriis repræsentas incolumes: exaudi preces pōpuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petiturus ingreditur, cuncta se impetrat se lætetur. Per Dōminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Domus mea. Capitulum. *v* idi civitatem. ut supra. cxxxvj.

ꝛ. breve. Domum tuam Dōmine, * Decet sanctitudo. Domum. *ψ*. In longitudinem diērum. Decet. Gloria Patri. Domum. *ψ*. Locus iste sanctus est, in quo orat sacerdos. *ꝛ.* Pro delictis & peccatis pōpuli.

Ad Sextam, Antiphona. Hæc est domus Dōmini.

Capitulum. *Apoc. 21.*

ET audivi vocem magnam de throno dicentem: Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis. Et ipsi pōpulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.

ꝛ. breve. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. *ψ*. Pro delictis & peccatis pōpuli. In quo. Gloria Patri. Locus. *ψ*. Hæc est domus Dōmini firmiter ædificata. *ꝛ.* Benè fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona. Lápides pretiosi.

Capitulum. *Cap. 21.*

ET absterges Deus omnem lacrymam ab oculis eorum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, qui prima abiērunt. Et dixit, qui sedebat in throno: Ecce nova facio omnia.

ps. breve. Hæc est domus Dómini, * Firmiter ædificâta. Hæc est. *ps.* Benè fundâta est supra firmam petram. Firmiter ædificâta. *Gloria Patri.* Hæc est. *ps.* Benè fundâta est domus Dómini. *ps.* Supra firmam petram.

In secundis Vesperis, Añæ, Psalmi, Capitulum & Hymnus ut in primis Vesperis. *cxv.*

ps. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. *ps.* In longitúdinem diêrum.

Ad Magnificat, Antiphona. O quàm metuendus est locus iste: verè non est hîc aliud nisi domus Dei, & porta cæli.

SECUNDA DIE infra Octavam.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 121. Lectio iv.

Jerusalem, quæ ædificâtur ut civitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabâtur. Nescio quam ergo civitatem dicit quæ modò ædificâtur, ad quam currunt in fide lapides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lapides vivi coædificâmini in domum spiritâlem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lapides vivi coædificâmini? Vivis, si credis: si autem

credis, efficiêris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

ps. Orántibus. *cxij.*

Lectio v.

Ipsa ergo modò civitas ædificâtur. Præciduntur de montibus lapides per manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coædificari in structuram templi. Est ergo ista Jerusalem, quæ ædificâtur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere, præter id quod positum est, quod est Christus Jesus.

ps. O quàm. *cxij.*

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, & pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus Basilicæ: & quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia verò spiritâliter ædificâmur, fundamentum

mentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur; quia de ipsa Jerusalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerusalem.

82. Manè surgens. cxxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Euangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrosii

Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET confestim, inquit, vidit, & sequebatur illum, magnificans Dominum.

Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, & in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

83. Domus mea. cxxv.

Lectio viij.

Discant divites, non in facultatibus crit en hære, sed in iis qui uti nesciant facul-

tatibus. Nam divitiæ ut impedientia improbis, ita bonis sunt adjumenta virtutis. Dives certe Zachæus, & electus à Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum quæ fraude sustulerat (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quaeruntur) uberiores mercedem quam confererat, accepit.

84. Lápides. cxxvj.

Lectio ix.

ET bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se despiceret, quando & iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius staturam Scriptura, nisi hujus expressit? Vide ne fortè malitia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim reddere promiserat: nondum viderat Christum: meritò adhuc pusillus. Joannes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spiritum sicut columbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spiritum descendentem sicut columbam, & manentem super eum.

Te Deum laudamus. 16.

TERTIA DIE

infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni
de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episcopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celébritas hujus con-
gregatiōnis, dedicatio
est domus oratiōnis.Domus ergo nostrarum ora-
tiōnum ista, domus autem Dei
nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi,
nos in hoc sæculo ædificāmur,
ut in fine sæculi dedicāmur.Ædificium, immò ædificatio
habet laborem; dedicatio ex-
ultatiōnem. Quod hinc fiēbat,
quando ista surgēbant, hoc fit
modò, cum congregantur cre-
dentes in Christum. Credendo
enim, quasi de silvis & mōn-
tibus ligna & lapides præci-
duntur: cum verò catechizān-
tur, baptizantur, formantur,
tamquam inter manus fabrō-
rum & opificum dolantur, col-
lineantur, complanantur. Ve-
runtamen domum Dōmini
non faciunt, nisi quando cha-
ritate compaginantur.

R. Orantibus. cxxij.

Lectio v.

Ligna ista & lapides si non
sibi certo ordine cohære-
rent, si non se pacificè innēcte-
rent, si non se invicem, cohæ-
rendo sibi, quodāmodo amā-
rent, nemo huc intraret. Deni-que quando vides in aliqua fa-
brica lapides & ligna benè sibi
cohære, securus intras, rui-
nam non times. Volens ergo
Dōminus Christus intrare, & in
nobis habitare, tamquam ædi-
ficando dicebat: Mandatum
novum do vobis: Ut vos in-
vicem diligatis. Mandatum, in-
quit, novum do vobis. Véteres
enim eratis, domum mihi non-
dum faciebatis, in vestra ruina
jacebatis. Ergo ut eruamini à
vestræ ruina vetustate, vos
invicem amate.

R. O quam. cxxij.

Lectio vi.

Consideret ergo charitas
vestra, ædificari adhuc
istam domum toto, sicut præ-
dictum est & promissum, orbe
terrarum. Cum enim ædificā-
tur domus post captivitatem,
sicut habet alius Psalmus, di-
citur: Cantate Dōmino cān-
ticum novum, cantate Dōmi-
no omnis terra. Quod ibi
dixit, canticum novum; hoc
Dōminus dixit, mandatum
novum. Quid enim habet
canticum novum, nisi amō-
rem novum? Cantare amantis
est. Vox hujus cantōris, fer-
vor est sancti amōris. Amemus,
gratis amemus: Dōminum
enim amamus, quo nihil mè-
lius invenimus: ipsum amē-
mus propter ipsum; & nos in
ipso, tamen propter ipsum.

R. Manensurgens. cxxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundam Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

IN illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua. De Homilia sancti Ambrósij Episcopi.

Ex lib. 8 in Luc. prope finem

QUæ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ veritatem nequit videre sapientiæ? Ergo Zachæus quamdiu in turba est, non videt Christum; supra turbam ascendit, & vidit: hoc est, plebis jam transgressus incertitiam, meruit quem desiderabat, aspiceret. Pulchrè autem addidit. Quia illa parte erat transiturus Dominus: vel ubi lycómorus, vel ubi crediturus: ut & mysterium servaret, & gratiam seminaret. Sic enim venerat, ut per Judæos transiret ad Gentes.

Domus mea. cxxv.

Lectio viij.

Vidit itaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitate fidei inter fructus novorum operum, velut fecundæ altitudinis arboris eminēbat. Et quoniam de typo ad moralia defleximus, inter tot credentium voluptates Dominica die relaxare animum, festivi-

tatem admiscere delēctat. Zachæus in lycómoro, novum videlicet novi temporis pomum, ut in hoc quoque compleretur illud: Arbor fici produxit grossos suos.

Lápides pretiosi. cxxvj.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advenit, ut ex lignis non poma, sed homines nascerentur. Legimus alibi: Cum esses sub arbore fici, vidi te. Ergo Nathánaël sub arbore, hoc est, supra radicem, quia justus. Radix enim sancta. Sub arbore tamen Nathánaël, quia sub lege: Zachæus supra arborem, quia supra legem. Ille Domini occultus defensor, hic publicus prædicator. Ille adhuc Christum ex lege quærebatur: iste jam supra legem relinquebat sua, & Dominum sequebatur.

Te Deum laudamus. 16.

QUARTA DIE

infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni leguntur de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini Episcopi.

Ex Sermone 256. de Tempore.

Lectio iv.

Atrēndite in Psalmo dedicatiōnis, quem modò cantāvimus ex ruina ædificiōrum. Consci-

disti faccum meum: hoc pertinet ad ruinam. Quid ergo ad ædificium? Et accinxisti me lætitia. Vox dedicacionis: Ut cæntet tibi glória mea, & non compungar. Quis est, qui loquitur? In verbis ejus agnoscite. Si expõno, obscurum est. Ergo verba ejus dicam, continuo agnoscetis loquentem, ut amētis alloquentem. Quis est, qui dicere potuit: Eruisti Dõmine ab inferis animam meam?

R. Orantibus. cxxij.

Lectio v.

Cujus anima jam ab inferis eruta est, nisi de qua dictum est alio loco: Non derelinques animam meam in inferno? Propõnitur dedicatio, & cantatur liberatio, canticum dedicacionis domus, & dicitur: Exaltabo te Dõmine, quoniam suscepisti me: & non jucundasti inimicos meos super me. Attendite Judæos inimicos, qui se putabant occidisse Christum, vicisse tanquam inimicum, perdidisse quasi hominem cæteris similem atque mortalem.

R. O quam. cxxij.

Lectio vj.

Resurrexit tertia die, & ejus vox est: Exaltabo te Dõmine, quoniam suscepisti me. Attendite Apostolum dicentem: Propter quod

eum exaltavit. Et non jucundasti inimicos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabantur, sed in ejus resurrectione, ascensione, prædicatione aliqui compungebantur. In ejus ergo prædicatione, & per Apostolorum constantie diffamationem aliqui compungebantur, & convertebantur: aliqui obdurabantur, & confundebantur, nulli tamen jucundabantur.

R. Manè surgens. cxxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jeriche. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorij.

Papæ.

Lib. 27. Moralium, cap. 27. post medium.

Si veraciter sapientes esse, atque ipsam sapientiam contemplari appetimus, stultos nos humiliter cognoscamus. Relinquamus noxiam sapientiam, discamus laudabilem fatuitatem. Hinc quippe scriptum est: Stultus mundi elegit Deus, ut confundat sapientes. Hinc rursum dicitur: Si quis videtur inter vos sapiens esse in hoc sæculo, stultus fiat,

ut

ut sit sapiens. Hinc Evangelicæ historiæ verba testantur : quia Zachæus cum videre præ turba nihil posset, sycómori arborem ascendit, ut transeuntem Dóminum cerneret. Sycómorus quippe ficus fatua dicitur.

¶ *Domus mea. cxxv.*

Lectio viij.

PUssillus itaque Zachæus sycómorum súbit, & Dóminum vidit : quia qui mundi stultitiam humiliter eligunt, ipsi Dei sapientiam subtiliter contemplantur. Pusillitatem namque nostram ad videndum Dóminam turba præpediit : quia infirmitatem humanæ mentis, ne lucem veritatis inténdat, curarum sæculæ rium tumultus premit. Sed prudenter sycómorum ascendimus, si providè eam, quæ divinitus præcipitur, stultitiam mente tenemus. Quid enim in hoc mundo stultius, quam amissâ non quærere, possessa rapiéntibus relaxâre, nullam pro accéptis injuriis injuriam reddere, immò adjunctis aliis patientiam præbere ?

¶ *Lápides pretiosi. cxxvj.*

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascendere Dóminus præcipit, cum dicit : Qui auferit quæ tua sunt, ne répetas. Et rursus : Si quis te percussèrit in dexteram maxillam, præbe illi & alteram. Per sy-

cómorum Dóminus transiens cernitur : quia per hanc sapientem stultitiam, etsi necdum ut est, sólidè, jam tamen per contemplationis lumen Dei sapientia quasi intransitu videtur, quam videre nequeunt qui sibi sapientes esse videntur : quia ad conspiciendum Dóminum, inelata cogitationum suarum turba deprehénsi, adhuc sycómori arborem non invenerunt.

Te Deum laudamus. 161

Q U I N T A D I E
infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni,

leguntur de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermone sancti Augustini
Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore,
Lectio iv.

MOdò, quando implentur Ecclesie, putamus jucundari Judæos ? Ecclesie ædificantur, dedicantur, implentur : quomodo illi jucundantur ? Non solum non jucundantur, sed etiam confunduntur, & implentur vox exultantis : Exaltabo te Dómine, quoniam suscepisti me : & non jucundasti inimicos meos super me. Non jucundasti super me : si mihi credant, jucundabis in me. Ne multa dicamus, ad illa que

cantávimus, aliquándo veniâ-
mus. Quómodo dicit Christus:
Conscidisti saccum meum, &
accinxisti me lætítia? Saccus
ejus erat similitúdo carnis
peccáti.

R. Orántibus. cxxij.

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod
ait, Saccam meum: ibi
erat inclúsum prétium tuum.
Conscidisti saccum meum.
Evásimus ad saccum istum.
Conscidisti saccum meum. In
passiône conscíssus est. Quó-
modo ergo Deo Patri dicitur:
Conscidisti saccum meum?
Quómodo Patri dicátur, vis
audíte, Conscidisti saccum
meum? Quia próprio Filio
non pepércit, sed pro nobis
ómnibus trádidit illum. Fecit
enim per Judæos nescientes,
unde redimeréntur sciéntes, &
confunderéntur negántes. Né-
sciunt enim quid boni nobis
operáti sunt malo suo. Suspén-
sus est saccus, & quasi lætátus
est impius. Conscidit saccum
lancea persecútor, & fudit
prétium nostrum Redémptor.

R. O quàm. cxxij.

Lectio vj.

Canter Christus Redém-
ptor, gemat Judas vendi-
tor, erubéscat Judæus emptor.
Ecce Judas vendidit, Judæus
emit, malum negórium egé-
runt, ambo damnáti sunt, seíp-
sos perdidérunt venditor &

emptor. Dicat ergo caput no-
strum, dicat pro corpore occi-
so, pro corpore dedicáto. Di-
cat, audiámus. Conscidisti sac-
cum meum, & accinxisti me
lætítia: id est, conscidisti mor-
talitátem meam, & accinxisti
me immortalitáte & incorru-
ptiône. Ut cantet tibi glória
mea, & non compúngar. Quid
est, Non compúngar? Jam
contra me non ferat lanceam
persecútor. Ut non compún-
gar. Christus enim surgens à
mórtuis jam non móritur, &
mors illi ultrá non domi-
nábitor.

R. Manè surgens. cxxiiij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij se-
cúndum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus
Jesus perambulábat Jéricho.
Et ecce vir nómine Zachæus:
& hic princeps erat publicanó-
rum, & ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerábilis Bedæ
Presbyteri.

Lib. c. cap 77. in Lucæ 19.

QUæ impossibíla sunt
apud hómines, possibí-
lia sunt apud Deum.

Ecce enim camélus depósita
gibbi sarcina per forâmen acus
transít, hoc est, dives & publi-
câus relicto ónere divitiâ-
rum, contémpto censu frau-
dum, angústam portam, arctám-
que viam, quæ ad vitam du-
cit,

cit, ascendit. Qui mira devotione fidei ad videndum Salvatorem, quod natura minus habuerat, ascensu supplet arboris: atque ideo iuste, quamvis ipse rogare non audeat, benedictionem Dominicæ susceptionis, quam desiderabat, accepit.

iv. Domus mea. cxxv.

Lectio viij.

Mysticè autem Zachæus, qui interpretatur justificatus, credentem ex Genti- bus populum significat. Qui quanto curis secularibus occupatior, tanto flagitiis deprimentibus erat factus humilior. Sed ablatus est, sed sanctificatus, sed justificatus in nomine Domini nostri Jesu Christi, & in Spiritu Dei nostri. Qui intrantem Jericho Salvatorem videre quaerebat, sed præ turba non poterat: quia gratiæ fidei, quam mundo Salvator attulit, participare cupiebat: sed inolita vitiorum consuetudo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

v. Lápides pretiosi. cxxvj.

Lectio ix.

Eadem namque turba noxiæ consuetudinis, quæ supra cæcum clamantem, ne lumen peteret, increpabat; etiam suspicientem publicanum, ne Jesum videat, tardat. Sed sicut cæcus turbarum

voces magis ac magis clamando devicit: ita pusillus necesse est turbæ nocentis obstaculum altiõra petendo transcendat, terræna relinquat, arborum crucis ascendat. Sycõmorus namque (quæ est arbor foliis moro similis, sed altitudine præstans, unde & à Latinis celsa nuncupatur) ficus fatua dicitur. Et eadem Dominica crux, quæ credentes alit ut ficus, ab incredulis irridetur ut fatua.

Te Deum laudamus. 17.

S E X T A D I E

infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni legantur de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

De Sermõne sancti Augustini Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructionem sanctæ hujus Ecclesiæ libenter attendimus, quam divino nomini hodie dedicamus, invenimus à nobis deberi & Deo nostro maximam laudem, & sanctitati vestræ congruum de divinæ domus ædificatione sermõnem. Tunc autem sermo noster congruus erit, si in se aliquid ædificationis habeat, quod utilitati animarum vestrarum, Deo vos interioris ædificante, proficiat. Quod hinc factum corporaliter videt-

videmus in patribus, spiritaliter fiat in mentibus: & quod hic perfectum cernimus in lapidibus & lignis, hoc, ædificante gratia Dei, perficiatur in corporibus vestris.

Orantibus. cxxij.

Lectio v.

P Rincipaliter ergo gratias agamus Domino Deo nostro à quo est omne datum optimum, & omne donum perfectum: & ejus bonitatem tota cordis alacritate laudemus, quoniam ad construendam istam domum orationis, fidelium suorum visitavit animum, excitavit affectum, surrogavit auxilium, inspiravit necdum volentibus ut vellent, adjuvit bonæ voluntatis conatus ut facerent: ac per hoc Deus, qui operatur in suis & velle & perficere pro bona voluntate, hæc omnia ipse cepit, ipse perfecit.

O quam. cxxij.

Lectio vj.

E T quia opera bona in conspectu suo nunquam esse permittit inania, fidelibus suis, quibus operantibus præbuit virtutis suæ favorem, tribuet condignam pro tanta operatione mercedem. Adhuc amplius agendæ sunt gratiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclesiam, quam fecit nomini suo construere, fecit etiam sanctorum

Martyrum reliquiis amplius honorari.

Manè surgens. cxxij.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vij. Cap. 19.

I N illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho: Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua. De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

E T cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jericho Salvator, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómororum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præconibus, in quibus ipse nimium & loquebatur & ibat, venit ad populum nationum, qui passionis ejus fide jam sublimis existens, etiam divinitatis ejus ardēbat agnita facie beari. Suspiciens vidit illum, quia per gratiam fidei à terrenis cupiditatibus elevatum, turbisque infidelibus præminentem elegit. Videre enim Dei, eligere vel amare est. Unde est illud: Oculi Domini super justos. Nam & nos quæ amamus, videre; ab his quæ execramur, intuitum festinamus avertere.

Domus mea. cxxv.

Lectio

Lectio viij.

Vidit ergo Jesus videntem se, quia elegit eligentem se, & amavit amantem. Hunc sane ordinem proficiendi, hoc est, per fidem Domine incarnationis ad cognitionem divinitatis perveniendi, quasi per scymorum Jesu faciem speculandi Doctor egregius ostendit, cum ait: Non enim judicavi scire me aliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifixum. Itemque aliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non solido cibo. Lac infirma temporariae dispensationis, solidum cibum ardua perpetuae majestatis appellans.

¶. Lapidis pretiosi. cxxvj.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachae, festinans descende, quia hodie in domo tua oportet me manere. Et festinans descendit, & excepit illum gaudens. Manebat aliquando Dominus in domo principis Phariseorum, hoc est, in Judaeorum synagoga docebat: sed quia non baptizatum ante prandium, sabbato curantem, publicanos & peccatores recipientem, contra avaritiam disputantem, & cetera digna Deo gerentem, lingua venenata carpebant; pertaesus eorum facinora, di-

scessit & aufugit, dicens: Relinquetur vobis domus vestra deserta. Hodie autem in domo pusilli Zachaei oportet illum manere: hoc est, novae legis gratia coruscante, in humili credentium nationum corde quiescere.

¶ Deum laudamus. 16.

S E P T I M A D I E

infra Octavam.

Lectioes primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Ex Homil. 35. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Communis omnium domus est Ecclesia, in quam vobis prius ingressis nos intramus, discipulorum formam retinentes: ideoque communiter omnibus statim atque ingressi fuerimus, ut illis datam legem sequamur, pacem offerimus. Nemo igitur solordia torpeat: nemo saecularibus rebus suspensum animum habeat, cum jam ad predicandum sacerdotes intraverint. Non enim parva huic rei imminet poena. Equidem milles potius malim in domum alicujus vestrum ingressus destitui, quam hic praedicans non audiri. Hoc mihi molestius esset quam illud, quandoquidem magis propria haec est, quam illa. ¶. Orantibus. cxxij.

Lectio

Lectio v.

N Am hic magnæ illæ nostræ opes posite sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est & admirandum? Nam hæc mensa longè pretiosior est atque jucundior: & lucerna hæc quàm illa, ut norunt qui cum fide oleo peruncti, à morbis liberati sunt. Arca etiam hæc multò melior, magisque necessaria. Non enim vestes, sed misericordiam inclusam continet: quamvis pauci sint qui eam possideant. Hic & lectulus est valdè illo præstantior: divinarum enim Scripturarum requies quovis lecto suavior est.

R. O quam. cxxij.

Lectio vi.

E T quidem si concordia perfectè servaretur à nobis, nullam aliam domum præter hanc haberemus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testantur illa tria millia, & quinque millia hominum, quibus & domus una, & mensa una, & anima una erat. Multitudinis enim credentium, inquit, unum erat cor, & anima una. Sed quia longè ab illorum virtute absumus, & per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenimus, id omni studio faciamus. Nam etsi in aliis rebus pauperes & inopes su-

mus, hoc loco saltem cum huc ad vos intramus, cum charitate nos suscipite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spiritu tuo, non voce solum, sed animo quoque respondete.

R. Manè surgens. cxxij.

In tertio N. eterno.

Lectio sancti Evangelij secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

I N illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: & hic princeps erat publicanorum, & ipse dives. Et reliqua.

De Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Paulò post prædicta.

E T cum viderent omnes, murmurabant, dicentes, quòd ad hominem peccatorem divertisset. Manifestum est, Judæos semper Gentium odisse salutem. Scriptum est enim: Sequenti verò sabbato pænè universa civitas convenit audire verbum Domini. Videntes autem turbas Judæi replèti sunt zelo, & contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. Et alibi, fideles etiam fratres adversus Apostolorum principem disceptabant, dicentes: Quare introisti ad viros præputium habentes, & manducasti cum illis?

R. Domus mea. cxxv.

Lectio

Lectio viij.

Stans autem Zachæus dixit ad Dóminum : Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus : & si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam experat fidei veritate persistens, non solum se ex peccatóre conversum, sed étiam inter perfectos probat esse conversatum. Dicente enim Dómino : Si vis perfectus esse, vade, vende ómnia quæ habes, & da paupéribus : quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia conversus potest dare paupéribus.

ꝛ. Lápides. cxxvj.

Lectio ix.

AT qui aliqua fraude sustulit, primò hæc juxta legem réddere, deinde quod sibi remánscrit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse, quia sibi nil réinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia, quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet réddere, própria relinquere, visibília conténnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seípsum abnegáre, & ejus, qui necdum videátur,

Dómini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudámus. 16.

I N O C T A V A

Dedicationis Ecclesiae.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni.

Ex Epístola prima sancti Felicis Papæ quarti.

De consecrat. dist. 1. c. 2.

Lectio iv.

TAbernáculum Móysen, Dómino præcipiente, fecisse & sacrasse, cum mensa & altári ejus, & céteris vasis & utensilibus ad divinum cultum expléndum, légimus : & non solum divinis præcibus ea sacrasse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubente, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quomodo ipsa sacra non álij quam sacerdotes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum vestibus sanctis sacrati, & Levitæ tractábant, ferébant, erigébant, & deponébant, in ipsis institucióibus, quæ jubente Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

ꝛ. Orántibus. cxxij.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum píissimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dómino ædificáre volúerit

Iuerit, sed propter multum sanguinem quem effuderat, prohibitus est, & ipse collegerat expensas: Salomon quoque filius ejus, id ipsum quod ipse facere optauerat, iubente & auxiliante Deo perfecit, & templum cum altari, & reliqua ad diuinum cultum peragendum consecravit: in libro Regum legitur. Fecit ergo Salomon in tempore illo festiuitatem celebrem, & omnis Israël cum eo, multitudo magna ab introitu Emath usque ad riuum Ægypti, coram Domino Deo nostro septem diebus, & septem diebus, id est, quatuordecim diebus, & in die octaua dimisit populos.

R. O quam. cxxij.

De consecrat. dist. 1. cap. 17.

LECTIO VI.

Solemnitates dedicacionum Ecclesiarum & sacerdotum, per singulos annos solemniter sunt celebranda, ipso Domino exemplum dante, qui ad festum dedicacionis templi omnibus id faciendi dans formam, cum reliquis populis eandem festiuitatem celebraturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encenia in Jerosolymis, & hiems erat, & ambulabat Jesus in templo in porticu Salomonis, Quod autem octo diebus encenia sint celebranda, in libro Regum peracta dedicacione templi, reperiētis.

R. Manè surgens. cxxij.

215

O F F I C I U M B. M A R I Æ I N S A B B A T O.

OMnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus, & Vigiliis, & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Officium alicujus Dominicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominica; ac nisi Festum novem Lectionum occurrat, fit Officium de sancta Maria modo infra scripto.

In Vesperis Feriæ sextæ dicuntur Psalmi feriales in Psalterio positi, nisi fuerit Festum novem Lectionum: quia tunc de sancta Maria fit tantum commemoratio in dictis Vesperis cum Antiphona, Versiculo & Oratione ut infra: quæ commemoratio omittitur, quando Feria sexta occurrit aliud ejusdem beate Mariæ Officium.

Capitulum. *Ecclesi. 24 b*

AB initio, & ante sæcula creatus sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
S umens illud Ave,
Gabriëlis ore,
Funda nos in pacé,
Mutans Hevæ nomen.
S olve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
M onstra te esse matrem;
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
V irgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
V itam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collatémur.
S it laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto.
Tribus honor unus. Amen.
V. Diffûsa est grátia in labiis
tuis. R. Proprièrèa benedixit
te Deus in ætènum.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.
 Beata Mater, & intacta Virgo,
 gloriosa Regina mundi, inter-
 cede pro nobis ad Dominum.
 V. Dominus vobiscum. R. Et
 cum spiritu tuo.

Oratio.

Concède nos famulos
 tuos, quæsumus Domine
 Deus, perpetua mentis & cor-
 poris sanitate gaudere: &
 gloriosa beatæ Mariæ semper
 virginis intercessione, à præ-
 senti liberari tristitia, & æterna
 perfrui lætitia. Per Dominum
 nostrum Jesum Christum Fi-
 lium tuum: Qui tecum vivit
 & regnat.

Post Orationem fiunt Com-
 memoraciones consuetae de
 Apostolis, & de Pace, su-
 pra. 148. Si autem occurrat
 Festum Simplex, de eo fit
 commemoratio ante ipsa Sus-
 fragia.

Completorium ut in Psal-
 terio. Et in fine Hymni, Te
 lucis ante terminum, dici-
 tur. Jesu, tibi sit gloria, Qui
 natus es de Virgine. etiam si
 in Vesperis facta sit tantum
 commemoratio de B. Maria,
 nisi Hymni illius Festi, quod
 Feria sexta celebratum est, ali-
 ter concludendi sint, ut in
 Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum, Invitatorium.
 Ave Maria, gratia plena:
 * Dominus tecum. Psalm. Ve-
 nite, exultemus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, si-
 dera,
 Colunt, adorant, prædicant
 Trinam regentem machinam
 Claustum Mariæ bájulat.
 Cui luna, sol, & omnia
 Deserviunt per tempora;
 Perfusa cæli gratia,
 Gestant puellæ viscera.
 Beata Mater munere,
 Cujus, supernus Artifex
 Mundum pugillo continens,
 Ventris sub arca clausus est.
 Beata cæli nuntio,
 Fœcunda sancto Spiritu,
 Desideratus gentibus
 Cujus per alvum fusus est.
 Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, & almo Spiritu
 In sempiterna sæcula.
 Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in
 Psalterio. 110. Et in fine
 V. Diffusa est gratia in labiis
 tuis. R. Propterea benedixit
 te Deus in æternum. Pater
 noster.

Absolutio.

Bécibus & méritis beatæ
 Mariæ semper virginis,
 & omnium Sanctôrum, per-
 ducat nos Dominus ad regna
 cælorum. R. Amen. V. Jube
 domne benedicere.

Pro prima Lectione, Be-
 nedictio Nos cum prole
 pia benedicat virgo Maria.
 R. Amen.

Pri-

Primæ duæ Lectiões de Scriptura libri currentis, tertiã, una ex inferiis possis per ordinem.

R. j. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus effera, nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. V. Benedicte tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione, Benedictio. Ipsa Virgo virginum intercédât pro nobis ad Dóminum. R. Amen.

R. ij. Felix namque es sacra virgo Mariã, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, * Christus Deus noster. V. Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu: sentiant omnes omnes tuum juvenen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Benedictio. Per Virginem matrem concédât nobis Dóminus salutem & pacem. R. Amen.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudamus. 16.

AD LAUDES,
& per Horas, Añã.

DUm esset Rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis. Psal-

mus. Dóminus regnavit, cum reliquis de Dñica ut in Psalterio. 16. Añã. Læva ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Ana. Nigra sum, sed formosa, filia Jerusalem: ideo dilexit me Rex, & introduxit me in cubiculum suum. Ana. Jam hiems transit, imber abiit, & recessit: surge amica mea, & veni. Antiphona. Speciosa facta es, & suaviss in deliciis tuis, sancta Dei genitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

AB initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hyantis.

O Gloriosa Virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra fœbiles,
Cæli realidis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptæ plaudite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spiritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

V. Benedicte tu in mulieribus. R. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona. Beata Dei genitrix Maria, virgo perpetua, templum Domini, sacrarium Spiritus sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Jesu Christo: ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto femineo sexu.

Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpetua mentis & corporis sanitate gaudere: & gloriosa beatæ Mariæ semper virginis intercessione, à præsentibus liberari tristitia, & æterna perfrui lætitia. Per Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Deinde fiunt Commemorationes, ut supra. 148.

Ad Horas, Hymni & Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur, Jesu, tibi sit gloria, Qui natus es de Virgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex. Capitulum. Regi sæculorum. 26.

In R. brevi V. Qui natus es de Maria Virgine. alia ut in Psalterio. 26.

Ad Absolutionem Capituli, In plateis.

Ad Tertiam, Aña. Læva ejus. Capitulum. Ab initio. R. breve. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie tua. Vers. Intende, prospere pro-

cede, & regna. Et pulchritudine. Gloria Patri. Spécie. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b

ET sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum detentio mea.

R. br. Adjuvabit eam, * Deus vultu suo. Adjuvabit eam. V. Deus in medio ejus non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit. V. Elégit eam Deus, & prælegit eam. R. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciosa.

Capitulum. Eccli. 24. b

IN plateis sicut cinnamomum & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et prælegit eam. Elégit. V. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et prælegit. Gloria Patri. Elégit. V. Diffusa est gratia in labiis tuis. R. Propter eam benedixit te Deus in æternum.

Ad Vesperas, Antiphona & Psalmi feriales, Capitulum & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine, Commemorationes consuetae, ut in Psalterio. 148.

Lectioes sequentes dicuntur singulis mensibus in Officio beatæ Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE MAIO.

Ex Tractatu sancti Augustini Episcopi de Symbolo ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. 4. in fine, tom. 9.
Lectio iij.

Per feminam mors, per feminam vita: per Hevam interitus, per Mariam salus. Illa corrupta secuta est seductorem: hæc integra peperit Salvatorem. Illa poculum à serpente propinatum libenter accepit, & viro tradidit, ex quo simul mererentur occidi: hæc, grátia cælesti desuper infusa, vitam protulit, per quam caro mórtua possit resuscitari. Quis est, qui hæc operatus est, nisi Virginitatis Filius, & virginum sponsus: qui attulit matri fecunditatem, sed non abstulit integritatem?

Te Deum laudamus. 16.

Pars Æstiva.

MENSE JUNIO

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

De Verbis Apoc. c. 12. Signum magnum. Lectio iij.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, & mulier una nocuere: sed grátias Deo, per unum nihilominus virum, & mulierem unam omnia restaurantur, nec sine magno fœnore gratiarum. Neque enim sicut delictum, ita & donum: sed excedit damni æstimationem beneficij magnitudo. Sic nimirum prudentissimus, & clementissimus artifex, quod quasi satum fuerat, non confrégit, sed utilius omnino refecit: ut videlicet nobis novum formaret Adam ex veteri, Hevam transfunderet in Mariam.

Te Deum laudamus. 16.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Ambrósij Episcopi ad Sirícium Papam.

Epístola 81. al. 7. circa med.
Lectio iij.

Non excédit fidem, quòd homo exivit de virgine, quando petra fontem profuam scaturivit, ferrum super aquas natavit, ambulavit homo super aquas. Ergo si hominem unda portavit, non potuit hominem virgo generare, atque hominem, de quo legimus: Et mittet

g

illis

illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciat eos, & notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri itaque testaméto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo testaméto virgo géneris aula cæléstis, elécta est ad salútem.

Te Deum laudámus. 16.

MENSE AUGUSTO.

De Expositiõne sancti Gregorij Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1. Lectio iij.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creaturæ altitudinem, electiõnis suæ dignitáte transcendit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiõnem æterni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátem Isaías vaticinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Mariæ supra omnes sanctos refulsit.

Te Deum laudámus. 16.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola sancti Leónis

Papæ ad Pulchériam

Augústam.

Epíst. 13. ante medium.

Lectio iij.

Sacraméntum reconciliatiõnis nostræ ante témpora æterna dispósitum, nullæ implébant figuræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Virginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemerata víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei ac forma servi in unam conveniéntem persónam, creátor témporum nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem; & consubstantiális Patri consubstantiális esse dignarétur & matri, naturámque sibi nostram solus à peccáto liber uníret; sub jugo diaboli generáliter tenerétur humana captivitas.

Te Deum laudámus. 16.

Ad Laudes & per Horas, omnia ut supra. cxliij.

OFFICIUM PARVUM

B. Mariæ non dicitur, quando fit Officium novem Lectiõnum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de sabbato.

Sancti Mariæ. Quibus diebus
omittitur à primis Vesperis.
Cum dicitur in Choro, in Ma-
rutinis & in Vesperis præpo-
nuntur Officio diei, in aliis
Horis postponitur. Prima di-
citur post **Benedicamus Dó-
mino**, antequam legatur Mar-
tyrologium. Extra Chorum
potest dici pro temporis op-
portunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ
extra Adventum.

Ad Vesperas. **Ave Ma-
ria**. secreto: que dicitur
semper in principio omnium
Horarum beate Mariæ, quan-
do non conjugatur cum
Officio diei. Vers.

Deus in adiutorium meum
intende. **re. Dómine ad-
adjuvandum me festina. Gló-
ria Patri, & Filio. Sicut
erat in principio.**

In fine Alleluia, ad om-
nes Horas.

Antiphona. **Dum esset Rex.**

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómi-
no meo: * **Sede à
dextris meis:**

**Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum tuó-
rum.**

**Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: * domi-
nare in medio inimicórum
tuórum.**

**Tecum principium in die vir-
tutis tuæ in splendoribus san-**

**ctórum: * ex útero ante luci-
ferum genui te.**

**Iuravit Dóminus, & non pœ-
nitêbit eum: * Tu es sacerdos
in ætérnum secúndum ordi-
nem Melchisedech.**

**Dóminus à dextris tuis, * con-
frêgit in die iræ suæ reges.**

**Judicabit in nationibus, im-
plêbit ruínas: * conquassabit
cápita in terra multórum.**

**De torrénte in via bibit: *
propterea exaltabit caput.**

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. **Dum esset Rex in
accubitu suo, nardus mea de-
dit odórem suavitatis.**

Antiphona. **Lava ejus.**

Psalmus 112.

Laudate púeri Dómi-
num: * **laudate nomen
Dómini.**

**Et nomen Dómini benedí-
ctum, * ex hoc nunc, & us-
que in sæculum.**

**A solis ortu usque ad occá-
sum: * laudabile nomen Dó-
mini.**

**Excéllsus super omnes Gentes
Dóminus, * & super cælos
glória ejus.**

**Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat, *
& humília respicit in cælo &
in terra?**

**Et úscitans à terra inopem, * &
de stercore érigenz páuperem:
ut collocet eum cum princi-
pibus, * cum principibus pó-
puli sui.**

Qui habitare facit sterilem
in domo, * matrem filiorum
lactantem.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Læva ejus sub cõ-
pita meo : & dextera illius
amplexabitur me.

Añã. Nigra sum.

Psalmus 121.

Lætatus sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dõmini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in
atriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificatur ut
civitas : * cujus participatio
ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus,
tribus Dõmini, * testimo-
nium Israël ad confitendum
nõmini Dõmini.

Quia illic sederunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogate quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * & abundantia
diligentibus te.

Fiat pax in virtute tua : *
& abundantia in turribus
tuis.

Propter fratres meos, & pró-
ximos meos, * loquebar pa-
cem de te :

Propter domum Dõmini Dei
nostri, * quæsi vi bona tibi.

Gloria Patri, & Filio.

Añã. Nigra sum, sed formõsa,
filia Jerúsalem : ideo dilèxit
me Rex, & introduxit me in
cubiculum suum.

Añã. Jam hiems tránsiit.

Psalmus 126.

Nisi Dõminus ædificave-
rit domum, * in vanum
laboraverunt qui ædificant
eam.

Nisi Dõminus custodierit ci-
vitatem, * frustra vigilat qui
custõdit eam.

Vanum est vobis ante lucem
surgere : * surgite postquam
sederitis, qui manducatis pa-
nem dolõris.

Cum dederit dilectis suis
sõnnum : * ecce hereditas Dõ-
mini, filij ; merces, fructus
ventris.

Sicut sagittæ in manu potén-
tis : * ita filij excussõrum.

Beatus vir, qui implèvit desi-
derium suum ex ipsis : * non
confundetur cum loquetur
inimicis suis in porta.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Jam hiems tránsiit,
imber abiit, & recessit : surge
amica mea, & veni.

Antiphona. Speciõsa.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dñm : *
Lauda Deum tuum Sion.
Quoniam confortavit seras
portarum tuarum : * benedixit
filiis tuis in te.

Qui posuit fines tuos pa-
cem : * & adipe frumenti sã-
tiat te.

Qui emittit eloquium suum
terræ : * velociter currit sermo
ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: *
nébulam sicut cinerem spar-
git.

Mittit crystallum suam si-
cut buccellas: * ante faciém
frigoris ejus quis sustinêbit?
E mittet verbum suum, & li-
quesfaciet ea: * stabit spiritus
ejus, & fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum
Jacob: * justitias & judícia sua
Israël.

Non fecit taliter omni natió-
ni: * & judícia sua non ma-
nifestávit eis.

Gloria Patri, & Fílio.

Antiphona. Speciôsa facta es
& suavis in deliciis tuis, san-
cta Dei génitrix.

Capitulum. *Ecclesi. 24. 6*

AB initio, & ante sæcula
creáta sum, & usque ad
futuram sæculum non desi-
nam, & in habitatióne san-
cta coram ipso ministrávi.
R. Deo grátias. Hymnus.

Ave maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave,
Gabriëlis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singularis,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos,
Mites fac & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collatémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.
y. Diffusa est grátia in lábiis
tuis. r. Propterea benedixit
te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Beata Mater, & intacta Vir-
go, gloriôsa Regina mundi,
intercede pro nobis ad Dómi-
num. Kyrie eléison. Christe
eléison. Kyrie eléison. y. Dó-
minus vobiscum. r. Et cum
spiritu tuo. Oratio.

Concède nos famulos tuos,
quæsumus Dómine Deus,
perpétua mentis & corpóris
sanitate gaudere: & gloriôsa
beatæ Mariæ semper virginis
intercessióne, à præsentí li-
berári tristitia, & ætérna
pérfrui lætítia. Per Christum
Dóminum nostrum. r. Amen.

Sequens commemor. pro
Sanctis sicut tantum ad Vesperas
& Laudes in Officio sanctæ
Mariæ.

Antiph. Sancti Dei omnes in-
tercedere dignémini pro nostra

omniūque salūte. *ψ.* *I*xtā-
mini in Dómino, & exultáte
justi. *ꝛ.* Et gloriāmini omnes
recti corde. *Oratio.*

Protege Dómine pópulum
tuum, & Apostolôrum
tuôrum Petri & Pauli, &
aliôrum Apostolôrum patro-
cinio confidentem, perpétua
defensióne conserva.

Omnes Sancti tui, quæ-
sumus Dómine, nos ubi-
que adjuvent: ut dum eôrum
mérita recólimus, patrocínia
sentiāmus: & pacem tuam
nostris concède temporibus,
& ab Ecclesiā tua cunctam re-
pelle nequitiā: iter, actus,
& voluntates nostras, &
omniū famulôrum tuôrum,
in salutis tuæ prosperitate di-
spõe: benefactoribus nostris
sempiterna bona retribue: &
omnibus fidelibus defunctis
réquiem æternam concède.
Per Dóminum nostrum.

AD COMPLETORIUM.

*A*ve Mariā. ut supra. *ψ.*

Converte nos Deus salu-
tāris noster. *ꝛ.* Et averte
irā tuā a nobis. *ψ.* Deus
in adiutorium. *G*loria Patri.
Alleluia.

Psalmus 128.

Sæpè expugnāvērunt me
à juventute mea, * dicat
nunc Israël.

Sæpè expugnāvērunt me à
juventute mea: * etenim non
potuērunt mihi.

Supra dorsum meum fabrica-
vērunt peccatōres: * prolon-
gavērunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concidit cer-
vices peccatōrum: * confun-
dantur & convertantur retrór-
sum omnes, qui odērunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectōrum: *
quod priusquam evellatur,
exaruit:

De quo non implēvit ma-
num suam qui metit, * &
sinum suum qui manipulos
cölligit:

Et non dixerunt qui præteri-
bant: *Benedictio Dómini su-
per vos: * benediximus vobis
in nómine Dómini.*

*G*loria Patri, & Fílio.

Psalmus 129.

De profundis clamāvi ad te
Dómine: * Dómine ex-
audi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, *
in vocem deprecationis meæ.
Si iniquitates observāveris
Dómine: * Dómine quis sus-
tinēbit?

Quia apud te propitiatio est: *
& propter legem tuam susti-
nui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo
ejus: * sperāvit ánima mea in
Dómino.

A custódia matutina usque ad
noctem, * speret Israël in
Dómino.

Quia apud Dóminum miseri-
córdia: * & copiōsa apud eum
redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex
omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, & Filio.

Psalms 120.

Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam:

Sicut ablatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Superet Israël in Domino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio.

Hymnus.

Memento, rerum Conditor,

Nostri quod olim corporis, Sacrata ab alvo Virgine Nascendo, formam sumpseris.

Maria mater gratiæ,

Dulcis parens clementiæ,

Tu nos ab hoste protege,

Et mortis hora suscipe.

Jesus, tibi sit gloria,

Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spiritu,

In sempiterna sæcula. Amen.

Capitulum. *Ecclesi. 24. c*

Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

R. Deo gratias.

V. Ora pro nobis sancta Dei genitrix. R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad nunc divitis, Añs. Sub
tuum præsidium confugimus
sancta Dei genitrix: nostras de-
precationes ne despicias in ne-
cessitatibus, sed à periculis cun-
ctis libera nos semper, Virgo
gloriosa & benedicta. Kyrie
eleison. Christe eleison. Ky-
rie eleison. V. Dominus vobiscum. & Et cum spiritu tuo.

Oratio.

Beate & gloriose semper
virginis Mariæ, quæsumus
Domine, intercessio gloriosa
nos protegat: & ad vitam per-
ducat æternam. Per Dominum
nostrum Jesum Christum.

AD MATUTINUM
de beata Maria.

Ave Maria, ut supra. V.

Domine labia mea ap-
ries. & Et os meum
annuntiabit laudem tuam.

V. Deus in adiutorium. Gloria Patri, & Filio. Alleluia.

Invitatorium. Ave Maria,
gratia plena: * Dominus te-
cum. Psalms. Venite, exul-
temus. 2. Hymnus.

Quem terra, pontus, si-
dera,

Colunt, adorant, prædicant
Trinam regentem machinam

Clastrum Mariæ bajulat.

Cui luna, sol, & omnia

Deserviunt per tempora;

Perfusa cæli gratia,

Gestant puellæ viscera.

Beata Mater munere,

Cujus, supernus Artifex

Mundum pugillo cōtinens,
Ventris sub arca clausus est.

Et eāta cæli nūntio,
Fœcūnda sancto Spīritu,
Desiderātus gēntibus
Cujus per alvum fusus est.

Estu, tibi sit glōria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Spīritu,
In sempiterna sæcula. Amen.

Quando fit Officium novem Lectionum sanctæ Mariæ dicuntur tres sequentes Nocturnicum suis Psalmis & Antiphonis, nisi aliæ An̄æ assignentur. Absolutiones verò & Benedictiones, ut in principio Breviarij ante Psalterium.

TRES PSALMI
sequentes dicuntur Feria ij.
& v. ad Nocturnum.

Antiphona. Benedīcta tu.

Psalmus 8.

Domine Dōminus noster, * quān admirābile est nomen tuum in univērsa terra!

Quōniam elevāta est magnificentia tua * super cælos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum & ultorem.

Quōniam vidēbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam & stellas, quæ tu fundāsti.

Quid est homo, quod memores ejus? * aut filius hominis, quōniam vīstas eum?

Miauvisti eum paulò minùs ab

Angelis, glōria & honore coronāsti eum: * & constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Omnia subjecisti sub pedibus ejus, * oves & boves univērsas, insuper & pecora campi; Volucres cæli, & pisces maris, * qui perambulāt sēmitas maris. Dōmine Dōminus noster, * quān admirābile est nomen tuum in univērsa terra!

Glōria Patri, & Filio.

Antiphona. Benedīcta tu in mulieribus, & benedīctus fructus ventris tui.

Antiphona. Sicut myrrha.

Psalmus 18.

Cæli enarrant glōriam Dei, * & ópera manuum ejus annūntiāt firmamētum. Dies diēi erūctat verbum, * & nox nocti indicat sciēntiam.

Non sunt loquēlæ, neque sermōnes, * quorum non audiāntur voces eōrum.

In omnem terram exiit sonus eōrum: * & in fines orbis terræ verba eōrum.

In sole posuit tabernaculum suum: * & ipse tamquam sponsus procedens de thalamo suo:

Egredietur ut gigas ad currēdam viam, * a summo cælo egressio ejus:

Eroccūsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat à calore ejus.

Lex Dōmini immaculāta convertens ánimas: * testimōnium

Dōmini

Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Iustitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illumínans óculos.

Timor Dómini sanctus, permanens in sæculum sæculi: * iudicia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabilia super aurum & lapidem pretiósium multum: * & dulcióra super mel & favum.

Et tenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occultis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint dominári, tunc immaculátus ero: * & emundábor à delicto máximo.

Et erunt ut compláceant eloquia oris mei: * & meditatio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redemptor meus.

Gloria Patri, & Filio.

Antiph. Sicut myrrha elécta odórem dedisti suavitatís sancta Dei génitrix.

Añã. Ante torum. Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem à Dómino: * & misericórdiam à Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtutum ipse est Rex glóriæ.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dulcía cántica drámatis.

Y. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum. Pater noster. cum Lectionibus & reliquis, ut infra. clvij.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur Vers. Spécies tua, & pulchritúdine tua. R. Inténde, próspere procéde, & régna.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Versa iij.
& vj. ad Nocturnum.

Añã. Spécie tua. Psalmus 44.

ERUCTAVIT cor meum
verbum bonum: * dico
ego ópera mea Regi.

Lingua mea calamus scribæ,*
velóçiter scribentis.

Speciósus forma præ filiis hó-
minum, diffusa est grátia in
labiis tuis: * propterea benedi-
xit te Deus in ætérnum.

Accingere gládio tuo super
femur tuum, * potentissime,
Spécie tua & pulchritudine
tua: * inténde, prospère pro-
cède, & regna,

Propter veritatem & mansue-
tudinem, & justitiam: * &
deducet te mirabiliter dexte-
ra tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub
te cadent, * in corda inimicó-
rum regis.

Sedes tua Deus in sæculum
sæculi: * virga directiõnis
virga regni tui.

Dilexisti justitiam, & odisti
iniquitatem: * propterea unxit
te Deus, Deus tuus oleo læti-
tiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cássia à
vestiméntis tuis, à dómibus
ebúrneis: * ex quibus delecta-
verunt te filia regum in honó-
re tuo.

Astitit regina à dextris tuis in
vestitu deaurato: * circumdata
varietate.

Audi filia, & vide, & inclina
aurem tuam: * & obliviscere
pópulum tuum, & domum pa-
tris tui.

Et concupiscet Rex decórem
tuum: * quóniam ipse est Dó-
minus Deus tuus, & adorabunt
eum.

Et filia Tyri in munéribus *
vultum tuum deprecabuntur,
omnes divites plebis.

Omnis glória ejus filia Regis
ab intus, * in simbriis aureis
circumamicta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines
post eam: * próximæ ejus af-
feréntur tibi.

Afferéntur in læticia & exul-
tatione: * adducéntur in tem-
plum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt ti-
bi filij: * constitues eos prínci-
pes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui *
in omni generatióne & gene-
rationem.

Propterea pópuli confitebún-
tur tibi in ætérnum, * & in
sæculum sæculi.

Glória Patri, & Filio.

Añã. Spécie tua & pulchritu-
dine tua inténde, prospère
procède, & regna.

Antiphona. Adjuvabit eam.

Psalmus 45.

DEUS noster refugium, &
virtus; * adjutor in tri-
bulationibus, quæ invenerunt
nos nimis.

Propterea non timébitis
dum

dum turbabitur terra: * & transferentur montes in cor maris. S onuerunt & turbatae sunt aquae eorum: * conturbati sunt montes in fortitudine ejus.

F lúminis ímpetus lætificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altíssimus.

D eus in médio ejus non commovebitur: * adjuvabit eam Deus manè diluculo.

C onturbatae sunt Gentes, & inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

D óminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

V eníte, & videte ópera Dómini, quæ posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terræ.

A rcum cónteret, & confringet arma: * & scuta comburet igni.

V acáte, & videte quóniam ego sum Deus: * exaltabor in Géntibus, & exaltabor in terra.

D óminus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob. G lória Patri.

Añs. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovebitur.

Añs. Sicut lætantium.

Psalmus 86.

F undaménta ejus in montibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernacula Jacob.

G loriósa dicta sunt de te, * civitas Dei.

M emor ero Rahab & Babylonis * sciéntium me.

E cce alienigenæ, & Tyrus & pópulus Æthiopum, * hi fuerunt illic.

N umquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundavit eam Altíssimus?

D óminus narrabit in scripturis populórum, & princípum; * horum, qui fuerunt in ea.

S icut lætantium ómnium * habitatio est in te.

G lória Patri, & Fílio.

Antiphona. Sicut lætantium ómnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei genitrix.

V. Diffusa est grátia in labiis tuis. R. Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Pater noster. cum Lectiõibus & reliquis, ut infra. clvij.

Sed in Officio novem Lectiõnum dicitur V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in médio ejus, non commovebitur.

TRES PSALMI

sequentes dicuntur Feria iij. & Sabbato ad Nostatum.

Añs. Gaude Maria virgo.

Psalmus 95.

C antáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

C antáte Dómino, & benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutare ejus.

A nnuntiáte inter Gentes glóriam

riam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium demonia: * Dominus autem caelos fecit.

Confessio & pulchritudo in conspectu ejus: * sanctimonia & magnificentia in sanctificatione ejus.

Afferre Domino patriæ Gentium, afferre Domino gloriam & honorem: * afferre Domino gloriam nomini ejus.

Tollite hostias, & introite in atria ejus: * adorare Dominum in atrio sancto ejus.

Commoveatur a facie ejus universa terra: * dicite in Gentibus quia Dominus regnavit.

Et tenim correxit orbem terræ qui non commovebitur: * judicabit populos in æquitate.

Lætentur cæli, & exultet terra, commoveatur mare, & plenitudo ejus: * gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit: * quoniam venit judicare terram.

Judicabit orbem terræ in æquitate, * & populos in veritate sua.

Gloria Patri, & Filio.

Añs. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo.

Antiphona. Dignare me.

Psalmus 96.

Dominus regnavit, exaltet terra: * lætentur insulæ multæ.

Nubes, & caligo in circuitu ejus: * justitia, & judicium correctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * & inflammabit in circuitu inimicos ejus.

Illuxerunt fulgura ejus orbi terræ: * vidit, & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini; * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt cæli justitiam ejus: * & viderunt omnes populi gloriam ejus.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia: * & qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli ejus: * audivit, & lætata est Sion.

Et exultaverunt filie Judæ, * propter judicia tua Domine:

Quoniam tu Dominus Altissimus super omnem terram: * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum: * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * & rectis corde lætitia.

Lætissimi iusti in Domino: *

& confitémini memoriæ sanctificatiõnis ejus.

Gloria Patri, & Filio.

Añã. Dignâie me laudâre te, Virgo sacrâta, da mihi virtutem contra hostes tuos.

Antiphona. Post partum.

Psalmus 97.

Cantate Dõmino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvâvit sibi dextera ejus, * & brâchium sanctum ejus.

Rotum fecit Dõminus salutâre suum : * in conspéctu Gentiũ revelâvit justitiam suam.

Recordâtus est misericordiæ suæ, * & veritatis suæ domui Israël.

Viderunt omnes tẽrmini terræ * salutâre Dei nostri.

Jubilâte Deo omnis terra : * cantâte, & exultâte, & psallite.

Lâllite Dõmino in cithara, in cithara & voce psalmi : * in tubis ductilibus, & voce tubæ cõrneæ.

Jubilâte in conspéctu Regis Dõmini : * moveâtur mare, & plenitudo ejus ; orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu, simul montes exultabunt à conspéctu Dõmini : * quoniam venit judicâre terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * & pópulos in æquitate. Gloria Patri.

Antiphona. Post partum vir-

go inviolâta permansisti, Dei genitrix intercède pro nobis. *ÿ.* Diffusa est grâtia in labiis tuis. *æ.* Propereâ benedixit te Deus in æternum.

Sed in Officio novem Lectionum dicitur *ÿ.* Elegit eam Deus, & præelegit eam. *æ.* In tabernaculo suo habitâre facit eam. Pater noster. secreto. *ÿ.* Et nemos inducas in tentationem. *æ.* Sed libera nos à malo.

Absolutio.

I Recibus & mēritis beatae Mariæ semper virginis, & omnium Sanctõrum, perducatur nos Dõminus ad regna cælõrum. *æ.* Amen.

ÿ. Jube domne benedicere. Benedicẽtio. Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. *æ.* Amen.

Lectio j. *Ecl. 24.*

In omnibus requiem quaesivi, & in hereditate Dõmini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium : & qui creavit me, requiẽvit in tabernaculo meo, & dixit mihi : In Jacob inhabitâta, & in Israël hereditâre, & in electis meis mitte radices. Tu autem Dõmine miserere nobis. *æ.* Deo grâcias.

æ. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus effera, nescio : * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. *ÿ.* Benedicte

dícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia quem. *Ps.* Jube domne benedícere. Benedíctio. Ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dóminum. *R.* Amen. Lectio ij.

ET sic in Sion firmâta sum, & in civitatē sanctificata simíliter requievi, & in Jerúsalem potestas mea. Et radicavi in pópulo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctórum detentio mea. Tu autem Dómine.

R. Beata es virgo María, quæ Dóminum portasti Creatórem mundi: * Genuisti qui te fecit, & in ætérnum pórmanes virgo. *Ps.* Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuisti. *Ps.* Jube domne benedícere. Benedíctio. Per Vírginem matrem concédât nobis Dóminus salutem & pacem. *R.* Amen.

Lectio iij.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, & quasi cypressus in monte Sion: quasi palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio rosæ in Léricho: Quasi olíva speciosa in campis, & quasi plátanus exaltata sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum & balsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatē odóris. Tu autem Dómiæ.

R. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. *Ps.* Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devoto femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvâmen, quicumque celebrant tuam sanctam commemoratió-nem. Quia. *G* lória. Christus.

A D L A U D E S.

Ps. Deus in adiutorium meum inténde. *R.* Dómine ad adiuvandum me festína. *G* lória Patri. Allelúia.

Anaphona.

Assumpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudantes benedícunt Dóminum. *Psalms.* Dóminus regnavit cum reliquis de Dñica ut in *Psalterio*. 16. *Añã.* María virgo assumpta est ad æthé-reum thálanum, in quo Rex regum stellato sedet solio. *Añã.* In odórem unguentórum tuórum currimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis. *Añã.* Benedícta filia tu à Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus. Antiphona. Pulchra es, & decóra filia Jerúsalem: terribilis ut castrórum ácies ordinata.

Capitulum. *Cant.* 6 6

Viderunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicaverunt, & reginæ laudaverunt eam. *R.* Deo grátias.

Hym-

Hymnus.

O Gloriôsa Virginum,
Sublînis inter sidera ;
Qui te creâvit, p[ar]vulum
Lactente nutris ubere.
Quod Heva trîstis abstulit,
Tu reddis almo germine :
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclûdis c[ar]dines.

Tu regis alti j[an]ua,
Et aula lucis fûlgida :
Vitam datam per Virgine[m]
Gentes redempt[ur]e plaudite.

Jesu, tibi sit gl[ori]a,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, & almo Sp[iritu]
In sempiterna sæcula. Amen.
v. Benedic[ta] tu in mulieribus.
R. Et benedictus fructus ven-
tris tui.

Ad Bened[ic]tus. A[nt]i. Be[ati]a
Dei genitrix Mari[ia], virgo per-
p[et]ua, templum D[omi]ni, sacr[ar]i-
um Spiritus sancti, sola sine
ex[em]plo placuisti D[omi]no no-
stro Jesu Christo : ora pro p[op]-
ulo, interveni pro clero, inter-
cede pro devoto femineo sexu.
Kyrie el[ei]son. C[h]riste el[ei]son.
Kyrie el[ei]son. v. D[omi]nus
vobiscum. R. Et cum sp[iritu]
tuo.

Oratio.

Deus, qui de beat[is]e Ma-
ri[æ] virginis útero Ver-
bum tuum, Angelo nuntiante,
carnem suscipere voluisti :
præsta supplicibus tuis ; ut qui
verè eam genitricem Dei cre-
dimus, ejus apud te intercessio-
nibus adjuvemur. Per eum-

dem Christum D[omi]num no-
strum. &c. Amen.

Pro Sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes intercédere
dignemini pro nostra om-
niumque salute. v. Latámini
in D[omi]no, & exultate justi.
&c. Et gloriámini omnes recti
corde.

Oratio.

Protege D[omi]ne p[op]ulum
tuum, & Apostolorum tuor[um]
Petri & Pauli, & ali[or]-
um Apostolorum patrocínio
confidentem, perp[et]ua defen-
sione conserva.

Omnes Sancti tui, quæsu-
mus D[omi]ne, nos ubi-
que adjuvent : ut dum eor[um]
mérita recólimus, patrocínia
sentiámus ; & pacem tuam
nostris concède temporibus,
& ab Ecclesiá tua cunctam
repelle nequitiam : iter, actus,
& voluntates nostras, & om-
nium famulorum tuorum, in
salutis tuæ prosperitate disp[on]-
ne : benefactoribus nostris
sempiterna bona retribue : &
omnibus fidelibus defunctis
réquiem æternam concède. Per
D[omi]num nostrum.

A D P R I M A M.

Ave Mari[ia], &c. v. Deus in
adjutorium. Hymnus.

Memento, rerum Cón-
ditor,
Nostri quòd olim corp[or]is,
Sacra[ta] ab alvo Virginitis
Nascendo, formam sumpseris.

Maria

Mariæ mater grâtiæ,
 Dulcis parens clemenciæ,
 Tu nos ab hoste protége,
 Et mortis hora súscipe.
 Jesu, tibi sit glória,
 Qui natus es de Virgine,
 Cum Patre, & almo Spirítu,
 In sempitérna sæcula. Amen.
 Antiphona. Assúmpta est.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
 saluum me fac: * & in
 virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem
 meam: * áuribus pércipe verba
 oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt
 advérsum me, & fortes quæ-
 sierunt ánimam meam: * &
 non proposuerunt Deum ante
 conspéctum suum.

Ece enim Deus ádjuvat me: *
 & Dóminus suscéptor est áni-
 mæ meæ.

Averte mala inimicis meis: *
 & in veritatē tua dispérde illos,
 Voluntariē sacrificábo tibi, *
 & confitebor nómini tuo Dó-
 mine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatió-
 ne eripuisti me: * & super ini-
 micos meos despéxit óculus
 meus, Glória Patri.

Psalmus 84.

Benedixisti Dómine ter-
 ram tuam: * avertisti ca-
 pivitatem Jacob.

Remisisti iniquitatem plebis
 tuæ: * operuisti ómnia pec-
 cata eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: *
 avertisti ab ira indignatiónis
 tuæ.

Converte nos Deus salutaris
 noster: * & averte iram tuam
 à nobis.

Nunquid in ætérnum irascé-
 ris nobis? * aut extédes iram
 tuam à generatióne in genera-
 tióne?

Deus tu convérsus vivificábis
 nos: * & plebs tua lætábitur
 in te.

Ósténde nobis Dómine mi-
 sericórdiam tuam: * & salutáre
 tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in
 me Dóminus Deus: * quón-
 iam loquétur pacem in ple-
 bem suam;

Et super sanctos suos, * & in
 eos qui convertúntur ad cor.

Verúntamen prope timéntes
 eum salutáre ipsius: * ut inhá-
 bitet glória in terra nostra.

Misericórdia & veritas obvia-
 vérunt sibi: * justitia & pax
 osculatae sunt.

Veritas de terra orta est: * &
 justitia de caelo prospéxit.

Et tenim Dóminus dabit beni-
 gnitatem: * & terra nostra
 dabit fructum suum.

Justitia ante eum ambulábit: *
 & ponet in via gressus suos.

Glória Patri. Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes
 Gentes: * laudáte eum
 omnes pópuli:

Quóniam confirmata est su-
 per

per nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum. G lória Patri.

Añ. Assúpta est Mariá in cælum:gaudent Angeli,laudantes benedicunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6 c

Quæ est ista, quæ progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrórum ácies ordináta.

R. Deo grátias.

Y. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. R. Da mihi virtútem contra hostes tuos. Kyrie eléison. C hriste eléison. Kyrie eléison. Y. Dóminus vobíscum. Oratic.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua habitáres, eligere dignátus es: da quæsumus; ut sua nos defénsiône munitos, jucúndos fácias suæ interéste commemóratióni. Qui vivis & regnas.

AD TERTIAM.

A ve Mariá, &c Y. D eus in Adjutórium. Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Virginis
Nascéndo,formam sumpseris.

M ariá mater grátia,
Dulcis Parens eleméntia,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

esu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,

Cum Patre, & almo Spíritu, In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. Mariá virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribuláter clamávi; * & exaudivit me.

D ómine libera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolósa.

Q uid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

S agítæ poténtis acútæ, * cum corbónibus desolotóriis.

H eu mihi, quia incolátus meus prolongátus est:habitávi cum habitántibus Cedar: * multum incola fuit ánima mea.

C um his qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis,impugnábant me gratis. G lória Patri, & Fílio.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxiliúm mihi.

A uxílium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

N on det in commotiónem pedem tuum: * neque dormitet qui custódit te.

E tce non dormitábit neque dormiet, * qui custódit Israël.

D óminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

P er diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

D óminus custódit te ab omni malo: *

Per diem sol non uret te, *
neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni
malo : * custódiat ánimam
tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum
tuum, & éxítum tuum; * ex hoc
nunc, & usque in sæculum.

Gloria Patri.

* Dominus Deus.

Lætatus sum in his, quæ
dicta sunt mihi : * in do-
mum Dómini ibimus.

S tantes erant pedes nostri, * in
átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificátur ut
civitas : * cujus participatio
ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus,
tribus Dómini, * testimó-
nium Israël ad confiténdum
nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in
judicio, * sedes super domum
David.

Rogáte quæ ad pacem sunt
Jerúsalem : * & abundántia
diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua : * &
abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & pró-
ximos meos, * loquébar pa-
cem de te :

Propter domum Dómini Dei
nostri, * quæsivi bona tibi.

Gloria Patri, & Filio.

Ána. María virgo assúpta
est ad æthéreum thálamum,
in quo Rex regum stelláto se-
det sólio.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

ET sic in Sion firmáta sum,
& in civitáte sanctificáta
similiter requiévi, & in Jerúsa-
lem potéstas mea. *R.* Deo
grátias.

V. Diffúsa est grátia in lábiis
tuis. *R.* Propterea benedixit
te Deus in atérnum. *Kyrie*
eleíson. Christe eleíson. Ky-
rie eleíson. V. Dóminus vo-
bíscum. Oratio.

Deus, qui salútis atérnæ,
beátæ Mariæ virginitáte
fœcúnda, humano géneri præ-
mia præstitisti : tribue quæsu-
mus; ut ipsam pro nobis inter-
cédere sentiamus, per quam me-
rúimus auctórem vitæ suscipe-
re, Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum : Qui
tecum vivit.

A D S E X T A M.

Ave María. &c. *V. Deus in*
adjutórium.

Hymnus.

Memento, rerum Cón-
ditórum,

Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

María mater grátia,
Dulcis Parens cleméntia,

Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora suscipe.

Jesu, tibi fit glória,

Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre & almo Spíritu,

In sempitérna sæcula.

Amen.

Antiphona. In odorem.

Psalmus 122.

AD te levavi oculos meos, * qui habitas in caelis.

Eccce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multum repleti sumus despectiōne:

Quia multum repleta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, & despectio superbis.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 123.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Forrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus, * qui non dedit nos in captiōnem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:

Laqueus contritus est, * & nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit caelum & terram.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerusalem.

Montes in circuitu ejus: * & Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis, * & rectis corde.

Declinantes autem in obligationes, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. In odorem unguentorum tuorum currimus, adolescentulæ dilexerunt te nimis.

Capitulum. *Eccli. 24. b*

Etradicavi in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius, & in plenitudine sanctorum desentio mea. *re. Deo gratias.*

Benedicta tu in mulieribus. *re. Et benedictus fructus ventris tui. k. yrie elison.*

Christe

C hriste eléison. K yrie eléison. *ψ*. Dóminus vobíscum.

Oratio.

C Oncède misericors Deus fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei genitricis memóriam ágimus, intercessiõnis ejus auxiliõ, à nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúndem Dóminum.

A D N O N A M.

A ve Mariá, &c. *ψ*. Deus in adiutorium.

Hymnus.

M Excéto, rerum Cónditor,

Nostri quòd olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formam sumpseris.

M ariá mater grátiæ,
Dulcis Parens clemétiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

I esu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & alio Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Antiphona. Pulchra es.

Psalmus 125.

I N converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

T unc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatiõne.

T unc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus facere cum eis.

M agnificávit Dóminus face-

re nobíscum: * facti sumus lætántes.

C onvérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Q ui séminant in lácrymis, * in exultatiõne metent.

E úntes ibant & flebant, * mitténtes sémina sua.

V eniéntes autem venient cum exultatiõne, * portántes mánipulos suos.

G lória Patri, & Filio.

Psalmus 126.

N I si Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam. N i si Dóminus custodierit civitátem, * frustra vígilat qui custòdit eam.

V anum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducáis panem dolóris.

C ùm déderit diléctis suis somnum: * ecce heréditas Dómini, filij; merces, fructus ventris.

S icut sagittæ in manu poténtis: * ita filij excussórum.

B eátus vir, qui implévit desiderium suum ex ipsis: * non confundétur cùm loquétur inimicis suis in porta.

G lória Patri, & Filio.

Psalmus 127.

B E áti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

L abóres mánuum tuárum quia

quia manducabis : * beatus es,
& benè tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abun-
dans, * in latèribus domus
tuæ.

Filij tui sicut novellæ oli-
vârûm, * in circûitu mensæ
tuæ.

Eccè sic benedicetur homo, *
qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex
Sion : * & vídeas bona Jerú-
salem ómnibus dièbus vitæ
tuæ.

Et vídeas filios filiòrum tuò-
rum, * pacem super Israël.

Gloria Patri, & Filio.

Aña. Pulchra es, & decòra,
filia Jerúsalem : terríbilis ut
castròrum ácies ordinâta.

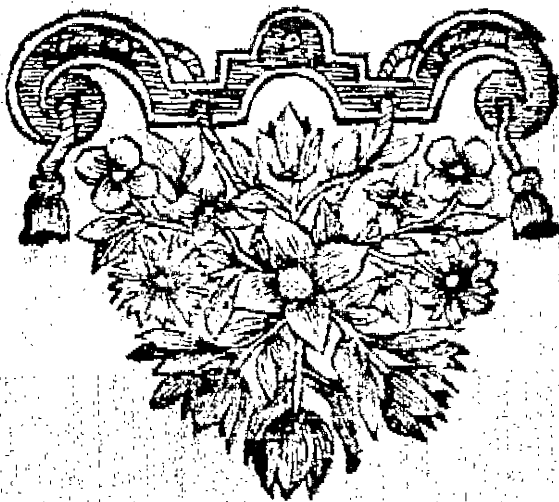
Capitulum. *Eccli. 24. b*

N platéis sicut cinnamó-
mum & balsamum aro-
matizans odórem dedi : quasi
myrrha elécta dedi suavità-
tem odòris. *℞. Deo grátias.*

*℣. Post partum virgo invio-
lâta permansisti. ℞. Dei gén-
itrix intercède pro nobis. Ky-
rie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. ℣. Dóminus
vobiscum.*

Oratio.

F Amulòrum tuòrum, quæ-
sumus Dómine, deléctis
ignósce : ut qui tibi placere de
áctibus nostris non valémus,
genetrícis Filij tui Dómini
nostri intercessiòne salvémur.
Qui tecum vivit.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima eiusque mensis die, non impedita Festo novem Lectio- num, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum: extra Chorum vêtò pro opportuni- tate temporis.

Ad Vesperas absolutè inci- piatur ab Antiphona. Placêbo Dómino.

Psalmus 114.

Dilèxi, quóniam exau- diet Dóminus * vo- cem oratiónis meæ.

Quia inclinâvit aurem suam mihi: * & in diêbus meis in- vocâbo.

Circumdederunt me dolôres mortis: * & pericula intèrni invenérunt me.

Tribulatiónem & dolôrem invèni: * & nomen Dómini invocâvi.

O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dómi- nus, & iustus, & Deus no- ster miseretur.

Custódiens párvulos Dómi-

nus: * humiliâtus sum, & li- berâvit me.

Convèrtere ánimam meam in réquiem tuam: * quia Dómi- nus benefecit tibi.

Quia eripuit ánimam meam de morte, * óculos meos à lá- crymis, pedes meos à lapsu.

Placêbo Dómino * in regiô- ne vivôrum.

In fine omnium Psalmo- rum dicitur:

Réquiem ætèrnâ * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona Placêbo Dómino in regiône vivôrum.

Antiph. Hei mihi Dómine.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu- lârer clamâvi: * & exau- dîvit me.

Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, * & à lingua dolôsa.

Quid detur tibi, aut quid, apponâtur tibi * ad linguam dolôsâm?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolâus meus prolongâtus est: habitâvi cum habitântibus Cedar: * multum íncola fui ánimamea.

Cum

Cum his qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

R équiem ætérnam.

Antiphona. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custôdit te.

Psalmus 120.

I Evávi óculos meos in montes, * unde vénier auxiliúm mihi.

A auxiliúm meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

N on det in commotiõnem pedem tuum : * neque dormitet qui custôdit te.

E cce non dormitábit neque dormiet, * qui custôdit Israël.

D óminus custôdit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

P er diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

D óminus custôdit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

D óminus custódiat intróitum tuum, & éxitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

R équiem ætérnam.

Antiphona. Dóminus custôdit te ab omni malo : custódiat ánimam tuam Dóminus.

Antiphona. Si iniquitates.

Psalmus 129.

DE profundis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecatiõnis meæ.

S i iniquitates observáveris Dómine : * Dómine quis sustinèbit ?

Q uia apud te propitiatio est : * & propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima meá in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.

Q uia apud Dóminum misericórdia * & copiõsa apud eum redemptio.

E t ipse redimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

R équiem ætérnam.

Antiphona. Si iniquitates observáveris Dómine, Dómine quis sustinèbit ?

Antiphona. Opera.

Psalmus 137.

C Onfitebor tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audisti verba oris mei.

I n conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo.

S uper misericórdia tua, & veritate tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

I n quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplí-

câbis in ânima mea virtutem.
 Confiteantur tibi Dómine
 omnes reges terræ: * quia au-
 diérunt ómnia verba oris tui:
 Et cantent in viis Dómini: *
 quóniam magna est glória
 Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus,
 & humília réspicit: * & alta à
 longè cognóscit.

Si ambulávero in médio tri-
 bulatiónis, vivificâbis me: * &
 super iram inimicórum meó-
 rum extendisti manum tuam, &
 salvum me fecit dextera tua

Dóminus retribuet pro me: *
 Dómine misericórdia tua in
 sæculum: ópera mánuum tuá-
 rum ne despicias.

Réquiem ætérnam.

Añã. Opera mánuum tuá-
 rum Dómine ne despicias.

Ÿ. Audivi vocem de cælo di-
 centem mihi. R. Beati mór-
 tui qui in Dómino moriuntur

Ad Magnificat, Antiphona.
 Omne quod dat mihi Pater, ad
 me veniet: & cum qui venit
 ad me, non ejiçiam foras.

Preces infra scriptæ dicun-
 tur flexis genibus, similiter &
 ad Laudes.

Pater noster. secreto. Ÿ. Et
 ne nos indúcas in tentatiónem.
 R. Sed libera nos à malo.

Psalmus 145.

Lauda ânima mea Dómi-
 num, laudâbo Dóminum
 in vita mea: * psallam Deo
 meo quâmdiu fuero.

Nolite confidere in principi-
 bus; * in filiis hóminum, in
 quibus non est salus.

Exibit spíritus ejus, & rever-
 tétur in terram suam: * in illa
 die peribunt omnes cogitatió-
 nes eórum.

Beatus, cujus Deus Jacob ad-
 jutor ejus, spes ejus in Dómino
 Deo ipsius; * qui fecit cælum
 & terram, mare, & ómnia quæ
 in eis sunt.

Qui custódit veritatem in sæ-
 culum, facit iudicium injúriam
 paciéntibus: * dat escam esu-
 riéntibus.

Dóminus solvit compeditos: *
 Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dó-
 minus diligit justos.

Dóminus custódit advenas,
 pupillum & víduam susci-
 piet: * & vias peccatórum di-
 spédat.

R. Regnâbit Dóminus in sæcula,
 Deus tuus Sion * in genera-
 tióne & generatióne.

Cujus loco ad Laudes dici-
 tur Psalmus. De profundis.
 ut suprâ. clxvij. qui Psalmi
 non dicuntur in die omnium
 fidelium Defunctorum.

In fine Psalmi, R. Réquiem
 ætérnam * dona eis Dómine.
 Et lux perpétua * luceat eis.

Deinde Ÿ. A porta ínferi.
 R. Erue Dómine ánimas eó-
 rum. Ÿ. Requiescant in pace.
 R. Amen. Ÿ. Dómine exáu-
 di oratióne meam. R. Et
 clamor

clamor meus ad te veniat.
 V. Dominus vobiscum, &c. Et
 cum spiritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter Apostó-
 licos sacerdotes, famu-
 los tuos Pontificáli, seu sa-
 cerdotáli fecisti dignitate vi-
 gère: præsta quæsumus; ut
 eorum quoque perpétuo aggreg-
 entur consórtio.

Deus, véniæ largitor, &
 humanae salutis amátor:
 quæsumus cleméntiam tuam,
 ut nostræ congregatiónis fra-
 tres, propínquos, & benefa-
 ctóres, qui ex hoc sæculo
 transierunt, beata María
 semper vírgine intercedente
 cum omnibus Sanctis tuis,
 ad perpétuæ beatitudinis
 consórtium pervenire con-
 cédas.

Fidélium Deus omnium
 Conditor & Redemptor,
 animabus famulorum famula-
 rumque tuarum remissionem
 cunctorum tribue peccato-
 rum: ut indulgéntiam, quam
 semper optaverunt, piis suppli-
 cationibus consequantur. Qui
 vivis & regnas in sæcula sæ-
 culorum, &c. Amen.

In die verò Commemorat.
 omnium fidelium Defunctorum
 quando dicitur hæc ulti-
 ma tantum Oratio, dicitur Qui
 vivis & regnas cum Deo Pa-
 tre, in unitate Spiritus sancti
 Deus, per omnia.

Part. Æstiva.

In die depositionis defuncti.

Oratio.

Absolve, quæsumus Dó-
 mine, animam famuli
 tui N. ut defunctus sæculo,
 tibi vivat: & quæ per fragili-
 tatem carnis humana conver-
 satione commisit, tu vénia
 misericordissimæ pietatis ab-
 sterge. Per Dóminum no-
 strum Jesum Christum Filium
 tuum: Qui tecum vivit &
 regnat in unitate.

Si fuerit femina, dicatur
 animam famulæ tuæ N. ut
 defuncta.

In anniversario die.

Oratio.

Deus indulgentiarum Dó-
 mine, da animabus famu-
 lorum famularumque tuarum,
 quorum anniversarium depo-
 sitionis diem commemoramus,
 refrigerij sedem, quiétis beati-
 tudinem, & luminis claritá-
 tem. Per Dóminum nostrum
 Jesum Christum.

Si pro uno tantum sit Anni-
 versarium, dicitur in singu-
 lari numero.

Pro uno Episcopo defuncto,
 Oratio.

Deus, qui inter Apostóli-
 cos sacerdotes famulum
 tuum N. Pontificáli fecisti di-
 gnitate vigère: præsta quæsu-
 mus; ut eorum quoque per-
 pétuo aggregetur consórtio.
 Per Dóminum nostrum Je-
 sum Christum.

h

Si

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotali fecisti. &c

Pro fratribus verò & familiaribus vel benefactoribus, dicitur Oratio. D eus, vénia largíror. ut supra. clxix.

Pro Patre & Matre.

Oratio

DEus, qui nos patrem & matrem honorare præcepisti: miserere clementer animabus patris ac matris meæ, eorumque peccata dimitte; meque eos in æternæ claritatis gaudio fac videre. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animabus paréntum nostrórum; & ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

INclina Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam supplices deprecámur: ut animam famuli tui, quam de hoc sæculo migrare iussisti, in pacis ac lucis regione constituas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una Defuncta. Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietate miserere animæ famulæ tuæ: & à contá-

giis mortalitatis exítam, in æternæ salvatiónis partem restitue. Per Dóminum.

Ÿ. Réquiem æternam dona eis Dómine. R. Et lux perpétua luceat eis. Ÿ. Requiescant in pace. R. Amen.

Ad Matutinum, Invitatorium.

R egem, cui ómnia vivunt,

* Veníte adorémus. Psal-

mus. V eníte, exultémus. 2.

Et in fine, Réquiem æternam dona eis Dómine: & lux perpétua luceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum, & in die depositionis Defuncti, quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, & Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unus Nocturnum, cum Laudibus, hoc ordine: Feria ij. & v. primum Nocturnum: Feria iij. & vj. secundum Nocturnum: Feriã quarta & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria secunda & quinta.

Antiphona. Dirige.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus percipe Dómine, * intellige clamórem meum,

I ntende voci oratiónis meæ, * Rex meus & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine

mine

mine manè exaudies vocem meam.

Manè astabo tibi & videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

O disti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae,

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitiam tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant à cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et latentur omnes, qui sperant in te, * in aeternum exultabunt: & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen

tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * cetonasti nos.

Requiem aeternam.

Antiphona. Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Antiphona. Convertere.

Psalmus 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum: * sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde: * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, & eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memot sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est à furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discelate à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem

catiōnem meam, * Dóminus
oratiōnem meam suscepit.

E rubescant, & conturben-
tur vehemēter omnes inimí-
ci mei: * convertántur & eru-
bescant valdè velociter.

R equiem ætérnam.

Antiphona. Convertere Dó-
mine, & éripe ánimam meam:
quóniam non est in morte qui
memor sit tui.

Antiphona. Nequándo.

Psalmus 7.

Domine Deus meus, in
te sperávi: * saluum me
fac ex ómnibus persequenti-
bus me, & libera me.

Nequándo rápiat ut leo áni-
mam meam, * dum non est
qui rédimat, neque qui sal-
uum faciat.

Dómine Deus meus, si feci
istud, * si est iniquitas in má-
nibus meis?

Si réddidi retribuētibus mihi
mala, * decídám méritò ab
inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam
meam, & comprehéndat, &
conculcet in terra vitam
meam, * & glóriam meam
in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua: *
& exaltáre in finibus inimicó-
rum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus
in præcepto quod mandásti: *
& synagóga populórum cir-
cúdadabit te.

Et propter hanc in altum re-

grédere: * Dóminus júdicat
pópulos.

Júdice me Dómine secún-
dum justítiam meam, * & se-
cúndum innocétiám meam
super me.

Consumétur nequítia peccató-
rum, & diriges justum, * scru-
tans corda & renes Deus.

Justum adjutórium meum à
Dómino, * qui salvos facit re-
ctos corde.

Deus júdex justus, fortis, &
pátiens, * numquid iráscitur
per singulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, glá-
dium suum vibrábit: * arcum
suum teténdit, & parávit il-
lum.

Et in eo parávit vasa mor-
tis; * sagíttas suas ardéntibus
effécit.

Ecce partúriit injustítiam: *
concépit dolórem, & péperit
iniquitátem.

Lacum apérivit, & effôdit
eum: * & incidit in foveam,
quam fecit.

Convertétur dolor ejus in
caput ejus: * & in vérticem
ipíus iniquitas ejus descén-
det.

Confitébor Dómino secún-
dum justítiam ejus: * & psal-
lam nómini Dómini Altís-
simi.

R equiem ætérnam.

Antiphona. Nequándo rápiat
ut leo ánimam meam, dum
non est qui rédimat, neque qui
saluum

salvum faciat: *ψ*. A porta inferi. *℞*. Erue Dómine ánimas eórum. *P*ater noster. *10* tum secretò.

Lectioes leguntur sine Absolutione, benedictionibus, & Titulo.

Lectio j. *Iob 7. d*

PArce mihi Dómine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magnificas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbito probas illum: Usquequò non parcis mihi, nec dimittis me, ut glútiám salivam meam? Peccávi, quid faciam tibi ó custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihi metípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non auferis iniquitátem meam? ecce, nunc in púlvere dórmiam: & si manè me quæsieris, non subsistam.

Lectioes terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℞. Credo quòd Redemptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. *ψ*. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei confecturi sunt. Et in carne.

Lectio ij.

Iob. 10

Tædet ánimam meam vitæ meæ, dimittam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnare: índica mihi cur me ita iúdes. Numquid bonum tibi videtur, si calumniéris me, & ópprimas me opus mánuum tuárum, & consilium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humana sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

Resp. Qui Lázarum resuscitásti á monumento foetidum: * Tu eis Dómine dona réquiem, & locum indulgéntiæ. *Vers.* Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Tu eis Dómine.

Lectio iij.

Iob 10 b

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaverunt me, totum in circúitu: & sic repéntè præcipitas me? Meménto quæso quòd sicut lutum féceris me, & in púlverem réduces me. Nónne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum

me coagulasti? Pelle & carni-
bus vestisti me: ossibus & ner-
vis compegisti me: Vitam &
misericordiam tribuisti mihi,
& visitatio tua custodivit spi-
ritum meum.

R. Domine, quando veneris
judicare terram, ubi me ab-
scindam à vultu iræ tuæ?
* Quia peccavi nimis in vita
mea. **V.** Commissa mea pa-
vesco, & ante te erubesco:
cum veneris judicare, noli me
condemnare. **Quia.** **V.** Ré-
quiem æternam dona eis Dó-
mine: & lux perpétua luceat
eis. **Quia.**

Postea ad Laudes, ut in-
frà. clxxxj. quando dicitur
versum tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria tertia &
sexta.

Antiphona. In loco pascuæ.

Psalmus 22.

Dominus regit me, &
nihil mihi déerit: *
in loco pascuæ ibi me
collocavit.

Super aquam refectiõnis edu-
cavit me: * animam meam
convértit.

Deduxit me super sémitas ju-
stitiæ, * propter nomen suum.

Nam, & si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timebo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, & báculo tuus, *
ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguasti in óleo caput
meum: * & calix meus iné-
brians quàm præclárus est?

Et misericórdia tua subsequé-
tur me * ómnibus diébus vitæ
meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

Requiem æternam.

Antiphona. In loco pascuæ
ibi me collocavit.

Antiphona. Delicta.

Psalmus 24.

Ad te Domine levavi ani-
mam meam: * Deus
meus in te confido, non eru-
bescam:

Neque irrideant me inimici
mei: * etenim univérsi, qui
sústinent te, non confundentur.

Confundantur omnes iniqua
agéntes * supervacué.

Vias tuas Domine demonstra
mihi: * & sémitas tuas édo-
ce me.

Dirige me in veritate tua, &
doce me: * quia tu es Deus
salvator meus, & te sustinui
tota die.

Reminiscere miserationum
tuarum Domine, * & mise-
ricordiarum tuarum, quæ à
sæculo sunt.

Delicta juventutis meæ, *
& ignorantias meas ne memi-
neris.

Secundum misericordiam tuam & odio iniquo odérunt meménto mei tu : * propter bonitatem tuam Dómine.

Dulcis & rectus Dóminus : * propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Díriget mansuetos in iudicio : * docébit mites vias suas.

Univérse viæ Dómini , misericórdia & véritas , * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiaberis peccato meo : * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum ? * legem státuit ei in via , quam elégit.

Animam ejus in bonis demorabitur : * & semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum : * & testaméntum ipsius ut manifestetur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum : * quóniam ipse evéllit de láqueo pedes meos.

Réspice in me , & miserere mei : * quia únicus & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicatæ sunt : * de necessitatibus meis érué me.

Vide humilitatem meam , & labórem meum : * & dímítte univérse delicta mea.

Réspice inimicos meos , quóniam multiplicati sunt ,

& odio iniquo odérunt me.

Custódi ánimam meam , & érué me : * non erubescam , quóniam sperávi in te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi : * quia sustinui te.

Líbera Deus Israël , * ex omnibus tribulatióibus suis.

Réquiem aeternam.

Antiphona. Delicta juventutis meæ , & ignorantias meas ne memíneris Dómine.

Antiphona. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dóminus illuminatió mea , & salus mea , * quem timébo ?

Dóminus protector vitæ meæ , * à quo trepidábo ?

Dum appropiant super me nocéntes , * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei , * ipsi infirmati sunt & ceciderunt.

Si consistant advérsum me castra , * non timébit cor meum.

Si exúrgat advérsum me praelium , * in hoc ego sperábo.

U nam petij à Dómino , hanc requiram , * ut inhábitem in domo Dómini omnibus diébus vitæ meæ :

U t vídeam voluptatem Dómini , * & vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in

tabernáculo suo: * in die malô-
rum protexit me in abscondito
tabernaculi sui.

In petra exaltavit me: * &
nunc exaltavit caput meum
super inimicos meos.

Circuivi, & immolavi in ta-
bernáculo ejus hóstiam voci-
ferationis: * cantabo, & psal-
mum dicam Dómino.

Exaudi Dómine vocem
meam, qua clamavi ad te: *
miserere mei, & exaudi
me.

Tibi dixit cor meum, exqui-
sivit te facies mea: * faciem
tuam Dómine requiram.

Ne avertas faciem tuam à
me: * ne declines in ira à ser-
vo tuo.

A dñitor meus esto: * ne dere-
linquas me, neque despicias me
Deus salutaris meus.

Quóniam pater meus, &
mater mea dereliquerunt
me: * Dóminus autem assump-
psit me.

Legem pone mihi Dómine
in via tua: * & dirige me in
semitam rectam propter ini-
micos meos.

Ne tradideris me in ánimas
tribulantium me: * quóniam
insurrexerunt in me testes iní-
qui, & mentita est iniquitas
sibi.

Credo videre bona Dómini *
in terra viventium.

Expécta Dóminum, viriliter
age: * & confortetur cor

tuum, & sústine Dóminum.
Réquiem æternam.

Antiphona, Credo videre bo-
na Dómini in terra vivén-
tium. *ψ.* Cóllocet eos Dómi-
nus cum princípibus. *ꝛ.* Cum
príncipibus pópuli sui. *l.* ater
noster. *torum secreto.*

Lectio iiii. *Iob 13. d*

Respónde mihi: Quan-
tas hábeo iniquitates
& peccata, scélera mea
& delicta osténde mihi. Cur
faciem tuam abscondis, &
arbitraris me inimicum tuum?
Contra fólium, quod ven-
to rápitur, ostendis potén-
tiam tuam, & stípulam sic-
cam persequeris: Scribis
enim contra me amaritúdi-
nes, & consúmere me vis
peccátis adolescentiæ meæ.
Posuisti in nervo pedem
meum, & observásti om-
nes sémitas meas, & vestí-
gia pedum meórum confide-
rásti: Qui quasi putrédo con-
suméndus sum, & quasi ve-
stimentum, quod coméditur
à tinea.

Resp. Meménto mei Deus,
quia ventus est vita mea,
* Nec aspiciat me visus hó-
minis. *ꝛ.* De profundis cla-
mavi ad te Dómine, Dómi-
ne exaudi vocem meam. Nec.

Lectio v. *Iob 14.*

Homo natus de mulie-
re, brevi vivens témpo-
re, repléur multis misériis.

Qui

Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem statu permanet. Et dignum ducis super hujuscemodi aperire oculos tuos, & addúcere eum tecum in iudicium? Quis potest facere mundum de immundo conceptum semine? nonne tu qui solus es? Breves dies hominis sunt, número mensium eius apud te est: constituisti terminos eius, qui præteriri non poterunt. Recède paululum ab eo, ut quiescat, donec optata veniat, sicut mercenarij dies eius.

Ps. Hei mihi Domine, quia peccavi nimis in vita mea. Quid faciam miser? ubi fugiam, nisi ad te Deus meus? * Miserere mei, dum veneris in novissimo die. *Ps.* Anima mea turbata est valde, sed tu Domine succurre ei. Miserere mei.

Lectio vj. *Iob 14. c*

Quis mihi hoc tribuat, ut in inferno protegas me, & abscondas me, donec transeat furor tuus, & constituas mihi tempus, in quo recorderis mei? Putasne mortuus homo rursus vivat? cunctis diebus, quibus nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, & ego respondebo tibi: operi manuum tuarum porriges dex-

teram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis.

Ps. Ne recorderis peccata mea Domine, * Dum veneris iudicare sæculum per ignem. *Ps.* Dirige Domine Deus meus in conspectu tuo viam meam. Dum veneris. *Ps.* Requiem æternam. Dum veneris.

Postea ad Laudes, ut infra. clxxxj. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria quarta & Sabbato.

Antiphona. Complacet.

Psalmus 39.

EXpectans expectavi Dominum, * & intendit mihi.

Et exaudivit preces meas: * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fecis.

Et statuit super petram pedes meos: * & direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, * carmen Deo nostro.

Y idébunt multi & timebunt: * & sperábunt in Domino.

B eátus vir, cujus est nomen Domini spes eius: * & non respexit in vanitates & insánias falsas.

M ulta fecisti tu Domine Deus meus mirabilia tua: * & cogitatio-

h 5 gitatio-

gitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annuntiavi & locutus sum: * multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium & oblationem noluisti: * aures autem perfecisti mihi.

Holocauftum & pro peccato non postulasti: * tunc dixi: Ecce venio.

In capite libri scriptum est de me ut facerem voluntatem tuam: * Deus meus volui, & legem tuam in medio cordis mei.

Annuntiavi iustitiam tuam in ecclesia magna: * ecce labia mea non prohibebo: Domine au scisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo: * veritatem tuam & salutare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuam, & veritatem tuam, * a concilio multo.

Tu autem Domine ne longè facias miserationes tuas à me: * misericordia tua & veritas tua semper suscepérunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus: * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui ut vidérem.

Multiplicatae sunt super capillos capitis mei: * & cornu meum dereliquit me.

Complacet tibi Domine ut

eruas me: * Domine, ad adjuvandum me respice.

Confundantur & reveantur simul, qui quaerunt animam meam, * ut auferant eam.

Convertantur retrorsum, & reveantur * qui volunt mihi mala.

Erant confestim confusionem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent & letentur super te omnes quaerentes te: * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum, & pauper: * Dominus sollicitus est mei.

Adjutor meus, & protector meus tu es: * Deus meus ne tardaveris. Requiem.

Añã. Complacet tibi Domine, ut eripias me: Domine ad adjuvandum me respice.

Antiphona. Sana Domine.

Psalmus 40.

Beatissimus qui intelligit super egenum, & pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra: * & non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

E go dixi: Dómine miserere mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, & peribit nomen eius?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor eius congregávit iniquitátem sibi.

Engrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimici mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resúrgat?

Et tenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplanratiónem.

Tu autem Dómine miserere mei, & resúscita me: * & retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël à sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat, R equiem.

Añsa, Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Sitívit.

Psalmus 41.

Q uemádmódu desiderat servus ad fontes aquarum: * ita desiderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam & apparebo ante faciém Dei?

Fuerunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effudi in me ánimam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei:

In voce exultatiónis, & confessiõnis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitebor illi: * salutáre vultus mei, & Deus metus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea tremor ero tui de terra Jordánis, & Hermoniúm à monte módico.

Abissus abyssum invocat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui * super me transierunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam, * & nunc este cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ

meæ, * dicam Deo : Susceptor meus es,

Quare oblitus es mei? * & quare contristatus incedo, dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa mea, * exprobraverunt mihi qui tribulant me inimici mei :

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es anima mea? & quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi : * salutare vultus mei, & Deus meus.

Requiem æternam.

Antiphona. Sitivit anima mea ad Deum vivum : quando veniam, & apparebo ante faciem Domini? *Vers.* Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. *Resp.* Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem. *Pater noster.* *totum secreto.*

Lectio vii. Job 17.

Spiritus meus attenuabitur, dies mei breviabuntur, & solum mihi superest sepulchrum. Non peccavi, & in amaritudinibus moratur oculus meus. Libera me Domine, & pone me juxta te, & rursus manus pugnet contra me. Dies mei transierunt, cogitationes meae dissipatae sunt, torquentes cor meum. Noctem vertent in diem, & rursus post te-

nebras spero lucem. Si sustinero, infernus domus mea est, & in tenebris stravi lectulum meum. Putredini dixi: Pater meus es, mater mea, & soror mea, vermibus. Ubi est ergo nunc praestolatio mea, & patientiam meam quis considerat?

Rz. Peccantem me quotidie, & non me poenitentem, timor mortis conturbat me: * Quia in inferno nulla est redemptio, miserere mei Deus, & salva me. *Ps.* Deus in nomine tuo salvum me fac, & in virtute tua libera me. *Quia in inferno.*

Lectio viii. Job 19. c.

Pelli meæ, consumptis carnibus, adhæsit os meum, & derelicta sunt tantummodo labia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Domini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, & carnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro stylo ferreo, & plumbi lamina, vel ceste sculpantur in silice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, & in novissimo die de terra surrecturus sum: Et rursus circumdabor pelle mea, & in carne mea videbo Deum meum.

Quem

Quem visurus sum ego ipse,
& oculi mei conspecturi sunt,
& non alius: reposita est hæc
spes mea in sinu meo.

Resp. Dómine, secundum
actum meum noli me judi-
câre: nihil dignum in con-
spectu tuo egi: ideo depre-
cor majestâtem tuam, * Ut
tu Deus deleas iniquitâtem
meam. *ψ.* Amplius lava me
Dómine ab injustitia mea, &
à delicto meo munda me.
Ut tu Deus.

Lectio ix. *Iob 10 d*

QUare de vulva eduxi-
sti me? qui utinam con-
sumptus essem ne oculus me
vidêret. Fuisset quasi non es-
sem, de útero translatus ad tú-
mulum. Numquid non pau-
citas diêrum meôrum finietur
brevis? dimitte ergo me, ut
plangam paululum dolorem
meum: Antequam vadam, &
non revêrtar, ad terram te-
nebrôsam, & opértam mor-
tis caligine: Terram misê-
riæ & tenebrarum, ubi um-
bra mortis, & nullus ordo,
sed sempiternus horror inhâ-
bitat.

Et. Libera me Dómine de vijs
inférni, qui portas æreas con-
fregisti: & visitasti inférnum,
& dedisti eis lumen ut vidê-
rent te: * Qui erant in pœnis
tenebrarum. *ψ.* Clamâtes &
dicentes: Advenisti Redem-
ptor noster, Qui erat. *ψ.* Ré-

quiem aternam. Qui erant in
pœnis.

Sequens *et* dicitur solum-
modo in die Commemo-
rationis omnium fidelium
Defunctorum, & quando-
cumque pro Defunctis dicun-
tur novem Lectiones.

et. Libera me Dómine de
morte aterna, in die illa tre-
ménda: * Quando cæli mo-
vendi sunt & terra: * Dum
veneris judicare sæculum per
ignem. *ψ.* Tremens factus
sum ego, & timeo, dum dis-
cussio venerit, atque ventû-
ra ira. Quando. *ψ.* Dies illa,
dies iræ, calamitatis & mi-
seriæ, dies magna & amara
valde. Dum veneris. *ψ.* Ré-
quiem aternam. Libera me
Dómine. usque ad primam
Versum.

A D L A U D E S

absolutè incipitur.

Ant. Exultabunt Dómino.

Psalms 30.

Miserere mei Deus, *
secundum magnam
misericordiam tuam.
Et secundum multitudinem
miserationum tuarum, * dele
iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniqui-
tate mea: * & à peccato meo
munda me.

Quoniam iniquitatem meam
ego cognosco: * & peccâ-
tum meum contra me est sem-
per.

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ecce enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

Asparges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealabor.

Audiuisti meo dabis gaudium & letitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi letitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docebo iniquos vias tuas: * & impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * & exultabit lingua mea justitiam tuam.

Domine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contritatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Requiem aeternam.

Antiphona. Exultabunt Domino ossa humiliata.

Antiphona. Exaudi Domine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion: * & tibi reddetur votum in Jerusalem.

Exaudi orationem meam: * ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum praevaluerunt super nos: * & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus, quem elegisti, & assumpsisti: * inhabitabit in atrijs tuis.

Replebimur in bonis domus tuae: * sanctum est templum tuum, mirabile in aequitate.

Exaudi nos Deus salutaris noster, * spes omnium finium terrae, & in mari longè.

Praeparans montes in virtute tua, accinctus potentia: * qui conturbas profundum maris, sonum fluctuum ejus.

Turbabuntur Gentes, & timebunt

mēbunt qui hābitant tēminos
à signis tuis: * exitus matutini
& vespere delectābis.

V isitasti terram, & inebriasti
eam: * multiplicasti locuple-
tāre eam.

F lumen Dei replētum est
aquis, parasti cibum illō-
rum: * quōniam ita est prae-
paratio ejus.

R ivos ejus inēbria, multi-
plica genimina ejus: * in
stillicidijs ejus lætābitur gēr-
minans.

B enedices corōnæ anni be-
nignitātis tuæ: * & campi tui
replebuntur ubertāre.

P inguēscent speciōsa desērti: *
& exultatiōne colles accin-
gēntur.

I ndūti sunt arietes ovium,
& valles abundābunt frumēn-
to: * clamābunt, etenim hym-
num dicent.

R equiem ætērnā.

Antiphona. Exaudi Dōmine
oratiōnem meam, ad te omnis
caro veniet.

Antiphona. Me suscēpit.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te
de luce vīgilo.

S itivit in te ānima mea, *
quān multipliciter tibi caro
mea.

I n terra desērtā, & in via, &
inaquōsa: * sic in sancto appā-
rui tibi, ut vidērem virtutem
tuam, & glōriam tuam.

Quōniam mēlior est miseri-

cōrdia tua super vitas: * lābia
mea laudābunt te.

S ic benedicam te in vita
mea: * & in nōmine tuo levā-
bo manus meas.

S icut ādipe & pinguēdine
repleātur ānima mea: * &
lābijs exultatiōnis laudābit os
meum.

S i memor fui tui super strā-
tum meum, in matutinis me-
diābor in te: * quia fuisti ad-
jutor meus.

E t in velāmēto alārum tuā-
rum exultābo, adhæsit ānima
mea post te: * me suscēpit dēx-
tera tua.

I psi verò in vanum quæsiērunt
ānīmā meā, introibunt in
inferiōra terræ: * tradēntur
in manus glālijs, partes vūl-
pium erunt.

R ex verò lætābitur in Deo,
laudābuntur omnes qui jurant
in eo: * quia obstrūctum est
os loquentium iniqua.

Hic non dicitur R equiem.

Psalmus 66.

Deus misereatur nostri, &
benedicat nobis: * illū-
minet vultum suum super nos,
& misereatur nostri.

U t cognoscāmus in terra
viam tuam, * in omnibus
Gētibus salutāre tuum.

C onfiteāntur tibi pōpuli
Deus: * confiteāntur tibi pō-
puli omnes.

L ætēntur & exūltent Gentes: *
quōniam iudicas pōpulos in
æqui-

æquitâte, & Gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi pópuli Deus: confiteantur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedicat nos Deus, Deus noster, benedicat nos Deus: * & metuant eum omnes fines terræ. Réquiem æternam.

Antiphona. Me suscepit dextera tua Dómine.

Antiphona. A porta inferi.

Canticum Ezechiae.

Isaia 38. b

Ego dixi: In dimidio dierum meorum * vadam ad portas inferi.

Quæsiui residuum annorum meorum. * dixi: Non vidêbo Dóminum Deum in terra viventium.

Non aspiciam hómitem ultra, * & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & convoluta est à me, * quasi tabernaculum pastorum.

Præcisâ est velut à texente, vita mea: dum adhuc ordîrer, succidit me: * de manè usque ad vespèram finies me.

Sperâbam usque ad manè, * quasi leo sic contrivit omnia ossa mea:

De manè usque ad vespèram finies me: * sicut pullus hirundinis sic clamâbo, meditabor ut columba.

Attenuati sunt óculi mei, * suspicientes in excéssum.

Dómine vim párior, responde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Récogitâbo tibi omnes annos meos * in amaritudine animæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in talibus vita spíritus mei, corripies me, & vivificâbis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruisti animam meam ut non perîret, * projecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non inférnus confitebitur tibi, neque mors laudabit te: * non expectâbunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Vivens vivens ipse confitebitur tibi, sicut & ego hódie: * pater filiis notam faciet veritatem tuam.

Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantâbimus cunctis diêbus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem æternam.

Antiphona. A porta inferi érue Dómine animam meam.

Antiphona. Omnis Spíritus.

Psalmus 148.

Laudâte Dóminum de cælis: * laudâte eum in excéssis.

Laudâte eum omnes Angeli ejus: * laudâte eum omnes virtutes ejus.

Laudate eum sol & luna : *
 laudate eum omnes stellæ &
 lumen.

Laudate eum cæli cælorum : *
 & aquæ omnes , quæ super
 cælos sunt , laudent nomen
 Dómini.

Quia ipse dixit , & facta
 sunt : * ipse mandavit , & creá-
 ta sunt.

Stetit ea in ætérnum , & in
 sæculum sæculi : * præcé-
 ptum posuit , & non præ-
 teribit.

Laudate Dóminum de ter-
 ra : * dracones , & omnes
 abyssi :

Ignis , grando , nix , glacies ,
 spiritus procellarum : * quæ
 faciunt verbum ejus :

Montes , & omnes colles : *
 ligna fructifera , & omnes
 cedri :

Bestiae , & univérſa pécora : *
 serpentes , & volucres pen-
 natæ :

Reges terræ , & omnes pó-
 puli : * principes , & omnes
 iudices terræ.

Juvenes , & virgines , senes
 cum junióribus laudent no-
 men Dómini : * quia exaltá-
 tum est nomen ejus solius.

Conféſſio ejus super cælum &
 terram : * & exaltávit cornu
 pópoli sui.

Hymnus ómnibus sanctis
 ejus : * filiis Israël , pópolo
 appropinquanti sibi.

Hic non dicitur , R equiem.

Psalmus 149.

Cantate Dómino canti-
 cum novum : * laus ejus
 in ecclésia sanctorum.

Lætetur Israël in eo , qui fecit
 eum : * & filij Sion exultent
 in rege suo.

Laudent nomen ejus in cho-
 ro : * in tympano & psalterio
 psallant ei :

Quia beneplácitum est Dó-
 mino in pópolo suo : * & exal-
 tabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in glória : *
 lætabuntur in cubilibus suis.

Exaltationes Dei in gutture
 eorum : * & gladij ancípites
 in manibus eorum :

Ad faciendam vindictam in
 nationibus , * increpationes
 in pópulis.

Ad alligandos reges eorum in
 compedibus : * & nobiles eó-
 rum in manibus ferreis.

Ut faciant in eis iudicium
 conscriptum : * glória hæc est
 ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur R equiem
 ætérnam.

Psalmus 150.

Laudate Dóminum in san-
 ctis ejus : * laudate eum in
 firmamento virtutis ejus.

Laudate eum in virtutibus
 ejus : * laudate eum secundum
 multitudinem magnitudinis
 ejus.

Laudate eum in sono tu-
 bæ : * laudate eum in psalterio
 & cithara.

L au-

Laudate eum in tympano,
& choro : * laudate eum in
chordis & organo.

Laudate eum in cymbalis be-
nesonantibus, laudate eum in
cymbalis jubilationis : * om-
nis spiritus laudet Dominum.

R. Equiem æternam.

Antiphona. Omnis spiritus
laudet Dominum. *ψ.* Audivi
vocem de cælo dicentem mi-
hi. *α.* Beati mortui qui in
Dōmino moriuntur.

Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

I u. a. i. g.

Benedictus Dominus Deus
Israël, * quia visitavit, &
fecit redemptionem plebis
sue :

Et erexit cornu salutis nobis, *
in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per os san-
ctorum, * qui à sæculo sunt,
prophetarum ejus :

Salutem ex inimicis nostris, *
& de manu omnium qui odé-
runt nos :

Ad faciendam misericordiam
cum patribus nostris : * & me-
morari testamenti sui sancti.

Jusjurandum, quod juravit ad
Abraham patrem nostrum, *
daturum se nobis :

Ut sine timore, de manu ini-
micorum nostrorum liberati, *
serviamus illi.

In sanctitate & justitia coram
ipso, * omnibus diebus nostris.

Et tu puer, Propheta Altissimi

ocaberis : * præbis enim
ante faciem Dōmini parare
vias ejus :

Ad dandam scientiam salutis
plebi ejus, * in remissionem
peccatorum eorum :

Per viscera misericordiae Dei
nostri : * in quibus visitavit
nos, oriens ex alto :

Illuminare his, qui in tenebris,
& in umbra mortis sedent : *
ad dirigendos pedes nostros
in viam pacis. R. Equiem.

An̄a. Ego sum resurrectio, &
vita : qui credit in me, etiam si
mortuus fuerit, vivet : & omnis
qui vivit, & credit in me, non
morietur in æternum.

Deinde **P**ater noster. **P**salmus.
De profundis. clxvj.
cum Precibus & Orationibus,
ut suprâ in Vesperis. clxvij.

PSALMI GRADUALES
dicuntur in Quadragesima Fe-
ria quarta cujuslibet Hebdo-
madæ, non impedita aliquo
Festo novem Lectionum, in
Choro ante Matutinum diei,
extra Chorum pro opportuni-
tate temporis.

Primi quinque Psalmi di-
cuntur sine **G**loria Patri.
Sed in fine ultimi, dicitur **R.**
Equiem æternam.

Incipitur Absolutè sine **A**n̄a.
Psalmus 119.

Ad Dominum cum tri-
bulâre clamavi : * &
exaudivit me.

Domine libera animam meam
à labiis

à labiis iniquis, * & à lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittæ potentis acutæ, * cum carbónibus desolatoriis.

Hi eu mihi, quia incolatus meus prolongatus est: habitavi cum habitantibus Cedar: * multum incola fuit anima mea.

Cum his qui oderunt pacem, eram pacificus: * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Psalms 120.

Levavi oculos meos in montes, * unde veniet auxilium mihi.

Auxilium meum à Dómino, * qui fecit cælum & terram.

Non det in commotionem pedem tuum: * neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neque dormiet, * qui custodit Israël.

Dominus custodit te, Dóminus protectio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dominus custodit te ab omni malo: * custodiat animam tuam Dóminus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum; * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Psalms 121.

Levatus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Santes erant pedes nostri, * in atriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem quæ ædificatur ut civitas: * cujus participatio ejus in idipsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dómini, * testimonium Israël ad confitendum nómini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogate quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundantia diligenteribus te.

Fiat pax in virtute tua: * & abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, & proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quaesivi bona tibi.

Psalms 122.

Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in cælis.

Eccesicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri: * quia multum repleti sumus despectione:

Quia

Quia multum replêta est âni-
ma nostra : * oppróbrium
abundántibus, & despéctio su-
pérbis.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat
in nobis, dicat nunc Is-
raël: * nisi quia Dóminus erat
in nobis.

Cum exúrgerent hómines in
nos, * fortè vivos deglutif-
sent nos :

Cum irasceretur furor eórum
in nos, * fórfitan aqua absor-
buisset nos.

Tórrentem pertransiuit âni-
ma nostra: * fórfitan pertran-
sisset ânima nostra aquam in-
tolerábilem.

Benedíctus Dóminus, * qui
non dedit nos in captiõnem
déntibus eórum.

A nima nostra sicut passer eré-
pta est * de láqueo venán-
tium :

Láqueus contrítus est, * &
nos liberáti sumus.

A djutorium nostrum in nó-
mine Dómini, * qui fecit cæ-
lum & terram.

Réquiem atérnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat
eis.

Deinde dicitur flexis ge-
nibus, Pater noster. secreto.
Vers. Et ne nos indúcas in
tentatiõnem: r. Sed libera
nos à malo. v. A porta infe-
ri. r. Erue Dómine ânimas

eórum. v. Requiéscant in pacé.
r. Amen. v. Dómine exáu-
di oratiõnem meam. r. Et
clamor meus ad te véniat,
v. Dóminus vobíscum. r. Et
cum spíritu tuo.

Orêr us.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dó-
mine, ânimas famulórum
famularúmque tuárum, &
ómnium fidélium defunctó-
rum ab omni vínculo delictó-
rum : ut in resurrectiõnis gló-
ria inter sanctos & electos
tuos resuscitati respírent. Per
Christum Dóminum nostrum.
r. Amen.

Post Orationem statim di-
cuntur alij Psalmi Graduales,
qui sequuntur, & in fine cujus-
libet Psalmi dicitur, Gloria
Patri, & Filio.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dómi-
no, sicut mons Sion: *
non commovébitur in atér-
num, qui hábitat in Jerúsa-
lem.

Montes in circúitu eius: * &
Dóminus in circúitu pópuli
sui, ex hoc nunc & usque in
sæculum.

Quia non relínet Dómi-
nus virgam peccatórum super
sortem justórum: * ut non
exténdant justi ad iniquitatem
manus suas.

Bénéfac Dómine bonis, * &
rectis corde.

Declinántes autem in obliga-
tiõnes

tiões, adducet Dóminus cum operantibus iniquitatem : *

G lória Patri, & Fílio.

Psalms 125.

N convertendo Dóminus captivitatem Sion : * facti sumus sicut consolati :

Tunc replétum est gaudio os nostrum : ** & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes : * Magnificavit Dóminus facere cum eis.

Magnificavit Dóminus facere nobiscum : * facti sumus lætantes.

Converte Dómine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrymis, * in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, * mittentes semina sua.

Verentes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

G lória Patri, & Fílio.

Psalms 126.

Nisi Dóminus ædificaverit domum, * in vanum laboraverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere : * surgite postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.

Cum dederit dilectis suis solum : * ecce hereditas Dómini, filij ; merces, fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis : * ita filij excussorum.

Beatus vir, qui implèvit desiderium suum ex ipsis : * non confundetur cum loquetur inimicis suis in porta.

G lória Patri, & Fílio.

Psalms 127.

Beatissimi omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulavit in viis ejus.

Labores manuum tuarum quia manducabis : * beatus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in lateribus domus tuæ.

Filij tui sicut novellæ olivarum, * in circuitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicetur homo, * qui timet Dóminum.

Benedicat tibi Dóminus ex Sion : * & videas bona Jerusalem omnibus vitæ tuæ.

Et videas filios filiorum tuorum, * pacem super Israël.

G lória Patri, & Fílio.

Psalms 128.

Sæpè expugnaverunt me à juventute mea, * dicat nunc Israël.

Sæpè expugnaverunt me à juventute mea : * etenim non poterunt mihi.

Supra

Supra dorsum meum fabricaverunt peccatores: * prolongaverunt iniquitatem suam. Dominus justus concidit cervices peccatorum: * confundantur & convertantur retrorsum omnes, qui oderunt Sion.

Fiant sicut scenum tectorum: * quod priusquam evellatur, exaruit:

De quo non implevit manum suam qui metit, * & sinum suum qui manipulos colligit:

Et non dixerunt qui prateribant: Benedictio Domini super vos: * benediximus vobis in nomine Domini.

Gloria Patri, & Filio.

Postea dicitur flexis genibus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Pater noster. secreto. V. Et ne nos inducas in tentationem. R. Sed libera nos a malo. V. Memento congregationis tuae. R. Quam possedisti ab initio. V. Domine exaudi orationem meam. R. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. R. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

Oratio.

DEus, cui proprium est misereri semper & parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuae

pietatis clementer absolvas. Per Christum Dominum nostrum. R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alij Psalmi Graduales, qui sequuntur: & in fine cujlibet Psalmi dicitur, Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te Domine: * Domine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuae intendentes, * in vocem deprecationis meae. Si iniquitates observaveris Domine: * Domine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Domine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Domino.

A custodia matutina usque ad noctem, * speret Israel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia: * & copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israel, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 130.

Domine, non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis, * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: *

bam: * sed exaltavi animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Domino, * ex hoc nunc & usque in sæculum.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 131.

Memento Domine David, * & omnis mansuetudinis ejus:

Sicut juravit Domino, * votum vovit Deo Jacob.

Sicut introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascendero in lectum strati mei:

Si dederero somnum oculis meis, * & palpebris meis dormitionem,

Et requiem temporibus meis: donec inveniam locum Domino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ece audivimus eam in Ephrata: * invenimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Domine in requiem tuam, * tu & arca sanctificationis tuæ,

Sacerdotes tui induantur justitiam: * & sancti tui exultent.

Propter David servum tuum, * non avertas faciem Christi tui.

Juravit Dominus David veritatem, & non frustrabitur eam: * De fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filij tui testamentum meum, * & testimonia mea hæc, quæ docebo eos:

Et filij eorum usque in sæculum, * sedebunt super sedem tuam.

Quoniam elegit Dominus Sion: * elegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi: * hic habitabo quoniam elegi eam.

Viduiam ejus benedicens benedicam: * pauperes ejus saturabo panibus.

Sacerdotes ejus induam salutare: * & sancti ejus exultatione exultabunt.

Illuc producam cornu David, * paravi lucernam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusione: * super ipsum autem efflorescit sanctificatio mea.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, & quam jucundum, * habitare fratres in unum:

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron:

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quo-

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * & vitam usque in seculum.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedicite Dominum, * omnes servi Domini :

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

In noctibus extollite manus vestras in sancta, * & benedicite Dominum.

Benedicat te Dominus ex Sion, * qui fecit caelum & terram.

Gloria Patri, & Filio.

Deinde dicitur flexis genibus. Kyrie eleison. Christe eleison. Christe eleison.

Pater noster. secreto. *Ps.* Et ne nos inducas in tentationem. Resp. Sed libera nos a malo. Vers. Salvos fac servos tuos. Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Domine exaudi orationem meam. Resp. Et clamor meus ad te veniat. Vers. Dominus vobiscum. Resp. Et cum spiritu tuo.

Oramus. Oratio.

Praerente Domine famulis & famulibus tuis dexteram caelestis auxilij : ut te toto corde perquirant ; & quae dignè postulant, consequi mereantur. Per Christum Dominum nostrum,

Amén.

SEPTEM PSALMI

Poenitentiales cum

Litanis

dicuntur flexis genibus in omnibus sextis feriis Quadragesimae, quando Officium sit de Feria. Litaniae autem, omnis Septem Psalmis, dicuntur in Litanis majoribus, in festo sancti Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, & Laudes diei, dicto, Benedicamus Domino extra Chorum pro opportunitate temporis.

Antiphona. Ne reminiscaris.

Psalmus 6.

Domine, ne furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei Domine quoniam infirmus sum : * sana me Domine quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde : * sed tu Domine usquequò ?

Convertere Domine, & eripe animam meam : * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte qui memor sit tui : * in inferno autem quis confitebitur tibi ?

Laboravi in gemitu meo, lavâ-

lavâbo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigâbo.

Turbatus est à furôre oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discédite à me omnes qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubescant, & conturbentur vehementer omnes inimici mei: * convertantur & erubescant valdè velociter.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 31.

Beatí, quorum remissa sunt iniquitates: * & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputavit Dóminus peccatum, * nec est in spiritu ejus dolus.

Quoniam tacui, inveteraverunt ossa mea, * dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte gravata est super me manus tua: * conversus sum in ærumna mea, dum configitur spina.

Delictum meum cognitum tibi feci: * & injustitiam meam non abscondi.

Dixi: Confitebor adversum me injustitiam meam Dómino: * & tu remisisti impietatem peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis

Partis Æstiva.

sanctus, * in tempore opportuno.

Veruntamen in diluvio aquarum multarum, * ad eum non approximabunt.

Tu es refugium meum à tribulatione, quæ circumdedit me: * exultatio mea erue me à circumdantibus me.

Intellectum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradieris: * firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus & mulus, * quibus non est intellectus.

In campo & fræno maxillas eorum constringe, * qui non appropinquant ad te.

Multa flagella peccatoris, * sperantem autem in Dómino misericordia circumdabit.

Letamini in Dómino, & exultate justí, * & gloriamini omnes recti corde.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 37.

Domine, ne in furôre tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmasti super me iram tuam.

Non est sanitas in carne mea à facie iræ tuæ: * non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum: *

& sicut onus grave gravatae sunt super me.

Intruerunt & corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.

Miser factus sum & curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: * & non est sanitas in carne mea:

Afflictus sum, & humiliatus sum nimis: * rugiebam a gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desiderium meum: * & gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea: * & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei, & proximi mei * adversum me appropinquaverunt, & steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * & vim faciebant qui quaerebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, locuti sunt vanitates: * & dolos tota die meditantur.

Ego autem tamquam surdus non audiebam: * & sicut mutus non aperiens os suum.

Et factus sum sicut homo non audiens, * & non habens in ore suo redargutiones.

Quoniam in te Domine

esperavi: * tu exaudies me Domine Deus meus.

Quia dixi: Nequando supergaudeant mihi inimici mei: * & dum commoventur pedes mei, super me magna locuti sunt.

Quoniam ego in flagella paratus sum: * & dolor meus in conspectu meo semper.

Quoniam iniquitatem meam annuntiabo: * & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei vivunt, & confirmati sunt super me: * & multiplicati sunt qui oderunt me inique.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi: * quoniam sequiebar bonitatem.

Ne derelinquas me Domine Deus meus: * ne discesseris a me.

Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meae.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 50.

Miserere mei Deus, * secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * & a peccato meo munda me.

Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: * & peccatum meum contra me est semper.

Tibi

Tibi soli peccavi, & malum coram te feci: * ut justificeris in sermonibus tuis, & vincas cum iudicaris.

Ece enim in iniquitatibus conceptus sum: * & in peccatis concepit me mater mea.

Ece enim veritatem dilexisti: * incerta & occulta sapientiae tuae manifestasti mihi.

A sparges me hyssopo, & mundabor: * lavabis me, & super nivem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & laetitiam: * & exultabunt ossa humiliata.

Averte faciem tuam a peccatis meis: * & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * & spiritum rectum innova in visceribus meis.

Ne proicias me a facie tua: * & spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi laetitiam salutaris tui: * & spiritu principali confirma me.

Docēbo iniquos vias tuas: * & impij ad te convertentur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meae: * & exultabit lingua mea iustitiam tuam.

Dōmine labia mea aperies: * & os meum annuntiabit laudem tuam.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem utique: * holocaustis non delectaberis.

Sacrificium Deo spiritus contritatus: * cor contritum & humiliatum Deus non despicies.

Benigne fac Dōmine in bona voluntate tua Sion: * ut aedificentur muri Jerusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiae, oblationes, & holocausta: * tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 101.

Dōmine exaudi orationem meam: * & clamor meus ad te veniat.

Non avertas faciem tuam a me: * in quacumque die tributor, inclina ad me aurem tuam.

In quacumque die invocavero te, * velociter exaudi me:

Quia defecerunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut cinerium aruerunt.

Percussus sum ut scenum, & aruit cor meum: * quia oblitus sum comedere panem meum.

A voce gemitus mei * adhæsit os meum carni meae.

Similis factus sum pellicano solitudinis: * factus sum sicut nycticorax in domicilio.

Vigilavi, * & factus sum sicut passer solitarius in tecto.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei: * & qui laudabant me adversum me iurabant.

Quia cinerem tamquam panem manducabam, * & potum meum cum fletu miscēbam,

A facie iræ & indignationis tuæ: * quia elevans allisti me.

Dies mei sicut umbra declinaverunt: * & ego sicut fœnum arui.

Tu autem Dōmine in ætærum pœrmanes: * & memoriæ tuæ in generatiōem & generatiōem.

Tu exurgens miserēberis Sion: * quia tempus miserēdi ejus, quia venit tempus.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus: * & terræ ejus miserēbuntur.

Et timēbunt Gentes nomen tuum Dōmine, * & omnes reges terræ gl'oriam tuam.

Quia ædificavit Dōminus Sion: * & vidēbitur in gl'oria sua.

Respexit in oratiōem humilium: * & non sprevit precem eōrum.

Scribāntur hæc in generatiōe altera: * & p'opulus, qui creābitur, laudābit Dōminum:

Quia prospexit de excēlso sancto suo: * Dōminus de cælo in terram aspexit:

Ut audiret gemitus compeditōrum: * ut solveret filios interemptōrum:

Ut annūntiat in Sion no-

men Dōmini: * & laudem ejus in Jerusalem,

In conveniēdo p'opulos in unum, * & reges in sêrviant Dōmino.

Respōdit ei in via virtutis suæ: * Paucitatem diērum meōrum nūntia mihi.

Ne revoces me in dimidiō diērum meōrum: * in generatiōem & generatiōem anni tui

Initio tu Dōmine terram fundasti: * & ōpera manuum tuarum sunt cæli.

Ipsi pœribunt, tu autem pœrmanes: * & omnes sicut vestimētum veterāscēt.

Et sicut opertorium mutābis eos, & mutabūntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient.

Filij servōrum tuōrum habitābunt: * & semen eōrum in sæculum dirigētur.

Gl'oria Patri, & Filio.

Psalmus 129.

DE profundis clamavi ad te Dōmine: * Dōmine exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observāveris Dōmine: * Dōmine quis sustinēbit?

Quia apud te propitiatio est: * & propter legem tuam sustinui te Dōmine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: *

ejus: * speravi anima mea
in Dómino.

Acustodi matutina usque
ad noctem, * speret Israël in
Dómino.

Quia apud Dóminum mise-
ricórdia: * & copiosa apud
eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, *
ex ómnibus iniquitatibus
ejus.

Gloria Patri, & Filio.

Psalmus 142.

Domine exaudi oratió-
nem meam: auribus
péncipe obsecrationem meam
in veritate tua: * exaudi me
in tua justitia.

Et non intres in iudicium
cum servo tuo: * quia non
justificábitur in conspectu tuo
omnis vivens.

Quia persecutus est inimicus
ánimam meam: * humiliávit
in terra vitam meam.

Collocávit me in obscuris
sicut mortuos sæculi: * & an-
xiatus est super me spíritus
meus; in me turbatum est
cor meum.

Memor fui diem antiquo-
rum, medáns sum in
ómnibus opéribus tuis: *
in factis manuum tuarum
meditábar.

Expándi manus meas ad te: *
ánima mea sicut terra sine
aqua tibi:

Velociter exaudi me Dómi-
ne: * defecit spíritus meus.

Non avéras faciém tuam
à me: * & similis ero descen-
déntibus in lacum.

Aulitiam fac mihi mune mi-
sericórdia tuam: * quia in
te sperávi.

Notam fac mihi viam, in
tua ambulem: * quia ad te
levávi ánimam meam.

Ripe me de inimicis meis
Dómine, ad te confugi: *
doce me facere voluntatem
tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus deducet
me in terram rectam: * pro-
pter nomen tuum Dómine
vivificábis me, in æquitate
tua.

Educes de tribulatione áni-
mam meam: * & in miseri-
córdia tua disperdes inimicos
meos.

Et perdes omnes, qui tribu-
lant ánimam meam: * quoniam
ego servus tuus sum.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. Ne reminiscaris,
Dómine, delicta nostra, vel
parentum nostrórum; neque
vindictam sumas de peccatis
nostris.

LITANIÆ.

Kyrie eléison. **C**hriste
eléison. **K**yrie eléison.
Christe audi nos.

Christe exaudi nos.
Pater de cæli Deus, **M**ise-
rere nobis.

Fili Redemptor mundi Deus,
Miserere nobis.

S piritus sancte Deus ,	Miserere nobis.	S ancte Laurenti,	ora.
S ancta Trinitas unus Deus,	Miserere nobis.	S ancte Vincenti,	ora.
S ancta Maria, Ora pro nobis.		S ancti Fabiane & Sebastiane,	orate pro nobis.
S ancta Dei genitrix,	ora.	S ancti Joannes & Paule,	orate pro nobis.
S ancta Virgo Virginum,	ora.	S ancti Cosma & Damiane,	orate pro nobis.
S ancte Michael,	ora.	S ancti Gervasi & Protasi,	orate pro nobis.
S ancte Gabriel,	ora.	O mnes sancti Martyres,	orate pro nobis.
S ancte Raphael.	ora.	S ancte Sylvester,	ora.
O mnes sancti Angeli & Archangeli,	Orate pro nobis.	S ancte Gregori,	ora.
O mnes sancti beatorum spirituum ordines,	orate.	S ancte Ambrosi,	ora.
S ancte Joannes Baptista,	ora.	S ancte Augustine,	ora.
O mnes sancti Patriarchæ & Prophete,	orate.	S ancte Hieronyme,	ora.
S ancte Petre,	ora.	S ancte Martine,	ora.
S ancte Paule,	ora.	S ancte Nicolae,	ora.
S ancte Andree,	ora.	O mnes sancti Pontifices & Confessores,	orate.
S ancte Jacobe,	ora.	O mnes sancti Doctores,	orate pro nobis.
S ancte Joannes,	ora.	S ancte Antoni,	ora.
S ancte Thoma,	ora.	S ancte Benedicte,	ora.
S ancte Jacobe,	ora.	S ancte Bernarde,	ora.
S ancte Philippe,	ora.	S ancte Domine,	ora.
S ancte Bartholomae,	ora.	S ancte Francisce,	ora.
S ancte Matthee,	ora.	O mnes sancti Sacerdotes & Levitae,	orate.
S ancte Simon,	ora.	O mnes sancti Monachi & Eremitae,	orate.
S ancte Thaddae,	ora.	S ancta Maria Magdalena,	ora pro nobis.
S ancte Mathia,	ora.	S ancta Agatha,	ora.
S ancte Barnaba,	ora.	S ancta Lucia,	ora.
S ancte Luca,	ora.	S ancta Agnes,	ora.
S ancte Marce,	ora.	S ancta Cecilia,	ora.
O mnes sancti Apostoli & Evangelistae,	orate.	S ancta Catharina,	ora.
O mnes sancti Discipuli Domini,	orate.	S ancta Anastasia,	ora.
O mnes sancti Innocentes ,	orate pro nobis.	O mnes	
S ancte Stephane,	ora.		

- Omnes sanctæ Virgines & Peccatores, Te rogâmus
 Viduæ, orâte. audi nos.
- Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Ut nobis parceas, te rogâmus
 Intercédite pro nobis. audi nos.
- Propitius esto, Parce nobis Ut nobis indulgeas, te ro-
 Dómine. gâmus audi nos.
- Propitius esto, Exaudi nos Ut ad veram pœnitentiam
 Dómine. nos perducere digneris,
 te rogâmus audi nos.
- Ab omni malo, Libera nos
 Dómine. Ut Ecclesiã tuã sanctã
 regere & conservãre di-
 gneris. te rogâmus.
- Ab omni peccato, libera. Ut domnum Apostolicum
 Ab ira tua, libera. & omnes Ecclesiãsticos
 A subitanea & improvãsa ordines in sancta reli-
 morte, libera. giõne conservãre digneris,
 Ab insidijs diaboli, libera. te rogâmus audi nos.
- Ab ira, & odio, & omni ma- Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ
 la voluntate, libera. humiliãre digneris, te ro-
 A spiritu fornicatiõnis, libera. gâmus audi nos.
- A fulgure & tempestãte, libera Ut régibus & principibus
 nos Dómine. Christianis pacem & ve-
 ram concórdiam donãre
 A morte perpétua, libera. digneris, te rogâmus.
- Per mystérium sanctæ incar- Ut cuncto pópulo Christiano
 natiõnis tuæ, libera. pacem & unitatem largiri
 Per advéntum tuum, libera digneris, te rogâmus.
- Per nativitatem tuã, libera Ut nosmetipsos in tuo sancto
 nos Dómine. servitio confortãre & con-
 servãre digneris, te rogã-
 mus audi nos.
- Per baptísmum, & sanctum Ut mentes nostras ad cælé-
 jejúnium tuum, libera. stia desidéria érigas, te ro-
 gâmus audi nos.
- Per crucem & passiõnem Per omnibus benefactoribus
 tuã, libera. nostris sempiterna bona
 retribuas, te rogâmus.
- Per mortem & sepulturã nostras, fratrum,
 tuã, libera. propinquorum, & bene-
 factorum nostrorum ab
- Per sanctã resurrectiõnem eterna
- tuã, libera.
- Per admirabilem ascensio-
 nem tuã, libera.
- Per advéntum Spiritus sancti
 Parácliti, libera.
- In die Judicij, libera.

æterna damnatione eripias. te rogâmus.

Ut fructus terræ dare & conservâre digneris, te rogâmus audi nos.

Ut omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogâmus.

Ut nos exaudire digneris, te rogâmus audi nos.

Fili Dei, te rogâmus.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Parce nobis Dômine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Exaudi nos Dômine.

Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, Miserere nobis.

Christe audi nos. Christe exaudi nos. Kyrie eléison.

Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster, secreto. *Ps.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos à malo.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende: * Dômine ad adjuvandum me festina.

Confundantur, & revereantur, * qui quærunt animam meam:

Avertantur retrorsum, & erubescant, * qui volunt mihi mala:

Avertantur statim erubescētes, * qui dicunt mihi: Euge, euge,

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te, * &

dicant semper: Magnificetur Dôminus: qui diligunt salutare tuum.

Ego verò egēnus, & pauper sum: * Deus adjuva me.

Adjutor meus, & liberator meus es tu: * Dômine ne moreris.

Gloria Patri, sicut erat.

Vers. Salvos fac servos tuos.

Resp. Deus meus sperantes in te. Vers. Esto nobis Dômine turris fortitudinis.

R. A facie inimici. *Ps.* Nihil proficiat inimicus in nobis. Resp. Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.

Ps. Dômine non secundum peccata nostra facias nobis.

R. Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis. *Ps.* Orémus pro Pontifice nostro.

N. R. Dôminus conservet eum, & vivificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum eius.

Ps. Orémus pro benefactoribus nostris. Resp. Retribuere dignare Dômine omnibus nobis bona facientibus propter nomen tuum vitam æternam, Amen.

Vers. Orémus pro fidelibus defunctis. *R.* Requiem æternam dona eis Dômine, & lux perpétua luceat eis.

Ps. Requiescant in pace. *R.* Amen.

Vers. Pro fratribus nostris absentibus. Resp. Salvos fac

ser-

servos tuos; Deus meus; sperantes in te. *Verf.* Mitte eis Dómine auxílium de sancto. *Resp.* Et de Sion tuere eos. *Ps.* Dómine exaudi orationem meam. *Ps.* Et clamor meus ad te veniat. *Verf.* Dóminus vobiscum. *Ps.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est misereri semper, & parcere: suscipe deprecationem nostram; ut nos, & omnes famulos tuos, quos delictorum caténa constríngit, miseratio tuæ pietatis cleménter absolvat.

Exaudi, quæsumus Dómine, supplicium preces, & confitentium tibi parce peccatis: ut pariter nobis indulgéntiam tribuas. *benígnus & pacem.*

Ineffabilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter ostende: ut simul nos & à peccatis ómnibus exuas, & à pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deu, qui culpa effenderis, pœniténtia placâris: preces pópuli tui supplicantis propítius respice; & flagella tuæ iracúndiæ, quæ pro peccatis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserere famulo tuo Pontífici nostro N. & dirige eum secundum tuam

cleméntiam: in viam salutis æternæ: ut te donante tibi plácita cupiat; & tota virtute perficiat.

Deus, à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt ópera: da servis tuis illam, quam minus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandatis eius dedita, & hóstium sublata feruérine, témpora sint tua protectióne tranquilla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros, & cor nostrum, Dómine: ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placéamus.

Fidelium Deus omnium Conditor & Redemptor, antíq̄us famulorum famularumque tuarum remissionem cunctorum tribue peccatorum: ut indulgéntiam, quam semper optaverunt, pijs supplicatióibus consequántur.

Agónias nostras, quæsumus Dómine, aspíciendo præveni, & adiuvádo prosequere: ut cuncta nostra oratio & operatio à te semper incipiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivorum dominâris simul & mortuorum, omniumque miseris, quos tuas fide & ópete futuros esse prævidis: te supplices exorâmus; ut pro quibus

bus effundere preces decrevimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne retinet, vel futurum jam exutos corpore suscepit, intercedentibus omnibus Sanctis tuis, pietatis tuæ clementia, omnium delictorum suorum veniam consequantur. Per Dominum nostrum.

℣. Dominus vobiscum. ℞. Et cum spiritu tuo. ℣. Exaudiat nos omnipotens & misericors Dominus. ℞. Amen. Vers. Et fidelium animæ per misericordiam Dei requiescant in pace. ℞. Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litanie breves in hunc modum.

Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.

Sancta Maria, Ora pro eo.

Omnes sancti Angeli & Archangeli, Orate pro eo.

Sancte Abel, ora.

Omnis chorus justorum, ora.

Sancte Abraham, ora.

Sancte Joannes Baptista, ora.

Omnes sancti Patriarchæ & Prophætæ, orate.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andrea, ora.

Sancte Joannes, ora.

Omnes sancti Apóstoli & Euangelistæ, orate.

Omnes sancti Discipuli Domini, orate.

Omnes sancti Innocentes, orate pro eo.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Laurenti, ora.

Omnes sancti Mátyres, orate pro eo.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Augustine, ora.

Omnes sancti Pontífices & Confessores, orate.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francisce, ora.

Omnes sancti Mónachi & Eremitæ, orate.

Sancta Maria Magdaléna, ora pro eo.

Sancta Lucia, ora.

Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, orate.

Omnes Sancti & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.

Propítius esto, Domine, Parce ei.

Propítius esto, Domine, Libera eum.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

Apericulo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestate diaboli, libera.

eum Domine.

Per nativitatem tuam, libera.

eum Domine.

Per crucem & passionem tuam, libera.

Per mortem & sepulturam tuam, libera.

Per

Per glorióſam reſurrecti-
nem tuam, libera.
Per admirabilem aſcenſi-
nem tuam, libera.
Per grátiam Spíritus ſancti
Parácliti, libera.
In die iudícij, libera.

Peccatóres, Te rogámus
audi nos.

Ut ei parcas. te rogámus
audi nos.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléi-
ſon. Kyrie eléiſon.

Deinde cum in agone ſu-
exitus anime anxietur di-
cantur ſequentes Orationes.

Oratio.

Proſteſcere ánima Chri-
ſtiána de hoc mundo, in
nómine Dei Patris onni-
pótentis, qui te creávit: in nó-
mine Jeſu Chriſti Filij Dei
vivi, qui pro te paſſus eſt:
in nómine Spíritus ſancti,
qui te in effuſus eſt: in no-
mine Angelórum & Archán-
gelórum: in nómine Thro-
nórum & Dominationum:
in nómine Principátuum &
Potestátum: in nómine Ché-
rubim & Séraphim: in nó-
mine Patriarchárum & Pro-
phetárum: in nómine ſan-
ctórum Apoſtolórum & Eu-
angeliftárum: in nómine ſan-
ctórum Mátyrum & Con-
feſſórum: in nómine ſanctó-
rum Monachórum & Ere-
mitárum: in nómine ſanctá-
rum Vírginum, & ómnium

Sanctórum & Sanctárum
Dei: hódie ſit in pace locus
tuus, & habitatio tua in ſan-
cta Sion. Per eúdem Chri-
ſtum Dóminum noſtrum.
& Amen.

Oratio.

Deus miſericors, Deus
clemens, Deus, qui ſe-
cúndum multitudinem mi-
ſerationum tuárum peccárum
peniténtium deſes, & præ-
teritórum criminum culpas
venia remiſſiónis évacuas:
reſpice propítius ſuper hunc
ſamulum tuum N. & re-
miſſiónem ómnium pecca-
tórum ſuórum tota cordis
confeſſiónem poſcéntem de-
precátus exáudi. Rénova in
eo, piſſime Pater, quicquid
terréna fragilitate corúptum,
vel quicquid diabólica frau-
de violátum eſt: & unitat
corporis Eccleſiæ membrum
redemptiónis annécte. Miſe-
rère, Dómine gemítuum, mi-
ſerère lacrymárum ejus: &
non habéntem fidúciam,
niſi in tua miſericórdia, ad
tuæ ſacraméntum reconci-
liatiónis admítte. Per Chri-
ſtum Dóminum noſtrum.
& Amen.

Comméndo te onni-
pótenti Deo, chariſſime
frater, & ei, cujus es creatú-
ra, committo: ut cum hu-
manitátis débitum morte in-
terveniéntem peſſóveris, ad

auctorem tuum, qui te de li-
 mo terræ formáverat, rever-
 taris. Egrediénti itaque animæ
 tuæ de corpore splendidus
 Angelórum cœtus occurrat:
 iudex Apostolórum tibi se-
 natus advéniat: candidatórum
 tibi Mátyrum triumphátor
 exercitus obviet: liliáta ruti-
 lantium te Confessórum tur-
 ma circúmdet: jubilantium
 te Virgínium chorus excípiat:
 & beatæ quiétis in sinu Pa-
 triarchárum te compléxus
 adstringat: mitis atque festi-
 vos Christi Jesu tibi aspéctus
 appareat, qui te inter assi-
 sténtes sibi júgiter interésse
 decérnat. Ignóres omne quod
 horret in rénebris, quod
 frúdet in flammis, quod
 cruciat in tormentis. Cedat
 tibi terérrimus sátanas cum
 satellítibus suis: in advéntu
 tuo te comitántibus Ange-
 lis contremísceat, atque in
 ætéræ noctis chaos immá-
 ne diffúgiat. Exúrgat Deus,
 & dissipéntur inimíci ejus:
 & fugiant qui odérunt eum,
 à facie ejus. Sicut déficit
 fumus, deficiant: sicut fuit
 cera à facie ignis, sic péreant
 peccatóres à facie Dei: &
 justí epuléntur, & exúltent
 in conspéctu Dei. Confun-
 dántur igitur & erubéscant
 omnes tartáreæ legiónes, &
 ministri sátanæ iter tuum
 impedire non áudeant. Lí-

beret te à cruciátu Christus,
 qui pro te crucifixus est. Lí-
 beret te ab ætérna morte
 Christus, qui pro te mori
 dignátus est. Constituat te
 Christus Fílius Dei vivi
 intra paradísi sui semper
 amœna viréntia, & inter
 oves suas te verus ille Pa-
 stor agnóscat. Ille ab ómni-
 bus peccáris tuis te absól-
 vat, atque ad dexteram suam
 in electórum suórum te sor-
 te constituat. Redemptórem
 tuum facie ad faciem ví-
 deas, & præsens semper as-
 sistens, manifestíssimam beá-
 tis óculis aspicias veritátem.
 Constitútus igitur inter ág-
 mina beatórum, contempla-
 tiónis divínæ dulcédine po-
 tiáris in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Oratio.

Suscipe Dómine servum
 tuum in locum sperándæ
 sibi salvatiónis à misericór-
 dia tua. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam
 servi tui ex ómnibus pericu-
 lis inférni, & de láqueis pœ-
 nárúm, & ex ómnibus tri-
 bulatióibus. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam servi
 tui, sicut liberásti Henoch
 & Eliám de commúni morte
 mundi. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam ser-
 vi tui, sicut liberásti Noë de
 dilúvio. **R.** Amen.

Libera

Libera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Abra-
ham de Ur Chaldaórum.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Job de
passiónibus suis. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Isaac de
hóstia, & de manu patris
sui Abrahæ. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam
servi tui, sicut liberásti Lot
de Sódomis, & de flamma
ignis. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti Mói-
sen de manu Pharaónis regis
Ægyptiórum. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam servi
tui, sicut liberásti Daniélem
de lacu leónum. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam
servi tui, sicut liberásti tres
púeros de camíno ignis ar-
déntis, & de manu regis iní-
qui. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam servi
tui, sicut liberásti Susánnam
de falso crimine. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam ser-
vi tui, sicut liberásti David
de manu regis Saul, & de
manu Goliæ. **R.** Amen.

Libera Dómine ánimam
servi tui, sicut liberásti Pe-
trum & Paulum de carcé-
ribus. **R.** Amen.

Et sicut beatíssimam The-
clam vírginem & mártirem

tuam de tribus atrocíssimis
torméntis liberásti, sic libe-
râre dignéris ánimam hujus
servi tui, & tecum fácias in
bonis congaudére cæléstibus.

R. Amen. **Oratio.**

Commendâmus tibi Dó-
mine ánimam fávuli
tui **N.** precamúrque te Dó-
mine Jesu Christe Salvátor
mundi, ut propter quam
ad terram misericórditer de-
scendísti, Patriarchárum tuó-
rum sinibus insinuâre non
rénuas. Agnosce Dómine
creatúram tuam, non à dijs
aliénis creatam, sed à te solo
Deo vivo & vero: quia non
est álius Deus præter te, &
non est secundum ópera tua.
Lætifica Dómine ánimam ejus
in conspéctu tuo, & ne me-
míneris iniquitátum ejus anti-
quárum, & ebrietátum, quas
luscitâvit furor sive fervor
ræali desidérij. Licet enim
peccáverit, tamen Patrem, &
Fílium, & Spíritum sanctum
non negávit, sed crédidit;
& zelum Dei in se hábuit,
& Deum, qui fecit ómnia,
fidéliter adorávit.

Oratio.

Delecta juventútis, &
ignorántias ejus, que-
sumus, ne memíneris Dó-
mine: sed secundum ma-
gnam misericórdiam tuam
memor esto illius in g'ória
claritátis tuæ. Aperiántur ei

cæli, collatentur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum suscipe. Suscipiat eum sanctus Michaël Archangelus Dei, qui militiæ cælestis méruit principatum. Véniant illi obviam sancti Angeli Dei, & perdúant eum in civitatem cælestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves regni cælestis traditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiõnis. Intercédât pro eo sanctus Joannes electus Dei Apóstolus, cui revelata sunt secréta cælestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potestas ligandi atque solvendi. Intercédant pro eo omnes sancti & electi Dei, qui pro Christi nómine tormenta in hoc sæculo sustinuerunt: ut vinculis carnis exútus, pervenire mereatur ad glóriam regni cælestis: præstante Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculõrum. *R.* Amen.

Si anxietur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet, Confitemini Dómino. 22. & totus Psalm. Beati immaculati. Per Horas distributus. 22.

Egressa autem anima, dicitur hoc *R.* Subvenite Sancti Dei, occurrere Angeli Dómini: * Suscipientes animam ejus: * Offerentes eam in conspéctu Altissimi. *Ps.* Suscipiat te Christus qui vocavit te, & in sinum Abrahamæ Angeli deducant te. Suscipientes. *Ps.* Réquiem æternam dona ei Dómine, & lux perpétua luceat ei. Offerentes eam.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Posteà Pater noster. secreto. *Ps.* Et ne nos inducas in tentationem. *R.* Sed libera nos à malo. Vers. Réquiem æternam dona ei Dómine. *R.* Et lux perpétua luceat ei. *Ps.* A porta inferi. *R.* Erue Dómine animam ejus. Vers. Requiéscat in pace. *R.* Amen. *Ps.* Dómine exaudi orationem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat. *Ps.* Dóminus vobiscum. *R.* Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Dómine commendamus animam famuli tui *N* ut defunctus sæculo tibi vivat: & quæ per fragilitatem humanæ conversatiõnis peccata commisit, tu vénia misericordissimæ pietatis absterge. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

BENE-

**BENEDICTIO
MENSÆ.**

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite. & alij repertunt, Benedicite. Deinde dicit *ψ.* Oculi omnium. & alij prosequuntur. In te sperant Dómine, & tu das escam illórum in tempore opportuno. Aperis tu manum tuam, & implet omne animal benedictione. Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. *C*hriste eléison. Kyrie eléison. Pater noster, secreto. *ψ.* Et ne nos. *℞.* Sed libera.

Posteá Sacerdos dicit, Oremus. *B*enedic Dómine nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumpturi. Per Christum Dóminum nostrum. *℞.* Amen.

Deinde Lector. Jube dómne benedicere. Benedictio. Mensæ cælestis participes faciat nos Rex æternæ glóriæ. *℞.* Amen.

Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto à Lectore. Tu autem Dómine miserere nobis. *℞.* Deo gratias. omnes surgant.

Sacerdos incipit *ψ.* Confiteantur tibi Dómine omnia ópera tua. *℞.* Et Sancti tui benedicant tibi. *ψ.* Glória Patri. Resp. Sicut erat in principio.

Posteá Sacerdos absolute dicat

Agimus tibi grátias omnipotens Deus pro universis beneficijs tuis: qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. *℞.* Amen.

Deinde alteram dicitur Plalmus. Miserere mei Deus. 57.

vel Plalmus 116.

Laudate Dóminum omnes Genes: * laudate eum omnes pópuli:

Quóniam confirmata est super nos misericórdia ejus: * & veritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. *C*hriste eléison. Kyrie eléison. Sacerdos dicit, Pater noster. *Vers.* Et ne nos inducas in tentationem. *Resp.* Sed libera nos à malo. *Vers.* Dispéxit, dedit paupéribus. *Resp.* Justitia ejus manet in sæculum sæculi. *Vers.* Benedicam Dóminum in omni tempore. *Resp.* Semper laus ejus in ore meo. *ψ.* In Dómino laudabitur ánima mea. *℞.* Audiant mansueti, & læténtur. *ψ.* Magnificæ Dóminam mecum. *℞.* Et exaltemus nomen ejus in idípsum. *Vers.* Sit nomen Dómini benedictum. *℞.* Ex hoc nunc & usque in sæculum.

Deinde

Deinde sine Oremus

Retribuere dignare Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

re. Amen. *ps.* Benedicamus Dómino. *re.* Deo grátias.

ps. Fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. *Resp.* Amen. Pater noster. *secretò.* Quo finito dicit Sacerdos, Deus det nobis suam pacem. *re.* Amen.

Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedicite. & alij repetunt, Benedicite.

Deinde Sacerdos incipit *ps.* & alij prosequuntur.

EDent páuperes, & saturabuntur, & laudábunt Dóminum, qui requirunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Gloria Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. *secretò.* Et ne nos. Oremus. Benedic Dómine, ut suprâ in prandio. ccvij. Jube domne. Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ. *re.* Amen.

In fine cœnæ dicitur *ps.* Memóriam fecit mirabilium suórum misericors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se. Gloria Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedictus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis: qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. *re.* Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus. Laudate Dóminum omnes Gentes. & reliqua ut suprâ. ccvij.

Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.

Prædictus modus benedicens mensam, & agendi grátias, servatur omni tempore hujus Partis Æstivæ.

ITINERARIUM.

Clericus in ipsa itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari, si cum socijs, in plurali.

Antiphona. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Luce 1. g

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, & fecit redemptiõnem plebis suæ:

Et erexit cornu salutis nobis, * in domo David pátri sui.

Sicut locutus est per os sanctórum, * qui à sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salutem ex inimicis nostris, * & de manu ómnium qui oderunt nos:

Ad faciendam misericórdiam cum pátribus nostris: *

& memorári testaménti sui sancti.

Usurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum. * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi;

In sanctitáte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altissimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salutis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Gloria Patri, & Filio.

Antiphona. In viam pacis & prosperitátis dirigat nos omnipotens & misericors Dóminus: & Angelus Ráphaél comitéur nobiscum in via, ut cum pace, salute, & gáudio revertámur ad própria.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. Secretó. Vers. E: ne nos indúcas in tentatiónem.

Resp. Sed libera nos à malo. Vers. Salvos fac servos tuos.

G. Deus meus sperántes in

te. V. Mitte nobis Dómine

auxílium de sancto. R. Et de Sion tuére nos. V. Esto nobis Dómine turris fortitudinis. Resp. A facie inimici.

V. Nihil proficiat inimicus in nobis. R. Et stilius iniquitátis non appónat nóere nobis. V. Benedictus Dóminus die quotidie. R. Prósperum iter faciat nobis Deus salutárium nostrórum. V. Vias tuas Dómine demónstra nobis.

R. Et sérvitas tuas édoce nos. V. Utinam dirigántur viæ nostræ. R. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. V. Erunt prava in directa. R. Et áspera in vias planas. V. Angelis suis Deus mandávit de te.

R. Ut custódiant te in ómnibus vijs tuis. Vers. Dómine exáudi oratiónem meam.

Resp. Et clamor meus ad te véniat. Vers. Dóminus vobiscum. Resp. Et cum spírítu tuo.

Orémus. Oratio.

D. Deus, qui filios Israël per maris médium sicco vestigio ite fecisti: quóniam

tribus Magis iter ad te stellá duce pandísti: tribue nobis quæsumus iter próspere, tempúsque tranquillam; ut

Angelo tuo sancto cómite, ad eam quò pèrgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

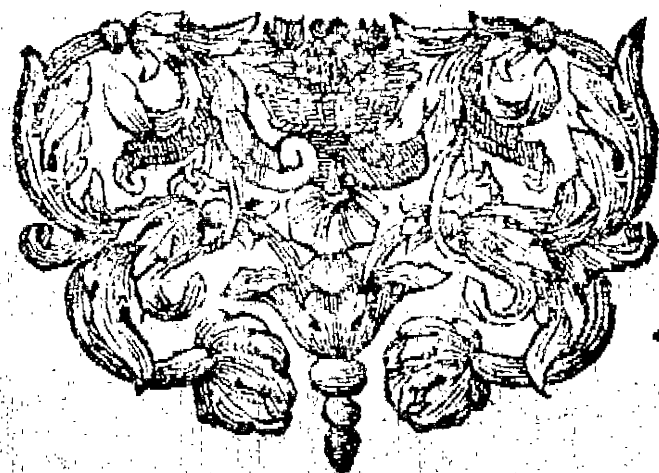
Deus, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldaeorum eductum, per omnes suae peregrinationis vias illaesum custodisti: quaesumus, ut nos famulos tuos custodire digneris: esto nobis Domine in procinctu suffragium, in via solatium, in aestu umbraculum, in pluvia & frigore tegumentum, in lassitudine vehiculum, in aduersitate praesidium, in lubrico baculus, in naufragio portus: ut te duce, quo tendimus, prosperè perveniamus, & demum incolumes ad propria redeamus.

Adesto, quaesumus Domine, supplicationibus nostris: & viam famulorum

tuorum in salutis tuae prosperitate dispone; ut inter omnes viae & vitae hujus varietates tuo semper protegamur auxilio.

Praesta, quaesumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incédât, & beati Joannis praecursoris hortamenta sectando, ad eum quem praedixit, secura perveniat, Dominum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia saecula saeculorum, &c. Amen.

Vers. Procedamus in pace.
Resp. In nomine Domini, Amen.

OFFICIA PROPRIA
 SANCTORUM
 RECITANDA AD LIBITUM
 EORUM QUI UTUNTUR BREVIARIO
 ROMANO,
 A SACRA RITUUM CONGREGATIONE
 APPROBATA.

Sacra Rituum Congregatio habita die 2. Decembris 1671. statuit. ex mandato CLEMENTIS X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festerum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea INNOCENTIUS PAPA XI. in Congregatione habita 24. Ianuarij. 1681. generali decreto confirmavit, & extendit insuper etiam ad Octavas & Natalitia Sanctorum de precepta in aliqua Religione vel Diocesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis festis vel octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti pro-fus debeant.

Permisset tamen, ut festum translatum, quod alias eo die celebratum foret, in alium diem non impedatum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

S. ANTONINI Episcopi & Confessoris. semiduplex. 10. Maij.
 ut infra.

S. ELISABETH Reginae Portugalliae. semid. 4. Julij. fol. ccxiiij.

S. MARGARITAE Reginae Scotiae. semiduplex. 8. Julij.
 fol. ccxviii.

S. ALEXII Confessoris. semiduplex 17. Julij. Roma de
 precepto, extra Romanam ad libitum. fol. ccxx.

DIE X. MAII.

In festo sancti Antonini Episcopi & Confessoris. In Hymno. Iste Confessor.
 mutatur tertius Versus.

Semiduplex.

Omnia de Comuni Confessoris Pontificis. I. praeter ea quae hic ponuntur propriis.

Oratio.

S Sancti Antonini Domine Confessoris tui, atque Pontificis meritis adiuvemur: ut sicut te in illo mirabilem predicamus, ita in

nos misericordem fuisse gloriamur. Per Dominum.

Deinde sit comm. SS. Gordiani & Epimachi mart.

In primo Nocturno, Lectioes de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iij.

Antoninus Florentiae honestis parentibus natus, ab ipsa iam pueritia egregium futuræ sanctitatis speciem exhibuit. Annum agens sextum decimum, Religionem Prædicatorum amplexus, cœpit exinde maximis clarere virtutibus. Otio perpetuum bellum indixit, post nocturnum brevem somnum primus matutinis precibus aderat; quibus persolutis, reliquum tempus noctis orationibus, aut certè lectioni, & scriptioni libròrum tribuèbat; & si quando importunior fessis membris somnus obréperet, ad parietem paululum declinato capite, ac tantisper discusso somno, mox sacras vigilias avidiàs repetèbat.

Resp. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: *Manus enim mea auxiliabitur ei. *Ps.* Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocèbit ei. Manus enim.

Lectio v.

Disciplinæ regulâris sui ipsius severissimus exactor, carnes, nisi in gravi

ægritudine, nunquam edit. Humi, aut in nudo tabulato cubabat: cilicio semper usus, & interdum zona ferrea ad vivam cutem incinctus, virginitatem integerrimè semper coluit. In explicandis consilijs tantæ dexteritatis fuit, ut communi elógio Antoninus consiliòrum diceretur. Adeo autem in eo humilitas enituit, ut etiam Cœnobijs, ac Provincijs præfectus abjectissima Monasterij officia demississimè obiret. Ab Eugénio Quarto Florentinus Archiepiscopus renunciatus, ægerriè tandem, nec nisi Apostolicis minis perterrefactus ut Episcopatum acciperet, acquievit.

Resp. Posui adiutorium super potentem, & exaltavi electum de plebe mea: *Manus enim mea auxiliabitur ei. *Ps.* Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudentia, pietate, charitate, mansuetudine, & sacerdotali zelo excelluerit. Illud mirandum, tantum ingenio valuisse, ut omnes ferè scièntias per se nullo adhibito præceptore absolutissimè didicerit. Tandem post multos labores, multis etiam editis insignis doctri-

doctrinæ libris, Sacra Eucharistia, & Unctiōne percēpta, complēxus Crucifixi imaginem, mortem lætus aspexit sexto nonas Maij millēsimō quadringētesimo quinquagēsimō nono. Mirāculis vivens, & post mortem conspicuus, Sanctorum numero adscriptus est ab Adriāno Sexto anno Dōmini millēsimō quingētesimo vigēsimō tertio.

¶. Ilte est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus replēta est: * Ipse intercēdat pro peccatis omnium populōrum. ¶. Ilte est qui contēpserit vitam mundi, & pervēnit ad cælestia regna. Ipse intercēdat. Glōria Patri. Ipse intercēdat.

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium. Homo peregrinē proficiscens, de Communi Confessoris Pontificis primo loco. lix. cum nona Lectione, & commemor. in Laudibus SS. Gordiani & Epimachi martyrum.

DIE IV. JULII.

In festo sanctæ Elisabeth
Reginæ Portugalliæ.

Semiduplex.

Ad Vesperas, Antiphona,
Juravit Dominus. cum reliquis
Antiphonis, & Psalmis
de Coramuni Apostolorum.

Capitulum. Prov. 31.6

Mulierem fortem quis
inveniet? procul,
& de ultimis finibus
pretium ejus. Confidit in
ea cor viri sui, & spolijs
non indigebit.

Hymnus.

Domare cordis imperus
Elisabeth
Fortis, inopsque, Deo
Servire, regno prætulit.
En fulgidis recepta cæli se-
dibus,

Sidereaque domus
Ditata sanctis gaudijs,
Nunc regnat inter Cælitēs
beātor,

Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.
Patri potestas, Filiōque
glōria,

Perpetuumque decus,
Tibi sit alme Spiritus.

Amen.

¶. Ora pro nobis beāta Elī-
sabeth. az. Ut digni efficiā-
mur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphons.

Et nunc Reges intelligi-
te, erudimini qui iudicatis
terram.

Oratio.

Clementissime Deus, qui
beātam Elisabeth Regi-
nam, inter ceteras egregias
dotes, bellici furoris sedandi
prærogativa decorasti: da
nobis eius intercessiōne, post
mortalis vitæ, quam suppli-
citer

citer pécimus, pacem, ad
atérnæ gáudia pervenire. Per
Dóminum nostrum Jesum
Christum.

Deinde fit commemor. Octavæ
Apostolorum Petri & Pauli,
Antiph. Petrus Apóstolus, &
Paulus doctor Géntium, ipsi
nos docuerunt legem tuam
Dómine. *Ps.* Constitues eos
príncipes super omnem ter-
ram. *R.* Mémores erunt nó-
minis tui Dómine.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam
diem Apóstolorum tuó-
rum Petri & Pauli martyrio
consecrásti: da Ecclesiæ tuæ
eórum in ómnibus sequi
præceptum, per quos reli-
giónis sumpsit exórdium. Per
Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitatorium.
Laudémus Deum nostrum,
* In sanctis opéribus beatæ
Elisabeth.

Hymnus ut supra in Ve-
spéris.

In primo Nocturno, Añs.
Eleváta est magnificén-
tia Elisabeth super cælos. *Psal-*
mus. Dómine Dóminus no-
ster. cum reliquis, ut in Com-
muni non Virginum. *cvij.*
Antiphona. Veni elécta mea,
& ponam in te thronum
meum, qua concupívit Rex
spéciem tuam. *Psalmus.* Cæ-
li enarrant. *cvij.* Antipho-
na. Accépit benedictiónem

à Dómino, & misericórdiam
à Deo salutári suo. *Psal-*
mus. Dómini est terra. *cvij.*
Vers. Multæ filiæ congrega-
verunt divítias. *R.* Tu super-
gréssa es univérsas.

Lectiones primi Noctur-
ni, de Parabolis Salomonis,
Mulierem fortem. ut in
Communi sanctarum mulie-
rum. *cvij.*

R. j. Regáli exórta progénie
tríumphat in cælis Elisabeth,
tríplici circumdata varietate
meritorum: * Nam in terra
in tríplici vitæ gradu pósteris
imitánda virtutum reliquit
exémpla. *Vers.* Virgínalem
statum, conjugálem & viduá-
lem inoffenso pede cucurrit.
Nam in terra.

R. ij. Os suum apéruit sa-
piéntiæ: * Et lex cleméntiæ
in lingua ejus. *Ps.* Quóniam
prævenísti eam in benedi-
ctiónibus dulcédinis. Et lex
cleméntiæ.

R. iij. Desidérium animæ ejus
tribuísti ei: * Et voluntate
labírum ejus non fraudásti
eam. *Ps.* Scuto bonæ volun-
tatis tuæ coronásti eam Dó-
mine. Et voluntate. Glória
Pauli. Et voluntate.

In secundo Nocturno, Añs.
Propter veritatem, & irasue-
tudinem, & justitiam dedú-
cet te mirabiliter dextera
tua. *Psalmus.* Eructávit cor
meum. *xcij.* Antiph. Arcum

cónteret, & confrínget arma, & scuta combúret igni. Psalmus. Deus vóster refúgium. xciiij. Añ. Justítia & misericórdia plena est dextera tua. Psalmus. Magnus Dóminus. xciiij. Vers. Virga tua, & báculus tuus. R. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iij.

Elisabêtham Aragóniæ Régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futuræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relicto matris aviæque nómine, à magna ejus matértera, Thuringiæ dómina, sancta Elisabêtha, in Baptismo nominátam voluêre. Ubi nata est, statim páuit, quàm felix Regum regnorúmque esset futúra pacátrix: natalitia enim ejus lætítia perniciosas avi patrisque dissensions in concórdiam convértit. Pater verò crescéntis póstea filia admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elisabêtha reliquas Aragoniôrum Regum ságuine creatas féminas virtúte longè superâret. Sic cæléstem ipsius vitam in contemnendo corpóris ornátu, in fugiendis voluptatibus, in jejúnijs frequentándis, in divinis précibus assiduè recitándis, in charitátis opéribus exercéndis, venerátus,

rerum suárum Regniq; felicitátem, uolus filiaé méritis referébat accéptam. Tandem ubique nota, & à multis Principibus exoptáta, Dionysio Lusitaniæ Regi Christianis cæremónijs rite est in matrimónium collocáta.

R. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam, & obliuiscere pópulum tuum, & domum patris tui: * Et concupíscet Rex decórem tuum. Vers. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et concupíscet Rex.

Lectia v.

Uncta conjúgio, non minorem excoléndis virtutibus, quàm liberis educándis, óperam dabat, viro placere studens, sed magis Deo. Médiam ferè anni partem solo pane tolerábat & aqua: quæ in quodam ipsius morbo divínus versa est in vinum, cum id à médis præscriptum bíbere recusáset. Páuperis feminae ulcus horréndum exosculáta, derepente sanávit. Pecúnias pauperibus distribuendas, ut Regem latérent, hiberno tempore in rosas convértit. Virginem cæcam à nativitate illuminávit: multos alios solo Crucis signo à gravíssimis morbis liberávit: plurima id genus miracula patravit.

trávit. Monasteria, collégia & templa non modò extrúxit, sed étiam magnificè dotávit. In Regum discórdijs componéndis admirábilis fuit; in priváti publicisque mortálium sublevándis calamitatibus indefessa.

Resp. Manum suam misit ad fórtia: * Manum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad páuperem. *ψ.* Dispéxit, dedit paupéribus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Manum.

lectio vi.

Defuncto Rege Dionysio, sicut virginibus in prima etate, in matrimonio conjugibus, ita viduis in solitudine, fuit omnium virtutum exemplar. Illic enim religiosæ sanctæ Claræ vestibus induta, regio fimeri constanter interfuit; ac paulò post Compostellam proficiscens, multa ex holoserico, argento, auro, gemmisque donaria pro Regis anima obtulit. Inde reversa domum, quidquid sibi charum aut pretiosum supererat, in sacros ac pios usus convertit: absolvendoque suo verè regio Couimbricensi virginum Cœnobio, & alendis pauperibus, & protegendis viduis, defendendis pupillis, miseris omnibus juvandis intenta, non sibi, sed Deo, & mortá-

lium omnium commodis vivebat. Reges duos filium & generum pacificatura, Stremotium nobile oppidum veniens, morbo ex itinere contracto, ibidem à Virgine Despara visitata, sanctissime obiit, anno millesimo trecentesimo trigésimo sexto, die quarta Julij. Post mortem multis miraculis claruit, præsertim suavissimo corporis jam per annos ferè trecentos incorrupti odore; senper étiam Reginae sanctæ cognomento celebris, tandem anno Jubilæi, & nostræ salutis millesimo sexcentesimo vigésimo quinto, totius Christiani orbis concursu & applausu, ab Urbano Octavo ritè inter Sanctos adscripta est.

Resp. Regnum mundi, & omnem ornatum sæculi contempsit propter amorem Domini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amavi, in quem credidi, quem dilexi. *Vers.* Eructavit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Gloria Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno, Aña. Confessio & pulchritudo in conspectu ejus, sanctitas & magnificentia in sanctificatione ejus. Psalmus. Cantate Domino canticum novum. *ψ. xcviij.* Antiphona. Annun-

nuntiaverunt cæli justitiam
ejus, & viderunt omnes pò-
puli glóriam ejus. Psalm. D ó-
minus regnâvit, exultet ter-
ra. xcviij. Añã. Judicâvit in
justitia, & pòpulos in æqui-
tate. Psalm. C antâte Dómi-
no canticum novum. ij. xcviij.
v. Ignis ante ipsam præcē-
det. r. Et inflammabit in
circuítu inimicos ejus.

Homilia sancti Gregorij
Papæ in Evangelium. S imiã
est regnum cælórum. ut in
Communi sanctarum mulie-
rum. cxj.

r. vij. Os suum apéruit sa-
piéntiæ, & lex cleméntiæ in
lingua ejus: considerâvit sé-
mitas domus suæ: * Et lo-
quebâtur de testimonijs Dó-
mini. v. Gustâvit, & vidit
quia bona est negotiatio ejus:
non extinguetur in nocte lu-
cérna ejus. Et loquebâtur.

r. iij. Invocâvi, & venit in
me spírítus sapiéntiæ, & præ-
pòsui illam regnis & sédi-
bus: * Et divítias nihil esse
dixi in comparatióne illius.
v. Mélior est enim sapién-
tia cunctis ópibus pretiosissi-
mis. Et divítias. G lória Patri.
Et divítias.

A D L A U D E S,

& per Horas, Añã.

D Um esset Rex in accu-
bitu suo, nardus mea
dedit odórem suavitatis. Psalm.
taus. D óminus regnâvit. cam

Pars festiva.

reliquis. Añã. Et concupiscet
Rex decórem tuum, quia ipse
est Dóminus Deus tuus. Anti-
phona. Potens in ópere &
sermóne lenívit iracúndiam
Dómini, & conciliâvit cor
patris ad filium. Añã. Quasi
arcus refúlgens inter nébu-
las glóriæ, & quasi flos ro-
sárum in diébus vernis. An-
ti-phona. Quasi stella matuti-
na in médio nébulæ, & qua-
si luna plena in diébus suis.
Capitulum. M ulierem fortem.
ut in punis Vesperis. ccxiiij.

Hymnus.

O Pes decúsque régium
reliqueras
Elizabeth, Dei dicata númini,
Recépta nunc beátis inter
Angelos:

Libens ab hóstium tuere no-
dolis.

P ræi, viámque dux salutis
índica:

Sequémur. O sit una mens
fidélium,

Odor bonus sit omnis áctio,
tuus

Id innuit rosis operta chã-
ritas.

B eata chãritas, in arce siderum
Potens locare nos per omne
sæculum:

Patriq; Filióq; summa glória,
Tibi que laus perénais, alme
Spírítus. Amen.

v. Méritis & præcibus beá-
te Elizabéth. r. Propítius
esto Dómine pòpulo tuo.

k

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli tui. Oratio Clementíssime Deus, ut supra. ccxiiij.

Et sic commem. Octavæ Apostolorum Petri & Pauli. Antiphona. Gloríosi príncipes terræ, quómo do in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. *Ps.* In omnem terram exivit sonus eórum. *R.* Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio. Deus, qui hodiérnam diem, ut supra. ccxiiij.

Ad Tertiam, Antiphona.

Et concupíscet Rex. Capitulum. Mulierem fortem. ccxiiij. *R.* breve. Spécie tua, * Et pulchritudine tua. Spécie. *Ps.* Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritudine. Glória Patri. Spécie tua. *Ps.* Adjuvâbit eam Deus vultu suo. *R.* Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

potens in ópere.

Capitulum. *Prov. 31. c*

MAnum suam aperuit inopi, & palmas suas extendit ad páuperem. Non timébit dómui suæ à frígóribus nivis.

R. breve. Adjuvâbit eam,

* Deus vultu suo. Adjuvâbit. *Ps.* Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvâbit. *Ps.* Elégit

eam Deus, & prælégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Quasi stella matutina.

Capitulum. *Prov. 31. d*

MUltræ filiæ congregaverunt divítias: tu supergréssa es univér sas. Fallax grátia, & vana est pulchritudo: mulier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

R. breve. Elégit eam Deus,

* Et prælégit eam. Elégit.

Ps. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et prælégit. Glória Patri. Elégit eam. *Ps.* Diffúsa est grátia in labijs tuis. *R.* Propterea benedixit te Deus in ætérnu m.

In secundis Vesperis, Aña. Dum esset Rex, ut in Laudibus. Psalmi de Comuni Virginum: & à Capitulo de Octava Apostolorum, cum commemoratione sanctæ Elisabeth, Antiph. Elisabeth pacis & patriæ mater, in cælo triúmphans dona nobis pacem.

Vers. & Oratio, ut in primis Vesperis.

DIE VIII. JULII.

In festo sanctæ Margaritæ Reginae Scotiae.

Scinduplex.

Omnia de Comuni Sanctorum nec Virginum nec martyrum. cv. præter ea quæ hic ponuntur propria.

Oratio

Oratio.

Deus, qui beatam Margaritam Scotorum Reginam, eximia in pauperes charitate mirabilem effecisti: da ut ejus intercessione, & exemplo tua in cordibus nostris charitas jugiter augetur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

In primo Nocturno, Lectio- nes de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Margarita, Scotorum Regina, paterno Angliæ Regum, materno Cæsarum sanguine clarissima, illustrior adhuc fuit christiana virtute. Hæc in Hungaria nata, ubi pater tunc temporis exulabat, post exactam summa cum pietate puerilem ætatem, una cum genitore, qui à sancto Eduardo patre Anglorum Rege ad paterni regni fastigium vocabatur, in Angliam venit: mox alternante parentum fortuna, ex Angliæ litore solvens, vi tempestatis expulsa, seu verius divinæ providentiæ consilio deducta est in oram maritimam Scotiæ. Ibi cum ex matris Imperio Maltholmo Tertio Scotorum Regi egrègijs ejus dotibus capto nupsisset, sanctimonix ac pietatis operibus triginta quibus

regnavit annis toti regno mirificè profuit.

Resp. Propter veritatem, & mansuetudinem, & justiciam: Et deducet te mirabiliter dextera tua. V. Spécie tua, & pulchritudine tua incende, prospère procéde, & regna. Et deducet.

Lectio v.

Inter regales delicias corpus afflictationibus, ac vigilijs macerans, magnam noctis partem pijs precatiõnibus extrahèbat. Præter alia jejunia, quæ idèntidem usurpabat, integros quadraginta dies ante natalia festata cum severitate jejunare consuèvit, ut ne in gravissimis quidem doloribus intermiserit. Divino cultu addictissima, templa plurima, & cœnobia partim ex integro excitavit, partim refarcivæ, & sacra supelllectilia ac largo censu diavit. Regem conjugem ad meliorem frugem, & ad similia suis exercitatiõnibus operta saluberrimo exemplo traduxit, liberosque omnes tam sanctè & feliciter educavit, ut eorum plerique quemadmodum & Agatha mater, & Christina soror sanctissimum vitæ genus amplexi sint. Universi demum regni felicitati consulens, à virijs omnibus, quæ furtim irresp-

rant, pópulos expurgávit, eisque mores Christiána pietate dignos restituit.

R. Dilexisti justitiam, & odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Propterea.

LECTIO VI.

Nihil tamen æquè in illa mirabile fuit, ac flagrantissima charitas erga próximos, præsertim egénos, quorum numerosis gregibus non modò stipem affatim suppeditare, verum etiam trecéntis quotidie materna benignitate dapes præbere, flexis genibus in morem ancillæ ministrare, regijs manibus pedes abluerè, & pressis etiam osculis ulcera fovere solèmnè habuit. His porro aliisque pijs sumptibus non regias tantum vestes, & pretiosa monilia distraxit; sed ipsum non semel exhausit ærarium. Toleratis demum ad patientiæ miraculum acerbissimis doloribus animam semestri corporis ægrotatione purgatam Augustori suo quarto Idus Junij reddidit. Quo temporis momento facies ejus diuturni morbi macie ac pallore foedata, insolita quadam venustate restoruit. Miris etiam post mortem prodigijs clara,

& Clementis Decimi auctoritate in Scotiæ Patronam accepta, ubique terrarum religiosissime colitur. Cujus festum ab eodem Pontifice concessum Innocentius Undecimus ad octavam Idus Julij transferri jussit.

Resp. Fallax gratia, & vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **Vers.** Date ei de fructu manuum suarum, & laudent eam in portis opera ejus. **Mulier timens. Gloria Patri. Mulier timens.**

In tertio Nocturno, Homilia sancti Gregorij Papæ in Evangelium. Simile est regnum cælorum thesauro, ut in Comuni non Virginitum. cxj.

DIE XVII. JULII.

In festo S. Alexij Confessoris.

Semiduplex.

Romæ de præcepto, extra Romanam ad libitum.

Omnia de Comuni Confessoris non Pontificis. lxi. Præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos beati Alexij Confessoris tui annua solèmnitate lætificas: concede propitius, ut ejus natalicia colimus, etiam actiones imitemur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

LECTIONES PRIMI NOCTURNI, de Scriptura occurrente.

In ij. Nocturno. Lectio iij.

Alexius Romanorum nobilissimus, propter eximium Jesu Christi amorem prima nocte nuptiarum relinquens intactam sponsam, illustrium orbis terræ Ecclesiarum peregrinationem suscepit. Quibus in itineribus cum ignotus septemdecim annos fuisset, aliquando apud Edessam, Syriæ urbem, per imaginem sanctissimæ Mariæ virginis ejus nomine divulgato, inde navi discessit. Ad portum Romanum appulsus, à patre suo tamquam alienus pauper hospitio accipitur: apud quem, omnibus incognitus, cum decem & septem annos vixisset, relicto scripto sui nominis, sanguinis, ac totius vitæ cursus, migravit in cælum Innocentio Primo Summo Pontifice.

Et Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. *Ps.* Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Ex libro Moralium sancti

Gregorij Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in cap. 12. Job.

Lectio v.

Deridetur justis simplicitas. Hujus mundi sapientia est, cor machinationibus

tégere, sensum verbis velare; quæ falsa sunt, vera ostendere; quæ vera sunt, falsa demonstrare. Hæc nimirum prudentia usu à juvenibus scitur, hæc à pueris pretio discitur: hanc qui sciunt, ceteros despiciendo superbiunt: hanc qui nesciunt, subiecti & timidi in alijs mirantur: quia ab eis hæc eadem duplicitatis iniquitas nomine palbata diligitur, dum mentis perversitas urbanitas vocatur. Hæc sibi obsequentibus præcipit honorum cùmina quærere, adepti temporalis gloriæ vanitate gaudere, irrogata ab alijs mala multiplicius reddere: cum vires suppetunt, nullis resistentibus cedere; cum virtutis possibilitas deest, quidquid explere per malitiam non valent, hoc in pacifica bonitate simulare.

Et Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum; * Et ad portas paradisi coronavit eum. *Ps.* Induit eum Dominus lorricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

AT contra, sapientia justorum est, nil per ostensionem fingere, sensum verbis aperire, vera ut sunt diligere, falsa devitare, bona gratis exhibere, mala libentius

tius tolerare, quam facere: nullam injuriam ultionem querere; pro veritate contumeliam lutrum putare. Sed hæc iustorum simplicitas derideretur; quia ab hujus mundi, sapientibus, puritatis virtus fatuitas creditur. Omne enim quod innocenter agitur, ab eis proculdubio stultum putatur: & quidquid in opere veritas approbat, carnali sapientia fatuum sonat. Quid namque stultus videtur mundo; quam mentem verbis ostendere, nil callida machinatione simulare, nullas injuriis contumelias reddere, pro maledicentibus orare, paupertatem qua-

rere, possessa relinquere, rapienti non resistere, percutienti alteram maxillam præbere? Iste homo perfecit omnia; quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrede te in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus. y. Iste est qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cælestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. In tertio Nocturno, Homilia sancti Hieronymi Presbyteri in Evangelium Ece nos reliquimus omnia, ut in Comuni Abbatum. lxxxv.

TYPOGRAPHUS LECTORI.

CUM subsequētia Officia à Summis Pontificibus ordinata, Ecclesiam universalem non obligent, utpotè in certis quibusdam Regnis & Provinciis ex indulto eorundem recitanda, hinc in fine, extra aliorum ordinem, pro majori recitantium commoditate eadem addenda putavi.

DIE XXX. MAII.

In secundo Nocturno.

IN FESTO

beati Ferdinandi III. Castellæ & Legionis regis, cognomento sancti.

Duplex.

Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subiectis.

Omnia de Consummi Confessoris non Pontificis. Ixix præter ea quæ sequuntur propria.

Oratio.

DEus, qui beato Confessori tuo Ferdinando præliari prælia tua, & fidei inimicos superare dedisti: concède, ut ejus nos intercessiōne munus, ab hostibus mentis & corporis liberemur. Per Dñm.

Deinde sicut commemorat. S. Felicis Papæ & martyris.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

LECTIO III.

Ferdināndus Tertiū, Castellæ & Legionis Rex, cui Sancti cognōmentum jam inde à quatuor sæculis Ecclesiārum & Sacerdotum consensu dederunt, tantum prudentiæ adolescens adhuc specimē præbuit, ut Berengaria mater, Castellæ Regina, à qua persanctè excommunicatus fuerat, abdicatum à regnum in filium transtulerit. In eo, adjunctis regi curis, regis virtutes emicuerunt, magnanimitas, clementia, justitia, & præ cæteris Catholicæ Fidei zelus, ejusque religiosi cultus tuendi ac propagandi ardens studium. Id præstitit in primis hæreticos insectando, quos nullibi regnorum suorum consistere passus, proprijs ipse manibus ligna comburendis damnavit.

ad regum advehēbat. Præstitit insuper in erigēdis, dotādis, & consecrādis Christiano ritu Cordubēsi, Giennēsi, Hispalēsi, & aliārum urbium Ecclēsijs, Máurico creptārum jugo, simulque in instaurādis primariis templis Toletāno, Burgēsi, & alijs, pia & régia munificētia.

Resp. **H**onestum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimicis, & à seductōribus tutāvit illum: * Et dedit illi claritātem ætēnam.

¶ Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & ostēdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

INter hæc, per Castellæ & Legionis Regnum, in quo patri Alfónso succēsserat, collēctis magnis exercitibus, ānuas expeditiōnes contra Saracēnos, Christiani nōminis hostes, susceperat. In quibus, ut semper vinceret, præcipui exercitus fuēre preces piissimi Regis ad Deum factæ, & quòd ante pugnam, ut sibi Deum propitiaret, flagris in se sæviēbat, atque áspero cilicio muniēbat corpus: sicque insignes contra ingētes Maurōrum ācies victōrias reportāvit, & plures urbes Christiano cūltui imperiōque restituit: & conquistis Giennij, Córdubæ &

Múrtiæ Regnis, ac Granatēsi vectigali factō, ad expugnādam Hispalim, primāriam Bæricæ urbem, hortānte in visiōne (ut trāditum est) beāto Isidoro, olim illius urbis Episcopo, victōria signa trāstulit. In ea obfidiōne (ut ferunt) præsentem divīnam opem habuit: nam ferream catēnam, quæ super Bærim trāsvērsim extēnsa, Mahometānis pro repagulo erat, coorto validōri vento, una ex nāvibus régis, Regis jussu eo delāta, tanto impetu fregit, ut longius prætervēcta, pontem quoque ligneum, & simul spes Maurōrum obruperit, & ad deditiōnem coegerit.

* Amāvit eum Dóminus, & ornāvit eum, stolam glōriæ induit eum: * Et ad portas paradisi coronāvit eum.

¶ Induit eum Dóminus lorricam fidei, & ornāvit eum. Et ad portas.

Lectio vj.

TOT victōrias beātæ Virginis Mariæ patrocinio ferēbat accēptas, cujus imaginem secum in castris habens, peculiāri cultu prosequēbatur. Capta Hispali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurōrum expiātum, & Christianōrum dedicātum sacris, insigni Archiepiscopātu, & honestissi-

mo Canonicorum & Dignitatum Collegio, regia & religiosa liberalitate exornavit. Alia deinde in urbe templa & Coenobia erexit: inter quæ pietatis officia, dum trajicere in Africam parat, Mahometanum in ea imperium eversurus, ad caelestem regiam vocatur. In extremo vitæ agone sacram Eucharistiam pro viatico allatam, sine ad collum alligato, & humi stratus, cum lacrymis ubertim fatis adorans, eaque dignis reverentiæ, humilitatis, & Catholicæ Fidei obtestationibus accepta, obdormivit in Domino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quatuor sæcula, in templo maximo Hispalensi, honorificentissimo inclusum sepulchro.

¶. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex omnibus gentibus. ¶. Iste est qui contempnit vitam mundi, & pervenit ad caelestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Hymnia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangelium Nolite timere pusillus grex, de Comuni Confessoris non Pontificis. lxxxiiij. cum nona Lectione, & commemorat,

in Laudibus S. Felcis Papæ & mart. ut in Breviario.

DIE XVI JULII.

Vel alia infra Octavam.

OFFICIUM
COMMEMORATIONIS
SOLEMNIS
B. VIRGINIS MARIE
DE MONTE CARMELO.

Duplex major.

Juxta Decretum CLEMENTIS X. ab omnibus utriusque sexus Fidelibus, tam secularibus quam Regularibus Regnorum Hispaniarum, aliorumque Regnorum, Provinciarum, & Ditionum Regi Catholico subditarum, qui ad Horas Canonicas teneantur, recitandum die 16. Julij, aut alia die infra Octavam.

AD VESPERAS,
Antiphona. Pulchra es, &c.
cum reliquis de Laudibus Psalm. Dixit Dominus. cum reliquis ut in Officio parvi B. Virginis Mariæ. cxlvij.

Capitulum. *Ecclesi. 24. 6*

Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis; & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei.

Hymnus. Ave maris stella. cxlix.

¶. Ora pro nobis sanctæ Dei Genitrix. ¶. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona.
 Ave Regina cælorum,
 Ave Dómina Angelórum:
 Salvé radix sancta,
 Ex qua mundo lux est orta:
 Gaude Virgo gloriósa,
 Super omnes speciósa:
 Vale valde decóra,
 Et pro nobis semper Christi
 sum exóra.

Oratio.

DEus, qui beatissimæ semper Virginitatis & Genitricis tuæ Mariæ singulari titulo Carméli Ordinem decorasti: concède propitius; ut cujus hódie Commemorationem sollemni celebrámus officio, ejus muní præsidij, ad gaudia sempiterna pervenire mereámur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus sancti Deus.

In fine Hymnorum Completorii; & Horarum dicatur:
 Jesu, tibi sit glória; Qui natus es de Virgine.

AD MATUTINUM.

Invitatorium. In honorem beatissimæ Mariæ Virginitatis, * Jubilémus Dómino. Psalmus. Veníte, exultémus. Hymnus. Quem terra, pontus, sidera, cñj.

In primo Nocturno, Aña. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Psalmus. Dómine Dóminus noster, cum reliquis ut

in Officio parvo B. Mariæ cñj. Antiph. Beata Mater, & intacta Virgo, gloriósa Regina mundi, intercède pro nobis ad Dóminum. Psalmus. Cæli enarrant. Aña. Dignare me laudare te Virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos. Psalmus. Dómini est terra. v. Sancta Dei Genitrix virgo semper Maria. r. Intercède pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De Parabolis Salomónis.

Lectio j. Cap. 8. b. & 9. **E**GO sapientia habito in consilio, & eruditus intersum cogitationibus. Timor Dómini odit malum: arrogantiam, & superbiam, & viam pravam, & os bilingue detestor. Meum est consilium, & æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, & legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant, & potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: & qui manè vigiliant ad me, invénient me.

r. Sancta & immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. v. Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia quem.

Lectio

Lectio ij.

Mecum sunt divitiæ, & gloria, opes superbæ, & iustitia. Melior est enim fructus meus auro, & lapide pretioso, & gemina mea argento electo. In vijs iustitiæ ambulo, in medio semitarum iudicij, ut ditem diligentes me, & thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret à principio. Ab æterno ordinata sum, & ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, & ego jam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant: necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar.

Resp. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum: * Quia cum essem parvula, placui Altissimo, & de meis visceribus genui Deum & hominem. ¶ Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Quia cum.

Lectio iij.

Beátus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad postes ostij mei: Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam

suam. Omnes, qui me odérunt, diligunt mortem. Sapientia ædificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, & proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, & ad mœnia civitatis: Si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: Venite, comedite panem meum, & bibite vinum quod miscui vobis.

¶ Continet in gremio caelum terramque regentem, * Virgo Dei Génitrix: proceres commitantur heriles, perques orbis ovans Christo sub Principe pollet. ¶ Virgo Dei Génitrix, quem totus non capit orbis, in tu se clausit viscera, factus homo. Virgo Dei. Gloria Patris Virgo Dei.

In secundo Nocturno. Añ. Spécie tua, & pulchritudine tua inténde, prospere procede, & regna. Psalmus. Eructavit. Antiphona. Adjuvabit eam Deus vultu suo: Deus in medio ejus, non commovebitur. Psalmus. Deus noster refugium. Añ. Sicut iactantium omnium nostrum habitatio est in te, sancta Dei Génitrix. Psalmus. Fundamenta. ¶ Post partum Virgo inviolata permansisti. ¶ Dei Génitrix intercede pro nobis.

Lectio iij.

CUm sacra Pentecostes die Apóstoli cælitus afflati, variis linguis loquerentur: & invocato augustissimo Jesu nomine, mira multa patrarent: viri plurimi, qui vestigijs sanctórum Prophetarum Eliæ ac Elisæi institerant, & Joánnis Baptístæ præconio ad Christi adventum comparati fuerant, rerum veritate perspécta, atque probata, euangélicam Fidem confestim amplexati sunt, ac peculiari quodam effectu, beatissimam Virginem (cujus colloquijs ac familiaritate feliciter frui potuere) adeò venerari cœperunt, ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Eliás olim ascendentem nébulam, Virginitatis typo insignem, conspéxerat, eidem purissimæ Virgini Sacellum construxerint.

¶ Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odóris. †. Et sicut cinnamónum & bálsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

AD novum ergo Sacellum sæpè quotidie convenientes, ríibus pijs, præcationibus ac laudibus be-

tissimam Virginem, velut singularem Ordinis tutelam colebant. Quamóbre Fratres beatæ Mariæ de monte Carmélo passim ab ómnibus appellari cœperunt, eumque titulum Summi Pontífices non modò confirmarunt, sed & Indulgéntias pecuniâres ijs, qui eo titulo vel Ordinem vel Fratres singulos nuncuparent, concessére. Nec verò nomenclaturam tantum magnificentissima Virgo tribuit & tutelam; verum & insignie sacri Scapulâris, quod beato Simóni Anglico præbuit, ut cælesti hac veste Ordo ille sacer dignosceretur, & à malis ingruentibus protegeretur. Ac demum, cum olim in Európa Ordo esset ignótus, & ob id apud Honorium Tertium non pauci pro illius extinctiõne instarent, astitit Honorio noctu purissima Virgo Mariana, planéque jussit, ut instituerent & homines benignè complecterentur.

¶ Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & reginæ laudaverunt eam. †. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Viderunt.

Lectio

Lectio vj.

Non in hoc tantum sæculo Ordinea: sibi tam accèptum multis prærogativis beatissima Virgo insigniuit; verum & in alio (cùm ubique & potèntia & misericordia plurimum valeat) filios in Scapulâris societatem relatòs, qui abstinentiam modicam, præcèsque paucas eis præscriptas frequentârunt, ac pro sui status ratione castitatem coluerunt, matèrno planè affectu, dum igne Purgatorij expiantur, solâri: ac in cælèstem patriam obtentu suo quantociùs piè créditur effèrre. Tot ergo tantisque beneficijs Ordo cumulârus, solèmnem beatissimæ Virginis Commemorationem ritu perpèuo ad ejùsdem Virginis glóriam quotannis celebrândam instituit.

Resp. Ornâtam monilibus filiam Jerúsalem Dòminus concupivit: * Et vidèntes eam filia: Sion, beatissimam prædicaverunt, dicèntes: Unguentum effusum nomen tuum. V. Astitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et vidèntes. Glòria Patri. Et vidèntes.

In tertio Nocturno, Añã.

Hæc est, quæ nescivit torum in delicto: habèbit fructum in respectiõne animarum

sanctârum. Psalmus. Cantate Domino. j. Antiph. Gaude Maria virgo, cunctas hæreses sola interemisti in universo mundo. Psalm. Dòminus regnavit. Añã. Cùm jucunditæ Commemorationem beatæ Mariæ celebrèmus, ut ipsa pro nobis intercedat ad Dòminum Jesum Christum. Psalmus. Cantate Dòmino. ii. V. Speciòsa facta es, & suavis. R. In delictijs tuis. sancta Dei Génitrix.

Lectio sancti Evangelij secundùm Lucam.

Lectio vij. Cap. 11. d

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba: dixit illi: Beatus venter, qui te portavit; & ubera quæ suxisti. Et reliqua.

Homilia venerabilis Beati Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiõis & fidei hæc multum ostendit, quæ scribis & Parisæis Dòminum tentantibus, simul & blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia consistit, ut & presentium procerum calumniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam. Si enim caro Verbi Dei secundùm carnem nascentis à

carne Virginis Matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eum portasset, & ubera quæ lactassent, beatificantur.

Re. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. *Ps.* Et misericórdia ejus à progénie in progénies tímentibus eum. Quia fecit mihi Dóminus.

Lectio viij.

Qua enim consequentia ejus lacte credatur nutritus, cujus semine negatur esse conceptus? cum ex unius ejusdemque fontis origine: secundum físicos uterque liquor emanare probetur: nisi forte putanda est Virgo serpentinam suæ carnis materiam nutriendo in carne Dei filio suggerere potuisse: incarnando autem, quasi majóri & inusitato miraculo, mínimè potuisse. Sed huic opinioni obstat Apóstolus, dicens: Quia misit Deus filium suum, factum ex muliere, factum sub lege.

Resp. Felix namque es sacra virgo Maria, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. *Ps.* Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto semineo

sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam Commemorationem. Quia ex te. *G. Ióh. Patri.* Quia ex te.

Lectio ix.

Neque enim audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, factum ex muliere: quia conceptus ex útero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne: alioquin nec verè Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine. Et nos igitur, his contra Eutychem dictis, extollamus vocem cum Ecclesia Catholica, cujus hæc mulier typum gessit, extollamus & mentem de medio turbarum, dicamusque Salvatori: Beatus venter qui te portavit, & ubera, quæ suxisti. Verè enim beata parens, quæ sicut quidam ait, enixa est puérpera Regem, qui cælum terramque regit per sæcula.

Te Deum laudamus. *16.*

A D L A U D E S,

& per Horas, *Añã.*

Pulchra es, & decora filia Jerusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata. *Psalmus.* Dóminus regnavit. cum reliquis *Antiph. 16.* Sicut myrrha electa odorem

rem dedisti suavitatis, sancta
Dei Génitrix. Antiphona. In
odorem unguentorum tuo-
rum currimus, adolescentulæ
dilexerunt te nimis. Anti-
phona. Benedicta filia tu à
Dómino, quia per te fru-
ctum vitæ communicávimus.
Antiphona. Speciõsa facta es,
& suavis in delicijs tuis,
sancta Dei Génitrix.

Capitulum. *Eccli. 24. c.*

Ego quæsi vitis fructi-
ficavi suavitatem odó-
ris: & flores mei fru-
ctus honóris, & honestatis.
Ego mater pulchræ dilectiõ-
nis, & timóris, & agnitiõnis,
& sanctæ spei.

Hymnus. O gloriõsa Vir-
ginum. clix. 7. Elégit eam
Deus, & prælégit eam.
Et habitare eam facit in
tabernáculo suo.

Ad Benedictus, Antiphona.
Ave Stella matutina,
Peccatorum medicina.
Mundi Princeps & Regina:
Virgo sola digna dici,
Contra tela inimici
Clypeum pone salutis,
Tuæ titulum virtutis.
Tu es enim virga Jesse,
In qua Deus fecit esse
Aaron amigdalum,
Mundi tollens scandalum.
Tu es area compluta,
Cælesti rore imbuita,
Sicco tamen vellere.
Tu nos in hoc carcere

Salare propitia,
Dei plena gratia.
O Sponsa Dei electa,
Esto nobis via recta
Ad æterna gaudia,
Ubi pax est, & gloria.
Tu nos semper aure pia,
Dulcis exaudi Maria.

Oratio.

Deus, qui beatissimæ
semper Virginis & Ge-
nitricis tuæ Mariæ singulari
titulo Carmeli Ordinem de-
corasti: concede propitius;
ut cujus hodie Commemo-
rationem solènni celebramus
officio, ejus munici præsi-
dijs, ad gaudia sempiterna
pervenire mereamur. Qui vi-
vis & regnas.

Ad Primam, Antiphona.
Pulchra es.

In 2. brevi, 7. Qui natus
es de Maria Virgine.

Ad Tertiam, Antiphona.
Sicut myrrha electa. Capi-
tulum. Ego quasi vitis. &c.
ut supra.

2. breve. Sancti Dei Génit-
rix, * Virgo semper Maria.
Sancta Dei. 7. Intercède pro
nobis ad Dóminum Deum
nostrum. * Virgo semper
Maria, Gloria Patri. Sancta
Dei Génitrix. 7. Post par-
tum Virgo inviolata perman-
sisti. 2. Dei Génitrix inter-
cède pro nobis.

Ad Sextam, Antiphona.
In odorem.

Capitulum

Capitulum. *Eccli. 24. 6*

Spiritus meus super m.el
dulcis, & herédias mea
super m.el. & favum: Memó-
ria mea in generatiónes sac-
culórum.

ry. breve. Post partum virgo,
* Invioláta permansisti. Post
partum. *ψ.* Dei Génitrix in-
tercède pro nobis. * Invio-
láta. G lória Patri. Post par-
tum. *Verf.* Speciósá facta es
& suávis. *ry.* In delícijs tuis
sancta Dei Génitrix.

Ad Nonam, Antiphona.
Speciósá facta es.

Capitulum. *Eccli. 24. 6*

Qui audit me, non con-
fundetur: & qui ope-
rantur in me, non peccábunt.
Qui elúcidant me, vitam
æternam habébunt.

ry. breve. Speciósá facta es,
* Et suávis. Speciósá facta
es. *ψ.* In delícijs tuis, sancta
Dei Génitrix. * Et suávis.
G lória Patri. Speciósá facta
es. *ψ.* Elégit eam Deus, &
prælégit eam. *ry.* Et habi-
táre eam facit in taberná-
culo suo.

Ad secundas Vesperas, An-
tiphonæ Laudum, Psalmi,
Capitulum, Hymnus & *ψ.*
ut in primis Vesperis

Ad Magnificat, Antiphona.
Alma Redemptóris mater,
quæ pervia cæli
Porta manes, & stella ma-
ris, succurre cadenti,

Surgere qui curat, pópulo:
tu quæ genuisti,
Natura mirante, tuum san-
ctum Genitorem,
Virgo prius, ac postérius,
Gabrielis ab ore
Sumens illud Ave, peccató-
rum miserere.

O F F I C I U M

BEATISSIMÆ VIRGINIS
MARIE DE MERCEDE.

D U P L E X.

Pro omnibus Hispania-
rum Regi subjectis celebra-
ndum Dominica proximiori
Kalendis Augusti.

Omnia dicuntur, ut in
Festo ad Nives præter ea,
quæ sequuntur. Oratio.

Deus, qui per gloriosis-
simam Filij tui Mariam
ad liberandos Christi fideles
à potestate Paganorum nova
Eclésiám tuam prole am-
plificáre dignáus es, præsta
quæsumus, ut quam piè ve-
nerámur tanti óperis insti-
tutricem, eus pariter méritis,
& intercessióne à peccatis
ómnibus, & captivitate dæ-
monis liberémur. Per eum-
dem Dóminum nostrum.

Deinde fit commemoratio
Dominicæ occurrentis.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Quo tēpore major;
eliciórque Hispani-
arum pars diro
Saracenorum opprimebatur
jugo,

jugo, innumerisque fideles sub immâni servitute, máximo cum periculo Christianæ fidei abjurandæ, amittendæque salutis æternæ infelicitè detinebantur, Beatissima cælorum Regina tot tantisque benignè occurrens malis, nimiam charitatem suam in ijs redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco, pietate & opibus florenti, qui sanctis vacans meditationibus jugiter animo recogitabat, qua ratione tot Christianorum ærumnis sub Maurorum captivitate degentium succurri posset, ipsamet Beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, & acceptissimum sibi, ac Unigenito suo Filio fore dixit, si suam in honorem institueretur ordo Religiosorum, quibus cura incumberet captivos à Turcârum tyrânnide liberandi; qua cælèsti visione Vir Dei recreatus, mirum est, quo charitatis ardore flagrare cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo Religio maximam illam charitatem sèdulò exercerent, ut quisque animam suam pòneret pro amicis, & pròximis suis.

* Sicut cedrus exaltata sum in Libano, & sicut cyprissus in monte Sion: quasi myrrha

electa, * Dedi suavitatem odòris. ¶ Et sicut cinnamomum & balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

EA ipsa nocte eadem Virgo Sanctissima beato Raymundo de Peñafort, & Jacôbo Aragóniæ Regi apparuit, idipsum de Religiosis instituendis admonens, suadensque, ut open pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymundi pedes, qui ipsi erat à sacris confessionibus advocans, ei rem omnem aperuit, quem etiam cælitus instructum réperit, ejusque directioni se humillimè subiicit. At superveniens Jacôbus Rex, quam & ipse acceperat à Beatissima Virgine revelationem exequi statuit. Unde collatis inter se consilijs, & consentientibus animis in honorem ejusdem Virginis Matris Ordinem instituere aggressi sunt sub invocatione sanctæ Mariæ de Mercede Redemptionis Captivorum.

* Quæ est ista, quæ processit sicut sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Vidérunt eam filia Sion, & beatam dixerunt, & Reginae laudaverunt eam. ¶ Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium. Vidérunt.

Lectio

Lectio vi.

Die igitur décima Augusti anno Dómini millesimo ducentésimo décimo octavo, Rex idem Jacóbus eam institutionem jam pridem ab iisdem Sanctis Viris conceptam érequi statuit, socialibus quarto voto adstrictis manéndi in pignus sub Paganórum potestate, si pro Christianórum liberatióne opus fuerit. Quibus Rex ipse arma sua Régia in pectore deferre concessit, & a Gregório Nono illud tam præcellentis erga proximum charitatis institutum, & Religiónem confirmari curavit. Sed & ipse Deus per Virginem Matrem incrementum dedit, ut talis institutio celerius, ac feliciter totum per Orbem divulgaretur, sanctisque viris honorerit charitate ac pietate insignitus, qui eleémosynas à Christi fidelibus collectas in præmium redemptiõnis suorum proximorum expendere, seque ipsos interdum darent in redemptiõnem multórum; - ut autem tanti beneficii, & institutiõnis debita Deo, & Virgini Matri referantur gratia, Sedes Apostólica hanc peculiarem festivitatem celebrari, & officium recitari iussit, cum alia ferè innúmera ei-

dem Ordini privilegia pariter contulisset.

Ornatam monilibus filiam Jerusalem Dóminus concupivit: * Et videntes eam filie Sion, beatissimam prædicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum. *Ps.* Assitit Regina à dextris tuis in vestitu deaurato, circumdara varietate. Et videntes. *Gloria.* Unguentum.

In tertio Nocturno.

Ps. viii. Beata es Maria Dei Genitrix patróna, & auxiliatrix nostra, * Cujus nutu hæc tua ad filiolum redemptiõnem instituta est Religio. *Ps.* Tua sancta intercessiõne adjuva nos Virgo immaculata. Cujus nutu. *Gloria Patri.* Cujus nutu.

Nona Lectio & commemoratio in Laudibus Dominica occurrentis.

In ii. Vesperis Antiphona. Dum esset, cum reliquis de Laudibus. *Psalmi,* Capitulum. *Ps.* mo. & *Ps.* ut in i. Vesperis. Ad Magnificat. Antiphona. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio. Deus, qui. ccxxxij.

Deinde sit commemoratio Dominica occurrentis.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosæ à S. Maria virginis Limant. Duplex.

Pro omnibus Catholica Hispa-

Hispaniarum Regi, Augustissimo Romanorum Imperatori Domique Austriacæ Subjectis.

Omnia de Communi Virginitatum. lxxxvij. præter ea quæ hic assignantur propria.

Oratio.

Bonorum omnium largitor omnipotens Deus, qui beatam Rosam, cælestis gratiæ rore præventam, virginitatis & patientiæ decore Indis florêscere voluisti: da nobis famulis tuis; ut in odorem suavitatis ejus currentes, Christi bonus odor effici mereamur. Qui tecum vivit & regnat.

Et sit commemor. Decolacionis S. Joannis Baptistæ. Añã. *Misit rex incredulus, Justus vt palma.*

Oratio. Sancti Joannis Baptistæ. 617.

Posteâ sanctorum Felicis & Adauctij marce. Añã. *Istorum est enim. v. Lætâmini.*

Oratio. Majestatem. ut supra. 617.

Lectiões primi Nocturni, de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitatis virgo Rosa, Christianis parentibus Limæ progenita, mox ab incunabulis

claruit futuræ sanctimoniam indicijs: nam vultus infantis mirabiliter in rosæ effigiem transfiguratus, huic nomini occasionem dedit: cui postea Virgo Deipara cognomen adjecit, jubeus vocari deinceps Rosam à sancta Maria. Quinquennis votum perpetuæ virginitatis emisit. Adulterior, ne à parentibus ad nuptias cogeretur, clam sibi met venustissimam capitis cæsariem præcidit. Jejunijs supra humanum modum addicta, integras Quadragesimas transégit pane abstinens, ac dieterim solis quinque granulis mali citriqi victrans.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & justitiam. Ec deducet te mirabiliter dextera tua. v. Specie tua & pulchritudine tua intende, prospere procede, & regna. Ec deducet te.

Lectio v.

Habitu Tertij Ordinis sancti Domini assumpto, pristinas vitæ austeritates duplicavit: oblongo asperimoque cilicio sparsim minúsculas acus innexuit: sub velo corónam densis aculeis introrsus obarmatam interdiu noctuque gestavit. Sanctæ Catharinæ Senensis ardua premens vestigia, carceris ferrea, triplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Lætulura

sculum sibi è truncis nodosis compósuit, horúmque vacuas commissuras fragmínibus testarum implévit. Cèllulam sibi angustissimam struxit in extrémò horti ángulo, ubi cælèstium contemplationi dèdita, crebris disciplinis, inédia, vigilijs corpúsculum extenuans, at spíritu vegetata, larvas dæmonum, frequèti certamine victrix, impávidè prorívit, ac superávit.

R. Dilexísti justitiam, & odísti iniquitatem: * Proptèrca unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem & mansuetudinem, & justitiam. Proptèrca.

Lectio vi.

Agritudinum tormentis, domesticorum insulti- bus, linguarum morsibus dire agitata, nondum satis pro mérito se affigi querebatur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spírítus, & ariditate misèrime contabescens, forti ánimo tulit agones omni morte arrarióres. Exínde cepit super- nis abundare delicijs, illu-

strari visionibus, colliquescere Seraphicis ardoribus. Angelo tutelari, sanctæ Catharinæ Senénsi, Virgini Deiparæ inter assiduas apparitiónes mirè familiáris; à Christo has voces audire méruit: Rosa cordis mei tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus Paradiso feliciter invectam, plurimisque ante & post óbitum miraculis coruscant, Clemens Décimus Póntifex Máximus sanctarum Virgínum catálogo ritu solènni adscripsit.

R. Afferéntur Regi virgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætitiá & exultatióne. **V.** Spécie tua & pulchritudine tua inténde, prospère procéde, & regna. Afferéntur, Glória Patri. Afferéntur.

In iij. Nocturno, Homilia S Gregorij Papæ in Euangeli- um. Símile erit regnum cælórum decem virginibus. de Comuni Virginum, xcviij. cum ix. Lectiõne, & commem. in Laudibus SS. Felicis & Adau- sti mart. ut in Breviario.

PSALMORUM INDEX.

A <i>D</i> Dominum cum tribulaver. 119.	<i>D</i> eus misereatur nostri, &c. 66.	17
131	<i>D</i> eus noster refugium. 45.	66
<i>Ad te Domine clamabo. 27.</i>	<i>D</i> ens, quis similis erit. 82.	99
46	<i>D</i> eus repulisti nos, & destruxisti. 59.	79
<i>Ad te Domine levavi animam. 24.</i>	<i>D</i> eus stetit in synagoga. 81.	99
29	<i>D</i> eas venerunt gentes. 78.	93
<i>Ad te levavi oculos meos. 122.</i>	<i>D</i> eus ultionum Dominus. 93.	105
134	<i>D</i> ilexi, quoniam exaudiet. 114.	130
<i>Afferte Domino filij Dei. 28.</i>	<i>D</i> iligam te Domine fortitudo. 17.	18
47	<i>D</i> ixi: Custodiam vias meas. 38.	60
<i>Attendite popule meus. 77.</i>	<i>D</i> ixit Dominus Dominus. 109.	127
90	<i>D</i> ixit iniustus ut delinquat. 35.	53
<i>Audite hac omnes Gentes. 48.</i>	<i>D</i> ixit insipiens in corde suo. 13.	8
67	<i>D</i> ixit insipiens in corde suo. 52.	72
B <i>E</i> ati immaculati in via. 118.	<i>D</i> omine clamavi ad te. 140.	143
23	<i>D</i> omine Deus meus, in te. 7.	4
B <i>E</i> ati omnes qui timent. 127.	<i>D</i> omine Deus salutis mea. 87.	102
136	<i>D</i> omine Dominus noster. 8.	5
<i>Beati quorum remissa. 31.</i>	<i>D</i> omine exaudi orationem. 101.	112
49	<i>D</i> omine exaudi orationem. 142.	207
<i>Beatus qui intelligit super. 40.</i>	<i>D</i> omine in virtute tua. 20.	15
62	<i>D</i> omine, ne in furore tuo arguas me. 6.	4
<i>Beatus vir, qui non abiit. 1.</i>	<i>D</i> omine, ne in furore tuo. 37.	55
3	<i>D</i> omine, non est exaltatum. 130.	137
<i>Beatus vir, qui timet Dominum. 111.</i>	<i>D</i> omine probasti me, &c. 158.	142
111	<i>D</i> omine, quid multiplicasti. 3.	4
123	<i>D</i> omine, quis habitabit. 14.	9
<i>Benedicam Dominum in omni tempe-</i>	<i>D</i> omine, refugium factus es. 89.	98
<i>te. 33.</i>	<i>D</i> omini est terra, & plenitudo. 23.	29
51	<i>D</i> ominus illuminatio mea. 26.	45
<i>Benedic anima mea. 7. 102.</i>	<i>D</i> ominus regit me. 22.	31
113	<i>D</i> ominus regnavit, decorem. 92.	16
<i>Benedic anima mea. 3. 103.</i>	<i>D</i> ominus regnavit, exaltet. 96.	106
114	<i>D</i> ominus regnavit, instantius. 98.	110
<i>Benedictus Dominus Deus. 145.</i>	E <i>C</i> ce nunc benedicite. 133.	151
145	E <i>C</i> ce quam bonum. 132.	138
<i>Benedixisti Domine terram. 84.</i>	<i>E</i> ripe me de inimicis. 58.	75
100	<i>E</i> ripe me Domine ab homine. 139.	143
<i>Bonum est confiteri Domino. 91.</i>	<i>E</i> ructavit cor meum verbum. 44.	65
111	<i>E</i> xaltabo te Deus meus Rex. 144.	145
122	<i>E</i> xaltabo te Domine quoniam. 29.	47
C <i>A</i> eli enarrant. 18.	<i>E</i> xaudiat te Domine. 19.	14
13	<i>E</i> xaudi Deus deprecationem. 60.	76
C <i>A</i> ntate Domino canticum novum	<i>E</i> xaudi Deus orationem. 54.	72
149.	19	77
<i>Cantate Domino. 7. 95.</i>	<i>E</i> xaudi Domine iustitiam. 16.	10
106	<i>E</i> xpectans expectavi Dominum. 39.	61
<i>Cantate Domino. 11. 97.</i>	<i>E</i> xultate in Domino. 80.	98
110	<i>E</i> xultate iusti in Domino. 32.	50
<i>Confitebimur tibi Deus. 74.</i>	<i>E</i> xultate Deus, & dissipentur. 67.	78
89	<i>E</i> xultate in domino eius in montibus. 86.	102
<i>Confitebor tibi Domine. 9.</i>		
5		
<i>Confitebor tibi Domine. 110.</i>		
127		
<i>Confitebor tibi Domine. 137.</i>		
141		
<i>Confitemini Domino, & in-vocate. 104.</i>		
104		
116.		
<i>Confitemini Domino quoniam. 105.</i>		
117		
<i>Confitemini Domino quoniam. 106.</i>		
119		
<i>Confitemini Domino quoniam. 117.</i>		
22		
<i>Confitemini Domino quoniam. 135.</i>		
139		
<i>Conserua me Domine. 15.</i>		
9		
<i>Credidi, propter quod. 115.</i>		
331		
<i>Cum in-vocarem, exaudivit. 4.</i>		
150		
D <i>E</i> profundis clamavi. 129.		
136		
<i>Deus auribus nostris. 43.</i>		
64		
<i>Deus deorum Dominus. 49.</i>		
68		
<i>Deus Deus meus ad te de luce. 62.</i>		
17		
<i>Deus Deus meus, respice in me. 21.</i>		
31		
<i>Deus in adiutorium meum. 69.</i>		
84		
<i>Deus in nomine tuo saluum. 53.</i>		
21		
<i>Deus iudicium tuum Regi da. 71.</i>		
86		
<i>Deus laudem meam ne timeas. 108.</i>		
108		

I ndigna Domine autem tuam. 85.	85.
I n convertendo Dominus. 125.	139
I n Domino confido. 10.	8
I n exitu Israel de Aegypto. 113.	128
I n te Domine speravi. 30.	48 50
I n te Domine speravi. 70.	84
I ubilate Deo omnis terra. 65.	77
I ubilate Deo omnis terra. 99.	17
I udica Domine nocentes me. 34.	52
I udica me Deus, & discerne. 42.	70
I udica me Domine, quoniam. 25.	31
I Aetatus sum in his, quae. 121.	133
L auda anima mea. 145.	146
L auda Ierusalem. 147.	147
L audate Dominum de calis. 148.	19
L audate Dominum in sanctis. 150.	20
L audate Dominum omnes. 116.	131
L audate Dominum quoniam. 146.	147
L audate nomen Domini. 134.	138
L audate pueri Dominum. 112.	128
L evavi oculos meos in montes. 120.	131
M agnus Dominus, &. 47.	66
M emento Domine. 131.	137
M iserere mei Deus, miserere. 56.	74
M iserere mei Deus, quoniam. 55.	71
M iserere mei Deus secundam. 50.	56
M isericordiam & iudicium. 100.	112
M isericordias Domini. 88.	103

N isi Dominus aedificaverit domum. 22.	135
N isi quia Dominus. 123.	134
N oli amulari in malignantibus. 36.	53
N onne Deo subiecta eris. 61.	76
N ovus in Iudaea Deus. 75.	89
O mnis Gentes plaudite mani- bus. 46.	66
O aratum cor meum Deus. 207.	121
Q uam bonus Israel. 72.	86
Q uam dilecta tabernacula. 83.	100
Q uante fremuerunt. 2.	3
Q uemadmodum desiderat. 41.	63
Q ui confidunt in Domino. 124.	134
Q uid gloriaris in malitia. 51.	69
Q ui habitat in adiutorio. 90.	150
Q ui regis Israel, intende. 79.	94
S aepe expugnaverunt. 128.	136
S alvum me fac Deus. 68.	83
S alvum me fac Domine. 11.	8
S i vere utique iustitiam. 57.	74
S uper flumina Babylonis. 136.	140
T e decet hymnus Deus. 64.	80
V erite, exultemus Domine. 94.	2
V erba mea auribus. 5.	57
V oce mea ad Dominum clamavi. 76.	89
V oce mea ad Dominum. 141.	144
V squequae Domine obli-visceris. 12.	8
V t quid Deus repulisti in finem. 73.	87

CANTICORUM INDEX.

A udite cali qua loquor. 124	124
B enedicite omnia opera. 18	18
B enedictus Dominus Deus Israel. 21	21
C antemus Domino: gloriose. 96	96
C onfitebor tibi Domine. 58	58
D omine audiui auditionem. 108	108
E go dixi: In dimidio dierum. 70	70
E xultavit cor meum in Domino. 89	89
E t agnificat anima mea Dominum. 130	130
N unc dimittis seruum tuum. 125	125
Q uicumque vult salvus esse. 24	24
T e Deum laudamus. 16	16

HYMNORUM INDEX.

A eterna Cali gloria. 109	109
A eterna Christi munera. 113	113
A les diei nuntius. 711	711
A lto ex Olympi vertice. 633	633
A nima deserti teneris sub annis. 412	412
A thleta Christi nobilis. 378	378
A ve maris stella. 64	64
A urora jam spargit patriam. 126	126
B eate Pastor Petre. 439	439
C elestis Urbs Ierusalem. 101	101
C ali Deus sanctissime. 137	137
C hristo profusum sanguinem. 220	220
C onferri Patris luminis. 60	60
D ecora lux Aeternitatis. 434	434
D eus tuorum militum. xxi	xxi
D omare cordis impetus. cxxii	cxxii
D um nocte pulsa lucifer. 380	380
R ecor- rae vobis tenuant. 20	20
E gredie Doctor Paule. 439	439
E xultet orbis gaudij. 11	11
E ntem virili pedore. 100	100
E t omnis superne Conditor. 144	144
H aus oratu, Deus alma. 101	101
I am lucis orta fidere. 21	21
I am sol recedit igneus. 1153	1153
I esu corqua, celsior. 100	100

<i>Iesu, corona Virginitatis.</i>	<i>lxxxviii</i>	<i>Quicumque Christum quantis.</i>	<i>124</i>
<i>Iesu Redemptor omnium.</i>	<i>lx</i>	<i>Quodcumque in orbe.</i>	<i>104</i>
<i>Immense cali Conditor.</i>	<i>132</i>	<i>Recltor potens, veyax Deus.</i>	<i>40</i>
<i>Inuicte Martyr, unicum.</i>	<i>xxxj</i>	<i>Rerum Creator optime.</i>	<i>71</i>
<i>Iste Confessor Domini,</i>	<i>calentes. 1.</i>	<i>Rerum Deus tenax vigor.</i>	<i>42</i>
<i>lxx.</i>		<i>Rez gloriose Martyrum.</i>	<i>xlvj</i>
<i>I uci Creator optime.</i>	<i>129</i>	<i>S acris solemnij innata sint.</i>	<i>176</i>
<i>Lux alme Iesu mentium.</i>	<i>530</i>	<i>Sanctorum meritis.</i>	<i>xxxvj</i>
<i>Lux ecce surgit aurea.</i>	<i>97</i>	<i>Somno refectis artubus.</i>	<i>45</i>
<i>Pi agna Deus potentia.</i>	<i>141</i>	<i>Splendor Paterna gloria.</i>	<i>58</i>
<i>Maria castis osculis.</i>	<i>482</i>	<i>Summa Parens clementia. in Sab.</i>	<i>120</i>
<i>Martyr Dei Venantius.</i>	<i>373</i>	<i>bato.</i>	<i>120</i>
<i>Memento, rerum Conditor.</i>	<i>clj</i>	<i>Summa Parens clementia. in festo</i>	<i>156</i>
<i>Miris modis repente liber.</i>	<i>503</i>	<i>Trinitatis.</i>	<i>156</i>
<i>N octe surgentes vigilemus.</i>	<i>2</i>	<i>Summi Parentis Unice.</i>	<i>486</i>
<i>Nox atra rerum contegit.</i>	<i>82</i>	<i>Tae lucis ante temurum.</i>	<i>151</i>
<i>Nox, & tenebra, & nubila.</i>	<i>82</i>	<i>Telluris alme Conditor.</i>	<i>135</i>
<i>Nunc sancte nobis Spiritus.</i>	<i>37</i>	<i>Tu Trinitatis Unitas. pro Feria</i>	<i>98</i>
<i>O gloriosa Uirginum.</i>	<i>cxliij</i>	<i>sexta.</i>	<i>98</i>
<i>O nimis felix, meritiq, celsi.</i>	<i>421</i>	<i>Tu Trinitatis Unitas. in festo Tri-</i>	<i>165</i>
<i>Ope decusque regium.</i>	<i>ccxvj</i>	<i>nitatis.</i>	<i>165</i>
<i>Pange lingua gloriosi Lauream.</i>	<i>175</i>	<i>U sham supernum prodens.</i>	<i>186</i>
<i>Pater superni luminis.</i>	<i>481</i>	<i>Virginis Proles, Opifexque.</i>	<i>22</i>
<i>Quam terra, pontus, sidera.</i>	<i>cxlij</i>	<i>Ut querant laix resonare.</i>	<i>411</i>

F I N I S.

DIE XVII. JUNII.

OFFICIUM Ss. MARTYRUM
CYRIACI, ET PAULÆ
VIRGINIS.

Recitandum sub Ritu Dipl. minoris in Reg-
nis Castellæ, & Legionis.

Totum Officium fit de
Communi plurimor. Marty-
rum, præter illa quæ hic af-
signantur propria.

Oratio.

Præsta quæsumus omni-
potens Deus, vt fami-
lia tua, quæ Sanctorum
Martyrum tuorum Cyriaci,
& Paulæ triumphis glo-
riatur, fiat in Christi tui a-
more feruentior: & quos
Patronos veneratur in ter-
ris, pios apud te interces-
sore habere mereatur in
caelis. Per eundem Domi-
num nostrum,

Et fit commemorat. San-
ctorum Marci, & Marcel-
liani Martyrum, Antiphonæ,
& v. de Laudibus.

In primo Nocturno Le-
ctiones de Scriptura occur-
rentes.

In secundo Nocturno.

Lectio iij.

Quo tempore imma-
nis illa Diocletia-
ni, & Maximiani
persecutionis rabies in Chri-
sti quæque membra furens
defæuit; tanta Martyrum
extitit laureata multitudo,
quo durauit decennio: vt in-
tra vnum mensem decem, &
septem millia Christiano-
rum, martyrij palmam sint
consequuti. Tunc Hispania
nostra strenuis Christi mili-
tibus abundat: fulget Bœ-
rica Sanctorum confessione
præclara, carceres & erga-
stula replentur Martyrum
turmis, tribunalia Christi
confessionem resonant, res-
puuntur idola: sanguinem
sacrum homines Deo digni
vitæ prodigi fundunt. Aspi-
ce.

ceres tunc Hispali Ruffinam, & Iustam cum Diogeniano pugnare: Cæsaraugustæ Eneratidem nobilibus socijs stipatam, crudeli Daciano ceruices lætissimè tradere; innumerabilium martyrum corpora illius iussu ibidem igne cremari: Valerium aliosque sacros Antistites dira pati, & exulare: Toleti Leocadium custodia detentam occumbere: Compluti tenellos Pastorem, & Iustum, tabellis litterarijs in schola abiectis, sponte Dacianum adire, mortem oppetere, iugulumque carnifici exultantes offerre: Cordubæ Aciscum, & Victoriam fratres de Dione triumphare: Malacæ quoque Cyriacum, & Paulam animas pro Christo libentissimè dare: alios denique alibi dira supplicia, & mortem pati. Quod longum nimis esset enarrare. **R.** Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, seruientes præceptis tuis, ut inuenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: & in mari Rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ, & torren-

tes inundauerunt. Terra;

Lectio v.

PRæclarissimi ergo athletæ Christi Cyriacus, & Paula Virgo Malacæ pagano iudici sistuntur, cui suæ fidei rationem dant: pro qua etiam tuenda, innumera suppliciorum cruciamenta perpessi sunt. Et cum ab ea nullatenus dimoueri possent, impius iudex vitam illis adimere tentans, lapidibus impeti mandat. Martyres sacri læti properant ad pugnam, animosi lapides excipiunt, saxi sacra corpora tunduntur, lapidibus obruti occumbunt. Et inter ipsa crepitantia saxa animas cælo reddiderunt circa trecensimum salutis annum decimo quarto Kalendas Iulij: Sacro Martyrum sanguine nobilis Malacitana ciuitas est purpurata. Quæ post sexcentos septuaginta annos à perfidis Mahumetanis possessa, in Christianorum ditionem redijt decima nona Augusti anno Domini millesimo quadringentesimo octogesimo septimo, Catholicis Ferdinando, & Elisabetha regnantibus, qui ipsa die nobilissimam capientes ci-

Officium Ss. Cyriaci, & Paulæ.

uitatem, ovantes sunt ingressi.

Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: Vt heredes fierent in domo Domini. Traxerunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Vt heredes.

Lectio vj.

Cum autem præfati Reges Mahumeti spurcitiam ab vrbe Malaca expellunt, lætantes pro parata victoria gratias rependunt Deo: ac Innocentium Octauum Petri Cathedram tunc moderantem victoriæ adeptæ conscium faciunt. Quibus pro capta victoria, fideque ad domicilium antiquum restituta, lætus Romanus Pontifex rescribit, certos faciens Catholicos Principes, Malacitanam urbem Sanctorum Cyriaci, & Paulæ martyrijs sacratam: quodque Prothomartyri Stephano lapidibus obruti fuerunt similes. Quare sacri martyres in tutelares, & patronos ab incolis sunt asciti, sacro il-

lorum nomini templo stru-cto. In quorum celebri festo Clerus, Senatusque solemniter, & frequenticætu ad sacram ipsorum ædem conuenientes, Sanctorum Martyrum pretiosissimæ in conspectu Domini mortis memoriam festiuis gaudijs quotannis celebrant.

Tanquam aurum in fornace probauit electos Dominus, & quasi holocausti hostiam accepit illos: & in tempore erit respectus illorum: Quoniam donum & pax est electis Dei. Qui confidunt in illum, intelligent veritatem: & fideles in dilectione acquiescent illi. Quoniam donum. Gloria Patri. Quoniam.

In tertio Nocturno Homilia sancti Gregorij Papæ in Euangelium. Cum audieritis prælia, de Communi plurimorum Martyrum.

Nona Lectio, & commemorat. Ss. Marci, & Marcelliani, Anæ, & c. vt in primis Vesperis.

In secundis Vesperis fit commemorat. Ss. Martyrum Gervasij, & Prothasij.

HISPANIARUM.

Officium Sanctorum Martyrum Cyrilii,
& Paulæ Virginis celebrandum sub Ri-
tu Duplici in Ciuitate, & Diœcesi Ma-
lac. (die xviij. Iulij cum Octaua) à Sacra Rituum
Congregatione habita die 15. Ianuarij 1611. appro-
batum. Eadem Sacra Congregatio pijs precibus
Maieſtatis Catholicæ Regis Hispaniarum, per
R. D. Franciscum Bernardo de Quiròs suum Agen-
tem in Romana Curia allatis, referente Eminentis-
ſimo, & Reuerendiſſimo D. Cardinali Carpinio,
gratiam benignè extendendo, indulſit, ut recitari
poſſit etiam in Regnis Caſtelle, & Legionis, ſine ta-
men Octaua. Hac die 19. Iulij 1687.

A. Cardinalis Cybo.

Loco + Sigilli.

Bernard. Casal. Sac. Rit. Congreg. Secr.

DIE II. AUGUSTI.

IN FESTO

SANCTI PETRI

EPISCOPI OXOMENSIS,

ET CONFESSORIS,

D V P L E X,

Officium à Sac. Rit. Congregat. approbatum pro Ecclesia Oxomensi, & Diœcesi: ac demum concessum, & extensum ad Regna vtriusque Castellæ tantum, suo Ritu Duplici minori.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, exceptis his, quæ sequuntur.

In secundis Vesperis Octavæ S. Jacobi Apostol. à Capitulo fit de S. Petro, commemorat. Octavæ, & sancti Stephani Papæ, & martyris.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: vt beati Petri Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, & deuotionem nobis augeat & salutem. Per Dominum nostrum.

In primo Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Ex Historia Bernardi Archiepiscopi Tolerani sub Paschale 2. tempore Alphonsi V. I. Hispaniarum Regis, & alijs Oxomensis Ecclesie monumentis.

Lectioni iij.

PETRUM Bicuricensem è Gallia, Bernardus Toletanus Antistes, Roma per Galliam (suum natale solum) Toletum rediens, cum alijs viris doctrina, & pietate præstantibus, secum vt eorum ministerio in Ecclesiæ regimine vteretur, adduxit. Perspecta autem Petri prudentia, singula-

rique in omnibus peritia, eum primò Archidiaconum Toletanum instituit: in cuius munere ita se singulari omnium, & præcipue sui Præsulis approbatione gessit, vt altioris loci, & regiminis dignissimus fuerit iudicatus. Anno itaque Domini millesimo centesimo primo, Paschale secundo Summo Pontifice, ipsius Bernardi opera, post expulsos Sarracenos ex Arebacia, in quibus ad fines Celtiberiæ sita est Oxoma, & Toletum ab eorum Tyrannide armis Alphonsi Sexti Hispaniarum Regis vindicatum, primus Episcopus Oxomensis creatur. Diuinitus autem datus, & præfectus Ecclesiæ, potius quam humanitus ex eo certissime iudicandus est; quia cum Sarracenorum vi, temporumque iniuria per trecentos plus minus ante præsentia destituta, Oxomensis Ecclesia permansisset: ipse Petrus admirabili sanctitate, & incredibili celeritate omnia ita disposuit, vt numquam talia passa Oxomensis Ecclesia videretur.

Re Inueni David seruum meum oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. y. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitatis non nocebit ei. Manus. Lectio v.

P Ræfectus itaque suæ Ecclesiæ, primum antiqui templi tanti temporis decursu collapsi fundamenta explorat, ipsamque reficit, & in pristinum statum cum ingenti breuitate restituit. Veterem diocesim instaurat, prædicatione verbi Diuini, assidua oratione, disciplinæ seueritate cum pia quadam moderatione Clerum instituit: vt mores Christiani, & Cleri sanctitas maxime elucerent. Distinctas item Parroquias prædicatione, Sacerdotum institutione, effusa in pauperes misericordia, visitando frequenter, circuibat. Multis etiam editis miraculis, antiquam nascentis Ecclesiæ Christianæ splendorem sufficere videbatur: ex his referuntur quædam monumentis maiorum, & receptis historijs consignata. In his est Oxomensis cuius admirabilis à demone libe-

ratio: is enim potens, & diues, ob illatas Oxomensis Ecclesie graues iniurias excommunicatus, in Episcopum Oxonia in Villam sancti Stephani proficiscentem hostili animo armatus irruit: vnde a dæmone subito correptus, de equo, cui insedebat, deicitur: & in terra spumans tandiu volutatur, donec oratione, & precibus sancti Episcopi a dæmone opprimente liberatur: & ad pristinam sanitatem reuocatus pœnitens ad Ecclesiam confugit. Aquam item de illicis riuis in Villa Fresnillo sui Episcopatus subito defluxisse, vt sitientes comites Episcopi, & de via lassi sub vmbra eiusdem arboris reficerentur. Multos præterea graui ægitudine laborantes, pristinae sanitati restitutos, precibus a Domino impetrauit.

R. Posui adiutorium super potentem, & exaltaui electum de plebe mea: Manus enim mea auxiliabitur ei. Inueni David seruum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim,

Lectio vi.

His pijs, & sanctis operibus intentum Episcopum, ad funus Alphonsi Regis in Abbatia sancti Facundi ritè procuradum, euocatum, & deinde redeuntem Oxoniam, febris periculosa Palentiae occupat: adhibitis autem a Petro Palentino Episcopo omnibus humanitatis officijs, nihilominus instare, sibi mortem Oxomensis intellexit: & dæmonem sibi apparentem in ipso mortis articulo, his verbis repulit. Quid hic agis nequam? Nulla tibi pars deditur, nonne confunderis, volens occupare quæ tua non sunt? Et benedicta tunc a se ipso more Ecclesiastico aqua, aspersum compestit, & fugauit. Deinde Palentino Episcopo dubitanti, an corpus illius post mortem propter Maurorum frequentes irruptiones Oxoniam tuto deferri posset (vt obmixe petierat ab eo Oxomensis) respondit, ipsum bono animo esse: futurum enim, vt nulla vi hostium, neque incursione impediretur, vel in profectioe, vel in reditu, vt euentu ipso proba-

In festo sancti Petri Episc. & Confes.

batum est. Sacramētis igitur Poenitentiae, Eucharistiae, & Vnctionis debite susceptis, fronti signo crucis impresso, & circumstantes benedicens, composito vultu, Palentiae clarus miraculis migravit ad Dominum, cum per sex annos, & quatuor plus minus menses Ecclesiam sanctissimè gubernasset. Cuius corpus Oxomam delatum honorifico sepulchro conditum est, multis ad illud Religionis, & voti causa confluentibus.

est, & omnis terra doctrina eius repleta est: Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. Ille est, qui contempsit vitam mundi, & peruenit ad caelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Honilia sancti Gregorij Papa in Euangelium Homo peregrè proficiscens. de eadem Comuni.

Nona Lectio ex duab. & commemor. in Laudib. S. Stephani Papae, & martyr.

Missa: Statuit ei Dominus. de Comuni Confes. Pontif.

O X O M E N S I S.

Officium iam concessum pro festo S. Petri Episcopi, & Confes. ac Patroni Ecclesiae Oxomensis, in Hispan. recitandum die secunda Augusti, sub Rit. Dupl. prima Clas. & extensum per totam Diocesim à Sac. Rit. Congregat. referēte Eminentis. Nunc, die vigesima quarta August. 1630. Eadem Sac. Rit. Congregat. ad pias preces Reverendiss. Episc. Prioris, Dignitatum, Canonorum, & Capituli eiusdem Cathedralis Ecclesiae Oxomensis, allatas ab Eminentiss. & Reverendiss. Cardinali de Lauria, gratiam benignè extendendo, indulget, ut praedictum Offic. recitari etiam possit, & valeat in Regnis Castellae novae, & veteris tantum, ab omnibus utriusque sexus, tam Saecularibus, quam Regularibus, qui ad Horas Canon. tenentur, sub ritu Dupl. minori. Hac die 25. Sept. 1688.

A. Cardin. Cybo.

Loco † Sigilli.

Bernard. Casal. Sac. Rit. Congreg. Secr.